

Viết cho người em
La Thập Tự

Cho con
lần mãi vào trong,
Mà nghe Chúa hẹn
giữa lòng con đây.

Cho con
hiện diện tròn đầy,
Mà yêu mến Chúa
ngất ngây trí lòng.

Chúa và con
một chữ đồng,
Đấng cay cùng sốt,
ngọt nồng cùng chia.

12 - 9 - 2006
Trăng Thập Tự

CHỈ VÀI PHÚT THÔI !

Không phải là thơ
Càng không phải
là sách thiêng liêng truyền thống
Nhưng chỉ là
một thoáng mây bay nhẹ nhẹ
Khi chìm sâu trong Lời Chúa hằng ngày
Những ý nghĩ nổi lên
Những cảm xúc tuôn tràn
Vội vàng vớt lên
Hong khô trên trang giấy
Góp nhặt lại
Đưa vào bộ nhớ
Thành “ CHỈ VÀI PHÚT THÔI ! ”
Để các bạn trẻ hôm nay
Một tuổi trẻ tốc hành
Trong thời đại kỹ thuật số
Chế qua
Nhìn thử
Nếu một lần đồng cảm
Xin mời bạn đồng hành
Để còn sót lại một chút gì
Trong cuộc đời chết ngạt vật chất
Dọn một chỗ cho Ngài
Trong con tim vấy vũng
nơi thung lũng nước mắt cuộc đời
Hy vọng bạn và tôi
Tìm thấy một bến bờ
Bến bờ YÊU THƯƠNG
Bến bờ HẠNH PHÚC
Trong “ CHỈ VÀI PHÚT THÔI ! ”

La Thập Tự

THỨ HAI CN I MÙA VỌNG

Mt. 8, 5-13

*“Nhiều người từ phương Đông,
phương Tây sẽ đến trong nước Trời”*

Khi Đức Giê-su vào thành Ca-phác-na-um, có một viên đại đội trưởng đến gặp Người và nài xin : “Thưa Ngài, tên đầy tớ của tôi bị tê bại nằm liệt ở nhà, đau đớn lắm.” Người nói : “Chính tôi sẽ đến chữa nó.” Viên đại đội trưởng đáp : “Thưa Ngài, tôi chẳng đáng Ngài vào nhà tôi, nhưng xin Ngài chỉ nói một lời là đầy tớ tôi được khỏi bệnh. Vì tôi đây, tuy dưới quyền kẻ khác, tôi cũng có lính tráng dưới quyền tôi. Tôi bảo người nầy : “Đi !”, là nó đi, bảo người kia : “Đến !”, là nó đến, và bảo người nô lệ của tôi : “Làm cái này !”, là nó làm.” Nghe vậy, Đức Giê-su ngạc nhiên và nói với những kẻ theo Người rằng : “Tôi bảo thật các ông : tôi không thấy một người Ít-ra-en nào có lòng tin như thế. Tôi nói cho các ông hay : Từ phương đông phương tây, nhiều người sẽ đến dự tiệc cùng các tổ phụ Áp-ra-ham, Ixa-ác và Gia-cóp trong Nước Trời. Nhưng con cái Nước Trời thì sẽ bị quăng ra chỗ tối tăm bên ngoài, ở đó người ta sẽ phải khóc lóc nghiến răng.” Rồi Đức Giê-su nói với viên đại đội trưởng rằng : “Ông cứ về đi ! Ông tin thế nào thì được như vậy !” Và ngay giờ đó, người đầy tớ được khỏi bệnh.

*“Lạy Chúa, con không đáng
Chúa ngự vào nhà con”
Không phải lời sáo mồm
Nhưng là biển khiêm tốn*

*“Xin Chúa phán một lời
Đầy tớ con lành mạnh”
Một niềm tin đoạn chánh
Vượt cao tới cõi trời*

*Chính Ngài đã thán phục
Niềm tin viên đại đội trưởng
Nhắc ta nhìn lại mình
Đừng sống trong hoang tưởng*

*Tưởng rằng mình đạo gốc
Nhưng đâu biết lời kinh
Giáo đường như chiếc bóng
Niềm tin mãi lạng thình*

*Chúa sẽ đến đó anh
Hãy mau mau tỉnh thức
Rửa mặt lại lòng tin
Nơi dòng sông thánh đức*

*Chúa sẽ đến đó em
Niềm tin mặc áo mới
Để khi Ngài vừa tới
Sẽ sớm nhận ra em*

THỨ BA CN I MÙA VỌNG

Lc. 10, 21-24

“Cha đã chỉ cho kẻ bé mọn điều mà Cha đã giấu người khôn ngoan”

Ngay giờ ấy, được Thánh Thần tác động, Đức Giê-su hớn hở vui mừng và nói : “Lạy Cha là Chúa Tể trời đất, con xin ngợi khen Cha, vì Cha đã giấu kín không cho bậc khôn ngoan thông thái biết những điều này, nhưng lại mặc khải cho những người bé mọn. Vâng, lạy Cha, vì đó là điều đẹp ý Cha.

“Cha tôi đã giao phó mọi sự cho tôi. Và không ai biết người Con là ai, trừ Chúa Cha, cũng như không ai biết Chúa Cha là ai, trừ người Con, và kẻ mà người Con muốn mặc khải cho.”

** Tv 71, 12-13*

Vì người sẽ giải thoát kẻ nghèo khó
khỏi tay kẻ quyền thế,
và sẽ cứu người bất hạnh
không ai giúp đỡ.
Người sẽ thương xót kẻ yếu đuối
và người thiếu thốn,
và cứu thoát mạng sống người cùng khổ.

** 2 Tim. 4, 8*

Đấng thẩm phán công bình
sẽ trao lại triều thiên công chính
cho những ai yêu mến
việc Người ngự đến trần gian.

*Xin cho tôi là em nhỏ ngây thơ
Bên gối mẹ nhiều tiếng khóc vãn vơ
Bởi mẹ yêu không thường cho em bánh
Ăn thỏa thích như em hằng ước mơ*

*Xin cho tôi là những người bé mọn
Chỉ biết Chúa, không màn đến cao sang
Không bon chen chạy theo đời gian trá
Tình Chúa thương sao cứ mãi tuôn tràn*

*Ôi Giêsu bé thơ nằm máng cỏ
Vì yêu thương Ngài khóc giữa chiêm bò
Giữa mùa đông rét mướt không rên xiết
Để nhân loại từ nay được ấm no*

*Xin cho tôi biết sống đời khiêm nhường
Lòng từ bỏ nhiều thói đời vương vấn
Theo gương Chúa
ngày xưa đã giáng trần
Sống kiếp nghèo
xin làm Đấng yêu thương*

*Ôi lạy Chúa ! Con hết lòng mong đợi
Ngày Chúa đến con sẽ mãi rong chơi
Trong tay Chúa linh hồn con thư thối
Vì Chúa bên con – thôi sợ nỗi gì*

*Vì Chúa bên con – thôi sợ nỗi gì
Linh hồn tôi ơi ! Xin đừng hoang phí
Một giây bên Chúa hơn cả bạc vàng
Giữ chặt lấy Ngài đời ta no phủ*

THỨ TƯ CN I MÙA VỌNG

Mt. 15, 29-37

“*Chúa Giêsu chữa nhiều người và hóa bánh ra nhiều*”

Đức Giê-su xuống khỏi miền ấy, đến ven Biển Hồ Ga-li-lê. Người lên núi và ngồi ở đó. Có những đám người đông đảo kéo đến cùng Người, đem theo những kẻ què quặt, đui mù, tàn tật, câm điếc và nhiều bệnh nhân khác nữa. Họ đặt những kẻ ấy dưới chân Người và Người chữa lành, khiến đám đông phải kinh ngạc vì thấy kẻ câm nói được, người tàn tật được lành, người què đi được, người mù xem thấy. Và họ tôn vinh Chúa của Ít-ra-en.

** Tv. 22, 1-3a*

Chúa chăn nuôi tôi,
tôi chẳng thiếu thốn chi ;
Trên đồng cỏ xanh rì,
Người thả tôi nằm nghỉ.
Tới nguồn nước, chỗ nghỉ ngơi,
Người hướng dẫn tôi,
Tâm hồn tôi,
Người lo bồi dưỡng.

** Tv. 22, 3b-4*

Người dẫn tôi
qua những con đường đoan chánh,
sở dĩ vì uy danh Người.
Dù bước đi trong thung lũng tối,

Tôi không lo mắc nạn,
vì Chúa ở cùng tôi.
Cây roi và cây gậy của Người,
Đó là điều an ủi lòng tôi.

*Chúa đến cho con người được cứu
Kẻ đui nhìn thấy, què bước đi
Người câm bấy giờ lên tiếng nói
Đối diện tình Ngài phải nói chi*

*Chúa đã xót thương khi dân đói
Thực thi phép lạ bánh hóa nhiều
Nuôi bốn ngàn người theo chân Chúa
Chúa ôi ! Tình chúa thật cao siêu*

*Ngài không dừng lại nơi cơm bánh
Chúa hướng ta lên chính thị Ngài
Của ăn nuôi hồn ta sống mãi
Dừng vì cuộc sống sớm nhạt phai*

*Tiệc thánh Ngài dành cho ta đó
Sao không đến nếm thử một lần
Cao lương mỹ vị nơi thế trần
Vẫn chết một ngày – Ích gì chứ !*

*Nào ta hãy đến với Ngài đi
Đấng xót thương tất cả mọi người
Muốn thế nhân ngợp tiếng reo cười
Ngài không ngại hy sinh mạng sống*

*Nơi Ngài bạn muôn đời no thỏa
Nơi Ngài bạn sẽ lắng thương đau
Nơi Ngài bạn trào dâng hạnh phúc
Nơi Ngài cuộc sống đẹp muôn màu*

THỨ NĂM CN I MÙA VỌNG

Mt. 7, 21. 24-27

*“Ai thực hiện ý Chúa Cha
sẽ vào nước Trời”*

Không phải bất cứ ai thưa với Thầy : “Lạy Chúa ! Lạy Chúa !” là được vào Nước Trời cả đâu ! Nhưng chỉ ai thi hành ý muốn của Cha Thầy là Đấng ngự trên trời, mới được vào mà thôi.

“ Vay ai nghe những lời Thầy nói đây mà đem ra thực hành, thì ví được như người khôn xây nhà trên đá. Dù mưa sa, nước cuốn, hay bão táp ập vào, nhà ấy cũng không sụp đổ, vì đã xây trên nền đá. Còn ai nghe những lời Thầy nói đây, mà chẳng đem ra thực hành, thì ví được như người ngu dại xây nhà trên cát. Gặp mưa sa, nước cuốn hay bão táp ập vào, nhà ấy sẽ sụp đổ, sụp đổ tan tành.

** Tv. 117, 1.8-9*

Hãy cảm tạ Chúa,
Vì Chúa hảo tâm,
Vì đức từ bi của Người muôn thuở.
Tìm đến nương tựa Chúa,
Thì tốt hơn nương tựa loài người.
Tìm đến nương tựa Chúa,
Thì tốt hơn
nương tựa những bậc quân vương.

** Tit. 2, 12-13*

Chúng ta hãy sống công chính

và đạo đức ở trần gian này,
trong khi mong đợi
niềm hy vọng hồng phúc
và ngày Chúa cao cả
đến trong vinh quang.

*Không phải cứ kêu lên : Lạy Chúa
Là bảo đảm muôn ơn trên trời
Không phải cứ xưng mình có đạo
Là ngày sau hạnh phúc lên khơi*

*Chỉ những ai nghe lời Chúa nói
Bao năm tháng đem ra thực hành
Như người khôn xây nhà trên đá
Sẽ mừng rỡ diện kiến Thánh nhan*

*Ngôi nhà niềm tin Ki-tô hữu
Phải dựng xây nền móng chính Ngài
Bằng rường cột hy sinh cầu nguyện
Sẽ vượt qua cuộc sống trần ai*

*Tiền tài như mưa tuôn xối xả
Đã thế lại dai dẳng triền miên
Sẽ xô ngã bao nhà trên cát
Mời Chúa vào đừng để ngoài hiên*

*Danh vọng tình yêu như gió xoáy
Sẽ cuốn đi niềm tin yếu hèn
Không bám trụ vào tình yêu Chúa
Theo người đời chỉ lấm bẩn chen*

*Hằng ngày con vẫn nghe lời Chúa
Xin ghi nhớ đem ra thực hành
Dẫu nhiều lần xót xa cay đắng
Tình con yêu Chúa mãi còn xanh*

THỨ SÁU CN I MÙA VỌNG

Mt. 9, 27-31

“Hai người mù được chữa lành”

Đang khi Đức Giê-su ra khỏi nơi đó, thì có hai người mù đi theo kêu lên rằng : “Lạy Con vua Đa-vít, xin thương xót chúng tôi !” Khi Đức Giê-su về tới nhà, thì hai người mù ấy tiến lại gần. Người nói với họ : “Các anh có tin là tôi làm được điều ấy không ?” Họ đáp : “Thưa Ngài, chúng tôi tin.” Bấy giờ Người sờ vào mắt họ và nói : “Các anh tin thế nào thì được như vậy.” Mắt họ liền mở ra. Người nghiêm giọng bảo họ : “Coi chừng, đừng cho ai biết !” Nhưng vừa ra khỏi đó, họ đã nói về Người trong khắp cả vùng.

** Tv. 26, 1*

Chúa là sự sáng,
Là Đấng Cứu Độ,
Tôi sợ chi ai ?
Chúa là Đấng phù trợ đời tôi,
Tôi sợ gì ai ?

** Tv. 26, 13-14*

Tôi tin rằng,
Tôi sẽ được nhìn xem
những ơn lành của Chúa
trong cõi nhân sinh.
Hãy chờ đợi Chúa,
Hãy sống can trường,

Hãy phấn khởi tâm hồn
và chờ đợi Chúa.

*Đôi mắt niềm tin tôi chợt tối
Khi rong chơi một thoáng đam mê
Ngày lại ngày vùi sâu trong vũng tội
Tình yêu nhân thế mãi ê chề*

*Tôi mù trong kiếp căng ích kỷ
Tôi mù trong tính toán so đo
Tôi mù trong háo danh tự ái
Tôi mù trong lợi thú rình mò*

*Lạy Ngài ! Xin cho con được sáng
Thấy rõ tình Chúa vẫn tuôn tràn
Mãi mãi theo con từng ngày tháng
Chiều về xin cất tiếng ca vang*

*Lạy Ngài ! Xin cho con nhìn thấy
Chúa đang hiện diện bên kẻ nghèo
Cái đẹp cái hay trong người khác
Con đường bác ái xin bước theo*

*Con sẽ kêu và kêu lên mãi
Cho tới khi Chúa nhận lời con
Như hai người mù xưa theo Chúa
Minh chứng niềm tin mãi sắt son*

THỨ BẢY CN I MÙA VỌNG

Mt. 9, 35-10,1.6-8

*“Thấy đoàn lũ dân chúng,
Ngài xót thương họ”*

Đức Giê-su đi khắp các thành thị, làng mạc, giảng dạy trong các hội đường, rao giảng Tin Nước Trời và chữa hết các bệnh hoạn tật nguyền.

Rồi Đức Giê-su gọi mười hai môn đệ lại, để ban cho các ông quyền trên các thần ô uế, để các ông trừ chúng và chữa hết các bệnh hoạn tật nguyền.

Tốt hơn là hãy đến với các con chiên lạc nhà Ít-ra-en. Đọc đường hãy rao giảng rằng : Nước Trời đã đến gần. Anh em hãy chữa lành người đau yếu, làm cho kẻ chết sống lại, cho người phong hủi được sạch bệnh, và khử trừ ma quỷ. Anh em đã được cho không, thì cũng phải cho không như vậy.

** Tv. 146, 3*

Chính Người chữa
những kẻ đập nát tâm can,
và băng bó vết thương của lòng họ.

** Tv. 146, 6*

Chúa nâng cao những kẻ khiêm cung,
Người đề bẹp
Đứa ác nhân xuống tận đất.

** Kh. 22, 12*

Chúa nói :

*“Đày Ta đến ngay,
và mang theo phần thưởng,
để ban cho mỗi người
tùy công việc họ làm.”*

*Bao năm rồi hồn tôi mơ ước
Gặp được Người hẹn ước năm xưa
Cầu xin mãi bao giờ mới được
Mộng ước năm xưa thưở nào xưa*

*Cái thưở đó Người xuống dương gian
Bước chân đi vang khắp nẻo đường
Tay xoa dịu nỗi đau nhân thế
Lòng rung lên tiếng nhạc yêu thương*

*Từ thưở bé tôi bước theo Người
Thử nghĩ xem bao giờ đồng dạng
Một ngày nao nhịp tim năm tháng
Thấy đoàn người lệ ướt bờ mi*

*Hãy tìm kiếm Chúa khi còn gặp
Hãy kêu xin Người lúc ngay bên
Ngày mai kia chân đi cùng khắp
Nợ trần gian mờ khuất nẻo đường*

*Ôi lạy Chúa ! Hồn con khô cứng
Phơi khô tim ích kỷ còn tươi
Lo thân mình danh sơn nhật mất
Bóng hình con xa khác hình Người !*

*Một lần nữa xin Chúa đến nhé
Cho con tìm hình bóng ngày xưa
Lần này con không còn thơ bé
Thú đi hoang con mãi xin chừa*

THỨ HAI CN II MÙA VỌNG

Lc. 5, 17-26

*“Tội lỗi con đã được tha,
hãy vác chõng mà về”*

Một hôm, khi Đức Giê-su giảng dạy, có mấy người Pha-ri-sêu và luật sĩ ngồi đó ; họ từ khắp các làng mạc miền Ga-li-lê, Giu-dê và từ Giê-ru-sa-lem mà đến. Quyền năng Chúa ở với Người, khiến Người chữa lành các bệnh tật. Bỗng có mấy người khiêng đến một bệnh nhân bị bại liệt nằm trên giường, họ tìm các đẽm vào đặt trước mặt Người. Nhưng vì có đám đông, họ không tìm được lối đẽm người ấy vào, nên họ mới lên mái nhà, dỡ ngói ra, thả người ấy cùng với cái giường xuống ngay chính giữa, trước mặt Đức Giê-su. Thấy họ có lòng tin như vậy, Người bảo : “Này anh, anh đã được tha tội rồi.”

Các kinh sư và các người Pha-ri-sêu bắt đầu suy nghĩ : “Ông này là ai mà nói phạm thượng như thế ? Ai có quyền tha tội, ngoài một mình Thiên Chúa ?” Nhưng Đức Giê-su thấu biết họ đang suy nghĩ như thế, nên Người lên tiếng bảo họ rằng : “Các ông đang nghĩ gì trong bụng vậy ? Trong hai điều : một là bảo : ‘Anh đã được tha tội rồi’, hai là bảo : ‘Đứng dậy mà đi’, điều nào để hơn ? Vậy, để các ông biết : ở dưới đất này, Con Người có quyền tha tội – Đức Giê-su bảo người bại liệt - : tôi truyền cho anh : Hãy đứng dậy, vác lấy giường của anh mà đi về

nhà !” Ngay lúc ấy, người bại liệt trỗi dậy trước mặt họ, vác cái anh đã dùng để nằm, vừa đi về nhà vừa tôn vinh Thiên Chúa.

*Niềm tin kiên vững người bất toại
Vượt qua thông số của đời thường
Vật chất cuộc đời không ngăn nổi
Động lòng một Thiên Chúa tình thương*

*Chúa đã cho anh được chữa lành
Quyền năng Thiên Chúa, Ngài tha tội
Phấn khởi vui mừng kẻ lòng thanh
Nhưng là vấp phạm người Biệt phái*

*Đôi mắt niềm tin tôi có thấy ?
Muôn ơn lành Chúa đổ trên tôi
Năm tháng chớ ngã lòng trông cậy
Hãy ca tụng Ngài mãi không thôi*

*Chớ để hồn ta dẫn bất toại
Cứng đơ trong kiếp sống bạc tiền
Bác ái hôm nay phải muộn phiền
Vì ta có bao giờ thăm viếng !*

*Xin cho con vượt qua tất cả
Đến với Ngài trọn cả con tim
Và hồn con không hề xơ cứng
Nơi dòng đời diễn đạt niềm tin*

THỨ BA CN II MÙA VỌNG

Mt. 18, 12-14

“Chúa không muốn những kẻ bé mọn phải hư mất”

Anh em nghĩ sao ? Ai có một trăm con chiên mà có một con đi lạc, lại không để chín mươi chín con kia trên núi mà đi tìm con chiên lạc sao ? Và nếu may mà tìm được, thì Thầy bảo thật anh em, người ấy vui mừng vì con chiên đó, hơn là vì chín mươi chín con không bị lạc. Cũng vậy, Cha của anh em, Đấng ngự trên trời, không muốn cho một ai trong những kẻ bé mọn này phải hư mất.

** Tv. 95, 3. 10ac*

Hãy tường thuật

Vinh quang Chúa giữa chư dân,
Và phép lạ Ngài ở nơi vạn quốc.

Hãy công bố giữa chư dân rằng :

Thiên Chúa ngự trị,

Người cai quản chư dân

Theo đường công chính.

** Tv. 95, 11-12*

Trời xanh hãy vui mừng

Và địa cầu hãy hân hoan,

Biển khơi và muôn vật trong đó,

Hãy reo lên,

Đồng nội và muôn loài trong đó,

Hãy mừng vui.

Này dòng sông hãy trở lên tiếng hát

Này đồi núi hãy lên tiếng vỗ tay

Này con dê bao năm trời phiêu bạt

Nay trở về êm ấm, sướng vui thay

Ôi Giêsu ! Người Anh đầy lân tuất

Bao lần khóc – Bao lần Anh vỡ về

Vì tội em có lần Anh đã chết

Với thân hình trần trụi không vải che

Ích gì đâu – Lợi gì đâu Anh nhỉ

Chỉ vì Anh – Lòng yêu thương vô bờ

Cứu thoát em khỏi vòng tay ma quỷ

Chỉ vì yêu, vì thương đứa em thơ

Này Anh yêu, cho em mãi tôn thờ

Biết kính mến Người Cha sai Anh đến

Ở với em, cho em khỏi bơ vơ

Nơi trần thế tủi hờn bao vương vãn

Này Anh yêu, cho em mãi không quên

Biết nguyện cầu Thánh Linh Anh đã hứa

Đến thánh hóa cho em sống an bình

Dẫu quỷ ma quấy phá mỗi sớm trưa

Này Anh yêu, cho em yêu Anh mãi

Và chỉ yêu một mình Anh đó thôi

Trong tương lai

dẫu muôn ngàn nguy biến

Dù có gì lòng em chẳng chia phôi

Này Anh yêu, xin đừng bỏ em nhé

Mất Anh rồi – Đòi em ai chỗ che

Ngày mai kia linh hồn lìa khỏi xác

Không có Anh biết ai đón em về

THỨ TƯ CN II MÙA VỌNG

Mt. 11, 28-30

*“Hãy đến với Ta,
hỡi những ai vất vả cực nhọc”*

“Tất cả những ai đang vất vả mang gánh nặng nề, hãy đến cùng tôi, tôi sẽ cho nghỉ ngơi bồi dưỡng. Anh em hãy mang lấy ách của tôi, vì tôi có lòng hiền hậu và khiêm nhường. Tâm hồn anh em sẽ được nghỉ ngơi bồi dưỡng. Vì ách tôi êm ái, và gánh tôi nhẹ nhàng.”

** Tv. 102, 3-4*

Người đã tha thứ cho mọi điều sai lỗi,
và chữa người khỏi mọi tật nguyền.
Người chuộc mạng người
khỏi chỗ vong thân,
Người đội đầu người
bằng mũ từ bi, ân sủng.

** Tv. 102, 10*

Chúa là Đấng từ bi
và hay thương xót,
chậm bất bình
và hết sức khoan nhân.
Người không xử với chúng tôi
như chúng tôi đắc tội,
và không trả đũa
theo điều oan trái chúng tôi.

*Nếu một lần tràn đầy thất vọng
Nhà cháu như đang vắng bóng người
Cứ thử đến một lần cho biết
Thất vọng kia sẽ cất tiếng cười*

*Bạn không tin xin mời nếm thử
Đấu cuộc đời vất vả biết bao
Cứ đến nhé, nơi nhà Chúa ngự
Nhẹ nhàng thanh thoát thấm ngọt ngào*

*Thần dữ quay ta, quay đi mãi
Vui thú, danh vọng với bạc tiền
Làm sao thoát vòng xoay quỹ đạo ?
Ai giúp ta vùng khỏi u miên ?*

*Hãy đến ! Vâng ! Xin hãy đến !
Đến với Ngài khỏi kiếp lênh đênh
Trên con đò chòng chành ai oán
Đến với Ngài là bến bình an*

*Bến xây dựng
trên nền KHIÊM NHƯỢNG
Tuy đơn sơ nhưng vững vô cùng
Với HIỀN LÀNH là bờ ngăn cách
Sóng to gào thét vẫn không chùng*

*Êm ái thay ách Ngài che chở
Trên vai mang gánh Chúa nhẹ nhàng
Tôi tìm đến khung trời kỷ niệm
Kìa ! Chúa Cha ! Nhẹ bước Thiên đàng*

THỨ NĂM CN II MÙA VỌNG

Mt. 11, 11-15

“Chưa ai cao trọng hơn Gioan Tẩy Giả”

“Tôi nói thật với anh em : trong số phàm nhân đã lọt lòng mẹ, chưa từng có ai cao trọng hơn ông Gio-an Tẩy Giả. Tuy nhiên, kẻ nhỏ nhất trong Nước Trời còn cao trọng hơn ông. Từ thời ông Gio-an Tẩy Giả cho đến bây giờ, Nước Trời phải đương đầu với sức mạnh, ai mạnh sức thì chiếm được. Cho đến ông Gio-an, tất cả các ngôn sứ cũng như Lê Luật đều đã nói tiên tri. Và nếu anh em chịu tin lời tôi, thì ông Gio-an chính là Ê-li-a, người phải đến. Ai có tai thì nghe.

* Tv. 144, 1&9 ; 8

Lạy Chúa tôi
Lạy Thiên Chúa tôi
Tôi ca khen Chúa,
và tôi sẽ chúc tụng danh Chúa
tới muôn đời.
Chúa hạo tâm với hết mọi loài,
và từ bi
với mọi công cuộc của Chúa.

Chúa nhân ái và từ bi,
chậm bất bình,
và giàu ân sủng.

*Thánh Gio-an Tẩy Giả
Đã làm nên những gì
Chúa cất tiếng ca khen
Cao trọng nhất đời này*

*Vì Gio-an sứ giả
Dọn chỗ cho Ngài đến
Lời kêu gọi ăn năn
Tẩy uế trong tình mến*

*Nhưng Gioan vẫn nhỏ hơn
Người bé trong nước Trời
Nhắc cho đời ta nhớ
Nước Trời chốn nghỉ ngơi*

*Chỉ những ai mạnh sức
Chiến thắng với ba thù
Lòng tràn đầy thánh đức
Hạnh phúc sẽ thiên thu*

*Nước Trời không có chỗ
Cho những ai yếu hèn
Sa vòng vây tội lỗi
Dòng đời mãi bon chen*

*Con vẫn muốn thật nhiều
Nhưng xác phàm yếu đuối
Xin Ngài giúp từng chiểu
Đừng để con mê muội*

*Hãy chiến đấu can trường
Nước Trời đang chờ đó
Trần gian đầy nguy khó
Nhưng có Chúa ! Coi thường !*

THỨ SÁU CN II MÙA VỌNG

Mt. 11, 16-19

“Họ không nghe lời Gioan
và lời Con Người”

“ Tôi phải ví thế hệ này với ai ?
Họ giống như lũ trẻ ngồi ngoài chợ gọi lũ
trẻ khác, và nói : “ Tội tôi thôi sáo cho
các anh, mà các anh không nhảy múa ; tội
tôi hát bài đũa đăm, mà các anh không
đăm ngực khóc than.”

Thật vậy, ông Gio-an đến, không
ăn không uống, thì thiên hạ bảo : “ Ông ta
bị quỷ ám.” Con Người đến, cũng ăn cũng
uống như ai, thì thiên hạ lại bảo : “ Đây
là tay ăn nhậu, bạn bè với quân thu thuế
và phường tội lỗi.” Nhưng Đức Khôn Ngoan
được chứng minh bằng hành động.”

* *Jô. 8, 12*

Lạy Chúa,
Ai theo Chúa
sẽ được ánh sáng ban sự sống.

* *Tv. 1, 1-2*

Phúc cho ai
không theo mưu toan kẻ gian ác,
không đứng
trong đường lối những tội nhân,
không ngồi chung
với những quân nhạo báng,
Nhưng vui thỏa trong lề luật Chúa
và suy ngẫm luật Chúa đêm ngày.

*Con mang bệnh loài người
Cứ ngỡ mình khôn ngoan
Chỉ trích điều sai trái
Có thật sai đó không ?*

*Xin chừa xin chừa mãi
Nhưng sao quá ngu si
Thu về cây lá rụng
Con có thay đổi gì ?*

*Ôi lạy Chúa từ nhân
Chúa nào bỏ rơi con
Xin cho biết lãnh nhận
Lời Chúa sáng soi đường*

*Đừng vội xét đoán nhau
Dẫu nhiều lúc u sầu
Hay trọn kiếp thương đau
Tình yêu – Kính nhiệm mẫu*

*Chỉ duy một mình Chúa
Đấng thấu suốt vô cùng
Công bình Ngài xét xử
Ta làm người khiêm cung*

*Chúa hãy thương con nhé
Lặng im là thánh tình
Đưa con về quê mẹ
Như hát một lời kinh*

THỨ BẢY CN II MÙA VỌNG

Mt. 17, 9-13
“*Elia đã đến rồi*”

Đang khi thầy trò từ trên núi xuống, Đức Giê-su truyền cho các ông rằng : “*Đừng nói cho ai hay thị kiến ấy, cho đến khi Con Người từ cõi chết trỗi dậy.*” Các môn đệ hỏi Người rằng : “*Vậy sao các kinh sư lại nói Ê-li-a phải đến trước ?*” Người đáp : “*Ông Ê-li-a phải đến để chính đốn mọi sự. Nhưng Thầy nói cho anh em biết : ông Ê-li-a đã đến rồi mà họ không nhận ra, mà còn xử với ông theo ý họ muốn. Con Người cũng sẽ phải đau khổ vì họ như thế.*” Bây giờ các môn đệ hiểu Người có ý nói về ông Gio-an Tẩy Giả.

** Tv. 79, 4*

Lạy Chúa
là Thiên Chúa chúng tôi.
Xin cho chúng tôi được phục hồi
Xin tỏ thiên nhan hiền từ Chúa ra
hầu cho chúng tôi được ơn cứu sống.

** Tv. 79, 18-19*

Xin Chúa ra tay
bang trợ người ở bên tay hữu Chúa,
con người mà Chúa đã củng cố cho mình.
Chúng con
sẽ không rời xa Chúa nữa,
Chúa cho chúng con được sống,
và chúng con ca tụng danh Ngài.

*Bao nhiêu năm Chúa xuống dương gian
Nhưng lăm người không một lần thấy
Vi Chúa đến không cao sang mấy
Mà người đời tìm kiếm cao nhân !*

*Họ vẫn chờ một E-li-a
Đến chuẩn bị hàng ngũ chiến đấu !
Họ đầu chờ một Gioan Tẩy Giả
Người mặc áo lông, ăn châu chấu !*

*Họ chờ E-li-a đem đến
Cho họ những vũ khí tối tân !
Gioan Tẩy Giả kêu gọi thống hối
Thanh tẩy bằng nước – Họ đầu cần !*

*Họ cũng chờ Đấng Mes-si-a
Giải phóng họ khỏi tay nô lệ
Độc lập tự do nơi trần thế
Không nhận ra Ngài – Đức Ki-tô*

*Họ chỉ tôn Ngài lên làm vua
Khi cho họ no nê cơm bánh
Nhưng Chúa nói trao ban Minh Thánh
Họ lắc đầu – Thật quá chói tai !*

*Hôm nay con đang chờ Chúa đến
Đến dạy con cuộc sống yêu thương
Ngài không phải là máy vi tính
Lập trình cho ta bến thiên đường !*

THỨ HAI CN III MÙA VỌNG

Mt. 21, 23-27

“Uy quyền Thiên Chúa bởi đâu mà có”

Đức Giê-su vào Đền Thờ, và trong khi Người giảng dạy, các thượng tế và kỳ mục trong dân đến gần Người và hỏi : “Ông lấy quyền nào mà làm các điều ấy ? Ai đã cho các ông quyền ấy ?” Đức Giê-su đáp : “Còn tôi, tôi chỉ xin hỏi các ông một điều thôi ; nếu các ông trả lời được cho tôi, thì tôi cũng sẽ nói cho các ông biết tôi lấy quyền nào mà làm các điều ấy. Vậy, phép rửa của ông Gio-an do đâu mà có ? Do Trời hay do người ta ?” Họ mới nghĩ thầm : “Nếu mình nói : “Do Trời”, thì ông ấy sẽ vặn lại : “Thế sao các ông lại không tin ông ấy ?” Còn nếu mình nói : “Do người ta”, thì mình sợ dân chúng, vì ai nấy đều cho ông Gio-an là một ngôn sứ.” Họ mới trả lời Đức Giê-su : “Chúng tôi không biết.” Người cũng nói với họ : “Tôi cũng vậy, tôi không nói cho các ông là tôi lấy quyền nào mà làm các điều ấy.”

* Tv. 24, 4bc-5ab

Lạy Chúa,
xin chỉ cho tôi đường đi của Chúa
xin dạy bảo tôi về lối bước của Ngài
xin hướng dẫn tôi trong chân lý
và dạy bảo tôi
vì Chúa là Thiên Chúa cứu độ tôi

* Tv. 105, 4-5

Lạy Chúa,
xin đến viếng thăm chúng tôi
trong sự bình an.

*Chế độ Quân chủ rất uy quyền
Nhưng đâu làm người căm căt tiếng !
Tự do Tư bản lăm bạc tiền
Nhưng bao người chết sau cuộc chiến !*

*Nhưng kìa ! Đức Giê-su Ki-tô
Cho kẻ điếc nghe, què chạy nhảy
Cho người căm căt tiếng reo ca
Kẻ chết sống lại, mù xem thấy*

*Hỡi người ơi ! Còn chi lý luận
Uy quyền Ngài bởi đâu mà có
Ai không biết thật là ngu xuẩn
Thiên Chúa ta uy quyền chiếu tỏ*

*Lạy Chúa – Con xin tạ ơn Ngài
Ban cho niềm tin để nhận thấy
Uy quyền trần thế có là chi
Thiên Chúa tình yêu xin giữ lấy*

*Nếu không niềm tin con chỉ biết
Giê-su là con bác thợ mộc
Gioan Tẩy Giả , phải chăng kẻ khùng
Phép lạ Ngài chỉ là con lốc*

*Lạy Thiên Chúa toàn năng nhân hậu
Xin ban cho một tấm lòng son
Nhận ra Ngài vẫn luôn hiện diện
Nơi kẻ nghèo đang ở quanh con*

THỨ BA CN III MÙA VỌNG

Mt. 21, 28-32

“Người thu thuế và đi điếm vào thiên đàng trước các người”

Các ông nghĩ sao : Một người kia có hai con trai. Ông ta đến nói với người thứ nhất : “Này con, hôm nay con hãy đi làm vườn nho.” Nó đáp : “Con không muốn đâu !” Nhưng sau đó, nó hối hận, nên lại đi. Ông đến gặp người thứ hai, và cũng bảo như vậy. Nó đáp : “Thưa Ngài, con đây !” nhưng rồi lại không đi. Trong hai người con đó, ai đã thi hành ý muốn của người cha ?” Họ trả lời : “Người thứ nhất.” Đức Giê-su nói với họ : “Tôi bảo thật các ông : những người thu thuế và những cô gái điếm vào Nước Thiên Chúa trước các ông. Vì Gio-an đã đến chỉ đường công chính cho các ông, mà các ông không tin ông ấy ; còn những người thu thuế và những cô gái điếm lại tin. Phần các ông, khi đã thấy vậy rồi, các ông vẫn không chịu hối hận mà tin ông ấy.”

** Tv. 33, 2-3*

Tôi chúc tụng Chúa trong mọi lúc
Miệng tôi hằng liên lí ngợi khen Ngài
Trong Chúa linh hồn tôi hãnh diện
Bạn nghèo hãy nghe và hãy vui mừng.

Kìa người đau khổ cầu cứu
Và Chúa đã nghe.

*Có ai dám tự hào rằng :
mình chắc được vào nước Trời ?
Bạn là người suốt đời sống trong tu viện
kín cổng cao tường chứ gì ?
Ngày ngày suy niệm lời Chúa
thì xa nước Trời bao nhiêu chỗ sao ?
Chưa chắc thừa bạn !*

*Người Biệt phái chẳng phải suốt đời
nghiên cứu luật Chúa đó sao ?
Nhưng Chúa nói sao với họ
chắc ta chưa quên
Còn bạn ?
Bạn vẫn hằng ngày
đọc kinh dự lễ chứ gì
Sống đạo như bạn
thì còn xa nước Trời bao nhiêu
Chưa chắc thừa bạn !*

*Ta không nghe Chúa nói dân Do thái ư
Chúng chỉ thờ Ta bằng môi bằng miệng
Còn lòng trí thì chúng xa Ta*

*Còn bạn ?
Là những người thu thuế
Là những bạn gái điếm
Đối với trần gian này
còn gì đáng tỏm hơn các bạn
Con người các bạn
chỉ đáng cúi mình lẩn vào bóng tối*

*Nhưng Chúa đã để ý đến các bạn đấy !
Chẳng phải Chúa đã khen Madalêna
mà trách người Biệt phái đó sao*

** Tv. 33, 6-7*

Hãy nhìn về Chúa
để các bạn sẽ vui tươi
và các bạn khỏi hổ ngươi bẽ mặt
Kìa người đau khổ cầu cứu
và Chúa đã nghe
và Ngài đã cứu họ khỏi mọi điều tai nạn.

** Tv. 33, 17-18*

Thiên Chúa ra mặt chống người làm ác
để tẩy trừ di tích chúng nơi trần ai.
Người hiền đức kêu cầu
và Chúa nghe lời họ
Ngài cứu họ khỏi mọi nỗi âu lo.

** Tv. 33, 19&23*

Thiên Chúa gần gũi
những kẻ đoạn trường
và cứu chữa
những tâm hồn đau thương tan nát.
Thiên Chúa cứu chữa
Linh hồn tôi tớ của Ngài
và phàm ai
tìm đến nương tựa nơi Ngài
Người đó
sẽ không phải đền bồi tội lỗi.

*Mađalêna đã yêu nhiều
và được tha nhiều
Thiên Chúa vẫn yêu kẻ biết thống hối
hơn người sống dửng dưng
Một nóng hai lạnh !
Ương ương dở dở Ta sẽ mưa người ra*

*Ngày xưa, Gioan Tẩy Giả đã lớn tiếng
kêu gọi dọn đường cho Chúa
Nhưng mấy ai nhận biết
con đường thống hối
Lạy Chúa
Biết bao người
vẫn cứ tự hào mình đạo dòng
Nhưng họ đâu có yêu thương nhau !
Xin Chúa thánh hóa họ trở lại*

*Biết bao người ung dung
mình con ông cháu cha
Nhưng họ lại lợi dụng
để hành động đối bại !
Xin Chúa ban cho họ tự khiêm*

*Biết bao người cho rằng
mình hành động đúng ý Chúa
Nhưng thật ra họ đang phá đạo !
Xin Chúa cho họ thấy tội ác của họ*

*Biết bao người ở trong nhà Chúa
Nhưng họ vẫn làm cho nhà Chúa
ra hang trộm cướp !
Xin Chúa đổi mới họ*

** 2 Tim. 4, 8*

**Đấng Thẩm phán công bình
sẽ trao lại triều thiên công chính
cho những ai yêu mến
việc Người ngự đến trần gian.**

Lạy Chúa Giê-su

Con vẫn tự hào

con còn sống trong đức tin

Nhưng xin Chúa hãy củng cố đức tin con

Con còn hiên ngang theo Chúa

Nhưng xin Chúa hãy dẫn con đi

theo đúng con đường Chúa

Con đã hứa với Chúa đủ điều,

nhưng chưa thực hiện

Xin Chúa giúp đỡ con

hoàn thiện cuộc sống

Con còn thiếu sót

trong bốn phạm làm tội Chúa

Xin tha thứ và chỉ bảo cho con

Con còn yếu đuối

trên con đường nên thánh

Xin Chúa ban sức mạnh

để chiến thắng ba thù

Và trở thành

người lính chiến đấu của Đức Ki-tô.

Amen.

THỨ TƯ CN III MÙA VỌNG

Lc. 7, 18-23

“Ngài có phải là Đấng sắp đến, hay chúng tôi phải đợi Đấng khác”

Môn đệ của ông Gio-an báo cho ông biết tất cả những việc ấy ; ông Gio-an liền gọi hai người trong nhóm môn đệ lại, sai họ đến hỏi Chúa Giê-su rằng : “Thầy có thật là Đấng phải đến không, hay là chúng tôi còn phải đợi ai khác ?” Khi đến gặp Đức Giê-su, hai người ấy nói : “Ông Gio-an Tẩy Giả sai chúng tôi đến hỏi Thầy : “Thầy có thật là “Đấng phải đến” không, hay là chúng tôi còn phải đợi ai khác ?” Chính giờ ấy, Đức Giê-su chữa nhiều người khỏi bệnh hoạn tật nguyên, khỏi quỷ ám, và ban ơn cho nhiều người mù được thấy. Người trả lời hai người ấy rằng : “Các anh cứ về thuật lại cho ông Gio-an những điều mắt thấy tai nghe : người mù được thấy, kẻ què được đi, người cùi được sạch, kẻ điếc được nghe, người chết trỗi dậy, kẻ nghèo được nghe tin mừng, và phúc thay người nào không vấp ngã vì tôi.”

*Một công chúa ngủ trong rừng
Chờ chàng hoàng tử đến đánh thức dậy
Một người chinh phụ
chờ người chinh phu
Rồi một ngày kia hóa thành đá
Is-ra-el chờ Đấng Cứu Thế cả ngàn năm
Trong sự bao vây của tối tăm
và thần chết
Công chúa*

*chờ hoàng tử trong huyền thoại
Chinh phụ
chờ chinh phu trong vô vọng
Nhưng Israel chờ Đấng Mes-si-a
trong hy vọng tràn đầy
Vì chính Thiên Chúa
đã hứa với họ như thế
Và Thiên Chúa
không bao giờ lừa dối họ
Nhưng đợi chờ
đã làm bao người ăn ngủ không yên
Đợi chờ vẫn làm bồn chồn con người
từ xưa tới nay
Họ đã chờ, đã đợi Đức Ki-tô
Nhưng Đức Ki-tô đến
mà chẳng ai buồn để ý
Phải chăng họ chờ Đức Ki-tô, chỉ vì
Để xem thấy
thế nào là Đấng được Chúa sai đến ?
Để thỏa mãn những nhu cầu của họ ?
Nhưng họ đã thất vọng
Ngài đến cho què được đi, mù xem
thấy, hủi được sạch, câm nói được,
kẻ chết sống lại
Nhưng què
đâu có nhiều hơn người bình thường !
Nên họ đã không nhận ra Đức Ki-tô
Người mù cũng chỉ là số ít trong dân !
Nên nhiều người
đã không nhận ra Đức Ki-tô
Lạy Chúa , xin Chúa giúp con
Để con cũng giúp mọi người
Nhận ra Chúa trong cuộc đời này*

THỨ NĂM CN III MÙA

VỌNG Lc. 7, 24-30

“Các người vào sa mạc để xem thứ gì ?”

Khi những người ông Gio-an sai đến đã ra về, Đức Giê-su bắt đầu nói với đám đông về ông Gio-an rằng : “Anh em đi xem gì trong hoang địa ? Một cây sậy phát phơ trước gió chẳng ? Hẳn là không ! Thế thì anh em đi xem gì ? Một người mặc gấm vóc lụa là chẳng ? Nhưng kẻ áo quần lộn lắt, đời sống xa hoa thì ở trong cung trong điện. Thế thì anh em đi xem gì ? Một vị ngôn sứ chẳng ? Đúng thế đó ; mà tôi nói cho anh em biết : đây còn hơn cả ngôn sứ nữa ! Chính ông là người Thiên Chúa đã nói tới trong Kinh Thánh rằng : Nay Ta sai sứ giả của Ta đi trước mặt Con, người sẽ dọn đường cho con đến !

“Tôi nói cho anh em biết : trong số phàm nhân đã lọt lòng mẹ, không có ai cao trọng hơn ông Gio-an ; tuy nhiên kẻ nhỏ nhất trong Nước Thiên Chúa còn cao trọng hơn ông. Nghe ông giảng, toàn dân, kể cả những người thu thuế, đều nhìn nhận Thiên Chúa là Đấng Công Chính và đã chịu phép rửa của ông. Còn những người Pha-risêu và các nhà thông luật thì khước từ ý định của Thiên Chúa về họ, và không chịu phép rửa của ông.

Hãy nhìn vào Gio-an !

Hãy nghe lời Gio-an !

Đó là khẩu hiệu trong Mùa Vọng

Nhìn thấy Gio-an

mặc mỗi bộ áo lông lạc đà

Phải chăng Ngài nhắc chúng ta

Hãy từ khước của cải thế gian

trong tối thiểu

Nhìn thấy Gio-an

chỉ ăn châu chấu với mật ong

Phải chăng Ngài nhắc chúng ta

Một cửa ăn bất diệt là bánh hằng sống

Nhìn thấy Gio-an sống trong sa mạc

Phải chăng Ngài nhắc chúng ta

Hãy xa lánh vinh hoa phú quý

để dễ gặp được Chúa

Nhìn thấy Gio-an giảng rao Tin Mừng

Phải chăng Ngài nhắc chúng ta

Hãy luôn luôn

là chứng nhân cho Đức Ki-tô

Nghe lời Gio-an nói

Hãy ăn năn thống hối tội lỗi hằng ngày

Hãy bang cho phẳng

những tự cao tự đại

Hãy lấp cho bằng những hố sâu tự ái

Hãy sửa cho thẳng tâm hồn quanh co

trong cuộc đời gian dối

Hãy gạt núi đồi hận thù giữa đồng loại

Và khi đó

Chúng ta sẽ mừng rỡ nhận ra Chúa

Ngài đang đi

trên con đường nội tâm của hồn ta

Chúa ở mãi

và mãi mãi nung nấu nơi tim ta

** Tv. 29, 2*

Lạy Chúa
Tôi ca tụng Chúa
vì đã giải thoát tôi
và không để quân thù hoan hỷ về tôi

** Tv. 29, 11-12a*

Các tín đồ Chúa
Hãy đàn ca mừng Chúa
và hãy cảm tạ thánh danh Ngài.
Vì cơn giận của Ngài
chỉ trong giây phút
Nhưng lòng nhân hậu của Ngài
vẫn có suốt đời
Chiều hôm đó
gặp cảnh lệ rơi
Nhưng sáng mai
lại được mừng vui hoan hỷ

** Tv. 29, 13b*

Lạy Chúa
xin nhậm lời và xót thương tôi
Lạy Chúa
xin Ngài gia ân cứu giúp tôi
Chúa đã biến đổi lời than khóc
thành khúc nhạc cho tôi
Lạy Chúa
là Thiên Chúa của tôi
tôi sẽ tán tụng Chúa tới muôn đời

Ôi hân hoan !

Ôi vui thú nào bằng bạn nhĩ ?

*Nhưng nếu hồn ta còn hố sâu nói hành
Chúa không thể nào qua được
Nhưng nếu hồn ta còn quanh co
của gian dối*

Chúa đi hoài mà chẳng đến nơi

Nhưng nếu hồn ta

còn núi cao kiêu ngạo

Chúa sẽ không leo nổi đâu !

*Nhưng nếu hồn ta chưa dọn sạch
vết nhơ tội lỗi*

Chúa sẽ nhòm góm và chùng bước chân

Ôi lạy Chúa !

Trong Mùa Vọng này

*Con đã xin Chúa giúp cho con nhiều hơn
Để con dọn sạch sẽ,*

*San lấp cho bằng tâm hồn đón chờ
Chúa*

Để con khỏi thấy Chúa vấp ngã

trên con đường đi đến tâm hồn con

Để con khỏi thấy Chúa chết ngộp

trong bùn nhơ tội lỗi của con

Xin Chúa giúp con nhiều thật nhiều

Để con biết xóa sạch tội lỗi

và xây dựng căn nhà tình yêu với Chúa

Vi Chúa đã thương yêu con vô cùng

Chúa đã xuống thế làm người hèn hạ

Rồi một ngày kia

Chúa lại chết trần truồng trên thập giá

Xin Chúa cho con thực hành

lời Gio-an dạy trong suốt cuộc đời

Và con thấy Chúa sẽ ở bên con mãi mãi

THỨ SÁU CN III MÙA VỌNG

Ga. 5, 33-36

“Gio-an là đèn cháy sáng”

Chính các ông đã cử người đến gặp ông Gio-an, và ông ấy đã làm chứng cho sự thật. Phần tôi, tôi không cần lời chứng của một phạm nhân, nhưng tôi nói ra những điều này để các ông được cứu độ. Ông Gio-an là ngọn đèn cháy sáng, và các ông đã muốn vui hưởng ánh sáng của ông trong một thời gian. Nhưng phần tôi, tôi có một lời chứng lớn hơn lời chứng của ông Gio-an : đó là những việc Chúa Cha đã giao cho tôi để tôi hoàn thành ; chính những việc tôi làm đó làm chứng cho tôi rằng Chúa Cha đã giao tôi.

* Tv. 66, 2

Xin Thiên Chúa xót thương
Và chúc lành cho chúng tôi
Xin tỏ ra cho chúng tôi thấy
Long nhan Ngài tươi sáng

*Gio-an đã đến và đã rao giảng
Nhiều người tin và nhiều người
không tin
Người tin thường là
người dân quê ít học
Người không tin là Biệt phái khôn ngoan
Thật lòng như Chúa nói :
“Cha đã dấu những điều bí nhiệm đối
với kẻ khôn ngoan,
và chỉ tỏ cho người bé mọn”*

*Biệt phái tin sao được
khi Gio-an mặc áo lông lạc đà
Biệt phái tin sao được
khi Gio-an ăn chấu chấu chẳng ra gì
Phải !
Niềm tin của Biệt phái đã bị che khuất
Vì danh dự họ quá lớn
Vì ích kỷ họ quá cao
Vì cái tôi họ như sông dài biển cả
Ôi lạy Chúa !
Có phải vì bạc tiền
mà nhiều người không nhận ra Chúa
Vì Chúa đến chỉ là người nghèo xơ
Có phải vì chức quyền
mà nhiều người không nhận ra Chúa
Vì Chúa đến chỉ còn là tên tử tội
Có phải vì danh vọng
mà nhiều người không nhận ra Chúa
Vì Chúa lang thang khắp nẻo đường
Xin cho con đôi mắt đức tin
Để nhìn thấy Chúa
nơi kẻ ăn xin nghèo đói
Để nhìn thấy Chúa
nơi kẻ đau thương trên vỉa hè
Để nhìn thấy Chúa
cô đơn nơi viện dưỡng lão
Để nhìn thấy Chúa
bơ vơ nơi những em bé mồ côi
Để nhìn thấy Chúa
thao thức nơi kẻ tội nhân
Để nhìn thấy Chúa
thân thương trên mặt kẻ thù
Lạy Chúa
Xin cho con vững một niềm tin*

NGÀY 17 THÁNG 12

Mt. 1, 1-17

Gia phả Đức Ki-tô

Đây là gia phả Đức Giê-su Ki-tô, con cháu vua Đa-vít, con cháu tổ phụ Áp-ra-ham :

Ông Á-ra-ham sinh I-xa-ác ; I-xa-ác sinh Gia-cóp ; Gia-cóp và các anh em ông này ; Giu-đa ăn ở với Ta-ma sinh Pe-rét và De-rác ; Pe-rét sinh Khết-rôn ; Khết-rôn sinh A-ram ; A-ram sinh Am-mi-na-đáp ; Am-mi-na-đáp sinh Nác-son ; Nác-son sinh Xan-môn ; Xan-môn lấy Ra-kháp sinh Bô-át ; Bô-át lấy Rút sinh Ô-vết ; Ô-vết sinh Giê-sê ; Giê-sê sinh Đa-vít.

Vua Đa-vít lấy vợ ông U-ri-gia sinh Sa-lô-môn ; Sa-lô-môn sinh Rơ-kháp-am ; Rơ-kháp-am sinh A-vi-gia ; A-vi-gia sinh A-xa ; A-xa sinh Giô-sa-phát ; Giô-sa-phát sinh Giô-ram ; Giô-ram sinh Ứt-di-gia ; Ứt-di-gia sinh Giô-tham ; Giô-tham sinh A-khát ; A-khát sinh Khít-ki-gia ; Khít-ki-gia sinh Mơ-na-se ; Mơ-na-se sinh A-môn ; A-môn sinh Giô-si-gia ; Giô-si-gia sinh Giơ-khon-gia và các anh em vua này ; kể đó là thời lưu đầy ở Ba-by-lon.

Sau thời lưu đầy ở Ba-by-lon, Giơ-khon-gia sinh San-tiên ; San-tiên sinh Dơ-rúp-ba-ven ; Dơ-rúp-ba-ven sinh A-vi-hút ; A-vi-hút sinh En-gia-kim ; En-gia-kim sinh A-do ; A-do sinh Sa-đốc ; Sa-đốc sinh A-khim ; A-khim sinh Ê-li-hút ; Ê-

li-hút sinh E-la-da ; E-la-da sinh Mát-than ; Mát-than sinh Gia-cóp ; Gia-cóp sinh Giu-se, chồng của bà Ma-ri-a, bà là mẹ Đức Giê-su cũng gọi là Đấng Ki-tô.

Như thế, tính chung lại thì : từ tổ phụ Áp-ra-ham đến vua Đa-vít, là mười bốn đời ; từ vua Đa-vít đến thời lưu đầy ở Ba-by-lon, là mười bốn đời ; và từ thời lưu đầy ở Ba-by-lon đến Đức Ki-tô, cũng là mười bốn đời.

*Đức Ki-tô xuống thế làm người
Ngài cũng có tổ tiên dòng họ
Mạc khải cho loài người hiểu rõ
Chúa mang phận người giống như ta*

*Ngài sinh trong hang đá nghèo hèn
Có mơ không một chiếc áo len
Bao kẻ ngủ yên trong chăn ấm
Nhớ chăng em bé ngủ bên đường*

*Ngài làm người có cha có mẹ
Có máu ấm tình thương phủ đầy
Ngài khóc cho người già em bé
Lang thang đói rách khắp đó đây*

*Tôi gọi mình là Ki-tô hữu
Phải chăng dòng họ với Giê-su
Muốn tên mình ghi vào vĩnh cửu
Tay ôm kẻ nghèo ấm lời ru*

*Chúa chỉ nhận ta là huyết nhục
Khi đời ta chiếu sáng niềm tin
Nơi trần thế mong về cõi phúc
Niềm tin kiên vững con nài xin*

NGÀY 18 THÁNG 12

Mt. 1, 18-24

“Ông định tâm lìa bỏ bà cách kín đáo”

Sau đây là gốc tích Đức Giê-su Ki-tô : bà Ma-ri-a, mẹ Người, đã thành hôn với ông Giu-se. Nhưng trước khi hai ông bà về chung sống, bà đã có thai do quyền năng Chúa Thánh Thần. Ông Giu-se, chồng bà, là người công chính và không muốn tô giặc bà, nên mới định tâm bỏ bà cách kín đáo. Ông đang toan tính như vậy, thì kia sứ thần Chúa hiện đến báo mộng cho ông rằng : “Này ông Giu-se, con cháu Đa-vít, đừng ngại đón bà Ma-ri-a vợ ông về, vì người con bà cứu mang là do quyền năng Chúa Thánh Thần. Bà sẽ sinh con trai và ông phải đặt tên cho con trẻ là Giê-su, vì chính Người sẽ cứu dân Người khỏi tội lỗi của họ.” Tất cả sự việc này đã xảy ra, là để ứng nghiệm lời xưa kia Chúa phán qua miệng ngôn sứ : Này đây, Trinh Nữ sẽ thụ thai và sinh hạ một con trai, người ta sẽ gọi tên con trẻ là Em-ma-nu-en, nghĩa là “Thiên-Chúa-ở-cùng-chúng-ta.” Khi tỉnh giấc, ông Giu-se làm như sứ thần Chúa dạy và đón vợ về nhà. Ông không ăn ở với bà, cho đến khi bà sinh một con trai, và ông đặt tên cho con trẻ là Giê-su.

Ngày hôm nay

Có Giu-se

Ngài xuất hiện như người công chính

Trong lặng lẽ

Trong niềm vắng phục

Chỉ có con tìm người công chính

Mới chấp nhận được

Một Ma-ri-a bụng mang dạ chửa

Chỉ có đôi mắt người công chính

Mới dám nhìn vào thai Ma-ri-a

là thánh ý

Chỉ có đôi tai người công chính

Mới sẵn sàng

nghe lời đàm tiếu của thế gian

Chỉ có đôi môi người công chính

Mới nở được

nụ cười tàng ẩn trong sự phò thác

Chỉ có đôi chân người công chính

Mới vui bước

đưa người bạn Ma-ri-a về Bê-lem

Đời Ngài là thế !

Một người lặng thầm

Người cha công chính

Ôi cha Giu-se

Sao cha sống lặng lẽ thế

Trong khi con xô bỏ trong thế sự

Đắm mình trong những thú bon chen

Ồn ào trong những nhân tình thế thái

Thật là nhà vô phúc

Vì con không giống cha !

Xin cha cho con biết sống đời lặng lẽ

Cho con biết phục vụ trong âm thầm

Cho cả con người con giống như cha vậy

NGÀY 19 THÁNG 12

Lc. 1, 5-25

“Vợ người sẽ mang thai, tên của nó sẽ là Gio-an”

...Bỗng một sứ thần của Chúa hiện ra với ông đứng bên phải hương án. Thấy vậy, ông Da-ca-ri-a bối rối, và nỗi sợ hãi ập xuống trên ông. Nhưng sứ thần bảo ông : “Này ông Da-ca-ri-a, đừng sợ, vì Thiên Chúa đã nhận lời ông cầu xin : bà Ê-li-sa-bét vợ ông sẽ sinh cho ông một đứa con trai, và ông phải đặt tên cho con là Gio-an. Ông sẽ được vui mừng hớn hở, và nhiều người cũng được hỷ hoan ngày con trẻ chào đời. Vì em bé sẽ nên cao cả trước mặt Chúa. Rượu lạt rượu nồng em sẽ đều không uống. Và ngay khi còn trong lòng mẹ, em đã đầy Thánh Thần. Em sẽ đưa nhiều con cái Ít-ra-en về với Đức Chúa là Thiên Chúa của họ. Được đầy thần khí và quyền năng của ngôn sứ Ê-li-a, em sẽ đi trước mặt Chúa, để làm cho lòng cha ông quay về với con cháu, để làm cho tâm tư kẻ ngộ nghịch lại hướng về nẻo chính đường ngay, và chuẩn bị một dân sẵn sàng đón Chúa. Ông Da-ca-ri-a thưa với sứ thần : “Dựa vào đâu mà tôi biết được điều ấy ? Vì tôi đã già, và nhà tôi cũng đã lớn tuổi.” Sứ thần đáp : “Tôi là Gáp-ri-en, hằng đứng chầu trước mặt Thiên Chúa, tôi được sai đến nói với ông và loan báo tin mừng ấy cho ông. Và này đây ông sẽ bị câm, không nói được, cho đến ngày các điều ấy xảy ra, bởi vì

ông đã không tin lời tôi, là những lời sẽ được ứng nghiệm đúng thời đúng buổi.

...Khi thời gian phục vụ ở Đền thờ đã mãn, ông trở về nhà. Ít lâu sau, bà Ê-li-sa-bét vợ ông có thai, bà ẩn mình năm tháng. Bà tự nhủ : “Chúa đã làm cho tôi như thể đó, khi Người thương cất nỗi hổ nhục tôi phải chịu trước mặt người đời.”

*Có việc gì Chúa không làm được
Niềm tin ấy như mãi vươn cao
Có bao giờ tôi đã xuyên xao
Nhìn thánh ý lòng bao nghi hoặc*

*Gia-ca-ri-a chút hồ nghi
Miệng phải lặng câm trong chín tháng
Chỉ chút hồ nghi và buồn chán
Chúa trách Tô-ma không tiếc lời*

*Ngài đã đến nhưng Ngài vẫn muốn
Con người cộng tác ơn cứu độ
Thánh Gioan ra đời không vô bổ
Nhưng để dọn đường cho Ngài đến*

*Chúa muốn chúng ta hãy dọn đường
Quét dọn tâm hồn đầy hoang phế
Xóa hận thù nắm tay huynh đệ
Ngài sẽ đến đốt lửa yêu thương*

*Đừng để Ngài đến lúc vắng nhà
Khi hồn mãi bon chen phố chợ
Tin vui Chúa đến bao mừng rỡ
Nắm chắc niềm tin kín con tim*

NGÀY 20 THÁNG 12

Lc. 1, 26-38

Truyền tin Đức Ma-ri-a

Bà Ê-li-sabét có thai được sáu tháng, thì Thiên Chúa sai sứ thần Gáp-ri-en đến một thành miền Ga-li-lê, gọi là Na-da-rét, gặp một trinh nữ đã thành hôn với một người tên là Giu-se, thuộc dòng dõi vua Đa-vít. Trinh nữ ấy tên là Ma-ri-a.

Sứ thần vào nhà trinh nữ và nói :
" Mừng vui lên, hỡi Đấng đầy ân sủng, Đức Chúa ở cùng bà." Nghe lời ấy, bà rất bối rối, và tự hỏi lời chào như vậy có nghĩa gì.

Sứ thần liền nói : "Thưa bà Ma-ri-a, xin đừng sợ, vì bà đẹp lòng Thiên Chúa. Và này đây bà sẽ thụ thai, sinh hạ một con trai, và đặt tên là Giê-su. Người sẽ nên cao cả, và sẽ được gọi là Con Đấng Tối Cao. Đức Chúa là Thiên Chúa sẽ ban cho Người ngai vàng vua Đa-vít, tổ tiên Người. Người sẽ trị vì nhà Gia-cóp đến muôn đời, và triều đại Người sẽ vô cùng vô tận."

Bà Ma-ri-a thưa với sứ thần :
"Việc ấy sẽ xảy ra cách nào, vì tôi không biết đến việc vợ chồng !"

Sứ thần đáp : "Thánh Thần sẽ ngự xuống trên bà, và quyền năng Đấng Tối Cao sẽ rợp bóng trên bà, vì thế, Đấng Thánh sắp sinh ra sẽ được gọi là Con Thiên Chúa. Kìa bà Ê-li-sa-bét, người họ hàng với bà, tuy già rồi, mà cũng đang cưu mang một người con trai ; bà ấy vẫn bị mang tiếng là

hiếm hoi, mà nay đã có thai được sáu tháng. Vì đối với Thiên Chúa, không có gì là không thể làm được.

Bấy giờ bà Ma-ri-a nói : "Vâng, tôi đây là nữ tỳ của Chúa, xin Chúa cứ làm cho tôi như lời sứ thần nói." Rồi sứ thần từ biệt ra đi.

*Căn phòng sáng bóng sáng
Hồn Ma-ri-a bao năm vẫn đóng kín
Giờ đây chợt hé mở
Hé mở để đón chào
Vị sứ thần của Chúa
"Kính chào Bà đầy ơn phúc"
Nhưng phúc hay là họa nhỉ ?
Dấu phúc hay là họa
Ma-ri-a giờ đây đã XIN VÂNG
Để ý Cha được thể hiện*

*Ma-ri-a đã chấp nhận
để đón lấy Đức Ki-tô
Mẹ nhận lấy Đức Ki-tô để rồi
phải cam nín vì hiểu lầm của hôn phu
Mẹ nhận lấy Đức Ki-tô
Để mọi người xua đuổi
phải sinh con trong hang lừa
Mẹ nhận lấy Đức Ki-tô
Để bà con khinh chê
con bà là đồ quý ám
Mẹ nhận lấy Đức Ki-tô
Để cay đắng nhìn con vai mang thập tự
Mẹ nhận lấy Đức Ki-tô
Để xót xa đỡ con gục ngã
trên đường lên núi Sọ*

Mẹ nhận lấy Đức Ki-tô
Để đoạn trường nhìn con
chết trần truồng trên thập giá
Còn người mẹ nào
chưa xót và cay đắng hơn
Còn người mẹ nào dứt ruột hơn
khi thấy hình dạng không còn là người
của đứa con yêu

Đất trời hãy lặng yên
Xin cho tôi một phút lặng yên
để suy tôn Mẹ
Vi Mẹ đã can đảm XIN VẮNG
theo thánh ý của Chúa
Muôn loài trên mặt đất
hãy ngừng hơi thở đi
Để lặng nghe
tiếng ca thiên thần tôn vinh Mẹ
Vi Mẹ đã can đảm XIN VẮNG
cho Danh Cha cả sáng

Nhìn theo Mẹ
Là hải đăng
để hồn con vượt biển trần gian
Để cho chúng con là những thủy thủ của
Đức Ki-tô vượt sóng

Phải chăng nhận lấy Đức Ki-tô
Là nhận lấy những khổ đau
Là chấp nhận sự ruồng rẫy của xã hội
Là thách đố sự thù nghịch nơi ba thù
Là thấy trước
cái chết tiềm tàng không lối thoát
Nhưng chúng ta

hãy tin tưởng theo Đức Ki-tô
Bằng con đường duy nhất
Ngài đã khai thông
CON ĐƯỜNG THẬP GIÁ

Lạy Mẹ Ma-ri-a
Mẹ đã đi trước chúng con
Mẹ đã nhận lấy Đức Ki-tô
với trăm ngàn cay đắng
Nhưng Mẹ đã vui chịu
để Danh Cha được thể hiện
Để giờ này con thấy Chúa
cất nhắc Mẹ vinh quang cao cả trên trời
Trong tất cả những gì
là hân hoan vui sướng

Xin mẹ hãy giúp chúng con
Những người đã nhận lấy Đức Ki-tô
Xin Mẹ hãy giúp chúng con
can đảm hơn
Để chiến đấu và chiến đấu đến cùng
Hầu ngày sau
gặp lại Mẹ trên thiên quốc

NGÀY 21 THÁNG 12

Lc. 1, 39-45

“Em được chúc phúc giữa các người phụ nữ”

Hồi ấy, bà Ma-ri-a vội vã lên đường, đến miền núi, vào một thành thuộc chi tộc Giu-đa. Bà vào nhà ông Da-ca-ri-a và chào hỏi bà Ê-li-sa-bét. Bà Ê-li-sa-bét vừa nghe tiếng bà Ma-ri-a chào, thì đứa con trong bụng nhảy lên, và bà được đầy tràn Thánh Thần, liền kêu lớn tiếng và nói rằng : “Em được chúc phúc hơn mọi người phụ nữ, và người con em đang cưu mang cũng được chúc phúc. Bởi đâu tôi được Thân Mẫu Chúa tôi đến với tôi thế này ? Vì này đây, tai tôi vừa nghe tiếng em chào, thì đứa con trong bụng đã nhảy lên vui sướng. Em thật có phúc, vì đã tin rằng Chúa sẽ thực hiện những gì Người đã nói với em.”

Phụ nữ

Đàn bà

Ôi ! Đáng sợ và đáng yêu

Đáng ghê rợn

nhưng cũng đáng quyến rũ

Một cái gì phải tránh xa

nhưng lại lôi kéo

Huyền hoặc !

Một rừng thiêng nước độc

Nhưng cũng là

một thảo nguyên xanh ngát

*Không thể thấy được biên giới giữa hòa
ngục và thiên đàng nơi người phụ nữ*

*Ngày xưa một phụ nữ đã kéo nhân loại
xuống tận cùng của tội lỗi*

Ngày nay một phụ nữ

đã cưu mang Đấng hằng sống

để đem con người trở về với thánh tình

Lạy Mẹ Ma-ri-a

Con xin dâng Mẹ

lời tung hô tự đáy lòng con

Vì nhờ Mẹ chấp nhận hai tiếng

“Xin Vâng”,

nhân loại được ơn cứu sống

Mẹ thật đáng chúc phúc

giữa các người phụ nữ

Vì Mẹ đã tin

Lạy Mẹ Ma-ri-a

Xin Mẹ giúp

cho lòng tin con vững mạnh

Để con tin Chúa

vẫn ở cùng con luôn mãi

Để con tin Chúa

vẫn hoạt động trong thế gian này

Để con tin Chúa vẫn yêu thương con

Để con tin Chúa

vẫn chờ con ở nước Trời

Lạy Chúa

Xin đừng để con đánh mất niềm tin

Con xin tạ ơn Chúa

suốt tháng năm dài trong cuộc sống

Vì Chúa đã ban cho con

một niềm tin vào Chúa

NGÀY 22 THÁNG 12

Lc. 1, 46-56

“Ngài hạ những người quyền thế và
nâng cao người phận nhỏ”

Bấy giờ bà Ma-ri-a nói :
“Linh hồn tôi ngợi khen Đức Chúa,
thần trí tôi hớn hở vui mừng
vì Thiên Chúa, Đấng cứu độ tôi.
Phận nữ tỳ hèn mọn,
Người đoái thương nhìn tới ;
từ nay, hết mọi đời
sẽ khen tôi diễm phúc.
Đấng Toàn Năng đã làm cho tôi
Biết bao điều cao cả,
Danh Người thật chí thánh chí tôn !
Đời nọ tới đời kia,
Chúa hằng thương xót
Những ai kính sợ Người.
Chúa giơ tay biểu dương sức mạnh,
Đẹp tan phường lòng trí kiêu căng.
Chúa hạ bệ những ai quyền thế,
Người nâng cao mọi kẻ khiêm nhường.
Kẻ đói nghèo, Chúa ban của đầy dư,
Người giàu có, lại đuổi về tay trắng.
Chúa độ trì Ít-ra-en, tôi tớ của Người,
Như đã hứa cùng cha ông chúng ta,
Vì Người nhớ lại lòng thương xót
Dành cho tổ phụ Áp-ra-ham
Và cho con cháu đến muôn đời.”
Bà Ma-ri-a ở lại với bà Ê-li-sa-
bét độ ba tháng, rồi trở về nhà.

MAGNIFICAT

Linh hồn tôi ngợi khen Chúa

Bài ca tuyệt diệu

Bài ca của muôn cung đàn hòa tấu

Bài ca của hằng vạn tiếng reo vui

*Bài ca của những người tôi tớ
được Chúa xót thương*

Tôi biết nói gì đây

Bài ca Magnificat của Mẹ đầy đủ quá

Lạy Mẹ Ma-ri-a

Trong cuộc đời con

Xin Mẹ hãy dạy con

ca bài Magnificat Mẹ nhé

Dấu hiểm nguy dang tràn

Xin Mẹ giúp con ca bài Magnificat

Dấu đời con đầy tủi nhục

của oán ghét trần gian

Xin Mẹ dạy con ca bài Magnificat

Dấu con đang vui say

trong nguồn hạnh phúc

Xin Mẹ dạy con chớ quên ca bài

Magnificat

Ôi Magnificat !

Bất diệt

Đi vào huyền sử

Đi vào những tâm hồn yêu mến Chúa

Xin nhớ mãi

Xin ca mãi

MAGNIFICAT

NGÀY 23 THÁNG 12

Lc. 1, 57-66

“Tên em sẽ là Gio-an”

Tối ngày mãn nguyệt khai hoa, bà Ê-li-sa-bét sinh hạ một con trai. Nghe biết Chúa đã quá thương bà như vậy, láng giềng và thân thích đều chia vui với bà.

Khi con trẻ được tám ngày, họ đến làm phép cắt bì, và tính lấy tên cha là Da-ca-ri-a mà đặt cho em. Nhưng bà mẹ lên tiếng nói : “Không, phải đặt tên cháu là Gio-an.” Họ bảo bà : “Trong họ hàng của bà, chẳng ai có tên như vậy cả.” Rồi họ làm hiệu hỏi người cha, xem ông muốn đặt tên cho em bé là gì. Ông xin một tấm bảng nhỏ và viết : “Tên cháu là Gio-an.” Ai nầy đều bỡ ngỡ. Ngay lúc ấy, miệng lưỡi ông lại mở ra, ông nói được, và chúc tụng Thiên Chúa. Láng giềng ai nấy đều kinh sợ. Và các sự việc ấy được đồn ra khắp miền núi Giu-đê. Ai nghe cũng để tâm suy nghĩ và tự hỏi : “Đứa trẻ nầy rồi ra sẽ thế nào đây ?” Và quả thật, có bàn tay Chúa phù hộ em.

** Tv. 24, 10&14*

Tất cả đường nẻo Chúa

Là ân sủng và trung thành

Dành cho những ai

Giữ mình ước và điều răn Chúa.

Chúa thân mật

Với những ai tôn sợ Chúa,

Và tỏ cho họ biết lời minh ước của Ngài.

Nhiều khi trong cuộc đời

Ta gặp nhiều chuyện lạ

Mấy ai hằng nhìn thấy

Ý Chúa thật cao cả

Mấy khi trong khổ đau

Một lần ta ý thức

Ý Chúa quá nhiệm mầu

Thôi nhé ! Đừng buồn bực

Mấy khi trong hân hoan

Nhớ Chúa Đấng Quan Phòng

Cho ta niềm hạnh phúc

Cung chúc lời tạ ơn

Mấy khi trong sương chiều

Sầu buồn ứ lời ru

Cuốn trôi cả cuộc đời

Thảm trách Chúa thiên thu

Mấy khi lệ ướt mi

Đêm dài đầy mộng寐

Ngỡ như Chúa bỏ rơi

Thánh đường không lui tới

Vui lên đừng suy nghĩ

Để ý Chúa trái dài

Trong từng ngày từng tháng

Tình Chúa sẽ không phai

NGÀY 24 THÁNG 12

Lc. 1, 67-79

*“Vâng Đông từ cao thăm đến viếng thăm
chúng ta”*

Bây giờ, người cha của em, tức là
ông Da-ca-ri-a, được đầy Thánh Thần, liền
nói tiên tri rằng :
Chúc tụng Đức Chúa
là Thiên Chúa Ít-ra-en
đã viếng thăm cứu chuộc dân Người.
Từ dòng dõi trung thần Đa-vít,
Người đã cho xuất hiện
Vị Cứu Tinh quyền thế để giúp ta,
như Người đã dùng
miệng các vị thánh ngôn sứ
mà phán hứa tự ngàn xưa :
sẽ cứu ta thoát khỏi địch thù,
thoát tay mọi kẻ hằng ghen ghét ;
sẽ trọn bề nhân nghĩa với tổ tiên
và nhớ lại lời xưa giao ước ;
Chúa đã thề với tổ phụ Áp-ra-ham
rằng sẽ giải phóng ta khỏi địch thù,
và cho ta chẳng còn sợ hãi,
để ta sống thánh thiện
công chính trước nhan Người,
mà phụng thờ Người suốt cả đời ta.
Hài Nhi hỡi, con sẽ mang tước hiệu
là ngôn sứ của Đấng Tối Cao :
con sẽ đi trước Chúa, mở lối cho Người,
bảo cho dân Chúa biết : Người sẽ cứu độ
là tha cho họ hết mọi tội khiên.
Thiên Chúa ta đầy lòng trắc ẩn,
cho Vâng Đông

tự chôn cao với viếng thăm ta,
soi sáng những ai ngồi nơi tăm tối
và trong bóng tử thần,
dẫn ta bước vào đường nẻo bình an.”

*Ôi Vâng Đông mọc lên đẹp đẽ
Trong sương sớm mây bay nhẹ nhàng
Chúa đã đến cho nhân thế nầy
Ngài chở che em đừng sợ nhé*

*Không sợ nữa u tối tử thần
Reo vang mãi niềm vui bất tận
Đường vô cùng thẳng lối ta đi
Theo bước Ngài trào dâng phấn chấn*

*Ánh sáng tràn về chốn đêm đen
Tăm tối ngàn đời bỗng vỡ tan
Bao nhiêu năm ngục tù tội lỗi
Trời xanh mở ra mắt trong ngàn*

*Nổi nhạc lên nào gia nhân hỡi
Múa hát đi luân khúc tuyệt vời
Nơi cao đó Chúa đến với người
Thăm chúng ta hồng phúc lên ngôi*

*Đến lúc này hôn tôi im lặng
Ngất đi trong hạnh phúc trầm ngâm
Trí tôi góp vầng hồng chiếu sáng
Sáng lên mãi soi khắp gian trần*

NGÀY 26 THÁNG 12

Mt. 10, 17-23

*“Không phải con nói, nhưng là Thánh
Thần của Chúa”*

“Hãy coi chừng người đời. Họ sẽ nộp anh em cho các hội đồng, và sẽ đánh đập anh em trong các hội đường của họ. Và anh em sẽ bị điệu ra trước mặt vua chúa quan quyền vì Thầy để làm chứng cho họ và các dân ngoại được biết. Khi người ta nộp anh em, thì anh em đừng lo phải nói làm sao hay phải nói gì, vì trong giờ đó, Thiên Chúa sẽ cho anh em biết phải nói gì: thật vậy, không phải chính anh em nói, mà là Thần Khí của Cha anh em nói trong anh em.

“Anh sẽ nộp em, em sẽ nộp anh cho người ta giết; cha sẽ nộp con, con cái sẽ đứng lên chống lại cha mẹ và làm cho cha mẹ phải chết. Vì danh Thầy, anh em sẽ bị mọi người thù ghét. Nhưng kẻ nào bền chí đến cùng, kẻ ấy sẽ được cứu thoát.

“Khi người ta bách hại anh em trong thành này, thì hãy trốn sang thành khác. Thầy bảo thật anh em: anh em chưa đi hết các thành của Ít-ra-en, thì Con Người đã đến.

- *Tv. 30, 3cd-4*

Xin Chúa

Trở thành núi đá cho tôi trú ẩn

Thành chiến lũy kiên cố

Để cứu độ tôi.

Bởi Chúa là Đá Tảng

Là chiến lũy của tôi

*Ngày hôm qua Ngài đến thăm chúng ta
Chào mọi người với tiếng khóc oa oa
Nhưng thị thành
mọi người đang yên giấc
Trong đêm giá lạnh Ngài như lạ xa*

*Đến hôm nay người đầu tiên biết Chúa
Hiến tế Ngài một lòng mến thiết tha
Tê-pha-nô người tôi trung bất diệt
Máu đổ ra vang mãi một bài ca*

*“Ôi lạy Chúa ! Xin đừng trách cứ họ”
Gương sáng nầy tỏa rạng cho ai đó
Dấu kẻ thù vẫn cạm chén yêu thương
Cứ tha thứ hồn ta thôi khổn khổ*

*Người theo Chúa đi hoài đường phó thác
Niềm tin vững sá chi đời cơ cực
Chớ lo lắng phải nói sao cho vừa
Trong tay Chúa mọi điều là vinh phúc*

*Ai nhớ không –
hang lừa Ngài xuống thế
Không mái nhà Ngài chết núi Can-vê
Ai theo Chúa mà không lần ô nhục
Nhưng yêu Ngài thánh giá cứ say mê*

*Ôi lạy Chúa, cho con mãi trung thành
Kết thân con như cây trái liền cành
Chúa quan phòng sẽ dẫn đường chỉ lối
Dầu hiểm nguy đêm tối, vẫn an lành*

NGÀY 27 THÁNG 12

Ga. 20, 1-8

“Môn đệ kia chạy nhanh hơn, nên đến trước Phê-rô”

Sáng sớm ngày thứ nhất trong tuần, lúc trời còn tối, bà Ma-ri-a Mác-đa-la đi đến mộ, thì thấy tảng đá đã lăn khỏi mộ. Bà liền chạy về gặp ông Si-môn Phê-rô và người môn đệ Đức Giê-su thương mến. Bà nói : “Người ta đã đem Chúa đi khỏi mộ ; và chúng tôi chẳng biết họ để Người ở đâu.”

Ông Phê-rô và môn đệ kia liền đi ra mộ. Cả hai người cùng chạy. Nhưng môn đệ kia chạy mau hơn ông Phê-rô và đã tới mộ trước. Ông cúi xuống và nhìn thấy những băng vải còn ở đó, nhưng không vào. Ông Si-môn Phê-rô theo sau cũng đến nơi. Ông vào thẳng trong mộ, thấy những băng vải để ở đó, và khăn che đầu Đức Giê-su. Khăn này không để lẫn với các băng vải, nhưng cuốn lại, xếp riêng ra một nơi. Bấy giờ người môn đệ kia, kẻ đã tới mộ trước, cũng đi vào. Ông đã thấy và đã tin.

Ngày nay

các vận động viên dùng Doping

Với nhiều loại thuốc để thêm sức bật

Ngày xưa Gio-an và Phê-rô cùng chạy

Nhưng kia ! Gio-an đã đến mộ trước

Đành rằng Gio-an

có thể nhanh hơn với sức trẻ

Nhưng theo tôi

Chính Gio-an đã dùng Doping

DOPING của LÒNG MẾN

Nếu ai đến với Chúa

Lòng mến sẽ tạo độ nhanh hơn

Nếu ai giúp tha nhân

Lòng mến sẽ tạo độ mạnh hơn

Nếu ai cố vượt qua đam mê tội lỗi

Lòng mến sẽ tạo độ cao hơn

Với lòng mến

mà Ma-đa-lê-na được Chúa tha thứ

Với lòng mến

mà Gio-an đã kể bên ngực Chúa

Với lòng mến

mà nhà Gia-kêu được phúc đón Chúa

Với lòng mến

mà Gio-an được kể bên thánh giá

Với lòng mến

mà Mẹ Ma-ri-a đồng công cứu chuộc

Ôi lạy Chúa

Xin tạo cho con

một lòng mến như thánh Gio-an

Lòng mến đó

sẽ hướng dẫn suy nghĩ của con

Lòng mến đó

sẽ điều chỉnh hành động của con

Lòng mến đó

sẽ dắt con về với Chúa mỗi khi lạc lối

Lòng mến đó

sẽ thúc đẩy con đến với tha nhân

Lòng mến đó

sẽ giúp con tha thứ cho nhau

Lòng mến đó

sẽ chiếu sáng cho con

trên quãng đường đời

Đường về Quê Trời không sao lạc lối

NGÀY 28 THÁNG 12

Mt. 2, 13-18

*“Người ta đã nghe
tiếng khóc của bà Ra-ken”*

Khi các nhà chiêm tinh đã ra về, thì sứ thần Chúa hiện ra báo mộng cho ông Giu-se rằng : “Này ông, dậy đem Hài Nhi và mẹ Người trốn sang Ai-cập, và cứ ở đó cho đến khi tôi báo lại, vì vua Hê-rô-đê sắp tìm giết Hài Nhi đây !” Ông Giu-se liền trốn dậy, và đang đêm, đưa Hài Nhi và mẹ Người trốn sang Ai-cập. Ông ở đó cho đến khi vua Hê-rô-đê băng hà, để ứng nghiệm lời Chúa phán xưa qua miệng ngôn sứ : Ta đã gọi con Ta ra khỏi Ai-cập.

Bấy giờ vua Hê-rô-đê thấy mình bị các nhà chiêm tinh đánh lừa, thì dùng dùng nổi giận, nên sai người đi giết tất cả các con trẻ ở Bê-lem và toàn vùng lân cận, từ hai tuổi trở xuống, tính theo ngày tháng ông đã hỏi cận kề các nhà chiêm tinh. Thế là ứng nghiệm lời ngôn sứ Giê-rê-mi-a : Ở Ra-ma, vắng tiếng khóc than rên rĩ : tiếng bà Ra-ken khóc thương con mình và không chịu để cho người ta an ủi, vì chúng không còn nữa.

** Tv. 123, 2-3 ; 7b-8*

Nếu như Chúa không che chở chúng tôi,
Khi thiên hạ cùng chúng tôi gây hấn,
Bấy giờ người ta đã nuốt sống tôi rồi.
Khi họ bưng bưng giận dữ chúng tôi.

Lưới dò đã đứt gãy

Và chúng tôi đã thoát thân.

Ơn phù trợ chúng tôi ở nơi danh Chúa,

Là Đấng tạo thành trời đất.

Này Ra-ken, thôi đừng khóc nữa

Con bà đã chết vì Giê-su

Ngài là Thiên Chúa của kẻ sống

Hãy vui lên ! Chúa sẽ đền bù

Theo Đức Ki-tô là đàn mất

Vất vả đắng cay những sớm chiều

Đời ta mình chứng cho sự thật

Mất nhiều sẽ nhận biết bao nhiêu

Có thể hôm nay anh thất nghiệp

Chỉ vì anh – người của Ki-tô

Chớ vội vàng buồn cho số kiếp

Chối bỏ Ngài như kẻ ngây ngô

Nào ta vui lên ! Các bạn nhé

Đức Ki-tô vẫn sống muôn đời

Khi mất đi là giống Ngài đó

Giống Ngài hạnh phúc sẽ không với

NGÀY 29 THÁNG 12

Lc. 2, 22-35
“*Nunc dimittis*”

Khi đã đến ngày lễ thanh tẩy của các ngài theo luật Mô-sê, bà Ma-ri-a và ông Giu-se đem con lên Giê-ru-sa-lem, để tiến dâng cho Chúa, như đã chép trong luật Chúa rằng : “ Mọi con trai đầu lòng phải được gọi là của thánh, dành cho Chúa”, và cũng để dâng của lễ theo luật Chúa truyền, là một đôi chim gáy hay một cặp bồ câu non. Hồi ấy ở Giê-ru-sa-lem, có một người tên là Si-mê-ôn. Ông là người công chính và sùng đạo, ông những mong chờ niềm an ủi của Ít-ra-en, và Thánh Thần hằng ngự trên ông. Ông đã được Thánh Thần linh báo cho biết là ông sẽ không thấy cái chết trước khi được thấy Đấng Ki-tô của Đức Chúa. Được Thần Khí thúc đẩy, ông lên Đền Thờ. Vào lúc cha mẹ Hải Nhi Giê-su đem con tới để chu toàn tập tục luật đã truyền liên quan đến Người, thì ông ẵm lấy Hải Nhi trên tay, và chúc tụng Thiên Chúa rằng :

Muôn lạy Chúa, giờ đây
theo lời Ngài đã hứa,
xin để tôi tớ này
được an bình ra đi.

Vì chính mắt con được thấy ơn cứu độ
Chúa đã dành sẵn cho muôn dân :
Đó là ánh sáng soi đường cho dân ngoại, là
vinh quang của Ít-ra-en Dân Ngài.”

Cha và mẹ Hải Nhi ngạc nhiên vì những lời ông Si-mê-ôn vừa nói về Người. Ông Si-mê-ôn chúc phúc cho hai ông bà, và nói với bà Ma-ri-a, mẹ của Hải Nhi : “Thiên Chúa đã đặt cháu bé này làm duyên cớ cho nhiều người Ít-ra-en ngã xuống hay đứng lên. Cháu còn là dấu hiện cho người đời chống báng ; và như vậy, những ý nghĩ từ thâm tâm nhiều người sẽ lộ ra. Còn chính bà, một lưỡi gươm sẽ đâm thấu tâm hồn bà.”

*Có người muốn chết vì đau khổ
Có người muốn chết vì tình yêu
Nhưng hôm nay có người muốn chết
Chỉ vì hạnh phúc quá ư nhiều*

*Hạnh phúc sau bao năm chờ đợi
Ngày hôm nay gặp Đấng Cứu Tinh
Si-mê-on ngộp trong hạnh phúc
Xin thác đi ngon giấc an bình*

*Có gì hơn niềm vui gặp Chúa
Bạn khi nào cảm thấy hay chưa
Cứ thử đi một lần cho biết
Trên trần gian hạnh phúc nào vừa*

*Đừng bám víu tiền rừng bạc biển
Đừng dựa vào địa vị cao sang
Tất cả chỉ còn là chiếc bóng
Khi cuộn mình trong chiếc áo quan*

*Tìm về Chúa khi đời đau khổ
Hãy gặp Ngài khi thấy chán chường
Khi có Chúa bao niềm vui sướng
Sẽ sống hoài hạnh phúc yêu thương*

NGÀY 30 THÁNG 12

Lc. 2, 36-40

“*Bà An-na nói tiên tri về Con trẻ*”

Lại cũng có một nữ ngôn sứ tên là An-na, con ông Pơ-nu-ên, thuộc chi tộc A-se. Bà đã nhiều tuổi lắm. Từ khi xuất giá, bà đã sống với chồng được bảy năm, rồi ở góa, đến nay đã tám mươi tư tuổi. Bà không rời bỏ Đền Thờ, những ăn chay cầu nguyện, sớm hôm thờ phượng Thiên Chúa. Cũng vào lúc ấy, bà tiến lại gần bên, cảm tạ Thiên Chúa, và nói về Hài Nhi cho hết những ai đang mong chờ ngày Thiên Chúa cứu chuộc Giê-ru-sa-lem.

Khi hai ông bà đã làm xong mọi việc như Luật Chúa truyền, thì trở về nơi cư ngụ là thành Na-da-rét, miền Ga-li-lê. Còn Hài Nhi càng lớn lên, thêm vững mạnh, đầy khôn ngoan, và hằng được ân nghĩa cùng Thiên Chúa.

** Ga. 1, 16*

Do sự sung mãn của Người
mà hết thảy chúng ta
đã nhận được từ ơn này tới ơn khác.

Bà góa An-na

Vâng ! Cũng là bà góa nữa

Với một tình thương đặc biệt

Chúa luôn dành cho các bà góa

Bà góa Sa-rép-ta

Bà góa Giu-đít

Bà góa trong ví dụ bỏ tiền

Bà góa thành Na-im

Và giờ đây – Bà góa An-na

Phải chăng các bà

là những người nghèo của Gia-vê

Phải chăng

họ là những tôi trung của Chúa

Phải chăng họ đáng thương

vì sớm đánh mất hạnh phúc gia đình,

nhưng vẫn ngày ngày chăm lo việc Chúa

Tôi chỉ biết

Thiên Chúa luôn xót thương họ

Để thấy rằng

Thiên Chúa luôn yêu thương mọi người

Ngài không phân biệt chủng tộc

Ngài không phân biệt giai cấp

Ngài chỉ biết ai tin vào Ngài

Tin Ngài

là Thiên Chúa đã xuống thế làm người

Đã chết và ngày thứ ba đã sống lại

Ngài sẽ nhận họ làm con Thiên Chúa

Lạy Chúa Giê-su Ki-tô

Con cầu xin Chúa ban ơn thánh hóa

cho các bà góa trong xã hội ngày nay

Để họ luôn giúp việc Chúa

cho xứng đáng

Để họ luôn chăm lo nước Chúa

một ngày một lan xa

Vì Chúa vẫn xót thương họ

Và con cũng cầu xin

cho tất cả mọi người

Trở nên như các bà góa nghèo hèn

Nhưng luôn luôn dâng Chúa

tất cả những gì mình đang có

Hầu cho Danh Chúa

được tỏa sáng khắp muôn nơi

NGÀY 31 THÁNG 12

Ga. 1, 1-18

“Ngôi Lời đã hóa thành nhục thể”

Lúc khởi đầu đã có Ngôi Lời. Ngôi Lời vẫn hướng về Thiên Chúa, và Ngôi Lời là Thiên Chúa. Lúc khởi đầu, Người vẫn hướng về Thiên Chúa. Nhờ Ngôi Lời, vạn vật được tạo thành, và không có Người, thì chẳng có gì được tạo thành. Điều đã được tạo thành ở nơi Người là sự sống, và sự sống là ánh sáng cho nhân loại. Ánh sáng chiếu soi trong bóng tối, và bóng tối đã không diệt được ánh sáng.

Có một người được Thiên Chúa sai đến, tên là Gio-an. Ông đến để làm chứng, và làm chứng về ánh sáng, để mọi người nhờ ông mà tin. Ông không phải là ánh sáng, nhưng ông đến để làm chứng về ánh sáng.

Ngôi Lời là ánh sáng thật, ánh sáng đến thế gian và chiếu soi mọi người. Người ở giữa thế gian, và thế gian đã nhờ Người mà có, nhưng lại không nhận biết Người. Người đã đến nhà mình, nhưng người nhà chẳng chịu đón nhận, tức là những ai tin vào danh Người, thì Người cho họ quyền trở nên con Thiên Chúa. Họ được sinh ra, không phải do khí huyết, cũng chẳng do ước muốn của nhục thể, hoặc do ước muốn của người đàn ông, nhưng do bởi Thiên Chúa

Ngôi Lời đã trở nên người phàm và cư ngụ giữa chúng ta. Chúng tôi đã được

Lạy Chúa Giê-su Ki-tô

Con xin cảm tạ Ngài

Vì Ngài đã ban cho con niềm tin

*Có tin vào Ngài nên con không gục ngã
vì cuộc sống này*

đôi khi trở thành phi lý

*Có tin vào Ngài nên con không thấy
trần gian này*

trở nên mờ chôn hạnh phúc

Có tin vào Ngài

nên con không hận đời đen bạc

Có tin vào Ngài nên con thấy

con người

là hữu thể dễ thương,

và cuộc sống này cũng thật đáng yêu

Có tin vào Ngài

nên con mới dễ dàng chấp nhận

khổ đau là đường dẫn tới quê Trời

Có tin vào Ngài nên con vẫn thấy

đời con là những chuỗi dài hy vọng

Lạy Chúa Giê-su Ki-tô

Đã hơn hai ngàn năm rồi Chúa ạ

Nhưng người nhận biết Chúa

còn quá ít phải không ?

Như loài cỏ dại

trong cánh rừng bát ngát

Họ chưa nhìn thấy Chúa được

Có khi họ thấy rồi

nhưng không nhận ra Ngài

Vì họ còn mang cặp kính màu khoa học

Vì họ thấy Chúa

không cần thiết trong nhu cầu họ

nhìn thấy vinh quang của Người, vinh quang mà Chúa Cha ban cho Người, là Con Một đầy tràn ân sủng và sự thật. Ông Gio-an làm chứng về Người, ông tuyên bố : "Đây là Đấng mà tôi đã nói : Người đến sau tôi, nhưng trổi hơn tôi, vì có trước tôi." Từ nguồn sung mãn của Người, tất cả chúng ta đã lãnh nhận hết ơn này đến ơn khác. Quả thế, Lễ Luật đã được Thiên Chúa ban qua ông Mô-sê, còn ân sủng và sự thật, thì nhờ Đức Giê-su Ki-tô mà có. Thiên Chúa, chưa bao giờ có ai thấy cả ; nhưng Con một vốn là Thiên Chúa và là Đấng hằng ở nơi cung lòng Chúa Cha, chính Người đã tỏ cho chúng ta biết.

* 1 Ga. 4, 9

Tình yêu của Thiên Chúa đối với chúng ta được biểu lộ như thế này : Thiên Chúa đã sai Con Một đến thế gian để nhờ Con Một của Người mà chúng ta được sống.

* Tv. 95, 1-2

Hãy ca mừng Thiên Chúa bài ca mới
Hãy ca mừng Thiên Chúa
Hỡi toàn thể địa cầu.
Hãy ca mừng Thiên Chúa
Hãy chúc tụng danh Người,
Ngày ngày
Hãy loan truyền ơn Người cứu độ.

*Con xin Chúa cho họ được sáng mắt ra
Đôi tay họ vươn cao rộng mở
Con tìm họ xé rộng đón chờ
Để họ
sẽ tràn ngập ánh sáng Chúa soi dọi
Để họ cũng thông phần
vào hạnh phúc tuyệt vời
của người làm con Chúa
Con xin cảm ơn Chúa
Vi Chúa đã ban cho con
quyền làm con của Chúa*

NGÀY 01 THÁNG 01

Lc. 2, 15-21

“Ma-ri-a ghi nhớ những điều ấy và suy niệm trong lòng”

Khi các thiên sứ từ biệt mấy người chăn chiên để về trời, những người này bảo nhau : “Nào chúng ta sang Bê-lem, để xem sự việc đã xảy ra, như Chúa đã tỏ cho ta biết.” Họ liền hối hả ra đi. Đến nơi, họ gặp bà Ma-ri-a, ông Giu-se, cùng với Hài Nhi đặt nằm trong máng cỏ. Thấy thế, họ liền kể lại điều đã được nói với họ về Hài Nhi này. Nghe các người chăn chiên thuật chuyện, ai cũng ngạc nhiên. Còn bà Ma-ri-a thì hằng ghi nhớ mọi kỷ niệm ấy, và suy đi nghĩ lại trong lòng. Rồi các người chăn chiên ra về, vừa đi vừa tôn vinh ca tụng Thiên Chúa, vì mọi điều họ đã được mắt thấy tai nghe, đúng như đã được nói với họ.

Khi Hài Nhi được đủ tám ngày, nghĩa là phải làm lễ cắt bì, người ta đặt tên cho Hài Nhi là Giê-su ; đó là tên mà sứ thần đã đặt cho Người trước khi Người được thụ thai trong lòng mẹ.

** Tv. 66, 2-3*

Xin Thiên Chúa xót thương
Và ban phúc lành cho chúng tôi,
Xin chiếu giải trên chúng tôi
Ánh sáng tôn nhan Chúa
Để trên địa cầu
Người ta biết đường lối của Ngài,

Ngày đầu năm

Con quỳ đây

Thiết tha dâng Mẹ

Mừng vui dâng đầy

Nhớ ngày xưa

Mẹ xin vâng

Qua suốt cuộc đời

Uớt trọn con tim

Mẹ lặng yên

Như mùa thu

Nhớ bao kỷ niệm

Giấc mộng phiêu du

Trước nhan Mẹ

Kìa ! Sao rơi

Con Chúa chí cao

Giáng sinh cho đời

Ôi linh thiêng

Ôi diệu huyền

Đất trời giao hòa

Trăng sao nở hoa

Triệu triệu con tim

Hát mãi không ngừng

Cho chư dân thiên hạ
Được biết rõ ơn Ngài cứu độ.

** Gal. 4, 4-7*

Nhưng khi thời gian tới hồi viên mãn, Thiên Chúa đã sai Con mình tối, sinh làm con một người phụ nữ, và sống dưới Lê Luật, hầu chúng ta nhận được ơn làm nghĩa tử. Để chứng thực anh em là con cái, Thiên Chúa đã sai Thần Khí của Con mình đến ngự trong lòng anh em mà kêu lên : “Áp-ba, Cha ơi !” Vậy anh em không còn phải là nô lệ nữa, nhưng là con, mà đã là con thì cũng là người thừa kế, nhờ Thiên Chúa.

*Ơi nhiệm mầu
Ôi cao siêu
Mẹ chỉ lặng yên
Tựa mỗi tình câm
Phút giây nguyện cầu
Cho người Con yêu*

*Ngày đầu năm
Con tựa bên
Dáng Mẹ dịu hiền
Hát huyền thuyên*

*Trong đời con
Bao buồn đau
Cất bước bên Mẹ
Có chi u sầu*

*Ngày tháng ngày
Thoảng lao xao
Vấn đến bên Mẹ
Niềm vui dâng cao*

*Xin theo Mẹ
Trong suốt đời
Mẹ ơi đừng bỏ
Con Mẹ chơi vơi
Mẹ ơi*

THỨ HAI SAU HIỂN LINH

Mt. 4, 12-17.23-25

“Chúa Giê-su rao giảng nước Trời”

Khi Đức Giê-su nghe tin ông Gio-an đã bị nộp, Người lánh qua miền Ga-li-lê. Rồi Người bỏ Na-da-rét, đến ở Ca-phác-na-um, một thành ven biển hồ Ga-li-lê, thuộc địa hạt Đơ-vu-lun và Náp-ta-li, để ứng nghiệm lời ngôn sứ I-sai-a nói :
Này đất Đơ-vu-lun, và đất Náp-ta-li, hỡi con đường ven biển, và vùng tả ngạn sông Gio-dan, hỡi Ga-li-lê, miền đất của dân ngoại ! Đoàn dân đang ngồi trong cảnh tối tăm đã thấy một ánh sáng huy hoàng, những kẻ đang ngồi trong vùng bóng tối của tử thần nay được ánh sáng bùng lên chiếu rọi ”.

Từ lúc đó, Đức Giê-su bắt đầu rao giảng và nói rằng : “Anh em hãy sám hối, vì Nước Trời đã đến gần.”

Thế rồi Đức Giê-su đi khắp miền Ga-li-lê, giảng dạy trong các hội đường, rao giảng Tin Mừng Nước Trời, và chữa hết mọi kẻ bệnh hoạn tật nguyền trong dân. Danh tiếng Người đồn ra khắp xứ Xy-ri. Thiên hạ đem đến cho Người mọi kẻ ốm đau, mắc đủ thứ bệnh hoạn tật nguyền : những kẻ bị quỷ ám, kinh phong, bại liệt ; và Người đã chữa họ. Từ miền Ga-li-lê, vùng Thập Tỉnh, thành Giê-ru-sa-lem, miền Giu-đê và vùng bên kia sông Gio-dan, dân chúng lũ lượt kéo đến đi theo Người.

*Đẹp thay bước chân Ngài
Đem về cho thế giới
Thoát khỏi cảnh cuồng si
Những đêm dài mộng mị*

*Đẹp thay đôi tay đó
Yêu thương thuở hẹn hò
Chữa lành bao bệnh tật
Nhân thế hết âu lo*

*Đẹp thay đôi mắt buồn
Nhỏ lệ thấm yêu thương
Nhìn lũ khách tha phương
Như đàn chiên lạc hướng*

*Đẹp thay con tim hồng
Loài người ai biết không
Máu và nước trút cạn
Ngài chết trong đau thương*

*Còn chần chờ chi nữa
Đã cất bước hay chưa
Nhanh chân về nhà Chúa
Đường tội lỗi xin chữa*

*Niềm tin là đuốc sáng
Soi ta khỏi lạc đường
Đầu mây mù đêm tối
Nước Trời là quê hương*

THỨ BA SAU HIỂN LINH

Mc. 6, 34-42

“Phép lạ bánh hóa nhiều”

Ra khỏi thuyền, Đức Giê-su thấy một đám người rất đông thì chạnh lòng thương, vì họ như bầy chiên không người chăn dắt. Và Người bắt đầu dạy dỗ họ nhiều điều. Vì bấy giờ đã khá muộn, các môn đệ đến gần Người và thưa : “ Ở đây hoang vắng và bấy giờ đã khá muộn. Xin Thầy cho dân chúng về, để họ vào thôn xóm và làng mạc chung quanh mà mua gì ăn.” Người đáp : “Thì chính anh em hãy cho họ ăn đi !” Các ông nói với Người : “Chúng con phải đi mua tới hai trăm quan tiền bánh mà cho họ ăn sao ?” Người bảo các ông : “Anh em có mấy chiếc bánh ? Đi coi xem !” Khi biết rồi, các ông thưa : “Có năm chiếc bánh và hai con cá.” Người ra lệnh cho các ông bảo mọi người ngồi thành từng đám, chỗ thì một trăm, chỗ thì năm mươi. Người cầm lấy năm chiếc bánh và hai con cá, ngước mắt lên trời, dâng lời chúc tụng, rồi bẻ bánh ra, trao cho môn đệ để các ông dọn ra cho dân chúng. Người cũng chia hai con cá cho mọi người. Ai nấy đều ăn và được no nê. Người ta thu lại những mảnh bánh được mười hai thúng đầy, cùng với cá còn dư. Số người ăn bánh là năm ngàn người đàn ông.

** 1 Ga. 4, 8*

Ai không yêu thương,
Thì không biết Thiên Chúa,
Vì Thiên Chúa là tình yêu.

*“Họ như đoàn chiên thiếu người chăn”
Tình thương của Chúa bỗng dâng tràn
Bóng chiếu dẫn đến mây ảm đạm
Lấy gì nuôi họ giữa đồng hoang*

*Môn đệ lo toan là phải lý
Nhưng kia lời Chúa thật xuyên xao
“Chính các con hãy cho họ ăn”
Niềm tin là thử thách ngọt ngào*

*Phải chăng tình yêu là thế đấy
Là cho đi cả mạng sống mình
Nói chi chỉ là chuyện cơm bánh
Hãy cho đi – Cho cả lời kinh*

*Hướng ta về bí tích tình yêu
Ngài hy sinh không hề toan tính
Ước mơ bạn nên người công chính
Lòng hy sinh bạn có bao nhiêu ?*

*Giê-su tình yêu nơi phố chợ
Nơi người nghèo đói rách tha phương
Bạc tiền hay nghĩa cử yêu thương
Hãy cho đi – mua lấy thiên đường*

THỨ TƯ SAU HIỂN LINH

Mc. 6, 45-52

“Thầy đây, đừng sợ !”

Lập tức, Đức Giê-su bắt các môn đệ xuống thuyền qua bờ bên kia về phía thành Bê-t-xai-đa trước, trong lúc Người giải tán đám đông. Sau khi từ biệt các ông, Người lên núi cầu nguyện. Chiều đến, chiếc thuyền đang ở giữa biển hồ, chỉ còn một mình Người ở trên đất. Người thấy các ông phải vất vả chèo chống vì gió ngược, nên vào khoảng canh tư đêm ấy, Người đi trên mặt biển mà đến với các ông và Người định vượt các ông. Nhưng khi các ông thấy Người đi trên mặt biển, lại tưởng là ma, thì la lên. Quả thế, tất cả các ông đều nhìn thấy Người và đều hoảng hốt. Lập tức, Người bảo các ông : “Cứ yên tâm, chính Thầy đây, đừng sợ !” Các ông cảm thấy bàng hoàng sửng sốt, vì các ông đã không hiểu ý nghĩa phép lạ bánh hóa nhiều : lòng trí các ông còn ngu muội !

** 1 Ga. 4, 10-11*

Tình yêu cốt ở điều này :
không phải chúng ta
đã yêu mến Thiên Chúa,
nhưng chính Người
đã yêu thương chúng ta,
và sai Con của Người đến
làm của lễ đền tội cho chúng ta.

Anh em thân mến,
nếu Thiên Chúa
đã yêu thương chúng ta như thế,
chúng ta cũng phải yêu thương nhau.

*Cứ mỗi lần gặp bao cay đắng
Tôi quay về với Chúa nguyện xin
“Cứ yên lòng ! Thầy đây ! Đừng sợ !”
Lời Chúa phán vững bước niềm tin*

*Dẫu cuộc đời gặp bao sóng gió
Có khi là bão tố dâng đầy
Khi màn đêm gian khó bủa vây
Tôi cứ nhớ : “Thầy đây ! Đừng sợ !”*

*Tôi vẫn tin luôn- Ngài không bỏ
Những người con kiếp sống gian trần
Nhưng làm sao đến đáp cho cần
Đó là điều tôi luôn tự hỏi*

*Không sợ quên Chúa khi sầu khổ
Chỉ sợ quên Ngài lúc vinh quang
Chạy theo tiền bạc - Chúa không màng
Tôi như người bơ vơ mây gió*

*Hãy cầu nguyện luôn lúc đêm về
Hãy cầu nguyện luôn lúc bình minh
Dẫu vinh hoa hay lúc ê chề
Hãy đến với Ngài thắm lời kinh*

THỨ NĂM SAU HIỂN LINH

Lc. 4, 14-22

“Đoạn Kinh thánh này ngày hôm nay đã ứng nghiệm”

Được quyền năng Thần Khí thúc đẩy, Đức Giê-su trở về miền Ga-li-lê, và tiếng tăm Người đồn ra khắp vùng lân cận. Người giảng dạy trong các hội đường, và được mọi người tôn vinh.

Rồi Đức Giê-su đến Na-da-rét, là nơi Người sinh trưởng. Người vào hội đường như Người quen làm trong ngày sa-bát, và đứng lên đọc Sách Thánh. Họ trao cho Người cuốn sách ngôn sứ I-sai-a. Người mở ra, gặp đoạn chép rằng : Thần Khí Chúa ngự trên tôi, vì Chúa đã xức dầu tấn phong tôi, để tôi loan báo Tin Mừng cho kẻ nghèo hèn. Người đã sai tôi đi công bố cho kẻ bị giam cầm biết họ được tha, cho người mù biết họ được sáng mắt, trả lại tự do cho người bị áp bức, công bố năm hồng ân của Chúa.

Đức Giê-su cuộn sách lại, trả cho người giúp việc hội đường, rồi ngồi xuống. Ai nấy trong hội đường đều chăm chú nhìn Người. Người bắt đầu nói với họ : “Hôm nay đã ứng nghiệm lời Kinh Thánh quý vị vừa nghe.” Mọi người đều tán thành và thán phục những lời hay ý đẹp thoát ra từ miệng Người.

Lạy Chúa Thánh Thần

Ngài là suối nguồn thánh hóa

Dương gian này sẽ ra sao

nếu không có Ngài

Ngài đã ở với Đức Ki-tô suốt cuộc đời

Đức Ma-ri-a

chịu thai bởi quyền phép Ngài

Đức Ki-tô chịu phép rửa cũng có Ngài

Bắt đầu cuộc đời công khai

của Đức Ki-tô cũng có Ngài

Ngày đầu tiên khai sinh Giáo hội

cũng có Ngài

Và bây giờ cũng như mãi mãi

Ngài vẫn luôn luôn ở cùng Giáo hội

Nếu không có Ngài

cuộc đời con là bóng đêm chập chùng

Nếu không có Ngài

đời sống con trở thành vô lý

Nếu không có Ngài con sẽ thấy

Giáo hội là

một chính phủ độc tài số một

Nếu không có Ngài con sẽ thấy

Kinh thánh

chỉ là một tiểu thuyết hoang đường

Nếu không có Ngài con sẽ thấy

luân lý là nô lệ hóa bản tính con người

Nếu không có Ngài con sẽ thấy

các bí tích là những phù chú đáng khinh

Nếu không có Ngài con sẽ thấy

thần học là những luận chứng vô căn cứ

Nếu không có Ngài con sẽ thấy

Giáo quyền là tay sai của tham vọng

Nếu không có Ngài ?

Đời đáng sống hay không đáng sống ?

Cuộc đời con người là gì ?

Phải chăng sống là bắt đầu cái chết ?

Lạy Chúa Thánh Linh

Xin Ngài thánh hóa con trong Sự Thật

THỨ SÁU SAU HIỂN LINH

Lc. 5, 12-16

“Chữa người phong hủi”

Khi ấy, Đức Giê-su đang ở trong một thành kia ; có một người đầy phong hủi vừa thấy Người liền sấp mặt xuống, xin Người rằng : “Thưa Ngài, nếu Ngài muốn, Ngài có thể làm cho tôi được sạch.” Người giơ tay đụng vào anh ta và bảo : “Tôi muốn, anh sạch đi.” Lập tức, chứng phong hủi biến khỏi anh. Rồi Người truyền anh ta không được nói với ai, và Người bảo : “Hãy đi trình diện tư tế, và vì anh đã được sạch, thì hãy dâng của lễ như ông Mô-sê đã truyền, để làm chứng cho người ta biết.”

Tiếng đồn về Người ngày càng lan rộng ; đám đông lũ lượt tuôn đến để nghe Người và để được chữa bệnh. Nhưng Người lui vào nơi hoang vắng mà cầu nguyện.

Một xác thịt nhậy nhụa

Một hình hài không nguyên vẹn

Đó là hình ảnh của bệnh phong hủi

Đáng sợ và đáng thương tâm

Nhưng lạ Chúa !

Phải chăng Ngài thử thách con người

Phải chăng Ngài cố ý đưa con người

vào chân lý hạnh phúc

bằng con đường đau khổ

Phải chăng Ngài giúp con người

nhận chân sự giới hạn của con người

Người phong hủi trong Tin Mừng hôm nay đều chịu dừng lại trong khổ đau

Chính người ấy đã lê bàn chân

không nguyên vẹn để đến với Chúa

Vâng ! Phải cất bước

Phải khởi hành từ ý thức và tự do

Đến với Chúa

Vâng ! Hãy đến với Chúa !

Đến với Chúa trong niềm tin phó thác

Cầu nguyện là hoàn toàn phó thác

Cầu xin là phải quỳ xuống

Cầu xin là phải khiêm cung

Cầu xin là xin theo thánh ý Chúa

Như người phong hủi ngày xưa

nơi Tin Mừng

“Nếu Ngài muốn, xin chữa con khỏi”

Con người ngày hôm nay

thường chỉ xin theo nhãn quan nhân loại

Họ yêu sách Chúa hơn là cầu xin Chúa

Họ trao đổi hơn là cầu xin

Họ xem Chúa

** 1Ga.5, 5-6. 8-13*

Ai là kẻ thặng được thể gian, nếu không phải là người tin rằng : Đức Giê-su là Con Thiên Chúa ? Chính Đức Giê-su Kitô là Đấng đã đến, nhờ nước và máu ; không phải chỉ trong nước mà thôi, nhưng trong nước và trong máu. Chính Thần Khí là chứng nhân, và Thần Khí là sự thật.

Thần Khí, nước và máu. Cả ba cùng làm chứng một điều. Chúng ta vẫn nhận lời chứng của người phạm, thể mà lời chứng của Thiên Chúa còn cao trọng hơn, vì đó là lời chứng của Thiên Chúa, lời Thiên Chúa đã làm chứng về Con của Người. Ai tin vào Con Thiên Chúa, người đó có lời chứng ấy nơi mình. Ai không tin Thiên Chúa, thì coi Thiên Chúa là kẻ nói dối, vì kẻ ấy không tin vào lời Thiên Chúa đã làm chứng về Con của Người.

Lời chứng đó là thể này : Thiên Chúa đã ban cho chúng ta sự sống đời đời, và sự sống ấy ở trong Con của Người. Ai có Chúa Con thì có sự sống ; ai không có Con Thiên Chúa thì không có sự sống. Tôi đã viết những điều đó cho anh em là những người tin vào danh Con Thiên Chúa, để anh em biết rằng anh em có sự sống đời đời.

*như một trương mục tiết kiệm
Họ xem Chúa như đạo quân đánh mướn
Họ xem Chúa
như tay tài phiệt phong lưu
Thật vậy
Họ bôi bác thật
khi xin Chúa cho trúng số để
Họ hoạt kê thật
khi xin Chúa cho trúng áp phe
Còn nữa và còn nhiều điều như thế nữa
Lạy Chúa
Chúa có nổi nóng không
khi chúng con kêu nài Chúa
trong những chuyện không đâu
Chúa có buồn không
khi chúng con kêu nài Chúa đưa vào
những quảng cáo của thần chết
Chúa có giận không
khi chúng con kêu nài Chúa cho những
hạnh phúc giả dối của trần gian
Hôm nay
Con thật lòng xin lỗi Chúa
Vì con đã nghĩ
Chúa tầm thường như con
Con quý đây thiết tha nguyện cầu
Nếu Chúa muốn
Xin ban Thánh Linh trên chúng con
Nếu Chúa muốn
Xin chữa chúng con khỏi sự dữ
Nếu Chúa muốn
Xin thánh hóa chúng con trong sự thật
Lạy Cha chúng con ở trên trời
Miệng con vui sướng thốt lên :
ABBA ! ABBA !*

THỨ BẢY SAU HIỂN LINH

Ga. 3, 22-30

“Ngài phải lớn lên và tôi phải nhỏ lại”

Sau đó, Đức Giê-su và các môn đệ đi tới miền Giu-đê. Người ở lại nơi ấy với các ông và làm phép rửa. Còn ông Gio-an, ông cũng làm phép rửa tại Ê-nôn, gần Sa-lim, vì ở đây có nhiều nước, và người ta thường đến chịu phép rửa.

Bấy giờ, có một cuộc tranh luận xảy ra giữa các môn đệ của ông Gio-an và một người Do-thái về việc thanh tẩy. Họ đến gặp ông Gio-an và nói : “Thưa Thầy, người trước đây đã ở với thầy bên kia sông Gio-dan và được thầy làm chứng cho, bây giờ ông ấy cũng đang làm phép rửa, và thiên hạ đều đến với ông.” Ông Gio-an trả lời : “Chẳng ai có thể nhận được gì mà không do Trời ban. Chính anh em làm chứng cho thầy là thầy đã nói “ ‘Tôi đây không phải là Đấng Ki-tô, mà là kẻ được sai đi trước mặt Người.’ Ai cưới cô dâu, người ấy là chú rể. Còn người bạn của chú rể đứng đó nghe chàng, thì vui mừng hơn hờ vì được nghe tiếng nói của chàng. Đó là niềm vui của thầy, niềm vui ấy bây giờ đã trọn vẹn. Người phải nổi bật lên, còn thầy phải lu mờ đi.”

Đêm Giáng sinh

*Xứ đạo tôi chìm lẩn trong bóng tối
Còn xứ đạo kia lại vươn mình lên cao
trong muôn ngàn ánh sáng rực rỡ
Họ là trung tâm
từng đoàn người tuôn đến
Còn nơi xứ tôi
chỉ là khoảng không im lặng
Tôi buồn
Rồi tôi lại thốt lên những lời chê bai
Tại sao nhỉ ?
Chẳng lẽ nào tôi không biết
Mọi sự gì tốt
chẳng phải bởi tự trời xuống chăng !
Tại sao tôi không mừng
vì Danh Chúa đang cả sáng ?
Tại sao tôi không hạnh phúc
vì nước Chúa đang lan rộng ?
Phải chăng
tôi chỉ lo cá nhân tôi mất danh ?
Còn Danh Chúa tôi không màng tới ?
Phải chăng
tôi chỉ lo cho tôi được nổi tiếng
Còn tiếng Chúa tôi đồn về thứ yếu ?
Phải chăng
tôi chỉ lo cho tôi được ca tụng
Còn việc Chúa tôi không cần biết !
Ôi lẩn lẩn ! Lẩn lẩn khủng khiếp !
Tại sao
tôi không biết nói như Gio-an Tẩy Giả?
“Ngài phải lớn lên và tôi phải nhỏ lại”
Ai cưới vợ mới là chàng rể
Còn các bạn đứng đấy và nghe chàng
thì sung sướng*

** 1Ga. 5, 18-21*

Chúng ta biết rằng
phàm ai đã được Thiên Chúa sinh ra,
người đó không phạm tội ;
nhưng có Đấng Thiên Chúa sinh ra
giữ gìn người ấy,
và Ấc thần
không đụng đến người ấy được.
Chúng ta biết rằng
chúng ta thuộc về Thiên Chúa,
còn tất cả thế gian
đều nằm dưới ách thống trị của Ấc thần.
Chúng ta biết rằng
Con Thiên Chúa đã đến
và ban cho chúng ta trí khôn
để biết Thiên Chúa thật.
Chúng ta ở trong Thiên Chúa thật,
ở trong Con của Người
là Đức Giê-su Ki-tô.
Đức Giê-su Ki-tô là Thiên Chúa thật
và là sự sống đời đời.
Hỡi anh em là những người con bé nhỏ,
hãy tránh xa các tà thần !

*Đó là sự vui mừng ta đã mãn nguyện
Đức Ki-tô là chàng rể
Chàng rể Đức Ki-tô
đã đến và ngự trị trong thế gian
Tất cả chúng ta chỉ là bạn chàng rể
Chúng ta phải vui mừng
vì chàng rể được khắp nơi ca tụng
Chúng ta phải phấn khởi
vì chàng rể được công kêh tán tụng
Chúng ta phải xúc động
vì chàng rể được các nơi biết đến
Chúng ta phải hoan hỷ
vì chàng rể được đón chào trọng thể*

*Lạy Đức Giê-su Ki-tô
Nhiều lúc con chỉ lo cho con
mà quên mất Chúa
Xin tha thứ cho con
Nhiều lúc con tìm danh dự cho con
mà con lại đánh mất đi
danh dự của Chúa
Xin Chúa tha thứ và sửa trị con
Nhiều lúc
con chỉ tìm tiếng khen cho con
mà tưởng lầm là lo cho Chúa
Xin Chúa tha thứ và hướng dẫn con
Nhiều lúc con chỉ sống cho riêng con
mà bỏ quên Chúa bơ vơ
nơi nhà tạm suốt tháng ngày
Xin Chúa tha thứ và soi sáng cho con
Xin Chúa cho con quên con đi
Để lo cho Danh Chúa được cả sáng
Trong mọi lời con nói,
mọi việc con làm...*

THỨ HAI CN I MÙA CHAY

Mt. 25, 31-46

“Bao nhiêu lần các người không làm sự ấy cho ai trong kẻ bé mọn nhất này, là các người không làm cho Ta..”

“Khi Con Người đến trong vinh quang của Người, có tất cả các thiên sứ theo hầu, bấy giờ Người sẽ ngự lên ngai vinh hiển của Người. Các dân thiên hạ sẽ được tập hợp trước mặt Người, và Người sẽ tách biệt họ với nhau, như mục tử tách biệt chiên với dê. Người sẽ cho chiên đứng bên phải Người, còn dê ở bên trái.

Bấy giờ Đức Vua sẽ phán cùng những người bên phải rằng : “Nào những kẻ Cha Ta chúc phúc, hãy đến thừa hưởng Vương Quốc dọn sẵn cho các người ngay từ thuở tạo thiên lập địa. Vì xưa Ta đói, các người đã cho ăn ; Ta khát, các người đã cho uống ; Ta là khách lạ, các người đã tiếp rước ; Ta trần truồng, các người đã cho mặc ; Ta đau yếu, các người đã thăm viếng ; Ta ngồi tù, các người đến hỏi han.”

Bấy giờ những người công chính sẽ thưa rằng : “Lạy Chúa, có bao giờ chúng con đã thấy Chúa đói mà cho ăn, khát mà cho uống ; có bao giờ đã thấy Chúa khách lạ mà tiếp rước ; hoặc trần truồng mà cho mặc ? Có bao giờ chúng con đã thấy Chúa đau yếu hoặc ngồi tù, mà đến hỏi han đâu ?” Đức Vua sẽ đáp lại rằng : “Ta bảo thật các người : mỗi lần các người làm như thế cho một trong những anh em bé nhỏ

nhất của Ta đây, là các người đã làm cho chính Ta vậy.”

*Ngày xưa Chúa sinh nơi máng cỏ
Giả rét nghèo hèn thật đáng thương
Đồi cao Chúa chết xa phố phường
Không vả che thân mình đầy máu*

*Ngày nay Chúa khoát hình hài đỏ
Rách rưới lang thang khắp nẻo đường
Bao giờ tôi đón Chúa về nhà
Hạt cơm tròn chia sẻ tình thương*

*Hay tôi chỉ thấy Chúa bằng vàng
Nơi cổ nơi tai người quyền quý
Có lẽ lúc ấy Chúa đẹp hơn
Hứa hẹn tình thân đầy hoan hỷ*

*Xin trao tôi đôi kính tình mến
Nhìn thấy Ngài nơi mỗi tha nhân
Từng hành vi giúp đỡ ân cần
Như con thuyền đưa tôi về bến*

*Con biết ngày sau Chúa không hỏi
Ngày qua con đọc mấy lời kinh
Nhưng Ngài hỏi : con có làm thánh
Khi tha nhân cần con giúp đỡ*

THỨ BA CN I MÙA CHAY

Mt. 6, 7-15

“Lạy Cha chúng con ở trên trời..”

Khi cầu nguyện, anh em đừng lải nhải như dân ngoại ; họ nghĩ rằng : cứ nói nhiều là được nhận lời. Đừng bắt chước họ, vì Cha anh em đã biết rõ anh em cần gì, trước khi anh em cầu xin.

Vậy, anh em hãy cầu nguyện như thế này :

“Lạy Cha chúng con là Đấng ngự trên trời, xin làm cho danh thánh Cha vinh hiển, triều đại Cha mau đến, ý Cha thể hiện dưới đất cũng như trên trời. Xin Cha cho chúng con hôm nay lương thực hằng ngày ; xin tha tội cho chúng con như chúng con cũng tha cho những người có lỗi với chúng con ; xin đừng để chúng con sa chước cám dỗ, nhưng cứu chúng con cho khỏi sự dữ.

“Thật vậy, nếu anh em tha lỗi cho người ta, thì Cha anh em trên trời cũng sẽ tha thứ cho anh em. Nhưng nếu anh em không tha thứ cho người ta, thì Cha anh em cũng sẽ không tha lỗi cho anh em.

** Tv. 33. 6-7*

Hãy nhìn về Chúa để các bạn vui tươi,
và các bạn khỏi hổ người bề mặt.
Kìa người đau khổ cầu cứu
và Chúa đã nghe, và Người đã cứu họ khỏi
mọi điều tai nạn.

Chúa cứu người hiền đức
khỏi mọi nỗi âu lo

*Hỡi loài người hãy cùng nhau quỳ gối
Ca khen Chúa là Chúa Cha nhân từ
Chốn cao sang Ngài vẫn thương nhìn tới
Kìa đoàn con trót mang kiếp tàn hư*

*Dầu tôi trốn nơi nào Chúa vẫn thấy
Đôi mắt nhìn tôi thăm thẳm nguyện xin
Cho Danh Cha luôn rực sáng đêm ngày
Phủ trần gian ngập màu nắng niềm tin*

*Nước Cha – ôi nước Cha - xin hãy đến
Cho tôi là thần dân xin lụy phục
Tôi sống – Tôi ca- Tôi đi khắp nơi
Hô to thật to tôi đầy vinh phúc*

*Cha đã nói – Cha lo tôi no đủ
Oi ! sung sướng nào bằng nữa anh ơi
Hãy tỉnh thức cầu xin đừng mê ngủ
Tình thương Cha hiện diện khắp mọi nơi*

*Tôi mắc nợ Ngài quá ư là nhiều
Trong yêu thương Ngài sẵn lòng tha hết
Nếu thật tình ngày hôm nay tôi biết
Tha thứ cho nhau trước bóng trời chiếu*

*Đường trần gian ôi đam mê quyến rũ
Xin Ngài thương ở bên con luôn nhé
Hố cám dỗ nào đâu sợ xiêu té
Ngài ở bên con – hạnh phúc ngàn thu*

THỨ TƯ CN I MÙA CHAY

Lc. 11, 29-32

“Không ban cho dòng giống này điềm lạ nào ngoài điềm lạ của tiên tri Gio-na”

Khi dân chúng tụ họp đông đảo, Đức Giê-su bắt đầu nói : “Thế hệ này là một thế hệ gian ác ; chúng xin dấu lạ. Nhưng chúng sẽ không được thấy dấu lạ nào, ngoài dấu lạ ông Gio-na. Quả thật, ông Gio-na đã là một dấu lạ cho dân thành Ni-ni-vê thế nào, thì Con Người cũng sẽ là một dấu lạ cho thế hệ này như vậy. Trong cuộc Phán Xét, nữ hoàng Phương Nam sẽ đứng lên cùng với những người của thế hệ này và bà sẽ kết án họ, vì xưa bà đã từ tận cùng trái đất đến nghe lời khôn ngoan của vua Sa-lô-môn ; mà đây thì còn hơn vua Sa-lô-môn nữa. Trong cuộc Phán Xét, dân thành Ni-ni-vê sẽ trở dậy cùng với thế hệ này và sẽ kết án họ, vì xưa dân ấy đã sám hối khi nghe ông Giô-na rao giảng ; mà đây thì còn hơn ông Giô-na nữa.

** Tv. 50, 3-4 , 18-19*

Lạy Chúa, nguyện thương tôi
theo lòng nhân hậu Chúa,
xóa tội tôi theo lượng cả đức từ bi.
Xin rửa tôi sạch lạng tội ác.

Bởi vì Chúa chẳng ưa gì sinh lễ,
nếu tôi dâng của lễ toàn thiêu
Chúa sẽ không ưng.

Của lễ tôi dâng, lạy Chúa,
là tâm hồn tan nát,
lạy Chúa,
xin đừng chê
tâm lòng tan nát, khiêm cung.

*Tôi muốn thử Chúa nữa hay không
Tôi còn đòi Chúa gì nữa nào
Vi tội ta Ngài chết hôm nao
Không vãi che thân không còn máu*

*Đừng cứng lòng nữa hãy ăn năn
Ôi thời gian nào có đâu nhiều
Đời sống con người được bao nhiêu
Hãy trở về đi – không – kéo trễ*

*Hãy nhìn thật sâu vào cõi lòng
Lách từng ngõ hẻm của lương tâm
Sẽ thấy ta từng bước âm thầm
Làm tên mưu sát Chúa từ nhân*

*Bao lần ta ngỡ mình vô tội
Phê bình - ta xử án tha nhân
Hãy giết con người tôi chai đá
Nhuộm lại tình yêu đã phai dần*

*Rửa tay cho sạch điều như bẩn
Chân bước mau về nẻo thánh thiêng
Trí lòng trút bỏ nỗi niềm riêng
Ta sẽ hòa tan trong tình Chúa*

THỨ NĂM CN I MÙA CHAY

Mt. 7, 7-12

“Ai xin thì sẽ nhận được”

“Anh em cứ xin thì sẽ được, cứ tìm thì sẽ thấy, cứ gõ cửa thì sẽ mở ra cho. Vì hễ ai xin thì sẽ nhận được, ai tìm thì sẽ thấy, ai gõ cửa thì sẽ mở ra cho. Có người nào trong anh em, khi con mình xin cái bánh, mà lại cho nó hòn đá? Hoặc nó xin con cá, mà lại cho nó con rắn? Vậy nếu anh em là những kẻ xấu mà còn biết cho con cái mình những của tốt lành, phương chi Cha anh em, Đấng ngự trên trời, lại không ban những của tốt lành cho những kẻ kêu xin Người sao?”

“Vậy tất cả những gì anh em muốn người ta làm cho mình, thì chính anh em cũng hãy làm cho người ta, vì Luật Mô-sê và lời các ngôn sứ là thế đó.”

** Tv. 137, 2-3, 7-8*

Lạy Chúa,

khi tôi kêu cầu,

Chúa đã nhậm lời tôi.

Và tôi sẽ ca tụng uy danh Chúa,

vì lòng nhân hậu

và trung thành của Chúa.

Khi tôi kêu cầu,

Chúa đã nhậm lời tôi,

Chúa đã ban cho tâm hồn tôi

nhều sức mạnh.

Tay hữu Chúa

khiến tôi được sống an lành,

Chúa sẽ hoàn tất cho tôi

những điều đã khởi sự,

lạy Chúa,

lòng nhân hậu Chúa tồn tại muôn đời,

xin đừng bỏ rơi công cuộc tay Chúa.

Cất bước nhanh lên em

Lại gần thêm đi nữa

Lòng Ngài rất nhân từ

Nghe tiếng ai gõ cửa

Ngài đợi em hé môi

Ngỡ lời bao hồn dỗi

Trách Ngài chút lãng quên

Xa em mặc đêm tối

Nhưng Ngài vẫn tha thứ

Ngài sẽ yêu em hơn

Nhất là thấy em hờn

Ngài không sao chịu nổi

Còn chờ gì nữa em

Bao điều em thầm muốn

Thử nói với Ngài xem

Trắng về rồi kéo muện

Hãy xin thì sẽ được

Hãy gõ sẽ mở cho

Đời em hết âu lo

Vì Ngài bên em đó

THỨ SÁU CN I MÙA CHAY

Mt. 5, 20-26

“Chớ giết người”

“Vâng, Thầy bảo cho anh em biết, nếu anh em không ăn ở công chính hơn các kinh sư và người Pha-ri-sêu, thì sẽ chẳng được vào Nước Trời.”

“Anh em đã nghe Luật dạy người xưa rằng : Chớ giết người ; ai giết người, thì đáng bị đưa ra tòa. Còn Thầy, Thầy bảo cho anh em biết : Ai giận anh em mình, thì đáng bị đưa ra tòa. Ai mắng anh em mình là đồ ngốc, thì đáng bị đưa ra trước Thượng Hội Đồng. Còn ai chửi anh em mình là quân phản đạo, thì đáng bị lửa hỏa ngục thiêu đốt.

Vâng, nếu khi anh sắp dâng lễ vật trước bàn thờ, mà sự nhố có người anh em đang có chuyện bất bình với anh, thì hãy để của lễ lại đó trước bàn thờ, đi làm hòa với người anh em ấy đã, rồi trở lại dâng của lễ của mình. Anh hãy mau mau dàn xếp với đối phương, khi còn đang trên đường đi với người ấy tới cửa công, kéo người ấy nộp anh cho quan tòa, quan tòa lại giao anh cho thuộc hạ, và anh sẽ bị tống ngục. Thầy bảo thật cho anh biết : anh sẽ không ra khỏi đó, trước khi trả hết đồng xu cuối cùng.”

* Tv. 129, 3

Nếu Chúa tôi nhớ hoài sự lỗi,

lạy Chúa,

nào ai chịu nổi được ư ?

Tôi đã giết một người

Khi thân còn ấp ủ

Ngày tháng trong bào thai

Nơi lòng người dưỡng phụ

Người ấy đã rũ chết

Trần trướng trên thập tự

Khi tôi còn mãi mê

Kiểm tìm sự tha thứ

Tôi đã giết nhiều người

Những ngày còn niên thiếu

Vui đùa dưới nắng mai

Nhưng tôi nào có hiểu

Rồi nhiều người đã chết

Trên con đường chân lý

Sập bẫy lời dối gian

Hố sâu lòng nghi kỵ

Tôi đã giết vạn người

Tuổi đời đã khôn lớn

Ngang dọc vui với đời

Danh vọng đầy môn trốn

Rồi vạn người đã chết

Giữa thị trường trần gian

Hay thân bại danh liệt

Dưới con sóng nói hành

Xin tha cho tôi nhé

Hối hận rồi người ơi

Mang trái tim người mẹ

Tha thứ cho đời tôi

THỨ BẢY CN I MÙA CHAY

Mt. 5, 43-47

“Hãy yêu thương kẻ thù địch”

“Anh em đã nghe Luật dạy rằng :
Hãy yêu đồng loại và hãy ghét kẻ thù. Còn
Thầy, Thầy bảo anh em : hãy yêu kẻ thù
và cầu nguyện cho những kẻ ngược đãi anh
em. Như vậy, anh em mới được trở nên con
cái của Cha anh em, Đấng ngự trên trời, vì
Người cho mặt trời của Người mọc lên soi
sáng kẻ xấu cũng như người tốt, và cho
mưa xuống trên người công chính cũng như
kẻ bất chính.

Vì nếu anh em yêu thương kẻ yêu
thương mình, thì anh em có công chi ?
Ngay cả những người thu thuế cũng chẳng
làm như thế sao ? Nếu anh em chỉ chào
hỏi anh em mình thôi, thì anh em có làm
gì lạ thường đâu ? Ngay cả người ngoại
cũng chẳng làm như thế sao ? Vậy anh em
hãy nên hoàn thiện, như Cha anh em trên
trời là Đấng hoàn thiện.”

** Tv. 118, 1*

Phúc cho những ai
tiến thân trong Luật pháp của Chúa.

** Am. 5, 14*

Các người hãy tìm điều lành,
chớ đừng tìm điều dữ,
để các người được sống,
và Chúa sẽ ở cùng các người.

*Bài học tình yêu
Trên cây thập tự
Nét chữ tha thứ
Hiện rõ chiều xưa*

*Yêu thương kẻ thù
Không còn lý thuyết
Tình ca bất diệt
Ngài đã hát vang*

*Mùa chay thống hối
Nét nhạc giao hòa
Ta lên dây đàn
Hy vọng nở hoa*

*Giao hòa với Chúa
Con tìm trắng trong
Màu tím cõi lòng
Soi gương công chính*

*Giao hòa với nhau
Sẽ lấm thương đau
Tẩy rửa thật mau
Tìm được ơn thánh*

*Con đường đoan chánh
Tha thứ cho nhau
Cho dấu kẻ thù
Ta sẽ gặp Chúa*

THỨ HAI CN II MÙA CHAY

Lc. 6, 36-38

“Hãy tha thứ thì người sẽ được tha thứ”

“Anh em hãy có lòng nhân từ, như Cha anh em là Đấng nhân từ. Anh em đừng xét đoán, thì anh em sẽ không bị Thiên Chúa xét đoán. Anh em đừng lên án, thì sẽ không bị Thiên Chúa lên án. Anh em hãy tha thứ, thì sẽ được Thiên Chúa thứ tha. Anh em hãy cho, thì sẽ được Thiên Chúa cho lại.

Người sẽ đong cho anh em đấu đủ lượng đã dẫn, đã lác và đầy tràn, mà đổ vào vạt áo anh em. Vì anh em đong bằng đấu nào, thì Thiên Chúa sẽ đong lại cho anh em bằng đấu ấy.”

** Tv. 78, 8, 9*

Xin đừng nhớ lỗi tiền nhân
để trị chúng tôi,
xin kíp mở lượng từ bi
đón nhận chúng tôi,
vì chúng tôi lắm than quá đỗi.

Oi Thiên Chúa,
Đấng cứu độ chúng tôi,
xin phù trợ chúng tôi
vì vinh quang danh Chúa,
xin giải thoát
và tha tội chúng tôi vì danh Ngài.

*Bao lần con phạm đến Chúa
Ngài luôn tha thứ thật lòng
Ngày mai con lại lỗi lầm
Tình thương nơi Chúa trông mong*

*Hôm nay người ta nói hành
Tim con gần như vỡ mạch
Cái nhìn nghìn trùng xa cách
Quên lời Chúa dạy khi xưa*

*Tha thứ cho nhau thật lòng
Các người sẽ được tha thứ
Chiều xuống đáng buồn tư lự
Lạy Ngài xin hãy ban ơn*

*Con muốn nhưng lòng chẳng muốn
Xin Ngài đổi mới lòng con
Đừng để chân bước lối mòn
Mùa chay con người sám hối*

*Vết thương sám hối còn đây
Từng ngày mở rộng thói tha
Xin Ngài giúp con cất bỏ
Đau đớn một lần sẽ qua*

*Từ nay đong đấu tình thương
Chúa sẽ tha thứ thật nhiều
Tha nhân cả một trời yêu
Thước đo tình ta yêu Chúa*

THỨ BA CN II MÙA CHAY

Mt. 23, 1-12

“Họ nói mà không làm”

Bấy giờ, Đức Giê-su nói với dân chúng và các môn đệ Người rằng : “Các kinh sư và các người Pha-ri-sêu ngồi trên tòa ông Mô-sê mà giảng dạy. Vậy, tất cả những gì họ nói, anh em hãy làm, hãy giữ, còn những việc họ làm, thì đừng có làm theo, vì họ nói mà không làm. Họ bó những gánh nặng mà chất lên vai người ta, nhưng chính họ thì lại không buồn động ngón tay vào.

Họ làm mọi việc cốt để cho thiên hạ thấy. Quả vậy, họ đeo những hộp kinh thật lớn, mang những tua áo thật dài. Họ ưa ngồi cỗ nhất trong đám tiệc, chiếm hàng ghế đầu trong hội đường, ưa được người ta chào hỏi ở những nơi công cộng và được thiên hạ gọi là ‘ráp-bi’.

“Phần anh em, thì đừng để ai gọi mình là ‘ráp-bi’, nghĩa là thầy, vì anh em chỉ có một Thầy ; còn tất cả anh em đều là anh em với nhau. Anh em cũng đừng gọi ai dưới đất này là cha của anh em, vì anh em chỉ có một Cha là Cha trên trời. Anh em cũng đừng để ai gọi mình là người lãnh đạo, vì anh em chỉ có một vị lãnh đạo, là Đức Ki-tô.

Trong anh em, người làm lớn hơn cả, phải làm người phục vụ anh em. Ai tôn mình lên, sẽ bị hạ xuống ; còn ai hạ mình xuống, sẽ được tôn lên.”

*Tôi giảng sự khó nghèo
Trên yên xe Dream
Hành khất giữa tay xin
Xe chạy nhanh không thấy !*

*Tôi giảng sự tha thứ
Lời chỉ trích bên tai
Qua bao tháng năm dài
Nhớ hoài mãi không phai !*

*Tôi giảng sự yêu thương
Người anh em chống đối
Trong màu đen đêm tối
Trả thù không đả đo !*

*Tôi nghĩ ra nhiều cách
Giải thích cho việc làm
Để dưới mắt người phàm
Tôi là người công chính !*

*Mùa Chay về rồi đó
Không dấu được Chúa dấu
Hãy thật lòng sám hối
Từng đêm tiếng kinh cầu*

*Xin yêu Chúa thật lòng
Trong thâm tâm lắng đọng
Yêu người con ước mong
Vươn cao nơi bệ phóng*

THỨ TƯ CN II MÙA CHAY

Mt. 20, 17-28

*“Kẻ nào ước ao làm lớn
thì hãy làm tôi tớ”*

Bấy giờ bà mẹ của các con ông Ê-bê-đê đến gặp Đức Giê-su, có các con bà đi theo ; bà bái lạy và kêu xin Người một điều. Người hỏi bà : “ Bà muốn gì ? ” Bà thưa : “ Xin Thầy truyền cho hai con tôi đây, một người ngồi bên hữu, một người bên tả Thầy trong nước của Thầy.” Đức Giê-su bảo : “ Các người không biết các người xin gì ! Các người có uống nổi chén Thầy sắp uống không ? ” Họ đáp : “ Thưa uống nổi.” Đức Giê-su bảo : “ Chén của Thầy, các người sẽ uống ; còn việc ngồi bên hữu hay bên tả Thầy, thì Thầy không có quyền cho, nhưng Cha Thầy đã chuẩn bị cho ai, thì kẻ ấy mới được . ”

Nghe vậy, mười môn đệ kia tức tối với hai anh em đó. Nhưng Đức Giê-su gọi các ông lại và nói : “ Anh em biết : thủ lãnh các dân thì dùng uy mà thống trị dân, những người làm lớn thì lấy quyền mà cai quản dân. Giữa anh em thì không được như vậy : Ai muốn làm lớn giữa anh em, thì phải làm người phục vụ anh em. Và ai muốn làm đầu anh em thì phải làm đầy tớ anh em. Cũng như Con Người đến không phải để được người ta phục vụ, nhưng là để phục vụ và hiến dâng mạng sống làm giá chuộc muôn người.”

*Tôi suy nghĩ nước Chúa thật lạ
Một vị vua vương miện mũ gai
Ngự ngại vàng là cây thập giá
Thân hình chết da thịt xể xài*

*Hiến pháp quốc gia là yêu thương
Không phân biệt láng giềng kẻ địch
Kể gì ta thích hay không thích
Làm lớn hãy quỳ xuống rửa chân*

*Nước Ngài không nhìn thấy xe hơi
Nhưng phương tiện chỉ là thánh giá
Về thủ đô con đường nhỏ hẹp
Ngập tràn công gai và sỏi đá*

*Cũng chính Ngài vị vua cứu thế
“Ngài không đến để được phục vụ
Nhưng để phục vụ cho mọi người”
Ước mong cả toàn dân được cứu*

*Xin Chúa ban cho niềm tin vững
Từng thần dân Chúa khỏi đứng đưng
Xuyên qua cái chết là cuộc sống
Sự sống vinh quang mãi không ngừng*

THỨ NĂM CN II MÙA CHAY

Lc. 16, 19-31

*“Người đã được chữa lành,
còn La-gia-rô gặp toàn sự khốn khổ”*

“Có một ông nhà giàu kia, mặc toàn lụa là gấm vóc, ngày ngày yến tiệc linh đình. Lại có một người nghèo khổ tên là La-da-rô, mụn nhọt đầy mình, nằm trước cổng ông nhà giàu, thèm được những thứ trên bàn ăn của ông ấy rất xuông mà ăn cho no. Lại thêm mấy con chó cứ đến liếm ghẻ chốc ông ta. Thế rồi người nghèo này chết, và được thiên thần đem vào lòng ông Áp-ra-ham. Ông nhà giàu cũng chết, và người ta đem chôn.

“Dưới âm phủ, đang khi chịu cực hình, ông ta ngước mắt lên, thấy tổ phụ Áp-ra-ham ở tận đằng xa, và thấy anh La-da-rô trong lòng tổ phụ. Bấy giờ ông ta kêu lên : “Lạy tổ phụ Áp-ra-ham, xin thương xót con, và sai anh La-da-rô nhúng đầu ngón tay vào nước, nhỏ trên lưỡi cho con mát ; vì ở đây con bị lửa thiêu đốt khổ lắm !” Ông Áp-ra-ham đáp : ‘Con ơi, hãy nhớ lại : suốt đời con, con đã nhận phần phước của con rồi ; còn La-da-rô suốt một đời chịu toàn những bất hạnh. Bây giờ, La-da-rô được an ủi nơi đây, còn con thì phải chịu khổ. Hơn nữa, giữa chúng ta đây và các con đã có một vực thẳm lớn, đến nỗi bên này muốn qua bên các con cũng không được, mà bên đó có qua bên chúng ta đây cũng không được.’

*Biết mình giàu có anh vẫn tự hào
Công khó bao năm bàn tay tự tạo
Anh nhìn mọi người con mắt ngược cao
Nặng bước vinh quang
không cần khuôn sáo*

*Những thành công làm anh quên đi mất
Khi sinh ra cũng trắng hai bàn tay
Tình thương Chúa ban cho nhiều dư dật
Ngày nao Chúa gọi về anh có hay ?*

*Chúa không trách
anh giàu có vinh quang
Chỉ sợ anh giàu quá mất thiên đàng
Coi tiền của đời này là cứu cánh
Quên Chúa là toàn hảo của cao sang*

*Là người nghèo có bao giờ trách Chúa ?
Đày đọa ta trong cảnh sống khốn cùng
Nhiều mộng ước cao sang và phú quý
Bóp nghẹt Chúa trong cuộc đời lao lung*

*Có bao giờ người cha bỏ con không ?
Chính Thiên Chúa là người Cha nhân từ
Đừng trách Chúa vì ta còn nghèo khổ
Đừng quên Chúa vì ta của đầy dư*

*Hãy dùng tiền của mua lấy nước Trời
Thế gian này bao người còn túng thiếu
Trong nghèo khổ hãy sẵn sàng phó thác
Chúa sẽ bù thiếu thốn ta đang chịu*

THỨ SÁU CN II MÙA VỌNG

Mt. 21,33-43.45-46

*“Đứa con thừa tự kia rồi, nào anh em,
chúng ta hãy giết nó”*

Các ông hãy nghe một dụ ngôn khác : “Cố gia chủ kia trồng được một vườn nho ; chung quanh vườn, ông rào giậu ; trong vườn, ông khoét bồn đập nho, và xây một tháp canh. Ông cho tá điền canh tác, rồi trở đi xa. Gần đến mùa hái nho, ông sai đầy tớ đến gặp các tá điền để thu hoa lợi. Bọn tá điền bắt các đầy tớ ông : chúng đánh người này, giết người kia, ném đá người nọ. Ông lại sai một số đầy tớ khác đông hơn trước : nhưng bọn tá điền cũng xử với họ y như vậy. Sau cùng, ông sai chính con trai mình đến gặp chúng, vì nghĩ rằng : “Chúng sẽ nể con ta.” Nhưng bọn tá điền vừa thấy người con, thì bảo nhau : “Đứa thừa tự đây rồi ! Nào ta giết quách nó đi, và đoạt lấy gia tài nó !” Thế là chúng bắt lấy cậu, quăng ra bên ngoài vườn nho, và giết đi. Vậy xin hỏi : Khi ông chủ vườn nho đến, ông sẽ làm gì bọn tá điền kia ?” Họ đáp : “Ác giả ác báo, ông sẽ tru diệt bọn chúng, và cho các tá điền khác canh tác vườn nho, để cứ đúng mùa, họ nộp hoa lợi cho ông.” Đức Giê-su bảo họ : “Kinh Thánh có câu : ‘Tảng đá thợ xây nhà loại bỏ lại trở nên đá tảng góc tường. Đó chính là công trình của Chúa, công trình kỳ diệu trước mắt chúng

ta.’ Các ông chưa bao giờ đọc câu này sao ?

Nghe những dụ ngôn Người kể, các thượng tế và người Pha-ri-sêu hiểu là Người nói về họ. Họ tìm cách bắt Người, nhưng lại sợ dân chúng, vì dân chúng cho Người là một ngôn sứ.

Trong vườn nho Hội Thánh

Ta đã làm những gì

Vì màu xanh vun xới

Hay cả ngày rong chơi

Ta sống trong Hội Thánh

Hơi thở là niềm tin

Cuộc đời nhiều mưa nắng

Tình mến luôn giữ gìn

Hội Thánh tựa thân nho

Hãy mau về liên kết

Nếu không sẽ lịm chết

Trở thành nhánh củi khô

Hãy mở từng mạch sống

Hút căng nhựa thân nho

Từng ngày tháng đầy no

Ngày mai hoa kết trái

THỨ BẢY CN II MÙA CHAY

Lc. 15, 1-3.11-32

“Em con đã chết nay sống lại..”

Rồi Đức Giê-su nói tiếp : “ Một người kia có hai con trai. Người con thứ nói với cha rằng : “Thưa cha, xin cho con phần tài sản con được hưởng.” Và người cha đã chia của cải cho hai con. Ít ngày sau, người con thứ thu góp tất cả rồi trốn đi phương xa. Ở đó anh ta sống phóng đãng, phung phí tài sản của mình.

“Khi anh ta đã ăn tiêu hết sạch, thì lại xảy ra trong vùng ấy một nạn đói khủng khiếp. Và anh ta bắt đầu lâm cảnh túng thiếu, nên phải đi ở đợ cho một người dân trong vùng ; người này sai anh ta ra đồng chăn heo. Anh ta ao ước lấy đậu muông heo ăn mà nhét cho đầy bụng, nhưng chẳng ai cho. Bấy giờ anh ta hồi tâm và tự nhủ : ‘Biết bao nhiêu người làm công cho cha ta được cơm dư gạo thừa, mà ta ở đây lại chết đói ! Thôi, ta đứng lên, đi về cùng cha và thưa với người : “Thưa cha, con thật đắc tội với Trời và với cha, chẳng còn đáng gọi là con cha nữa. Xin coi con như một người làm công cho cha vậy.’ Thế rồi anh ta đứng lên đi về cùng cha.

“Anh ta còn ở đằng xa, thì người cha đã trông thấy. Ông chạnh lòng thương, chạy ra ôm cổ anh ta và hôn lấy hôn để. Bấy giờ người con nói rằng : “Thưa cha, con thật đắc tội với Trời và với cha, chẳng còn đáng gọi là con cha nữa’ Nhưng người cha liền bảo các đầy tớ rằng :

‘Mau đem áo đẹp nhất ra đây mặc cho cậu, xỏ nhẫn vào ngón tay, xỏ dép vào chân cậu, rồi đi bắt con bê đã vỗ béo làm thịt để chúng ta mở tiệc ăn mừng ! Vì con ta đây đã chết mà nay sống lại, đã mất mà nay lại tìm thấy. Và họ bắt đầu ăn mừng.

*Tình Cha thương con nói sao vừa
Âm trầm lặng lẽ tựa núi cao
Trời cao vời vợi ánh trăng sao
Từ thuở xa xưa đến suốt đời*

*Đầu con chỉ là đứa con hư
Ngày tháng rong chơi giữa bụi hồng
Ánh mắt Cha già chờ tha thứ
Đêm dài không ngủ vẫn đợi trông*

*Chờ bước chân con vang lối ngõ
Tìm Cha từng nhịp yếu dần đi
Thắm ước mong con không có gì
Ngày mai trở về tay nắm tay*

*Rượu ngon bê béo Cha dành sẵn
Áo mới nhẫn vàng sẵn trên tay
Môi góí lúng còng Cha vẫn đợi
Tình Cha chan chứa có ai hay*

*Ta sống làm sao cho trọn nghĩa
Nghĩa nặng ơn Cha tháng năm qua
Áp ủ đời ta phút an hòa
Đáp trả tình Cha – Hỡi đời ta !*

THỨ HAI CN III MÙA CHAY

Lc. 4, 24-30

*“Không có tiên tri nào được trọng đãi
nơi quê hương mình”*

Người nói tiếp : “Tôi bảo thật các ông : không một ngôn sứ nào được chấp nhận tại quê hương mình.

“Thật vậy, tôi nói cho các ông hay : vào thời ông Ê-li-a, khi trời hạn hán suốt ba năm sáu tháng, cả nước phải đói kém dữ dội, thiếu gì bà góa ở trong nước Ít-ra-en ; thế mà ông không được sai đến giúp một bà nào cả, nhưng chỉ được sai đến giúp bà góa thành Xa-rép-ta miền Xi-đôn. Cũng vậy, vào thời ngôn sứ Ê-li-sa, thiếu gì người phong hủi ở trong nước Ít-ra-en, nhưng không người nào được sạch, mà chỉ có ông Na-a-man, người xứ Xy-ri thôi.”

Nghe vậy, mọi người trong hội đường đầy phẫn nộ. Họ đứng dậy, lôi Người ra khỏi thành — thành này được xây trên núi. Họ kéo Người lên tận đỉnh núi, để xô Người xuống vực. Nhưng Người băng qua giữa họ mà đi.

** Tv. 31, 2, 3*

Như nai rừng khát mong nguồn nước,
hồn tôi khát Chúa,
Chúa Trời ôi !

Hồn tôi khát Chúa Trời,

Chúa Trời hằng sống,
ngày nào
tôi được tìm về ra mắt Chúa Trời ?

*Ta chỉ yêu ai đã yêu ta
Ta chỉ hoan hô khi có lợi
Ta sẽ chào mừng anh bạn mới
Đem đến cho ta một niềm vui*

*Làng Na-gia đón Chúa như thế
Đâu có gì lạ phải không anh
Chúa muốn nâng cao kẻ lòng thành
Tin Chúa thật lòng không vụ lợi*

*Đôi khi kêu Chúa như tôi tớ
Đem đến cho con những điều này
Không toại nguyện lòng như thất vọng
Để Chúa trong ta tựa áng mây*

*Hãy để Chúa hành động trong ta
“Tôi sống nhưng không phải tôi sống
Nhưng chính là Chúa sống trong tôi”
Đừng biến lời trên thành ước mộng*

*Linh hồn con khắc khoải lo âu
Đời trần thế đan chéo u sầu
Ngài hãy ở cùng con Chúa nhé
Có Ngài rồi con sợ chi đâu*

THỨ BA CN III MÙA CHAY

Mt. 18, 21-35

“Lạy Chúa, khi anh em lỗi phạm đến con, thì con phải tha cho họ mấy lần ?”

Bấy giờ, ông Phê-rô đến gần Đức Giê-su mà hỏi rằng : “Thưa Thầy, nếu anh em con cứ xúc phạm đến con, thì con phải tha đến mấy lần ? Có phải bảy lần không ?” Đức Giê-su đáp : “Thầy không bảo là đến bảy lần, nhưng là đến bảy mươi lần bảy .”

Vì thế, Nước Trời cũng giống như chuyện một ông vua kia muốn đòi các đầy tớ của mình thanh toán số sách. Khi nhà vua vừa bắt đầu, thì người ta dẫn đến một kẻ mắc nợ vua mười ngàn yên vàng. Y không có gì để trả, nên tôn chủ ra lệnh bán y cùng tất cả vợ con, tài sản mà trả nợ. Bấy giờ, tên đầy tớ ấy sấp mình xuống bái lạy : “Thưa Ngài, xin rộng lòng hoãn lại cho tôi, tôi sẽ lo trả hết.” Tôn chủ của tên đầy tớ ấy liền chạnh lòng thương, cho y về và tha luôn món nợ. Nhưng vừa ra bên ngoài, tên đầy tớ ấy gặp một người đồng bạn, mắc nợ y một trăm quan tiền. Y liền tóm lấy, bóp cổ mà bảo : “Trả nợ cho tao !” Bấy giờ, người đồng bạn sấp mình xuống năn nỉ : “Thưa anh, xin rộng lòng hoãn lại cho tôi, tôi sẽ lo trả anh.” Nhưng y không chịu, cứ tổng anh ta vào ngục cho đến khi trả xong nợ. Thấy sự việc xảy ra như vậy, các đồng bạn của y buồn lắm, mới đi trình bày với tôn chủ đầu đuôi câu chuyện. Bấy giờ, tôn chủ cho đòi y

đến và bảo : “Tên đầy tớ độc ác kia, ta đã tha hết số nợ ấy cho ngươi, vì ngươi đã van xin ta, thì đến lượt ngươi, ngươi không phải thương xót đồng bạn, như chính ta đã thương xót người sao ?” Rồi tôn chủ nổi cơn thịnh nộ, trao y cho lính hành hạ, cho đến ngày y trả hết nợ cho ông. Ấy vậy, Cha của Thầy ở trên trời cũng sẽ đối xử với anh em như thế, nếu mỗi người trong anh em không hết lòng tha thứ cho anh em mình.”

*Đã bao nhiêu lần Ngài thương ta
Tội con lỗi phạm tháng ngày qua
Dấu tội kia ngàn lần đáng chết
Tình Ngài thương tha thiết xóa nhòa*

*Trên đời cao Ngài dạy tha thứ
Dấu mấy thương đau dấu mấy lần
Anh em lỗi phạm nát tẩm thân
Tha thứ đi - Chúa mong chờ đó*

*Nói thật dễ nhưng làm không dễ
Con làm thế hóa đại lắm sao
Ta hãy nhìn Chúa chết đời cao
Hãy nên kiên đại trong tình Chúa*

*Mùa Chay đã đến mang giao hòa
Giao hòa cùng Chúa hồi lòng ta
Đường xưa lối cũ vương gánh tội
Thống hối ăn năn xin thứ tha*

*Muốn Ngài thứ tha hãy tha thứ
Tha hoài tha mãi biết bao nhiêu
Anh em xúc phạm với ta nhiều
Có đáng gì tội ta với Chúa*

THỨ TƯ CN III MÙA CHAY

Mt. 5, 17-19

“Ai giữ và dạy người ta giữ, sẽ được kể là người cao cả trong nước Trời”

“Anh em đừng tưởng Thầy đến để bãi bỏ Luật Mô-sê hoặc lời các ngôn sứ. Thầy đến không phải là để bãi bỏ, nhưng là để kiện toàn. Vì, Thầy bảo thật anh em, trước khi trời đất qua đi, thì một chấm một phết trong Lễ Luật cũng sẽ không qua đi, cho đến khi mọi sự được hoàn thành. Vậy ai bãi bỏ dù chỉ là một trong những điều răn nhỏ nhất ấy, và dạy người ta làm như thế, thì sẽ bị gọi là kẻ nhỏ nhất trong Nước Trời. Còn ai tuân hành và dạy làm như thế, thì sẽ được gọi là lớn trong Nước Trời.

** Xh. 33, 11*

Chúa phán :
“Ta không muốn kẻ gian ác phải chết, nhưng muốn nó ăn năn sám hối và được sống.”

Lễ luật !

Phải chăng

đó là những đao phủ giết chết tuổi trẻ

Tuổi mộng mơ

sau tiếng cười nón lá nghiêng che

Tuổi phiêu du

với cánh chim ôm mây nhẹ

Nhưng bạn ơi ! Đó là lễ luật cũ

Lễ luật mới đang đây những thương yêu

Đức Ki-tô đến trao ban lễ luật mới

Không khô cứng như nét chữ cô liêu

Trên trang giấy

nằm trơ khuôn thép lạnh

Luật mới trải dài không biên giới

Chờ đợi bạn những bàn chân bước tới

Tới ngõ phố nghèo hèn

mong bàn tay xây dựng

Tới vỉa hè

đôi tay người ăn xin đang tê cứng

Chờ bạn đến xoa dịu chút tình người

Em bé sức môi

trống trải những nét cười

Tấm vé số trĩu nặng đôi tay nhỏ

Lễ luật yêu thương đó bạn

Đừng để hồn ta dòng yêu thương đã cạn

Trơ ra đó con tim đá xám ngắt thờ ơ

Sống với Ngài sao ta mãi hững hờ

Đứng lên đi nầy bạn ơi

Ta cùng Ngài bước vào những ngày mới

Chói chang tia nắng luật yêu thương

Cứ trống cứ tưới dọc bước đường

Hạt giống tình người mãi lớn lên

Ngày mai kia

chim trời mỗi cánh chành vênh

Cây tình người là bóng mát thiên đường

THỨ NĂM CN III MÙA

CHAY Lc. 11, 14-23

*“Ai không thuộc với Ta
là nghịch cùng Ta”*

Bấy giờ Đức Giê-su trừ một tên quỷ, và nó là quỷ câm. Khi quỷ xuất rồi, thì người câm nói được. Đám đông lấy làm ngạc nhiên. Nhưng trong số đó có mấy người lại bảo : “Ông ấy dựa thể quỷ vương Bê-en-dê-bun mà trừ quỷ.” Kẻ khác lại muốn thử Người, nên đã đòi Người một dấu lạ từ trời. Nhưng Người biết tư tưởng của họ, nên nói : “Nước nào tự chia rẽ thì sẽ điêu tàn, nhà nọ đổ xuống nhà kia. Nếu Xa-tan cũng tự chia rẽ chống lại chính mình, thì nước nó tồn tại sao được ? Bởi lẽ các ông nói tôi dựa thể Bê-en-dê-bun mà trừ quỷ, thì con cái các ông dựa thể ai mà trừ ? Bởi vậy, chính họ sẽ xét xử các ông. Còn nếu tôi dùng ngón tay Thiên Chúa mà trừ quỷ, thì quả là Triều Đại Thiên Chúa đã đến giữa các ông. Khi một người mạnh được vũ trang đầy đủ canh giữ lâu dài của mình, thì của cải người ấy được an toàn. Nhưng nếu có người mạnh thể hơn đột nhập và thắng được người ấy, thì sẽ tước lấy vũ khí mà người ấy vẫn tin tưởng và sẽ đem phân phát những gì đã lấy được.

“Ai không đi với tôi là chống lại tôi, và ai không cùng tôi thu góp là phân tán.”

Khoa học và Kỹ thuật tiến bộ

Như sấm sàng phá bỏ tất cả

những gì còn gọi là niềm tin

Con người ngày nay thách thức niềm tin

Họ đã sáng tạo được

sự sống trong ống nghiệm !

Họ có thể làm ra

hàng lô người giống nhau

Họ có thể vươn tới sao Hỏa !

Họ có thể làm

bất cứ chuyện gì trong thế hệ máy tính

Khoa học Kỹ thuật có thể đáp ứng tất cả

Có bao giờ ta bị lung lạc

trước những ý tưởng đó chưa ?

Ngày xưa Biệt phái vì cố chấp

Họ chối bỏ quyền năng của Đức Ki-tô

Ngày nay cũng có thể vì cố chấp

Ta đã chối bỏ

những thực tại của niềm tin

Ta không nhìn thấy

tình thương của Chúa

Người đã cho ta thân xác và trí tuệ

Trong tâm tư thống hối

Ngài ơi đừng nở từ chối

Nhận nơi con trọn khối tình si

Sống có Ngài con còn ước mơ gì

Khoa học kia làm sao giải thích nổi

Những rộn ràng cháy bỏng của tình yêu

Kỹ thuật đó bao lần ước mơ

Một rô-bốt biết khóc biết đợi chờ

Chiều về

Buồn man máu người đi xa

Đo sao được tình Ngài quá bao la

Đếm sao hết máu Ngài rửa nhân loại

Tội con đây chỉ xin Ngài thương đoái

Thương tha cho con sớm trở về

THỨ SÁU CN III MÙA CHAY

Mc. 12, 28-34

“Thiên Chúa của người là Thiên Chúa duy nhất và người hãy kính mến Người”

Có một người trong các kinh sư đã nghe Đức Giê-su và những người thuộc nhóm Xa-đốc tranh luận với nhau. Thấy Đức Giê-su đối đáp hay, ông đến gần Người và hỏi : “Thưa Thầy, trong mọi điều răn, điều răn nào đứng đầu ?” Đức Giê-su trả lời : “Điều răn đứng đầu là : Nghe đây, hỡi Ít-ra-en, Đức Chúa, Thiên Chúa chúng ta, là Đức Chúa duy nhất. Người phải yêu mến Đức Chúa, Thiên Chúa của người, hết lòng, hết linh hồn, hết trí khôn và hết sức lực người. Điều răn thứ hai là : Người phải yêu người thân cận như chính mình. Chẳng có điều răn nào khác lớn hơn các điều răn đó.”

Ông kinh sư nói với Đức Giê-su : “Thưa Thầy, hay lắm, Thầy nói rất đúng. Thiên Chúa là Đấng duy nhất, ngoài Người ra không có Đấng nào khác. Yêu mến Thiên Chúa hết lòng, hết trí khôn, hết sức lực, và yêu người thân cận như chính mình, là điều quý hơn mọi lễ toàn thiêu và hy lễ.”

Đức Giê-su thấy ông ta trả lời khôn ngoan như vậy, thì bảo : “Ông không còn xa Nước Thiên Chúa đâu !” Sau đó, không ai dám chất vấn Người nữa.

*Miệng con bao lần đọc
Lòng mến Chúa thiết tha
Chiều về mây muốn khóc
Tội con quá sa đà*

*Chúa hằng đem nhắc nhở
Xin con mãi yêu người
Nhiều khi người gian dối
Con quên đi tiếng cười*

*Ước muốn nhiều ước muốn
Mến Chúa và yêu người
Nửa kia là bước tới
Nửa nầy lại thối lui*

*Hôm nay con đoan hứa
Yêu Chúa mãi không phai
Ngày mai con còn nhớ
Ngày một đã quên rồi*

*Trong nhà thờ hân hoan
Xin yêu người tha thiết
Ra về nơi phố chợ
Nặng lời không thương tiếc*

*Mùa Chay nữa lại về
Bao lần con đoan hứa
Tội lỗi mãi chán chê
Không lường gạt Chúa nữa*

THỨ BẢY CN III MÙA CHAY

Lc. 18, 9-14

“Người thu thuế ra về được khỏi tội”

Đức Giê-su còn kể dụ ngôn sau đây với một số người tự hào cho mình là công chính mà khinh chê người khác : “ Có hai người lên đền thờ cầu nguyện. Một người thuộc nhóm Pha-ri-sêu, còn người kia làm nghề thu thuế. Người Pha-ri-sêu đứng thẳng, nguyện thầm rằng : ‘Lạy Thiên Chúa, xin tạ ơn Chúa, vì con không như bao kẻ khác : trộm cắp, bất chính, ngoại tình, hoặc như tên thu thuế kia. Con ăn chay mỗi tuần hai lần, con dâng cho Chúa một phần mười thu nhập của con.’

Còn người thu thuế thì đứng dằng xà, thậm chí chẳng dám ngước mắt lên trời, nhưng vừa dấm ngực vừa thưa rằng : ‘Lạy Thiên Chúa, xin thương xót con là kẻ tội lỗi.’

Tôi nói cho các ông biết : người này, khi trở xuống mà về nhà, thì đã được nên công chính rồi ; còn người kia thì không.

Vì phàm ai tôn mình lên sẽ bị hạ xuống ; còn ai hạ mình xuống sẽ được tôn lên.”

* Tv. 50, 3-4,

Lạy Chúa,

nguyện thương tôi

theo lòng nhân hậu Chúa,

xóa tội tôi theo lượng cả đức từ bi.

Xin rửa tôi tẩy gốc lỗi lầm,

và tẩy tôi sạch良心 tội ác.

* Hs. 6, 6

Ta muốn tình yêu ,
chớ không muốn hy lễ.

*Khi nào con mới hiểu tội hồng phúc
Khi đếm bước quay về trái tim Cha
Gục đầu trong lặng lẽ của ăn năn
Nghe nhịp đập tình Cha quá chan hòa*

*Có gì cho ta khoe cùng Thiên Chúa
Có phải chẳng là tiền tài danh vọng
Là địa vị đạo đức với cao sang
Có nghĩa gì - đời ta như bọt sóng*

*Cứ trầm xuống cho tình Ngài ru ngủ
Cứ lắng voi cho hồng ân lấp đầy
Cứ nhạt nhòa cho thấy Chúa khoan dung
Cứ thơ bé cho vô tư tháng ngày*

*Chúa không thích người tự cao tự đại
Chỉ thích nhìn đứa bé nhẹ đưa tay
Có khi nào sinh ra không trần trướng
Nhìn trần thế mang nặng kiếp cho vay*

*Cứ khiêm tốn ta đi khắp nẻo đường
Đường trần gian sỏi đá lấm chông gai
Nhưng Thiên Chúa chỉ nhìn ai thấp bé
Ngài đoái thương nâng dậy
tháng năm dài*

THỨ HAI CN IV MÙA CHAY

Ga. 4, 43-54

“Ông hãy về đi, con ông mạnh rồi”

Sau hai ngày, Đức Giê-su bỏ nơi đó đi Ga-li-lê. Chính Người đã quả quyết : ngôn sứ không được tôn trọng tại quê hương mình. Khi Người đến Ga-li-lê, dân chúng trong miền đón tiếp Người, vì đã được chứng kiến tất cả những gì Người làm tại Giê-ru-sa-lem trong dịp lễ, bởi lẽ chính họ cũng đã đi dự lễ.

Vậy Đức Giê-su trở lại Ca-na miền Ga-li-lê, là nơi Người đã làm cho nước hóa thành rượu. Bây giờ có một sĩ quan cận vệ của nhà vua có đứa con trai đang bị bệnh tại Ca-phác-na-um. Khi nghe tin Đức Giê-su từ Giu-dê đến Ga-li-lê, ông tối gấp và xin Người xuống chữa con ông vì nó sắp chết. Đức Giê-su nói với ông : “Các ông mà không thấy dấu lạ điếm thiêng thì các ông sẽ chẳng tin đâu !” Viên sĩ quan nói : “Thưa Ngài, xin Ngài xuống cho, kéo cháu nó chết mất !” Đức Giê-su bảo : “Ông cứ về đi, con ông sống.” Ông tin vào lời Đức Giê-su nói với mình, và ra về. Ông còn đang đi xuống, thì gia nhân đã đón gặp và nói là con ông sống rồi. Ông hỏi họ con ông đã bắt đầu khá hơn vào giờ nào. Họ đáp : “Hôm qua, vào lúc một giờ trưa thì cậu hết sốt.” Người cha nhận ra là đúng vào giờ đó, Đức Giê-su đã nói với mình : “Con ông sống”, nên ông và cả nhà đều tin. Đó là dấu lạ thứ

hai Đức Giê-su đã làm, khi Người từ miền Giu-dê đến miền Ga-li-lê.

*Con phải nói gì đây
Trong niềm vui thức giấc
Chợt thấy mình bình an
Bao nhiêu người đã mất*

*Giòng người nơi phố chợ
Rộn ràng ngõ mùa xuân
Mấy người tin Chúa nhỏ
Dâng họ một lời kinh*

*Hồng ân Chúa tuôn tràn
Dạt dào biển bao la
Nhiều khi ta quên mất
Ơn nặng nghĩa tình Cha*

*Trong cô đơn sầu khổ
Cứ ngỡ Chúa quên mình
Lăn dài trong nước nỏ
Sao Chúa mãi lặng thinh*

*Niềm tin cần thử thách
Ai thức suốt năm dài
Sẽ thấy bình minh đẹp
Chớ để hồn nhạt phai*

*Xin Chúa đến Chúa ơi
Trao con tiếng ru hời
Đời con đang khó ngủ
Cho lòng khỏi chơi vơi*

*Con xin tin vào Chúa
Cả khối óc con tìm
Ngược xuôi dòng đời chảy
Tình Chúa con đi tìm*

THỨ BA CN IV MÙA CHAY

Ga. 5, 1-3.5-16

“Túc khắc người ấy được lành bệnh”

Sau đó, nhân dịp lễ của người Do-thái, Đức Giê-su lên Giê-ru-sa-lem. Tại Giê-ru-sa-lem, gần Cửa Chiên, có một hồ nước, tiếng Híp-ri gọi là Bết-da-tha. Hồ này có năm hành lang. Nhiều người đau ốm, đui mù, què quặt, bất toại nằm la liệt ở đó.

Ở đó, có một người đau ốm đã ba mươi tám năm. Đức Giê-su thấy anh ta nằm đấy và biết anh sống trong tình trạng đó đã lâu, thì nói : “Anh có muốn khỏi bệnh không ?” Bệnh nhân đáp : “Thưa Ngài, khi nước khuấy lên, không có người đem tôi xuống hồ. Lúc tôi tới đó, thì đã có người khác xuống trước mất rồi !” Đức Giê-su bảo : “Anh hãy trỗi dậy, vác chõng mà đi !” Người ấy liền được khỏi bệnh, vác chõng và đi được.

Hôm đó lại là ngày sa-bát. Người Do-thái mới nói với kẻ được khỏi bệnh : “Hôm nay là ngày sa-bát, anh không được phép vác chõng !” Nhưng anh đáp : “Chính người chữa tôi khỏi bệnh đã nói với tôi : ‘Anh hãy vác chõng mà đi !’ Họ hỏi anh : ‘Ai là người đã bảo anh : ‘Vác chõng mà đi?’” Nhưng người đã được khỏi bệnh không biết là ai. Quả thế, Đức Giê-su đã lánh đi, vì có đám đông ở đấy. Sau đó, Đức Giê-su gặp người ấy trong đền thờ và nói : “Này, anh đã được khỏi bệnh.

Đừng phạm tội nữa, kẻo lại phải khôn hơn trước !” Anh ta đi nói với người Do-thái : Đức Giê-su là người đã chữa anh khỏi bệnh. Do đó, người Do-thái chống đối Đức Giê-su, vì Người hay chữa bệnh ngày sa-bát.

*Ngày Chúa nhật tung tăng tà áo
Em ngoan hiền những bước chân chim
Tháp giáo đường tươi trong nắng hạ
Chờ em đến xóa tan im lìm*

*Em chỉ đến để khoe áo mới
Nghĩa gì đâu tiếng hát lời kinh
Em đứng đó lòng vẫn lặng thinh
Ngày Chúa nhật thói quen thôi mà !*

*Chân em bước nhưng lòng bất toại
Bao năm qua còn bấy nhiêu năm
Ngày hôm nay Ngài hỏi em đó
Có muốn Ngài thật lòng viếng thăm*

*Em thật vui khi chợt thấy Ngài
Quyến rũ quá lâu nay không biết
Em xin Ngài hãy nắm tay em
Mắt nhắm lại mong đừng cách biệt*

*Giờ em biết hôm nay Mùa Chay
Thống hối cho tội mình đã phạm
Làm phai mờ tình Chúa khoan dung
Tội ơi ! Từ nay ta đâu dám*

THỨ TƯ CN IV MÙA CHAY

Ga. 5, 17-30

“Ta không tìm ý riêng, nhưng vốn tìm ý Đấng sai Ta”

Đức Giê-su lên tiếng nói với họ rằng : “Thật, tôi bảo thật các ông : người Con không thể tự mình làm bất cứ điều gì, ngoại trừ điều Người thấy Chúa Cha làm ; vì điều gì Chúa Cha làm, thì người Con cũng làm như vậy. Quả thật, Chúa Cha yêu người Con và cho người Con thấy mọi điều mình làm, lại sẽ còn cho người Con thấy những việc lớn lao hơn nữa, khiến chính các ông cũng phải kinh ngạc. Chúa Cha làm cho kẻ chết trỗi dậy và ban sự sống cho họ thế nào, thì người Con cũng ban sự sống cho ai tùy ý. Quả thật, Chúa Cha không xét xử một ai, nhưng đã ban cho người Con mọi quyền xét xử, để ai nấy đều tôn kính người Con như tôn kính Chúa Cha. Kẻ nào không tôn kính người Con, thì cũng không tôn kính Chúa Cha, Đấng đã sai người Con. Thật, tôi bảo thật các ông : ai nghe lời tôi và tin vào Đấng đã sai tôi, thì có sự sống đời đời và khỏi bị xét xử, nhưng đã từ cõi chết bước vào cõi sống.

Thật, tôi bảo thật các ông : giờ đã đến — và chính là lúc này đây — giờ các kẻ chết nghe tiếng Con Thiên Chúa ; ai nghe thì sẽ được sống. Quả thật, Chúa Cha có sự sống nơi mình thế nào, thì cũng ban cho người Con được có sự sống nơi mình như vậy, lại ban cho người Con được quyền xét xử, vì người Con là Con Người. Các ông chớ ngạc nhiên về điều này, vì giờ đã đến, giờ mọi kẻ ở trong mồ sẽ nghe tiếng

người Con và sẽ ra khỏi đó : ai đã làm điều lành, thì sẽ sống lại để được sống ; ai đã làm điều dữ, thì sẽ sống lại để bị kết án.

Tôi không thể tự ý mình làm gì. Tôi xét xử theo như tôi được nghe, và phán quyết của tôi thật công minh, vì tôi không tìm cách làm theo ý riêng tôi, nhưng theo ý Đấng đã sai tôi.

Tôi muốn cười

cái nghiêm trang người lớn

Tôi muốn nhỏ vào những cảnh bất công

Tôi muốn đập lên lễ luật gai chông

Tôi muốn giết những tình yêu gian dối

Tôi muốn nhiều với say nồng tuổi trẻ

Kiến tạo nên một thế giới công bằng

Đem an bình xây nền cho trần thế

Ngày lại ngày ước muốn còn hay không

Thêm mấy xuân nữa tôi đã chợt hiểu

Ngài là Chúa vẫn không tìm ý riêng

Chỉ hành động theo ý Cha trên trời

Trái đất nghiêng,

riêng tôi đừng có nghiêng

Hãy làm việc như Cha ta làm việc

Dấu mây đen u ám đang thấp dần

Thấm báo trước mưa về đầy sấm sét

Theo ý Ngài tôi đến chẳng ước chần

Đem sức trẻ bạn tôi lại cuộc đời

Người nghèo khó —

Ôi ! mảng màu đen quá !

Màu xám kia bất công và dối trá

Bắt đầu lại màu nền trắng bạn ơi

THỨ NĂM CN IV MÙA CHAY

Ga. 5, 31-47

*“Chính những việc Ta làm đó, làm
chứng là Cha đã sai Ta”*

Nếu tôi làm chứng về chính mình, thì lời chứng của tôi không thật. Có Đấng khác làm chứng về tôi, và tôi biết : lời Người làm chứng về tôi là lời chứng thật. Chính các ông đã cử người đến gặp ông Gio-an, và ông ấy đã làm chứng cho sự thật. Phần tôi, tôi không cần lời chứng của một phạm nhân, nhưng tôi nói ra những điều này để các ông được cứu độ. Ông Gio-an là ngọn đèn cháy sáng, và các ông đã muốn vui hưởng ánh sáng của ông trong một thời gian. Nhưng phần tôi, tôi có một lời chứng lớn hơn lời chứng của ông Gio-an : đó là những việc Chúa Cha đã giao cho tôi để tôi hoàn thành ; chính những việc tôi làm đó làm chứng cho tôi. Các ông đã không bao giờ nghe tiếng Người, cũng chẳng bao giờ thấy tôn nhan Người. Các ông đã không để Người ở mãi trong lòng, bởi vì chính các ông nghiên cứu Kinh Thánh, vì nghĩ rằng trong đó các ông sẽ tìm được sự sống đời đời. Mà chính Kinh Thánh lại làm chứng về tôi. Các ông không muốn đến cùng tôi để được sự sống.

Tôi không cần người đời tôn vinh. Nhưng tôi biết : các ông không có lòng yêu mến Thiên Chúa. Tôi đã đến nhân danh Cha tôi, nhưng các ông không đón nhận. Nếu có ai khác nhân danh mình mà đến, thì các

ông lại đón nhận. Các ông tôn vinh lẫn nhau và không tìm kiếm vinh quang phát xuất từ Thiên Chúa duy nhất, thì làm sao các ông có thể tin được ?

*Sáng mai khi thức dậy
Thấy mình vẫn an bình
Con làm dấu nguyện kinh
Tạ ơn tình yêu Chúa*

*Bước chân đến cổng trường
Tiếng nô đùa nức nở
Thấy em nhỏ vé số
Con thấy còn mắc nợ*

*Nợ tình Chúa bao la
Nợ tình cha héo nắng
Nợ tình mẹ gió sương
Ơn cao và nghĩa nặng*

*Chúa cho con nhiều quá
Làm sao đáp đền đây
Gió ơi đừng thổi nữa
Về giúp tôi một tay*

*Con lãnh du cùng gió
Đi khắp bốn phương trời
Thấy mình còn nhỏ bé
Nhưng hứa sẽ không chơi*

*Con quyết tâm học tập
Ngày mai kia lớn khôn
Hai tay sẽ dựng xây
Những ngôi nhà tâm hồn*

THỨ SÁU CN IV MÙA CHAY

Ga.7,1-2.10,25-30

*“Họ tìm cách giết Ngài,
nhưng giờ Ngài chưa tới”*

Sau đó, Đức Giê-su thường đi lại trong miền Ga-li-lê ; thật vậy, Người không muốn đi lại trong miền Giu-đê, vì Người Do-thái tìm giết Người.

Khi ấy, ở Giê-ru-sa-lem, người ta đang mừng lễ Cung Hiến Đền Thờ. Bây giờ là mùa đông. Đức Giê-su đi đi lại lại trong Đền Thờ, tại hành lang Sa-lô-môn. Người Do-thái vây quanh Đức Giê-su và nói : “Ông còn để lòng trí chúng tôi thắc mắc cho đến bao giờ ? Nếu ông là Đức Ki-tô, thì xin nói công khai cho chúng tôi biết.” Đức Giê-su đáp : “Tôi đã nói với các ông rồi mà các ông không tin. Những việc tôi làm nhân danh Cha tôi, những việc đó làm chứng cho tôi. Nhưng các ông không tin, vì các ông không thuộc về dân chiên của tôi. Chiên của tôi thì nghe tiếng tôi ; tôi biết chúng và chúng theo tôi. Tôi ban cho chúng sự sống đời đời ; không bao giờ chúng phải diệt vong và không ai cướp được chúng khỏi tay tôi. Cha tôi, Đấng đã ban chúng cho tôi, thì lớn hơn tất cả, và không ai cướp được chúng khỏi tay Chúa Cha. Tôi và Chúa Cha là một.”

Bây giờ họ tìm cách bắt Người, nhưng Người đã thoát khỏi tay họ.

*Tôi đã giết Ngài
Nơi quán cà – phê
Bàn tay hành khất
Đứng lên vội về*

*Tôi đã giết Ngài
Một cú áp – phe
Công nhân rên xiết
Cơn khát trưa hè*

*Tôi đã giết Ngài
Bên nhà hàng xóm
Tiếng khóc tang gia
Lên xe đi sớm*

*Tôi đã giết Ngài
Nhiều lần nhiều cách
Nhưng Ngài không trách
Muốn tôi trở về*

*Giờ Ngài chưa đến
Quá lo bản thân
Đời ta đưa đẩy
Giết Chúa hai lần*

*Hãy nhìn xuống chân
Cúi xuống thật gần
Môi Ngài ứa máu
Đền đáp sao cần*

*Thôi hãy đứng lên
Đi vào cuộc đời
Thực thi bác ái
Hồn hết chơi vơi*

THỨ BẢY CN IV MÙA CHAY

Ga. 7, 40-53

“Ông này là Đức Ki-tô”

Trong dân chúng, có những người nghe các lời ấy thì nói : “Ông này thật là vị ngôn sứ.” Kẻ khác rằng : “Ông này là Đấng Ki-tô.” Nhưng có kẻ lại nói : “Đấng Ki-tô mà lại xuất thân từ Ga-li-lê sao ? Nào Kinh Thánh đã chẳng nói : Đấng Ki-tô xuất thân từ dòng dõi vua Đa-vít và từ Bê-lem, làng của vua Đa-vít sao ?” Vậy, vì Người mà dân chúng đâm ra chia rẽ. Một số trong bọn họ muốn bắt Người, nhưng chẳng có ai tra tay bắt.

Các vệ binh trở về với các thượng tế và người Pha-ri-sêu. Họ liền hỏi chúng : “Tại sao các anh không điệu ông ấy về đây ?” Các vệ binh trả lời : “Xưa nay chưa hề đã có ai nói năng như người ấy !” Người Pha-ri-sêu liền nói với chúng : “Cả các anh nữa, các anh cũng bị mê hoặc rồi sao ? Trong hàng thủ lãnh hay trong giới Pha-ri-sêu, đã có một ai tin vào tên ấy đâu ? Còn bọn dân đen này, thứ người không biết Lễ Luật, đúng là quân bị nguyền rủa !” Trong nhóm Pha-ri-sêu, có một người tên là Ni-cô-dê-mô, trước đây đã đến gặp Đức Giê-su ; ông nói với họ : “Lễ Luật của chúng ta có cho phép kết án ai, trước khi nghe người ấy và biết người ấy làm gì không ?” Họ đáp : “Cả ông nữa, ông cũng là người Ga-li-lê sao ?

Ông cứ nghiên cứu, rồi sẽ thấy : không một ngôn sứ nào xuất thân từ Ga-li-lê cả.”

Sau đó, ai nấy trở về nhà mình.

*Có lần nào tôi nhận ra Chúa
Giữa dòng người quần áo thướt tha
Bên vỉa hè em bé kêu la
Vú mẹ khô còn chi để bú*

*Tôi thấy Chúa trên bàn thờ đó
Xoa dịu hồn bằng những lời kinh
Kìa tha nhân ! Thôi cứ lặng thinh
Không ân oán đời ta no đủ*

*Có phải vậy không hỏi hồn ta
Vẳng dương sáng trên hết mọi người
Đâu phân biệt kẻ lành người dữ
Ngài đã chết đâu chỉ vì người*

*Hãy rửa mắt trong Mùa Chay này
Để ngày mai sẽ nhìn thấy Chúa
Trong nhà rách nơi người góa bụa
Mồ hôi gánh củi hạt cơm khô*

*Ánh mắt Chúa nơi người phong hủi
Đợi chờ ta an ủi vỗ về
Thời gian đi đời ta ngắn ngủi
Mau tìm Chúa – đừng bước đam mê*

THỨ HAI CN V MÙA CHAY

Ga. 8, 1-11

*“Ai trong các người sạch tội,
hãy ném đá chị này trước đi”*

Còn Đức Giê-su thì đến núi Ô-liu.

Vừa tảng sáng, Người trở lại Đền Thờ. Toàn dân đến với Người. Người ngồi xuống giảng dạy họ. Lúc đó, các kinh sư và người Pha-ri-sêu dẫn đến trước mặt Đức Giê-su một phụ nữ bị bắt gắp đang ngoại tình. Họ để chị ta đứng ở giữa, rồi nói với Người : “Thưa Thầy, người đàn bà này bị bắt quả tang đang ngoại tình. Trong sách Luật, ông Mô-sê truyền cho chúng tôi phải ném đá hạng đàn bà đó. Còn Thầy, Thầy nghĩ sao ?” Họ nói thế nhằm thử Người, để có bằng cớ tố cáo Người. Nhưng Đức Giê-su cúi xuống lấy ngón tay viết trên đất. Vì họ cứ hỏi mãi, nên Người ngẩng lên và bảo họ : “Ai trong các ông sạch tội, thì cứ việc lấy đá mà ném trước đi.” Rồi Người lại cúi xuống viết trên đất. Nghe vậy, họ bỏ đi hết, kể trước người sau, bắt đầu từ những người lớn tuổi. Chỉ còn lại một mình Đức Giê-su, và người phụ nữ thì đứng ở giữa. Người ngẩng lên và nói : “Này chị, họ đâu cả rồi ? Không ai lên án chị sao ?” Người đàn bà đáp : “Thưa ông, không có ai cả.” Đức Giê-su nói : “Tôi cũng vậy, tôi không lên án chị đâu ! Thôi chị cứ về đi, và từ nay đừng phạm tội nữa !”

*Nhiều lần con trách cha
Không hiểu gì tuổi trẻ
Đến nay con đã lớn
Thấy lời cha quá nhẹ*

*Ngày xưa con trách mẹ
Sao mẹ khó tính thế
Tháng ngày lặng lẽ trời
Tình mẹ do không xuể*

*Nỗi buồn anh em nữa
Như giấc ngủ chưa bưa
Đưa chân trong cuộc đời
Mong anh đón em đưa*

*Con lên án mọi người
Bớt tung cả cuộc đời
Tìm trong hơi thở đó
Thở dài những chơi vơi*

*Mùa Chay xin Chúa giúp
Lặng im đầu cúi xuống
Thật gần với tâm hồn
Thấy mình chưa xứng đáng*

*Thời gian với lặng im
Mới nghe tiếng con tìm
Ung thư trong tội lỗi
Tình Chúa mau đi tìm*

*Xin thứ tha Chúa ơi
Con nay biết lỗi rồi
Tình Ngài con đã hiểu
Oán hờn xin chia phơi*

THỨ BA CN V MÙA CHAY

Ga. 8, 21-30

“Khi nào các ông đưa Con Người lên cao, Các ông sẽ nhận biết Ta là ai ?”

Đức Giê-su lại nói với họ : “Tôi ra đi, các ông sẽ tìm tôi, và các ông sẽ mang tôi mình mà chết. Nơi tôi đi, các ông không thể đến được.” Người Do-thái mới nói : “Ông ấy sẽ tự tử hay sao mà lại nói : “Nơi tôi đi, các ông không thể đến được ?” Người bảo họ : “Các ông bởi hạ giới ; còn tôi, tôi bởi thượng giới. Các ông thuộc về thế gian này ; còn tôi, tôi không thuộc về thế gian này. Tôi đã nói với các ông là các ông sẽ mang tội lỗi mình mà chết. Thật vậy, nếu các ông không tin là Tôi Hằng Hữu, các ông sẽ mang tội lỗi mình mà chết.” Họ liền hỏi Người : “Ông là ai ?” Đức Giê-su đáp : “Hoàn toàn đúng như tôi vừa nói với các ông đó. Tôi còn có nhiều điều phải nói và xét đoán về các ông. Nhưng Đấng đã sai tôi là Đấng chân thật ; còn tôi, tôi nói lại cho thế gian những điều tôi đã nghe Người nói.” Họ không hiểu là Đức Giê-su nói với họ về Chúa Cha. Người bảo họ : “Khi các ông giương cao Con Người lên, bấy giờ các ông sẽ biết là Tôi Hằng Hữu, và biết tôi không tự mình làm bất cứ điều gì, nhưng Chúa Cha đã dạy tôi thế nào, thì tôi nói như vậy. Đấng đã sai tôi vẫn ở với tôi ; Người không để tôi cô độc, vì tôi hằng làm những điều đẹp ý Người.”

Khi Đức Giê-su nói thế, thì có nhiều kẻ tin vào Người.

*Hằng ngày tôi vẫn thấy
Tượng Chúa bị đóng đinh
Chúa cứ thế lặng thinh
Nhưng lòng tôi muốn khóc*

*Chúa đẹp lắm Chúa ơi
Chúa chết nằm trơ trụi
Nhưng lòng Chúa không bụi
Lóa sáng một hào quang*

*Minh Chúa mặc áo hồng
Chói sáng một niềm vui
Tặng người yêu nhân thế
Thần chết bị chôn vùi*

*Con sẽ giống Chúa lắm
Nếu được đưa lên cao
Khỏi trần thế rì rào
Tiếng quỳ rũ cao sang*

*Chỉ trên ngọn đồi vắng
Khi xa vắng cuộc đời
Con nghe tiếng ru hời
Ngủ say trong tình Chúa*

THỨ TƯ CN V MÙA CHAY

Ga. 8, 31-42

“Nếu các người vâng giữ lời Ta luôn mãi, Các người mới thật là môn đệ Ta”

Vậy, Đức Giê-su nói với những người Do-thái đã tin Người : “Nếu các ông ở lại trong lời của tôi, thì các ông thật là môn đệ tôi ; các ông sẽ biết sự thật, và sự thật sẽ giải phóng các ông. Họ đáp : “Chúng tôi là đồng đội ông Áp-ra-ham. Chúng tôi không hề làm nô lệ cho ai bao giờ. Làm sao ông lại nói : các ông sẽ được tự do ?” Đức Giê-su trả lời : “Thật, tôi bảo thật các ông : hễ ai phạm tội thì làm nô lệ cho tội. Mà kẻ nô lệ thì không được ở trong nhà luôn mãi, người con mới được ở luôn mãi. Vậy, nếu người Con cố giải phóng các ông, thì các ông mới thực sự là những người tự do. Tôi biết các ông là đồng đội ông Áp-ra-ham, nhưng các ông tìm cách giết tôi, vì lời tôi không thấm vào lòng các ông. Phần tôi, tôi nói những điều đã thấy nơi Cha tôi ; còn các ông, các ông làm những gì đã nghe cha các ông nói.” Họ đáp : “Cha chúng tôi là ông Áp-ra-ham.” Đức Giê-su nói : “Giả như các ông là con cái ông Áp-ra-ham, hẳn các ông phải làm những việc ông Áp-ra-ham đã làm. Thế mà bây giờ các ông lại tìm giết tôi, là người đã nói cho các ông sự thật mà tôi đã nghe biết từ Thiên Chúa. Điều đó, ông Áp-ra-ham đã không làm. Còn các ông, các ông làm những việc cha các ông làm.”

Họ mới nói : “Chúng tôi đâu phải là con hoang. Chúng tôi chỉ có một

Cha : đó là Thiên Chúa !” Đức Giê-su bảo họ : “Giả như Thiên Chúa là Cha các ông, hẳn các ông phải yêu mến tôi, vì tôi phát xuất từ Thiên Chúa mà đến. Thật thế, tôi không tự mình mà đến, nhưng chính Người đã sai tôi.

*Niềm tin đâu chỉ lời nói suông
Chân thật biểu cử qua việc làm
Mùa Chay đặt mình trước nhan Chúa
Tôi đã làm chi khác người phàm*

*Chúa chưa cần ta chết vì Chúa
Tật xấu xưa nay có xin chừa
Lờii biếng ịch kỷ đã bớt chừa
Hay chỉ lơ đi với tháng ngày*

*Chúa vẫn dạy tha thứ cho nhau
Nhưng bao người xúc phạm đến ta
Đối mặt nhau ánh mắt lơ xa
Lời Chúa đó ta quên mất rồi*

*Còn nói chi thực thi bác ái
Con chỉ biết chần ăm nệm êm
Có thấy đâu người khóc bên thềm
Rét run khi gió lạnh từng đêm*

*Chúa đâu thích con kêu : “Lạy Chúa”
Nhưng tâm hồn chỉ biết riêng con
Dấu tha nhân ngày đêm héo mòn
Chờ giây phút gặp gỡ yêu thương*

*Mùa Chay đến con xin cất bước
Hãy giúp con vững bước trên đường
Lời Chúa dạy ngày đêm da diết
Nhuộm trần thế bằng màu yêu thương*

THỨ NĂM CN V MÙA CHAY

Ga. 8, 51-59

“Cha các người là Abraham đã hân hoan vì nghĩ sẽ được thấy ngày của Ta”

Thật, tôi bảo thật các ông : ai tuân giữ lời tôi, thì sẽ không bao giờ phải chết.

Người Do-thái liền nói : “Bây giờ, chúng tôi biết chắc là ông bị quỷ ám. Ông Áp-ra-ham đã chết, các ngôn sứ cũng vậy ; thế mà ông lại nói : ‘Ai tuân giữ lời tôi, thì sẽ không bao giờ phải chết.’”

Chẳng lẽ ông lại cao trọng hơn cha chúng tôi là ông Áp-ra-ham sao ? Người đã chết, các ngôn sứ cũng đã chết. Ông tự coi mình là ai ?” Đức Giê-su đáp : “Nếu tôi tôn vinh chính mình, vinh quang của tôi chẳng là gì cả. Đáng tôn vinh tôi chính là Cha tôi, Đấng mà các ông gọi là Thiên Chúa của các ông. Các ông không biết Người ; còn tôi, tôi biết Người. Nếu tôi nói là tôi không biết Người, thì tôi cũng là kẻ nói dối như các ông. Nhưng tôi biết Người và giữ lời Người. Ông Áp-ra-ham là cha các ông đã hân hỷ vui mừng vì hy vọng được thấy ngày của tôi. Ông đã thấy và đã mừng rỡ.”

Người Do-thái nói : “Ông chưa được năm mươi tuổi mà đã thấy ông Áp-ra-ham !” Đức Giê-su đáp : “Thật, tôi bảo thật các ông : trước khi có ông Áp-ra-ham, thì tôi, Tôi Hằng Hữu !”

Họ liền lượm đá để ném Người.

Nhưng Đức Giê-su lánh đi và ra khỏi Đền Thờ.

*Mấy ngàn năm con người vẫn ước mơ
Thuốc trường sinh bất tử mãi mong chờ
Ngài đã đến chỉ cho ta thấy
Sự sống muôn đời đâu xa là mấy
Vẫn có trong đời vẫn ở bên ta
Cứ nghĩ suy tình Chúa chết không nhà
Lời Ngài nói đâu phải là huyền thoại
Ai tin và giữ Lời Ngài sẽ sống muôn đời*

*Nhưng muốn thế cuộc sống phải ra khơi
Lời Ngài nhiều lúc chói tai,
khó nghe quá*

*Đem thực hành có chi ngoài thánh giá
Tôi vẫn muốn nhưng sao cứ ngại ngùng
Hồn cất bước nhưng chân vẫn rét run
Chúa đứng đó chờ ta với thập tự
Bước đi nào ! Can đảm lên đi chứ !*

*Dẫu Lời Ngài lấm lúc xót xa
Nhưng yêu thương Chúa vẫn đậm đà
Hạnh phúc nào không phải trả giá
Hưởng chi là hạnh phúc Trường Sinh
Ngài đã chết cho thỏa một cuộc tình
Ngài đã chết cho ta con đường sống
Ngài đã chết
cho con người thỏa mộng trường sinh*

*Tin Ngài đi và cất bước theo Ngài
Về với Cha sẽ muôn vàn hạnh phúc
Một hạnh phúc không bao giờ tàn phai..*

THỨ SÁU CN V MÙA CHAY

Ga. 10, 31-42

“Đầu các người không muốn tin Ta, ít ra là hãy tin nơi các việc Ta làm”

Người Do-thái lại lấy đá để ném Đức Giê-su. Người bảo họ : “Tôi đã cho các ông thấy nhiều việc tốt đẹp Chúa Cha đã giao cho tôi làm ; vì việc nào mà các ông ném đá tôi ?” Người Do-thái đáp : “Chúng tôi ném đá ông, không phải vì một việc tốt đẹp, nhưng vì một lời nói phạm thượng : ông là người phạm mà lại tự cho mình là Thiên Chúa.” Đức Giê-su bảo họ : “Trong Lễ Luật các ông, đã chẳng có lời chép này sao : “Ta đã phán : các người là những bậc thần thánh ? Nếu Lễ Luật gọi những kẻ được Thiên Chúa ngỏ lời là những bậc thần thánh, mà lời Kinh Thánh không thể hủy bỏ, thì tôi là người Chúa Cha đã thánh hiến và sai đến thế gian, làm sao các ông lại bảo tôi : ‘Ông nói phạm thượng !’ vì tôi đã nói : ‘Tôi là Con Thiên Chúa ? Nếu tôi không làm các việc của Cha tôi, thì các ông đừng tin tôi. Còn nếu tôi làm các việc đó, thì dù các ông không tin tôi, ít ra cũng hãy tin các việc đó. Như vậy, các ông sẽ biết và ngày càng biết thêm rằng : Chúa Cha ở trong tôi và tôi ở trong Chúa Cha.” Bấy giờ họ lại tìm cách bắt Người, nhưng Người đã thoát khỏi tay họ.

Đức Giê-su lại ra đi, sang bên kia sông Gio-đan, đến chỗ trước

kia ông Gio-an đã làm phép rửa, và Người ở lại đó. Nhiều người đến gặp Đức Giê-su. Họ bảo nhau : “Ông Gio-an đã không làm một dấu lạ nào cả, nhưng mọi điều ông ấy nói về người này đều đúng.” Ở đó, nhiều người đã tin vào Đức Giê-su.

*Miêng con luôn nói rằng
Con tin Chúa trên cao
Nhưng Lời Ngài có giữ
Mặc cho gió lao xao*

*Hôm nay phim thật hay
Lời kinh đêm dâng Chúa
Con lại quên không đọc
Tâm hồn dẫn phai úa*

*Hôm nay ngày Chúa nhật
Lên xe đi dâng lễ
Điện thoại cú áp – phe
Hẹn gặp sau - Chúa nhé !*

*Một ngày lại một ngày
Dòng đời trôi chảy mãi
Con như thuyền không lái
Về được bến hay không ?*

*Con sống cho riêng con
Giá máu Chúa cứu chuộc
Lẽ nào con không thuộc
Nhưng sao mãi ơ hồ*

*Mùa Chay sắp phai tàn
Hồn ơi đừng trễ nữa
Yêu Cha lời đoan hứa
Trở về xin thứ tha*

THỨ BẢY CN V MÙA CHAY

Ga. 11, 45-54

*“Để quy tụ con cái Thiên Chúa
về một mối”*

Trong số những người Do-thái đến thăm cô Ma-ri-a và được chứng kiến việc Đức Giê-su làm, có nhiều kẻ đã tin vào Người. Nhưng lại có những người đi gặp nhóm Pha-ri-sêu và kể cho họ những gì Đức Giê-su đã làm. Vậy các thượng tế và các người Pha-ri-sêu triệu tập Thượng Hội Đồng và nói : “Chúng ta phải làm gì đây ? Người này làm nhiều dấu lạ. Nếu chúng ta cứ để ông ấy tiếp tục, mọi người sẽ tin vào ông ấy, rồi người Rô-ma sẽ đến phá hủy cả nơi thánh của ta lẫn dân tộc ta.” Một người trong Thượng Hội Đồng tên là Cai-pha, làm thượng tế năm ấy, nói rằng : “Các ông không hiểu gì cả, các ông cũng chẳng nghĩ đến điều lợi cho các ông là : thà một người chết thay cho dân còn hơn là toàn dân bị tiêu diệt.” Điều đó, ông không tự mình nói ra, nhưng vì ông là thượng tế năm ấy, nên đã nói tiên tri là Đức Giê-su sắp phải chết thay cho dân, và không chỉ thay cho dân mà thôi, nhưng còn để quy tụ con cái Thiên Chúa đang tản mác khắp nơi về một mối.

Từ ngày đó, họ quyết định giết Đức Giê-su. Vậy Đức Giê-su không đi lại công khai giữa người Do-thái nữa ; nhưng từ nơi ấy, Người đến một vùng gần hoang

địa, tới một thành gọi là Ep-ra-im. Người ở lại đó với các môn đệ.

*Trên đời xưa Ngài đã chết
Cho tôi, cho em, cho anh
Cho mọi người trở nên một
Cho đời xanh mãi màu xanh*

*Xin em khoan là màu xám
Khổ đau luôn có bên mình
Thánh giá đời em vui vác
Chiều về hạnh phúc thắm xinh*

*Xin anh khoan là màu đen
Nắng sương bươn chải cuộc đời
Không vì miếng cơm manh áo
Tình Ngài chờ nắng đem phơi*

*Chúa vẫn chờ ta dưới phố
Nhiều lần nhắm mắt làm ngo
Trên đường dẫn đến nhà thờ
Hình hài Chúa thoáng bơ vơ*

*Chúa đau chết riêng cho ai
Chúa chết cho hết nhân trần
Không phân biệt sang hay nghèo
Da màu, da trắng, da đen*

*Nào hãy lấy chi đáp đến
Tình Ngài đã chết cho ta
Ngày ngày xin làm chứng tá
Thánh giá đời là bài ca*

THỨ HAI TUẦN THÁNH

Ga. 12, 1-12

“Hãy để mặc cô ấy làm công việc chỉ về ngày táng xác Ta”

Sáu ngày trước lễ Vượt Qua, Đức Giê-su đến làng Bê-ta-ni-a, nơi anh La-da-rô ở. Anh này đã được Người cho sống lại từ cõi chết. Ở đó, người ta dọn bữa ăn tối thết đãi Đức Giê-su ; cô Mác-ta lo hầu bàn, còn anh La-da-rô là một trong những kẻ cùng dự tiệc với Người. Cô Ma-ri-a lấy một cân dầu thơm cam tùng nguyên chất và quý giá xức chân Đức Giê-su, rồi lấy tóc mà lau. Cả nhà sực mùi thơm. Một trong các môn đệ của Đức Giê-su là Giu-đa Ít-ca-ri-ô-t, kẻ sẽ nộp Người, liền nói : “Sao lại không bán dầu thơm đó lấy ba trăm quan tiền mà cho người nghèo, nhưng vì y là một tên ăn cắp : y giữ túi tiền và thường lấy cho mình những gì người ta bỏ vào quỹ chung. Đức Giê-su nói : “Hãy để cô ấy yên. Cô đã giữ dầu thơm này là có ý cho ngày mai táng Thầy. Thật vậy, người nghèo thì bên cạnh anh em lúc nào cũng có ; còn Thầy, anh em không có mãi đâu.”

Một đám đông người Do-thái biết Đức Giê-su đang ở đó. Họ tuôn đến, không phải chỉ vì Đức Giê-su, nhưng còn để nhìn thấy anh La-da-rô, kẻ đã được Người cho sống lại từ cõi chết. Các thượng tế mới quyết định giết cả anh La-da-rô

nữa, vì tại anh mà nhiều người Do-thái đã bỏ họ và tin vào Đức Giê-su.

*Cân dầu thơm hảo hạng ngày xưa
Xức chân Chúa ai nghĩ cũng thừa
Ma-ri-a muốn dâng tất cả
Bước đến tình yêu đủ hay chưa*

*Đôi khi ta nuôi trứng người nghèo
Ru ta trong mục đích từ thiện
Lòng từ ái ngỡ như xuất hiện
Đâu ngờ gian dối của Giu-đa*

*Ngài vẫn muốn ta đây hạnh phúc
Nước mắt, vinh quang gần như một
Theo Ngài giàu sang là cái chết
Chết cho tình yêu chết cho Ngài*

*Đôi khi chỉ vì mối lợi nhỏ
Ta giết Ngài như các thượng tế
Xoa dịu tâm tư nhiều kinh kệ
Nhưng câu kinh nào được ích gì*

*Sống cho Ngài hiến dâng tất cả
Mong ngày mai đổi được thứ tha
Tình của Ngài tình rất bao la
Sẽ ôm trọn kẻ yêu mến Ngài*

THỨ BA TUẦN THÁNH

Ga. 13,21-33,36-38

“Thầy nói thật cho các con biết, một người trong các con sẽ nộp Thầy”

Nói xong, Đức Giê-su cảm thấy tâm thần xao xuyến. Người tuyên bố :
“Thật, Thầy bảo thật anh em : có một người trong anh em sẽ nộp Thầy.” Các môn đệ nhìn nhau, phân vân không biết Người nói về ai. Trong số các môn đệ, có một người được Đức Giê-su thương mến. Ông đang dùng bữa, đầu tựa vào lòng Đức Giê-su. Ông Si-môn Phê-rô làm hiệu cho ông ấy và bảo : “Hỏi xem Thầy muốn nói về ai ?” Ông này liền nghiêng mình vào ngực Đức Giê-su và hỏi : “Thưa Thầy, ai vậy ?” Đức Giê-su trả lời : “Thầy chấm bánh đưa cho ai, thì chính là kẻ ấy.” Rồi Người chấm một miếng bánh, trao cho Giu-đa, con ông Si-môn Ít-xa-ri-ôt. Y vừa ăn xong miếng bánh, Xa-tan liền nhập vào y.

.....

Sau khi ăn miếng bánh, Giu-đa liền đi ra. Lúc đó, trời đã tối.

Đã hơn một lần Ngài buồn cho Giu-đa

Ông đã suy nghĩ gì khi giao nộp Chúa ?

Theo Chúa

ông đã đành rời xa mái ấm gia đình

Theo Chúa

ông đã mang đau thương của lời gièm pha

Theo Chúa

ông đành dứt bông lúa mì

ăn cho đỡ đói

Theo Chúa mà chỉ

khi Ngài đang bắt đầu đi vào cõi chết ?

Phải chăng

là một tử nhục cho kẻ theo Ngài

Nhưng không

Ánh sáng niềm tin đã cho ta thấy

Ngài đã chết để tình yêu vùng dậy

Ngài đã chết

để sự sống vươn cao niềm hoan lạc

Ngài đã chết

để vinh quang Ngài luôn chiếu sáng

Ngài đã chết để giao hòa trời với đất

Ngài đã chết để khai thông thiên lộ

Ôi lay Chúa Giê-su

Đường theo Chúa nhiều lúc

là những ảo ảnh giữa sa mạc

Để rồi phải một lần

thất vọng như Giu-đa

Đường theo Chúa nhiều lúc

cũng là những quyến rũ của niềm tin

Để rồi phải ba lần

chối Chúa như Phê-rô

Con đường Chúa đi

sao lắm nổi gian truân

Hứa hẹn ngã gục

dưới những tiếng hò reo vang dội

Nhưng giờ đây

con xin vững tin nơi Chúa

Xin Chúa hãy

đoái nhìn con khi con gục ngã

Xin cho con

niềm thống hối như Phê-rô ngày xưa

Không tự xiết đời mình

trong thất vọng như Giu-đa

Đời con chỉ xanh

khi có ánh sáng niềm tin

Xin ban cho con niềm tin kiên vững.

THƯ TU TUẤN THÁNH

Mt. 26, 14-25

“Thưa Thầy, có phải con không ?”

Bấy giờ, một người trong Nhóm Mười Hai tên là Giu-đa Ít-ca-ri-ô-t, đi gặp các thượng tế mà nói : “Tôi nộp ông ấy cho quý vị, thì quý vị muốn cho tôi bao nhiêu.” Họ quyết định cho hắn ba mươi đồng bạc. Từ lúc đó, hắn cố tìm dịp thuận tiện để nộp Đức Giê-su.....

Chiều đến, Đức Giê-su vào bàn tiệc với mười hai môn đệ. Đang bữa ăn, Người nói : “Thầy bảo thật anh em, một người trong anh em sẽ nộp Thầy.” Các môn đệ buồn rầu quá sức, lần lượt hỏi Người : “Thưa Ngài, chẳng lẽ con sao ?” Người đáp : “Kẻ giơ tay chạm chung một đĩa với Thầy, đó là kẻ nộp Thầy. Đã hẳn Con Người ra đi theo như lời đã chép về Người, nhưng khôn cho kẻ nào nộp Con Người : thà nó đừng sinh ra thì hơn !” Giu-đa, kẻ nộp Người cũng hỏi : “Ráp-bi, chẳng lẽ con sao ?” Người trả lời : “Chính anh nói đó !”

Một buổi chiều

Ngài ngồi đó,

đôi mắt nheo lại thoáng u sầu

Nghĩ tới con đường thánh giá

trải dài trong đau thương

*Nhưng không vì thế Ngài thù hận
những người đã xua Ngài vào ngõ cụt*

Ngài đã lấy tình yêu

để thay thế hận thù

Ngài đã luôn ban phát tội nhân

một lối thoát

Một lối thoát

xây dựng bằng tha thứ của yêu thương

Nhưng ! “Lạy Thầy, có phải con không

Có phải con đã phản bội Ngài không ?

Con đã phản bội Ngài

với những lần vút bỏ lời kinh

Những lần rời đi trước kẻ nghèo khó

Những lần vùi sâu

trong thù oán không lối ra

Những lần thả ý tưởng

trong hố sâu dục vọng

Con đã phản bội Ngài

nhieu và thật nhiều lần nữa ?

Nhưng rồi lần nào

Ngài cũng sẵn sàng mở ngõ

Cho người tình bội phản

muốn trở về dưới mái ấm yêu thương

Ngài sẵn sàng tha thứ

Ngài sẵn sàng ôm tôi vào lòng

và mặc cho áo đẹp

Ôi lạy Chúa Giê-su

Chỉ duy có mình Ngài

là Đấng rất nhân lành

Luôn luôn hé mở con tim

cho những ai muốn về nương náu

Cho bao nỗi đắng cay đành lắng dịu

Dẫu đó là người

đã một lần đâm thấu tim Ngài !

Lạy Chúa Giê-su

Xin giúp con đừng đâm vào trái tim

Chúa một lần nào nữa

Đừng để con phải một lần

té xuống vực sâu của tự ái

Nhưng cho con biết nhận thấy tội con

Để rồi đứng dậy và bước tới

trong cánh tay dịu hiền Chúa

Và nhận lấy sự tha thứ đầy yêu thương

Thỏa tình bơi lội trong tình yêu Chúa

THỨ NĂM TUẦN THÁNH

Ga. 13, 1-5

“Ta là Thầy và là Chúa mà còn rửa chân cho các người..”

Trước lễ Vượt Qua, Đức Giê-su biết giờ của Người đã đến, giờ phải bỏ thế gian mà về với Chúa Cha. Người vẫn yêu thương những kẻ thuộc về mình còn ở thế gian, và Người yêu thương họ đến cùng.

Ma quỷ đã gieo vào lòng Giu-đa, con ông Si-môn Ít-ca-ri-ô-t, ý định nộp Đức Giê-su. Đức Giê-su biết rằng : Chúa Cha đã giao phó mọi sự trong tay Người, Người bởi Thiên Chúa mà đến, và sắp trở về cùng Thiên Chúa, nên trong một bữa ăn, Người đứng dậy, rời bàn ăn, cởi áo ngoài ra, và lấy khăn mà thắt lưng. Rồi Đức Giê-su đổ nước vào chậu, bắt đầu rửa chân cho các môn đệ và lấy khăn thắt lưng mà lau.

** Ga. 13, 34*

Chúa phán : “Thầy ban cho các con một giới răn mới là các con hãy yêu thương nhau, như Thầy đã yêu thương các con.”

** Tv. 115, 12-13*

Tôi lấy gì dâng lại cho Chúa
để đền đáp

những điều Ngài ban tặng cho tôi ?

Tôi sẽ lãnh chén cứu độ,
và tôi sẽ kêu cầu danh Chúa.

*Ngài là Chúa nhưng Ngài quỳ xuống
Dạy cho đời bài học rửa chân
Đừng thống trị như thói nhân trần
Nhưng trao nhau tình yêu như Chúa*

*Gương phục vụ Chúa hằng ghi dấu
Có mấy người bắt chước Chúa đâu
Đêm từng đêm tha thiết nguyện cầu
Noi gương Chúa đời thôi chinh chiến*

*Không còn cảnh đạn xé bom rơi
Nhìn em nhỏ bú trên xác mẹ
Những bộ xương khô đang quy tề
Lúc nhúc tôi tàn những ruồi bu*

*Chiến tranh đó phải chẳng phục vụ
Những hiện thân chủ nghĩa cá nhân
Những quái thai di ghê vô thần
Bao giờ con người giống như Chúa !*

*Chúa vẫn biết con đường đau khổ
Mồ hôi máu thấm ướt tẩm thân
Trong tình yêu Ngài nhận chén đắng
Suốt đời con giống Chúa mấy lần ?*

*Xin cho mọi người trên dương thế
Bắt chước Chúa rửa chân cho nhau
Thế giới nấy sạch vết thương đau
Cùng chung hát “ vinh danh Thiên Chúa
“*

THỨ SÁU TUẦN THÁNH

Ga. 18, 1-19,42

*“Họ nhìn xem Đấng
họ đã đâm thấu qua”*

Đóng đinh Đức Giê-su vào thập giá xong, lính tráng lấy áo xống của Người chia làm bốn phần, mỗi người một phần ; họ lấy cả chiếc áo dài nữa. Nhưng chiếc áo dài này không có đường khâu, dệt liền từ trên xuống dưới. Vậy họ nói với nhau : “Đừng xé ra, cứ bắt thăm xem ai được.” Thế là ứng nghiệm lời Kinh Thánh : Áo xống tôi, chúng đem chia chác, cả áo dài, cũng bắt thăm luôn. Đó là những điều lính tráng đã làm.

Đứng gần thập giá Đức Giê-su, có thân mẫu Người, chị của thân mẫu, bà Ma-ri-a vợ ông Co-lô-pát, cùng với bà Ma-ri-a Mác-đa-la. Khi thấy thân mẫu và môn đệ mình thương mến đứng bên cạnh, Đức Giê-su nói với thân mẫu rằng : “Thưa Bà, đây là con của Bà.” Rồi Người nói với môn đệ : “Đây là mẹ của anh.” Kể từ giờ đó, người môn đệ rước bà về nhà mình.

Sau đó, Đức Giê-su biết là mọi sự đã hoàn tất. Và để ứng nghiệm lời Kinh Thánh, Người nói : “Tôi khát !” Ở đó, có một bình đầy giấm. Người ta lấy miếng bọt biển có thấm đầy giấm, buộc vào một nhánh hương thảo, rồi đưa lên miệng Người. Nhấp xong, Đức Giê-su nói : “Thế là đã hoàn tất !” Rồi Người gục đầu xuống và trao Thần Khí.

*Tôi muốn hát ngợi ca thập tự
Ngai vàng rực rỡ vua Giê-su
Tuy chỉ là cây khô gỗ cứng
Nhưng muôn đời chứng tích tình yêu*

*Tôi muốn hát tình ca Giê-su
Chỉ vì yêu hy sinh chịu chết
Con tìm xé toạc máu tuôn hết
Tẩy xóa tội nơ của người yêu*

*Ôi Giê-su – Tình ca bất tử
Muôn đời chưa chắc ai dám quên
Bản giao hưởng giữa trời với đất
Mấy ngàn năm còn mãi vọng ngân*

*Từng ngày qua lấy gì đền đáp
Có chăng chỉ thiếu sót lỗi lầm
Tha thứ cho nhau mãi lặng câm
Đền đáp cho cân đến bao giờ*

*Cứ bắt đầu – Có còn hơn không
Từng ngày từng tháng bước tình hồng
Giòng ruối trần gian đường gió bụi
Thấp sáng tình Ngài dấu gai chông*

THỨ BẢY TUẦN THÁNH

“Dừng bước trước mộ Chúa “

** Ga. 19, 38-42*

Sau đó, ông Giô-xép, người A-ri-ma-thê, xin ông Phi-la-tô cho phép hạ thi hài Đức Giê-su xuống. Ông Giô-xép này là một môn đệ theo Đức Giê-su, nhưng cách kín đáo, vì sợ người Do-thái. Ông Phi-la-tô chấp thuận. Vậy, ông Giô-xép đến hạ thi hài Người xuống. Ông Ni-cô-đê-mô cũng đến. Ông này trước kia đã tới gặp Đức Giê-su ban đêm. Ông mang theo chừng một trăm cân mộc dược trộn với trầm hương. Các ông lãnh thi hài Đức Giê-su, lấy băng vải tẩm thuốc thơm mà quấn, theo tục lệ chôn cất của người Do-thái.

Nơi Đức Giê-su bị đóng đinh có một thửa vườn, và trong vườn, có một ngôi mộ còn mới, chưa chôn cất ai. Vì hôm ấy là ngày áp lễ của người Do-thái, mà ngôi mộ lại gần bên, nên các ông mai táng Đức Giê-su ở đó.

*Dừng bước trước mộ Chúa
Tôi thấy lòng se lại
Đôi môi chợt tê tái
Thương Chúa quá là thương*

*Chúa có tội tình chi
Bỏ ngài vàng xuống thế
Tình yêu muốn thực thi
Đem mạng mình hiến tế*

*Chúa đã chết cho anh
Ngài cũng chết cho tôi
Kìa thánh giá trên đồi
Chứng tích một tình yêu*

*Ngài nằm trong mộ đá
Không để nghe tôi khóc
Quyết tâm tôi nên thuộc
Đừng giết Chúa hai lần*

*Đi về đừng phạm tội
Lời Ngài trần trời đó
Giúp đỡ người nghèo khó
Là hương thơm táng Ngài*

*Ôi Giê-su tình yêu
Ngài chết vì tội con
Con nguyện sống cho Ngài
Một lời hứa sắt son*

THỨ HAI BÁT NHẬT PS

Mt. 28, 8-15

*“Hãy đi nói với anh em đến Ga-li-lê-a,
và gặp Ta ở đó”*

Bỗng Đức Giê-su đón gặp các bà và nói : “Chào chị em !” Các bà tiến lại gần Người, ôm lấy chân, và bái lạy Người. Bây giờ, Đức Giê-su nói với các bà : “Chị em đừng sợ ! Về báo cho anh em của Thầy để họ đến Ga-li-lê. Họ sẽ được thấy Thầy ở đó.”

Các bà đang đi, thì có mấy người trong đội lính canh mò vào thành báo cho các thượng tế biết mọi việc đã xảy ra. Các thượng tế liền họp với các kỳ mục ; sau khi bàn bạc, họ cho lính một số tiền lớn, và bảo : “Các anh hãy nói như thế này : Ban đêm đang lúc chúng tôi ngủ, các môn đệ của hắn đã đến lấy trộm xác. Nếu sự việc này đến tai quan tổng trấn, chính chúng tôi sẽ dàn xếp với quan và lo cho các anh được vô sự.” Lính đã nhận tiền và làm theo lời họ dạy. Câu chuyện này được phổ biến giữa người Do-thái cho đến ngày nay.

** Tv. 32, 18-19*

Kìa Chúa để mắt coi
những kẻ kính sợ Ngài,
nhìn xem những ai
cậy trông ân sủng của Ngài,
để cứu gỡ họ khỏi tay thần chết

và nuôi dưỡng họ trong cảnh cơ hàn.

“Hãy đi nói với anh em..”

*Là lệnh truyền cho tất cả
Những ai tin Chúa Phục Sinh
Đưa Ngài về muôn đất lạ*

*Niềm vui Phục Sinh lớn quá
Tay tôi làm sao ôm trọn
Phải chi chia sẻ cho người
Dấu cao sang hay hèn mọn*

*Đi gieo niềm vui sống lại
Sóng gió lênh đênh một đời
Đêm về nhìn Chúa trên cao
Bình minh vui bước đón mời*

*Thật nếu Chúa không sống lại
Niềm tin con ra vô ích
Bao nhiêu điều con ưa thích
Vì tin Chúa xin khước từ*

*Chúa Phục Sinh trao cho con
Chìa khóa sự sống muôn đời
Niềm mơ ước bao đời kiếm
Nắm chặt Ngài hết chơi vui*

THỨ BA BÁT NHẬT PS

Ga. 20, 11-18

*“Tôi đã trông thấy Ngài và Ngài đã
phán với tôi”*

Bà Ma-ri-a Mác-đa-la đứng ở ngoài, gần bên mộ, mà khóc. Bà vừa khóc vừa cúi xuống nhìn vào trong mộ, thì thấy hai thiên thần mặc áo trắng ngồi ở nơi đã đặt thi hài của Đức Giê-su, một vị ở phía đầu, một vị ở phía chân. Thiên thần hỏi bà : “Này bà, sao bà khóc ?” Bà thưa : “Người ta đã lấy mất Chúa tôi rồi, và tôi không biết họ để Người ở đâu !” Nói xong, bà quay lại và thấy Đức Giê-su đứng đó, nhưng bà không biết là Đức Giê-su. Đức Giê-su nói với bà : “Này bà, sao bà khóc ? Bà tìm ai ?” Bà Ma-ri-a tưởng là người làm vườn, liền nói : “Thưa ông, nếu ông đã đem Người đi, thì xin nói cho tôi biết ông để Người ở đâu, tôi sẽ đem Người về.” Đức Giê-su gọi bà : “Ma-ri-a !” Bà quay lại và nói bằng tiếng Híp-ri : “Ráp-bu-ni !” (nghĩa là ‘Lạy Thầy’) Đức Giê-su bảo : “Thôi, đừng giữ Thầy lại, vì Thầy chưa lên cùng Chúa Cha. Nhưng hãy đi gặp anh em Thầy và bảo họ : “Thầy lên cùng Cha của Thầy, lên cùng Thiên Chúa của Thầy, cũng là Thiên Chúa của anh em.” Bà Ma-ri-a Mác-đa-la đi báo cho các môn đệ : “Tôi đã thấy Chúa”, và bà kể lại những điều Người đã nói với bà.

*Chúa đã sống lại rồi anh thấy không
Chính Ngài đó
trong dáng người hành khất
Bàn tay run rẩy xin chút cơm thừa
Nhưng chỉ thấy tà áo dài Chúa nhật*

*Chính Ngài đó trong dáng anh xích – lô
Mồ hôi nhễ nhại dưới ánh thái dương
Chính Ngài đó nơi bệnh nhân phong hủi
Thân thể lở loét tìm chút yêu thương*

*Chính Ngài đó tù nhân trong ngục tối
Đem về vợ con tiếng khóc nguyện cầu
Tôi đã thấy nhưng tôi cũng quên đi
Một cánh én thôi - có nghĩa gì đâu !*

*Chúa đã sống lại và đang hiện diện
Hồn tôi thấy nhưng thân xác quay đi
Mai-đê-liên xưa van xin khóc lóc
Trả Chúa cho bà tình yêu khắc ghi*

*Chỉ có tình yêu nước mắt chảy dài
Nghe rõ âm thanh cách xa ngàn dặm
Thấy dáng người yêu
trong mỗi con người
Ôm thế gian trong vòng tay say đắm*

*Tình yêu
Vâng ! Chỉ có Tình yêu..*

THỨ TƯ BÁT NHẬT PS

Lc. 24, 13-35

“Hai ông nhận ra Ngài lúc bẻ bánh”

Cũng ngày hôm ấy, có hai người trong nhóm môn đệ đi đến một làng kia tên là Em-mau, cách Giê-ru-sa-lem chừng mười một cây số. Họ trò chuyện với nhau về tất cả những sự việc mới xảy ra. Đang lúc họ trò chuyện và bàn tán, thì chính Đức Giê-su tiến đến gần và cùng đi với họ. Nhưng mắt họ còn bị ngăn cản, không nhận ra Người.

Bấy giờ Đức Giê-su nói với hai ông rằng : “Các anh chẳng hiểu gì cả ! Lòng trí các anh thật là chậm tin vào lời các ngôn sứ ! Nào Đấng Ki-tô lại chẳng phải chịu khổ hình như thế, rồi mới vào trong vinh quang của Người sao ?” Rồi Người bắt đầu giải thích cho hai ông những gì liên quan đến Người trong tất cả Sách Thánh.

Khi gần tới làng họ muốn đến, Đức Giê-su làm như còn phải đi xa hơn nữa. Họ nài ép Người rằng : “Mời ông ở lại với chúng tôi, vì trời đã xế chiều, và ngày sắp tàn.” Bấy giờ Người mới vào và ở lại với họ. Khi đồng bàn cùng họ, Người cầm lấy bánh, dâng lời chúc tụng, và bẻ ra trao cho họ. Mắt họ liền mở ra và họ nhận ra Người, nhưng Người lại biến mất. Họ mới bảo nhau : “Đọc đường, khi Người nói chuyện và giải thích Kinh Thánh cho chúng ta, lòng chúng ta đã chẳng bừng cháy lên sao ?”

Ngay lúc ấy, họ đứng dậy, quay trở lại Giê-ru-sa-lem, gặp Nhóm Mười Một và các bạn hữu đang tụ họp tại đó. Những người này bảo hai ông : “Chúa trời dậy thật rồi, và đã hiện ra với ông Si-môn.” Còn hai ông thì thuật lại những gì đã xảy ra dọc đường và việc mình đã nhận ra Chúa thế nào khi Người bẻ bánh.

*Nỗi buồn nào giết chết tim tôi
Có chăng là khi tôi vắng Chúa
Như môn đệ trên đường Em-mau
Chân nặng bước lòng như héo úa*

*Phải chăng theo Chúa là thất bại
Là thua lỗ ngay giữa chợ đời
Là ngục tù tiền tài tê tái
Là hằng đêm giọt lệ buồn rơi*

*Chúa Phục Sinh phá đi tất cả
Bao thất vọng vùi lấp hố sâu
Núi mặc cảm sẽ thành phố thị
Từng giọt lệ óng ánh giọt châu*

*Ta hãy theo môn đệ Em-mau
Chân vui bước trở lại thành đô
Lòng trào dâng muôn tiếng tung hô
Loan tin vui Chúa đã sống lại*

*Chúa sống lại cho ta tất cả
Sợ gì nữa thân chết rợn rùng
Đấu bước giữa dòng đời tăm tối
Ánh sáng Phục Sinh sẽ soi đường*

THỨ NĂM BÁT NHẬT PS

Lc. 24, 35-48

“Đấng Ki-tô phải chịu thương khó như vậy, rồi mới được tôn vinh”

Các ông còn đang nói, thì chính Đức Giê-su đứng giữa các ông và bảo : “Bình an cho anh em !” Các ông kinh hồn bạt vía, tưởng là thấy ma. Nhưng Người nói : “Sao lại hoảng hốt ? Sao lòng anh em còn ngờ vực ? Nhìn chân tay Thầy coi, chính Thầy đây mà ! Cứ sờ xem, ma đâu có xương có thịt như anh em thấy Thầy có đây ?” Nói xong, Người đưa tay chân ra cho các ông xem. Các ông còn chưa tin vì mừng quá, và còn đang ngờ ngàng, thì Người hỏi : “Ở đây anh em có gì ăn không ?” Các ông đưa cho Người một khúc cá nướng. Người cầm lấy và ăn trước mặt các ông.

Rồi Người bảo : “Khi còn ở với anh em, Thầy đã từng nói với anh em rằng tất cả những gì sách Luật Mô-sê, các sách Ngôn Sứ và các Thánh Vịnh đã chép về Thầy đều phải được ứng nghiệm.” Bấy giờ Người mở trí cho các ông hiểu Kinh Thánh chép rằng : Đấng Ki-tô phải chịu khổ hình, rồi ngày thứ ba, từ cõi chết sống lại ; phải nhân danh Người mà rao giảng cho muôn dân, bắt đầu từ Giê-ru-sa-lem, kêu gọi họ sám hối để được ơn tha tội. Chính anh em là chứng nhân về những điều này.

*Có lúc trong cuộc đời
Nỗi đau cao lớn quá
Che khuất bóng hình Ngài
Ngỡ Chúa người xa lạ*

*Tương lai nhiều dự kiến
Giăng đầy những ước mơ
Bạc tiền chấn lối đi
Nhà Chúa con ơ hồ*

*Chúa sống lại rồi đó
Đứng giữa các tông đồ
Cái chết Ngài đau quá
Hình Chúa quá mơ hồ !*

*Ngài sống bên anh luôn
Mỗi phút giây cuộc đời
Dấu sống gió chơi vơi
Nghe tiếng Ngài ru hời*

*Ngài trước mặt đó em
Những quỳn rũ vinh hoa
Như mây mờ che mắt
Ánh sáng Ngài chói lòa*

*Ta cùng bước theo Ngài
Thập giá vác trên vai
Ngày mai là ánh sáng
Vinh quang không tàn phai*

THỨ SÁU BÁT NHẬT PS

Ga. 21, 1-14

“Chúa Giê-su đến, cầm bánh và cá trao cho họ ăn”

Sau đó, Đức Giê-su lại tỏ mình ra cho các môn đệ ở Biển Hồ Ti-bê-ri-a. Người tỏ ra như thế này. Ông Si-môn Phê-rô, ông Tô-ma gọi là Đi-đỳ-mô, ông Na-tha-na-en người Ca-na miền Ga-li-lê, các người con ông Dê-bê-đê và hai môn đệ khác nữa, tất cả đang ở với nhau. Ông Si-môn Phê-rô nói với các ông : “Tôi đi đánh cá đây.” Các ông đáp : “Chúng tôi cũng đi với anh.” Rồi mọi người ra đi, lên thuyền, nhưng đêm ấy họ không bắt được gì cả.

Khi trời đã sáng, Đức Giê-su đứng trên bãi biển, nhưng các môn đệ không nhận ra chính là Đức Giê-su. Người nói với các ông : “Này các chú, không có gì ăn ư ?” Các ông trả lời : “Thưa không.” Người bảo các ông : “Cứ thả lưới xuống bên phải mạn thuyền đi, thì sẽ bắt được cá.” Các ông thả lưới xuống, nhưng không sao kéo lên nổi, vì lưới đầy những cá. Người môn đệ được Đức Giê-su thương mến nói với ông Phê-rô : “Chúa đó !” Vừa nghe nói “Chúa đó !”, ông Si-môn Phê-rô vội khoác áo vào vì đang ở trần, rồi nhảy xuống biển. Các môn đệ khác chèo thuyền vào bờ kéo theo lưới đầy cá, vì các ông không xa bờ lắm, chỉ cách vào khoảng gần một trăm thước.

Ngài đứng đó

Khi tôi tưởng là khách lạ

Để đơn côی dâng tràn trên khúc mắt

Cho thương đau

chiếm ngự trong tâm hồn

Và thất vọng đang nô đùa nhẩy nhót

Chính Chúa đó

Ngài đã đến bên tôi

khi tôi tưởng đơn côی

Ngài đã hướng dẫn tôi

khi tôi tưởng lạc loài

Ngài đã vỗ về tôi

khi tôi tưởng không một ai an ủi

Ngài đã ban cho tôi lời dịu ngọt

khi tôi tưởng đời tôi là chuỗi dài sầu tủi

Chính Ngài đó

Chính Ngài đang sống bên tôi

Đầu đứng, đầu gối hay bước đi

Ngài đã đứng đó

Để từng nhát cuộc nhọc nhằn

Lau khô giọt mồ hôi ăn năn

Thương người nông dân

đang khom lưng dưới nắng

Phá từng vổ đất hoang

Ngài đã đứng đó

Chờ bà cụ già đang ăn xin nơi đầu phố

Ném từng niềm tủi nhục

Ngài đã đứng đó nâng đỡ anh thợ nề

Đang rớt xuống từ lầu cao

Để đàn con anh khỏi sống kiếp mồ côی

Lạy Chúa Giê-su

Ngài đã sống lại

Ngài đã luôn ở bên tôi

và bên tất cả những ai tin Ngài

Để loài người không lạc loài

Trên đường lữ thứ về nhà Cha

THỨ BẢY BÁT NHẬT PS

Mc. 16, 9-15

“Ngài đã trách họ, vì họ cứng lòng tin”

Sau khi sống lại vào lúc tảng sáng ngày thứ nhất trong tuần, Đức Giê-su hiện ra trước tiên với bà Ma-ri-a Mác-đa-la, là kẻ đã được Người trừ cho khỏi bảy quỷ. Bà đi báo tin cho những kẻ đã từng sống với Người mà nay đang buồn bã khốc lóc. Nghe nói Người đang sống và bà đã thấy Người, các ông vẫn không tin.

Sau đó, Người tỏ mình ra dưới một hình dạng khác cho hai người trong nhóm các ông, khi họ đang trên đường đi về quê. Họ trở về báo tin cho các ông khác, nhưng các ông ấy cũng không tin hai người này.

Sau cùng, Người tỏ mình ra cho chính Nhóm Mười Một đang khi các ông dùng bữa. Người khiển trách các ông không tin và cứng lòng, bởi lẽ các ông không chịu tin những kẻ đã được thấy Người sau khi Người trỗi dậy. Người nói với các ông : “Anh em hãy đi khắp tứ phương thiên hạ, loan báo Tin Mừng cho mọi loài thụ tạo. Ai tin và chịu phép rửa, sẽ được cứu độ ; còn ai không tin, thì sẽ bị kết án.

Lạy Chúa

Xin hãy ban cho con một niềm tin

Để con xác tín rằng : Chúa đã sống lại

Ngài đang sống từng ngày bên con

Đã có một lần

Hai môn đệ về làng Em-mau

Trả lại Giê-ru-sa-lem những cao sang

Những ảo tưởng quyền bính

và danh vọng

Vì Đức Ki-tô – Thấy mình – Đã chết !

Chính con ngày hôm nay

Nhiều lúc

cuộc đời chìm con trong thất vọng

Vì tình thương hình như vụt biến

Niềm vui

chỉ còn là một thoáng mây trôi

Sự thành thật đang bị chôn sống

Con đang hít thở khí độc của thành kiến

Con nhiều khi quên rằng

Chúa đã sống lại

Cho Ma-đa-lê-na

một lần lặng im vì mừng rỡ

Cho hai môn đệ Em-mau

bừng sáng niềm hy vọng

Nhưng Ngài đã trách các tông đồ

Vì họ cứng lòng tin !

Lạy Chúa Ki-tô Phục Sinh

Đức tin con đang rỉ sét

vì những tiến bộ

của khoa học và kỹ thuật

Đức tin con bị đông lạnh

vì vùi sâu trong ý thức nhân bản

Đức tin con đang bị bóp nghẹt

trong hố đổ của trí thức

Xin Chúa hãy củng cố niềm tin nơi con

Để con nhận ra Chúa

trong mọi hoàn cảnh

Để con thấy Ngài

trong ẩn khuất của cuộc đời

Để con biết kiên trì

chờ ngày vinh quang

Ngày con gặp Đức Ki-tô Phục Sinh..

THỨ HAI CN II PHỤC SINH

Ga. 3, 1-8

"Nếu không tái sinh bởi Trời, thì chẳng ai được thấy nước Chúa"

Trong nhóm Pha-ri-sêu, có một người tên là Ni-cô-đê-mô, một thủ lãnh của người Do-thái. Ông đến gặp Đức Giê-su ban đêm. Ông nói với Người : "Thưa Thầy, chúng tôi biết : Thầy là một vị tôn sư được Thiên Chúa sai đến. Quả vậy, chẳng ai làm được những dấu lạ Thầy làm, nếu Thiên Chúa không ở cùng người ấy." Đức Giê-su trả lời : "Thật, tôi bảo thật ông : không ai có thể thấy Nước Thiên Chúa, nếu không được sinh ra lần nữa bởi ơn trên." Ông Ni-cô-đê-mô thưa : "Một người đã già rồi, làm sao có thể sinh ra được ? Chẳng lẽ người đó có thể trở vào lòng mẹ lần thứ hai để sinh ra sao ?" Đức Giê-su đáp : "Thật, tôi bảo thật ông ; không ai có thể vào Nước Thiên Chúa, nếu không sinh ra bởi nước và Thần Khí. Cái bởi xác thịt sinh ra là xác thịt ; cái bởi Thần Khí sinh ra là Thần Khí. Ông đừng ngạc nhiên vì tôi đã nói : các ông cần phải được sinh ra một lần nữa bởi ơn trên. Gió muốn thổi đâu thì thổi ; ông nghe tiếng gió, nhưng không biết gió từ đâu đến và thổi đi đâu. Ai bởi Thần Khí mà sinh ra thì cũng vậy."

** Tv. 2, 13b*

**Phúc cho tất cả
những ai tin tưởng nơi Chúa**

*Khi em mang tên Ki-tô hữu
Đứng trước cuộc đời lấm đấng cay
Em có đưa Ngài vào xô tối
Khóc thầm cho hối hận mê say*

*Khi anh mang tên Ki-tô hữu
Sống giữa đời vật lộn đăm mê
Anh có thấy Ngài bên anh đó
Hay chỉ trầm mình với chán chê*

*Là người mang tên Ki-tô hữu
Cái chết Ngài đổi cao in dấu
Thánh giá Ngài trải khắp nơi nơi
Tình thương Ngài xin là bến đậu*

*Miệng reo vang Ngài đã sống lại
Dâng Ngài từng phút sống hôm nay
Xin mãi ngân vang bài ca mới
Bao tội xưa lịm chết từng ngày*

*Hạnh phúc mang tên Ki-tô hữu
Khoác cho đời áo ấm tình thương
Tay ôm trọn nỗi đau nhân thế
Trao nụ hôn em bé phố phường*

*Xin mãi mang tên Ki-tô hữu
Nư thánh giá chói sáng đời cao
Cho muôn dân thấy ơn cứu độ
Đón ngày mai hạnh phúc dạt dào*

THỨ BA CN II PHỤC SINH

Ga. 3, 7-15

*"Không ai lên Trời được, ngoài người từ
Trời xuống, tức là Con Người
vốn ở trên Trời"*

Ông đừng ngạc nhiên vì tôi đã nói : các ông cần phải được sinh ra lần nữa bởi ơn trên. Gió muốn thổi đâu thì thổi ; ông nghe tiếng gió, nhưng không biết gió từ đâu đến và thổi đi đâu. Ai bởi Thần Khí mà sinh ra thì cũng vậy.

Ông Ni-cô-đê-mô hỏi Người :
"Làm sao những chuyện ấy có thể xảy ra được ?" Đức Giê-su đáp : "Ông là bậc thầy trong dân Ít-ra-en, mà lại không biết những chuyện ấy ! Thật, tôi bảo thật ông : chúng tôi nói những chuyện chúng tôi biết, chúng tôi làm chứng về những điều chúng tôi đã thấy, nhưng các ông không nhận lời chứng của chúng tôi. Nếu tôi nói với các ông về những chuyện dưới đất mà các ông còn không tin, thì giả như tôi nói với các ông về những chuyện trên trời, làm sao các ông tin được ? Không ai đã lên trời, ngoại trừ Con Người, Đấng từ trời xuống. Như ông Mô-sê đã giương cao con rắn trong sa mạc, Con Người cũng sẽ phải được giương cao như vậy, để ai tin vào Người thì được sống muôn đời.

** Ga. 14, 18*

Chúa phán : "Thầy sẽ không bỏ các con mồ côi : Thầy sẽ đến với các con và lòng các con sẽ vui mừng.

*Chúa bị treo lên cao
Đôi môi tiếng thì chào
Xin Cha tha cho họ
Vì họ biết gì nào*

*Là người bước theo Chúa
Ta phải bị treo lên
Xa hơi thở dương gian
Trên đồi núi gặp ghềnh*

*Treo ta khỏi bạc tiền
Một con đau chột tới
Ánh bình minh đâu còn
Lòng khổ đau với vơi*

*Treo ta khỏi danh lợi
Hạnh phúc sẽ vút cao
Ngày mai hay ngày mốt
Nghe con tim thét gào*

*Treo ta khỏi chức quyền
Thân phận kiếp vong nô
Từ sâu thẳm cuộc đời
Dậy lên tiếng hoan hô*

*Treo ta khỏi chính ta
Khói đam mê bay xa
Đưa ta về cõi phúc
Con tim hát bài ca*

THỨ TƯ CN II PHỤC SINH

Ga. 3, 16-21

"Thiên Chúa đã sai Chúa Con đến, để thế gian nhờ Người mà được ơn cứu độ"

Thiên Chúa yêu thế gian đến nỗi đã ban Con Một, để ai tin vào Con của Người thì khỏi phải chết, nhưng được sống muôn đời. Quả vậy, Thiên Chúa sai Con của Người đến thế gian, không phải để lên án thế gian, nhưng là để thế gian, nhờ Con của Người, mà được cứu độ. Ai tin vào Con của Người, thì không bị lên án ; nhưng kẻ không tin, thì bị lên án rồi, vì đã không tin vào danh của Con Một Thiên Chúa. Và đây là bản án : ánh sáng đã đến thế gian, nhưng người ta đã chuộng bóng tối hơn ánh sáng, vì các việc họ làm đều xấu xa. Quả thật, ai làm điều ác, thì ghét ánh sáng và không đến cùng ánh sáng, để các việc họ làm khỏi bị chê trách. Nhưng kẻ sống theo sự thật, thì đến cùng ánh sáng, để thiên hạ thấy rõ : các việc của người ấy đã được thực hiện trong Thiên Chúa."

** Tv. 33, 6-7, 8-9*

Hãy nhìn về Chúa để các bạn vui tươi, và các bạn khỏi hổ người bề mặt.

Kìa người đau khổ cầu cứu và Chúa đã nghe, và Người đã cứu họ khỏi mọi điều tai nạn.

Thiên Thần Chúa hạ trại đồn binh, chung quanh những người sợ Chúa và bênh chữa họ.

Tôi đang ở đâu ?

Trong bóng tối sự chết ?

Hay ánh sáng huy hoàng của sự sống ?

Rồi tôi tự nhủ

Tôi tin tôi đang ở trong sự sống

Vì Chúa đã yêu tôi đẹp như giấc mộng

Ngài đã sai Con Ngài

để kéo tôi ra khỏi bóng tối sự chết

Đầu cuộc đời bốn ba làm tôi thắm mặt

Tôi vẫn theo Ngài

Bóng tối đằng sau tôi bỏ lại

Lạy Chúa Giê-su

Ngài là nguồn sáng xóa tan cõi âm u

Xin soi dẫn con vững bước

Trên dặm đường trần gian xuôi ngược

Con luôn chạy đến cùng Ngài

Để ánh sáng

luôn ngập tràn trong tâm hồn

Để tình Ngài mãi mãi là môi hôn

Con sẽ là ánh gương

Phản chiếu ánh sáng huy hoàng

Tình yêu Đức Ki-tô

Còn đó những người ngồi trong xá tội

Âm thầm gõ bước vươn vươn tội

Con biết Chúa đang chờ con đó

Đem ánh sáng về muôn lối ngõ

Tắm gương con, con cứ lau hoài

Cho khuôn mặt Ngài hiện rõ không phai

Xin Ngài thương con

Cho ánh sáng Ngài trong con

không héo hon

Xin Ngài thương con

THỨ NĂM CN II PHỤC SINH

Ga. 3, 31-36

"Đức Chúa Cha thương mến Con Ngài,
nên ban toàn quyền trong tay Ngài "

Đấng từ trên cao mà đến thì ở trên mọi người ; kể từ đất mà ra thì thuộc về đất và nói những chuyện dưới đất. Đấng từ trời mà đến thì ở trên mọi người ; Người làm chứng về những gì Người đã thấy và đã nghe, nhưng chẳng ai nhận lời chứng của Người. Ai nhận lời chứng của Người, thì xác nhận Thiên Chúa là Đấng chân thật. Quả vậy, Đấng được Thiên Chúa sai đi, thì nói những lời của Thiên Chúa, vì Thiên Chúa đã ban Thần Khí cho Người vô ngần vô hạn. Chúa Cha yêu thương người Con và đã giao mọi sự trong tay Người. Ai tin vào người Con thì được sự sống đời đời ; còn kẻ nào không chịu tin vào người Con thì không được sự sống, nhưng cơn thịnh nộ của Thiên Chúa đè nặng trên kẻ ấy."

* Tv. 33, 19-20

Chúa gần gũi những kẻ đoạn trường,
và cứu chữa
những tâm hồn đau thương đập nát.
Người hiền đức
gặp nhiều bước gian truân,
nhưng Chúa luôn luôn giải thoát.

Là con người trong cõi nhân sinh
Tôi lang thang tìm nơi cuộc sống
Ngửa mặt cười một phút quang vinh
Xa đi rồi còn đâu giấc mộng

Anh có thể thấp lên ngọn nến
Cho mọi người nhìn rõ mặt nhau
Chợt thấy mình hằn lên nổi đau
Ôi đời người khác chi ve sầu

Em nhìn tôi mắt đen rộng mở
Nhu đón chờ lời ru của mẹ
Thời gian qua tựa chiếc vông đưa
Ước muốn mình mãi là em bé

Ngày tháng trôi mây trời phiêu lãng
Ta trầm mình trong kiếp lãng du
Ngài đã đến để ta tìm gặp
Còn sợ chi vũng tối âm u

Ngài đã chết và Ngài sống lại
Lời nói Ngài âm vang còn mãi
Một chứng từ sống động về Cha
Ngôi nhà giờ đây đã che mái

Hạnh phúc trường sinh Ngài chỉ rõ
Con đường thập giá phải đi qua
Cứ bước đi tay Ngài giang rộng
Cố Ngài ta đâu ngại đường xa

THỨ SÁU CN II PHỤC SINH

Ga. 6, 1-13

*"Người phân phát cho tất cả kẻ ngồi ăn,
ai muốn bao nhiêu tùy thích"*

Sau đó, Đức Giê-su sang bên kia Biển Hồ Ga-li-lê, cũng gọi là Biển Hồ Ti-bê-ri-a. Có đông đảo dân chúng đi theo Người, bởi họ từng chứng kiến những dấu lạ Người đã làm cho những kẻ đau ốm. Đức Giê-su lên núi và ngồi đó với các môn đệ. Lúc ấy, sắp đến lễ Vượt Qua là đại lễ của người Do-thái.

Ngước mắt lên, Đức Giê-su nhìn thấy đông đảo dân chúng đến với mình. Người hỏi ông Phi-líp-phê : "Ta mua đâu ra bánh cho họ ăn đây ?" Người nói thể là để thử ông, chứ Người đã biết mình sắp làm gì rồi. Ông Phi-líp-phê đáp : "Thưa, có mua đến hai trăm quan tiền bánh cũng chẳng đủ cho mỗi người một chút." Một trong các môn đệ, là ông An-rê, anh ông Si-môn Phê-rô, thưa với Người : "Ở đây có một em bé có năm chiếc bánh lúa mạch và hai con cá, nhưng với ngần ấy người thì thấm vào đâu !" Đức Giê-su nói : "Anh em cứ bảo người ta ngồi xuống đi." Chỗ ấy có nhiều cỏ. Người ta ngồi xuống, nguyên số đàn ông đã tới khoảng năm ngàn. Vậy, Đức Giê-su cầm lấy bánh, dâng lời tạ ơn, rồi phân phát cho những người ngồi đó. Cả nhỏ, Người cũng phân phát như vậy, ai muốn ăn bao nhiêu tùy ý. Khi họ đã no nê rồi, Người bảo các môn đệ : "Anh em thu lại những miếng thừa kéo phí đi." Họ liền

đi thu những miếng thừa của năm chiếc bánh lúa mạch người ta ăn còn lại, và chất đầy được mười hai thúng. Dân chúng thấy dấu lạ Đức Giê-su làm thì nói : "Hắn ông này là vị ngôn sứ, Đấng phải đến thế gian !"

*Chúa đã làm phép lạ
Năm ngàn người no nê
Nhưng đừng vì cơm bánh
Đợi Chúa lúc chiều về*

*Khi nào con sầu khổ
Sực nhớ Chúa thiêng liêng
Con tha thiết kêu cầu
Nghĩa gì lòng thánh thiêng ?*

*Khi đời con vui sướng
Theo Chúa là nghĩa vụ
Lời kinh sớm nhạt nhòa
Trời đêm con yên ngủ !*

*Hãy tìm đến với Chúa
Bằng trót cả con tim
Đời ta bao sóng gió
Có Chúa sẽ im lìm*

*Hãy sống tròn kiếp người
Không mong chờ phép lạ
Ngày nay ta sống còn
Một phép lạ vô giá*

*Xin làm đũa con ngoan
Đẹp lòng Cha trên trời
Đời ta là phép lạ
Sợ gì những chơi vơi*

THỨ BẢY CN II PHỤC SINH

Ga. 6, 16-21

"Họ thấy Chúa Giê-su đi trên mặt biển"

Chiều đến, các môn đệ xuống bờ Biển Hồ, rồi xuống thuyền đi về phía Ca-phác-na-um bên kia Biển Hồ. Trời đã tối mà Đức Giê-su chưa đến với các ông. Biển động, vì gió thổi mạnh. Khi đã chèo được chừng năm hoặc sáu cây số, các ông thấy Đức Giê-su đi trên mặt Biển Hồ và đang tới gần thuyền. Các ông hoảng sợ. Nhưng Người bảo các ông : "Thầy đây mà, đừng sợ !" Các ông muốn rước Người lên thuyền, nhưng ngay lúc đó thuyền đã tới bờ, nơi các ông định đến.

* 1 Pr. 2, 9

Hỡi dân riêng Chúa,
hãy rao giảng quyền năng
của Đấng đã gọi anh em ra khỏi tối tăm
mà vào ánh sáng kỳ diệu của Người.

* Ga. 17, 24

Lạy Cha,
những kẻ Cha ban cho Con
thì Con muốn rằng :
Con ở đâu,
chúng cũng sẽ ở đây với Con,
để chúng chiêm ngưỡng vinh quang
mà Cha đã ban cho Con.

Ma-ri-a một lần sợ hãi

*Khi sứ thần chợt đến uy nghiêm
Ngài đã nói xin Bà đừng sợ
Lời "Xin Vâng" chén đáng nổi niềm*

*Thánh Giu-se một lần sợ hãi
Khi bạn mình bỗng chợt mang thai
Giấc mộng đó nhắc ông đừng sợ
Tình lặng cầm đầu mấy u hoài*

*Các tông đồ nhiều lần sợ hãi
Chúa Phục Sinh bao nỗi bất ngờ
Chúa vẫn nói "Thầy đây ! Đừng sợ !"
Trần niềm vui quét sạch bơ vơ*

*Trong đời anh bao nhiêu nỗi sợ
Sợ buồn đau sợ thiếu bạc tiền
Nhưng anh nhé ! Tình Ngài đừng thiếu
Có Ngài rồi - hết nỗi truan chuyên*

*Trong đời em bao nhiêu nỗi sợ
Sợ tuổi già sợ thiếu tình yêu
"Thầy đây ! Đừng sợ !", em nhớ không ?
Nắm tay Ngài em mãi yêu kiều*

*Trót mang phận người ai cũng sợ
Sợ bệnh, sợ ngày mai sẽ chết
Đức Ki-tô Phục Sinh hiện diện
Có được Ngài sợ lo chấm hết*

THỨ HAI CN III PHỤC SINH

Ga. 6, 22-29

"Hãy làm việc không cốt tìm của ăn hư nát, nhưng vì của ăn tồn tại cho đến muôn đời"

Hôm sau, đám đông dân chúng còn đứng ở bờ bên kia Biển Hồ, thấy rằng ở đó chỉ có một chiếc thuyền và Đức Giê-su lại không cùng xuống thuyền đó với các môn đệ, nhưng chỉ có các ông đi mà thôi. Tuy nhiên, có những thuyền khác từ Ti-bê-ri-a đến gần nơi dân chúng đã được ăn bánh sau khi Chúa dâng lời tạ ơn. Vậy khi dân chúng thấy Đức Giê-su cũng như các môn đệ đều không có ở đó, thì họ xuống thuyền đi Ca-phác-na-um tìm Người. Khi gặp thấy Người ở bên kia Biển Hồ, họ nói : "Thưa Thầy, Thầy đến đây bao giờ vậy ?" Đức Giê-su đáp : "Thật, tôi bảo thật các ông, các ông đi tìm tôi không phải vì các ông đã thấy dấu lạ, nhưng vì các ông đã được ăn bánh no nê. Các ông hãy ra công làm việc không phải vì lương thực mau hư nát, nhưng để có lương thực thường tồn đem lại phúc trường sinh, là thứ lương thực Con Người sẽ ban cho các ông, bởi vì chính Con Người là Đấng Thiên Chúa Cha đã ghi dấu xác nhận." Họ liền hỏi Người : "Chúng tôi phải làm gì để thực hiện những việc Thiên Chúa muốn ?" Đức Giê-su trả lời : "Việc Thiên Chúa muốn cho các ông làm, là tin vào Đấng Người sai đến."

Của cải ! Bánh cơm !

Có người vì nó mất danh thơm

Mang phận người vẫn là cơn nhức nhối

Nhưng đừng vì thế ta đi vào ngõ tối

Cả đời người chỉ có thể thôi !

Không lời kinh một thoáng nở trên môi

Bóng giáo đường ngõ chùng xa lạ

Gần thật đấy nhưng lòng ta xa quá

Tình Ngài chết chỉ còn chút dư âm

Khi thất bại ta lên tiếng thì thắm

Thời gian lặng lẽ trôi

Rồi chợt thấy thánh giá trên đồi

Ngôi mộ đá lặng lẽ tháng năm

Ghi tên tuổi

một người giàu có tiếng tăm

Ta chợt rùng mình

Một phút choáng lặng thinh

Lời Ngài ngày xưa còn đó

"Hãy làm việc

không cốt tìm của ăn hư nát"

"Nhưng vì của ăn

tồn tại cho đến muôn đời"

Có bao nhiêu người giàu đã chết ?

Có bao người quyền thế chiều thắm mệt

Bỏ thời giờ vàng bạc

tìm liều thuốc trường sinh

Có ai ngờ đơn giản chỉ Niềm Tin

Tin Đức Ki-tô từ cõi chết sống lại

Tin tình Cha yêu con người mãi mãi

Tin Thánh Thần thánh hóa cõi trần gian

Cuộc sống ngày mai dấu gian nan

Trong niềm tin

Ta thanh thoát tấu bài ca tạ từ ...

THỨ BA CN III PHỤC SINH

Ga. 6, 30-35

"*Ta là bánh hằng sống*"

" Họ lại hỏi : "Vậy chính ông, ông làm được dấu lạ nào cho chúng tôi thấy để tin ông ? Ông sẽ làm gì đây ? Tổ tiên chúng tôi đã ăn man-na trong sa mạc, như có lời chép : Người đã cho họ ăn bánh bởi trời."

Đức Giê-su đáp : "Thật, tôi bảo thật các ông, không phải ông Mô-sê đã cho các ông ăn bánh bởi trời đâu, mà chính là Cha tôi cho các ông ăn bánh bởi trời, bánh đích thực, vì bánh Thiên Chúa ban là bánh từ trời xuống, bánh đem lại sự sống cho thế gian." Họ liền nói : "Thưa Ngài, xin cho chúng tôi được ăn mãi thứ bánh ấy." Đức Giê-su bảo họ : "Chính tôi là bánh trường sinh. Ai đến với tôi, không hề phải đói ; ai tin vào tôi, chẳng khát bao giờ ! "

** Tv. 30, 6ab, 7b, 8a*

Tôi phó thác tâm hồn tôi trong tay Chúa,
lạy Chúa,
lạy Thiên Chúa trung thành,
xin cứu chữa tôi.
Còn phần tôi,
tôi tin cậy ở Chúa,
tôi sẽ hân hoan mừng rỡ
vì đức từ bi của Chúa.

Lạy Chúa

Xin ban cho chúng con bánh hằng sống

Vì có Chúa trong con

Một no tràn của hạnh phúc

Dấu thế gian chìm con trong tử nhục

Một hoan lạc của tâm can

Dấu đời con

là bản giao hưởng của gian nan

Một ngọn gió mùa thu nhẹ nhẹ

ve vuốt tâm hồn

Dấu cuộc sống nhiều lúc

như người chết chưa chôn

Một ngày mùa tiếng hát bay cao

Dấu từng ngày vật lộn với lao đao

Một dòng suối ngọt ngào

Dấu chiếu về khô cháy những nhọc lao

Chỉ có Chúa thôi - Chúa ôi !

Chỉ có Ngài

mới vì con chết treo đỉnh đồi

Máu Ngài tuôn đổ cho lòng con sạch

Con biết nói gì đây

Nỗi niềm trong con vẫn chất đầy

Con chỉ biết dâng lời tha thiết

Đừng để tình con với Ngài

đường xa cách biệt

Con không sợ gian khổ tách con xa Ngài

Con chỉ sợ ngày mai sung sướng

Sẽ làm con lệch xa phương hướng

Càng đi con càng xa bóng hình Ngài

Để cuối đời mới thấy mình sai lạc

Con đường về chìm trong gió cát

Mất Ngài rồi còn chi nữa mà mơ !

Thấy đời người

chỉ còn là một thoáng vu vơ

Xin cho con từng ngày biết thân thưa

"Không có gì

tách tôi ra khỏi

lòng mến của Thiên Chúa ...

THỨ TƯ CN III PHỤC SINH

Ga. 6, 35-40

*"Ý muốn của Cha Ta là hễ ai thấy Con,
thì có sự sống đời đời"*

Đức Giê-su bảo họ : "Chính tôi là bánh trường sinh. Ai đến với tôi, không hề phải đói ; ai tin vào tôi, chẳng khát bao giờ ! Nhưng tôi đã bảo các ông : các ông đã thấy tôi mà không tin. Tất cả những người Chúa Cha ban cho tôi đều sẽ đến với tôi, và ai đến với tôi, tôi sẽ không loại ra ngoài, vì tôi từ trời mà xuống, không phải để làm theo ý tôi, nhưng để làm theo ý Đấng đã sai tôi. Mà ý của Đấng đã sai tôi là tất cả những kẻ Người đã ban cho tôi, tôi sẽ không để mất một ai, nhưng sẽ cho họ sống lại trong ngày sau hết. Thật vậy, ý của Cha tôi là tất cả những ai thấy người Con và tin vào người Con, thì được sống muôn đời, và tôi sẽ cho họ sống lại trong ngày sau hết."

** Tv. 70, 8, 23*

Miệng tôi đầy lời ca ngợi Chúa,
để tôi có thể ca hát ;
môi tôi sẽ hoan hỷ
khi tôi ca mừng Chúa.

** Ga. 10, 27*

Chúa phán :

"Con chiền Ta thì nghe tiếng Ta,
Ta biết chúng và chúng theo Ta.

*Niềm tin món quà vô giá
Minh chứng tình Chúa cao vời
Trao ta chiều tím thương đau
Cùng nếm Phục Sinh sáng ngời*

*Trí lòng với sao cho nổi
Tình người tử tội trên cao
Nếu Ngài không ban ơn đủ
Ta sao nhận biết Chúa nào*

*"Minh Ta thật là của ăn
Máu Ta thật là của uống"
Phải chăng lời người điên dại
Cho ai niềm tin vắng bóng*

*Bao người vì Ngài đã chết
Minh chứng cho một niềm tin
Ta chờ gì nữa hỡi em
Cho thấy niềm tin của mình*

*Đừng để niềm tin như tranh
Trưng bày một góc nhà thôi
Niềm tin nên là ánh nắng
Sục sôi cây lá đâm chồi*

*Một niềm tin nơi Chúa Con
Đấng đã chết và sống lại
Là giá vé cho hành trình
Bến quê Trời chờ ta mãi...*

THỨ NĂM CN III PHỤC SINH

Ga. 6, 41-51

"Bánh hằng sống"

Người Do-thái liền xầm xì phản đối, bởi vì Đức Giê-su đã nói : "Tôi là bánh từ trời xuống." Họ nói : "Ông này chẳng phải là ông Giê-su, con ông Giu-se đó sao ? Cha mẹ ông ta, chúng ta đều biết cả, sao bây giờ ông ta lại nói : "Tôi từ trời xuống ?" Đức Giê-su bảo họ : "Các ông đừng cố xầm xì với nhau ! Chẳng ai đến với tôi được, nếu Chúa Cha là Đấng đã sai tôi, không lôi kéo người ấy, và tôi, tôi sẽ cho kẻ ấy sống lại trong ngày sau hết. Xưa có lời chép trong sách Các Ngôn Sứ : Hết mọi người sẽ được Thiên Chúa dạy dỗ. Vậy phàm ai nghe và đón nhận giáo huấn của Chúa Cha, thì sẽ đến với tôi. Không phải là đã có ai thấy Chúa Cha đâu, nhưng chỉ có Đấng từ nơi Thiên Chúa mà đến, chính Đấng ấy đã thấy Chúa Cha. Thật, tôi bảo thật các ông, ai tin thì được sự sống đời đời. Tôi là bánh trường sinh. Tổ tiên các ông đã ăn man-na trong sa mạc, nhưng đã chết. Còn bánh này là bánh hằng sống từ trời xuống. Ai ăn bánh này, sẽ được sống muôn đời. Và bánh tôi sẽ ban tặng, chính là thịt tôi đây, để cho thể gian được sống."

Ôi Giê-su !

Nói sao hết tình Ngài yêu

Ngài lấy thịt mình nuôi nhân loại

Là bánh hằng sống

cho người lữ khách khắp ngoài

*Một thách đố cho kẻ yếu lòng tin
Nhưng là an ủi cho người đã tin*

Lạy Chúa Giê-su

Xin Ngài đến với con từng chiều

Để hồn con khỏi chết khô vì đói

Đói khát Lời chân thật

Đói khát Bánh trường sinh

Lạy Chúa Giê-su

Xin mau đến cùng con

Để hồn con

thôi cay đắng vì những hiểu lầm

Để hồn con

thôi băng giá vì những nghi kỵ

Để hồn con

thôi than van vì những khổ đau

Để con đủ sức phá vỡ những ngăn cách

Để con đủ sức vùi lấp

những hố sâu của lòng trí đi hoang

Để con đủ sức đập tan

những lô-cốt của hiểm khích

Để con luôn biết quảng đại

Biết sống cho những người anh em

Biết phục vụ hơn là được phục vụ

Biết chia sẻ những tủi nhục

hơn là hưởng thụ

Biết nhìn về tha nhân

hơn là nghĩ tới mình

Lạy Chúa Giê-su

Xin mau đến cùng con

Cho con khỏi chết khô giữa cuộc đời

Vì hồn con phải đói khát

Tình yêu bao la của Ngài

THỨ SÁU CN III PHỤC SINH

Ga. 6, 52-59

"Thịt Ta thật là của ăn, Máu Ta thật là của uống"

Người Do-thái liên tranh luận sôi nổi với nhau. Họ nói : "Làm sao ông này có thể cho chúng ta ăn thịt ông ta được ?" Đức Giê-su nói với họ : "Thật, tôi bảo thật các ông : nếu các ông không ăn thịt và uống máu Con Người, các ông không có sự sống nơi mình. Ai ăn thịt và uống máu tôi, thì được sống muôn đời, và tôi sẽ cho người ấy sống lại vào ngày sau hết, vì thịt tôi thật là của ăn, và máu tôi thật là của uống. Ai ăn thịt và uống máu tôi, thì ở lại trong tôi, và tôi ở lại trong người ấy. Như Chúa Cha là Đấng hằng sống đã sai tôi, và tôi sống nhờ Chúa Cha thế nào, thì kẻ ăn tôi, cũng sẽ nhờ tôi mà được sống như vậy. Đây là bánh từ trời xuống, không phải như bánh tổ tiên các ông đã ăn, và họ đã chết. Ai ăn bánh này, sẽ được sống muôn đời."

Đó là những điều Đức Giê-su đã nói khi giảng dạy trong hội đường, ở Ca-phác-na-um.

** Tv. 116, 2*

Vì tình thương Chúa
dành cho chúng tôi
thực là mãnh liệt,
và lòng trung thành của Chúa
tồn tại muôn đời.

*Như con chiên hiến tế
Chúa chịu xẻ thịt ra
Trên đồi Can-vê đó
Làm của ăn nuôi ta*

*Ngày Chúa chết trên đồi
Xác thân không còn máu
Máu tràn khắp trần gian
Nuôi đoàn người lữ thứ*

*Tình yêu như vậy sao !
Là trao hết thân mình
Cho loài người yêu dấu
Nhận về nỗi lặng thinh ?*

*Con xin quỳ tạ tội
Tháng ngày những đi hoang
Ngài ơi xin tha thứ
Cho con phút huy hoàng*

*Nếp mình bên lòng Chúa
Cầm lấy Thịt Ngài ăn
Máu Ngài no say uống
Còn hạnh phúc nào bằng*

*Có Ngài ở trong con
Ngày mai sẽ vô tư
Trên đường về thiên quốc
Không sợ Cha chối từ*

THỨ BẢY CN III PHỤC SINH

Ga. 6, 60-69

"Bỏ Ngài, con theo ai ?"

Nghe rồi, nhiều môn đệ của Người liền nói : "Lời này chướng tai quá ! Ai mà nghe nổi ?" Nhưng Đức Giê-su tự mình biết được là các môn đệ đang xầm xì về vấn đề ấy, Người bảo các ông : "Điều đó, anh em lấy làm chướng, không chấp nhận được ư ? Vậy nếu anh em thấy Con Người lên nơi đã ở trước kia thì sao ? Thần Khí mới làm cho sống, chứ xác thịt chẳng có ích gì. Lời Thầy nói với anh em là thần khí và là sự sống. Nhưng trong anh em có những kẻ không tin." Quả thật, ngay từ đầu, Đức Giê-su đã biết những kẻ nào không tin, và kẻ nào sẽ nộp Người. Người nói tiếp : "Vì thế, Thầy đã bảo anh em : không ai đến với Thầy được, nếu Chúa Cha không ban ơn ấy cho. Từ lúc đó, nhiều môn đệ rút lui, không còn đi theo Người nữa.

Vậy Đức Giê-su hỏi Nhóm Mười Hai : "Cả anh em nữa, anh em cũng muốn bỏ đi hay sao ?" Ông Si-môn Phê-rô liền đáp : "Thưa Thầy, bỏ Thầy thì chúng con biết đến với ai ? Thầy mới có những lời đem lại sự sống đời đời. Phần chúng con, chúng con đã tin và nhận biết rằng chính Thầy là Đấng Thánh của Thiên Chúa."

Bỏ Ngài tôi biết theo ai

Theo Lê-nin ư ?

Tôi sẽ nhận gì

sau những của cải vật chất

Theo Tư bản ư ?

Tôi sẽ nhận gì sau những hưởng thụ

Theo cô đào Sharon Stone ư ?

Tôi sẽ nhận gì

sau những thoáng giây vui thú

Theo nhà triệu phú Bill Gates ư ?

Tôi sẽ nhận gì sau cuộc đời này

Chỉ mình Ngài thôi

Vâng ! Chỉ mình Ngài mới hứa cho tôi

Một-sự-sống-đời-đời

sau cuộc sống phù du này

Và Ngài

Ngài đã dọn sẵn cho tôi, cho anh

và cho tất cả mọi người

Những ai tin vào Ngài

Trong Ngài đã có Lời ban sự sống

Một sự sống vĩnh cửu trong hoan lạc

Bên người Cha ngàn đời yêu dấu

Đã ban cho ta một đức tin

Để tin vào chính Con của Ngài

Đức Giê-su Ki-tô

Đấng đã chết và sống lại

Chỉ vì yêu thương

Bỏ Ngài con biết theo ai ?

Ôi Giê-su !

Xin Ngài đừng bỏ rơi con

Để đời con

Là những chuỗi ngày dài hạnh phúc

Là hành trình về sự sống vĩnh cửu

Mà chỉ Ngài

mới có và ban tặng cho con

Và cho tất cả những ai tin vào Ngài

THỨ HAI CN IV PHỤC SINH

Ga. 10, 1-10

"Ta là cửa chuông chiên"

"Thật, tôi bảo thật các ông : Ai không đi qua cửa mà vào ràn chiên, nhưng trèo qua lối khác mà vào, người ấy là kẻ trộm, kẻ cướp. Còn ai đi qua cửa mà vào, người ấy là mục tử. Người giữ cửa mở cho anh ta vào, và chiên nghe tiếng của anh ; anh gọi tên từng con, rồi dẫn chúng ra. Khi đã cho chiên ra hết, anh ta đi trước và chiên đi theo sau, vì chúng nhận biết tiếng của anh. Chúng sẽ không theo người lạ, nhưng sẽ chạy trốn, vì chúng không nhận biết tiếng người lạ." Đức Giê-su kể cho họ nghe dụ ngôn đó. Nhưng họ không hiểu những điều Người nói với họ.

Vậy, Đức Giê-su lại nói : "Thật, tôi bảo thật các ông : Tôi là cửa cho chiên ra vào. Mọi kẻ đến trước tôi đều là trộm cướp ; nhưng chiên đã không nghe họ. Tôi là cửa. Ai qua tôi mà vào thì sẽ được cứu. Người ấy sẽ ra vào và gặp được đồng cỏ. Kẻ trộm chỉ đến để ăn trộm, giết hại và phá hủy. Phần tôi, tôi đến để cho chiên được sống và sống dồi dào.

** Tv. 115, 12-13*

Tôi lấy gì dâng lại cho Chúa,
để đền đáp những điều
Ngài ban tặng cho tôi ?
Tôi sẽ lãnh chén cứu độ,
và tôi sẽ kêu cầu danh Chúa.

*Con mong là chiên của Ngài
Sói đến nào có sợ chi
Bóng đêm rợn rùng nguy hiểm
Bên Ngài nào có lo gì*

*Ngài dõi theo con từng ngày
Theo Ngài không lo lạc lối
Gậy Ngài phủ kín thương yêu
Đưa về đồng xanh cỏ non*

*Gió chướng vẫn vũ cơn mưa
Tay Ngài mái che yên ấm
Dấu ai hung hăng nghiêm cấm
Theo Ngài hạt nắng lúa thừa*

*Chính Ngài đó, người mục tử
Hy sinh chết vì đàn chiên
Ôi ! Người mục tử thánh thiêng
Hồn con xin Ngài thương ngự*

*Biến đổi con nên ngoan hiền
Trong ràn chiên Ngài chăn dắt
Dấu con giấc ngủ không tròn
Tiếng Ngài ru - Ôi ! dịu đặt*

*Xin mãi là chiên của Ngài
Cho đời con sẽ thắm xinh
Thỏa thuê cánh đồng thiên quốc
Bên Ngài hạnh phúc an bình*

THỨ BA CN IV PHỤC SINH

Ga. 10, 22-30

"Ta và Cha Ta là một"

Khi ấy, ở Giê-ru-sa-lem, người ta đang mừng lễ Cung Hiến Đền Thờ. Bấy giờ là mùa đông. Đức Giê-su đi đi lại lại trong Đền Thờ, tại hành lang Sa-lô-môn. Người Do-thái vây quanh Đức Giê-su và nói: "Ông còn để lòng trí chúng tôi phải thắc mắc cho đến bao giờ? Nếu ông là Đấng Ki-tô, thì xin nói công khai cho chúng tôi biết." Đức Giê-su đáp: "Tôi đã nói với các ông rồi mà các ông không tin. Những việc tôi làm nhân danh Cha tôi, những việc đó làm chứng cho tôi. Nhưng các ông không tin, vì các ông không thuộc về đoàn chiên của tôi. Chiên của tôi thì nghe tiếng tôi; tôi biết chúng và chúng theo tôi. Tôi ban cho chúng sự sống đời đời; không bao giờ chúng phải diệt vong và không ai cướp được chúng khỏi tay tôi. Cha tôi, Đấng đã ban chúng cho tôi, thì lớn hơn tất cả, và không ai cướp được chúng khỏi tay Chúa Cha. Tôi và Chúa Cha là một."

** Tv. 41, 2, 3*

Như nai rừng khát mong nguồn nước, hồn tôi khát Chúa, Chúa Trời ôi.

Hồn tôi khát Chúa Trời,
Chúa Trời hằng sống,
ngày nào tôi được
tìm về ra mắt Chúa Trời.

*Ngài khê gọi tên tôi
Như mục tử hiền lành
Thương đàn chiên khê gọi
Về bên suối đồng xanh*

*Nhiều khi chân chùng bước
Nanh vuốt bầy sói dữ
Gầm gừ đến lạnh lòng
Hồn rối ren do dự*

*Tôi quên lời Chúa nói
"Không ai trên thế gian
Giựt chúng khỏi tay Ta"
Ngỡ đời như chiếu tàn*

*Ôi lạy Chúa Giê-su
Xin cho con nên một
Trong mảnh đất tình yêu
Chớm lộc non tươi tốt*

*Có Chúa trong tôi rồi
Nào có chi khiếp sợ
Đường về đâu bỏ ngõ
Tiếng hát nở trên môi*

*Tôi sẽ nắm tay anh
Anh sẽ nắm tay em
Em sẽ nắm tay Ngài
Hòa tình khúc dụ ên*

THỨ TƯ CN IV PHỤC SINH

Ga. 12, 44-50

"Ta là sự sáng đã đến thế gian"

Đức Giê-su lớn tiếng nói rằng :
"Ai tin vào tôi, thì không phải là tin vào
tôi, nhưng là tin vào Đấng đã sai tôi ; ai
thấy tôi là thấy Đấng đã sai tôi. Tôi là
ánh sáng đến thế gian, để bất cứ ai tin
vào tôi, thì không ở lại trong bóng tối. Ai
nghe những lời tôi nói mà không tuân giữ,
thì không phải chính tôi xét xử người ấy,
vì tôi đến không phải để xét xử thế gian,
nhưng để cứu thế gian. Ai từ chối tôi và
không đón nhận lời tôi, thì có quan tòa
xét xử người ấy trong ngày sau hết. Thật
vậy, không phải tôi tự mình nói ra, nhưng
là chính Chúa Cha, Đấng đã sai tôi, truyền
lệnh cho tôi phải nói gì, tuyên bố gì. Và
tôi biết : mệnh lệnh của Người là sự sống
đời đời. Vậy, những gì tôi nói, thì tôi nói
đúng như Chúa Cha đã nói với tôi."

*Đêm đã qua và ngày sắp đến
Nhưng tôi vẫn vùng vẫy
trong bóng tối sự chết
Vì hồn tôi đang chạy theo thần dữ
Tìm phút phù du của hoan lạc
Cho tâm hồn nhẹ bớt những thương đau
Cho đơn cô thiêu rình mò cắn xé
Nhưng cứ thế
tôi lạc vào khu rừng sự chết
Bóng tối phủ đầy những thê lương*

Có chăng

một hồi hận cho phút giây lầm lỡ !

Nhưng kìa ! Ngài đã đến

Không phải để nhận chìm tất cả

Nhưng là

giang cánh tay nhân từ cứu vớt

Tôi vùng dậy để tình yêu Ngài hướng tới

Máu Ngài đã đổ ra

Trên cây thập hình

một chiều xưa không lịm tắt

Tôi tin và tôi được tẩy uế

Tin Chúa

là chấp nhận cuồng phong thách đố

Tin Chúa

là đón nhận Lời Ngài với thương đau

Rồi ngày mai lên đường hô to khẩu hiệu

"Đức Ki-tô

đã yêu thương thế gian cho đến chết"

Tin Chúa

là chấp nhận hành động của Ngài

trong phó thác

Rồi ngày mai lên đường

đi sâu vào bóng tối thế gian

Rọi chiếu ánh sáng Phục Sinh của Ngài

Vào hang cùng ngõ hẻm

Từng góc ngách cuộc đời

Để mọi người nhìn thấy ánh sáng

Ánh sáng của Thiên Chúa nhân từ

Đấng đến để cứu vớt

chứ không phải để luận phạt

Để mọi người trở nên một

Tin nhận người Cha nhân từ

Đấng đã sai Ngài đến

THỨ NĂM CN IV PHỤC SINH

Ga. 13, 16-20

"Ai đón nhận kẻ Thầy sai, đó là nhận
Thầy"

Thật, Thầy bảo thật anh em : tôi
tố không lớn hơn chủ nhà, kẻ được sai đi
không lớn hơn người sai đi. Anh em đã biết
những điều đó, nếu anh em thực hành, thì
thật phúc cho anh em ! Thầy không nói với
tất cả anh em đâu. Chính Thầy biết những
người Thầy đã chọn, nhưng phải ứng nghiệm
lời Kinh Thánh sau đây : Kẻ đã cùng con
chia cơm sẻ bánh lại giờ gột đạp con. Thầy
nói với anh em điều đó ngay từ lúc này,
trước khi sự việc xảy ra, để khi sự việc
xảy ra, anh em tin là Thầy Hằng Hữu.
Thật, Thầy bảo thật anh em : ai đón tiếp
người Thầy sai đến là đón tiếp Thầy, và ai
đón tiếp Thầy là đón tiếp Đấng đã sai
Thầy."

** Tv. 88, 2-3*

Tôi sẽ ca ngợi
tình thương của Chúa
tới muôn đời,
qua mọi thế hệ
miệng tôi loan truyền
lòng trung thành Chúa.
Vì Ngài đã phán :
" Tình thương của Ta
đứng vững muôn đời",
trên cõi trời cao,
Ngài đã thiết lập lòng trung tín.

*Chúa sai đến cho con
Một người cha cứng rắn
Mong muốn con mình thắng
Trong cuộc chiến trần gian*

*Chúa sai đến cho con
Một người mẹ dịu hiền
Ngày đêm hằng cầu nguyện
Cho con mình trung kiên*

*Chúa sai đến cho con
Một cha xứ nghiêm nghị
Nhiều khi con đã nghĩ
Ngài giết chết mầm non*

*Chúa sai đến cho con
Người phong hủi bên đường
Người ăn xin nghèo đói
Mong nhận chút tình thương*

*Con vẫn thấy quanh mình
Là công cùm luật lệ
Là xiềng xích khắc khe
Giám tù người tuổi trẻ*

*Xin cho con nhận ra
Chính Ngài sai họ đến
Chỉ mong con nên thánh
Theo Ngài về với Cha*

THỨ SÁU CN IV PHỤC SINH

Ga. 14, 1-6

"Thầy là đường, là sự thật và là sự sống"

Anh em đừng xao xuyến ! Hãy tin vào Thiên Chúa và tin vào Thầy. Trong nhà Cha Thầy, có nhiều chỗ ở ; nếu không, Thầy đã nói với anh em rồi, vì Thầy đi dọn chỗ cho anh em. Nếu Thầy đi dọn chỗ cho anh em, thì Thầy lại đến và đem anh em về với Thầy, để Thầy ở đâu, anh em cũng ở đó. Và Thầy đi đâu, thì anh em biết đường rồi."

Ông Tô-ma nói với Đức Giê-su :
"Thưa Thầy, chúng con không biết Thầy đi đâu, làm sao biết được đường ?" Đức Giê-su đáp : "Chính Thầy là con đường, là sự thật và là sự sống. Không ai có thể đến với Chúa Cha mà không qua Thầy."

** Tv. 88, 25-27*

Thành tín và ân sủng của Ta
hằng ở với người,
và nhân danh Ta,
sức mạnh người tăng thêm mãi.
Chính người sẽ thưa cùng Ta :
"Chúa là Cha tôi,
là Thiên Chúa
và Đá Tảng cứu độ của tôi."

** Rom. 4, 25*

Đức Ki-tô, Chúa chúng ta
đã bị nộp vì tội lỗi chúng ta,

và đã sống lại
để chúng ta được công chính hóa.

*Trên đường về nhà Cha
Chông gai trùm sỏi đá
Nếu như không có Ngài
Bước chân con kể lạ*

*Trần thế đầy dối gian
Phù hoa với vinh quang
Nếu như không có Ngài
Sự Thật con đâu màng*

*Cuộc đời vẫn vội vã
Thấm thoát đã tuổi già
Nếu như không có Ngài
Đời người khúc bi ca*

*Tôi muốn reo vang trời
Hồng ân Ngài giải thoát
Khỏi ngõ cụt cuộc đời
Ôi tình Ngài dịu ngọt*

*Đời con nếu vắng Ngài
Có đáng sống hay không
Bên ba cùng thời gian
Thú chi phận chim lồng*

*Chấp tay xin cảm tạ
Một lần Ngài đã đến
Dẫn con về với Cha
Hạnh phúc không bờ bến*

THỨ BẢY CN IV PHỤC SINH

Ga. 14, 7-14

"Ai thấy Thầy là xem thấy Cha"

"Nếu anh em biết Thầy, anh em cũng biết Cha Thầy. Ngay từ bây giờ, anh em biết Người và đã thấy Người."

Ông Phi-líp-phê nói : "Thưa Thầy, xin tỏ cho chúng con thấy Chúa Cha, như thế là chúng con mãn nguyện." Đức Giê-su trả lời : "Thầy ở với anh em bấy lâu, thế mà anh Phi-líp-phê, anh chưa biết Thầy ư ? Ai thấy Thầy là thấy Chúa Cha. Sao anh lại nói : 'Xin tỏ cho chúng con thấy Chúa Cha?' Anh không tin rằng Thầy ở trong Chúa Cha và Chúa Cha ở trong Thầy sao ? Các lời Thầy nói với anh em, Thầy không tự mình nói ra. Nhưng Chúa Cha, Đấng luôn ở trong Thầy, chính Người làm những việc của mình. Anh em hãy tin Thầy : Thầy ở trong Chúa Cha và Chúa Cha ở trong Thầy ; bằng không thì hãy tin vì công việc Thầy làm. Thật, Thầy bảo thật anh em, ai tin vào Thầy, thì người đó cũng sẽ làm được những việc Thầy làm. Người đó còn làm những việc lớn hơn nữa, bởi vì Thầy đến cùng Chúa Cha. Và bất cứ điều gì anh em nhân danh Thầy mà xin, thì Thầy sẽ làm, để Chúa Cha được tôn vinh nơi người Con. Nếu anh em nhân danh Thầy mà xin Thầy điều gì, thì chính Thầy sẽ làm điều đó."

"Ai thấy Thầy là xem thấy Cha"

*Ước gì con nói được như thế
Cho hết mọi người trong thế hệ
Chớ là đời con một khúc ca*

*Muốn thật nhiều nhưng nặng nề quá
Một thân xác ruộng chịu thú vui
Ngày lại ngày vươn cao hình bóng
Thật tội nghiệp đáng Chúa xa lui*

*Vẫn dương ngày mai vẫn còn đó
Xác xơ người nghèo vẫn còn đây
Hồn tôi ơi còn chờ chi nữa
Lẽ nào lại đi gió về mây*

*Bàn tay anh dẫu, người bạn trẻ
Sức mạnh anh nâng dậy bao người
Làm gì đi cho đời nhìn thấy
Trong mắt anh hình Chúa mỉm cười*

*Bao nhiêu người chờ đợi nơi em
Sự dịu dàng an ủi vỗ về
Đau thương như rừng thu trút lá
Lòng em đến giải thoát ê chề*

*Nếu mỗi người chúng ta cùng làm
Đời mình là hình ảnh Đức Ki-tô
Chiến tranh tàn phá sẽ không còn
Trần thế an bình hết vong nô*

THỨ HAI CN V PHỤC SINH

Ga. 14, 21-26

"Ai yêu mến Thầy thì sẽ giữ lời Thầy"

"Ngày đó, anh em sẽ biết rằng Thầy ở trong Cha Thầy, anh em ở trong Thầy, và Thầy ở trong anh em. Ai có và giữ các điều răn của Thầy, người ấy mới là kẻ yêu mến Thầy. Mà ai yêu mến Thầy, thì sẽ được Cha Thầy yêu mến. Thầy sẽ yêu mến người ấy, và sẽ tỏ mình ra cho người ấy."

Ông Giu-đa, không phải Giu-đa Ít-ca-ri-ô-t, nói với Đức Giê-su : "Thưa Thầy, tại sao Thầy phải tỏ mình ra cho chúng con, mà không tỏ mình ra cho thế gian ?" Đức Giê-su đáp : "Ai yêu mến Thầy, thì sẽ giữ lời Thầy. Cha Thầy sẽ yêu mến người ấy. Cha Thầy và Thầy sẽ đến và ở lại với người ấy. Ai không yêu mến Thầy, thì không giữ lời Thầy. Và lời anh em nghe đây không phải là của Thầy, nhưng là của Chúa Cha, Đấng đã sai Thầy. Các điều đó, Thầy đã nói với anh em, đang khi còn ở với anh em. Nhưng Đấng Bảo Trợ là Thánh Thần Chúa Cha sẽ sai đến nhân danh Thầy, Đấng đó sẽ dạy anh em mọi điều Thầy đã nói với anh em.

* Tv. 113B, 1

Không phải cho chúng tôi, lạ Chúa, không phải cho chúng tôi, nhưng xin cho danh Ngài rạng sáng, vì đức từ bi,

vì lòng trung tín của Ngài.

*Lời Ngài lấm lúc xót xa
Che khuất yêu thương đậm đà
Chỉ còn cô đơn giữa phố
Mơ phút hồn trôi phím ngà*

*Vấn biết yêu là thế đấy
Là nghe tiếng Ngài vang đây
Là hiện thực Lời Ngài nói
Dẫu đời buồn đau biết mấy*

*Nghe Ngài sẽ mất vinh hoa
Nghe Ngài nhiều nỗi ê chề
Nghe Ngài trần gian chán chê
Nghe Ngài buồn đau là thế*

*Biết thế nhưng tôi vẫn yêu
Cứ để hồn thêm tê tái
Mong sao hòa nhịp tình Ngài
Thánh giá vai mang mãi mãi*

*Tôi đau nhưng tôi vẫn biết
Ngôi Ba Thiên Chúa ở đây
Bên tôi phút giây hiện diện
Trao cho an ủi đong đầy*

*Ngài dẫn tôi qua đêm dài
Bình minh rực sáng ngày mai
Thánh giá đời, tôi xin vác
Có Ngài rồi ! Ngõ thiên thai...*

THỨ BA CN V PHỤC SINH

Ga. 14, 27-31

"Thầy ban bình an của Thầy cho chúng con"

Thầy để lại bình an cho anh em, Thầy ban cho anh em bình an của Thầy. Thầy ban cho anh em không theo kiểu thế gian. Anh em đừng xao xuyến cũng đừng sợ hãi. Anh em đã nghe Thầy bảo : "Thầy ra đi và đến cùng anh em." Nếu anh em yêu mến Thầy, thì hẳn anh em đã vui mừng vì Thầy đi về cùng Chúa Cha, bởi vì Chúa Cha cao trọng hơn Thầy. Bây giờ, Thầy nói với anh em trước khi sự việc xảy ra, để khi xảy ra, anh em tin.

Thầy sẽ không còn nói nhiều với anh em nữa, bởi vì Thủ lãnh thế gian đang đến. Đã hẳn, nó không làm gì được. Nhưng chuyện đó xảy ra là để cho thế gian biết rằng Thầy yêu mến Chúa Cha và làm đúng như Chúa Cha đã truyền cho Thầy. Nào đứng dậy ! Ta đi khỏi đây !"

** Tv. 144, 21*

Miệng tôi hãy xưng
lời ca ngợi khen Chúa,
mọi loài huyệt nhục
hãy chúc tụng danh Chúa tới muôn đời.

** Rom. 6, 8*

Nếu chúng ta đã chết với Đức Ki-tô,

chúng ta tin rằng
chúng ta cũng sẽ cùng sống với Người.

*Thầy sẽ ban bình an của Thầy
Không như bình an người trần thế
Ngài đã mua nó bằng giá máu
Tặng người Ngài yêu muôn thế hệ*

*Ngài sống lại mang về bình an
Món quà vô giá ai tin Ngài
Xua đi tối tăm đang trải rộng
Phá nổi u buồn chất nặng vai*

*Bình an Ngài đến như trăng sáng
Đêm hè nô nức tiếng cười vui
Nhu dòng suối mát cho lũ khách
Môi gót trần gian nặng đập vùi*

*Bình an Ngài đến chầy trong hồn
Đâu còn ngày tháng nổi quận đau
Nắng mai thức giấc tôi vui sướng
Rửa mặt tình yêu tôi bước mau*

*Bước ra phố phường tôi lạc lõng
Nhìn thấy ai cũng tròn đôi mắt
Một nét cười vui sáng gương mặt
Thì ra tôi mang hình ảnh Chúa !*

*Tôi muốn giang tay nắm mọi người
Cho bình an đó nổi gió lên
Xông vào từng hang cùng ngõ hẻm
Thổi mát lòng ai sóng lênh đênh*

THỨ TƯ CN V PHỤC SINH

Ga. 15, 1-8

"Thầy là cây nho, chúng con là nhánh"

"Thầy là cây nho thật, và Cha Thầy là người trồng nho. Cành nào gắn liền với Thầy mà không sinh hoa trái, thì Người chặt đi ; còn cành nào sinh hoa trái, thì Người cắt tỉa cho nó sinh nhiều hoa trái hơn. Anh em được thanh sạch rồi nhờ lời Thầy đã nói với anh em. Hãy ở lại trong Thầy như Thầy ở lại trong anh em. Cũng như cành nho không thể tự mình sinh hoa trái, nếu không gắn liền với cây nho, anh em cũng thế, nếu không ở lại trong Thầy.

Thầy là cây nho, anh em là cành. Ai ở lại trong Thầy và Thầy ở lại trong người ấy, thì người ấy sinh nhiều hoa trái, vì không có Thầy, anh em chẳng làm gì được. Ai không ở lại trong Thầy, thì bị quăng ra ngoài như cành nho và sẽ khô héo. Người ta nhặt lấy, quăng vào lửa cho nó cháy đi. Nếu anh em ở lại trong Thầy và lời Thầy ở lại trong anh em, thì muốn gì, anh em cứ xin, anh em sẽ được như ý. Điều làm Chúa Cha được tôn vinh là : Anh em sinh nhiều hoa trái và trở thành môn đệ của Thầy."

** Tv. 70, 8. 23*

Miệng tôi
đầy lời ca ngợi Chúa,
để tôi có thể ca hát ;

môi tôi sẽ hoan hỷ
khi tôi ca mừng Chúa.

*Con muốn làm nhánh nho
Liên kết cây nho Chúa
Nhờn như con ca mùa
Tùng nhựa sống căng đầy*

*Bao giờ nắng hát lên
Cho con xanh màu lá
Con mưa đầu mùa hạ
Con e ấp nụ hoa*

*Con liên kết với Ngài
Sợ gì tiếng mưa rơi
Nước lụt lời gian dối
An bình nắng đem phơi*

*Con muốn Ngài cắt tỉa
Loại bỏ những si mê
Thờ ơ xa nhà Chúa
Mai ngày trái phủ phê*

*Chỉ có nhựa tình yêu
Gắn chặt con với Ngài
Xin dâng lời kinh nguyện
Tình con mãi không phai*

THỨ NĂM CN V PHỤC SINH

Ga. 15, 9-11

"Các con hãy ở trong tình yêu của Thầy, để niềm vui của các con được trọn vẹn"

Chúa Cha đã yêu mến Thầy thế nào, Thầy cũng yêu mến anh em như vậy. Anh em hãy ở lại trong tình thương của Thầy. Nếu anh em giữ các điều răn của Thầy, anh em sẽ ở lại trong tình thương của Thầy, như Thầy đã giữ các điều răn của Cha Thầy và ở lại trong tình thương của Người. Các điều ấy, Thầy đã nói với anh em để anh em được hưởng niềm vui của Thầy, và niềm vui của anh em được nên trọn vẹn.

* Tv. 95, 2b-3

Ngày ngày

hãy loan truyền ơn Người cứu độ.

Hãy tường thuật

vinh quang Chúa giữa chư dân
và phép lạ Người ở nơi vạn quốc.

Có con chim xanh

Bay trên nền trời dệt mây xanh

Bầu trời là mái nhà

Ấm êm và đầy quyến rũ

Có con cá xanh

Bơi trong biển nước trong xanh

Biển cả là ngôi nhà đồ sộ

nhưng đầy luyến thương

Nhưng chim và cá

sánh gì đâu với con người

Vì con người

có một người bạn chân chính

Đã quá yêu con người và chỉ vì yêu

Không một lợi lộc - Không lời mỉa dân

Chính người bạn ấy - Đức Ki-tô - đã nói

"Cha yêu thương Thầy thế nào

Thầy cũng yêu chúng con như vậy"

Chứng minh cho

lời nói tràn đầy tình yêu

Là cái chết trần trụi trên cây thập tự

Một chứng tích hùng hồn,

bất diệt cho tình yêu

Giê-su ! Giê-su ơi !

Tại sao vậy ? Tại sao ?

TÌNH YÊU -

Vâng - Một tình yêu nhưng không

Tôi dám thách đố mọi người

Có thể tìm cho tôi

một người bạn, một vị thầy

Có thể diễn tả đầy đủ

hơn mối tình Đức Ki-tô

Lạy Thiên Chúa Cha -

Con xin cảm tạ Ngài

Đã ban cho chúng con

một người bạn hữu

Ngài là Đức Giê-su Ki-tô

Lạy Chúa Thánh Linh -

Con xin cảm tạ Ngài

Đã soi sáng cho con hiểu được đôi chút

tình yêu của Đức Ki-tô đối với con người

Lạy Chúa Giê-su Ki-tô

Xin cho con thấm nhập tình yêu Ngài

Xin cho con niềm vui

được ở mãi trong tình yêu Ngài. Amen

THỨ SÁU CN V PHỤC SINH

Ga. 15, 12-17

"Các con hãy yêu mến nhau"

Đây là điều răn của Thầy : anh em hãy yêu thương nhau như Thầy đã yêu thương anh em. Không có tình thương nào cao cả hơn tình thương của người đã hy sinh tính mạng vì bạn hữu của mình. Anh em là bạn hữu của Thầy, nếu anh em thực hiện những điều Thầy truyền dạy. Thầy không còn gọi anh em là tôi tớ nữa, vì tôi tớ không biết việc chủ làm. Nhưng Thầy gọi anh em là bạn hữu, vì tất cả những gì Thầy nghe được nơi Cha Thầy, Thầy đã cho anh em biết.

Không phải anh em đã chọn Thầy, nhưng chính Thầy đã chọn anh em, và cất cử anh em để anh em ra đi, sinh được hoa trái, và hoa trái của anh em tồn tại, hầu tất cả những gì anh em xin cùng Chúa Cha nhân danh Thầy, thì Người ban cho anh em. Điều Thầy truyền dạy anh em là hãy yêu thương nhau.

Trong suốt khoảng thời gian

Con người vẫn ước mơ

minh là bạn của một thần tượng

Có người muốn

là bạn của Fidel Castro

Có người muốn

là bạn của Erich Sagan

Có người muốn

là bạn của Michael Jackson

Có người muốn là bạn của Pélé

Có người muốn

là bạn của Cindy Crawford

Họ vinh dự, họ huênh hoang

vì là bạn của thần tượng

Họ vẫn thích có rất nhiều mối dây

với thần tượng họ

Còn tôi - Tôi đã chọn một thần tượng

Người đó chính là ĐỨC GIÊ-SU KI-TÔ

Chính Người đã nói một câu bất hủ :

"Không có tình yêu nào lớn hơn,

Là thí mạng vì người bạn hữu"

Chính Ngài đó - Vâng !

Chính Ngài

đã chọn và đã coi tôi là bạn hữu

Có ai hạnh phúc bằng tôi không nhỉ ?

Nhưng đáp lại tình bạn đó

Tôi phải làm gì chứ ?

Tôi sẽ xuống đường

Vào tận hang cùng ngõ hẻm

Để la thật to và thật hùng hồn

Tôi - Vâng - Chính tôi đây !

Tôi là bạn của Đức Ki-tô

Một người đã chiến thắng sự chết

Một người đã chết cho bạn hữu mình

Đừng bao giờ để mất tình bạn đó

Hỡi-con-người-tôi !

Hãy sống cho xứng với tình bạn Ngài

Đừng để bao giờ Ngài cảm thấy hổ thẹn

Vì có một người bạn như chúng ta !

THỨ BẢY CN V PHỤC SINH

Ga. 15, 18-21

"Các con không thuộc về thế gian này"

Nếu thế gian ghét anh em, anh em hãy biết rằng nó đã ghét Thầy trước. Giả như anh em thuộc về thế gian, thì thế gian đã yêu thích cái gì là của nó. Nhưng vì anh em không thuộc về thế gian và Thầy đã chọn, đã tách anh em ra khỏi thế gian, nên thế gian ghét anh em. Hãy nhớ lời Thầy đã nói với anh em : tôi tớ không lớn hơn chủ nhà. Nếu họ đã bắt bớ Thầy, họ cũng sẽ bắt bớ anh em. Nếu họ đã tuân giữ lời Thầy, họ cũng sẽ tuân giữ lời anh em. Nhưng họ sẽ làm tất cả những điều ấy chống lại anh em, vì anh em mang danh Thầy, bởi họ không biết Đấng đã sai Thầy.

** Tv. 99, 3*

Hãy biết rằng
Chúa là Thiên Chúa,
chính Người đã tạo tác thân ta và
ta thuộc quyền sở hữu của Người.

** Ga. 14, 16*

Thầy sẽ xin Chúa Cha
và Người sẽ ban cho các con
một Đấng Phù Trợ khác,
để ở cùng các con luôn mãi.

*Tôi sống giữa thế gian
Nhưng không thuộc về chúng
Hồn tôi đâu nao núng
Vì sống ân tình Ngài*

*Ngài tỏa sáng trên tôi
Ánh sáng Phục Sinh đó
Chói mắt cuộc đời họ
Thế gian đầy bóng tối*

*Từ đó là chiến tranh
Không còn nghe ca dao
Tiếng mẹ ru ngọt ngào
Đầu xanh vành khăn trắng*

*Đức Ki-tô , Thấy tôi
Hăng say Ngài chiến đấu
Một chiều nao trên đồi
Chết treo mình nhuộm máu*

*Chiến đấu cho sự sáng
Cuộc chiến ngỡ bình yên
Bao trùm những truân chuyên
Hạ gục biết bao người*

*Nhớ không ? Ngài Phục Sinh
Mở đường về sự sống
Ta mau hãy lên đường
Ngài đón ta về bến*

THỨ HAI CN VI PHỤC SINH

Ga. 15, 26-16,4

"Thần Chân lý sẽ làm chứng về Thầy"

Khi Đấng Bảo Trợ đến, Đấng mà Thầy sẽ sai đến với anh em từ nơi Chúa Cha, Người là Thần Khí sự thật phát xuất từ Chúa Cha, Người sẽ làm chứng về Thầy. Cả anh em nữa, anh em cũng làm chứng, vì anh em ở với Thầy ngay từ đầu. Thầy đã nói với anh em các điều ấy, để anh em khỏi bị vấp ngã. Họ sẽ khai trừ anh em khỏi hội đường. Hơn nữa, sẽ đến giờ kẻ nào giết anh em cũng tưởng mình phụng thờ Thiên Chúa. Họ sẽ làm như thế, bởi vì họ không biết Chúa Cha cũng chẳng biết Thầy. Nhưng Thầy đã nói với anh em những điều ấy, để khi đến giờ họ hành động, anh em nhớ lại là Thầy đã nói với anh em rồi.

** Tv. 149, 5, 6a, 9b*

Các tín đồ hãy mừng rỡ trong vinh quang, hãy hoan hỷ trong những nơi khu phố. Miệng họ hãy reo lên lời hoan hô Thiên Chúa. Đó là vinh quang cho mọi tín đồ của Chúa.

** Ga. 14, 13*

Chúa phán :

"Thầy sẽ không bỏ các con mồ côi : Thầy sẽ đến với các con và lòng các con sẽ vui mừng.

*Ngày xưa nơi dân Do thái
Mấy ai không biết Danh Ngài
Nhưng tin Ngài là Thiên Chúa
Đếm lại còn được những ai*

*Tông đồ từng ngày theo Chúa
Lời Ngài như gối tựa đầu
Loan báo trước - chiếu tử nạn
Hiểu gì đâu - choáng u sầu*

*Sống lại Ngài đem bình an
Lau khô nước mắt hoen mi
Sau những đêm dài mộng寐
Tông đồ thoáng một niềm vui*

*Nhưng kìa niềm vui chưa trọn
Thời gian gieo vãi lạng thinh
Nói sao cho hết tình Ngài
Mang đến cho đời Thánh Linh*

*Thánh Linh đến - tình yêu đầy
Hồn hăng say tràn sức mạnh
Trí mở ra đâu sợ gì
Tông đồ Chúa - đầy ơn thánh*

*Lạy Thánh Linh xin Ngài đến
Xuống trong con kẻ lạc loài
Đường trần gian còn xa quá
Con an tâm bước bên Ngài*

THỨ BA CN VI PHỤC SINH

Ga. 16, 5-11

*"Nếu Thầy không đi,
thì Đấng Phù Trợ sẽ không đến với các
con"*

"Những điều ấy, Thầy đã không nói với anh em ngay từ đầu, vì lúc ấy Thầy còn ở với anh em. Bây giờ Thầy đến cùng Đấng đã sai Thầy, và không ai trong anh em hỏi : "Thầy đi đâu ?" Nhưng vì Thầy nói ra các điều ấy, nên lòng anh em tràn ngập ưu phiền. Song, Thầy nói thật với anh em : Thầy ra đi thì có lợi cho anh em. Thật vậy, nếu Thầy không ra đi, Đấng Bảo Trợ sẽ không đến với anh em ; nhưng nếu Thầy đi, Thầy sẽ sai Đấng ấy đến với anh em. Khi Người đến, Người sẽ chứng minh rằng thế gian sai lầm về tội lỗi, về sự công chính và việc xét xử : về tội lỗi : vì Thầy đến cùng Chúa Cha, và anh em không còn thấy Thầy nữa ; về việc xét xử : vì Thủ lãnh thế gian này đã bị xét xử rồi.

** Tv. 137, 7c-8*

Tay hữu Chúa
khiến tôi được sống an lành,
Chúa sẽ hoàn tất cho tôi
những điều đã khởi sự,
lạy Chúa,
lòng nhân hậu Chúa
tôn tại muôn đời,
xin đừng bỏ rơi
công cuộc tay Ngài.

*Nỗi buồn sắp chia tay
Người Thấy mình yêu quý
Đông cao như ngọn sóng
Dập vùi đến ngã quỵ*

*Ngài đi - một khoảng trống
Biết cậy dựa vào ai
Ấu lo kéo giông lớn
Báo trước trận mưa dai*

*Dầm dể cơn thất vọng
Mơ ước sắp tàn phai
Ánh mắt phủ u hoài
Nửa hồn chết thương đau*

*Nhưng Ngài phải ra đi
Đấng Phù Trợ mới đến
Giúp lòng ai tin mến
Một sức sống vô biên*

*Ai đo được tình Chúa
Chăm chút như mẹ hiền
Ấu ơ từng giấc ngủ
Dấu con đã lớn khôn*

*Con xin cảm tạ Ngài
Ban cho Đấng Phù Trợ
Đâu còn gì phải sợ
Khi sống giữa thế trần*

THỨ TƯ CN VI PHỤC SINH

Ga. 16, 12-15

"Thần Chân Lý sẽ dạy cho các con biết
tất cả sự thật!"

Thầy còn nhiều điều phải nói với anh em. Nhưng bây giờ, anh em không có sức chịu nổi. Khi nào Thần Khí sự thật đến, Người sẽ dẫn anh em tới sự thật toàn vẹn. Người sẽ không tự mình nói điều gì, nhưng tất cả những gì Người nghe, Người sẽ nói lại, và loan báo cho anh em biết những điều sẽ xảy đến. Người sẽ tôn vinh Thầy, vì Người sẽ lấy những gì là của Thầy mà loan báo cho anh em. Mọi sự Chúa Cha có đều là của Thầy. Vì thế, Thầy đã nói : Người lấy những gì là của Thầy mà loan báo cho anh em.

* Tv. 148, 1-2

Hãy ca tụng Chúa từ muôn cõi trời,
hãy ca tụng Người trên nơi cao thẳm.
Các thiên thần Chúa,
hãy ca tụng Người đi,
ca tụng Người đi,
hỡi các đạo thiên binh.

* Ga. 15, 16.19

Chúa phán :
"Chính Thầy đã chọn các con
từ trong thế gian và đã cắt đặt
để các con đi,

và mang lại hoa trái,
và để hoa trái các con tồn tại."

*Có sự thật tôi chưa hiểu bao giờ
Có sự thật đau lòng nhưng vẫn nói
Có sự thật âm u cần chiếu rọi
Có sự thật đối diện vẫn ơ hồ*

*Hiểu sao nổi sự thật Đức Ki-tô
Lấy thịt mình làm của ăn nhân loại
Dấu con người sống trăm lần bại hoại
Xin tha thứ tình Ngài vẫn thứ tha*

*Dấu đã biết theo Ngài là thánh giá
Không phải một ngày
nhưng suốt cuộc đời
Bước chân nảy tiếng reo ca rộn rã
Sự thật đó đêm ngày vẫn ra khơi*

*Chỉ có Ngài - Vâng - chỉ duy có Ngài
Thần Chân Lý là Ngôi Ba Thiên Chúa
Ngài đã đến cho trần gian biến đổi
Kẻ tin Ngài từ đây không héo úa*

*Bóng cánh Ngài ủ ấp cho kẻ tin
Lau khô đi sầu buồn trong đời sống
Sức mạnh Ngài núi đá con nương ẩn
Dù đất con bước vào đường ước vọng*

*Nếu không Ngài đời con có là gì
Hãy ở bên con lạy Thần Chân Lý
Con lênh đênh trên biển đời gian dối
Nếu không Ngài tháng ngày là vô vị...*

THỨ NĂM CN VI PHỤC SINH

Ga. 16, 16-20

*"Các con sẽ buồn sầu,
nhưng nỗi buồn các con
sẽ thành niềm vui"*

"Ít lâu nữa, anh em sẽ không còn trông thấy Thầy, rồi ít lâu nữa, anh em sẽ lại thấy Thầy."

Bấy giờ vài người trong nhóm môn đệ của Đức Giê-su hỏi nhau : "Người muốn nói gì khi bảo chúng ta : 'Ít lâu nữa, anh em sẽ không trông thấy Thầy, rồi ít lâu nữa, anh em sẽ lại thấy Thầy' và 'Thầy đến cùng Chúa Cha'?" Vậy các ông nói : "Ít lâu nữa' nghĩa là gì ? Chúng ta không hiểu Người nói gì !" Đức Giê-su biết là các ông muốn hỏi mình, nên bảo các ông : "Anh em bàn luận với nhau về lời Thầy nói : 'Ít lâu nữa, anh em sẽ không trông thấy Thầy, rồi ít lâu nữa, anh em sẽ lại thấy Thầy'. Thật, Thầy bảo thật anh em : anh em sẽ khóc lóc và than van, còn thể gian sẽ vui mừng. Anh em sẽ lo buồn, nhưng nỗi buồn của anh em sẽ trở thành niềm vui."

** Tv. 67, 8.9.20*

Lạy Chúa,
khi Chúa dẫn đầu dân tộc tiến ra,
Chúa lên đường với họ,
và ở trong họ,
thì đất rung động
và trời vỡ lẽ.

*Nếu cuộc đời chỉ thế
Tôi đại gì khoanh tay
Ngắm nhìn những vui say
Đi qua theo tháng ngày*

*Có lần tôi hốt hoảng
Theo Chúa như vậy sao !
Nhìn bạn bè dâng cao
Lòng tôi sóng thét gào*

*Họ nhìn tôi thương hại
Tôi mỉm cười không nói
Chỉ một thoáng rùng mình
Đường đi nào đúng lối?*

*"Các con sẽ buồn rầu
Nhưng sẽ thành niềm vui"
Lời Ngài lời cuốn quá
Lẽ nào tôi bước lui*

*Tôi xin mãi theo Ngài
Ai cười chê cũng mặc
Lòng tôi đã biết chắc
Theo Ngài sáng tương lai*

THỨ SÁU CN VI PHỤC SINH

Ga. 16, 20-24

*"Niềm vui các con
sẽ không ai lấy mất được"*

Thật, Thầy bảo thật anh em : anh em sẽ khóc lóc và than van, còn thế gian sẽ vui mừng. Anh em sẽ lo buồn, nhưng nỗi buồn của anh em sẽ trở thành niềm vui. Khi sinh con, người đàn bà lo buồn vì đến giờ của mình ; nhưng sinh con rồi, thì không còn nhớ đến cơn gian nan nữa, bởi được chan chứa niềm vui vì một con người đã sinh ra trong thế gian. Anh em cũng vậy, bây giờ anh em lo buồn, nhưng Thầy sẽ gặp lại anh em, lòng anh em sẽ vui mừng ; và niềm vui của anh em, không ai lấy mất được. Ngày ấy, anh em không còn phải hỏi Thầy gì nữa. Thật, Thầy bảo thật anh em : anh em mà xin Chúa Cha điều gì, thì Người sẽ ban cho anh em nhân danh Thầy. Cho đến nay, anh em đã chẳng xin gì nhân danh Thầy. Cứ xin đi, anh em sẽ được, để niềm vui của anh em nên trọn vẹn.

** Col. 3, 1*

Nếu anh em sống lại
làm một với Đức Ki-tô,
thì anh em hãy tìm kiếm
những sự cao siêu trên trời,
nơi Đức Ki-tô
đang ngự bên hữu Thiên Chúa.

*Cuộc đời nhiều khóc lóc
Nước mắt là thời gian
Trôi đi trôi đi mãi
Dòng sông của khóc than*

*Là người Ki-tô hữu
Thánh giá vắt trên vai
Đi qua đường trần thế
Ngủ quên giấc u hoài*

*Đêm về đầy mộng寐
Xô dạt những đam mê
Bước chân tìm hạnh phúc
Hạnh phúc nhiệm ề chế*

*Em ơi đừng buồn nữa
Em giống Ngài lắm đó
Có điều em chưa rõ
Ngài là Đấng Phục Sinh*

*Ngài luôn ở bên anh
Hãng say làm chứng tá
Sầu buồn thành niềm vui
Sẽ không là phép lạ*

*Xin em đừng quên nhé
Lời Ngài hứa năm xưa
Ở cùng ta luôn mãi
Niềm hạnh phúc chưa bưa*

THỨ BẢY CN VI PHỤC SINH

GA. 16, 23-28

"Cha yêu mến các con, bởi vì các con yêu mến và tin Thầy"

Thầy đã dùng dụ ngôn mà nói những điều ấy với anh em. Sẽ đến giờ Thầy không còn dùng dụ ngôn mà nói với anh em nữa, nhưng Thầy sẽ nói rõ cho anh em về Chúa Cha, không còn úp mở. Ngày ấy, anh em sẽ nhân danh Thầy mà xin, và Thầy không nói với anh em là Thầy sẽ cầu xin Chúa Cha cho anh em. Thật vậy, chính Chúa Cha yêu mến anh em, vì anh em đã yêu mến Thầy, và tin rằng Thầy từ Thiên Chúa mà đến. Thầy từ Chúa Cha mà đến, và Thầy đã đến thế gian. Nay Thầy lại bỏ thế gian mà đến cùng Chúa Cha."

Nơi kia

Người tù ngồi trong xó tối nhìn cuộc đời

Đâu phải mình anh đang bị tù

Nhưng là cả gia đình

Những đứa con nheo nhóc

Người vợ hiền đang lòng gối vì kiếm ăn

Qua sông

Một người què gát chân lên nạng gỗ

Ngắm nhìn đời một hình ảnh thiếu hụt

Xuống đường

Người mù đang dò dẫm dưới ánh dương

Nghĩ cuộc đời có là gì

ngoài màu đen chất ngất

Cuối đường

Một người ăn xin đang mở rộng tay

Lạy lục cuộc đời

với một tâm hồn không hơn tượng đá

Và nơi này - Có tôi

Một người đã theo Đức Ki-tô

Cúi xuống cuộc đời

và hôn nhẹ lên mái tóc

Rồi thắm lặng

Ngỏ tiếng cảm ơn cuộc đời

Vì xuyên qua cuộc đời tôi đã gặp

Đức Ki-tô dịu hiền của tôi ngày nào

Ngài đang thăm trách tôi

Vì tôi đã không nhờ Ngài

Ngài đã luôn kêu mời

và trông chờ dài theo năm tháng

Nhưng nào tôi có đến với Ngài đâu !

Giê-su ơi !

Giờ đây con đang đến với Ngài đây

Trở về cùng Ngài với phút giây tạ tội

Con xin Ngài hãy nhận- hãy nhận con đi

Để tâm hồn con

được lấp đầy những thiếu thốn

Xin Ngài đưa về thảo nguyên tình yêu

Để nói cho Ngài tất cả những ai vì Ngài

Họ chịu tù hổ

Họ chịu thua thiệt

Họ chịu mất mát

Họ chỉ thấy cuộc đời

là cây đàn cầm nín

Họ chỉ biết cuộc đời là dòng sông cạn

Và từ đó họ không còn chính họ

Vì họ đã có Ngài

Xin Ngài hãy đến và vỗ về thưng yêu họ

Họ vẫn mong chờ và mãi mãi mong chờ

ánh vinh quang của Ngài . Amen .

THỨ HAI CN VII PHỤC SINH

Ga. 16, 29-33

*"Hãy can đảm lên,
Thầy đã thắng thế gian"*

Các môn đệ thưa Người : "Đấy, bây giờ Thầy nói rõ, chứ không còn dùng dụ ngôn nào nữa. Giờ đây, chúng con nhận ra là Thầy biết hết mọi sự, và Thầy không cần phải có ai hỏi Thầy. Vì thế, chúng con tin Thầy từ Thiên Chúa mà đến." Đức Giê-su đáp : "Bây giờ anh em tin à ? Nay đến giờ — và giờ ấy đã đến rồi — anh em sẽ bị phân tán mỗi người một ngã và để Thầy cô độc một mình. Nhưng Thầy không cô độc đâu, vì Chúa Cha ở với Thầy. Thầy nói với anh em những điều ấy, để trong Thầy anh em được bình an. Trong thế gian, anh em sẽ phải gian nan khốn khó. Nhưng can đảm lên ! Thầy đã thắng thế gian."

** Tv. 67, 6-7a*

Là Cha kẻ mồ côi,
là Đấng bênh vực người quả phụ,
Thiên Chúa
ngự trong thánh điện của Người.
Thiên Chúa
tạo nhà cửa cho những người bị bỏ rơi, dẫn
đưa những người tù tội
ra nơi thịnh đạt.

*Có khi ta bỏ Chúa một mình
Lặng buồn nơi cung thánh bơ vơ
Sáng nay mưa đến gọi ở hờ
Giấc ngủ diu tôi cõi lặng thinh*

*Vùng đây chạy đua với trần thế
Quay cuồng nhịp sống nổi đam mê
Cứ thế một ngày như mọi ngày
Ngục lặn từng năm tháng nhiều khê*

*Không phải một lần hay hai lần
Tình Chúa trải dài bao thế hệ
Ngài vẫn đợi như tình huynh đệ
Ngài chờ mong như nghĩa phu thê*

*Khi tôi vấp ngã trong cuộc đời
Mới biết rằng Ngài là tất cả
Người bạn duy nhất nơi xứ lạ
Lấp đầy hoang vắng nổi xót xa*

*Lời Ngài nói giờ đây in rõ
"Hãy can đảm lên, Thầy đã thắng..."
Hôm nay trở về- tôi chưa muộn
Xin đến cùng Ngài bàn tay trắng*

THỨ BA CN VII PHỤC SINH

Ga. 17, 1-11

*"Lạy Cha, xin hãy làm
vinh hiển Con Cha"*

Nói thế xong, Đức Giê-su ngược mắt lên trời và cầu nguyện : "Lạy Cha, giờ đã đến ! Xin Cha tôn vinh Con Cha để Con Cha tôn vinh Cha. Thật vậy, Cha đã ban cho Người quyền trên mọi phạm nhân là để Người ban sự sống đời đời cho tất cả những ai Cha đã ban cho Người. Mà sự sống đời đời đó là họ nhận biết Cha, Thiên Chúa duy nhất và chân thật, và nhận biết Đấng Cha đã sai đến, là Giê-su Ki-tô.

Phần con, con đã tôn vinh Cha ở dưới đất, khi hoàn tất công trình Cha đã giao cho con làm. Vậy, lạy Cha, giờ đây, xin Cha tôn vinh con bên Cha : xin ban cho con vinh quang mà con vẫn được hưởng bên Cha trước khi có thế gian. Những kẻ Cha đã chọn từ giữa thế gian mà ban cho con, con đã cho họ biết danh Cha. Họ thuộc về Cha, Cha đã ban họ cho con, và họ đã tuân giữ lời Cha. Giờ đây, họ biết rằng tất cả những gì Cha ban cho con đều do bởi Cha, vì con đã ban cho họ lời mà Cha đã ban cho con ; họ đã nhận những lời ấy, họ biết thật rằng con đã từ Cha mà đến, và họ đã tin là Cha đã sai con.

Con cầu nguyện cho họ. Con không cầu nguyện cho thế gian, nhưng cho những kẻ Cha đã ban cho con, bởi vì họ thuộc về Cha. Tất cả những gì con có đều là của

Cha, tất cả những gì Cha có đều là của con ; và con được tôn vinh nơi họ. Con không còn ở trong thế gian nữa, nhưng họ, họ ở trong thế gian ; phần con, con đến cùng Cha.

*Con thường đến với Chúa
Mỗi khi con sầu khổ
Nếu tình yêu chỉ thế
Rừng chiều nghe lá đổ*

*Bên ba với bạc tiền
Chúa mờ nhạt bóng mây
Vinh hoa và phú quý
Con chột mắt thơ ngây*

*Khi cuộc đời gãy đổ
Con lại đến với Ngài
Tình Chúa vẫn không phai
Tuy đơm chút u hoài*

*Con đâu biết nguyện cầu
Hiện thực theo ý Cha
Dẫu nhiều nỗi xót xa
Ý Chúa xin vui lòng*

*Nếu một lần con biết
Xin Cha Chúa Thánh Thần
Trần đầy xuống lòng con
Đâu còn gì lo lắng*

*Thánh Thần hướng dẫn con
Đi qua ngàn sóng gió
Con trở về bình an
Trần gian buồn đứng góc*

TỨ TƯ CN VII PHỤC SINH

Ga. 17, 11-19

"Để chúng được nên một như Ta"

Lạy Cha chí thánh, xin gìn giữ các môn đệ trong danh Cha mà Cha đã ban cho con, để họ nên một như chúng ta. Khi còn ở với họ, con đã gìn giữ họ trong danh Cha mà Cha đã ban cho con. Con đã canh giữ, và không một ai trong họ phải hư mất, trừ đứa con hư hỏng, để ứng nghiệm lời Kinh Thánh. Bây giờ, con đến cùng Cha, và con nói những điều này lúc còn ở thế gian, để họ được hưởng trọn vẹn niềm vui của con. Con đã truyền lại cho họ lời của Cha, và thế gian đã ghét họ, vì họ không thuộc về thế gian. Con không xin Cha cất họ khỏi thế gian, nhưng xin Cha gìn giữ họ khỏi ác thần. Họ không thuộc về thế gian cũng như con đây không thuộc về thế gian. Xin Cha lấy sự thật mà thánh hiến họ. Lời Cha là sự thật. Như Cha đã sai con đến thế gian, thì con cũng sai họ đến thế gian. Vì họ, con xin thánh hiến chính mình con, để nhờ sự thật, họ cũng được thánh hiến.

** Ga. 15, 26-27*

Chúa phán :

**" Khi Đấng Phù Trợ đến,
Đấng Thầy sẽ sai đến với các con,
Người là Thần Chân Lý bởi Cha mà ra,
Người sẽ làm chứng về Thầy,
và các con cũng sẽ làm chứng về Thầy.**

*Tôi đang sống giữa thế gian
Biết bon chen biết bạc tiền
Chạy quanh vòng hồ gian dối
Mơ gặp nhạc khúc thần tiên*

*Ray rức Lời Ngài còn đó
Muốn tôi đi khắp trần gian
Ánh sáng tình yêu chiếu dọi
Rực sáng niềm tin vô vàn*

*"Thế gian đã ghen ghét họ"
Đâu phải chuyện của ngày xưa
Cho tôi, cho anh, cho em
Nước mắt nào có dư thừa*

*Theo Ngài không lỗi đâu em
Máu Ngài bảo chứng tình yêu
Cuộc đời tựa như chiếc lá
Thời gian nào có đâu nhiều*

*Niềm vui của anh ở đâu
Ngày hè rực nắng vinh quang
Phú quý rồi cũng phai tàn
Trong Ngài niềm vui trọn vẹn*

*Lời Ngài kêu khẩn cùng Cha
Cho ta niềm vui trọn vẹn
Cứ sống tìm về ước hẹn
Nơi Cha hạnh phúc chan hòa*

THỨ NĂM CN VII PHỤC

SINH - Ga. 17, 20-26

"Xin cho chúng nên một"

Con không chỉ cầu nguyện cho những người này, nhưng còn cho những ai nhờ lời họ mà tin vào con, để tất cả nên một, như Cha ở trong con và con ở trong Cha để họ cũng ở trong chúng ta. Như vậy thế gian sẽ tin rằng Cha đã sai con. Phần con, con đã ban cho họ vinh quang mà Cha đã ban cho con, để họ được nên một như chúng ta là một : Con ở trong họ và Cha ở trong con, để họ được hoàn toàn nên một ; như vậy, thế gian sẽ nhận biết là chính Cha đã sai con và đã yêu thương họ như đã yêu thương con.

Lạy Cha, con muốn rằng con ở đâu, thì những người Cha đã ban cho con cũng ở đó với con, để họ chiêm ngưỡng vinh quang của con, vinh quang mà Cha đã ban cho con, vì Cha đã yêu thương con trước khi thế gian được tạo thành. Lạy Cha là Đấng Công Chính, thế gian đã không biết Cha, nhưng con, con đã biết Cha, và những người này đã biết là chính Cha đã sai con. Con đã cho họ biết danh Cha, và sẽ còn cho họ biết nữa, để tình Cha đã yêu thương con, ở trong họ, và con cũng ở trong họ nữa."

* Tv. 15, 2a

Chúa là phần gia nghiệp
và phần chén của tôi,

chính Ngài

nắm giữ vận mạng của tôi.

"Xin cho chúng nên một"

Trong từng mỗi gia đình

Dẫu mây mù giăng lối

Siết tay chặt thắm tình

Xin cho xứ đạo con

Dẫu là hoa hay lá

Như rừng nhuộm nắng xuân

Mẫu tình yêu khó tả

Xin cho giáo phận con

Tựa trăm hoa đua nở

Vẫn liên kết thành một

Thánh Linh là hơi thở

Cho Giáo hội Việt Nam

Dẫu là Nam hay Bắc

Khó nguy nào cũng mặc

Chung hát một bài ca

Đức Ki-tô đã chết

Không phải án phạt thay

Xin cho Giáo hội Chúa

Duy nhất không bấy hầy

Lời nguyện cầu cùng Ngài

Xin cho sớm thể hiện

Trần gian nhiều cuộc chiến

Nên một sớm an bình

THỨ SÁU CN VII PHỤC SINH

Ga. 21, 15-19

*"Si-mon, con Gio-an,
con có mến Thầy không?"*

Khi các môn đệ ăn xong, Đức Giê-su hỏi ông Si-môn Phê-rô : "Này anh Si-môn, con ông Gio-an, anh có mến Thầy hơn các anh em này không?" Ông đáp : "Thưa Thầy có, Thầy biết con yêu mến Thầy." Đức Giê-su nói với ông : "Hãy chăm sóc chiên con của Thầy." Người lại hỏi : "Này anh Si-môn, con ông Gio-an, anh có mến Thầy không?" Ông đáp : "Thưa Thầy có, Thầy biết con yêu mến Thầy." Người nói : "Hãy chăn dắt chiên của Thầy." Người hỏi lần thứ ba : "Này anh Si-môn, con ông Gio-an, anh có yêu mến Thầy không?" Ông đáp : "Thưa Thầy, Thầy biết rõ mọi sự : Thầy biết con yêu mến Thầy." Đức Giê-su bảo : "Hãy chăm sóc chiên của Thầy. Thật, Thầy bảo thật cho anh biết : lúc còn trẻ, anh tự mình thối lung lấy, và đi đâu tùy ý. Nhưng khi đã về già, anh sẽ phải dang tay ra cho người khác thối lung và dẫn anh đến nơi anh chẳng muốn." Người nói vậy, có ý ám chỉ ông sẽ phải chết cách nào để tôn vinh Thiên Chúa. Thế rồi, Người bảo ông : "Hãy theo Thầy."

Trời đổ mưa

*Những hạt mưa nhí nhảnh
trong vũ khúc chiếu mưa*

Như đón chào mùa hạ đang quang

Nổi buồn chợt đến –

cơn gió muộn màng

Như tiếc nuôi

ngày tháng ngọc ngà mùa xuân

Như cảm thông cho Phê-rô

hơn một lần chối Chúa

Như chia sẻ với Phê-rô

khi đối chất với tình yêu của Ngài

"Si-mon, con Gio-an,

con có yêu mến Thầy không?"

"Lạy Thầy, Thầy biết con yêu mến Thầy"

Còn tôi

Tôi sẽ trả lời sao với Chúa

Khi tôi đang rong chơi trên cánh đồng

yêu thương của Ngài

Lạy Chúa

Chúa vẫn biết

con có lòng yêu mến Chúa

Và Chúa cũng biết con

mang một thân xác yếu hèn

Những ham muốn đam mê chực cắn xé

Những kiêu ngạo rình mò

thúc giục con xa Chúa

Xin Ngài thương ban cho con ơn tha thứ

Mỗi lần con làm cho Chúa phải buồn

Vì con quay lưng lại

với tình thương Chúa

Vì con đã chạy theo những phù hoa

Xin Ngài thương mỗi lần con gục ngã

Xin cho con biết trở lại

Xin cho con biết yêu mến tha nhân

Biết tha thứ cho ai đã làm hại con

Biết giúp đỡ người cần được xót thương

Như Chúa đã, đang

và mãi mãi xót thương con

THỨ BẢY CN VII PHỤC

SINH - Ga. 21, 20-25

"Phần con, hãy theo Thầy"

Ông Phê-rô quay lại, thì thấy người môn đệ thương mến đi theo sau ; ông này là người đã nghiêng mình vào ngực Đức Giê-su trong bữa ăn tối và hỏi : "Thưa Thầy, ai là kẻ nộp Thầy ?" Vậy khi thấy người đó, ông Phê-rô nói với Đức Giê-su : "Thưa Thầy, còn anh này thì sao ?" Đức Giê-su đáp : "Giả như Thầy muốn anh ấy còn ở lại cho đến khi Thầy đến, thì việc gì đến anh ? Phần anh, hãy theo Thầy." Do đó, mỗi có tiếng đồn giữa anh em là môn đệ ấy sẽ không chết. Nhưng Đức Giê-su đã không nói với ông Phê-rô là : "Anh ấy sẽ không chết", mà chỉ nói : "Giả như Thầy muốn anh ấy còn ở lại cho tới khi Thầy đến, thì việc gì đến anh ?"

Chính môn đệ này làm chứng về những điều đó và đã viết ra. Chúng tôi biết rằng lời chứng của người ấy là xác thực.

Còn có nhiều điều khác Đức Giê-su đã làm. Nếu viết lại từng điều một, thì tôi thiết nghĩ : cả thế giới cũng không đủ chỗ chứa các sách viết ra.

* Ga. 14, 16

Thánh Thần sẽ dạy các con mọi điều, và sẽ nhắc nhở cho các con tất cả những gì Thầy đã nói với các con.

*Mát-thêu người thu thuế
Đạo chơi đường danh lợi
Không ngờ Chúa chợt tới
Đất về nẻo chông gai*

*Phê-rô trên bờ biển
Lưới xuống người bạn thiết
Thông minh đường cách biệt
Ai ngờ Chúa gọi tên*

*Phao-lô dậm đường trường
Vó câu nhuộm đầy máu
Lóe sáng kia tiếng gọi
Chúa là nơi nương náu*

*"Phần con, hãy theo Thầy"
Gói trọn một niềm tin
Ai dẫn thân bước tới
Tình Chúa luôn giữ gìn*

*Ngài sẽ dẫn tôi đi
Qua khắp nẻo đường đời
Khẽ ru tiếng à ơi
Giông bão tôi coi thường*

*Anh theo Chúa giàu sang
Tôi theo Chúa lại khổ
Tưởng chừng như gãy đổ
Tôi tin Chúa công bình*

THỨ HAI CN I THƯỜNG

NIÊN - Mc. 1, 14-20

*"Thời gian đã mãn
và nước Thiên Chúa gần kề"*

Sau khi ông Gio-an bị nộp, Đức Giê-su đến miền Ga-li-lê rao giảng Tin Mừng của Thiên Chúa. Người nói : "Thời kỳ đã mãn, và Triều Đại Thiên Chúa đã đến gần. Anh em hãy sám hối và tin vào Tin Mừng."

Người đang đi dọc theo biển hồ Ga-li-lê, thì thấy ông Si-môn với người anh là ông An-rê, đang quăng lưới xuống biển, vì họ làm nghề đánh cá. Người bảo họ : "Các anh hãy theo tôi, tôi sẽ làm cho các anh thành những kẻ lưới người như lưới cá." Lập tức hai ông bỏ chài lưới mà đi theo Người.

Đi xa hơn một chút, Người thấy ông Gia-cô-bê, con ông Ê-bê-đê, và người em là ông Gio-an. Hai ông này đang vá lưới ở trong thuyền. Người liền gọi các ông. Và các ông bỏ cha mình là ông Ê-bê-đê ở lại trên thuyền với những người làm công, mà đi theo Người.

** Tv. 115, 12-13, 17a*

Tôi lấy gì dâng lại cho Chúa,
để đền đáp những điều
Ngài ban tặng cho tôi ?
Tôi sẽ lãnh chén cứu độ,
và tôi sẽ kêu cầu danh Chúa.

Lạy Chúa,
Tôi sẽ hiến dâng Chúa
lời ca ngợi làm sinh lễ.

*"Thời gian đã mãn - Nước Chúa gần kề"
Làm gì bây giờ hỡi người trần thế
Hành động đi - Chớ dựa vào kinh kệ
"Hãy sám hối và tin vào Phúc Âm"*

*Tích cực hơn nữa, nào "Hãy theo Ta"
Lời mời gọi luôn vắng đến bên tai
Cho ai đó muốn đi tìm sự sống
Vác đi nào - thánh giá nhẹ trên vai*

*Đã lên đường - hãy bỏ lại đằng sau
Bỏ gia đình -
hằng thương yêu quyến luyến
Bỏ nghề nghiệp -
một cuộc sống muôn màu
Bỏ thân thương mà không hề xao xuyến*

*Chấp nhận lệnh lên đường là dứt khoát
Những níu kéo trần gian vẫy tay chào
Chỉ còn lại những gì là mất mát
Và khi ấy tình yêu sẽ dâng cao*

*Hãy can đảm ! Chiếm hứa địa nước Trời
Nơi mỗi một không bao giờ gặm nhắm
Nơi vinh quang
hạnh phúc mãi không với
Cả ngàn đời là tình yêu say đắm...*

THỨ BA CN I THƯỜNG NIÊN

Mc. 1, 21-28

"Ngài giảng dạy như Đấng có uy quyền"

Đức Giê-su và các môn đệ đi vào thành Ca-phác-na-um. Ngay ngày sa-bát, Người vào hội đường giảng dạy. Thiên hạ sửng sốt về lời giảng dạy của Người, vì Người giảng dạy như một Đấng có thẩm quyền, chứ không như các kinh sư.

Lập tức, trong hội đường của họ, có một người bị thần ô uế nhập, la lên rằng : "Ông Giê-su Na-da-rét, chuyện chúng tôi can gì đến ông mà ông đến tiêu diệt chúng tôi ? Tôi biết ông là ai rồi : ông là Đấng Thánh của Thiên Chúa !" Nhưng Đức Giê-su quát mắng nó : "Câm đi, hãy xuất khỏi người này !" Thần ô uế lay mạnh người ấy, thét lên một tiếng, và xuất khỏi anh ta. Mọi người đều kinh ngạc đến nỗi họ bàn tán với nhau : "Thế nghĩa là gì ? Giáo lý thì mới mẻ, người dạy lại có uy quyền. Ông ấy ra lệnh cho cả các thần ô uế và chúng phải tuân lệnh !" Lập tức danh tiếng Người đồn ra mọi nơi, khắp cả vùng lân cận miền Ga-li-lê.

** Tv. 2, 6-7*

Chúa làm cho chết
và Chúa làm cho sống,
Chúa đầy xuống âm phủ
và Chúa dẫn ra.
Chúa làm cho nghèo

và làm cho giàu có,
Chúa hạ xuống thấp
và Chúa nâng lên cao.

*"Giê-su Na-gia-rét
Tôi biết Ngài là ai ?"
Thần dữ còn nhận biết
Ngài là Đấng Thiên Sai*

*Còn tôi có biết không !
Giê-su là Thiên Chúa
Tôi chỉ như thần dữ
Nếu để Ngài phai úa*

*Niềm tin không việc làm
Phải chăng là đã chết
Cuộc đời thật ngốc nghếch
Nếu chỉ kêu tên Ngài*

*Này anh và này em
Mặc lấy Đức Ki-tô
Ngài là Đấng uy quyền
Không cần tiếng tụng hô*

*Đức Ki-tô sẽ khốc
Nếu để Ngài bơ vơ
Nơi nhà chầu thanh vắng
Thoảng phút giây kính thờ*

*Hãy cùng Ngài trên vai
Đi dọc các phố phường
Làm sao cho đời thấy
Tình Ngài thấm yêu thương*

THỨ TƯ CN I THƯỜNG NIÊN

Mc. 1, 29-39

*"Ngài đi khắp Ga-li-lê
giảng dạy và đuổi quỷ"*

Vừa ra khỏi hội đường Ca-phác-na-um, Đức Giê-su đi đến nhà hai ông Si-môn và An-rê. Có ông Gia-cô-bê và ông Gio-an cùng đi theo. Lúc đó, bà mẹ vợ ông Si-môn đang lên cơn sốt, nằm trên giường. Lập tức họ nói cho Người biết tình trạng của bà. Người lại gần, cầm lấy tay bà mà đỡ dậy ; cơn sốt dứt ngay và bà phục vụ các ngài.

Chiều đến, khi mặt trời đã lặn, người ta đem mọi kẻ ốm đau và những ai bị quỷ ám đến cho Người. Cả thành xúm lại trước cửa. Đức Giê-su chữa nhiều kẻ ốm đau mắc đủ thứ bệnh tật, và trừ nhiều quỷ, nhưng không cho quỷ nói, vì chúng biết Người là ai.

Sáng sớm, lúc trời còn tối mịt, Người đã dậy, đi ra một nơi hoang vắng và cầu nguyện. Ông Si-môn và các bạn kéo nhau đi tìm. Khi gặp Người, các ông thưa : "Mọi người đang tìm Thầy đây !" Người bảo các ông : "Chúng ta hãy đi nơi khác, đến các làng xã chung quanh, để Thầy còn rao giảng ở đó nữa, vì Thầy ra đi cốt để làm việc đó." Rồi Người đi khắp miền Ga-li-lê, rao giảng trong các hội đường của họ, và trừ quỷ.

** Tv. 39, 8a*

Lạy Chúa,
này tôi xin đến,
để thực thi ý Chúa.

*Con người quằn quại trong khổ đau
Đời em là đêm dài tử nhục
Ước mong sống ngày mai hạnh phúc
Sao không về cùng Đức Ki-tô ?*

*Con người ngập lặn trong ngục tù
Đời anh là năm tháng hận thù
Đức Ki-tô đó - Sao không đến ?
Đến với Ngài hạnh phúc lắm ru*

*Con người đói khát và rách rưới
Đời bà chỉ lê lét trên đường
Sao không tìm một chút yêu thương
Nơi Ki-tô - Tình không biên giới*

*Này ông bác với tóc ngả màu
Con người đầy khổ tâm cuộc sống
Bình an chỉ còn trong giấc mộng
Đến với Ngài ! Đến với Ngài mau !*

*Xin các người cũng đưa tôi đến
Quỳ dưới chân Ngài - Đức Ki-tô
Tôi được vỗ về trong thương mến
Cất khỏi đời tôi tám khăn sô*

*Với Ngài tâm hồn ta trải rộng
Gió yêu thương thổi mát từng cơn
Lúc đó Ngài dạy ta cầu nguyện
Quên sự đời - quên nỗi truân chuyên*

THỨ NĂM CN I THƯỜNG

NIÊN - Mc. 1, 40-45

*"Bệnh cùi biến mất
và người ấy được sạch"*

Có người bị phong hủi đến gặp Người, anh ta quỳ xuống van xin rằng :
"Nếu Ngài muốn, Ngài có thể làm cho tôi được sạch." Người chạnh lòng thương giơ tay đụng vào anh và bảo : "Tôi muốn, anh sạch đi !" Lập tức, chứng phong hủi biến khỏi anh, và anh được sạch. Nhưng Người nghiêm giọng đuổi anh đi ngay, và bảo anh : "Coi chừng, đừng nói gì với ai cả, nhưng hãy đi trình diện tư tế, và vì anh đã được lành sạch, thì hãy dâng những gì ông Mô-sê đã truyền, để làm chứng cho người ta biết." Nhưng vừa ra khỏi đó, anh đã bắt đầu rao truyền và tung tin ấy khắp nơi, đến nỗi Người không thể công khai vào thành nào được, mà phải ở lại những nơi hoang vắng ngoài thành. Và dân chúng từ khắp nơi kéo đến với Người.

** Tv. 43, 21-25, 27b*

Oi lạy Chúa,
xin hãy tỉnh dậy,
sao Chúa vẫn ngủ ?
Xin hãy bừng tỉnh

và đừng xua đuổi chúng tôi muôn đời.

Sao Chúa lại ẩn giấu thiên nhan,
Chúa quên lãng
cảnh chúng tôi chịu thống khổ và áp bức.
Lạy Chúa,

xin cứu chúng tôi
theo lòng từ bi của Chúa.

*Người phụng quỳ xuống
với khiêm nhường*

*"Nếu Ngài muốn" - Niềm tin phó thác
Lòng cậy trông - "Hãy cho tôi sạch"
Gối trọn tình thương Chúa chữa lành*

*Biết bao người phụng trong tâm hồn
Hồn họ lộ loét cùng tội lỗi
Tự do tính dục choáng mê hồn
Họ vẫn đắm mê chìm bóng tối*

*Họ đâu ngờ bệnh phụng đời họ
Làm rụng mất tình yêu nơi Chúa
Sứt mất ân sủng bao tháng ngày
Tâm hồn giờ đây đang tàn úa*

*Nào có mấy ai đến cùng Ngài
Tắm thân quỳ xuống xin chữa sạch
Không phải theo ý ta van nài
Nhưng vâng ý Cha tràn ân phúc*

*Xin Chúa cho con suốt mọi ngày
Trong đau khổ tìm ra Thánh ý
Tang thương bệnh tật là giá trị
Thanh luyện hồn con đến với Ngài*

*Xin Chúa cho ai đang phụng hủi
Trong tâm hồn cũng như thân xác
Thánh giá khổ đau xin vui vác
Nếu Ngài muốn xin thương chữa lành*

THỨ SÁU CN I THƯỜNG

NIÊN - Mc. 2, 1-12

"Con Người có quyền tha tội dưới đất"

Vài ngày sau, Đức Giê-su trở lại thành Ca-phác-na-um. Hay tin Người ở nhà, dân chúng tụ tập lại, đông đến nỗi trong nhà ngoài sân chứa không hết. Người giảng lời cho họ. Bấy giờ người ta đem đến cho Đức Giê-su một kẻ bại liệt, có bốn người khiêng. Nhưng vì dân chúng quá đông, nên họ không sao khiêng đến gần Người được. Họ mới dỡ mái nhà, ngay trên chỗ Người ngồi, làm thành một lỗ hổng, rồi thả người bại liệt nằm trên chõng xuống. Thấy họ có lòng tin như vậy, Đức Giê-su bảo người bại liệt : "Này con, con đã được tha tội rồi." Nhưng có mấy kinh sư đang ngồi đó, họ nghĩ thầm trong bụng rằng : "Sao ông này lại dám nói như vậy ? Ông ta nói phạm thượng ! Ai có quyền tha tội, ngoài một mình Thiên Chúa ?" Tâm trí Đức Giê-su thấu biết ngay họ đang thầm nghĩ như thế, Người mới bảo họ : "Sao trong bụng các ông lại nghĩ những điều ấy ? Trong hai điều : một là bảo người bại liệt : 'Con đã được tha tội rồi', hai là bảo : 'Đứng dậy, vác lấy chõng của con mà đi', điều nào dễ hơn ? Vậy, để các ông biết : ở dưới đất này, Con Người có quyền tha tội, - Đức Giê-su bảo người bại liệt, - Ta truyền cho con : Hãy đứng dậy, vác lấy chõng của con mà đi về nhà !" Người bại liệt đứng dậy, và lập tức vác chõng đi ra trước mặt mọi

người, khiến ai nấy đều sửng sốt và tôn vinh Thiên Chúa. Họ bảo nhau : "Chúng ta chưa thấy vậy bao giờ !"

*Khi Chúa nói: "Tội con được tha"
Lẽ ra biệt phái nhận ra Ngài
Tính kiêu ngạo chỉ trích chê bai
Họ chỉ thấy Ngài - Kẻ lộng ngôn*

*Ai cũng biết họ người thông thái
Phải chăng chỉ vì những tự ái
Hay bị che khuất bởi hư danh
Niềm tin xơ cứng trong bại hoại*

*Chỉ với người đơn sơ bé mọn
Trọn niềm tin họ dỡ mái nhà
Chúa dù thương những kẻ thật thà
Người bất toại Ngài thương chữa khỏi*

*Bức tường kiêu ngạo như vô hình
Nhưng thật to lớn biết dường bao
Chấn lối con đường dẫn đến Chúa
Che mắt tầm nhìn Chúa trên cao*

*Xin Chúa cho con biết tự khiêm
Nhận ra Chúa nơi kẻ thấp hèn
Cho con biết sống đời phận nhỏ
Kính mến Chúa Trời tiếng hát khen*

THỨ BẢY CN I THƯỜNG

NIÊN - Mc. 2, 13-17

"Ta không đến để kêu gọi những người công chính, mà kêu gọi những người tội lỗi!"

Đức Giê-su lại đi ra bờ biển hồ. Toàn thể dân chúng đến với Người, và Người dạy dỗ họ. Đi ngang qua trạm thu thuế, Người thấy ông Lê-vi là con ông An-phê, đang ngồi ở đó. Người bảo ông : "Anh hãy theo tôi !" Ông đứng dậy đi theo Người.

Người đến dừng bữa tại nhà ông. Nhiều người thu thuế và người tội lỗi cùng ăn với Đức Giê-su và các môn đệ : con số họ đông và họ đi theo Người. Những kinh sư thuộc nhóm Pha-ri-sêu thấy người ăn uống với những kẻ tội lỗi và người thu thuế, thì nói với các môn đệ Người : "Sao ! Ông ấy ăn uống với bọn thu thuế và quân tội lỗi !" Nghe thấy thế, Đức Giê-su nói với họ : "Người khỏe mạnh không cần thầy thuốc, người đau ốm mới cần. Tôi không đến để kêu gọi người công chính, mà để kêu gọi người tội lỗi."

** Tv. 18, 8, 9, 10*

Luật pháp Chúa toàn thiện, bồi bổ tâm linh ; chi thị Chúa cố định, phá ngu kẻ dốt.

Giới răn Chúa chính trực, làm hoan lạc tâm can ; mệnh lệnh Chúa trong ngài, sáng soi con mắt.

Lòng tôn sợ Chúa thuần khiết, còn mãi muôn đời ; phán quyết của Chúa chân thật, công minh hết thấy.

*Chúa đã đến để Mát-thêu được gọi
Một Mai-đê-liên được ơn tha thứ
Người trộm lành đầu tội tình đầy ứ
Vẫn được về hưởng hạnh phúc quê trời*

*Tôi còn kể biết bao nhiêu người nữa
Tội tràn đầy nhưng Chúa vẫn thứ tha
Người đàn bà ngoại tình được cứu sống
Một Gia-kêu vui đón Chúa tại nhà*

*Phải chăng anh là con người thanh sạch
Phải chăng em chính là người lành thánh
Phải chăng tôi cả một đời đoạn chánh
Không - Tất cả chúng ta đây tội lỗi*

*Chúa chỉ ghét tội lỗi của chúng ta
Nhưng lòng Chúa khoan dung lượng hải hà
Lòng ăn năn tâm hồn ta quý xuống
Cánh tay Ngài nâng dậy với thứ tha*

*"Ta không đến gọi các người công chính
Nhưng kêu mời những kẻ đầy bất lương"
Thế mới biết lòng Chúa quá xót thương
Ai tội lỗi đừng quay lưng thất vọng*

*Bàn tiệc thánh hằng ngày Ngài vẫn gọi
Chờ gì nữa ta chẳng đến tiệc vui
Vì Ngài đau phân biệt kẻ sang hèn
Kẻ tội lỗi Ngài chẳng hề phanh phui*

THỨ HAI CN II THƯỜNG

NIÊN - Mc. 2, 18-22

"Vải mới không thể vá vào áo cũ"

Bấy giờ các môn đệ ông Gio-an và các người Pha-ri-sêu đang ăn chay ; có người đến hỏi Đức Giê-su : "Tại sao các môn đệ ông Gio-an và các môn đệ người Pha-ri-sêu ăn chay, mà môn đệ ông lại không ăn chay ?" Đức Giê-su trả lời : "Chẳng lẽ khách dự tiệc cưới lại có thể ăn chay, khi chàng rể còn ở với họ ? Bao lâu chàng rể còn ở với họ, họ không thể ăn chay được. Nhưng khi tới ngày chàng rể bị đem đi rồi, bấy giờ họ mới ăn chay trong ngày đó. Chẳng ai lấy vải mới mà vá áo cũ, vì như vậy, miếng vá mới đã vá vào sẽ kéo vải cũ, khiến chỗ rách lại càng rách thêm. Cũng không ai đổ rượu mới vào bầu da cũ, vì như vậy, rượu sẽ làm nứt bầu, thể là rượu cũng mất mà bầu cũng hư. Nhưng rượu mới, bầu cũng phải mới !"

** Tv. 144. 13cd*

Chúa trung thành
trong mọi lời Chúa phán,
và thánh thiện
trong mọi việc Chúa làm.

Rượu mới - Bầu da cũ - Có nên chăng ?

Vải mới - Áo bạc mẫu - Lố lằng !

*Chúng ta đây - Những người trẻ
Trần đầy thiện chí tuổi thanh xuân*

Có thấy không

em bé lang thang trên hè phố

Tiếng gậy khua nơi bà lão ăn xin

Tư duy gì cho đời mới niềm tin

Đức Ki-tô đã đến hai ngàn năm

Ánh sáng đó vẫn sáng như đêm rằm

Đổi mới đi anh - Đổi mới đi em

Đừng để kiếp sống đó theo lối mòn cũ

Tuổi thanh xuân là tuổi của vươn lên

Là núi cao -

Là biển lớn niềm khát vọng

Cả thế giới đang chờ chúng ta đó

Trần thế khổ đau

chúng ta đừng đứng ngó

Bắt tay vào còn chần chờ chi nữa

Làm ngay đi chớ một lần thất hứa

Hãy lau khô nước mắt

bằng chính tình thương

Hãy an ủi sầu đau bằng chút hương

Hương quảng đại

trên khắp mọi nẻo đường

Sống cho mình thôi

đâu còn chi thích thú

Khác chi nào một kiếp sống lao tù

Sống cho người khác là gió phiêu lưu

Thích thú lắm - bạn ơi - Mau nắm thủ

Sống làm sao nếu một lần chia sẻ

Cho em bé lang thang không còn mẹ

Vui làm sao khi một lần cuối xuống

Bỏ tiền vào một chiếc nón ăn xin

Trên phố kia nơi vỉa hè đêm tối

Cần ánh lửa thấp lên để soi tìm

Khuôn mặt Đức Ki-tô

ẩn hiện nơi trái tim từng người...

THỨ BA CN II THƯỜNG

NIÊN - Mc. 2, 23-28

*"Ngày Sa-bát làm ra vì loài người,
chớ không phải loài người
vì ngày Sa-bát"*

Vào ngày sa-bát, Đức Giê-su đi băng qua một cánh đồng lúa. Đọc đường, các môn đệ bắt đầu bứt lúa. Người Pha-ri-sêu liền nói với Đức Giê-su : "Ông coi, ngày sa-bát mà họ làm gì kia ? Điều ấy đâu được phép !" Người đáp : "Các ông chưa bao giờ đọc trong Sách sao ? Ông Đa-vít đã làm gì, khi ông và thuộc hạ bị thiếu thốn và đói bụng ? Dưới thời thượng tế A-bi-a-tha, ông vào nhà Thiên Chúa, ăn bánh tiến, rồi còn cho cả thuộc hạ ăn nữa. Thứ bánh này không ai được phép ăn ngoại trừ tư tế."

Người nói tiếp : "Ngày sa-bát được tạo nên cho con người, chứ không phải con người cho ngày sa-bát. Bởi đó, Con Người làm chủ luôn cả ngày sa-bát."

** Tv. 110, 4-5*

Chúa đã làm
những điều lạ lùng đáng nhớ,
Người thật là Đáng nhân hậu từ bi.
Chúa đã ban lương thực
cho những ai tôn sợ Người,
cho tới muôn đời
Người vẫn nhớ lời mình ước.

*Dấu chân kia dẫn tôi tới nhà thờ
Tìm rung lên rạo rức những vần thơ
Ngã ba đường một người đang hấp hối
Đang cần tôi lẽ nào từ chối
Thôi ! cho qua đi ngày Chúa nhật
Đức bác ái vẫn nằm trên lề luật
Khẽ hát lên câu ca tình yêu
Nhận thấy mình hồn đã lớn thêm nhiều*

*Ngày mai khi thức dậy
Bỗng mất đi một khóm hồng
Anh mất anh hàng xóm
hôm qua còn đấy
Ném nôi nghi ngờ có nên không ?
Dự lễ hằng ngày là điều dễ
Tha thứ cho nhau sao khó thể
Bỗng giật mình thấy tình yêu Chúa
Cao vời vợi và bao la quá*

*Chúa ơi ! Xin cho con giống Ngài
Sống giữa đời đức ái là men say
Là lề luật vượt trên mọi lề luật
Cố nhớ mãi nhưng ánh hồng đi khuất
Trả tôi về với xác thịt nặng nề
Thua người khác là một nôi u mê !*

*Giấc mơ kia đưa tôi tới vô cùng
Thấy Chúa nhìn ánh mắt khoan dung
Ngài là Chúa từ trời cao đó
Vẫn làm người để xóa tội trần gian
Ngày mai khi thức dậy - Hiểu ra rằng:
Sống Đức Ái - Đường đưa tới thiên đàng*

THỨ TƯ CN II THƯỜNG

NIÊN - Mc. 3, 1-6

"Trong ngày Sa-bát được cứu sống hay là giết chết ?"

Đức Giê-su lại vào hội đường. Ở đó có một người bị bại tay. Họ rình xem Đức Giê-su có chữa người ấy ngày sa-bát không, để tố cáo Người. Đức Giê-su bảo người bị bại tay : "Anh trỗi dậy, ra giữa đây !" Rồi người nói với họ : "Ngày sa-bát, được phép làm điều lành hay điều dữ, cứu mạng người hay giết đi ?" Nhưng họ làm thinh. Đức Giê-su giận dữ rảo mắt nhìn họ, buồn khổ vì lòng họ chai đá. Người bảo anh bại tay : "Anh giơ tay ra !" Người ấy giơ ra, và tay liền trở lại bình thường. Ra khỏi đó, nhóm Pha-ri-sêu lập tức bàn tính với phe Hê-rô-đê, để tìm cách giết Đức Giê-su.

** Tv. 143, 2*

Chúa là Tình thương
và là chiến lũy,
là Đấng phù trợ và giải phóng tôi.
Chúa là khiên thuẫn,
là chỗ tôi nương náu,
Ngài bắt chur dân phải khuất phục tôi.

** Ga. 6, 64b, 69b*

Lạy Chúa,
lời của Chúa là thần trí
và là sự sống ;
Chúa có những lời ban sự sống đời đời.

*Bao năm rồi anh tham dự thánh lễ
Mấy ngàn ngày em trung thành giờ kính
Trong đời sống nhiều khi vẫn lặng thinh
Dãi dẫu mưa nắng quên mình là ai
Gánh nặng gia đình rách áo hai vai
Theo Đức Ki-tô là một phần mất mát
Bước theo Ngài ngỡ đời mình phiêu bạt*

*Thôi nhé anh - Từ nay ta chớ quên
Ngài là Chúa tình yêu
chẳng mong ta đáp đền
Ngài đã đến là cho ta nguồn sống
Luật của Ngài - Luật sống cho tình yêu*

*Dẫu bạn một ngày hai ba thánh lễ
Nhưng ra đường
bạn vắng bóng yêu thương
Có nghĩa gì khi mơ nghĩ thiên đường !*

Lạy Chúa Giê-su Ki-tô

Xin cho chúng con biết rằng:

*Khi chúng con
gặp anh em là gặp được Chúa
Khi chúng con giúp đỡ đồng loại
là giúp đỡ Chúa*

*Khi chúng con
thực thi bác ái cho tha nhân
Là chúng con tôn vinh Chúa
với lời cao đẹp nhất*

*Khi chúng con hy sinh cho anh em
Là chúng con
đang tiến về núi Sọ tình yêu
Là đường dẫn đưa chúng con
về với cha trên trời. Amen.*

THỨ NĂM CN II THƯỜNG

NIÊN - Mc. 3, 7-12

"Ngài là Con Thiên Chúa "

Đức Giê-su cùng với các môn đệ của Người lánh về phía Biển Hồ. Từ miền Ga-li-lê, người ta lũ lượt đi theo Người. Và từ miền Giu-đê, từ Giê-ru-sa-lem, từ xứ Iđumê, từ vùng bên kia sông Gio-đan và vùng phụ cận hai thành Tia và Xi-đôn, người ta lũ lượt đến với Người, vì nghe biết những gì Người đã làm. Người đã bảo các môn đệ dành sẵn cho Người một chiếc thuyền nhỏ, để khỏi bị đám đông chen lấn. Quả thế, Người đã chữa lành nhiều bệnh nhân, khiến ai ai có bệnh cũng đổ xô đến để sờ vào Người. Còn các thân ô uế, hề thấy Đức Giê-su, thì sấp mình dưới chân Người và kêu lên : "Ông là Con Thiên Chúa !" Nhưng Người cầm ngắt chúng không được tiết lộ Người là ai.

* Tv. 39, 7-8a, 9a

Hy sinh và lễ vật
thì Chúa chẳng ưng,
nhưng Ngài đã mở rộng tai tôi.
Chúa không đòi hỏi
lễ toàn thiêu và lễ đền tội,
bây giờ tôi đã thưa :
"Này tôi xin đến, để thực thi ý Ngài."

Này anh ơi khoan vội vã ra đi
Hãy cùng tôi hưởng phút giây tình ái
Đêm còn dài ngồi bên nhau lát nữa
Để ngày mai thức dậy không tê tái

Này em ơi chớ rời xa nhau nhé
Xa em rồi tôi lịm ngắt u mê
Vi một mình không gian là cõi chết
Đừng em nhé để hồn thôi tái tê

Ngồi lại cùng nhau trong giây phút nầy
Vi Chúa đó ở cùng ta luôn mãi
Nếu ta biết cùng xích lại bên nhau
Đầu ngược cao nhìn lên Cha từ ái

Ôi Thiên Chúa tình yêu đây êm dịu
Tựa con thuyền lờ lững mặt hồ thu
Cho tôi quên từng cơn đau dậy sóng
Nếu vắng Ngài đêm cuốn mình âm u

Anh hát lên một bài ca tình ái
Em sẽ nháy say mê như diên dại
Tôi trở lên một điệu nhạc tươi vui
Vi Chúa đó ở cùng ta luôn mãi

Vi Chúa đó ở cùng ta luôn mãi
Nếu như anh, như em sẽ cùng tôi
Còn cùng nhau nhìn lên cây thập giá
Chúa mỉm cười
mãi mãi không chia phôi

THỨ SÁU CN II THƯỜNG

NIÊN - Mc. 3, 13-19

"Người gọi những kẻ Người muốn gọi để họ ở cùng Người"

Rồi Người lên núi và gọi đến với Người những kẻ Người muốn. Và các ông đến với Người. Người lập Nhóm Mười Hai, để các ông ở với Người và để Người sai các ông đi rao giảng, với quyền trừ quỷ. Người lập Nhóm Mười Hai và đặt tên cho ông Si-môn là Phê-rô, rồi có ông Gia-cô-bê con ông Dê-bê-đê, và ông Gio-an em ông Gia-cô-bê — Người đặt tên cho hai ông là Bô-a-nê-ghê, nghĩa là con của thiên lôi -, rồi đến các ông An-rê, Phi-líp-phê, Ba-tô-lô-mê-ô, Mát-thêu, Tô-ma, Gia-cô-bê con ông An-phê, Ta-đê-ô, Si-môn thuộc nhóm Quá Khích, và Giu-đa Ít-ca-ri-ô-t là chính kẻ nộp Người.

* Tv. 56, 2

Nguyện thương xót tôi,
Lạy Chúa,
Nguyện thương xót tôi,
Vì linh hồn tôi
tìm đến nương tựa Ngài.
Tôi nương nhờ
bóng cánh của Ngài,
cho tới khi cơn hoạn nạn qua đi.

*Nhìn thuyền nhỏ lặng trôi
Lòng tôi muốn ra khơi
Nhưng Ngài bảo hãy chờ
Trời đang mưa rơi rơi*

*Sao Ngài không bảo tôi
Như ngày nào xa tôi
Cất tiếng gọi Si-mon
Dạy ông đánh lưới người*

*Đừng vội muốn ra khơi
Khi hồn còn chơiơi
Chưa rành nghề đánh lưới
Chỉ khổ cho ta thôi*

*Nhưng xin Ngài chỉ dạy
Con đây phải làm gì
Để ngày mai tung lưới
Đánh bắt cá cho Ngài*

*Phải chăng là cầu nguyện
Lặng lẽ những hy sinh
Tập luyện trong hãm mình
Để vượt muôn sóng gió*

*Biển đời nhiều sóng dữ
Nhưng con vẫn nguyện xin
Ra khơi vung tay lưới
Tin Chúa luôn giữ gìn*

THỨ BẢY CN II THƯỜNG

NIÊN - Mc. 3, 20-21

"*Những thân nhân của Người nói:
Người đã mất trí*"

Người trở về nhà và đám đông
lại kéo đến, thành thử Người và các môn
đệ không sao ăn uống được. Thân nhân của
Người hay tin ấy, liền đi bắt Người, vì họ
nói rằng Người đã mất trí.

** Tv. 79, 5-7, 4b*

Lạy Chúa thiên binh,
Chúa còn thịnh nộ tới bao giờ,
bởi vì dân Chúa
đang dâng lời khấn nguyện ?
Chúa nuôi chúng tôi
bằng cơm bánh trộn giọt châu,
và cho chúng tôi uống
bằng nước mát chảy tràn trề.
Chúa biến chúng tôi
thành miếng mồi cho lân bang tranh chấp,
và quân thù phỉ báng chúng tôi.

Lạy Chúa,
xin tỏ thiên nhan hiền từ Chúa ra,
hầu cho chúng tôi được ơn cứu sống.

** Ga. 14, 5*

Chúa phán :
"Thầy là đường,

là sự thật và là sự sống,
không ai đến được với Cha
mà không qua Thầy."

*Con người Đức Ki-tô có điên không !
Khi chọn hang lừa là chốn sinh ra
Bỏ gia đình đi rao giảng bên ba
Lang thang đói khát không nơi gối đầu*

*Ngài không đem bình an mà gươm giáo
Trao ban thánh giá thay thế bạc vàng
Có lý nào phải yêu thương thù địch
Chết trần truồng thập giá -
gọi vinh quang ?*

*Đường Ngài đi phải chẳng là nghịch lý
Người đời nhìn thập giá Đức Ki-tô
Sự xúc phạm đối với người Do-thái
Người Hy-lạp nhếch môi - quá điên rồ !*

*Chỉ khi nào Chúa ban cho niềm tin
Mới hiểu được vinh quang của Thập giá
Nếu cuộc đời
vắng bóng Chúa Thánh Linh
Làm sao hiểu tình yêu Chúa cao cả*

*Xin ban ơn cho con luôn biết rằng
Lúc thứ tha là khi được tha thứ
Lúc quên mình là gặp lại bản thân
Lúc chết đi là vui sống muôn đời...*

THỨ HAI CN III THƯỜNG

NIÊN - Mc. 3, 22-30

*"Lộng ngôn chống với Thánh Linh,
thì luôn mãi không hề tha thứ"*

Còn các kinh sư từ Giê-ru-sa-lem xuống thì lại nói rằng Người bị quỷ vương Bê-en-dê-bun ám và Người dựa thể quỷ vương mà trừ quỷ. Người liền gọi họ đến, dùng dụ ngôn và nói với họ : "Xa-tan làm sao trừ Xa-tan được ? Nước nào tự chia rẽ, nước ấy không thể bền ; nhà nào tự chia rẽ, nhà ấy không thể vững. Vậy Xa-tan mà chống Xa-tan, Xa-tan mà tự chia rẽ, thì không thể tồn tại, nhưng đã tận số. Không ai vào nhà một người mạnh mà có thể cướp của được, nếu không trói người mạnh ấy trước đã, rồi mới cướp sạch nhà nó.

"Tôi bảo thật anh em : mọi tội của con cái loài người, kể cả tội nói phạm thượng, và nói phạm thượng nhiều đến mấy đi nữa, thì cũng còn được tha. Nhưng ai nói phạm đến Thánh Thần, thì chẳng đời nào được tha, mà còn mắc tội muôn đời." Đó là vì họ đã nói "ông ấy bị thần ô uế ám."

** Tv. 97, 1*

Hãy ca mừng Chúa một bài ca mới,
vì Người đã làm nên
những điều huyền diệu.
Tay hữu Người

đã tạo cho Người cuộc chiến thắng,
cùng với cánh tay thánh thiện của Người.

*Nếu Chúa không cho tôi niềm tin mến
Thân phận người một kiếp sống thử
than*

*Với tháng ngày vật lộn với gian nan
Trót sinh ra đời thôi đành phải sống !*

*Chúa đã đến cho tôi niềm hy vọng
Một linh hồn, một tin mến cây trồng
Tin Ngôi Hai được Chúa Cha sai đến
Tin Thánh Thần
nguồn thánh hóa trình trong*

*Nói gì đây hồn dang niềm hoan lạc
Rượu rót đầy xin tất cả vui say
Hát lên đi cho mọi người múa nhảy
Để cùng tôi ca tụng phúc ân này*

*Biết bao người đang sống nơi thế trần
Chưa biết Chúa là nguồn suối tình yêu
Nên cuộc đời phải chẳng quá phi lý
Thế gian này là một ánh lửa thiêu*

*Lạy Thiên Chúa Ngôi Ba
nguồn sống mới*

*Xin Ngài hãy đổi mới mặt địa cầu
Để nhiều người
không chết trong mộ sâu
Nhưng tin Chúa-
ngày sau hưởng phúc Trời*

THỨ BA CN III THƯỜNG

NIÊN - Mc. 3, 31-35

*"Ai làm theo ý Thiên Chúa,
thì người ấy là anh chị em và là mẹ Ta"*

Mẹ và anh em Đức Giê-su đến, đứng ở ngoài, cho gọi Người ra. Lúc ấy, đám đông đang ngồi chung quanh Người. Có kẻ nói với Người rằng : "Thưa Thầy, có mẹ và anh em chị em Thầy ở ngoài kia đang tìm Thầy !" Nhưng Người đáp lại : "Ai là mẹ tôi ? Ai là anh em tôi ?" Rồi Người rảo mắt nhìn những kẻ ngồi chung quanh và nói : "Đây là mẹ tôi, đây là anh em tôi. Ai thi hành ý muốn của Thiên Chúa, người ấy là anh em chị em tôi, là mẹ tôi."

** Tv. 39, 2,4ab*

Tôi đã cậy trông ,
Tôi đã cậy trông ở Chúa,
Ngài đã nghiêng mình về bên tôi,
Và Ngài đã nghe tiếng tôi kêu cầu,
Ngài đã đặt trong miệng tôi
Một bài ca mới,
Bài ca mừng Thiên Chúa chúng ta.

** Ga. 15, 15b*

Chúa phán :
"Thầy gọi các con là bạn hữu,
vì tất cả những gì
Thầy đã nghe biết nơi Cha Thầy,
thì Thầy đã cho các con biết."

Lạy Mẹ Ma-ri-a

Mẹ quá ư tuyệt vời

Chớ lói như mặt trời

Mẹ thực thi thánh ý

Từ hai tiếng "Xin Vâng"

Ý Chúa rất nhiệm lạ

Khổ đau nơi thập giá

Thánh ý Mẹ chu toàn

Mẹ chính là mẫu gương

Cho ai nghe Lời Chúa

Biết đem ra thực hành

Đẹp tươi ngàn bông lúa

Chúa trối toàn nhân loại

Cho người Mẹ dấu yêu

Từ đây mỗi sáng chiều

Mẹ kêu gọi thống hối

Hãy lán hạt Mân Côi

Từng lời kính Kính mừng

Mẹ dạy ta ăn năn

Lòng mến Chúa không ngừng

Khi thực thi ý Chúa

Là ta đồng thừa tự

Luật Ngài ta tuân giữ

Vui gọi Chúa là Cha

THỨ TƯ CN III THƯỜNG

NIÊN - Mc. 4, 1-20

"Người gieo hạt đi gieo hạt giống"

---Trong lúc giảng dạy, Người nói với họ : " Các người nghe đây ! Người gieo giống ra đi gieo giống. Trong khi gieo, có hạt rơi xuống vệ đường, chim chóc đến ăn mất. Có hạt rơi trên sỏi đá, chỗ không có nhiều đất ; nó mọc ngay, vì đất không sâu ; nhưng khi nắng lên, nó liền bị cháy, và vì thiếu rễ nên bị chết khô. Có hạt rơi vào bụi gai, gai mọc lên làm nó chết ngẹt và không sinh hoa kết quả. Có những hạt lại rơi nhằm đất tốt, nó mọc và lớn lên, sinh hoa kết quả : hạt thì được ba mươi, hạt thì được sáu mươi, hạt thì được một trăm." Rồi Người nói : "Ai có tai nghe thì nghe !" ----

Người còn nói với các ông : "Anh em không hiểu dụ ngôn này, thì làm sao hiểu được tất cả các dụ ngôn ? Người gieo giống đây là người gieo lời. Những kẻ ở bên vệ đường, nơi lời đã gieo xuống, là những kẻ vừa nghe thì Xa-tan liền đến cất lời đã gieo nơi họ. Còn những kẻ được gieo trên sỏi đá là những kẻ khi nghe lời thì liền vui vẻ đón nhận, nhưng họ không đâm rễ mà là những kẻ nông nổi nhất thời ; sau đó, khi gặp gian nan hay bị ngược đãi vì lời, họ vấp ngã ngay. Những kẻ khác là những kẻ được gieo vào bụi gai : đó là những kẻ đã nghe lời, nhưng những nỗi lo lắng sự đời, bã vinh hoa phú quý cùng những đam mê khác xâm chiếm lòng họ, bóp nghẹt lời khiến lời không sinh hoa kết

quả gì. Còn những người khác nữa là những người được gieo vào đất tốt : đó là những người nghe lời và đón nhận, rồi sinh hoa kết quả, kể thì ba mươi, kể thì sáu mươi, kể thì một trăm."

*Chúa vẫn để ta rất tự do
Mảnh đất tâm hồn tự vun xới
Có thể bụi gai hay đá sỏi
Có thể đất tốt hay vệ đường*

*Lời Ngài còn đó cho mọi người
Nhưng Lời sẽ chết trong hồn ai
Khi dòng đời gian truân bắt bó
Lời không đâm rễ phải tàn phai*

*Lời Ngài vẫn mọc lên đó chứ
Nhưng bao cô lòng của trần gian
Lo lắng đam mê với bạc vàng
Giết chết Lời Ngài nửa chừng xuân*

*Chúa ban cho con người tự do
Vẫn biết tinh thần thì nhanh nhẹn
Nhưng xác thịt sao quá nặng nề
Chúa chờ ta đó -Đừng trễ hẹn !*

*Chúa vẫn chờ ta cải tạo đất
Vệ đường sỏi đá hay bụi gai
Một ngày kia vẫn nên đất tốt
Ra công thu dọn với sức Ngài*

*Xin cho hồn con là đất tốt
Lời Ngài phát triển trong cuộc đời
Vun tưới bao việc lành phúc đức
Mong ngàn bông lúa tiến dâng Ngài*

THỨ NĂM CN III THƯỜNG

NIÊN - Mc. 4, 21-25

"Đèn đốt lên là đặt trên giá đèn"

Người nói với các ông : " Chẳng lẽ mang đèn tối để đặt dưới cái thùng hay dưới gầm giường ? Nào chẳng phải là để đặt trên để sao ? Vì chẳng có gì che giấu mà không phải là để được tỏ bày, chẳng có gì bí ẩn mà không phải là để đưa ra ánh sáng. Ai có tai nghe thì nghe !"

Người nói với các ông : " Hãy để ý tới điều anh em nghe. Anh em đóng dấu nào, thì Thiên Chúa cũng sẽ đóng dấu ấy cho anh em, và còn cho anh em hơn nữa. Vì ai đã có, thì được cho thêm ; còn ai không có, thì ngay cái đang có cũng sẽ bị lấy mất."

** Tv. 95, 1. 6*

Toàn thể địa cầu,
Hãy ca mừng Chúa
một bài ca mới,
hãy ca mừng Chúa .
Sáng láng và oai nghiêm
tỏa trước thiên nhan Người,
uy hùng và tráng lệ
phủ trên ngai báu Người.

** Tv. 24, 4c, 5a*

Lạy Chúa,
xin dạy bảo tôi

về lối bước của Chúa,
và xin hướng dẫn tôi
trong chân lý của Ngài.

*Hãy thấp sáng đời anh
Nơi dòng đời phố chợ
Ngọn đèn dầu lòng thanh
Sáng lên trong giúp đỡ*

*Hãy cho đời môi hôn
Kìa quần áo lụa là
Không nói lên gì cả
Nếu đen tối tâm hồn*

*Đừng giam hãm Lời Chúa
Trong khuôn viên nhà thờ
Khi bao kẻ đang chờ
Nơi trần gian tâm tối*

*Em hãy đóng cho người
Thật nhiều dấu yêu thương
Chúa Cha sẽ đóng lại
Phần thưởng nơi thiên đường*

*Niềm tin sẽ lớn lên
Trong việc lành bác ái
Thứ tha không e ngại
Tình Chúa mãi đáp đền*

*Đèn đời ta chỉ sáng
Nếu đèn để trên cao
Thấp lên tình yêu Chúa
Ánh sáng sẽ không chao*

THỨ SÁU CN III THƯỜNG

NIÊN - Mc. 4, 26-34

"Nước Chúa ví như hạt cải"

Người nói : "Chuyện Nước Thiên Chúa thì cũng tựa như chuyện một người vãi hạt giống xuống đất. Đêm hay ngày, người ấy cố ngủ hay thức, thì hạt giống vẫn nảy mầm và mọc lên, bằng cách nào, thì người ấy không biết. Đất tự động sinh ra hoa màu : trước hết cây lúa mọc lên, rồi trở đồng đồng, và sau cùng thành bông lúa nặng trĩu hạt. Lúa vừa chín, người ấy đem liềm hái ra gặt, vì đã đến mùa."

Rồi Người lại nói : "Chúng ta ví Nước Thiên Chúa với cái gì đây ? Lấy dụ ngôn nào mà hình dung được ? Nước Thiên Chúa giống như hạt cải, lúc gieo xuống đất, nó là loại hạt nhỏ nhất trên mặt đất. Nhưng khi gieo rồi, thì nó mọc lên lớn hơn mọi thứ rau cỏ, cành lá xum xuê, đến nỗi chim trời có thể làm tổ dưới bóng."

Người dùng nhiều dụ ngôn tương tự mà rao giảng lời cho họ, tùy theo mức họ có thể nghe. Người không bao giờ rao giảng cho họ mà không dùng dụ ngôn. Nhưng khi chỉ có thầy trò với nhau, thì Người giải nghĩa hết.

** Tv. 36, 5*

Bạn hãy phó thác
đường lối mình cho Chúa,
hãy trông cậy vào Người
và để chính Người hành động.

*Phép Rửa tội đưa ta vào Nước Chúa
Nước của Chúa - Ngài ví như hạt cải
Hạt bé nhỏ tầm thường rất thơ dại
Rồi một hôm là bóng mát chim trời*

*Ta chỉ là một phần tử nhỏ nhoi
Trong Hội Thánh bao la khắp hoàn cầu
Đừng vì thế ánh sáng ta lịm tắt
Để trần gian ngày tháng bóng đêm sâu*

*Ta vững tin Nước Chúa luôn phát triển
Dù thời tiết trần gian lắm đổi thay
Nắng cháy đau thương lũ tràn cay đắng
Mùa gặt lúa chờ ta suốt đêm ngày*

*Xin cho ta là hạt giống no tròn
Hồng ân Chúa chứa đầy bao sức sống
Vấn lớn lên theo ngày tháng trần gian
Bông lúa vàng reo vang niềm ước vọng*

*Xin nguyện cầu cho Hội Thánh hôm nay
Là bóng mát
cho muôn người nương náu
Có ích gì trong tay đầy châu báu
Nhưng lạc loài giữa thế giới mê say !*

THỨ BẢY CN III THƯỜNG

NIÊN - Mc. 4, 35-40

"Người là ai mà cả gió lẫn biển cũng
đều vâng lệnh Người!"

Hôm ấy, khi chiều đến, Đức Giê-su nói với các môn đệ : "Chúng ta sang bờ bên kia đi !" Bỏ đám đông ở lại, các ông chở Người đi, vì Người đang ở sẵn trên thuyền ; có những thuyền khác cùng theo Người. Và một trận cuồng phong nổi lên, sóng ập vào thuyền, đến nổi thuyền đầy nước. Trong khi đó, Đức Giê-su đang ở đang lái, dựa đầu vào chiếc gối mà ngủ. Các môn đệ đánh thức Người dậy và nói : "Thầy ơi, chúng ta chết đến nơi rồi, Thầy chẳng lo gì sao ?" Người thức dậy, ngắm đê gió, và truyền cho biển : "Im đi ! Câm đi !" Gió liền tắt, và biển lặng như tờ. Rồi Người bảo các ông : "Sao nhát thế ? Làm sao mà anh em vẫn chưa có lòng tin ?" Các ông hoảng sợ và nói với nhau : "VẬY người này là ai, mà cả đến gió và biển cũng tuân lệnh ?"

** Tv. 50, 14-15, 12a*

Xin ban lại cho tôi
niềm vui ơn cứu độ,
với tinh thần quảng đại,
Chúa đờ nâng tôi.
Tôi sẽ dạy kẻ bất nhân
đường nẻo Chúa,
và người tội lỗi sẽ trở về với Ngài.

Oi lay Chúa,
Xin tạo cho tôi
quả tim trong sạch.

*Tôi nhìn lại cuộc đời
Như thuyền nhỏ ra khơi
Tuy muôn nghìn sóng dữ
Miệng cười nhớn nhơ chơi*

*Có con sóng hiền lành
Đưa thuyền ta về bến
Vượt sóng biển trần gian
Bằng ngọn gió tình mến*

*Khi hận thù ghen tị
Tham lam và ích kỷ
Gió trở nên cuồng phong
Thuyền đời say túy lúy*

*Đời ta có Chúa ngự
Lòng vẫn nhớ hôm nao
Gê-nê gào sóng dữ
Lệnh Chúa sóng lao xao*

*Tôi ôm Chúa rất chắc
Trời đất rung cũng mặc
Có Chúa rồi sợ chi
Niềm tin không thối mất*

*Có thể bỏ Ngài ư !
Một tin đồn quỷ dữ
Nếu Chúa không gìn giữ
Theo ai nữa bây chừ !*

THỨ HAI CN IV THƯỜNG

NIÊN - Mc. 5, 1-20

"Hỡi thân ô ế, hãy ra khỏi người này!"

Đức Giê-su và các môn đệ sang tới bờ bên kia Biển Hồ, vùng đất của dân Ghê-ra-sa. Người vừa ra khỏi thuyền, thì từ đám mồ mả, có một kẻ bị thần ô ế ám liền ra đón Người. Anh này thường sống trong đám mồ mả và không ai có thể trói anh ta lại được, dầu phải dùng đến cả xiềng xích, nhưng anh đã bẻ gãy xiềng xích, và đập tan gông cùm. Và không ai có thể kiềm chế anh được. Suốt đêm ngày, anh ta cứ ở trong đám mồ mả và trên núi đồi, tru tréo và lấy đá đập vào mình. Thấy Đức Giê-su tự đang xa, anh ta chạy đến bái lạy Người, và kêu lớn tiếng rằng :
"Lạy ông Giê-su, Con Thiên Chúa Tôi Cao, chuyện tôi can gì đến ông ? Nhân danh Thiên Chúa, tôi van ông đừng hành hạ tôi !"
Thật vậy, Đức Giê-su đã bảo nó :
"Thần ô ế kia, xuất khỏi người này !"
Người hỏi nó : "Tên người là gì ?" Nó thưa : "Tên tôi là đạo binh, vì chúng tôi đông lắm." Nó khẩn khoản nài xin Người đừng đuổi chúng ra khỏi vùng ấy. Ở đó có một bầy heo rất đông đang ăn bên sườn núi. Đám thần ô ế nài xin Người rằng :
"Xin sai chúng tôi đến nhập vào những con heo kia." Người cho phép. Chúng xuất khỏi người đó và nhập vào bầy heo. Cả bầy heo – chừng hai ngàn con – từ trên sườn núi lao xuống biển và chết ngập dưới đó. Các kẻ chăn heo bỏ chạy, loan tin trong thành và thôn xóm. Thiên hạ đến xem việc gì đã xảy ra. Họ đến cùng Đức Giê-su và thấy

kẻ bị quỷ ám ngồi đó, ăn mặc hần hoi và trí khôn tỉnh táo – chính người này đã bị đạo binh quỷ nhập vào. Họ phát sợ. Những người chứng kiến đã kể lại cho họ nghe việc đã xảy ra thế nào cho người bị quỷ ám -----

*Có những người không chấp nhận Chúa
Vi có Ngài của cải tiêu hao
Như dân thành xin Chúa lìa xa
Khi biết Chúa đuổi quỷ thế nào*

*Đừng nghĩ theo Chúa nhiều mất mát
Để Chúa cô đơn giữa cuộc đời
Tiền tài vật chất sẽ chấm hết
Có Chúa - Một kho tàng không vơi*

*Chúa đã thương anh nhiều lắm chứ
Khi cho anh sống với niềm tin
Vượt biển đời nhiều cơn sóng dữ
Cảm thấy an tâm Chúa giữ gìn*

*Chúa đã cho em rất nhiều thứ
Tình yêu trong trắng với tuổi xuân
Lời ma quỷ bao giờ cũng ngọt
Em ơi ! Đừng đánh mất lương tâm*

*Được chữa lành anh xin theo Chúa
Nhưng Ngài bảo hãy cứ về nhà
Loan báo cho bà con lối xóm
Tình Chúa thương- tình rất bao la*

*Có nhiều cách thực thi ý Chúa
Sáng Danh Ngài mọi lúc mọi nơi
Nợ tình yêu nguyện xin đáp trả
Loan báo Tin Vui cả một đời*

THỨ BA CN IV THƯỜNG

NIÊN - Mc. 5, 21-43

"*Này em bé, Ta bảo em hãy trỗi dậy!*"

Đức Giê-su xuống thuyền, lại trở sang bờ bên kia. Một đám rất đông tụ lại quanh Người. Lúc đó, Người đang ở trên bờ Biển Hồ. Có một ông trưởng hội đường tên là Gia-ia đi tới. Vừa thấy Đức Giê-su, ông sụp xuống dưới chân Người, và khẩn khoản nài xin : "Con bé nhà tôi gần chết rồi. Xin Ngài đến đặt tay lên cháu, để nó được cứu thoát và được sống." Người liền ra đi với ông. Một đám rất đông đi theo và chen lấn Người.-----

Đức Giê-su còn đang nói, thì có mấy người từ nhà ông trưởng hội đường đến báo : "Con gái ông chết rồi, làm phiền Thầy chi nữa ?" Nhưng Đức Giê-su nghe được câu nói đó, liền bảo ông trưởng hội đường : "Ông đừng sợ, chỉ cần tin thôi." Rồi Người không cho ai đi theo mình, trừ ông Phê-rô, ông Gia-cô-bê và em ông này là ông Gio-an. Các ngài đến nhà ông trưởng hội đường. Đức Giê-su thấy người ta khóc lóc, kêu la ầm ĩ. Người bước vào nhà và bảo : "Sao lại náo động và khóc lóc như vậy ? Đứa bé có chết đâu, nó ngủ đấy !" Họ chế nhạo Người. Nhưng Người bắt họ ra ngoài hết, rồi dẫn cha mẹ đứa trẻ và những kẻ cùng đi với Người, vào nơi nó đang nằm. Người cầm lấy tay nó và nói : "Ta-li-tha-kum", nghĩa là : "Này bé, Thầy

truyền cho con : trỗi dậy đi !" Lập tức con bé đứng dậy và đi lại được, vì nó đã mười hai tuổi. Và lập tức, người ta kinh ngạc sững sờ. Đức Giê-su nghiêm cấm họ không được để một ai biết việc ấy, và bảo họ cho con bé ăn.

*Làm người ai không sợ
Bóng dáng của thần chết
Nhưng vẫn là món nợ
Khiến người luôn mê mệt*

*Chỉ người Ki-tô hữu
Với niềm tin Phục Sinh
Cái chết vẫn an bình
Đưa ta về với Chúa*

*Niềm tin Đấng trên cao
Như mật quá ngọt ngào
Dấu cuộc đời cay đắng
Tâm hồn chẳng hư hao*

*Xin Chúa ban sức mạnh
Cho niềm tin của con
Cùng những người theo Chúa
Chẳng bao giờ héo hon*

*Dấu người già em bé
Cái chết thật đáng sợ
Nhưng tin vào Chúa nhé
Tâm hồn ta rạng rỡ*

*Cái chết như giấc ngủ
Đức Ki-tô Phục Sinh
Ngài sẽ gọi ta dậy
Hưởng cuộc sống an bình*

THỨ TƯ CN IV THƯỜNG

NIÊN - Mc. 6, 1-6

*"Không một tiên tri nào mà không bị
khinh bỉ ở quê hương mình"*

Đức Giê-su ra khỏi đó và đến nơi quê quán của Người, có các môn đệ đi theo. Đến ngày sa-bát, Người bắt đầu giảng dạy trong hội đường. Nhiều người nghe rất đỗi ngạc nhiên. Họ nói : "Bởi đâu ông ta được như thế ? Ông ta được khôn ngoan như vậy, nghĩa là làm sao ? Ông ta làm được các phép lạ như thế, nghĩa là gì ? Ông ta không phải là bác thợ, con bà Ma-ri-a, và anh em của các ông Gia-cô-bê, Giô-xê, Giu-đa và Si-môn sao ? Chị em của ông không phải là bà con lối xóm với chúng ta sao ?" Và họ vấp ngã vì Người. Đức Giê-su bảo họ : "Ngôn sứ có bị rẻ rúng, thì cũng chỉ là ở chính quê hương mình, hay giữa đám bà con thân thuộc, và trong gia đình mình mà thôi." Người đã không thể làm được phép lạ nào tại đó ; Người chỉ đặt tay trên một vài bệnh nhân và chữa lành họ. Người lấy làm lạ vì họ không tin.

** Tv. 102, 1-2*

Linh hồn tôi ơi,
hãy chúc tụng Chúa,
toàn thể con người tôi,
hãy chúc tụng thánh danh Người.
Linh hồn tôi ơi,

Hãy chúc tụng Chúa,
và chỗ khá quen
mọi ân huệ của Người.

*Cho con đôi mắt niềm tin
Để nhìn Giê-su chịu chết
Không phải là dấu chấm hết
Nhưng là cửa ngõ Phục Sinh*

*Khi mang đôi mắt niềm tin
Sẽ thấy Chúa ở bên mình
Dòng đời gặp muôn thử thách
Tôi nào chẳng có hải kinh*

*Khi hồn mang áo niềm tin
Thấy Chúa nơi các người nghèo
Chia sẻ tình thương phục vụ
Niềm vui vắng tiếng thông reo*

*Khi đời sống với niềm tin
Lâm cảnh đau thương thiếu thốn
Tâm hồn bình an khiêm tốn
Tin Chúa thưởng phạt công minh*

*Xin Chúa gia tăng niềm tin
Chỉ Ngài làm được như thế
Để với cái nhìn tinh tế
Thấy Chúa nơi người anh em*

*Xin cho con biết ngạc nhiên
Qua biết bao việc tâm thường
Nhưng là được thấm hồng ân
Chúa trao con cả trời thương*

THỨ NĂM CN IV THƯỜNG

NIÊN - Mc. 6, 7-13

"Ngài bắt đầu sai các ông"

Người gọi Nhóm Mười Hai lại và bắt đầu sai đi từng hai người một. Người ban cho các ông quyền trừ quỷ. Người chỉ thị cho các ông không được mang gì đi đường, chỉ trừ cây gậy; không được mang lương thực, bao bị, tiền đồng để giặt lưng; được đi dép, nhưng không được mặc hai áo. Người bảo các ông: "Bất cứ ở đâu, khi anh em đã vào nhà nào, thì cứ ở lại đó cho đến lúc ra đi. Còn nơi nào người ta không đón tiếp và nghe lời anh em, thì khi ra khỏi đó, hãy giũ bụi chân để tỏ ý phản đối họ." Các ông đi rao giảng, kêu gọi người ta ăn năn sám hối. Các ông trừ được nhiều quỷ, xúc dầu cho nhiều người đau ốm và chữa họ khỏi bệnh.

** Tv. 30, 17-18*

Xin cho tôi tớ Chúa
thấy long nhan dịu hiền,
xin cứu độ tôi
theo lượng từ bi của Chúa.
Lạy Chúa,
xin đừng để tôi phải hổ người
vì đã kêu cầu Chúa.

** 1 Chron 29, 12a*

Giàu sang là của Chúa,
và vinh quang là của Chúa.

*Đẹp thay bước chân ai
Đi loan báo Tin Mừng
Tuy đường lấm chông gai
Nhưng hoa nở cuối đường*

*Hành trang người tông đồ
Không mang theo gì cả
Chỉ mang Chúa trong mình
Là cả trời nhiệm lạ*

*Không đem bánh đem bị
Là Chúa nói với ta
Đầu cuộc sống bên ba
Cứ lo cho Nước Chúa*

*Truyền giáo phải ưu tiên
Cho suốt một đời người
Chuyện tiền bạc áo cơm
Chúa đã lo cả rồi*

*Ai niềm tin yếu kém
Sẽ bắt cá hai tay
Nhưng ta nào có hay
Chúa sẽ đến lúc nào*

*Xin cho con vững bước
Đi gieo niềm tin mới
Phần thưởng không mong đợi
Chỉ cần tình Chúa thương*

THỨ SÁU CN IV THƯỜNG

NIÊN - Mc. 6, 14-29

*"Đó chính là Gio-an Tẩy Giả trầm đã
chặt đầu, nay sống lại"*

Số là vua Hê-rô-đê đã sai người đi bắt ông Gio-an và xiềng ông trong ngục. Lý do là vì vua đã lấy bà Hê-rô-đi-a, vợ của người anh là Phi-líp-phê, mà ông Gio-an lại bảo : "Ngài không được phép lấy vợ của anh Ngài !" Bà Hê-rô-đi-a căm thù ông Gio-an và muốn giết ông, nhưng không được. Thật vậy, vua Hê-rô-đê biết ông Gio-an là người công chính thánh thiện, nên sợ ông, và còn che chở ông. Nghe ông nói, nhà vua rất phân vân, nhưng lại cứ thích nghe.

Một ngày thuận lợi đến : nhân dịp mừng sinh nhật của mình, vua Hê-rô-đê mổ tiệc thết đãi bá quan văn võ và các thân hào miên Ga-li-lê. Con gái bà Hê-rô-đi-a vào biểu diễn một điệu vũ, làm cho nhà vua và khách dự tiệc vui thích. Nhà vua nói với cô gái : "Con muốn gì thì cứ xin, ta sẽ ban cho con." Vua lại còn thề : "Con xin gì, ta cũng cho, dù một nửa nước của ta cũng được." Cô gái đi ra hỏi mẹ : "Con nên xin gì đây ?" Mẹ cô nói : "Đầu Gio-an Tẩy Giả." Lập tức cô vội trở vào đến bên nhà vua và xin rằng : "Con muốn ngài ban cho con cái đầu ông Gio-an Tẩy Giả, đặt trên mâm." Nhà vua buồn lắm, nhưng vì đã trót thề, lại thề trước khách dự tiệc, nên không muốn thất hứa với cô. Lập tức, vua sai thị vệ đi và truyền mang đầu ông Gio-an tới. Thị vệ ra đi, chặt đầu

ông Gio-an ở trong ngục, bưng đầu ông trên một cái mâm trao cho cô gái, và cô gái trao cho mẹ. Nghe tin ấy, môn đệ đến lấy thi hài ông và đặt trong một ngôi mộ.

*Vua Đa-vít chiếm đoạt Bét-sai-bê
Ông đã đẩy người chồng vào chỗ chết
Khi Na-than cảnh cáo - Vua nhận biết
Xin ăn năn đến tội - Chúa thứ tha*

*Hê-rô-đê cũng loạn luân như thế
Nhưng khi nghe Gio-an cảnh cáo mình
Thay vì lắng nghe- ăn năn sám hối
Chặt đầu Gio-an thỏa cơn khát tình*

*Có bao giờ em thấy mình vương tội
Nhưng đứng dung chối từ lời chân lý
Chớ thất vọng chạy theo đường ma quỷ
Tội ngút trời - Ăn năn - Chúa vẫn tha*

*Em còn nhớ E-va là phụ nữ
Lời ngọt ngào hóa nên lời quỷ dữ
Sam-son mềm yếu trước Đa-li-đa
Hỏa ngục - Thiên đàng- cho lời tình tự*

*Mẹ Ma-ri-a cũng là phụ nữ
Lời Mẹ nói suốt đời tiếng "Xin Vâng"
Nấy tình yêu xuyên sắc Mẹ hiến dâng
Cho thánh ý ngày đêm luôn tỏ hiện*

*Xin cho anh, cho em, tuổi thanh xuân
Biết nhận ra sai-đúng trong cuộc đời
Khi lầm lỡ sớm lắng nghe tiếng Chúa
Ăn năn sám hối cho lòng thành thơ*

THỨ BẢY CN IV THƯỜNG

NIÊN - Mc. 6, 30-34

"Họ như đàn chiên không người chăn"

Các tông đồ tụ họp chung quanh Đức Giê-su, và kể lại cho Người biết mọi việc các ông đã làm, và mọi điều các ông đã dạy. Người bảo các ông : "Chính anh em hãy lánh riêng ra đến một nơi thanh vắng mà nghỉ ngơi đôi chút." Quả thế, kẻ lui người tới quá đông, nên các ông cũng chẳng có thì giờ ăn uống nữa. Vậy, thầy trò xuống thuyền đi lánh riêng ra một nơi hoang vắng. Thấy các ngài ra đi, nhiều người hiểu ý, nên từ khắp các thành, họ cùng nhau theo đường bộ chạy đến nơi, trước cả các ngài. Ra khỏi thuyền, Đức Giê-su thấy một đám người rất đông thì chạnh lòng thương, vì họ như bầy chiên không người chăn dắt. Và Người bắt đầu dạy dỗ họ nhiều điều.

* Tv. 22, 1-3a

Chúa chăn nuôi tôi,
tôi chẳng thiếu thốn chi.
Trên đồng cỏ xanh rì,
Người thả tôi nằm nghỉ.

Tới nguồn nước,
chỗ nghỉ ngơi,
Người hướng dẫn tôi,
tâm hồn tôi,
Người lo bồi dưỡng.

*Giữa đồng cỏ ngát xanh
Người mục tử nhân lành
Như mảng trời ấp ủ
Mưa nắng chiêm an nhàn*

*Người mục tử Ki-tô
Làm sao ngăn nước mắt
Thấy đoàn dân trước mặt
Như chiên không người chăn*

*Bao giờ ta có được
Lòng truyền giáo dâng cao
Con tìm thăm dạt dào
Ôm trọn đoàn dân Chúa*

*Chúa không đòi nơi ta
Phải vượt suối băng rừng
Qua biển cả chập chùng
Hay nghênh thác cheo leo*

*Chúa chỉ xin nơi ta
Những hy sinh nhỏ bé
Đêm nguyện cầu nhè nhẹ
Cho tỏ rạng Danh Cha*

*Gương thánh Tê-rê-xa
Quan thấy xứ truyền giáo
Ngài không đi loan báo
Nhưng từng phút nguyện cầu*

THỨ HAI CN V THƯỜNG

NIÊN - Mc. 6, 53-56

*"Tất cả những ai chạm tới Người,
đều được khỏi bệnh"*

Khi qua biển rồi, Đức Giê-su và các môn đệ ghé vào đất liền tại Ghen-nê-xa-rét và lên bờ. Thấy trò vừa ra khỏi thuyền, thì lập tức người ta nhận ra Đức Giê-su. Họ rảo khắp vùng ấy và nghe tin Người ở đâu, thì bắt đầu cáng bệnh nhân đến đó. Người đi tới đâu, vào làng mạc, thành thị hay thôn xóm nào, người ta cũng đặt kẻ ốm đau ở ngoài đường ngoài chợ, và xin Người cho họ ít là được chạm đến tua áo choàng của Người ; và bất cứ ai chạm đến, thì đều được khỏi.

** Tv. 103, 24,35c*

Lạy Chúa,

thực nhiều thay công cuộc của Ngài !

Ngài đã tạo thành vạn vật

cách khôn ngoan,

địa cầu đầy dẫy loài thụ tạo của Ngài.

Linh hồn tôi ơi,

hãy chúc tụng Chúa.

** Tv. 106, 8-9*

Thiên hạ hãy cảm ơn Chúa

vì Chúa nhân hậu,

và những điều kỳ diệu của Ngài

đối với loài người,

bởi Ngài đã

cho người đói khát được no nê,

người cơ hàn được tràn trề thiện hảo.

Con người tìm Chúa khi sầu khổ

Khi mà mọi sự trên thế gian

Ngỡ chừng không giúp gì ta được

Chúa là tấm phao giữa sóng ngàn

Con người đau khổ vì bệnh tật

Chúa đã đến cho người niềm tin

Tin nơi Ngài sầu đau biến mất

Tin nơi Ngài thỏa lòng cầu xin

Hãy để hồn ta tìm tới Chúa

Không phải chỉ có lúc đau thương

Ngay cả khi trào dâng hạnh phúc

Chúa là niềm tin mỗi bước đường

Niềm tin không thấy được hình thù

Sắc màu niềm tin nào ai biết

Nhưng người tin mang nhiều khác biệt

Giữa dòng người cuộc sống bon chen

Chúa ơi ! Từng ngày trong cuộc sống

Cho con thấy Chúa đứng bên con

Khi an vui hay sầu héo hon

Vững niềm tin - Ngài luôn nâng đỡ

THỨ BA CN V THƯỜNG

NIÊN - Mc. 7, 1-13

*"Các người gác bỏ một bên các giới răn
Thiên Chúa, để nắm giữ tập tục phạm
nhân"*

Có những người Pha-ri-sêu và một số kinh sư tụ họp quanh Đức Giê-su. Họ là những người từ Giê-ru-sa-lem đến. Họ thấy vài môn đệ của Người dùng bữa mà tay còn ô uế, nghĩa là chưa rửa. Thật vậy, người Pha-ri-sêu cũng như mọi người Do-thái đều nắm giữ truyền thống của tiền nhân ; họ không ăn gì, khi chưa rửa tay cẩn thận ; thức gì mua ngoài chợ về, cũng phải rảy nước đã rồi mới ăn ; họ còn giữ nhiều tập tục khác nữa như rửa chén bát, bình lọ và các đồ đồng. Vậy, người Pha-ri-sêu và kinh sư hỏi Đức Giê-su : "Sao các môn đệ của ông không theo truyền thống của tiền nhân, cứ để tay ô uế mà dùng bữa ?" Người trả lời họ : "Ngôn sứ I-sai-a thật đã nói tiên tri rất đúng về các ông là những kẻ đạo đức giả, khi viết rằng : Dân này tôn kính Ta bằng môi bằng miệng, còn lòng chúng thì lại xa Ta. Chúng có thờ phượng Ta thì cũng vô ích, vì giáo lý chúng giảng dạy chỉ là giới luật phạm nhân. Các ông gạt bỏ điều răn của Thiên Chúa, mà duy trì truyền thống của người phạm." Người còn nói : "Các ông thật khéo coi thường điều răn của Thiên Chúa để nắm giữ truyền thống của các ông. Quả thế, ông Mô-sê đã dạy rằng : Người hãy thờ cha kính mẹ và kẻ nào nguyện rửa cha mẹ, thì phải bị xử tử ! Còn các ông, các ông lại bảo : "Người nào nói với cha với mẹ rằng : những gì con có

để giúp cha mẹ đều là "co-ban" nghĩa là lễ phẩm đã dâng cho Chúa rồi, và các ông không để cho người ấy làm gì để giúp cha mẹ nữa. Thế là các ông lấy truyền thống các ông đã truyền lại cho nhau mà hủy bỏ lời Thiên Chúa. "

Có lẽ tôi an tâm với tháng ngày

Khi mờ sáng luôn tham dự thánh lễ

Lúc đêm về râm ran những lời kinh

Việc nhà Chúa

thường xuyên không câu nệ

Nhưng bên nhà- người mẹ góa con cô

Với bệnh tật là bữa no bữa đói

Không giúp được gì, không một lời nói

Hồn tôi lặng thinh bước tới nhà thờ !

Trên đường đi chiếc nón lại chia ra

Nơi đôi tay run rẩy của cụ già

Thật đáng tiếc ! Tôi không còn tiên lễ

Chỉ còn tiền dâng cúng lễ Vượt Qua !

Có lẽ tôi quên rồi lời Chúa dạy

"Ai làm chi cho những người bé nhỏ

Đó là người đã làm cho chính Ta"

Rõ ràng rồi còn chi mà đứng ngó

Ta biết đó -luật Chúa - luật tình yêu

Đừng để Ngài nhìn ta lời trách cứ

"Dân này tôn kính Ta ngoài môi miệng"

Hồn tôi ơi ! Hãy làm gì đi chứ !

Xin cho con trong cuộc sống hằng ngày

Biết yêu thương giúp đỡ là đam mê

Có làm thế con trở nên giống Chúa

Không sợ Ngài khiển trách lúc đêm về

THƯ TƯ CN V THƯỜNG

NIÊN - Mc. 7, 14-23

*"Những gì từ con người ta xuất ra,
đó là cái làm cho người ta ra ô uế"*

Sau đó, Đức Giê-su lại gọi đám đông tới mà bảo : "Xin mọi người nghe tôi nói đây, và hiểu cho rõ : Không có cái gì từ bên ngoài vào trong con người lại có thể làm cho con người ra ô uế được ; nhưng chính cái từ con người xuất ra, là cái làm cho con người ra ô uế. Ai có tai nghe thì hãy nghe !"

Khi Đức Giê-su đã rời đám đông mà vào nhà, các môn đệ hỏi Người về dụ ngôn ấy. Người nói với các ông : "Cả anh em nữa, anh em cũng ngu thôi như thế sao ? Anh em không hiểu sao ? Bất cứ cái gì từ bên ngoài vào trong con người, thì không có thể làm cho con người ra ô uế, bởi vì nó không đi vào lòng, nhưng vào bụng người ta, rồi bị thải ra ngoài ?" Như vậy là Người tuyên bố mọi thức ăn đều thanh sạch. Người nói : "Cái gì từ trong con người xuất ra, cái đó mới làm cho con người ra ô uế. Vì từ bên trong, từ lòng người, phát xuất những ý định xấu : tà dâm, trộm cắp, giết người, ngoại tình, tham lam, độc ác, xảo trá, trác táng, ganh tị, phỉ báng, kiêu ngạo, ngông cuồng. Tất cả những điều xấu xa đó, đều từ bên trong xuất ra, và làm cho con người ra ô uế."

*Xin đừng làm Biệt phái
Câu nệ trong lễ luật
Nhưng con tìm tối đen
Ngôn hành đầy bất nhất*

*Xin đừng quá cao sang
Trên bụi cao vị vọng
Không thấy người khó nghèo
Giữa mùa đông lạnh cóng*

*Xin đừng giả đạo đức
Đóng vai vị ân nhân
Giúp đỡ người cơ cực
Vi danh tiếng bản thân*

*Xin đừng khinh kẻ khác
Trộm cướp và gian tham
Nhưng lòng ta lường gạt
Tình thương Chúa trao ban*

*Xin đừng nên kiêu hãnh
Việc bác ái đã làm
Cho bao người bất hạnh
Như thế giống người phàm*

*Xin cho ta luôn sống
Trong nghĩa cử yêu thương
Bác ái luôn dẫn đường
Cho Nước Cha trị đến*

THỨ NĂM CN V THƯỜNG

NIÊN - Mc. 7, 24-30

*"Những con chó ở dưới gầm bàn cũng
ăn những mẩu bánh rơi của con cái"*

Đức Giê-su đứng dậy, rời nơi đó, đến địa hạt Tia. Người vào một nhà nọ mà không muốn cho ai biết, nhưng không thể giấu được. Thật vậy, một người đàn bà có đứa con gái nhỏ bị quỷ ám, vừa nghe nói đến Người, liền vào sấp mình dưới chân Người. Bà là người Hy-lạp, gốc Phê-ni-xi thuộc xứ Xy-ri. Bà xin Người trừ quỷ cho con gái bà. Người nói với bà : " Phải để cho con cái ăn no trước đã, vì không được lấy bánh dành cho con cái mà ném cho chó con." Bà ấy đáp : "Thưa Ngài, đúng thế, nhưng chó con ở dưới gầm bàn lại được ăn những mảnh vụn của đám trẻ con." Người nói với bà : " Vì bà nói thế, nên bà cứ về đi, quỷ đã xuất khỏi con gái bà rồi." Về đến nhà, bà thấy đứa trẻ nằm trên giường và quỷ đã xuất.

** Tv. 127, 1-2*

Phúc thay những bạn nào
tôn sợ Thiên Chúa,
bạn nào ăn ở
theo đường lối của Người !
Công quả tay bạn làm ra
bạn được an hưởng,
bạn được hạnh phúc
và sẽ gặp may.

*Hỡi người phụ nữ ngoại giáo
Đức tin như sóng dạt dào
Có lẽ trái tim người mẹ
Cộng hưởng niềm tin dâng cao*

*Thiên Chúa thử thách nhiều quá
Nếu tôi ở địa vị bà
Có lẽ chân bước về nhà
Mặc con gái với quỷ ma*

*Đức tin của bà kiên vững
Nhẫn nại cộng với tự khiêm
Ra về tin chắc trong tim
Con bà được xua khỏi quỷ*

*Bà đã dạy tôi thật nhiều
Cầu xin không được nản chí
Niềm tin kiên vững sáng chiếu
Chính Ngài cho ta hoan hỷ*

*Đừng kể công trạng với Ngài
Phận người đâu đáng là chi
Khiêm tốn kêu cầu lên Chúa
Ân tình Chúa sẽ thực thi*

*Chúa luôn thử thách niềm tin
Trong Chúa vượt qua tất cả
Từ ngày con vẫn nguyện xin
Cho con niềm tin sắt đá*

THỨ SÁU CN V THƯỜNG

NIÊN - Mc. 7, 31-37

"Người làm cho kẻ điếc nghe được và người câm nói được"

Đức Giê-su bỏ lại vùng Tia, đi qua ngã Xi-đôn, đến biển hồ Ga-li-lê vào miền Thập Tỉnh. Người ta đem đến một người vừa điếc vừa ngọng đến với Đức Giê-su, và xin Người đặt tay trên anh. Người kéo riêng anh ta ra khỏi đám đông, đặt ngón tay vào lỗ tai anh, và nhỏ nước miếng mà bôi vào lưỡi anh. Rồi Người ngược mắt lên trời, rên một tiếng và nói : Ep-pha-tha, nghĩa là : hãy mở ra ! Lập tức tai anh ta mở ra, lưỡi như hết bị buộc lại. Anh ta nói được rõ ràng. Đức Giê-su truyền bảo họ không được kể chuyện đó với ai cả. Nhưng Người càng truyền bảo họ, họ lại càng đồn ra. Họ hết sức kinh ngạc, và nói : "Ông ấy làm việc gì cũng tốt đẹp cả : ông làm cho kẻ điếc nghe được, và kẻ câm nói được."

** Tv. 31, 1-2, 7*

Phúc thay người
được tha thứ lỗi lầm,
và tội phạm của người
được ơn che đậy !
Phúc thay người
mà Chúa không trách cứ lỗi lầm,
và trong lòng người đó
chẳng có mưu gian !

Chúa là chỗ dung thân,

Chúa giữ tôi
khỏi điều nguy khổ,
Chúa đùm bọc tôi
trong niềm vui ơn cứu độ.

*Có lẽ tôi đã điếc
Lời Chúa nói bên tai
Qua bao năm tháng dài
Nào tôi có thực thi*

*Có lẽ tôi đã câm
Khi cuộc đời phóng dăng
Lòng không nói được gì
Cho Danh Cha rạng sáng*

*Chúa vẫn chờ ta đó
Hãy đến với Ngài đi
Nào chẳng có việc gì
Chính Ngài không làm được*

*Ngài phán: "Hãy mở ra"
Tâm hồn ta lạnh mạnh
Tai nghe tiếng tình ca
Miệng nói lời doan chánh*

*Hãy nghe tiếng thờ dài
Của bao người sầu khổ
Tình thương Chúa cứu độ
Mang đến và ủi an*

*Hãy nói cho thế gian
Bằng chính cuộc sống mình
Để năm tháng đáp tình
Chúa thương cứu chữa ta*

THỨ BẢY CN V THƯỜNG

NIÊN - Mc. 8, 1-10

"Họ đã ăn no nê"

Trong những ngày ấy, lại có một đám rất đông, và họ không có gì ăn, nên Đức Giê-su gọi các môn đệ lại mà nói : "Thầy chạnh lòng thương đám đông, vì họ ở luôn với Thầy đã ba ngày rồi mà không có gì ăn ! Nếu Thầy giải tán, để họ nhin đói mà về nhà, thì họ sẽ bị xỉu dọc đường. Trong số đó, lại có những người ở xa đến." Các môn đệ thưa Người : " Ở đây, trong nơi hoang vắng này, lấy đâu ra bánh cho họ ăn no ?" Người hỏi các ông : "Anh em có mấy chiếc bánh ?" Các ông đáp : "Thưa có bảy chiếc." Người truyền cho họ ngồi xuống đất. Rồi Người cầm lấy bảy chiếc bánh, dâng lời tạ ơn, và bẻ ra, trao cho các môn đệ để các ông dọn ra. Và các ông đã dọn ra cho đám đông. Các ông cũng có mấy con cá nhỏ. Người đọc lời chúc tụng, rồi bảo các ông dọn luôn cá nữa. Đám đông đã ăn và được no nê. Người ta nhặt lấy những mảnh bánh còn thừa : bảy giỏ ! Mà đám đông có khoảng bốn ngàn người. Người giải tán họ. Lập tức, Đức Giê-su xuống thuyền với các môn đệ và đến miền Đan-ma-nu-tha.

** Tv. 99, 1*

Thân lạy Chúa,

Chúa là chỗ chúng tôi dung thân,
từ đời nọ trải qua đời kia.

*Chúa rất thương những ai theo Ngài
Có bao giờ Ngài bỏ họ đâu
Ngay cả từng miếng ăn thức uống
Ngài lo lắng thấm đượm tình sâu*

*Tình thương Ngài muốn ta cộng tác
Vi Chúa vẫn tôn trọng tự do
Ngài không buộc ta nhận ơn ích
Dẫu đời ta đầy áp áu lo*

*Những gì dâng Chúa tuy bé nhỏ
Con suốt nhỏ sẽ thành sông lớn
Môn đệ trao Ngài bảy chiếc bánh
Bốn ngàn người vẫn ăn no nê*

*Và kìa ! Còn dư được bảy thúng
Mới hay quyền năng Chúa vô cùng
Nhưng Ngài không muốn ta dừng lại
Hãy hướng lòng mình đến thiên cung*

*Bánh hôm nay chỉ chính Minh Ngài
Sẽ nuôi sống hồn ta mãi mãi
Cho tới ngày Chúa Con trở lại
Đón ta về hưởng phúc vinh quang*

*Xin cho con luôn đến với Ngài
Tiệc thánh đó từng ngày mời gọi
Hồn ơi ! Đừng để khi nào đói
Ăn mình Ngài cuộc sống thiên thai*

THỨ HAI CN VI THƯỜNG

NIÊN - Mc. 8, 11-13

"Tại sao thế hệ này lại xin điêm lạ"

Những người Pha-ri-sêu kéo ra và bắt đầu tranh luận với Đức Giê-su, họ đòi Người một dấu lạ từ trời để thử Người. Người thở dài nảo nuột và nói : "Sao thế hệ này lại xin một dấu lạ ? Tôi bảo thật cho các ông biết : thế hệ này sẽ không được một dấu lạ nào cả." Rồi bỏ họ đó, Người lại xuống thuyền qua bờ bên kia.

* Tv. 116, 68, 71, 72, 75, 76

Chúa là Đấng tốt lành và nhân hậu,
xin dạy bảo tôi
những thánh chỉ của Ngài.

Tôi bị khổ nhục, đó là điều tốt,
để cho tôi học biết
thánh chỉ của Ngài.

Đổi với tôi,
luật pháp do miệng Chúa,
đáng chuộng hơn
vàng bạc châu báu muôn ngàn.

Lạy Chúa,
ôi biết sắc dụ Ngài công minh,
và Ngài có lý mà bất tôi phải khổ.

Xin Chúa tỏ lòng thương
hầu ủy lạo tôi,
theo như lời đã hứa
cùng tôi tớ Ngài.

*Phép lạ Ngài làm rõ ràng quá
Biệt phái lại mù quáng thế nào
Cớ gì họ trở nên cố chấp
Với tình thương Chúa quá dạt dào*

*Có thể vì một chút địa vị
Có thể sợ chiếm đoạt thanh danh
Có thể quyền lợi sẽ mất hết
Vai trò lãnh đạo bị tranh dành*

*Chính họ đã không tin nhận Chúa
Nhưng còn muốn tất cả mọi người
Khước từ quyền năng Chúa cao cả
Bao nhiêu cố chấp thật đáng cười*

*Tâm hồn Ngài xót xa trần trử
Xót thương họ vì quá cứng tin
Từng ngày đêm tôi vẫn nguyện xin
Cho đời tôi không men Biệt phái*

*Vẫn thấy quanh tôi nhiều điêm lạ
Hồn xác vẹn toàn nhuộm yêu thương
Dấu cuộc đời bao nhiêu sóng gió
Có Chúa trong tôi - Sớm thiên đường*

THỨ BA CN VI THƯỜNG

NIÊN - Mc. 8, 14-21

"Các con hãy ý tứ giữ mình khỏi
men Biệt phái và men Hê-rô-dê"

Các môn đệ quên đem bánh theo ; trên thuyền, các ông chỉ có một chiếc bánh. Người răn bảo các ông : "Anh em phải coi chừng, phải đề phòng men Pha-ri-sêu và men Hê-rô-dê !" Và các ông bàn tán với nhau về chuyện các ông không có bánh. Biết thế, Người nói với các ông : "Sao anh em lại bàn tán về chuyện anh em không có bánh ? Anh em chưa hiểu chưa thấu sao ? Lòng anh em ngu muội thể ! Anh em có mắt mà không thấy, có tai mà không nghe ư ? Anh em không nhớ sao : khi Thầy bẻ năm chiếc bánh cho năm ngàn người ăn, anh em đã thu lại được bao nhiêu thúng đầy mẩu bánh ?" Các ông đáp : "Thưa được mười hai." "Và khi Thầy bẻ bảy chiếc bánh cho bốn ngàn người ăn, anh em đã thu lại được bao nhiêu giỏ đầy mẩu bánh ?" Các ông nói : "Thưa được bảy." Người bảo các ông : "Anh em chưa hiểu ư ?"

* Tv. 93, 18-19

Đang lúc tôi nghĩ rằng :
"Chân tôi xiêu té",
thì, lạy Chúa,
ân sủng Ngài nâng đỡ thân tôi.
Khi lòng tôi

vướng thêm nhiều điều lo lắng,
thì ơn Chúa
làm vui sống hồn tôi.

*Coi chừng men Biệt phái
Lại nổi lên trong ta
Khi làm việc bác ái
Dày cộm những kiêu sa*

*Thánh lễ dâng hằng ngày
Kính Đức Mẹ từng đêm
Nhưng không hề tha thứ
Người anh em lỗi lầm !*

*Luôn tìm kiếm lời khen
Cuộc đời ta đạo đức
Nhưng chưa lần thổn thức
Trước sấu khổ tha nhân*

*Có thể ai cũng có
Men Biệt phái trong người
Nhưng hãy nhận chìm xuống
Để Lời Chúa xanh tươi*

*Cho con phụng sự Chúa
Với tất cả tâm can
Không phải vinh danh con
Nhưng Nước Cha lan tràn*

*Cho đời con khiêm tốn
Rao giảng lời yêu thương
Bằng cuộc sống thơm hương
Hương tình yêu bác ái*

THỨ TƯ CN VI THƯỜNG

NIÊN - Mc. 8, 22-26

"Người mù khỏi hẳn và thấy được mọi vật rõ ràng"

Đức Giê-su và các môn đệ đến Bết-xai-đa, Người ta dẫn một người mù đến và nài xin Đức Giê-su sờ vào anh ta. Người cầm lấy tay anh mù, đưa ra khỏi làng, rồi nhỏ nước miếng vào mắt anh, đặt tay trên anh và hỏi : "Anh có thấy gì không ?" Anh ngược mắt lên và thưa : "Tôi thấy người ta, trông họ như cây cối, họ đi đi lại lại." Rồi Người lại đặt tay trên mắt anh, anh trông rõ và khỏi hẳn ; anh thấy tổ tường mọi sự. Người cho anh về nhà và dặn : "Anh đừng có vào làng."

Tv. 14, 1b, 2-3ab, 3cd-4ab

Lạy Chúa,
Ai được cư ngụ
Trên núi thánh của Chúa ?

Người sống thanh liêm
và thực thi công chính,
và trong lòng suy nghĩ điều ngay,
và lưỡi không bịa lời vu khống,
người không làm ác
hại bạn đồng liêu.

Người không làm nhục
cho ai lân cận.
Người coi rẻ đũa bất nhân,

nhưng kính yêu
những ai tôn sợ Chúa.

*Chúa chữa lành kẻ mù
Nơi thành Bết-sai-đa
Để mọi người nhận thấy
Quyền năng Chúa bao la*

*Người mù được trông thấy
Kẻ điếc lại được nghe
Người câm liền nói được
Tình thương Chúa chở che*

*Người bất toại đứng dậy
Ma quỷ Ngài xua trừ
Kẻ chết được sống lại
Lòng Chúa sáng tâm tư*

*Biết bao việc Chúa làm
Cho con người trần gian
Để những ai tin Chúa
Ơn cứu độ dâng tràn*

*Ngài chết và Phục Sinh
Đỉnh cao một tình yêu
Sao ta nữ vô tình
Đem tình Chúa hỏa thiêu*

*Hãy ăn năn bạn nhé
Chuộc lại lỗi lầm qua
Ngài sẵn sàng thứ tha
Ai thành tâm sám hối*

THỨ NĂM CN VI THƯỜNG

NIÊN - Mc. 8, 27-33

"Thầy là Đấng Ki-tô, Con Người sẽ phải chịu khổ nhiều"

Đức Giê-su và các môn đệ của Người đi tới các làng xã vùng Xê-da-rê Phi-líp-phê. Dọc đường, Người hỏi các môn đệ : "Người ta nói Thầy là ai ?" Các ông đáp : "Họ bảo Thầy là ông Gio-an Tẩy Giả, có kẻ thì bảo là ông Ê-li-a, kẻ khác thì cho là một ngôn sứ nào đó." Người lại hỏi các ông : "Còn anh em, anh em bảo Thầy là ai ?" Ông Phê-rô trả lời : "Thầy là Đấng Ki-tô." Đức Giê-su liền cấm ngặt các ông không được nói với ai về Người.

Rồi Người bắt đầu dạy cho các ông biết : Con Người phải chịu đau khổ nhiều, bị các kỳ mục, thượng tế cùng kinh sư loại bỏ, bị giết chết và sau ba ngày sẽ sống lại. Người nói rõ điều đó, không úp mở. Ông Phê-rô liền kéo riêng Người ra và bắt đầu trách Người. Nhưng khi Đức Giê-su quay lại, nhìn thấy các môn đệ, Người trách ông Phê-rô : "Xa-tan ! lui lại đằng sau Thầy ! Vì tư tưởng của anh không phải là tư tưởng của Thiên Chúa, mà là của loài người."

** Tv. 33, 4-5*

Các bạn hãy cùng tôi ca ngợi Chúa,
cùng nhau tạ ơn và ngợi danh Người.

Tôi cầu khẩn Chúa,
Chúa đã nhậm lời,
và Người đã cứu tôi khỏi mọi điều lo sợ.

*Phê-rô tuyên tín nhưng không hiểu
Một Đức Ki-tô với thập giá
Cái chết đau thương và Phục Sinh
Tất cả với ông dường như lạ*

*Trợn nghĩa thấy trò ngăn cản Chúa
Hay giấc mơ quyền bính chợt tan ?
Gần bên Chúa nhưng nào có hiểu
Ý Chúa đâu từ chối gian nan*

*Đường đi Chúa xem ra nghịch lý
Thất bại thập giá đến Phục Sinh
Chúa cứu sống bằng liều mạng sống
Cái chết Can-vê thấm ân tình*

*Hôm nay mang danh Ki-tô hữu
Có nhận ra nghịch lý hay không ?
Đi tới vinh quang qua tử nhục
Đường về Nước Trời lắm gai chông*

*Đừng để một lần Chúa phải trách
Hỡi Sa-tan ! Ngươi chẳng hiểu gì
Sự sống thật phải qua cái chết
Có Chúa cùng đi ta sợ chi*

THỨ SÁU CN VI THƯỜNG

NIÊN - Mc. 8, 34-38

"Ai chịu mất mạng sống mình vì Ta và vì Phúc âm, thì sẽ cứu được mạng sống mình"

Rồi Đức Giê-su gọi đám đông cùng với các môn đệ lại. Người nói với họ rằng : "Ai muốn theo tôi, phải từ bỏ chính mình, vác thập giá mình mà theo. Quả vậy, ai muốn cứu mạng sống mình, thì sẽ mất ; còn ai liều mạng sống mình vì tôi và vì Tin Mừng, thì sẽ cứu được mạng sống ấy. Vì được cả thế giới mà phải thiệt mất mạng sống, thì người ta nào có lợi gì ? Quả thật, người ta lấy gì mà đổi lại mạng sống mình ? Giữa thế hệ ngoại tình và tội lỗi này, ai hổ thẹn vì tôi và những lời tôi dạy, thì Con Người cũng sẽ hổ thẹn vì kẻ ấy, khi Người ngự đến cùng với các thánh thiên thần, trong vinh quang của Cha Người."

** Ga. 3, 16*

Thiên Chúa đã yêu thương thế gian
đến nỗi đã ban Con Một mình,
để tất cả những ai tin Con Ngài,
thì không phải hư mất,
nhưng được sống đời đời.

*Lạy Chúa Giê-su
Vi Chúa đã yêu con và gọi con
Ban cho niềm tin
và hạnh phúc là con Chúa
Hôm nay con xin theo Chúa
Đầu đời theo Ngài là ngục tù mở cửa*

Đầu đường theo Ngài chông gai sỏi đá

Đầu phương tiện theo Ngài

là cây thập tự

Đầu đỉnh cao theo Ngài

là Can-vê đẫm máu

Nhưng con vẫn dốc quyết theo Chúa

Vi Chúa đã yêu con

Vi Chúa đã chết cho con

Nên con phải

dâng cuộc sống nầy cho Chúa

Nhưng lạy Chúa

Tinh thần nhanh nhẹn

mà xác thịt nặng nề

Thánh Phao-lô cũng phải thú nhận:

"Những điều tôi muốn làm

thì tôi đã không làm

Còn những điều không muốn

thì tôi lại làm"

Tâm hồn con bao lần

vùng chạy về nhan Chúa

Ước mong là người tôi tớ phục vụ Ngài

Nhưng thực tế nhiều lần xô con vấp ngã

Bên kia là trần gian nhiều nỗi vui say

Bên này là cơ cực chống chọi !

Bên kia là cửa ngõ giàu sang phú quý

Bên này là nghèo hèn với sấu tủi !

Và còn nhiều thật nhiều mâu thuẫn

dè nặng thân con

Xin Chúa giúp con kiên vững niềm tin

Vẫn nhìn thấy

Ánh sáng Phục Sinh qua Thập giá

Khi hiến thân là khi được nhận lãnh

Chính lúc chết đi

là khi vui sống muôn đời...

THỨ BẢY CN VI THƯỜNG

NIÊN - Mc. 9, 1-12

"Người biến hình trước mặt các ông"

Sáu ngày sau, Đức Giê-su đem các ông Phê-rô, Gia-cô-bê và Gio-an đi theo mình. Người đưa các ông đi riêng ra một chỗ, chỉ mình các ông thôi, tới một ngọn núi cao. Rồi Người biến đổi hình dạng trước mặt các ông. Y phục Người trở nên rực rỡ, trắng tinh, không có thợ nào ở trần gian giặt trắng được như vậy. Và ba môn đệ thấy ông Ê-li-a cùng ông Mô-sê hiện ra đàm đạo với Đức Giê-su. Bấy giờ, ông Phê-rô thưa với Đức Giê-su rằng : "Thưa Thầy, chúng con ở đây, thật là hay ! Chúng con xin dựng ba cái lều, một cho Thầy, một cho ông Mô-sê, và một cho ông Ê-li-a." Thật ra, ông không biết phải nói gì, vì các ông kinh hoàng. Bỗng có một đám mây bao phủ các ông. Và từ đám mây, có tiếng phán rằng : "Đây là Con Ta yêu dấu, hãy vâng nghe lời Người." Các ông chột nhìn quanh, thì không thấy ai nữa, chỉ còn Đức Giê-su với các ông mà thôi.

Ở trên núi xuống, Đức Giê-su truyền cho các ông không được kể lại cho ai nghe những điều vừa thấy, trước khi Con Người từ cõi chết sống lại. Các ông tuân lệnh đó, nhưng vẫn bàn hỏi nhau xem câu "từ cõi chết sống lại" nghĩa là gì. Các ông hỏi Đức Giê-su : "Tại sao các kinh sư lại nói ông Ê-li-a phải đến trước ?" Người đáp : "Đúng thế, ông Ê-li-a đến

trước để chỉnh đốn mọi sự. Vậy sao có lời chép rằng Con Người phải chịu nhiều đau khổ và bị khinh chê ? Nhưng Thầy nói cho anh em biết : ông Ê-li-a đã đến, và họ đã xử với ông theo ý họ muốn, như Sách Thánh đã chép về ông."

Đã nhiều ngày trôi qua

Ngài nói về thập giá

Cay đắng phải trải qua

Khổ đau người chứng tá

Các môn đệ lo âu

Niềm tin như khủng hoảng

Hôm nay trên Ta-bor

Vinh quang Ngài chói sáng

Phải chăng ý Ngài muốn

Củng cố cho niềm tin

Những ai dám theo Ngài

Sẽ hưởng phúc quang vinh

Nhưng như Ngài đã nói

Thánh giá là vinh quang

Hai mặt một cuộc đời

Ân phúc Ngài thường ban

"Đây là Con Yêu Dấu

Hãy lắng nghe Lời Người"

Lệnh truyền còn vang mãi

Ngày đêm suốt cuộc đời

Ta hãy mau vâng lời

Dấu thập giá gánh vai

Vinh quang Ngài vẫn đời

Cùng Ngài vượt chông gai

THỨ HAI CN VII THƯỜNG

NIÊN - Mc. 9, 14-29

"Lạy Thầy, tôi tin, xin Thầy trợ giúp đức tin hèn kém của tôi"

----Người hỏi các môn đệ : "Anh em tranh luận gì với họ thể ?" Một người trong đám đông trả lời : "Thưa Thầy, tôi đã đem con trai tôi lại cùng Thầy ; cháu bị quỷ cầm ám. Bất cứ ở đâu, hề quỷ nhập vào là vật cháu xuống. Cháu sùi bọt mép, ngiên răng, cứng đờ người ra. Tôi đã nói với các môn đệ Thầy để họ trừ tên quỷ đó, nhưng các ông không làm nổi." Người đáp : "Oi thể hệ cứng lòng, không chịu tin ! Tôi phải ở cùng các người cho đến bao giờ nữa ? Đem nó lại đây cho tôi." Người ta đem nó lại cho Người. Vừa thấy Người, quỷ liền lay nó thật mạnh, nó ngã xuống đất, lăn lộn, sùi cả bọt mép. Người hỏi cha nó : "Cháu bị như thế từ bao lâu rồi ?" Ông ấy đáp : "Thưa từ thuở bé. Nhiều khi quỷ xô nó vào lửa hoặc đẩy xuống nước cho nó chết. Nhưng nếu Thầy có thể làm được gì, thì xin chạnh lòng thương mà cứu giúp chúng tôi." Đức Giê-su nói với ông ta : "Sao lại nói : nếu Thầy có thể ? Mọi sự đều có thể đối với người tin." Lập tức, cha đứa bé kêu lên : "Tôi tin ! Nhưng xin Thầy giúp lòng tin yếu kém của tôi !" Khi thấy đám đông tuôn đến, Đức Giê-su quát mắng tên quỷ : "Thần cầm điếc kia, Ta truyền cho ngươi : ra khỏi đứa bé và không được nhập vào nó nữa !" Quỷ hét lên, lay nó thật mạnh, rồi ra khỏi. Đứa bé ra như chết, khiến cho

nhiều người nói : "Nó chết rồi !" Nhưng Đức Giê-su cầm lấy tay nó, đỡ nó dậy, và nó đứng lên. Khi Người vào nhà, các môn đệ mới hỏi riêng Người : "Tại sao chúng con đây lại không trừ nổi tên quỷ ấy ?" Người đáp : "Giống quỷ ấy, chỉ có cầu nguyện mới trừ được thôi."

Khi cuộc đời

tưởng chừng không lối thoát

Lời nguyện cầu khi ấy thiết tha hơn

Đừng nghĩ Chúa quên ta mà đổi hờn

Có trách chẳng là trách ta yếu đuối

Khi niềm tin yếu đuối ta nản lòng

Để phó mặc cho thần dữ kéo lôi

Đâu việc gì Thiên Chúa không làm được

Hãy thành tâm cầu khẩn - Hỡi hồn tôi !

"Con tin - Nhưng xin Thầy hãy giúp con

Vì lòng tin nơi con chưa đủ mạnh"

Linh hồn tôi như cơn mưa chưa tạnh

Để lửa tình yêu Chúa thấp sáng lên

Cầu nguyện là cửa ngõ dẫn đến Chúa

Đến gần Ngài đêm thanh vắng tí tê

Từng đêm ngày Chúa vẫn lắng tai nghe

Những lời ta nguyện cầu trong tình mến

Tê-rê-xa thấp sáng lời nguyện cầu

Được tôn phong

quan thấy xứ truyền giáo

Mô-ni-ca ba mươi năm nguyện cầu

Đưa Âu-gút-ti-nô về chính đạo

Sức mạnh của cầu nguyện là như thế

Ta chờ gì không thành khẩn nguyện xin

Cho đời ta là khúc ca hữu tình

Mãi reo vang cho Nước Cha trị đến

THỨ BA CN VII THƯỜNG

NIÊN - Mc. 9, 30-37

"Ai muốn làm lớn nhất, thì hãy tự làm người rốt hết"

Đức Giê-su và các môn đệ ra khỏi đó, đi băng qua miền Ga-li-lê. Nhưng Đức Giê-su không muốn cho ai biết, vì Người đang dạy các môn đệ rằng : "Con Người sẽ bị nộp vào tay người đời, họ sẽ giết chết Người, và ba ngày sau khi bị giết chết, Người sẽ sống lại." Nhưng các ông không hiểu lời đó, và các ông sợ không dám hỏi lại Người.

Sau đó, Đức Giê-su và các môn đệ đến thành Ca-phác-na-um. Khi về đến nhà, Đức Giê-su hỏi các ông : "Đọc đường, anh em đã bàn tán điều gì vậy ?" Các ông làm thinh, vì khi đi đường, các ông đã cãi nhau xem ai là người lớn hơn cả. Rồi Đức Giê-su ngồi xuống, gọi Nhóm Mười Hai lại mà nói : "Ai muốn làm người đứng đầu, thì phải làm người rốt hết, và làm người phục vụ mọi người." Kế đó, Người đem một em nhỏ đặt vào giữa các ông, rồi ôm lấy nó và nói : "Ai tiếp đón một em nhỏ như em này vì danh Thầy, là tiếp đón chính Thầy ; và ai tiếp đón Thầy, thì không phải là tiếp đón Thầy, nhưng là tiếp đón Đấng đã sai Thầy."

** Tv. 36, 5*

Bạn hãy phó thác

đường lối mình cho Chúa,
và để chính Người hành động.

*"Con Người sắp bị nộp
Và chịu người ta giết"
Môn đồ nào có hiểu
Ngu ngơ thật đáng tiếc*

*Con tìm Chúa nói đau
Khi các ông tranh luận
Người lớn nhất là ai ?
Cuộc đời nhiều mâu thuẫn*

*Nhưng Chúa đầy tình thương
Dạy cho các ông biết
"Hễ ai muốn làm đầu
Hãy làm người rốt hết"*

*Chỉ khi Ngài vâng lời
Hy sinh chết thập tự
Danh hiệu Chúa Cha ban
Vượt trên mọi danh hiệu*

*Trọng tâm là phục vụ
Phục vụ cho đến chết
Nếu ta muốn Chúa Cha
Thường phúc ân trên hết*

*Ôi lạy Chúa Giê-su
Cho con biết phục vụ
Là lương thực no đủ
Nuôi con về quê Trời*

THỨ TƯ CN VII THƯỜNG

NIÊN - Mc. 9, 38-40

*"Ai không chống đối các con,
là ủng hộ các con"*

Ông Gio-an nói với Đức Giê-su :

"Thưa Thầy, chúng con thấy có người lấy danh Thầy mà trừ quỷ. Chúng con đã cố ngăn cản, vì người ấy không theo chúng ta." Đức Giê-su bảo : "Đừng ngăn cản người ta, vì không ai lấy danh nghĩa Thầy mà làm phép lạ, rồi ngay sau đó lại có thể nói xấu về Thầy. Quả thật, ai không chống lại chúng ta là ủng hộ chúng ta."

** Tv. 118, 168, 171, 172, 174,
175*

Tôi tuân giữ huấn lệnh
và những lời truyền của Chúa,
vì bao đường lối của tôi
hiện ở trước nhan Ngài.

Môi tôi sẽ xướng lên những bài ca ngợi,
vì Chúa đã dạy tôi
các thánh chỉ của Ngài.

Lưỡi tôi sẽ ca ngợi
lời sấm của Chúa,
vì bao chỉ thị của Chúa đều công minh.

Lạy Chúa,
tôi mong ơn Ngài cứu độ,
và luật pháp Ngài là sự hoan lạc của tôi.

Nguyện cho hồn tôi được sống
để khen ngợi Chúa,
và xin các sắc dụ của Chúa
phù trợ cho tôi !

*"Nhưng chúng con đã ngăn cản họ"
Tưởng đẹp lòng Chúa hóa ra khờ
Ngài lên án đầu óc cục bộ
Đôi khi vì thế Chúa bơ vơ*

*Lòng người trần thế lấm lõi lấm
Chỉ vì muốn tranh nhau tiếng tốt
Giáo xứ nầy nói xấu xứ kia
Hãy nhìn mặt Chúa đang ủ dột !*

*Có thể trong cuộc sống đời thường
Bao người khác ăn ở ngay thẳng
Dèm pha vu khống ta mang tặng
Vi đời họ chưa đến nhà thờ*

*Hôm nay ta nghe lời Chúa nói:
"Vi ai không nghịch với chúng ta
Thì là thuận với chúng ta rồi đó"
Hỏi mình có thấp sáng Danh Cha ?*

*Xin Ngôi Ba đập tắt nơi con
Lòng ích kỷ hẹp hòi trần thế
Dạy cho con một tấm lòng son
Làm vinh danh Chúa muôn thế hệ*

THỨ NĂM CN VII THƯỜNG

NIÊN - Mc. 9, 41-50

*"Thà mất một tay mà được vào cõi sống,
còn hơn đủ cả hai tay
mà phải sa hỏa ngục!"*

"Ai cho anh em uống một chén nước vì lẽ anh em thuộc về Đấng Ki-tô, thì Thầy bảo thật anh em, người đó sẽ không mất phần thưởng đâu."

"Ai làm cố cho một trong những kẻ bé mọn đang tin đây phải sa ngã, thì thà buộc cối đá lớn vào cổ nó mà ném xuống biển còn hơn. Nếu tay anh làm cố cho anh sa ngã, thì chặt nó đi ; thà cụt một tay mà được vào cõi sống còn hơn là có đủ hai tay mà phải sa hỏa ngục, phải vào lửa không hề tắt. Nếu chân anh làm cố cho anh sa ngã, thì chặt nó đi ; thà cụt một chân mà được vào cõi sống còn hơn là có đủ hai chân mà bị ném vào hỏa ngục. Nếu mất anh làm cố cho anh sa ngã, thì móc nó đi ; thà chột mắt mà được vào Nước Thiên Chúa còn hơn là có đủ hai mắt mà bị ném vào hỏa ngục, nơi giời bọ không hề chết và lửa không hề tắt. Quả thật, ai nấy sẽ được luyện bằng lửa như thể ướp bằng muối. Muối là cái tốt. Nhưng muối mà hết mặn, thì anh em sẽ lấy gì ướp cho mặn lại ? Anh em hãy giữ muối trong lòng anh em, và sống hòa thuận với nhau."

** Ga. 11, 27*

Thưa Thầy,
con tin Thầy là Đức Ki-tô,
Con Thiên Chúa hằng sống,
đã đến trong thế gian.

*"Thà mất một tay mà vào cõi sống
Còn hơn hai tay phải sa hỏa ngục"
Chiến thắng nào không đòi hỏi hy sinh
Đường Thập giá đưa ta về cõi phúc*

*Đừng coi thường sự dữ đầu bé nhỏ
Theo ngày tháng sẽ trở nên cây lớn
Rồi khi ấy lòng ta có muốn trốn
Cũng vất vả với nhiều nỗi gian truân*

*Nếu là cố vấp phạm cho đám trẻ
Cũng đủ cột cối đá vất xuống sông
Khi hành động có bao giờ tự nghĩ
Việc ta làm gây gương xấu hay không ?*

*Cuộc sống không đơn độc như ốc đảo
Nhưng bao giờ
cũng ảnh hưởng tha nhân
Hãy nhìn Đức Ki-tô trên thập giá
Mức lấy tình yêu tưới mát nhân trần*

*Lạy Chúa - Xin cho con luôn ý thức
Những việc làm nhỏ bé trong cuộc đời
Luôn chiếu sáng
tình yêu của Thiên Chúa
Hy sinh nhiều để hạnh phúc không rời*

THỨ SÁU CN VII THƯỜNG

NIÊN - Mc. 10, 1-12

*"Sự gì Thiên Chúa kết hợp,
loài người không được phân ly"*

Đức Giê-su bỏ nơi đó, đi tới miền Giu-đê và vùng bên kia sông Gio-đan. Đong đảo dân chúng lại tuôn đến với Người. Và như thường lệ, Người lại dạy dỗ họ. Có mấy người Pha-ri-sêu đến gần Đức Giê-su và hỏi rằng: "Thưa Thầy, chồng có được phép rẫy vợ không?" Họ hỏi thế là để thử Người. Người đáp: "Thê ông Mô-sê đã truyền dạy các ông điều gì?" Họ trả lời: "Ông Mô-sê đã cho phép viết giấy ly dị mà rẫy vợ." Đức Giê-su nói với họ: "Chính vì các ông lòng chai dạ đá, nên ông Mô-sê mới viết điều răn đó cho các ông. Còn lúc khởi đầu công trình tạo dựng, Thiên Chúa đã làm nên con người có nam có nữ; vì thế, người đàn ông sẽ lia cha mẹ mà gắn bó với vợ mình, và cả hai sẽ thành một xương một thịt. Như vậy, họ không còn là hai, nhưng chỉ là một xương một thịt. Vậy, sự gì Thiên Chúa đã phối hợp, loài người không được phân ly." Khi về đến nhà, các môn đệ lại hỏi Người về điều ấy. Người nói: "Ai rẫy vợ mà cưới vợ khác là phạm tội ngoại tình đối với vợ mình; và ai bỏ chồng để lấy chồng khác, thì cũng phạm tội ngoại tình."

* Tv. 102, 8

Chúa là Đấng từ bi

và hay thương xót,
chậm bất bình
và hết sức khoan nhân.

*Anh đưa em đi vào mùa xuân
Nắng xuân chan hòa ôm cây cỏ
Trong tay anh bờ vai bé nhỏ
Khẽ nói cho nhau tiếng yêu thương*

*Trước bàn thờ ta quỳ bên nhau
Dâng lên Chúa tình yêu thắm nồng
Nguyện xin Ngài hạnh phúc trăm năm
Suốt tháng năm nở thắm hoa hồng*

*Nhưng ngày mai về với cuộc đời
Biển trần gian có ngày sóng gió
Thuyền gia đình vật vờ giữa khơi
Bánh lái tình yêu vượt gian khó*

*Không có tình yêu thuyền chệch hướng
Cơn giông bão sẽ đánh vỡ tan
Chúa ngay bên hãy mau đánh thức
Có Ngài ta vượt khỏi gian nan*

*Khốn thay nếu gia đình vắng Chúa
Khi sóng gió biết dựa vào ai
Các bạn trẻ ơi! Xin nhớ nhé!
Vắng Ngài hạnh phúc sẽ tàn phai*

*"Vậy điều gì Thiên Chúa kết hợp
Thì loài người không được phân ly"
Hạnh phúc gia đình nhiều trắc trở
Có Ngài cùng đi chẳng lo gì*

THỨ BẢY CN VII THƯỜNG

NIÊN - Mc. 10, 13-16

"Ai không đón nhận nước Thiên Chúa như trẻ nhỏ, sẽ không được vào nước đó"

Người ta dẫn trẻ em đến với Đức Giê-su, để Người đặt tay trên chúng. Nhưng các môn đệ la rầy chúng. Thấy vậy, Người bực mình nói với các ông : "Cứ để trẻ em đến với Thầy, đừng ngăn cấm chúng. Thầy bảo thật anh em : Ai không đón nhận Nước Thiên Chúa với tâm hồn một trẻ em, thì sẽ chẳng được vào." Rồi Người ôm lấy các trẻ em và đặt tay chúc lành cho chúng.

* Tv. 102, 13, 15-16, 17

Cũng như người cha
yêu thương con cái,

Chúa yêu thương
những ai kính sợ Người.

Thân con người,
Cuộc đời như nắm cỏ,
như bông hoa ngoài đồng nội,
Nó mở ra....
Một cơn gió vừa lướt trên hoa,
Hoa không còn nữa,
Không ai còn nhận thấy
chỗ ở của hoa !

Lòng yêu thương của Chúa
vẫn còn tồn tại

Từ thuở nầy tới thuở kia
cho những ai kính sợ Người.

Hãy đơn sơ bé nhỏ
Để tham dự Nước Trời
Sánh tình Chúa cao vời
Ta đâu đáng là chi

Con đường đi theo Chúa
Nhiều trắc trở chông gai
Nhưng hạnh phúc cho ai
Để tay Ngài hồng bế

Nhưng vẫn có trẻ em
Đâu vâng lời cha mẹ
Đến khi chợt xiêu té
Thềm bàn tay đỡ nâng

Hãy đón nhận Nước Chúa
Trong tâm trạng trẻ thơ
Vâng lời và ngoan ngoãn
Với cây trồng vô bờ

Đường ấu thơ thiêng liêng
Đưa ta đến với Ngài
Trong tình yêu phó thác
Sợ gì những chệch bai

Lạy Thiên Chúa là Cha
Là người Mẹ chúng ta
Xin dâng Ngài tất cả
Từ nay đến tuổi già...

THỨ HAI CN VIII THƯỜNG

NIÊN - Mc. 10, 17-27

*"Người hãy đi bán tất cả gia tài
rồi đến theo Ta"*

Đức Giê-su vừa lên đường, thì có một người chạy đến, quỳ xuống trước mặt Người và hỏi : "Thưa Thầy nhân lành, tôi phải làm gì để được sự sống đời đời làm gia nghiệp ?" Đức Giê-su đáp : "Sao anh nói tôi là nhân lành ? Không có ai nhân lành cả, trừ một mình Thiên Chúa. Hẳn anh biết các điều răn : Chớ giết người, chớ ngoại tình, chớ trộm cắp, chớ làm chứng gian, chớ làm hại ai, hãy thờ kính cha mẹ." Anh ta nói : "Thưa Thầy, tất cả những điều đó, tôi đã tuân giữ từ thuở nhỏ." Đức Giê-su đưa mắt nhìn anh ta và đem lòng yêu mến. Người bảo anh ta : "Anh chỉ thiếu có một điều, là hãy đi bán những gì anh có mà cho người nghèo, anh sẽ được một kho tàng trên trời. Rồi hãy đến theo tôi." Nghe lời đó, anh ta sa sầm nét mặt và buồn rầu bỏ đi, vì anh ta có nhiều của cải.

Đức Giê-su rảo mắt nhìn chung quanh, rồi nói với các môn đệ : "Những người có của thì khó vào Nước Thiên Chúa biết bao !" Nghe Người nói thế, các môn đệ sững sờ. Nhưng Người lại tiếp : "Các con ơi, vào được Nước Thiên Chúa thật khó biết bao ! Con lạc đà chui qua lỗ kim còn dễ hơn người giàu vào Nước Thiên Chúa." Các ông lại càng sững sờ hơn nữa và nói với nhau : "Thế thì ai có thể được cứu ?" Đức Giê-su nhìn thẳng vào các ông và nói

: "Đối với loài người thì không thể được, nhưng đối với Thiên Chúa mọi sự đều có thể được."

Mang phận người

ai không thích tiền bạc

*Tiền là cửa ngõ khắp mọi nẻo đường
Một sức mạnh vô cùng tỏa ngát hương
Đời coi đó là thành công cuộc sống*

*Nhưng bạn ơi có lần nào chợt hiểu
Tiền không phải là tất cả đâu anh
Biết bao kẻ giàu sang đành tự tử
Bỏ lại cho đời một khoảng trời xanh*

*"Ai theo Ngài hãy bán đi tất cả
Vì giàu có khó vào nước thiên đàng"
Chúa nói thế thử thách tấm lòng vàng
Để biết ta chọn Ngài hay tiền của*

*Chúa đã biết sức mạnh của đồng tiền
Sợ ta phải suốt đời làm nô lệ
Mang xích xiềng trong nhà tù trần thế
Để cuối cùng là cái chết vô duyên*

*Ngài muốn ta theo Ngài về sự sống
Sự sống nầy bạc tiền không mua được
Chỉ duy có Ngài trao nó cho ta
Với cả lòng thành với bao hạnh phúc*

*Thôi nhé em đừng chạy theo tiền bạc
Đã bao người vì nó chết thương đau
Tìm về Chúa Ngài cho ta tất cả
Sự sống vinh quang
hạnh phúc muôn màu*

THỨ BA CN VIII THƯỜNG

NIÊN - Mc. 10. 28-31

"*Này chúng con bỏ mọi sự mà theo
Thầy*"

Ong Phê-rô lên tiếng thưa Người
: "Thầy coi, phần chúng con, chúng con đã
bỏ mọi sự mà theo Thầy !" ĐỨC GIÊ-SU
đáp : "Thầy bảo thật anh em : Chẳng hề
có ai bỏ nhà cửa, anh em, chị em, mẹ cha,
con cái hay ruộng đất, vì Thầy và vì Tin
Mừng, mà ngay bây giờ, ở đời này, lại
không nhận được nhà cửa, anh em, chị em,
mẹ, con hay ruộng đất, gấp trăm, cùng với
sự ngược đãi, và sự sống vĩnh cửu ở đời
sau. Quả thật, nhiều kẻ đứng đầu sẽ phải
xuống hàng chót, còn những kẻ đứng chót
sẽ được lên hàng đầu."

** Tv. 49, 14, 23*

Hãy hiến dâng Thiên Chúa
lời khen ngợi,
và làm trọn điều khấn hứa
cùng Đấng Tối Cao.
Ai hiến dâng lời khen ngợi,
Người đó trọng kính Ta.
Ai đi đường ngay thẳng,
Ta chỉ cho thấy
Ơn Thiên Chúa cứu độ.

** Tv. 118, 27*

Xin Chúa cho tôi hiểu

đường lối những huấn lệnh Chúa,
và tôi suy gẫm
các điều lạ lùng của Chúa.

*Có lúc ta tự hỏi
Như Phê-rô ngày xưa
Bỏ mọi sự theo Thầy
Ta đã được gì chưa ?*

*Ngài đã bảo Phê-rô
Được gấp trăm kia chứ
Nhưng kìa ! Đừng tự lợi
Vì kèm theo bất bố*

*Theo Ngài lấm truan chuyên
Theo Ngài đầy túi nhục
Đâu bến bờ hạnh phúc ?
Có còn đó hay không*

*Theo Ngài bước tình hồng
Theo Ngài đầy gai chông
Bên kia là sự sống
Muôn đời vẫn trông mong*

*Cứ vững bước theo Ngài
Không sợ lở dâu em
Nào ta hãy nhìn xem
Hạnh phúc bến thiên đàng*

*Giờ này chắc em rõ
Theo Ngài đầy thánh giá
Vì sự sống cao cả
Ta hãy bước theo Ngài*

THỨ TƯ CN VIII THƯỜNG

NIÊN - Mc. 10, 32-45

"Con Người không đến để người ta phục vụ, nhưng là để phục vụ người ta"

Hai người con ông Dê-bê-đê là Gia-cô-bê và Gio-an đến gần Đức Giê-su và nói : "Thưa Thầy, chúng con muốn Thầy thực hiện cho chúng con điều chúng con sắp xin đây." Người hỏi : "Các anh muốn Thầy thực hiện cho các anh điều gì ?" Các ông thưa : "Xin cho hai anh em chúng con, một người được ngồi bên hữu, một người được ngồi bên tả Thầy, khi Thầy được vinh quang." Đức Giê-su bảo : "Các anh không biết các anh xin gì ! Các anh có uống nổi chén Thầy sắp uống, hay chịu được phép rửa Thầy sắp chịu không ?" Các ông đáp : "Thưa được." Đức Giê-su bảo : "Chén Thầy sắp uống, anh em cũng sẽ uống ; phép rửa Thầy sắp chịu, anh em cũng sẽ chịu. Còn việc ngồi bên hữu hay bên tả Thầy, thì Thầy không có quyền cho, nhưng Thiên Chúa đã chuẩn bị cho ai thì kẻ ấy mới được."

Nghe vậy, mười môn đệ kia đâm ra tức tối với ông Gia-cô-bê và ông Gio-an. Đức Giê-su gọi các ông lại và nói : "Anh em biết : những người được coi là thủ lãnh các dân thì dùng uy mà thông trị dân. Nhưng giữa anh em thì không được như vậy : ai muốn làm lớn giữa anh em thì phải làm người phục vụ anh em ; ai muốn làm đầu anh em thì phải làm đầy tớ mọi người.

Vì Con Người đến không phải để được người ta phục vụ, nhưng là để phục vụ, và hiến mạng sống làm giá chuộc muôn người."

*Các tông đồ tranh nhau cao thấp
Một sự thường của người thế gian
Nhưng chính Chúa đã chỉ cho thấy
Con đường phục vụ lớn vô vàn*

*Chính Ngài đến là để phục vụ
Bao bệnh nhân Ngài đã chữa lành
Việc Ngài làm chẳng kiếm hư danh
Chỉ vì yêu con người trần thế*

*Ngài sẽ đi đi vào bất diệt
Là hiến trao cái chết cho đời
Tấm gương sáng phục vụ tuyệt vời
Đời ta ơi - Theo Ngài đi chứ !*

*Ta hơn nhau khi ta nhìn lại
Đã làm gì cho hết tha nhân
Nếu không muốn đời ta thất bại
Mau lên đường phục vụ cho dân*

*Cứ nghĩ Chúa quỳ xuống rửa chân
Ta đáng gì không mau quỳ xuống
Phục vụ đi kéo ngày sắp muộn
Để bình minh nắm được tay Ngài*

THỨ NĂM CN VIII THƯỜNG

NIÊN - Mc. 10, 46-52

"Lạy Thầy, xin cho tôi được thấy"

Đức Giê-su và các môn đệ đến thành Giê-ri-khô. Khi Đức Giê-su cùng với các môn đệ và một đám người khá đông ra khỏi thành Giê-ri-khô, thì có một người mù đang ngồi ăn xin bên vệ đường, tên anh ta là Ba-ti-mê, con ông Ti-mê. Vừa nghe nói đó là Đức Giê-su Na-da-rét, anh ta bắt đầu kêu lên rằng : "Lạy ông Giê-su, Con vua Đa-vít, xin rủ lòng thương tôi !" Nhiều người quát nạt bảo anh ta im đi, nhưng anh ta càng kêu lớn tiếng : "Lạy Con vua Đa-vít, xin rủ lòng thương tôi !" Đức Giê-su đứng lại và nói : "Gọi anh ta lại đây !" Người ta gọi anh mù và bảo : "Cứ yên tâm, đứng dậy, Người gọi anh đây !" Anh mù liền vắt áo choàng lại, đứng phất dậy mà đến gần Đức Giê-su. Người hỏi : "Anh muốn tôi làm gì cho anh ?" Anh mù đáp : "Thưa Thầy, xin cho tôi nhìn thấy được." Người nói : "Anh hãy đi, lòng tin của anh đã cứu anh !" Tức khắc, anh ta nhìn thấy được và đi theo Người trên con đường Người đi.

** Tv. 32, 4-5*

Vì lời Chúa là lời chân chính,
bao việc Chúa làm
đều đáng cậy tin.
Chúa yêu chuộng

điều công minh chính trực,
địa cầu đầy ân sủng của Chúa.

*Xin cho tôi được thấy
Những em bé lang thang
Thèm hơi ấm nồng nàn
Tình gia đình máu mủ*

*Xin cho tôi được thấy
Cụ già thắm đơn côi
Ruột gan tím bởi hồi
Nhìn trẻ đùa trên phố*

*Xin cho tôi được thấy
Những cô gái đáng thương
Vì một thoáng dư hương
Bán đứng đời con gái*

*Xin cho tôi được thấy
Bao nhiêu kẻ nghèo hèn
Nơi góc trời tối đen
Cứng xơ trong oán thù*

*Bao nhiêu lần ngấm nhìn
Nhưng lòng con chưa thấy
Có gì đã che đậy
Xin Chúa vứt bỏ đi*

*Hãy cho con ánh sáng
Bác ái và từ nhân
Chiếu soi vào thế giới
Bóng tối sẽ lui dần*

THỨ SÁU CN VIII THƯỜNG

NIÊN - Mc. 11, 11-26

*"Nhà Cha Ta được gọi là nhà cầu
nguyện của mọi dân tộc"*

Thầy trò đến Giê-ru-sa-lem. Đức Giê-su vào Đền Thờ, Người bắt đầu đuổi những kẻ đang mua bán trong Đền Thờ, lật bàn của những người đổi bạc và xô ghế của những kẻ bán bồ câu. Người không cho ai được mang đồ vật gì đi qua Đền Thờ. Người giảng dạy và nói với họ : "Nào đã chẳng có lời chép rằng : Nhà Ta sẽ được gọi là nhà cầu nguyện của mọi dân tộc sao ? Thế mà các người đã biến thành sào huyệt của bọn cướp !" Các thượng tế và kinh sư nghe thấy vậy, thì tìm cách giết Đức Giê-su. Quả thế, họ sợ Người, vì cả đám đông đều rất ngạc nhiên về lời giảng dạy của Người. Chiều đến, Đức Giê-su và các môn đệ ra khỏi thành.

Sáng sớm, khi đi ngang cây vả, các ngài thấy nó đã chết khô tận rễ. Ông Phê-rô sực nhớ lại, liền thưa Đức Giê-su : "Kìa Thầy xem : cây vả Thầy rửa đã chết khô rồi !" Đức Giê-su nói với các ông : "Anh em hãy tin vào Thiên Chúa. Thầy bảo thật anh em : nếu có ai nói với núi này : 'Đời chỗ đi, nhào xuống biển !', mà trong lòng chẳng nghi nan, nhưng tin rằng điều mình nói sẽ xảy ra, thì sẽ được như ý. Vì thế, Thầy nói với anh em : tất cả những gì anh em cầu xin, anh em cứ tin là mình đã được rồi, thì sẽ được như ý. Khi anh em

đứng cầu nguyện, nếu anh em có chuyện bất bình với ai, thì hãy tha thứ cho họ, để Cha của anh em là Đấng ngự trên trời, cũng tha lỗi cho anh em. Nhưng nếu anh em không tha thứ, thì Cha của anh em là Đấng ngự trên trời, cũng sẽ không tha lỗi cho anh em."

Có bao giờ ta để hồn ta

Đến thờ Chúa Thánh Thần thương ngự

Đã ô uế thành nơi bán buôn

Đức Ki-tô khó bề tha thứ

Quét dọn lòng anh những dối gian

Rác rến bạc tiền lòng vẫn đục

Hít thở từng ngày những đam mê

Hãy trở về dựng xây hạnh phúc

Chớ đuổi Chúa ra khỏi lòng em

Trên đời xưa Chúa chết không nhà

Chỉ vì thương em và nhân thế

Đừng bỏ Ngài kết ước xa hoa

Chúa sẽ vui khi lòng ta sạch

Thương ngự đến hòa khúc tình ca

Ôm lấy Ngài sưởi ấm lòng ta

Xua giá lạnh mùa đông nhân thế

THỨ BẢY CN VIII THƯỜNG

NIÊN - Mc. 11, 27-33

"Ông lấy quyền nào mà làm như thế"

Đức Giê-su và các môn đệ lại vào Giê-ru-sa-lem. Người đang đi trong Đền Thờ, thì các thượng tế, kinh sư và kỳ mục đến cùng Người và hỏi : "Ông lấy quyền nào mà làm các điều ấy, hay ai đã cho ông quyền làm các điều ấy ?" Đức Giê-su đáp : "Tôi chỉ xin hỏi các ông một điều thôi. Các ông trả lời đi, rồi tôi sẽ nói cho các ông biết tôi lấy quyền nào mà làm các điều ấy. Vậy, phép rửa của ông Gio-an là do Trời hay do người ta ? Các ông trả lời cho tôi đi !" Họ bàn với nhau : "Nếu mình nói : 'Do Trời', thì ông ấy sẽ vặn lại : 'Thế sao các ông lại không tin ông ấy ?' Nhưng chẳng lẽ mình nói : 'Do người ta ?' Họ sợ dân chúng, vì ai nấy đều cho ông Gio-an thật là một ngôn sứ. Họ mới trả lời Đức Giê-su : "Chúng tôi không biết." Đức Giê-su liền bảo họ : "Tôi cũng vậy, tôi cũng không nói cho các ông là tôi lấy quyền nào mà làm các điều ấy."

* Tv. 62, 2

Oi lạy Chúa,
Chúa là Thiên Chúa của tôi,
Tôi thao thức chạy kiếm Ngài.
Linh hồn tôi khát khao,
thể xác tôi mong đợi Chúa tôi,

như đất héo khô,
khát mong mà không gặp nước.

*Anh bạn tôi giàu có
Tôi nghĩ họ gian tham
Hai tay với việc làm
Có bao giờ nhanh thế*

*Cô bạn tôi lấy chồng
Hạnh phúc với giàu sang
Tôi thoáng chút phàn nàn
Đời đan chéo gian nan*

*Con người nay vẫn thế
Mắm sống cây ganh tị
Bao giờ cũng lớn dần
Đột biến trong mộng寐*

*Ngày xưa Chúa quả trách
Biệt phái với kiêu ngạo
Những se sua tự tạ
Giờ nẩy động trên tôi*

*Xin cho con biết mừng
Khi tha nhân thành công
Dẫu con có tay không
Vẫn cây trồng vào Chúa*

*Xin cho đời con sống
Mọi việc chính con làm
Vi Danh Cha cả sáng
Không vướng lụy lòng phàm*

THỨ HAI CN IX THƯỜNG

NIÊN - Mc. 12, 1-12

*“Chúng bắt cậu con trai giết đi
và quăng ra vườn nho”*

Đức Giê-su bắt đầu dùng dụ ngôn mà nói với họ rằng : “ Có người kia trồng được một vườn nho ; ông rào giậu chung quanh, đào bồn đập nho và xây một tháp canh. Ông cho tá điền canh tác, rồi trở đi xa. Đến mùa, ông sai một đầy tớ đến gặp các tá điền để thu hoa lợi vườn nho mà họ phải nộp. Nhưng họ bắt người đầy tớ, đánh đập và đuổi về tay không. Ông lại sai một đầy tớ khác đến với họ. Họ đánh vào đầu anh ta và hạ nhục. Ông sai một người khác nữa, họ cũng giết luôn. Rồi ông lại sai nhiều người khác : kẻ thì họ đánh, người thì họ giết. Ông chỉ còn một người nữa là người con yêu dấu : người này là người cuối cùng ông sai đến gặp họ ; ông nói : “Chúng sẽ nể con ta.” Nhưng bọn tá điền ấy bảo nhau : “Đứa thừa tự đây rồi ! Nào ta giết quách nó đi, và gia tài sẽ về tay ta.” Thế là họ bắt cậu, giết chết rồi quăng ra bên ngoài vườn nho. Vậy ông chủ vườn nho sẽ làm gì ? Ông sẽ đến tiêu diệt các tá điền, rồi giao vườn nho cho người khác. Các ông chưa đọc câu Kinh Thánh này sao ? Tảng đá thợ xây nhà loại bỏ lại trở nên đá tảng góc tường. Đó chính là công trình của Chúa, công trình kỳ diệu trước mắt chúng ta !

Họ tìm cách bắt Đức Giê-su, nhưng lại sợ dân chúng ; quả vậy, họ đã thừa hiểu Người đã nhắm vào họ mà kể dụ ngôn ấy. Thế là họ để Người lại đó mà đi.

*Nếu con là thợ vườn nho
Con sẽ hôn từng tác đất
Mồ hôi pha trộn nước mắt
Phủ che cành lá tươi xanh*

*Vườn nho của Chúa là đây
Trần gian chính chiến đong đầy
Bất công gào lên tiếng khóc
Chờ ta vun đắp dựng xây*

*Chính Chúa là chủ đời ta
Xin đừng loại Chúa ra ngoài
Lặng thầm xin làm tôi tớ
Chiều buông nhẹ tiếng u hoài*

*Chính Ngài viên đá góc tường
Chờ ta chất chồng liên kết
Ngày mai đời tôi sẽ hết
Nhà Cha mơ ước dựng xây*

THỨ BA CN IX THƯỜNG

NIÊN - Mc. 12, 13-17

“Của Cê-sa-rê hãy trả cho Cê-sa-rê”

Họ cứ mấy người Pha-ri-sêu và mấy người thuộc phe Hê-rô-đê đến cùng Người để người phải lỡ lời mà mắc bẫy. Những người này đến và nói : “Thưa Thầy, chúng tôi biết Thầy là người chân thật. Thầy chẳng vì nề ai, vì Thầy không cứ bề ngoài mà đánh giá người ta, nhưng theo sự thật mà dạy đường lối của Thiên Chúa. Vậy có được phép nộp thuế cho Xê-da hay không ? Chúng tôi phải nộp hay không phải nộp ?” Nhưng Đức Giê-su biết họ giả hình, nên Người nói : “Tại sao các người lại thử tôi ? Đem một đồng bạc cho tôi xem !” Họ liền đưa cho Người, Người hỏi : “Hình và danh hiệu này là của ai đây ?” Họ đáp : “Của Xê-da.” Đức Giê-su bảo họ : “Của Xê-da, trả về Xê- da ; của Thiên Chúa, trả về Thiên Chúa.” Và họ hết sức ngạc nhiên về Người.

* Tv. 89, 3-4

Thực ngàn năm
ở trước thiên nhan,
tợ hồ như
ngày hôm qua đã khuất,
như một đêm thức giấc cầm canh
Chúa khiến con người
trở về bụi đất,
Ngài phán :

“Hãy trở về gốc,
hồi con người”.

*Chúa đâu muốn chúng ta
Những người đi theo Chúa
Vì một manh áo lụa
Thân xác rách tả tơi*

*Nhưng Ngài cũng không muốn
Ta mãi tìm vinh quang
Chợ đời lồi đi mất
Tình Chúa ta không màng*

*Hãy đi tìm quang vinh
Trong ánh sáng Phục Sinh
Đầu đêm ngày thắm một
Lòng vút cao an bình*

*Tuổi trẻ những dựng xây
Tương lai màu rực nắng
Tình yêu Chúa ban tặng
Đừng để mất nhé em*

*Tung tăng nhòa bọt sóng
Xa xa cụm mây đen
Dòng đời trôi chảy mãi
Mong anh là ngọn đèn*

*Hãy trả cho Cê-sa
Những gì của Cê-sa
Những gì của Thiên Chúa
Hãy trả về Thiên Chúa...*

THỨ TƯ CN IX THƯỜNG

NIÊN - Mc. 12, 18-27

“Người không phải là Thiên Chúa kẻ chết, mà là Thiên Chúa kẻ sống”

Có những người thuộc nhóm Xa-đốc đến gặp Đức Giê-su. Nhóm này chủ trương không có sự sống lại. Họ hỏi Người : “Thưa Thầy, ông Mô-sê có viết cho chúng ta rằng : ‘Nếu anh hay em của người nào chết đi, để lại vợ mà không để lại con, thì người ấy phải lấy nàng, để sinh con nối dòng cho anh hay em mình.’ Vậy có bảy anh em trai. Người thứ nhất lấy vợ, nhưng chết đi mà không để lại một đứa con nối dòng. Người thứ hai lấy bà đó, rồi cũng chết mà không để lại một đứa con nối dòng. Người thứ ba cũng vậy. Cả bảy người đều không để lại một đứa con nối dòng. Sau cùng, người đàn bà cũng chết. Trong ngày sống lại, bà ấy sẽ là vợ của ai trong số họ ? Vì bảy người đó đã lấy bà làm vợ.”

Đức Giê-su nói : “ Chẳng phải vì không biết Kinh Thánh và quyền năng Thiên Chúa mà các ông lầm sao ? Quả vậy, khi người ta từ cõi chết sống lại, thì chẳng còn lấy vợ lấy chồng, nhưng sẽ giống như các thiên thần trên trời. Còn về vấn đề kẻ chết trỗi dậy, các ông đã không đọc trong sách Mô-sê đoạn nói về bụi gai sao ? Thiên Chúa phán với ông ấy thế nào ? Người phán : Ta là Thiên Chúa của Áp-ra-ham, Thiên Chúa của Ixa-ác, và Thiên Chúa

của Gia-cóp. Người không phải là Thiên Chúa của kẻ chết, nhưng là của kẻ sống. Các ông lầm to !”

*Là tuổi trẻ có bao giờ nghĩ
Bóng thần chết lảng vãng đâu đây
Không gian lạnh bầu khí nghĩa trang
Nghĩa gì đâu hạnh phúc vui đây ?*

*Nhưng hôm nay bạn anh đã chết
Bỏ ngổn ngang mơ ước ngập tràn
Giọt nước mắt người thân tuôn đổ
Lòng anh bỗng chợt tối vô vàn*

*Phải chăng sống là mang án chết ?
Nhanh hay chậm tiếng phán quan tòa
Anh chợt muốn gĩa tay hãm dọa
Thần chết ơi ! Ta sẽ giết mi !*

*Gió nồm thổi lòng anh dịu lại
Con bốc đồng chợt vỡ tan ra
Anh đi trong nhịp cuồng sống vội
Bóng thần chết không dễ nhạ nhòa*

*Khi chợt thấy tượng Chúa Phục Sinh
Anh mới hiểu thế nào cuộc sống
Giá phải trả cho bao ước mộng
Chính Con Người vượt biển thương đau*

*Chỉ có Ngài – Thiên Chúa kẻ sống
Ai tin Ngài sự sống khai thông
Tuy có để nhưng mà không để
Đường đi đâu chỉ có hoa hồng...*

THỨ NĂM CN IX THƯỜNG

NIÊN - Mc. 12, 28-34

*“Hãy yêu mến Chúa hết lòng,
hết sức, hết trí khôn,
và yêu người như mình ta vậy”*

Có một người trong các kinh sư đã nghe Đức Giê-su và những người thuộc nhóm Xa-đốc tranh luận với nhau. Thấy Đức Giê-su đôi đáp hay, ông đến gần Người và hỏi : “Thưa Thầy, trong mọi điều răn, điều răn nào đứng đầu ?” Đức Giê-su trả lời : “Điều răn đứng đầu là : Nghe đây, hỡi Ít-ra-en, Đức Chúa, Thiên Chúa chúng ta, là Đức Chúa duy nhất. Người phải yêu mến Đức Chúa, Thiên Chúa của người, hết lòng, hết linh hồn, hết trí khôn và hết sức lực người. Điều răn thứ hai là : Người phải yêu người thân cận như chính mình. Chẳng có điều răn nào khác lớn hơn các điều răn đó.” Ông kinh sư nói với Đức Giê-su : “Thưa Thầy, hay lắm, Thầy nói rất đúng. Thiên Chúa là Đấng duy nhất, ngoài Người ra không có Đấng nào khác. Yêu mến Thiên Chúa hết lòng, hết trí khôn, hết sức lực, và yêu người thân cận như chính mình, là điều quý hơn mọi lễ toàn thiêu và hy lễ.” Đức Giê-su thấy ông ta trả lời như vậy, thì bảo : “Ông không còn xa Nước Thiên Chúa đâu !” Sau đó, không ai dám chất vấn Người nữa.

** Tv. 24, 4b-5ab*

Lạy Chúa,
xin chỉ cho tôi
đường đi của Chúa,

xin dạy bảo tôi lối bước của Ngài
Vì Chúa
là Thiên Chúa cứu độ tôi,
và tôi luôn cậy trông vào Chúa.

*Yêu mến Chúa hết lòng
Vì Chúa đã yêu con
Tuy tâm tư hèn mọn
Hồn con luôn sát son*

*Yêu mến Chúa hết sức
Tuy hôm nay chưa được
Ngày mai cố gắng lên
Đường Ngài con vui bước*

*Yêu Chúa hết trí khôn
Con sẵn lòng lắng chú
Dẫu thiếu sót từng ngày
Tin Ngài hằng tha thứ*

*Nhưng yêu người như mình
Sao con thấy thật khó
Khi người ta bôi nhọ
Nói xấu con từng chiều*

*Xin Ngài hãy giúp con
Vì từ lâu con biết
Ngày sau Chúa đâu hỏi
Có yêu Ta tha thiết ?*

*Nhưng Ngài sẽ hỏi con
Kẻ đói có cho ăn ?
Kẻ khát có cho uống ?
Người tù có thăm chăng ?*

*Xin Ngài hãy giúp con
Yêu người như chính mình
Đẹp hơn những lời kinh
Hằng ngày ca khen Chúa*

THỨ SÁU CN IX THƯỜNG

NIÊN - Mc. 12, 35-37

“Đức Ki-tô là con cháu
và là Chúa vua Đa-vít”

Khi giảng dạy trong Đền Thờ, Đức Giê-su lên tiếng hỏi : “Sao các kinh sư lại nói Đấng Ki-tô là con vua Đa-vít ? Chính vua Đa-vít được Thánh Thần soi sáng đã nói : Đức Chúa phán cùng Chúa Thượng tôi : bên hữu Cha đây, Con lên ngự trị, để rồi bao địch thù, Cha sẽ đặt dưới chân Con.

Chính vua Đa-vít gọi Đấng Ki-tô là Chúa Thượng, thì Đấng Ki-tô lại là con vua ấy thế nào được ?” Đám người đông đảo nghe Đức Giê-su cách thích thú.

** Tv. 24, 10, 14*

Tất cả đường nẻo Chúa
là ân sủng và trung thành,
dành cho những ai giữ mình ước
và điều răn Chúa,
Chúa thân mật
với những ai tôn sợ Chúa,
và tỏ cho họ biết
lời minh ước của Người.

** Tv. 24, 16, 18*

Lạy Chúa,
xin đoái nhìn và xót thương tôi,
vì tôi cô đơn và thân tôi đau khổ,
Xin Chúa nhìn xem

cánh lăm than khổn khổ của tôi,
và tha thứ hết mọi tội lỗi.

*Có nhiều người tự hào
Minh con cháu các thánh
Nhưng kia đường đoan chánh
Họ lãng tránh sang bên*

*Có nhiều người tự xưng
Minh đạo dòng đạo gốc
Miệng còn hơn răn độc
Giết chết bao tâm hồn*

*Có nhiều người hôm nay
Mang danh Chúa Ki-tô
Nhưng lại sống hồ đồ
Thua xa người ngoại giáo*

*Là tuổi trẻ hôm nay
Con xin làm đuốc sáng
Xua tan bao súng đạn
Chiến cuộc sẽ phai tàn*

*Con sẽ vào phố phường
Sốt chia chút tình thương
Người già ngồi co ro
Em bé lết bên đường*

*Con vẫn muốn thật nhiều
Để xứng là con Chúa
Đẹp tươi ngàn bông lúa
Dâng Chúa lúc chiều về*

THỨ BẢY CN IX THƯỜNG

NIÊN - Mc. 12, 38-44

“Bà góa này đã bỏ nhiều hơn hết”

Trong lúc giảng dạy, Đức Giê-su nói rằng : “Anh em phải coi chừng những ông kinh sư ưa đạo quanh, xứng xính trong bộ áo thụng, thích được người ta chào hỏi ở những nơi công cộng. Họ ưa chiếm ghê danh dự trong hội đường, thích ngồi cỗ nhất trong đám tiệc. Họ nuốt hết tài sản của các bà góa, lại còn làm bộ đọc kinh cầu nguyện lâu giờ. Những người ấy sẽ bị kết án nghiêm khắc hơn.”

Đức Giê-su ngồi đối diện với hòm tiền dâng cúng cho Đền Thờ. Người quan sát xem đám đông bỏ tiền vào đó ra sao. Có lắm người giàu bỏ thật nhiều tiền. Cũng có một bà góa nghèo đến bỏ vào đó hai đồng tiền kẽm, trị giá một phần tư đồng xu Rô-ma. Đức Giê-su liền gọi các môn đệ lại và nói : “Thầy bảo thật anh em : bà góa nghèo này đã bỏ vào thùng nhiều hơn ai hết. Quả vậy, mọi người đều rút từ tiền dư bạc thừa của họ mà đem bỏ vào đó ; còn bà này, thì rút từ cái túi thiếu của mình mà bỏ vào đó tất cả tài sản, tất cả những gì bà có để nuôi sống mình.”

* Tv. 70, 8-9

Miệng tôi đầy lời ca ngợi Chúa,

và suốt ngày tôi ca hát vinh quang Ngài.
Xin Chúa đừng bỏ tôi
trong lúc tuổi già,
khi tôi đã kiệt sức, xin chớ bỏ rơi tôi.

*Tôi không thể nói tôi không có gì
Dâng Chúa với lòng cảm mến tri ân
Những tháng ngày dài
một thoáng bình an
Hay chỉ chìm đắm sầu đau vô vàn*

*Con xin dâng Chúa tương lai mờ tối
Lắm lối bước chân
trong vũng nghèo hèn
Không tiến không bực
sao dăm bon chen
Nhưng con khoe Chúa
con tìm chân thành*

*Con xin dâng Chúa một chút mộng mơ
Mai kia sang giàu con sẽ dựng xây
Ngôi nhà bên suối tình thương lấp đầy
Đón kẻ lê đường khát khao êm ấm*

*Nhưng kìa ! Chúa chỉ cười không lời nói
Sợ giấc mơ con tan thành mây khói
Khi chung quanh con phủ kín sang giàu
Đâu còn thấy Chúa
mang thân nghèo đói*

*Thôi thì dâng Chúa hồn xác hôm nay
Ngài hãy đến giúp canh tân hằng ngày
Cho đời con giàu sang hay nghèo khổ
Ở bên Ngài hạnh phúc sướng vui thay...*

THỨ HAI CN X THƯỜNG

NIÊN - Mt. 5, 1-12

“Phúc cho ai có tinh thần nghèo khó”

Thấy đám đông, Đức Giê-su lên núi, Người ngồi xuống, các môn đệ đến gần bên. Người mở miệng dạy họ rằng :

“Phúc thay ai có tâm hồn nghèo khó,
vì Nước Trời là của họ.

Phúc thay ai hiền lành,
vì họ sẽ được Đất Hứa làm gia nghiệp.

Phúc thay ai sầu khổ,
vì họ sẽ được Thiên Chúa ủi an.

Phúc thay ai
khát khao nên người công chính,
vì họ sẽ được Thiên Chúa cho thỏa lòng.

Phúc thay ai xót thương người,
vì họ sẽ được Thiên Chúa xót thương.

Phúc thay ai có tâm hồn trong sạch,
vì họ sẽ được nhìn thấy Thiên Chúa.

Phúc thay ai xây dựng hòa bình,
vì họ sẽ được gọi là con Thiên Chúa.

Phúc thay ai bị bách hại
vì sống công chính,
vì Nước Trời là của họ.

Phúc thay anh em
khi vì Thầy mà bị người ta sỉ vả, bách hại
và vu khống đủ điều xấu xa.

Anh em hãy vui mừng hơn hở,
vì phần thưởng
dành cho anh em ở trên trời thật lớn lao.

Quả vậy, các ngôn sứ là những người đi trước anh em cũng bị người ta bách hại như thế.

*Nghèo khó mà Chúa bảo có phúc
Trí người phàm làm sao hiểu được
Chỉ khi mang đôi kính niềm tin
Mới thấy nghèo một màu xanh mát*

*Rồi niềm tin dậy lên bất bớ
Sống vì Ngài mang nặng vu oan
Ngày lại ngày giăng mắc lo toan
Không sao cả có Ngài chúc phúc*

*Nếu đời ta tràn bờ khóc lóc
Ngài sẽ là đập chấn ủi an
Nếu đời ta nặng gánh lấm than
Ngài sẽ là người Cha nhân ái*

*Nếu những ai đói khát công chính
Sẽ gặp Cha no phi ân tình
Nếu những ai gieo rắc an bình
Được gọi Chúa là Cha từ ái*

*Nếu những ai tâm hồn trong trắng
Sẽ no thỏa ngắm Chúa là Cha
Nếu những ai thường vẫn thứ tha
Đấu hoang đàng Chúa luôn tha thứ*

*Nếu chúng ta – Người Kí-tô hữu
Đấu cuộc đời đầy những chông gai
Hãy ngược cao nụ cười hạnh phúc
Đồng dạng Ngài- vinh phúc không phai*

THỨ BA CN X THƯỜNG

NIÊN - Mt. 5, 13-16

“Các con là sự sáng thế gian”

“Chính anh em là muối cho đời. Nhưng muối mà nhạt đi, thì lấy gì muối nó cho mặn lại? Nó đã thành vô dụng, thì chỉ còn việc quăng ra ngoài cho người ta chà đạp thôi.

“Chính anh em là ánh sáng cho trần gian. Một thành xây trên núi không tài nào che giấu được. Cũng chẳng có ai thấp đèn rồi lại để dưới cái thùng, nhưng đặt trên đế, và đèn soi chiếu cho mọi người trong nhà. Cũng vậy, ánh sáng của anh em phải chiếu giải trước mặt thiên hạ, để họ thấy những công việc tốt đẹp anh em làm, mà tôn vinh Cha của anh em, Đấng ngự trên trời.

* Tv. 4, 2-3,

Khi tôi cầu,
nguyện Chúa nghe,
Lạy Chúa công bình của tôi,
Chúa đã giải thoát tôi
trong cơn khốn khó,
Nguyện xót thương
và nghe tiếng con cầu.
Người quyền thế,
các ông cứng lòng
tới bao giờ nữa?
Tại sao say đắm bả phù hoa
và kiếm chuyện sai ngoa?

*Các con hãy là muối đất
Thế gian đang lúc nhạt nhòa
Quờ quạng bước chân mù lòa
Đón chờ vị mặn chúng ta*

*Các con hãy là đèn đời
Thế gian mờ trong đêm tối
Đâu thấy gì ngoài gian dối
Mau thấp lên ngọn lửa hồng*

*Nhưng lòng ta có mặn nồng?
Hay chỉ là giọt nước trong
Qua bao ngày tháng long đong
Nhạt nhòa đời ta in bóng*

*Đèn ta dầu có đầy không?
Thấp lên chần chờ chi nữa
Nhiều lần quyết tâm thề hứa
Chiếu soi ánh sáng Phục Sinh*

*Con có thấp lên cho Chúa
Ngọn lửa tình thương đồng loại
Cho trần gian nhiều bại hoại
Thấy nhan Chúa rất dịu hiền*

*Ánh sáng chúng ta chiếu tỏa
Mọi người nhìn thấy việc lành
Đơm hoa kết trái đầy cành
Ngợi khen Danh Cha chí thánh*

THỨ TƯ CN X THƯỜNG

NIÊN - Mt. 5, 17-19

*“Thầy không đến để hủy bỏ,
nhưng để kiện toàn”*

“Anh em đừng tưởng Thầy đến để bãi bỏ Luật Mô-sê hoặc lời các ngôn sũ. Thầy đến không phải là để bãi bỏ, nhưng là để kiện toàn. Vì, Thầy bảo thật anh em, trước khi trời đất qua đi, thì một chấm một phết trong Lê Luật cũng sẽ không qua đi, cho đến khi mọi sự được hoàn thành. Vậy ai bãi bỏ dù chỉ là một trong những điều răn nhỏ nhất ấy, và dạy người ta làm như thế, thì sẽ bị gọi là kẻ nhỏ nhất trong Nước Trời. Còn ai tuân hành và dạy làm như thế, thì sẽ được gọi là lớn trong Nước Trời.

** Tv. 15, 1-2a, 5, 3*

Xin bảo toàn tôi,
lạy Chúa,
vì tôi tìm nương tựa Chúa,
tôi thưa cùng Chúa :
“Ngài là Chúa tể tôi.”

Chúa là phần gia nghiệp
và phần chén của tôi,
chính Người
nắm giữ vận mạng của tôi.
Tôi luôn luôn đặt Chúa
ở trước mặt tôi,

vì Chúa ngự bên hữu tôi,
tôi sẽ không nao núng.

*Lề luật – Sao nghe nghẹn nơi cổ
Nướit không trôi – Ràng buộc con người
Dòng đời chảy như ai ngăn lại
Biến mất hỗn nhiên mất nụ cười*

*Có phải chăng tôi đã suy nghĩ
Như lớp người Do thái thuở xưa
Mong Ngài đến hủy bỏ lề luật
Nhưng không bỏ – Ngài sửa cho vừa*

*Ngài đã đến diu cao lên nữa
Giữ luật Ngài với trọn con tim
Không dừng lại từng câu từng chữ
Nhưng mở lòng tìm ngắt đôi sim*

*Ốc đảo yêu thương nơi quy tụ
Mọi người về đây tìm cho mình
Nguồn sống dịu huyền của lề luật
Chấp cánh bay cao những lời kinh*

*Giới luật nào cao hơn lòng mến
Và lòng mến nào có thước đo
Luật yêu thương Chúa đã ban cho
Con sẽ thi hành cho đến chết*

**THỨ NĂM CN X THƯỜNG
NIÊN - Mt. 5, 20-26**

*“Bất cứ ai phần nộ với anh em mình,
thì sẽ bị tòa án luận phạt”*

“VẬY, Thầy bảo cho anh em biết,
nếu anh em không ăn ở công chính hơn các
kinh sư và người Pha-ri-sêu, thì sẽ chẳng
được vào Nước Trời.”

“Anh em đã nghe Luật dạy người
xưa rằng : Chớ giết người ; ai giết người,
thì đáng bị đưa ra tòa. Còn Thầy, Thầy bảo
cho anh em biết : Ai giận anh em mình,
thì đáng bị đưa ra tòa. Ai mắng anh em
mình là đồ ngốc, thì đáng bị đưa ra trước
Thượng Hội Đồng. Còn ai chửi anh em mình
là quân phản đạo, thì đáng bị lửa hỏa ngục
thieu đốt. VẬY, nếu khi anh sắp dâng lễ
vật trước bàn thờ, mà sự nhơ có người
anh em đang có chuyện bất bình với anh,
thì hãy để của lễ lại đó trước bàn thờ, đi
làm hòa với người anh em ấy đã, rồi trở
lại dâng lễ vật của mình. Anh hãy mau mau
dàn xếp với đôi phương, khi còn đang trên
đường đi với người ấy tới cửa công, kéo
người ấy nộp anh cho quan tòa, quan tòa
lại giao anh cho thuộc hạ, và anh sẽ bị
tổng ngục. Thầy bảo thật cho anh biết :
anh sẽ không ra khỏi đó, trước khi trả hết
đồng xu cuối cùng.

** Tv. 17, 3*

*Chúa là sơn động
Chỗ tôi nương mình,*

*Là Đấng cứu độ
Và là sức hộ phò tôi.*

*Chúa bảo con cười sao !
Khi người ta lừa dối
Đưa con vào vũng tối
Lột hết những mê say*

*Chúa bảo con tha sao !
Khi họ chặn lối đi
Đốn ngã con từng ngày
Nước mắt trào ướt mi*

*Kìa ! Chúa vẫn mỉm cười
Khẽ nhìn tôi triu mến
Yêu thương như ngọn nến
Thấp sáng đời tiêu hao*

*Phải khác với người đời
Mới xứng là con Chúa
Ngài chết treo thập giá
Đâu phải tội của Ngài !*

*Hãy nhìn chính thân ta
Lỗi lầm cùng Chúa Cha
Tội ta thật đáng chết
Nhưng Ngài vẫn thứ tha*

*Ta còn chờ chi nữa
Hãy hoàn thiện như Ngài
Tha thứ cho anh em
Yêu thương sớm miệt mài*

THỨ SÁU CN X THƯỜNG

NIÊN - Mt. 5, 27-32

*“Thà mất đi một phần thân thể,
còn hơn là toàn thân phải sa hỏa ngục”*

“Anh em đã nghe Luật dạy rằng : Chớ ngoại tình. Còn Thầy, Thầy bảo cho anh em biết : ai nhìn người phụ nữ mà thêm muốn, thì trong lòng đã ngoại tình với người ấy rồi. Nếu mắt phải của anh làm cớ cho anh sa ngã, thì hãy móc mà ném đi ; vì thà mất một phần thân thể, còn hơn là toàn thân bị ném vào hỏa ngục. Nếu tay phải của anh làm cớ cho anh sa ngã, thì hãy chặt mà ném đi ; vì thà mất một phần thân thể, còn hơn là toàn thân phải sa hỏa ngục.

“Luật còn dạy rằng : Ai rẫy vợ, thì phải cho vợ chứng thư ly dị. Còn Thầy, Thầy bảo cho anh em biết : ngoại trừ trường hợp hôn nhân bất hợp pháp, ai rẫy vợ là đẩy vợ đến chỗ ngoại tình ; và ai cướp người đàn bà bị rẫy, thì cũng phạm tội ngoại tình.

** Tv. 26, 13-14*

Tôi tin rằng
Tôi sẽ được nhìn xem
những ơn lành của Chúa
trong cõi nhân sinh.
Hãy chờ đợi Chúa,

Hãy sống can trường,
Hãy phấn khởi tâm hồn
Và chờ đợi Chúa.

*Chúa thương tôi quá là thương
Đâu nữa thấy tôi lạc đường
Từ nay muôn đời xa cách
Đêm về thầm nhớ dư hương*

*Ngài muốn tôi lánh xa tội
Bức ngăn không cho Chúa đến
Cùng tôi trao nhau tình mến
Viết tròn trang sử tình yêu*

*Chúa bảo ta hãy móc mắt
Nếu mắt nguyên cớ phạm tội
Chúa bảo ta hãy chặt tay
Nếu tay đi đường tội lỗi*

*Nếu tôi chưa làm như thế
Tình tôi với Ngài còn thiếu
Lối về sừng sững núi ngăn
Đôi cánh trinh trong chợt hiểu*

*Yêu Chúa như nghĩa phu thê
Là một với nhau trọn đời
Cho dấu gió tấp mưa sa
Song tấu tình ca tuyệt vời*

THỨ BẢY CN X THUỜNG

NIÊN - Mt. 5, 33-37

“Thầy bảo các con : đừng thề chi cả”

“Anh em còn nghe Luật dạy người xưa rằng : Chớ bội thề, nhưng hãy trọn lời thề với Đức Chúa. Còn Thầy, Thầy bảo cho anh em biết : đừng thề chi cả. Đừng chỉ trời mà thề, vì trời là nơi Thiên Chúa. Đừng chỉ đất mà thề, vì đất là bề chân Người. Đừng chỉ Giê-ru-sa-lem mà thề, vì đó là thành của Đức Vua cao cả. Đừng chỉ lên đầu mà thề, vì anh không thể làm cho một sợi tóc hóa trắng hay đen được. Nhưng hễ “có” thì phải nói “có”, “không” thì phải nói “không”. Thêm thất điều gì là do ác quỷ.

** Tv. 102, 3-4, 9-10*

Người đã tha thứ
cho mọi điều sai lỗi,
và chữa người khỏi mọi tật nguyên.
Người chuộc mạng người
khỏi chỗ vong thân,
Người đội lên đầu người
mào từ bi, ân sủng.

Chúa là Đấng từ bi
và hay thương xót,
chậm bất bình
và hết sức khoan nhân.

Người không chấp tranh triết để,
cũng không đời đời giữ thề cảm hờn.

“Thầy bảo các con : đừng thề chi cả”

*Lời Ngài còn đó ai dám hoài nghi
Sống giữa cuộc đời bao tiếng thị phi
Ta có trung trinh sống đời đoan chính ?*

*Thà thành thật thẳng thắn
thêm thua thiệt*

*Lo luôn lách len lỏi lấm lẫm
Ngài bảo : Có nói có –
Không nói không*

Lưỡi ơi đừng vẽ dối gian tối sẫm

*Lưỡi tôi hãy vẽ ngàn hoa tươi nở
Rải khắp trần gian trên mọi lối đi
Mọi người bước lên yêu thương phủ kín
Tay nắm trong tay bình an lo gì*

*Nhưng đôi lúc lưỡi tôi hóa đại khờ
Chỉ tung ra những lời cay châm biếm
Vẽ xấu tha nhân vẽ xấu tình người
Mau yêu thương sao tôi còn tiết kiệm !*

*Cùng cây cọ có thể vẽ ma quỷ
Nhưng hôm nay tôi xin vẽ thiên thần
Mong một ngày trần thế lấm bết nhân
Sáng lên màu- lời- ca- khen Thiên Chúa*

THỨ HAI CN XI THƯỜNG

NIÊN - Mt. 5, 38-42

“Ai xin, thì anh hãy cho”

“Anh em đã nghe Luật dạy rằng : Mắt đền mắt, răng đền răng. Còn Thầy, Thầy bảo anh em : đừng chống cự người ác, trái lại, nếu bị ai vả má bên phải, thì hãy giơ cả má bên trái ra nữa. Nếu ai muốn kiện anh để lấy áo trong của anh, thì hãy để cho nó lấy cả áo ngoài. Nếu có người bắt anh đi một dặm, thì hãy đi với người ấy hai dặm. Ai xin, thì hãy cho ; ai muốn vay mượn, thì đừng ngoảnh mặt đi.

* Tv. 5, 2-3, 5-9, 2b

Xin lắng tai nghe lời tôi,
thân lạy Chúa,
xin lưu tâm
đến tiếng tôi than thở,
xin để ý nghe tiếng tôi cầu khẩn,
ôi Đại Vương và Thiên Chúa của tôi !

Ngài không phải
là Chúa tể ua điều gian ác,
kẻ độc dữ
không được cư trú nhà Ngài,
đứa bất nhân
không thể đứng trước thiên nhan.
Chúa ghét những kẻ làm điều gian ác.

Lạy Chúa,

xin lưu tâm đến tiếng tôi than thở.

*Tha thứ chỉ dễ trên môi miệng
Đối diện là vách đá cheo leo
Đâu phải ai ai cũng muốn trèo
Nhưng vì lòng mến con cố gắng*

*Sức mạnh lòng mến là vô biên
Khiến dòng sông cạn đá phải mòn
Bao giờ lòng con đầy tình mến
Chúa ôi ! Đừng để con héo hon*

*Ai tha thứ sẽ được tha thứ
Con mắc nợ Chúa quá ư nhiều
Sao tôi không tha anh em nhỉ ?
Đón nhận nơi Chúa một tình yêu*

*Ai xin – Nào anh hãy cho đi
Trên cao đó Ngài cho tất cả
Đừng để hồn bỗng rụng xa lạ
Khi chợt nghe vắng tiếng cầu xin*

*Tôi chỉ giống Ngài khi biết cho
Cho trần gian nước mắt nụ cười
Cho tha nhân tình mến xinh tươi
Cho địch thù một lời tha thứ*

*Cho em bé tiếng võng trưa hè
Cho cụ già tình yêu tươi trẻ
Cho phố phường lời ru của mẹ
Cho thế giới đồng dao hòa bình*

THỨ BA CN XI THƯỜNG

NIÊN - Mt. 5, 43-48

“Các người hãy yêu thương thù địch”

“Anh em đã nghe Luật dạy rằng
: Hãy yêu đồng loại và hãy ghét kẻ thù.
Còn Thầy, Thầy bảo anh em ; hãy yêu kẻ
thù và cầu nguyện cho những kẻ ngược đãi
anh em. Như vậy, anh em mới được trở nên
con cái của Cha anh em, Đấng ngự trên
trời, vì Người cho mặt trời của Người mọc
lên soi sáng kẻ xấu cũng như người tốt, và
cho mưa xuống trên người công chính cũng
như kẻ bất chính. Vì nếu anh em yêu
thương kẻ yêu thương mình, thì anh em nào
có công chi ? Ngay cả những người thu
thuế cũng chẳng làm như thế sao ? Nếu
anh em chỉ chào hỏi anh em mình thôi, thì
anh em có làm gì lạ thường đâu ? Ngay cả
người ngoại cũng chẳng làm như thế sao ?
Vậy anh em hãy nên hoàn thiện, như Cha
anh em trên trời là Đấng hoàn thiện.

* Tv. 145, 2, 7,

Linh hồn tôi ơi,
hãy ngợi khen Chúa,
tôi sẽ ngợi khen Chúa trong cả cuộc đời,
bao lâu còn có thân tôi,
tôi còn ca ngợi Chúa.

Đấng trả lại
quyền lợi cho người bị ức,

và ban cho

những người đói được cơm ăn.

Thiên Chúa cứu gỡ những người tù tội.

*Chúa đâu bảo con chỉ tha thôi
Ước cao lên nữa đến tình yêu
Thù địch nhìn con như nuốt sống
Hãy yêu mến họ thật cao siêu*

*Chúa nói thế nghe như mộng tưởng
Nhưng kìa ! Ngài đâu chỉ nói suông
Can – về đó Ngài chết chiều buồn
Cứu nhân loại nhiều lần bội phần*

*Hãy đứng lên và hãy bắt đầu
Bắt đầu lại nếu như vấp ngã
Kẻ thù ta cũng chỉ là người
Lửa tình yêu mềm tim chai đá*

*Chỉ có tình yêu thắng kẻ thù
Nếu trần gian nấy ai cũng hiểu
Đâu còn cảnh đạn xé bom rơi
Hố tập thể người chôn không chiếu*

*Hôm nay tôi quyết sống là men
Men tình yêu đi vào thế giới
Quậy lên đi trần gian mong đợi
Sẽ đúc thành tấm bánh tình yêu*

THỨ TƯ CN XI THƯỜNG

NIÊN - Mt. 6, 1-6

“Tay trái bố thí đừng để tay phải biết”

“Khi làm việc lành phúc đức, anh em phải coi chừng, chớ có phô trương cho thiên hạ thấy. Bằng không, anh em sẽ chẳng được Cha của anh em, Đấng ngự trên trời, ban thưởng. Vậy khi bố thí, đừng có khua chiêng đánh trống, như bọn đạo đức giả thường biểu diễn trong hội đường và ngoài phố xá, cốt để người ta khen. Thầy bảo thật anh em, chúng đã được phần thưởng rồi. Còn anh, khi bố thí, đừng cho tay trái biết việc tay phải làm, để việc anh bố thí được kín đáo. Và Cha của anh, Đấng thấu suốt những gì kín đáo, sẽ trả lại cho anh.

“Và khi cầu nguyện, anh em đừng làm như bọn đạo đức giả : chúng thích đứng cầu nguyện trong các hội đường, hoặc ngoài các ngã ba ngã tư, cho người ta thấy. Thầy bảo thật anh em : chúng đã được phần thưởng rồi. Còn anh, khi cầu nguyện, hãy vào phòng, đóng cửa lại, và cầu nguyện cùng Cha của anh, Đấng hiện diện nơi kín đáo. Và Cha của anh, Đấng thấu suốt những gì kín đáo, sẽ trả lại cho anh.

Một chiều nao

Trên công viên người đẩy người

Từ xa xa một người ngồi

Trong bóng dâm cây phượng

Giơ hai tay – Trong nỗi xót xa

van xin cuộc đời

Người đi qua – Người đi lại – Họ nhìn

Rồi họ đi

Lâu lâu – Một người động lòng

ném xuống từng hào

Tôi cũng đi qua – Tôi cũng nhìn

và cũng ra đi

Nhưng không –

Có một bàn tay vô hình níu tôi lại

Không thể được – Vì tôi không có tiền

Tôi không bận hai áo –

Không một cái gì dư cả

Tôi nghĩ – Ngoài ra – Tôi còn có gì nào

Tôi cũng không giống

như Phê-rô ngày nào

Cho người què

tại cửa Đạp đi đứng hiên ngang

À ! Phải rồi –

Tôi có thể cho họ một thứ

Đó là thái độ yêu thương

Đó là hình ảnh tốt đẹp

Và lúc đó tôi trở lại

Một ánh mắt chia sẻ nỗi đau của họ

Tôi khế nguyện Cha đoái thương đến họ

Thế là bàn tay vô hình đã bỏ tôi ra

Tôi đi – Lòng hân hoan trong tình mến

Lạy Chúa Giê-su

Xin dạy con trở lại

với ai đang bị hất hủi

Biết đoái hoài đến

những ai bị lãng quên

Biết nguyện cầu cho những người tội lỗi

Biết yêu thương những thù địch của con

Biết ăn chay âm thầm cho chính tội con

Và trên hết

Biết thật lòng mến Chúa muôn đời

THỨ NĂM CN XI THƯỜNG

NIÊN - Mt. 6, 7-15

"Lạy Cha chúng con ở trên trời"

"Khi cầu nguyện, anh em đừng
lải nhải như dân ngoại ; họ nghĩ rằng : cứ
nói nhiều là được nhận lời. Đừng bắt chước
họ, vì Cha anh em đã biết rõ anh em cần
gì, trước khi anh em cầu xin.

"Vậy , anh em hãy cầu nguyện
như thế này :

"Lạy Cha chúng con

là Đấng ngự trên trời,
xin làm cho danh thánh Cha vinh hiển,
triều đại Cha mau đến,
ý Cha thể hiện dưới đất
cũng như trên trời.

Xin Cha cho chúng con
hôm nay lương thực hằng ngày ;
xin tha tội cho chúng con
như chúng con cũng tha
cho những người có lỗi với chúng con ;
xin đừng để chúng con sa chước cám dỗ,
nhưng cứu chúng con cho khỏi sự dữ.

"Thật vậy, nếu anh em tha lỗi
cho người ta, thì Cha anh em trên trời
cũng sẽ tha thứ cho anh em. Nhưng nếu
anh em không tha thứ cho người ta, thì Cha
anh em cũng sẽ không tha lỗi cho anh em.

* Ga. 17, 11

Chúa nguyện rằng :
"Lạy Cha chí thánh,

vì danh Cha,
xin hãy gìn giữ những kẻ Cha đã giao phó
cho Con, để chúng nên một như Ta."

*Ta hãy lặng thinh cho hồn trở nhạc
Muôn tiếng ca khen ngợi Chúa Ba Ngôi
Nói sao hết lòng con đang vui sướng
Nghe tình Cha vượt cao hơn núi đồi*

*Cha tôi trên trời đó – Anh biết không ?
Trông thời quá xa nhưng lại rất gần
Cánh tay Ngài ôm trọn mỗi tình thân
Ôi đê mê – Ôi hạnh phúc nào bằng*

*Con nguyện ước tình Cha luôn trải rộng
Thế giới nầy nếu thể hiện ý Cha
Đâu còn nữa cảnh khốc lóc tang ma
Ôi nhân loại – Hãy quy về một mối*

*Nếu con người nguyện xin như Cha dạy
Là bánh cơm nuôi sống ta hằng ngày
Chia thật đều hồng ân Cha ban phát
Chiến tranh nầy sẽ vút cánh xa bay*

*Nếu con người biết tha thứ cho nhau
Chim bồ câu vỗ cánh bay rợp trời
Lúc chiếu về con vẫn thăm nguyện ước
Cho mọi người sự dữ mãi xa rời*

THỨ SÁU CN XI THƯỜNG

NIÊN - Mt. 6, 19-23

*“Kho tàng con ở đâu,
thì lòng con cũng ở đó”*

“Anh em đừng tích trữ cho mình những kho tàng dưới đất, nơi mỗi mọt làm hư nát, và kẻ trộm khoét vách lấy đi. Nhưng hãy tích trữ cho mình những kho tàng trên trời, nơi mỗi mọt không làm hư nát, và kẻ trộm không khoét vách lấy đi. Vì kho tàng của anh ở đâu, thì lòng anh ở đó.

“Đèn của thân thể là con mắt. Vậy nếu mắt anh sáng, thì toàn thân anh sẽ sáng. Còn nếu mắt anh xấu, thì toàn thân anh sẽ tối. Vậy nếu ánh sáng nơi anh lại thành bóng tối, thì tôi biết chừng nào !

** Tv. 33, 2-3, 6-7*

Tôi
chúc tụng Chúa trong mọi lúc,
miệng tôi
hăng liên lí ngợi khen Ngài.

Trong Chúa
linh hồn tôi hãnh diện,
Bạn nghèo hãy nghe
và hãy mừng vui

Hãy nhìn về Chúa

Kìa người đau khổ cầu cứu
và Chúa đã nghe,
và Người đã cứu họ
khỏi mọi điều tai nạn.

*Cuộc sống nhuộm màu vật chất
Con người quay tít vòng xoay
Quên mất thời gian nhìn lại
Thấm thoát chiều tàn có hay*

*Mồ hôi ướt đẫm lưng gầy
Vợ con nặng gánh hai vai
Thánh giá cuộc đời nặng quá
Xin cho tình mến đừng phai*

*Đừng kiếm kho tàng dưới đất
Đến giờ nhắm mắt ai hay
Bao nhiêu sang giàu đành mất
Cát bụi đầy ắp hai tay*

*Tích trữ kho tàng trên trời
Mối mọt sẽ không nhắm nát
Đời ta lấy ngắn nuôi dài
Trộm cắp không hề đào khoét*

*Nào ta mua lấy trái phiếu
Đơn giá là những việc lành
Tình thương bao phủ để dành
Hưởng phúc thiên đàng vinh quang*

THỨ BẢY CN XI THƯỜNG

NIÊN - Mt. 6, 24-34

“Các con chớ áy náy lo lắng về ngày mai”

“Không ai có thể làm tôi hai chủ, vì hoặc sẽ ghét chủ này mà yêu chủ kia, hoặc sẽ gắn bó với chủ này mà khinh dể chủ nọ. Anh em không thể vừa làm tôi Thiên Chúa vừa làm tôi Tiền Của được.

“Vi Thầy bảo cho anh em biết : đừng lo cho mạng sống : lấy gì mà ăn ; cũng đừng lo cho thân thể : lấy gì mà mặc. Mạng sống chẳng trọng hơn của ăn, và thân thể chẳng trọng hơn áo mặc sao ? Hãy xem chim trời : chúng không gieo, không gặt, không thu tích vào kho ; thế mà Cha anh em trên trời vẫn nuôi chúng. Anh em lại chẳng quý giá hơn chúng sao ? Hỡi cô ai trong anh em, nhờ lo lắng, mà kéo dài đời mình thêm được dù chỉ một gang tay ? Còn về áo mặc cũng thế, lo lắng làm gì ? Hãy ngắm xem hoa huệ ngoài đồng mọc lên thế nào mà rút ra bài học : chúng không làm lụng, không kéo sợi ; thế mà, Thầy bảo cho anh em biết : ngay cả vua Sa-lô-môn, dù vinh hoa tột bậc, cũng không mặc đẹp bằng một bông hoa ấy. Vậy nếu hoa cỏ ngoài đồng, nay còn, mai đã quắt vào lò, mà Thiên Chúa còn mặc đẹp cho như thế, thì huống hồ là anh em, ôi những kẻ kém tin ! Vì thế, anh em đừng lo lắng tự hỏi : ta sẽ ăn gì, uống gì, hay mặc gì đây ? Tất cả những thứ đó, dân

ngoại vẫn tìm kiếm. Cha anh em trên trời thừa biết anh em cần tất cả những thứ đó. Trước hết hãy tìm kiếm Nước Thiên Chúa và đức công chính của Người, còn tất cả những thứ kia, Người sẽ thêm cho. Vậy, anh em đừng lo lắng về ngày mai : ngày mai, cứ để ngày mai lo. Ngày nào có cái khổ của ngày ấy.

*Chúa cũng buồn lắm chứ
Nếu suốt tháng ngày dài
Tôi bôn ba cuộc sống
Hình bóng Chúa nhạt phai*

*Chúa thương ta Chúa bảo
Chớ lo lắng ngày mai
Hãy tìm nước Thiên Chúa
Giàu sang trong tay Ngài*

*Hôm nay tôi no đủ
Dâng Chúa lời tạ ơn
Ngày mai tôi túng thiếu
Tạ ơn Chúa là hơn*

*Hãy làm trong tay Chúa
Giàu sang hay đói nghèo
Có Chúa là tất cả
Đời sống thoáng bay vào...*

THỨ HAI CN XII THƯỜNG

NIÊN - Mt. 7, 1-5

“Hãy lấy cái dè của người trước dè”

“Anh em đừng xét đoán, để khỏi bị Thiên Chúa xét đoán, vì anh em xét đoán thế nào, thì anh em cũng sẽ bị Thiên Chúa xét đoán như vậy ; và anh em đong đấu nào, thì Thiên Chúa cũng sẽ đong đấu ấy cho anh em. Sao anh thấy cái rác trong mắt của người anh em, mà cái xà trong con mắt của mình thì lại không để ý tới ? Sao anh lại nói với người anh em : “Hãy để tôi lấy cái rác ra khỏi mắt bạn”, trong khi có cả một cái xà trong con mắt anh ? Hỡi kẻ đạo đức giả ! Lấy cái xà ra khỏi mắt anh trước đã, rồi anh sẽ thấy rõ, để lấy cái rác ra khỏi mắt người anh em.

** Tv. 32, 18-19, 20, 22*

Kìa chúa dè mắt coi
những kẻ kính sợ Người,
nhìn xem những ai
cậy trông ân sủng của Người,
để cứu gỡ họ khỏi tay thần chết
và nuôi dưỡng họ trong cảnh cơ hàn.

Linh hồn chúng tôi
mong đợi Chúa,
chính Ngài là Đấng phù trợ
và che chở chúng tôi.
Lạy Chúa,

xin đổ lòng từ bi
xuống trên chúng tôi,
theo như chúng tôi tin cậy ở nơi Ngài.

*Đôi lúc khinh chê người anh em
Để ai đó thấy rằng ta giỏi
Đâu kịp nghĩ những lời mình nói
Là hố sâu chôn lấp chính mình*

*Trước mặt Chúa nào ai tinh sạch
Ta lấy gì lên mặt anh em
Nhìn lại mình cô-bé-lô-lem
Sẽ thấy tha nhân một màu sáng*

*Là con người đâu ai hoàn hảo
Bản thân ta vũng tối bấy nhầy
Cớ gì ta lên mặt làm thấy
Chỉ có một thấy – Đức Ki-tô*

*Hãy hoàn thiện như Cha trên trời
Nếu cuộc đời dốc tâm như thế
Thời gian đâu- phê phán anh em
Chớ để ngày mai thành hoang phế*

*Con vẫn biết thế nhưng chẳng làm
Cứ để “cái – tôi” chấp cánh bay
Chợt giật mình tỉnh giấc ngủ say
Chúa ơi ! Giúp đời con nên thánh*

THỨ BA CN XII THƯỜNG

NIÊN - Mt. 7, 6.12-14

*“Tất cả những gì các con muốn người ta
làm cho các con,
thì hãy làm cho người ta”*

*“Cửa thánh, đừng quăng cho chó ;
ngọc trai, chớ liệng cho heo, kẻo chúng
giày đạp dưới chân, rồi còn quay lại cắn
xé anh em.*

*“Vậy tất cả những gì anh em
muốn người ta làm cho mình, thì chính anh
em cũng hãy làm cho người ta, vì Luật
Mô-sê và lời các ngôn sứ là thế đó.*

*“Hãy qua cửa hẹp mà vào, vì cửa
rộng và đường thênh thang thì đưa đến diệt
vong, mà nhiều người lại đi qua đó. Còn
cửa hẹp và đường chật thì đưa đến sự
sống, nhưng ít người tìm được lối ấy.*

** Tv. 47, 10-11*

*Oi Thiên Chúa,
Chúng tôi tưởng nhớ lại
lòng thương của Chúa,
ngay trong nơi đền thánh của Ngài.*

*Oi Thiên Chúa,
cũng như thánh danh Ngài,
Lời khen ngợi Ngài
sẽ vang cùng cõi đất.
Tay hữu Ngài
đầy đức công minh.*

** Tv. 118, 27*

Xin Chúa cho tôi

*hiểu đường lối
những huấn lệnh Chúa,
và tôi suy gẫm
các điều lạ lùng của Chúa.*

*Chúa chỉ ta luật vàng
“Con muốn những điều chi
Người khác làm cho mình
Hãy làm cho người đi”*

*Giới răn tình yêu đó
Vấn khắc ghi trong đời
Nhưng cuộc sống bôn ba
Lời Chúa thoáng xa vời*

*Ta muốn đời no ấm
Hãy cho người ấm no
Mong quên hết âu lo
Chớ để người phiến muộn*

*Ta muốn nhiều tình thân
Hãy cho người thân tình
Muốn sóng gió lặng thinh
Con tìm đừng thinh lặng*

*Ta không muốn khổ nghèo
Đừng để người nghèo khổ
Cuộc đời trên xa lộ
Sẽ dẫn tới diệt vong*

*Hãy bước vào đường hẹp
Thánh giá nặng trên vai
Cuối đường là hạnh phúc
Thấp sáng một tương lai*

THỨ TƯ CN XII THƯỜNG

NIÊN - Mt. 7, 15-20

“Hãy xem quả thì các con sẽ biết chúng”

“Anh em hãy coi chừng các ngôn sứ giả, họ đội lột chiên mà đến với anh em ; nhưng bên trong, họ là sói dữ tham mồi. Cứ xem họ sinh hoa quả nào, thì biết họ là ai. Ở bụi gai, làm gì có nho mà hái ? Trên cây găng, làm gì có vả mà bẻ ? Nên hễ cây tốt thì sinh quả tốt, cây xấu thì sinh quả xấu. Cây tốt không thể sinh quả xấu, cũng như cây xấu không thể sinh quả tốt. Cây nào không sinh quả tốt, thì bị chặt đi và quăng vào lửa. Vậy, cứ xem họ sinh hoa quả nào, thì biết họ là ai.

** Tv. 118, 33, 34, 35, 36, 37*

Lạy Chúa, xin dạy bảo tôi đường lối thánh chỉ Ngài, để tôi tuân giữ cho bằng triệt để.

Xin dạy tôi, để tôi vâng theo luật pháp Ngài, và để tôi hết lòng tuân giữ luật đó.

Xin hướng dẫn tôi vào đường lối chỉ thị Ngài, vì chính trong đường lối này tôi sung sướng.

Xin nghiêng lòng tôi theo lời Ngài nghiêm huấn, và chờ để tôi sa ngã vào chỗ lợi danh.

Xin cho tôi ngoảnh mặt, khỏi thấy cảnh phù vân, xin cho tôi được sống noi theo đường lối Chúa.

*Ta tự xưng là người có đạo
Xa tít mù khơi bóng giáo đường
Đôi lần mang dáng khách hành hương
Chúa ở trong ta – Quá đủ rồi !*

*Có thật Chúa ở trong ta không ?
Đêm ngày bon chen với cuộc sống
Giàu sang phú quý luôn mơ mộng
Có lẽ đâu còn chỗ cho Chúa !*

*“Hãy xem hoa quả sẽ biết cây”
Hoa quả Thần Khí là tin mến
Chính trực hiển từ như ngọn nến
Chiếu tỏa trần gian suốt đêm ngày*

*Nầy bạn ơi – Là người có đạo
Niềm tin đi đôi với việc làm
Chúa chờ ta chỉ cho Ngài thấy
Bạn khác chỉ so với người phạm*

*Tôi chỉ trở nên môn đệ Chúa
Hành vi bác ái nở đầy hoa
Kết trái yêu thương với an hòa
Chúa sẽ chờ ta khi mùa đến*

THỨ NĂM CN XII THƯỜNG

NIÊN - Mt. 7, 21-29

“Nhà xây trên nền đá và nhà xây trên cát”

“Không phải bất cứ ai thưa với Thầy : “Lạy Chúa ! Lạy Chúa !” là được vào Nước Trời cả đâu ! Nhưng chỉ ai thi hành ý muốn của Cha Thầy là Đấng ngự trên trời, mới được vào mà thôi. Trong ngày ấy, nhiều người sẽ thưa với Thầy rằng : “Lạy Chúa, lạy Chúa, nào chúng tôi đã chẳng từng nhân danh Chúa mà trừ quỷ, nhân danh Chúa mà làm nhiều phép lạ đó sao ?” Và bấy giờ Thầy sẽ tuyên bố với họ : Ta không hề biết các người ; xéo đi cho khuất mắt Ta, hỡi bọn làm điều gian ác.

“Vậy ai nghe những lời Thầy nói đây mà đem ra thực hành, thì ví được như người khôn xây nhà trên đá. Dù mưa sa, nước cuốn, hay bão táp ập vào, nhà ấy cũng không sụp đổ, vì đã xây trên nền đá. Còn ai nghe những lời Thầy nói đây, mà chẳng đem ra thực hành, thì ví được như người ngu dại xây nhà trên cát. Gặp mưa sa, nước cuốn hay bão táp ập vào, nhà ấy sẽ sụp đổ, sụp đổ tan tành.”

Khi Đức Giê-su giảng dạy những điều ấy xong, dân chúng sửng sốt về lời giảng dạy của Người, vì Người giảng dạy như một Đấng có thẩm quyền, chứ không như các kinh sư của họ.

* Ga. 10, 11.15

Chúa phán : “Ta là mục tử tốt lành và Ta thí mạng sống Ta vì các chiên Ta.

*Lời kinh đọc hằng ngày
Chỉ là tiếng ngân vang
Là nắng trong chiều tàn
Nếu tôi không bác ái*

*Thánh lễ ngày Chúa nhật
Chỉ còn dáng thời trang
Nếu tôi đã vội vàng
Tránh xa người hành khất*

*Có bao giờ hổ thẹn
Miệng gọi Chúa là Cha
Nhưng rồi không thứ tha
Người anh em xúc phạm*

*Ngôi nhà của niềm tin
Hãy xây trên nền đá
Cơn mưa đời tàn phá
Còn đó chẳng rung rinh*

*Niềm tin không việc làm
Khác nào xây trên cát
Sóng thần về dẫm nát
Cuốn trôi cả đời ta*

*Lời Chúa hãy thực thi
Dấu đau thương mất mát
Nhưng đời ta không nát
Trong ngày Chúa đón đi*

THỨ SÁU CN XII THƯỜNG

NIÊN - Mt. 8, 1-4

“Nếu Ngài muốn,
Ngài có thể chữa tôi sạch”

Khi Đức Giê-su ở trên núi xuống,
đám đông lũ lượt đi theo Người. Bỗng có
một người phong hủi tiến lại, bái lạy
Người và nói : “Thưa Ngài, nếu Ngài
muốn, Ngài có thể làm cho tôi được sạch.”
Người giơ tay đụng vào anh và bảo : “Tôi
muốn, anh sạch đi.” Lập tức, anh được
sạch bệnh phong hủi. Rồi Đức Giê-su bảo
anh : “Coi chừng, đừng nói với ai cả,
nhưng hãy đi trình diện tư tế và dâng của
lễ, như ông Mô-sê đã truyền, để làm
chứng cho người ta biết.”

* Tv. 27, 8-9

Chúa
là mãnh lực của dân Người,
là chiến lũy
bảo vệ mạng sống
người Chúa đã xúc dầu.
Lạy Chúa
là phần rỗi tôi,
xin cứu sống dân Chúa
và chúc phúc
cho phần gia nghiệp Chúa,
xin hãy
chặn đất họ đến muôn đời.

* Tv. 127, 4

Đó là phúc lộc
dành để cho người
biết tôn sọ Thiên Chúa.

Một chiều kia hựt hững
Lòng suyt mất niềm tin
Khi nhiều lần kêu xin
Ngày tháng không toại nguyện

Hôm nay thoáng nhìn lại
Thấy mình quá ngu ngợ
Một niềm tin ơ hồ
Đâu giống người phong hủi

Người phong hủi đau thương
Sống ngoài vòng xã hội
Dưới con mắt người đời
Họ nhuộm màu tội lỗi

Anh đã đến với Chúa
Xin Ngài thương chữa sạch
Với niềm tin mộc mạc
Là khi – “ Nếu Ngài muốn...”

Anh đặt trọn niềm tin
Vào Thiên Chúa quan phòng
Cuộc đời mắc bệnh phong
Không ngoài thánh ý Chúa

Hôm nay xin chữa sạch
Nhưng không ngoài thánh ý
Ta còn gì suy nghĩ
Hãy như người phong đó

THỨ BẢY CN XII THƯỜNG

NIÊN - Mt. 8, 5-17

*“Những người từ phương Đông
và phương Tây sẽ đến trong Nước Trời”*

Khi Đức Giê-su vào thành Ca-phác-na-um, có một viên đại đội trưởng đến gặp Người và nài xin : “Thưa Ngài, tên đầy tớ của tôi bị tê bại nằm liệt ở nhà, đau đớn lắm.” Người nói : “Chính tôi sẽ đến chữa nó.” Viên đại đội trưởng đáp : “Thưa Ngài, tôi chẳng đáng Ngài vào nhà tôi, nhưng xin Ngài chỉ nói một lời là đầy tớ tôi được khỏi bệnh. Vì tôi đây, tuy dưới quyền kẻ khác, tôi cũng có lính tráng dưới quyền tôi. Tôi bảo người này : “Đi !”, là nó đi, bảo người kia : “Đến !”, là nó đến, và bảo người nô lệ của tôi : “Làm cái này !”, là nó làm.” Nghe vậy, Đức Giê-su ngạc nhiên và nói với những kẻ theo Người rằng : “Tôi bảo thật các ông : tôi không thấy một người Ít-ra-en nào có lòng tin như thế. Tôi nói cho các ông hay : Từ phương đông phương tây, nhiều người sẽ đến dự tiệc cùng các tổ phụ Áp-ra-ham, I-xa-ác và Gia-cốp trong Nước Trời. Nhưng con cái Nước Trời thì sẽ bị quăng ra chỗ tối tăm bên ngoài, ở đó người ta sẽ phải khóc lóc nghiến răng.” Rồi Đức Giê-su nói với viên đại đội trưởng rằng : “Ông cứ về đi ! Ông tin thế nào thì được như vậy !” Và ngay giờ đó, người đầy tớ được khỏi bệnh.

Đức Giê-su đến nhà ông Phê-rô,
thấy bà mẹ vợ ông đang nằm liệt và lên
con sốt. Người đung vào tay bà, con sốt
dứt ngay và bà trở dậy phục vụ Người.

*Niềm tin hằng ngày tôi thể hiện
Với một bề dày từ cha ông
Đấu sóng gió biển đời mệnh mông
Hồn luôn nghĩ mình đâu lạc hướng*

*Cứ lặng lẽ cuộc sống nổi trôi
Quên đi mất giáo đường Chúa nhật
Lo kiếm tiền nỏ về lạc mất
Tôi trở thành con thú đi hoang*

*Niềm tin viên đội trưởng ngày xưa
Đáng để đời cho tôi ghi nhớ
Ông tuyên xưng đâu phải vô cơ
“Ngài ơi ! Hãy phán một lời thôi”*

*“Vi nhà ông nào đâu xứng đáng
Bàn chân Ngài ghé bước đến thăm”
Niềm tin ông son sắt trăm năm
Chúa khen ông lòng tin vững chắc*

*Chúa hằng mời gọi ta kết hiệp
Đến với Ngài đến với niềm tin
Chúa đủ tình ai thiết tha xin
Thương chữa lành vết thương tội lỗi*

*Bàn tiệc thánh Ngài luôn mời gọi
Đời trần gian ngàn lăm bạn ơi
Sống ra sống để không bị loại
Tiệc thiên đàng hạnh phúc không vơi*

THỨ HAI CN XIII THƯỜNG

NIÊN - Mt. 8, 18-22

“Con hãy theo ta”

Thấy xung quanh có đám đông,
Đức Giê-su ra lệnh sang bờ bên kia. Một
kinh sư tiến đến thưa Người rằng : “Thưa
Thầy, Thầy đi đâu, tôi cũng xin đi theo.”
Đức Giê-su trả lời : “Con chồn có hang,
chim trời có tổ, nhưng Con Người không có
chỗ tựa đầu.”

Một môn đệ khác thưa với Người
: “Thưa Ngài, xin cho phép con về chôn
cất cha con trước đã.” Đức Giê-su bảo :
“Anh hãy đi theo tôi, cứ để kẻ chết chôn
kẻ chết của họ.”

** Tv. 102, 10-11*

Người không xử với chúng tôi
như chúng tôi đặc tội,
và không trả đũa
theo điều oan trái chúng tôi.
Nhưng cũng như trời xanh
vượt cao trên trái đất,
lòng nhân hậu Người siêu việt hơn thể trên
kẻ kính sợ Người.

** Tv. 49, 20-21*

Người ngồi đầu
là buông lời nói xấu anh em,

làm tui nhục cho người con cùng mẹ với
người. Người làm thế mà Ta đành yên
lặng ? Người đã tưởng rằng Ta giống như
người ? Ta sẽ bắt lỗi, sẽ phơi bày trước
mặt người tất cả.

*“Con cáo có hang – Con chim có tổ
Nhưng Con Người không có nơi gối đầu”
Ôi lạy Chúa – Theo Chúa là vậy sao ?
Không đáng xe hơi không ánh đèn mầu*

*Phải rồi – Chúa chỉ sinh nơi máng cỏ
Ba mươi năm thợ mộc đủ nuôi thân
Ba năm giảng đạo đâu không nơi gối
Chết trần trường để cứu thoát muôn dân*

*Nếu không có niềm tin con sẽ nghĩ
Những ai theo Chúa thật quá điên rồ
Nhưng hôm nay dâng Chúa lời cảm tạ
Cho con biết cuộc đời cõi hư vô*

*Ta cứ mãi xe hơi với nhà lầu
Ta cứ tìm vinh quang và quyền thế
Đầu đời ta có được làm vương đế
Đâu có ai sống mãi trên đời này*

*Chỉ có Chúa mới cho ta nguồn sống
Nhưng theo Ngài thánh giá vắt trên vai
Tôi vẫn vui ngày tháng bước theo Ngài
Để thông chia sự sống không tàn phai*

**THỨ BA CN XIII THƯỜNG
NIÊN - Mt. 8, 23-27**

“Ngài chối dậy, truyền lệnh cho gió và biển, và biển yên lặng như tờ”

Đức Giê-su xuống thuyền, các môn đệ đi theo Người. Bỗng nhiên biển động mạnh khiến sóng ập vào thuyền, nhưng Người vẫn ngủ. Các ông lại gần đánh thức Người và nói : “Thưa Ngài, xin cứu chúng con, chúng con chết mất !” Đức Giê-su nói : “Sao nhát thế, hỡi những người kém lòng tin !” Rồi Người trỗi dậy, ngắm đê gió và biển : biển liền lặng như tờ.

Người ta ngạc nhiên và nói : “Ông này là người thế nào mà cả đến gió và biển cũng tuân lệnh ?”

** Tv. 25, 2-3, 11-12*

Lạy Chúa,
xin hãy thăm dò và thử thách tôi,
xin Ngài luyện lọc thận tạng và tâm can.
Vì tôi nhìn xem
tình thương Ngài trước mắt,
và tôi sống theo chân lý của Ngài.

Phân tôi,
tôi vẫn sống tinh toàn,
xin Ngài giải thoát và xót thương tôi.

Chân tôi đứng vững
trong đường bằng phẳng,

trong các buổi hội họp,
tôi sẽ chúc tụng Chúa.

*Có lẽ khi cuộc đời gặp sóng gió
Mới thấy Chúa là tất cả đời con
Hay những lần thất bại sầu héo hon
Bám vào Chúa như tấm phao cứu rỗi*

*Ngày mai kia biển đời lại trong xanh
Con quên Chúa chạy theo nhiều vui thú
Dưới nắng mai với bạc tiền no đủ
Bóng hình Ngài mờ nhạt bước thời gian*

*Chúa không giận nhưng chỉ buồn cho ta
Gối tình thương Ngài ôm ấp đợi chờ
Đến một ngày ta lạc nẻo bờ vờ
Quay đầu lại thấy Ngài chờ ở đó*

*Này bạn ơi xin đừng quên Chúa nữa
Có Ngài đó ta tròn giấc ngủ trưa
Đầu chiều nay giống lớn với gió mưa
Trong tay Ngài tình yêu là mái ấm*

*Cứ trào lên ý nghĩ Chúa bỏ ta
Khi cuộc đời chìm sâu nỗi xót xa
Van xin Ngài ngày đêm khan cả tiếng
Chỉ nhận về im lặng bãi tha ma*

*Ma quỷ mãi chờ ta giây phút đó
Cuốn ta đi trong bóng tối tử thần
Chúa không bỏ ta đâu – Xin anh nhớ !
Ngài vẫn ngay bên Ngài vẫn đỡ nâng*

THỨ TƯ CN XIII THƯỜNG

NIÊN - Mt. 8, 28-34

“*Và khi xem thấy Ngài,
họ xin Ngài lìa xa đất họ*”

Khi Đức Giê-su sang bờ bên kia, và đến miền Ga-đa-ra, thì có hai người bị quỷ ám từ trong đám mồ mả ra đón Người; chúng rất dữ tợn, đến nỗi không ai dám qua lại lối ấy. Chúng la lên rằng: “*Hỡi Con Thiên Chúa, chuyện chúng tôi can gì đến ông? Chưa tới lúc mà ông đã đến đây làm khổ chúng tôi sao?*” Khi ấy, ở đằng xa, có một bầy heo rất đông đang ăn. Bọn quỷ nài xin Người rằng: “*Nếu ông đuổi chúng tôi, thì xin sai chúng tôi nhập vào bầy heo kia.*” Người bảo: “*Đi đi!*” Chúng liền ra khỏi hai người đó và nhập vào bầy heo. Thế là tất cả bầy heo từ trên sườn núi lao xuống biển và chết đuối hết. Các người chăn heo chạy trốn vào thành, kể lại mọi sự, và những gì đã xảy ra cho những người bị quỷ ám. Bấy giờ, cả thành ra đón Đức Giê-su, và khi gặp Người, họ xin Người rời khỏi vùng đất của họ.

** Tv. 33, 10-11*

Các thánh nhân của Chúa
Hãy tôn sợ Chúa,
vì người tôn sợ Chúa
chẳng thiếu thôn chi.

Bọn sang giàu đã sa cơ nghèo đói

Nhưng người tìm Chúa
chẳng thiếu chi thiện hảo.

*Khi làm điều gian dối
Ta mời Chúa đi xa
Sợ Ngài là ánh sáng
Soi rõ chân tướng ta*

*Chúa cho ta nhiều quá
Nhưng lòng dẫu nghĩ suy
Thả hồn vương tội lụy
Rong chơi với hiểm nguy*

*Mặc Chúa trên thánh giá
Máu lệ thấm ướt mi
Chúa chết cho ai nào
Lòng ta – Ôi có hay*

*Dẫu ta lăm bạc vàng
Máu Chúa ai mua nổi
Hãy tìm về nguồn cội
Múc lấy tình yêu thương*

*Đừng để Ngài lìa xa
Trong cuộc đời của bạn
Dẫu hiểm nguy hoạn nạn
Có Chúa ta lo gì*

*Đời ta bao mất mát
Nhưng Chúa vẫn thương ta
Thôi đừng sầu chi cả
Cứ say hát tình ca*

**THỨ NĂM CN XIII THUỜNG
NIÊN - Mt. 9, 1-8**

“Con Người có quyền tha tội dưới đất”

Đức Giê-su xuống thuyền, băng qua hồ, trở về thành của mình. Người ta liền khiêng đến cho Người một kẻ bại liệt nằm trên giường. Thấy họ có lòng tin như vậy. Đức Giê-su bảo người bại liệt : “Này con, cứ yên tâm, con đã được tha tội rồi !” Có mấy kinh sư nghĩ bụng rằng : “Ông này nói phạm thượng.” Nhưng Đức Giê-su biết ý nghĩ của họ, liền nói : “Sao các ông lại nghĩ xấu trong bụng như vậy ? Trong hai điều : một là bảo : “Con đã được tha tội rồi”, hai là bảo : “Đứng dậy mà đi”, điều nào dễ hơn ? Vậy, để các ông biết : ở dưới đất này, Con Người có quyền tha tội — bây giờ Đức Giê-su bảo người bại liệt : “Đứng dậy, vác giường đi về nhà !” Người bại liệt đứng dậy, đi về nhà. Thấy vậy, dân chúng sợ hãi và tôn vinh Thiên Chúa đã ban cho loài người được quyền năng như thế.

** Tv. 114, 1-2, 5-6*

Tôi mến yêu Chúa,
vì Chúa đã nghe,
đã nghe tiếng tôi cầu khẩn,
vì Chúa đã lắng tai nghe lời tôi,
trong ngày tôi kêu cầu Chúa.

Chúa nhân từ và công minh,

và Thiên Chúa của chúng tôi rất từ bi.
Chúa gìn giữ những người chất phác,
Tôi đau khổ và Người đã cứu thoát tôi.

*Người bất toại đến với Chúa
Đầu phải như cách bình thường
Máu nhà đổ ra thông xuống
Vững tin nơi Chúa tình thương*

*“Hãy cứ tin tưởng đi con
Tội con được tha rồi đấy”
Chúa thương những ai tin cậy
Có gì xin Chúa chẳng cho*

*Mấy người thông giáo tự kiêu
Nghĩ Chúa lộng ngôn phạm thượng
Chúa đã nặng lời quở trách
Nhưng với con tìm độ lượng*

*Chúa muốn mặc khải cho người
“Con Người có quyền tha tội”
Ai trót sa thân lắm lỗi
Tin Ngài sẽ được thứ tha*

*Con xin cảm tạ Chúa Cha
Đã ban cho đời Con Chúa
Tội con nhớt như nhầy nhựa
Ngài dợi con về sẽ tha*

THỨ SÁU CN XIII THUỜNG

NIÊN - Mt. 9, 9-13

“Ta không đến kêu gọi người công chính, nhưng là kêu mời người tội lỗi”

Bỏ nơi ấy, Đức Giê-su đi ngang qua trạm thu thuế, thì thấy một người tên là Mát-thêu đang ngồi tại trạm. Người bảo ông : “Anh hãy theo tôi !” Ông đứng dậy đi theo Người.

Khi Đức Giê-su đang dùng bữa tại nhà ông ấy, có nhiều người thu thuế và tội lỗi kéo đến, cùng ăn với Người và các môn đệ. Thấy vậy, những người Pha-ri-sêu nói với các môn đệ Người rằng : “Sao Thầy các anh lại ăn uống với bọn thu thuế, và quân tội lỗi như vậy ?” Nghe thấy thế, Đức Giê-su nói : “Người khỏe mạnh không cần thầy thuốc, người đau ốm mới cần. Hãy về học cho biết ý nghĩa câu này : Ta muốn lòng nhân chứ đâu cần lễ tế. Vì tôi không đến để kêu gọi người công chính, mà để kêu gọi người tội lỗi.”

** Tv. 118, 10, 20, 30,*

40

Với tất cả tâm can tôi tìm Chúa,
xin chớ để tôi lạc xa chỉ thị Ngài.

Sở dĩ linh hồn tôi mòn mỏi, là vì
luôn luôn khao khát thánh dự của Ngài.

Tôi đã chọn con đường chân lý,

tôi quyết tâm theo các thánh chỉ của Ngài.

Này đây,
tôi khao khát huân lệnh của Ngài,
theo lượng công minh Ngài,
xin cho tôi được sống.

“Hãy bỏ mọi sự để theo Ta”

*Lời Ngài vang mãi trong cuộc đời
Ta đã làm gì cho tiếng gọi
Nhiệt tình cất bước hay buông lời ?*

*Gương Mát-thêu ngày xưa còn đó
Bỏ tiền bạc bỏ cả tương lai
Đường theo Ngài biết mấy chông gai
Bên Chúa – Ông thấy lòng ấm lại*

*Đời ta thắc mắc bao nghi ngại
Con sẽ theo Ngài nhưng Chúa ơi
Cha già mẹ yếu đưa con thơ
Chúa hãy chờ con bên dòng đời*

*Chúa vẫn chờ ta – Anh thấy không ?
Tâm hồn ta dầm sương dãi nắng
Tội lỗi chất chồng mang bệnh nặng
Hãy đến cùng Ngài xin thuốc chữa*

*Ngài sẽ chữa ta trong đức tin
Trong tình tha thứ với thương yêu
Đời ta tội lỗi dẫu trăm mối
Hãy mến tin sẽ tha thứ nhiều*

THỨ BẢY CN XIII THƯỜNG

NIÊN - Mt. 9, 14-17

“Rượu mới không thể đổ vào bầu da cũ”

Bấy giờ các môn đệ ông Gio-an tiến lại hỏi Đức Giê-su rằng : “Tại sao chúng tôi và các người Pha-ri-sêu ăn chay, mà môn đệ ông lại không ăn chay ?” Đức Giê-su trả lời : “Chẳng lẽ khách dự tiệc cưới lại có thể than khóc, khi chàng rể còn ở với họ ? Nhưng khi tới ngày chàng rể bị đem đi rồi, bấy giờ họ mới ăn chay. Chẳng ai lấy vái mới mà vá áo cũ, vì miếng vái mới sẽ co lại, khiến áo rách lại càng rách thêm. Người ta cũng không đổ rượu mới vào bầu da cũ, vì như vậy, bầu sẽ bị nứt : rượu chảy ra và bầu cũng hư. Nhưng rượu mới thì đổ vào bầu mới : thế là giữ được cả hai.”

* Tv. 134, 3-4, 5-6

Các người hãy ngợi khen Chúa,
vì Người nhân hậu,
hãy ca tụng danh Chúa,
vì danh Người rất ngọt ngào.
Vì Chúa đã chọn Gia-cóp cho mình,
đã chọn Ít-ra-en làm sở hữu.

Tôi đã nhận biết Chúa cao cả,
Thiên Chúa chúng tôi
vượt lên trên hết thảy các thần.
Mọi sự Chúa muốn

Chúa đã làm,
trên trời dưới đất,
trong biển và nơi các vực thẳm.

*Nhìn những hạt mưa rơi
Con muốn lòng đổi mới
Vì tình Ngài đã tới
Nhưng đời con rồi bời*

*Rối ren trong hiện tại
Chạy từng bữa cơm ăn
Không còn giờ ăn năn
Cho những gì sai trái*

*Rối ren trong tương lai
Lo toan tìm phú quý
Trần gian đầy ủy mị
Hình ảnh Chúa mờ phai*

*Xin Ngài đổi lòng con
Nên đơn sơ hèn mọn
Đường trần gian hao mòn
Có Chúa là tình son*

*Tâm hồn con héo mòn
Chiến đấu với xa hoa
Xin phút giây an hòa
Được nép bên lòng Chúa*

*Xin Ngài thương đổi mới
Tâm hồn đã phai pha
Xin Chúa đừng lìa xa
Hãy cùng con đi tới*

THỨ HAI CN XIV THƯỜNG

NIÊN - Mt. 9, 18-26

“Đức tin của con đã cứu con”

Người còn đang nói với họ như thế, thì bỗng một vị thủ lãnh đến gần bái lạy Người và nói : “Con gái tôi vừa mới chết. Nhưng xin Ngài đến đặt tay trên cháu, là nó sẽ sống.” Đức Giê-su đứng dậy đi theo ông ấy, và các môn đệ cũng đi với Người.

Bỗng một người đàn bà bị băng huyết đã mười hai năm tiến đến phía sau Người và sờ vào tua áo của Người, vì bà nghĩ bụng : “Tôi chỉ cần sờ vào áo của Người thôi là sẽ được cứu !” Đức Giê-su quay lại thấy bà thì nói : “Này con, cứ yên tâm, lòng tin con đã cứu chữa con.” Và ngay từ giờ ấy, bà được cứu chữa.

Đức Giê-su đến nhà viên thủ lãnh ; thấy phường kèn và đám đông xô xao, Người nói : “Lui ra ! Con bé có chết đâu, nó ngủ đây !” Nhưng họ chế nhạo Người. Khi đám đông bị đuổi ra rồi, thì Người đi vào, cầm lấy tay con bé, nó liền trỗi dậy. Và tin ấy đồn ra khắp cả vùng.

** Tv. 90, 3-4*

Vì chính Ngài sẽ cứu bạn
thoát lưới dò của kẻ bẫy chim,
và thoát khỏi quan ôn tác hại.

Ngài sẽ che chở bạn
trong bóng cánh của Ngài,
và dưới cánh Ngài bạn sẽ nương thân :
lòng trung tín của Ngài
là mã giáp và khiên thuẫn.

*“Đức tin của con đã cứu con”
Phải chi tôi có niềm tin ấy
Đấu cuộc đời đời gian là mấy
Cứ vẫn trung trinh bước theo Ngài*

*Người đàn bà loạn huyết năm xưa
Với niềm tin vượt qua tất cả
Bất chấp hiểm nguy lẫn chê cười
Sờ được áo Ngài – Rồi phép lạ !*

*Ánh mắt Ngài đoái thương nhìn lại
Lời mời gọi niềm tin vươn cao
Vươn cao mãi đến bờ Thiên Chúa
Tròn niềm tin quà tặng Chúa trao*

*Đừng để khi nào hồn lê lét
Chúa đứng ngay bên vẫn gọi mời
Tay Ngài đưa chờ ta nắm bắt
Ngài đỡ dậy thần chết xa rời*

*Từng ngày tháng Ngài luôn hiện diện
Vẫn gọi mời thấp sáng niềm tin
Một đức tin qua đường thập giá
Không tầm thường chỉ là cầu xin*

THỨ BA CN XIV THƯỜNG

NIÊN - Mt. 9, 32-38

“Lúa chín đầy đồng mà thợ gặt thì ít”

Họ vừa đi ra thì người ta đem đến cho Đức Giê-su một người câm bị quỷ ám. Khi quỷ bị trục xuất rồi, thì người câm nói được. Dân chúng kinh ngạc, nói rằng : “Ở Ít-ra-en, chưa hề thấy thế bao giờ !” Nhưng người Pha-ri-sêu lại bảo : “Ông ấy dựa thế quỷ vương mà trừ quỷ.”

Đức Giê-su đi khắp các thành thị, làng mạc, giảng dạy trong các hội đường, rao giảng Tin Mừng Nước Trời và chữa hết các bệnh hoạn tật nguyền.

Đức Giê-su thấy đám đông thì chạnh lòng thương, vì họ lấm than vất vưởng, như bầy chiên không người chăn dắt. Bấy giờ, Người nói với môn đệ rằng : “Lúa chín đầy đồng, mà thợ gặt lại ít. Vậy anh em hãy xin chủ mùa gặt sai thợ ra gặt lúa về.”

** Tv. 16, 6-7*

Tôi kêu van Ngài,
bởi Ngài nhậm lời tôi,
Lạy Chúa,
xin lắng tai về bên tôi,
xin nghe rõ tiếng tôi.
Xin tỏ ra đức từ bi lạ lùng của Chúa,
là Đấng giải thoát
khỏi bọn đời phương,

những ai tìm
nương tựa tay hữu của Ngài.

*Tôi đã nói những gì
Cho bao người hàng xóm
Để khi họ gặp Ngài
Lòng hân hoan chào đón*

*Tôi đã làm những gì
Nơi dòng người phố chợ
Nhiệt tình bao giúp đỡ
In rõ bóng hình Ngài*

*Làm sao họ tin được
Nếu không ai chỉ cho
Nghèo đói với lạng lo
Đâu còn giờ biết Chúa*

*Đức Ki-tô ngày xưa
Giọt nước mắt lăn dài
Thấy đám dân mệt nhòa
Vất vưởng không người chăn*

*Đôi chân Ngài rảo bước
Chữa lành các bệnh nhân
Không còn giờ nghỉ chân
Gương Ngài vẫn còn đó*

*Chúng ta bước theo Ngài
Hãy bước trọn con tim
Thế gian đông người quá
Sao ta còn lạng im ?*

THỨ TƯ CN XIV THƯỜNG

NIÊN - Mt. 10, 1-7

*“Các con hãy đến
cùng chiên lạc nhà Israel”*

Rồi Đức Giê-su gọi mười hai môn đệ lại, để ban cho các ông quyền trên các thần ô uế, để các ông trừ chúng và chữa hết các bệnh hoạn tật nguyền.

Sau đây là tên của mười hai Tông đồ : đứng đầu là ông Si-môn, cũng gọi là Phê-rô, rồi đến ông An-rê, anh của ông ; sau đó là ông Gia-cô-bê con ông Dê-bê-đê và ông Gio-an, em của ông ; ông Phi-líp-phê và ông Ba-tô-lô-mê-ô ; ông Tô-ma và ông Mát-thêu người thu thuế ; ông Gia-cô-bê con ông An-phê và ông Ta-dê-ô ; ông Si-môn thuộc nhóm Quá Khích ; và ông Giu-đa Ít-ca-ri-ô-t, là chính kẻ nộp Người. Đức Giê-su sai mười hai ông ấy đi và chỉ thị rằng :

“Anh em đừng đi về phía các dân ngoại, cũng đừng vào thành nào của dân Sa-ma-ri. Tốt hơn là hãy đến với các chiên lạc nhà Ít-ra-en. Dọc đường hãy rao giảng rằng : Nước Trời đã đến gần.

** Tv. 32, 18-19*

Kìa Chúa để mắt coi
những kẻ kính sợ Người,
nhìn xem những ai

cậy trông ân sủng của Người,
để cứu gỡ họ
khỏi tay thần chết
và nuôi dưỡng họ
trong cảnh cơ hàn.

*Chính Ngài đã chọn tôi
Như hồng ân ban tặng
Phận con người tay trắng
Có gì dâng Chúa đâu*

*Chúa cho tôi niềm tin
Để sống giữa cuộc đời
Ngụp lặn trong gian dối
Niềm tin không đổi đời*

*Chúa trao ban ơn thánh
Từng năm tháng trôi qua
Trần thế lấm phong ba
Đời tôi vẫn an hòa*

*Thế là tôi mắc nợ
Món nợ của tình yêu
Bao giờ tôi đáp trả
Sáng sớm hay từng chiều*

*Dẫu là chiều hay sớm
Tôi phải cứ lên đường
Đời tôi là tiếng nói
Rao truyền Chúa tình thương*

THỨ NĂM CN XIV THƯỜNG

NIÊN - Mt. 10, 8-16

*“Các con đã lãnh nhận nhưng không,
thì hãy cho nhưng không”*

Anh em hãy chữa lành người đau yếu, làm cho kẻ chết sống lại, cho người phong hủi được sạch bệnh, và khử trừ ma quỷ. Anh em đã được cho không, thì cũng phải cho không như vậy. Đừng kiếm vàng bạc hay tiền giắt lưng. Đi đường, đừng mang bao bì, đừng mặc hai áo, đừng đi dép hay cầm gậy. Vì thợ thì đáng được nuôi ăn.

“Khi anh em vào bất cứ thành nào hay làng nào, thì hãy dò hỏi xem ở đó ai là người xứng đáng, và hãy ở lại đó cho đến lúc ra đi. Vào nhà nào, anh em hãy chào chúc bình an cho nhà ấy. Nếu nhà ấy xứng đáng, thì bình an của anh em sẽ đến với họ ; còn nếu nhà ấy không xứng đáng, thì bình an của anh em sẽ trở về với anh em. Nếu người ta không đón tiếp và nghe lời anh em, thì khi ra khỏi nhà hay thành ấy, anh em hãy giũ bụi chân lại. Thầy bảo thật anh em, trong Ngày phán xét, đất Sô-đôm và Gô-mô-ra còn được xử khoan hồng hơn thành đó. Nay, Thầy sai anh em đi như chiên đi vào giữa bầy sói. Vậy anh em phải khôn như rắn và đơn sơ như bồ câu.

và hãy nhìn coi

cho biết Chúa thiện hảo nhường bao :
phúc cho ai tìm nương tựa ở nơi Chúa.

*Lệnh lên đường đơn giản thế sao
Không bị đi đường không hai áo
Không giày không dép không bạc tiền
Hành trình phải chăng là mộng ảo ?*

*Chỉ trong niềm tin tôi mới hiểu
Những gì đã nhận là nhưng không
Tôi hãy cho đi – Cho tất cả
Sẽ đón bình minh với đóa hồng*

*Tôi sẽ nhận nhiều khi không có
Cuộc đời chứng nhân là thế đó
Chúa đã cho ta quá ư nhiều
Lẽ nào ta ngại bao sóng gió*

*Trần gian hôm nay còn tối lắm
Nhanh lên nào hãy thấp sáng lên
Ngọn lửa tình yêu dấu leo loét
Còn hơn ngòi đố tiếng kêu rên*

*Mỗi người là ngọn lửa bé thôi
Nhưng góp lại ánh sáng chan hòa
Tình yêu đến xua đi tăm tối
Hãy tưới cho đời nở nụ hoa*

** Tv. 33, 9*

Các bạn hãy nếm thử

THỨ SÁU CN XIV THƯỜNG

NIÊN - Mt. 10, 17-24

*“Không phải chính các con nói,
nhưng là Thánh Thần của Cha các con”*

“Hãy coi chừng người đời. Họ sẽ nộp anh em cho các hội đồng, và sẽ đánh đập anh em trong các hội đường của họ. Và anh em sẽ bị điệu ra trước mặt vua chúa quan quyền vì Thầy để làm chứng cho họ và các dân ngoại được biết. Khi người ta nộp anh em, thì anh em đừng lo phải nói làm sao hay phải nói gì, vì trong giờ đó, Thiên Chúa sẽ cho anh em biết phải nói gì: thật vậy, không phải chính anh em nói, mà là Thần Khí của Cha anh em nói trong anh em.

“Anh sẽ nộp em, em sẽ nộp anh cho người ta giết; cha sẽ nộp con, con cái sẽ đứng lên chống lại cha mẹ và làm cho cha mẹ phải chết. Vì danh Thầy, anh em sẽ bị mọi người thù ghét. Nhưng kẻ nào bền chí đến cùng, kẻ ấy sẽ được cứu thoát.

“Khi người ta bách hại anh em trong thành này, thì hãy trốn sang thành khác. Thầy bảo thật anh em: anh em chưa đi hết các thành của Ít-ra-en, thì Con Người đã đến.

“Trò không hơn Thầy, tớ không hơn chủ. Trò được như Thầy, tớ được như chủ, đã là khá lắm rồi. Chủ nhà mà người ta còn gọi là Bê-en-dê-bun, huống chi là người nhà.

*Chúa đâu phỉnh gạt ta theo Ngài
Hành trình cùng Chúa không đơn giản
Khác nào chiến đi giữa sỏi rừng
Như lính canh chờ mong trời sáng*

*Có thể khám đường là nhà trọ
Có thể tòa án- chốn nghỉ chân
Có thể đánh đòn là thức uống
Nhiếc máng đuổi xua thế ân cần*

*Nếu như thế ai dám theo Ngài!
Hãy bình tĩnh nghe Ngài nói tiếp
Hiển chương vàng đảm bảo chứng nhân
Rồi sau đó xa Ngài vẫn kịp*

*“Nhưng khi nào các con bị nộp
Các con đừng lo lắng bán khoán”
Lời Chúa nói ai có nghe chẳng
Sợ gì nữa không bước theo Ngài*

*Nhưng môn đệ không thể hơn Thầy
Đường thập giá đỉnh cao núi Sọ
Sau ba ngày ánh sáng Phục Sinh
Môn đệ Ngài sợ gì gian khó*

*Hãy vững bước theo Ngài anh nhé
Chờ gì nữa – Cất bước đi em
Hiển chương vàng ta thử nghĩ xem
Một đảm bảo cho đời nhân chứng*

THỨ BẢY CN XIV THƯỜNG

NIÊN - Mt. 10, 26-33

*“Các con đừng sợ
những kẻ giết được thân xác”*

“Vậy anh em đừng sợ người ta. Thật ra, không có gì che giấu mà sẽ không được tỏ lộ, không có gì bí mật, mà người ta sẽ không biết. Điều Thầy nói với anh em lúc đêm hôm, thì hãy nói ra giữa ban ngày ; và điều anh em nghe rỉ tai, thì hãy lên mái nhà rao giảng.

“Anh em đừng sợ những kẻ giết thân xác mà không giết được linh hồn. Đúng hơn, anh em hãy sợ Đấng có thể tiêu diệt cả hồn lẫn xác trong hỏa ngục. Hai con chim sẻ chỉ bán được một hào phải không ? Thế mà, không một con nào rơi xuống đất ngoài ý của Cha anh em. Thì đối với anh em cũng vậy, ngay đến tóc trên đầu anh em, Người cũng đếm cả rồi. Vậy anh em đừng sợ, anh em còn quý giá hơn muôn vàn chim sẻ.

“Phàm ai tuyên bố nhận Thầy trước mặt thiên hạ, thì Thầy cũng sẽ tuyên bố nhận người ấy trước mặt Cha Thầy, Đấng ngự trên trời. Còn ai chối Thầy trước mặt thiên hạ, thì Thầy cũng sẽ chối người ấy trước mặt Cha Thầy, Đấng ngự trên trời.

** Tv. 104, 1-2*

Hãy ca tụng Chúa,
hãy hoan hô danh Người,

hãy kể ra sự nghiệp Chúa ở giữa chư dân.
Hãy xuống ca, đàn hát mừng Người, hãy
tường thuật mọi điều kỳ diệu của Chúa.

*“Ai tuyên xưng Thầy trước người ta
Thầy cũng sẽ tuyên xưng kẻ ấy”
Đừng bao giờ ngã lòng trông cậy
Khi cuộc đời đầy dẫy gai chông*

*Hỡi những người bạn trẻ Việt Nam
Hãy cúi xuống hôn lên mảnh đất
Nghe hơi thở những người đã mất
Máu tử đạo tỏa ngát hương trầm*

*Họ đâu phải những người ngu dốt
Hay chỉ toàn một lũ cuồng si
Nhưng vì Chúa họ có sợ chi
Án tử hình gươm đao xiềng xích*

*Phải chăng Lời Chúa nói bên tai
“Tóc trên đầu người đếm cả rồi”
Nhưng xác thân cứ vẫn bồi hồi
Can đảm lên – Ta hơn chim sẻ !*

*Không còn nữa công khai bắt đạo
Khoa học ngày nay tiến hơn nhiều
Nhưng vẫn có gông cùm xiềng xích
Tiến tài danh vọng như lửa thiêu*

*Rồi còn nữa – Rất nhiều ràng buộc
Ta nào dám xưng danh Ki-tô
Hãy thành thật đừng để hổ đồ
Phút giây nào chối từ Thiên Chúa ?*

THỨ HAI CN XV THƯỜNG

NIÊN - Mt. 10, 34-11,1

“Thầy không đến để đem hòa bình, nhưng đem gươm giáo”

“Anh em đừng tưởng Thầy đến đem bình an cho trái đất ; Thầy đến không phải để đem bình an, nhưng để đem gươm giáo. Quả vậy, Thầy đến để gây chia rẽ giữa con trai với cha, giữa con gái với mẹ, giữa con dâu với mẹ chồng. Kẻ thù của mình chính là người nhà.

“Ai yêu cha mẹ hơn Thầy, thì không xứng với Thầy. Ai yêu con trai con gái hơn Thầy, thì không xứng với Thầy. Ai không vác thập giá mình mà theo Thầy, thì không xứng với Thầy. Ai giữ lấy mạng sống mình, thì sẽ mất ; còn ai liều mạng sống mình vì Thầy, thì sẽ tìm thấy được.

“Ai đón tiếp anh em là đón tiếp Thầy, và ai đón tiếp Thầy là đón tiếp Đấng đã sai Thầy.

“Ai đón tiếp một ngôn sứ, vì người ấy là ngôn sứ, thì sẽ được lãnh phần thưởng dành cho bậc ngôn sứ ; ai đón tiếp một người công chính, vì người ấy là người công chính, thì sẽ được lãnh phần thưởng dành cho bậc công chính.

“Và ai cho một trong những kẻ bé nhỏ này uống, dù chỉ một chén nước lã thôi, vì kẻ ấy là môn đệ của Thầy, thì Thầy bảo thật anh em, người đó sẽ không mất phần thưởng đâu.”

Ra chỉ thị cho mười hai môn đệ xong, Đức Giê-su rời chỗ đó, đi dạy dỗ và rao giảng trong các thành thị trong miền.

*Chúa vẫn để cho ta chọn lựa
Nhưng đã chọn lựa là hy sinh
Cúi xuống thật sâu với lòng mình
Thấy Chúa trong ta là tất cả*

*Dấu cha mẹ thương ta rất nhiều
Nhưng sánh nào tình Chúa thương ta
Tình Ngài thương ôi quá bao la
Xin vì Ngài hy sinh tất cả*

*Thập giá hằng ngày xin vui vác
Vác trọn tình yêu với thánh ân
Lòng vững tin Chúa rất từ nhân
Ngài nâng dậy mỗi khi vấp ngã*

*Ngài hiện diện nơi người bé mọn
Nhưng hằng ngày tôi vẫn nhìn lơ
Người rách rưới ta chớ hững hờ
Chúa sẽ nhìn ta rồi lãng tránh*

*Đối với người đời ta quá điên
Khi bỏ cha mẹ bỏ người thân
Họ đâu biết Chúa là tất cả
Hồn xác ta đây xin hiến dâng*

THỨ BA CN XV THƯỜNG

NIÊN - Mt. 11, 20-24

“Trong ngày phán xét, Ty-rô và Si-đôn sẽ được xét xử khoan dung hơn các người”

Bấy giờ Người bắt đầu quở trách các thành đã chứng kiến phần lớn các phép lạ Người làm mà không sám hối :

“Khôn cho người, hỡi Kho-ra-din ! Khôn cho người, hỡi Bết-sai-đa ! Vì nếu các phép lạ đã làm nơi các người mà được làm tại Tia và Xi-đôn, thì họ đã mặc áo vải thô, rắc tro lên đầu tỏ lòng sám hối. Vì thế, Ta nói cho các người hay : đến ngày phán xét, thành Tia và thành Xi-đôn còn được xử khoan hồng hơn các người. Còn người nữa, hỡi Ca-phác-na-um, người tưởng sẽ được nâng lên đến tận trời ư ? Người sẽ phải nhào xuống tận âm phủ ! Vì nếu các phép lạ đã làm nơi người mà được làm tại Xơ-đôm, thì thành ấy đã tồn tại cho đến ngày nay. Vì thế, đất Xơ-đôm còn được xử khoan hồng hơn các người.”

** Tv. 68, 30-31*

Phần tôi,
tôi đau khổ cơ hàn,
Lạy Chúa,
xin gia ân phù trợ,
bảo toàn thân tôi.
Tôi sẽ xướng bài ca

ngợi khen danh Chúa,
và tôi sẽ chúc tụng Ngài
với bài tri ân.

*Sứ điệp Đức Ki-tô
Là ăn năn thống hối
Là lia xa vưng tội
Là trở về cùng Cha*

*Lòng nhân Chúa hải hà
Cho ai biết trở lại
Dấu tâm hồn bại hoại
Chúa rộng đón hai tay*

*Ngài không sao chịu nổi
Những thái độ đứng đưng
Khi nghe lời rao giảng
Tâm hồn vẫn kín bưng*

*Con người ngày hôm nay
Xem Lời Chúa quá nhẹ
Đôi khi họ tránh né
Bận rộn với đời thường*

*Thiên Chúa rất nhân hậu
Nhưng xét xử công bình
Những cử chỉ lạng tránh
Ngài không hề tha thứ*

*Cho con nghe tiếng Ngài
Dấu tội con trầm mồi
Nhưng một lần thống hối
Tình Ngài vẫn thứ tha*

THỨ TƯ CN XV THƯỜNG

NIÊN - Mt. 11, 25-27

*“Chúa đã dấu những người khôn ngoan,
nhưng mạc khải cho những kẻ bé mọn”*

Vào lúc ấy, Đức Giê-su cất tiếng nói : “Lạy Cha là Chúa Tể trời đất, con xin ngợi khen Cha, vì Cha đã giấu không cho bậc khôn ngoan thông thái biết những điều này, nhưng lại mạc khải cho những người bé mọn. Vâng, lạy Cha, vì đó là điều đẹp ý Cha.

“Cha tôi đã giao phó mọi sự cho tôi. Và không ai biết rõ người Con, trừ Chúa Cha ; cũng như không ai biết rõ Chúa Cha, trừ người Con và kẻ mà người Con muốn mạc khải cho.

** Tv. 83, 4-5*

Đến như chim sẻ
còn tìm được nhà
và chim nhận tìm ra tổ ấm,
để làm nơi ấp ủ con mình,
cạnh bàn thờ Chúa ;
ôi Chúa thiên binh,
ôi Đại Vương và Thiên Chúa tôi :
Phúc cho những ai
trú ngụ nơi nhà Chúa,
họ sẽ ca tụng Chúa tới muôn đời.

** Ga. 6, 57*

Chúa phán :

“Ai ăn thịt Ta
và uống máu Ta,
thì ở trong Ta,
và Ta ở trong kẻ ấy.”

*Chúa đâu chọn biệt phái làm môn đệ
Nhưng là người đánh cá rất đơn sơ
Chúa sẽ đến với ai biết đợi chờ
Với tâm hồn bơ vơ mùa ân phúc*

*Hãy ném hết những lo toan cuộc đời
Hãy trút bỏ những ưu tư người thế
Hãy dọn trống tâm hồn khỏi khôn ngoan
Mời Ngài đến tôn vinh là Chúa tể*

*Sự khôn ngoan loài người đâu hiểu thấu
Những chân lý cao siêu với nhiệm mầu
Mấy ngàn năm con người vẫn mê muội
Nếu tình Chúa
không mạc khải nông sâu*

*Ngài sẽ chỉ cho ta biết Chúa Cha
Một tình yêu Ba Ngôi đầy huyền nhiệm
Nhưng chỉ với đơn sơ và chiêm niệm
Ta nhận được
sự khôn ngoan Thiên Chúa*

*Xin cúi đầu dâng lên lời cảm tạ
Cho tình thương vĩnh dự làm con Chúa
Biết tình Chúa cao siêu và nhiệm lạ
Hồn reo lên với cung đàn điệu múa*

THỨ NĂM CN XV THƯỜNG

NIÊN - Mt. 11, 28-30

*“Ta hiền lành
và khiêm nhượng trong lòng”*

“Tất cả những ai đang vất vả mang gánh nặng nề, hãy đến cùng tôi, tôi sẽ cho nghỉ ngơi bồi dưỡng. Anh em hãy mang lấy ách của tôi, và hãy học với tôi, vì tôi có lòng hiền hậu và khiêm nhượng. Tâm hồn anh em sẽ được nghỉ ngơi bồi dưỡng. Vì ách tôi êm ái, và gánh tôi nhẹ nhàng.”

** Tv. 101, 19-21*

Những điều này
được ghi lại cho thế hệ mai sau,
và dân tộc được tác tạo
sẽ ca tụng Thiên Chúa.

Từ thánh điện cao sang

Chúa đã đoái nhìn,

từ trời cao

Chúa đã ngó xuống trần thế,

để nghe tiếng than khóc của tù nhân,

để giải thoát kẻ bị lên án tử.

Một buổi sáng

Có con chim hót và cánh bướm bay lượn

Tôi sắp thi vào Đại học

Trong niềm hân hoan

nhìn về tương lai đang rạng sáng

Có người bảo tôi nên đi Đại học Havard

Có người bảo tôi

nên đi Đại học Tổng Hợp

Có người bảo tôi nên đi Đại học Oxford

Có người bảo tôi nên đi Đại học Y Dược

Có người bảo tôi

nên đi Đại học Sorbonne

Có người bảo tôi

nên đi Đại học Kinh Tế

Nhưng tôi chỉ trả lời bằng tiếng cười

Vì các nơi đó

không dạy môn tôi muốn học

Tôi – Vâng – Tôi sẽ đi ĐẠI HỌC GIÊSU

Chính nơi đó

sẽ dạy tôi một môn học độc đáo

Một môn học

mà không có một đại học nào dám mở

Vì không có một giáo sư nào để dạy cả

Chỉ trừ ĐẠI HỌC GIÊSU

Mà viện trưởng và giáo sư

cũng chính là Ngài

Sẽ dạy HIỀN LÀNH - KHIÊM NHƯỢNG

Một Đại học

luôn mở cửa đón nhận tất cả sinh viên

Bất luận người lớn, trẻ con,

đàn ông hay đàn bà

Không phân biệt màu da

Không phân biệt tiếng nói

Một Đại học với một ách êm ái nhất

Làm no thỏa

tất cả những thiếu thốn của sinh viên

Với một vị giáo sư

rất yêu thương sinh viên mình

Đến nỗi hy sinh

cả chính mạng sống mình trên thập giá

Ôi – ĐẠI HỌC GIÊSU...

THỨ SÁU CN XV THƯỜNG

NIÊN - Mt. 12, 1-8

*“Ta muốn tình thương,
chứ không muốn hy lễ”*

Hôm ấy, vào ngày sa-bát, Đức Giê-su đi băng qua một cánh đồng lúa ; các môn đệ thấy đói và bắt đầu bứt lúa ăn. Người Pha-ri-sêu thấy vậy, mới nói với Đức Giê-su : “ Ông coi, các môn đệ ông làm điều không được phép làm ngày sa-bát !” Người đáp : “ Các ông chưa đọc trong Sách sao ? Ông Đa-vít đã làm gì, khi ông và thuộc hạ đói bụng ? Ông vào nhà Thiên Chúa, và đã cùng thuộc hạ ăn bánh tiến. Thứ bánh này, họ không được phép ăn, chỉ có tư tế mới được phép ăn mà thôi. Hay các ông chưa đọc trong sách Luật rằng ngày sa-bát, các tư tế trong Đền Thờ vi phạm luật sa-bát mà không mắc tội đó sao ? Tôi nói cho các ông hay : ở đây còn lớn hơn Đền Thờ nữa. Nếu các ông hiểu được ý nghĩa của câu này : Ta muốn lòng nhân chứ đâu cần lễ tế, ắt các ông đã chẳng lên án kẻ vô tội. Quả thế, Con Người làm chủ ngày sa-bát.”

** Is. 38, 16*

Lạy Chúa,
đời sống tôi là như thế,

và đời sống tinh thần
của tôi cũng như vậy,
Nhưng xin Chúa
hãy thuyên chữa
và cứu sống tôi.

*Chúa chỉ muốn tình thương
Chứ không muốn hy lễ
Bao nhiêu lời kinh kệ
Đâu hơn nghĩa ân tình*

*Nhiều khi với chính mình
Lề luật tựa màn sương
Trong lúc với tha nhân
Chống lên ngàn gánh nặng*

*Luật Chúa chỉ có ích
Khi hoàn thiện nơi con
Niềm tin về tới đích
Lòng mến không hao mòn*

*Hằng ngày dâng thánh lễ
Nhưng tha nhân lỗi lầm
Sao cứ mãi lặng câm
Tha thứ nào có để !*

*Xin Chúa thánh hóa ta
Trong tình thương tha thứ
Trong tình mến thiết tha
Quên đi lời trách cứ*

THỨ BẢY CN XV THƯỜNG

NIÊN - Mt. 12, 9-21

“Đây là người tôi tớ mà Ta đã chọn”

Đức Giê-su bỏ đó mà đi vào hội đường của họ. Tại đây, có người bị bại một tay. Người ta hỏi Đức Giê-su rằng : “Có được phép chữa bệnh ngày sa-bát không ?” Họ hỏi thế là để tỏ cáo Người. Người đáp : “Ai trong các ông có một con chiên độc nhất bị sa hốt ngày sa-bát, lại không nắm lấy nó mà kéo lên sao ? Mà người ta thì quý hơn chiên biết mấy ! Vì thế, ngày sa-bát được phép làm điều lành.” Rồi Đức Giê-su bảo người bại tay : “Anh giơ tay ra !” Người ấy giơ ra và tay liền trở lại bình thường lành mạnh như tay kia. Ra khỏi đó, nhóm Pha-ri-sêu bàn bạc để tìm cách giết Đức Giê-su.

** Tv. 10, 12b*

Lạy Chúa,

Xin đừng quên những kẻ cơ bần.

Nếu một ngày tôi không có Chúa !

Tâm hồn tôi sẽ là gì ?

Một ngày với sương mù dày đặc

Tôi không sao nhận ra được

con người là con người

Một ngày nóng bức giữa sa mạc

*Tôi không sao vui vẻ với tha nhân
Một ngày lạnh cóng như ngủ ở Nam cực*

Tôi co ro trong mặc cảm

tự thu mình trong vỏ ốc

Một ngày mưa rơi tẩm tã

Tôi ướt sũng

trong những tình cảm đi hoang

Nhưng Chúa ôi !

Giêsu của tôi ơi !

Tôi đã trốn chạy Ngài

Trong khi Ngài

yêu thương mời gọi trong hân hoan

Tôi chạy đi tìm tình yêu gian dối

Trong khi Ngài

là đầu mối yêu thương đích thực

Tôi chạy đi tìm tiền bạc

Trong khi Ngài

là kho tàng của hạnh phúc

Tôi chạy đi tìm vinh quang của trần thế

Trong khi Ngài

là tột đỉnh của quyền uy

Tôi đang là gì ?

Một người điên không biết nhớ ?

Một người say

không còn phân biệt phải trái ?

Một kẻ ngu ngơ

trong trí khôn dẫn độn ?

Ôi lạy Chúa Giêsu

Xin níu kéo con lại với Ngài

Vì hồn con

đang tàn dần theo thú đi hoang

Xin Ngài thương con ! Lạy Chúa !

THỨ HAI CN XVI THƯỜNG

NIÊN - Mt. 12, 38-42

*“Nữ hoàng Phương Nam sẽ chỗi dậy
lên án thế hệ này”*

Bấy giờ có mấy kinh sư và mấy người Pha-ri-sêu nói với Đức Giê-su rằng :
“Thưa Thầy, chúng tôi muốn thấy Thầy làm một dấu lạ.” Người đáp : “Thế hệ gian ác và ngoại tình này đòi dấu lạ. Nhưng chúng sẽ không được dấu lạ nào, ngoài dấu lạ ngôn sứ Giô-na. Quả thật, ông Giô-na đã ở trong bụng kinh ngư ba ngày ba đêm thế nào, thì Con Người cũng sẽ ở trong lòng đất ba ngày ba đêm như vậy. Trong cuộc phán xét, dân thành Ni-ni-vê sẽ trỗi dậy cùng với thế hệ này và sẽ kết án họ, vì xưa dân ấy đã sám hối khi nghe ông Giô-na rao giảng ; mà đây còn hơn ông Giô-na nữa. Trong cuộc phán xét, nữ hoàng Phương Nam sẽ đứng lên cùng với thế hệ này, và bà sẽ kết án họ, vì xưa bà đã từ tận cùng trái đất đến nghe lời khôn ngoan của vua Sa-lô-môn ; mà đây thì còn hơn vua Sa-lô-môn nữa.

** Kh. 14, 1-2*

Tôi sẽ ca tụng Chúa,
vì Người uy linh cao cả.
Người đã ném ngựa
và người xuống biển khơi.

Chúa là sức mạnh và là khúc ca của tôi,
chính Người đã cho tôi được cứu thoát,
Người là Thiên Chúa của tôi,
tôi sẽ tôn vinh Người ;
Người là Chúa tể phụ tôi,
tôi sẽ hát ca mừng Chúa.

*Chúa đã cho ta rất ư nhiều
Nhưng ta đáp lại được bao nhiêu
Nếu Chúa lên án điều ta thiếu
Có lẽ không qua một buổi chiều*

*Nhưng tình Chúa mãi luôn trải rộng
Tội ta nhiều Chúa vẫn thứ tha
Làm sao tả tình yêu sống động
Đợi ta về xin lỗi cùng Cha*

*Chúa đã đến cho đời nển sáng
Hãy thấp lên ngọn đuốc niềm tin
Nếu đời ta không hề tỏ rạng
Có ích gì vạ tiếng cầu xin*

*Món nợ tình yêu ta còn thiếu
Hãy làm gì chứ – Hỡi hồn ta
Dẫu cho ngày tháng lấm bôn ba
Chớ quên tình Chúa chết không nhà*

*Hãy đơn sơ cho hồn mở ngõ
Thấy được lòng Chúa rất nhân từ
Ăn năn trở lại chớ chần chừ
Đáp trọn tình Ngài đã yêu ta*

THỨ BA CN XVI THƯỜNG

NIÊN - Mt. 12, 46-50

“Người giờ tay chỉ các môn đệ mà nói:
Đây là mẹ Ta và anh em Ta”

Người còn đang nói với đám đông, thì có mẹ và anh em của Người đứng bên ngoài, tìm cách nói chuyện với Người. Có kẻ thưa Người rằng : “Thưa Thầy, có mẹ và anh em Thầy đang đứng ngoài kia, tìm cách nói chuyện với Thầy.” Người bảo kẻ ấy rằng : “Ai là mẹ tôi ? Ai là anh em tôi ?” Rồi Người giờ tay chỉ các môn đệ và nói : “Đây là mẹ tôi, đây là anh em tôi. Vì phàm ai thi hành ý muốn của Cha tôi, Đấng ngự trên trời, người ấy là anh chị em tôi, là mẹ tôi.”

** Tv. 84, 5-6*

Lạy Chúa là Đấng cứu độ
xin thương hồi phục chúng tôi,
và từ bỏ lòng xung giận chúng tôi
Phải chăng Chúa giận chúng tôi
muôn đời ngàn kiếp,
hay là kéo dài lòng căm hận
tới muôn đời ?

** Tv. 110, 49-50*

Chúa đã làm
những điều lạ lùng đáng ghi nhớ,
Chúa thật là
Đấng nhân hậu và từ bi ;

Người đã ban lương thực
cho những ai tôn sợ Người.

*Con chỉ là người dưng
Đâu phải con cái Chúa
Anh em Đức Ki-tô
Nếu Lời Ngài phai úa*

*Nhưng chỉ nghe Lời Ngài
Để gió thoảng qua tai
Niềm tin nằng nặt phai
Đâu thể là con Chúa*

*Hãy mở rộng tâm hồn
Đón nhận Lời Thiên Chúa
Thực hành giữa trần gian
Niềm tin là bông lúa*

*Triển nở một tình thân
Sáng lên một tình mến
Vinh dự ta tìm đến
Anh em Đức Ki-tô*

*Gia đình Đức Ki-tô
Không phân biệt giàu nghèo
Chỉ là người nghe theo
Thực hành Lời Cha phán*

*Lạy Cha ở trên trời
Cho mọi người trần gian
Nắm tay nhau nên một
Đại-gia-đình-niềm-tin*

THỨ TƯ CN XVI THƯỜNG

NIÊN - Mt. 13, 1-9

“*Nó sinh hoa kết quả gấp trăm*”

Hôm ấy, Đức Giê-su từ trong nhà đi ra ngồi ở ven Biển Hồ. Dân chúng tụ họp bên Người rất đông, nên Người phải xuống thuyền mà ngồi, còn tất cả dân chúng thì đứng trên bờ. Người dùng dụ ngôn mà nói với họ nhiều điều.

Người nói : “ Người gieo giống đi ra gieo giống. Trong khi người ấy gieo, thì có những hạt rơi xuống vệ đường, chim chóc đến ăn mất. Có những hạt rơi trên sỏi đá, chỗ đất không có nhiều ; nó mọc ngay, vì đất không sâu ; nhưng khi nắng lên, nó liền bị cháy, và vì thiếu rễ nên bị chết khô. Có những hạt rơi vào bụi gai, gai mọc lên làm nó chết nghẹt. Có những hạt lại rơi nhằm đất tốt, nên sinh hoa kết quả : hạt được gấp trăm, hạt được sáu chục, hạt được ba chục. Ai có tai thì nghe.”

** Tv. 70, 1-2, 4a*

Lạy Chúa,

tôi tìm đến nương nhờ Ngài,
xin đừng để tôi tủi hổ muôn đời.

Theo đức công minh Chúa,
xin cứu nguy và giải thoát tôi,
xin ghé tai về bên tôi và giải cứu.

Lạy Chúa,

Xin cứu tôi khỏi tay đũa ác

*Tôi vất Lời Chúa bên vệ đường
Khi tôi chỉ còn mang tên thánh
Trong trang sổ sách ngày rửa tội
Bóng giảo đường ngày đêm xa tránh*

*Tôi để Lời Chúa trên đá sỏi
Khi vui mừng đón nhận ơn trên
Nhưng cuộc đời sống to gió lơn
Niềm tin nơi Chúa xin lãng quên*

*Tôi gieo Lời Chúa giữa bụi gai
Khi vẫn tự xưng mình có đạo
Nhưng lo lắng tiền tài cơm gạo
Giết chết Lời Ngài giữa nắng mai*

*Tôi tung Lời Chúa vào đất tốt
Khi sống niềm tin với thực hành
Lời Chúa yêu thương mang chia sẻ
Bác ái xanh tươi trái đầy cành*

*Hãy dọn lòng ta đất mầu mỡ
Bằng lời kinh thánh lễ hằng ngày
Nước bác ái tình yêu vun xới
Gié lúa trĩu nặng – Sống vui thay !*

THỨ NĂM CN XVI THUỜNG

NIÊN - Mt. 13, 10-17

*“Nhiều người ngôn sứ mong thấy điều
các con xem thấy bây giờ
mà không được thấy”*

Các môn đệ đến gần hỏi Đức Giê-su rằng : “Sao Thầy lại dùng dụ ngôn mà nói với họ ?” Người đáp : “Bởi vì anh em thì được ơn hiểu biết các mầu nhiệm Nước Trời, còn họ thì không. Ai đã có thì được cho thêm, và sẽ có dư thừa ; còn ai không có, thì ngay cái đang có, cũng sẽ bị lấy mất. Bởi thế, nếu Thầy dùng dụ ngôn mà nói với họ, là vì họ nhìn mà không nhìn, nghe mà không nghe không hiểu. Thế là đối với họ đã ứng nghiệm lời sấm của ngôn sứ I-sai-a, rằng : Các người có lẳng tai nghe cũng chẳng hiểu, có trở mắt nhìn cũng chẳng thấy ; vì lòng dân này đã ra chai đá : chúng đã bịt tai nhắm mắt, kẻo mắt chúng thấy, tai chúng nghe, và lòng hiểu được mà hoán cải, và rồi Ta sẽ chữa chúng cho lành.

“Còn anh em, mắt anh em thật có phúc vì được thấy, tai anh em thật có phúc, vì được nghe. Quả thế, Thầy bảo thật anh em, nhiều ngôn sứ và nhiều người công chính đã mong mới thấy điều anh em đang thấy, mà không được thấy, nghe điều anh em đang nghe, mà không được nghe.

Chúa đã làm những điều lạ lùng đáng ghi nhớ, Chúa thật là Đấng nhân hậu và từ bi ; Người đã ban lương thực cho những ai tôn sợ Người.

*Hôm nay Chúa cho ta thật nhiều
Có bao giờ ta nhận thấy chưa
Cứ nhìn trời nắng sau cơn mưa
Đời ta luôn có Chúa an bài*

*Hành diện được gọi là con Chúa
Một người Cha từ ái khoan dung
Ta hãy học nơi Ngài tha thứ
Kẻo đến bên ta Chúa lạnh lùng*

*Chúa đã cho ta niềm tin mới
Thắp sáng lên soi thấu cuộc đời
Cho mọi người nhận biết Danh Cha
Cùng say khướt tình Cha tuyệt vời*

*Chúa đã cho ta sự sống nảy
Số vốn thời gian với muôn ơn
Ta mau làm lợi cho Ngài nhé
Đừng vịn cố gì phải đem chôn*

*Tai ta vẫn nghe Lời Chúa nói
Lời Ngài xin mau mắn thực hành
Đừng khi nào để hồn ta dói
Niu chặt Minh Ngài thấm tình xanh...*

THỨ SÁU CN XVI THƯỜNG

NIÊN - Mt. 13, 18-23

*“Kể nghe lời giảng mà hiểu được,
nên sinh hoa kết quả”*

“VẬY anh em hãy nghe dụ ngôn người gieo giống. Hễ ai nghe lời rao giảng Nước Trời mà không hiểu, thì quỷ dữ đến cướp đi điều đã gieo trong lòng người ấy : đó là kẻ đã được gieo bên vệ đường. Còn kẻ được gieo trên nơi sỏi đá, đó là kẻ nghe Lời và liền vui vẻ đón nhận. Nhưng nó không đâm rễ mà là kẻ nhất thời : khi gặp gian nan hay bị ngược đãi vì Lời, nó vấp ngã ngay. Còn kẻ được gieo vào bụi gai, đó là kẻ nghe Lời, nhưng nổi lo lắng sự đời, và bĩ vinh hoa phú quý bóp nghẹt, khiến Lời không sinh hoa kết quả gì. Còn kẻ được gieo trên đất tốt, đó là kẻ nghe Lời và hiểu, thì tất nhiên sinh hoa kết quả và làm ra, kẻ được gấp trăm, kẻ được sáu chục, kẻ được ba chục.”

** Tv. 53, 6. 8*

Kìa,

Thiên Chúa phù trợ tôi,
Chúa đang nâng đỡ tâm hồn tôi.

Tôi sẽ tự nguyện
hiến dâng lễ vật lên Chúa,
và lạy Chúa,

Tôi sẽ ca tụng danh Ngài,
vì danh Ngài thiện hảo.

*Cứ nhìn người nông dân
Sáng mai đến gieo hạt
Mồ hôi ướt lổống cà
Gieo hạt trong lo xa*

*Lo mưa thuận gió hòa
Lo cỏ lùng xâm lấn
Lo sâu bọ quấy rầy
Lo mặt trời thiêu nắng*

*Làm nông là thế đó
Cứ mãi đứng trông ngó
Nụ cười thoáng trên môi
Khi lúa đã về nhà*

*Lời Chúa gieo trong ta
Như lúa gieo ruộng đồng
Cuối mùa là số không
Nếu ta không chăm sóc*

*Lời Chúa sẽ chết ngạt
Trong bụi gai lo lắng
Tiến tãi với danh vọng
Cuối đời là tay trắng*

*Mảnh đất hồn ta ơi
Hãy trở nên mẫu mễ
Để Lời Chúa triển nở
Nặng gánh lúc gieo hạt*

THỨ BẢY CN XVI THƯỜNG

NIÊN - Mt. 13, 24-30

*“Hãy cứ để cả hai mọc lên
cho đến mùa gặt”*

Đức Giê-su trình bày cho dân chúng nghe một dụ ngôn khác : “Nước trời ví như chuyện người kia gieo giống tốt trong ruộng mình. Khi mọi người đang ngủ, thì kẻ thù của ông đến gieo thêm cỏ lùng vào giữa lúa, rồi đi mất. Khi lúa mọc lên và trở bông, thì cỏ lùng cũng xuất hiện. Đây tớ mới thưa chủ nhà rằng : “Thưa ông, không phải ông đã gieo giống tốt trong ruộng ông sao ? Thế thì cỏ lùng ở đâu mà ra vậy ? Ông đáp : “Kẻ thù đã làm đó !” Đây tớ nói : “Vậy ông có muốn chúng tôi ra đi gom lại không ?” Ông đáp : “Đừng, sợ rằng khi gom cỏ lùng, các anh làm bật luôn rễ lúa. Cứ để cả hai cùng lớn lên cho tới mùa gặt. Đến ngày mùa, tôi sẽ bảo thợ gặt : hãy gom cỏ lùng lại, bó thành bó mà đốt đi, còn lúa, thì hãy thu vào kho lẫm cho tôi.”

** Tv. 83, 11*

Thực một ngày
sống trong hành lang nhà Chúa,
đáng quý hơn
ngàn ngày ở nơi đâu khác.
Tôi ưa đứng
nơi ngưỡng cửa nhà Chúa tôi,
hơn là cư ngụ
trong lều bọn ác nhân.

*Đôi khi chợt thoáng nghĩ
Chúa đã lãng quên tôi
Để cho nhiều cơ cực
Đưa tôi trong vảnh nô*

*Niềm tin như rêu lá
Bóng đời luôn trĩu nặng
Tôi mình trần tay trắng
Có Chúa đó hay không !*

*Sao người-không-tin-Chúa
Cứ thong thả vô cùng
Giàu sang với danh vọng
Chúa có bất công không !*

*Nhưng hôm nay đã thấy
Lòng Chúa quá nhân từ
Một người Cha quảng đại
Người lành lẫn kẻ hư*

*Chúa vẫn chờ mùa gặt
Đời người với thời gian
Ai sẽ là cô đại ?
Ai trĩu nặng lúa vàng ?*

*Chúa xét xử công bằng
Cô đại Ngài thiêu đốt
Chỉ để lại lúa tốt
Cho vào lẫm Nước Trời...*

THỨ HAI CN XVII THƯỜNG

NIÊN - Mt. 13, 31-35

*“Hạt cải trở thành cây, đến nổi chim trời
đến nương náu nơi ngành nó”*

Đức Giê-su còn trình bày cho họ nghe một dụ ngôn khác. Người nói :
“Nước Trời cũng giống như chuyện hạt cải người nọ lấy gieo trong ruộng mình. Tuy nó là loại nhỏ nhất trong tất cả các hạt giống, nhưng khi lớn lên, thì lại là thứ lớn nhất ; nó trở thành cây, đến nổi chim trời tới làm tổ trên cành được.”

Người còn kể cho họ một dụ ngôn khác : “Nước trời cũng giống như chuyện nếm men bà kia lấy vùi vào ba thúng bột, cho đến khi tất cả bột dậy men.”

Tất cả các điều ấy, Đức Giê-su dùng dụ ngôn mà nói với đám đông ; và Người không nói gì với họ mà không dùng dụ ngôn, hầu ứng nghiệm lời sấm của ngôn sứ : Mở miệng ra, tôi sẽ kể dụ ngôn, công bố những điều được giữ kín từ tạo thiên lập địa.

** Đnl. 32, 18-19*

Người đã bỏ Chúa,
Đấng đã sinh ra người,
đã quên Chúa,
Đấng đã tạo thành người.
Chúa đã thấy,

và Người đã nổi cơn thịnh nộ :
vì con trai con gái Người
đã trêu chọc Người.

*Đừng nghĩ ta phận hèn bé nhỏ
Ngồi lặng cam trên bước đường đời
Niềm tin đầu bé như hạt cải
Có ngày là bóng mát chim trời*

*Đời ta xin là men trong bột
Đống bột trần gian vẫn còn đó
Niềm tin ấp ủ với tháng ngày
Sẽ là chiếc bánh cho trăm họ*

*Hãy dành thời gian cho Nước Trời
Cuộc đời trần thế sẽ qua đi
Lời lãi thế gian có ích chi
Nếu hồn ta lửa đốt muôn đời*

*Chúa thương ta ban phát niềm tin
Hãy sống trọn tình yêu thương ấy
Ta làm gì cho trần gian thấy
Tình Chúa yêu thương quá dạt dào*

*Cứ trung thành trong bao việc nhỏ
Chúa chẳng đòi ta quá sức đâu
Hãy là men cho đời tươi tốt
Đáp lại tình thương Chúa nhiệm mầu*

THỨ BA CN XVII THƯỜNG

NIÊN - Mt. 13, 36-43

*“Khi ấy, kẻ lành sáng chói như mặt trời
trong nước Cha mình”*

Bấy giờ, Đức Giê-su bỏ đám đông mà về nhà. Các môn đệ lại gần Người và thưa rằng : “Xin Thầy giải nghĩa dụ ngôn cỏ lùng trong ruộng cho chúng con nghe.” Người đáp : “Kẻ gieo hạt giống tốt là Con Người. Ruộng là thế gian. Hạt giống tốt, đó là con cái Nước Trời. Cỏ lùng là con cái Ác Thần. Kẻ thù đã gieo cỏ lùng là ma quỷ. Mùa gặt là ngày tận thế. Thợ gặt là các thiên thần. Vậy, như người ta nhặt cỏ lùng rồi lấy lửa đốt đi thế nào, thì đến ngày tận thế cũng sẽ xảy ra như vậy. Con Người sẽ sai các thiên thần của Người tập trung mọi kẻ làm gương mù gương xấu và mọi kẻ làm điều gian ác, mà tống ra khỏi Nước của Người, rồi quăng chúng vào lò lửa; ở đó, chúng sẽ phải khóc lóc nghiến răng. Bấy giờ người công chính sẽ chói lợi như mặt trời, trong Nước của Cha họ. Ai có tai thì nghe.

** Tv. 102, 10-11*

Người không xử với chúng tôi
như chúng tôi đấng tội,
và không trả đũa
theo điều oan trái chúng tôi.
Nhưng cũng như trời xanh
vượt cao trên mặt đất,

Lòng nhân Người
còn siêu việt hơn thế
trên kẻ kính sợ Người.

*Chúa vẫn đợi vẫn chờ
Tuy ngày nay khô héo
Tiếng gọi mưa đầu mùa
Lá xanh tràn muôn nẻo*

*Hồn ta nhiều lối rẽ
Đôi khi đời lạc hướng
Giữa muôn nẻo đam mê
Tim lửa đầy gió chướng*

*Nhưng Chúa vẫn chờ ta
Thời gian gặp lối về
Thoát khỏi đời hoang dại
Ôm Chúa trong đêm mê*

*Nên đừng vội trách Chúa
Để bao kẻ đi hoang
Hưởng giây phút huy hoàng
Không một lời báo oán*

*Lòng con người nhỏ hẹp
Nhưng tình Chúa bao la
Hãy về học cùng Cha
Những tình thương cao đẹp*

*Thực thi tình thương ấy
Tim ta sẽ rạng ngời
Một mai mùa gặt tới
Sáng chói như mặt trời*

THỨ TƯ CN XVII THƯỜNG

NIÊN - Mt. 13, 44-46

“Anh bán tất cả những gì anh có,
mà mua thửa ruộng đó”

“Nước Trời giống như chuyện kho báu chôn giấu trong ruộng. Có người kia gặp được thì liền chôn giấu lại, rồi vui mừng đi bán tất cả những gì mình có mà mua thửa ruộng ấy.

“Nước Trời cũng giống như chuyện một thương gia đi tìm ngọc đẹp. Tìm được một viên ngọc quý, ông ta ra đi, bán tất cả những gì mình có mà mua viên ngọc ấy.

** Tv. 58, 2-3, 17*

Oi Thiên Chúa,
xin cứu tôi thoát lũ địch nhân,
bảo vệ tôi
khỏi bọn người nổi lên chống đối !
Xin giải gỡ tôi
khỏi những kẻ chuyên làm điều ác
và cứu tôi xa thoát bọn ác nhân.

Phần tôi,
Tôi sẽ ca ngợi quyền năng Chúa,
và mỗi buổi sáng,
tôi hoan hỷ vì đức từ bi của Chúa,
vì Chúa đã trở nên
đồn lũy bảo vệ tôi,
và chỗ tôi nương thân
trong ngày cơ khổ.

*Vẫn có ai trong đời
Vì một nỗi đam mê
Bán đứng cả lòng người
Mặc cho đời khinh chê*

*Vẫn có ai trong đời
Vì những phút se sua
Rao bán chính thân mình
Giọt nước mắt chào thua*

*Vẫn có ai trong đời
Vì mãi tìm vinh quang
Làm nô lệ cao sang
Nhà Chúa đâu có màng*

*Cho hồn con sáng ra
Để nhận thấy Nước Trời
Là kho báu đời con
Một hạnh phúc muôn đời*

*Xin cho con được thấy
Chúa là viên ngọc quý
Hãy bán hết đời con
Dành được viên ngọc ấy*

*Nhưng con vẫn biết rằng
Chính Thiên Chúa tình thương
Ra tay Ngài cứu vớt
Con sớm hiểu thiên đường*

THỨ NĂM CN XVII THƯỜNG

NIÊN - Mt. 13, 47-53

*“Người ta lọc cá tốt bỏ vào giỏ,
còn cá xấu thì ném ra ngoài”*

“Nước Trời lại còn giống như chiếc lưới thả xuống biển, gom được đủ thứ cá. Khi lưới đầy, người ta kéo lên bãi, rồi ngồi nhặt cá tốt cho vào giỏ, còn cá xấu thì vứt ra ngoài. Đến ngày tận thế, cũng sẽ xảy ra như vậy. Các thiên thần sẽ xuất hiện và tách biệt kẻ xấu ra khỏi hàng ngũ người công chính, rồi quăng chúng vào lò lửa. Ở đó, chúng sẽ phải khóc lóc nghiến răng.

“Anh em có hiểu tất cả những điều ấy không?” Họ đáp: “Thưa hiểu.” Người bảo họ: “Bởi vậy, thì cũng giống như chủ nhà kia lấy ra từ trong kho tàng của mình cả cái mới lẫn cái cũ.”

** Tv. 67,
6-7. 36*

Thiên Chúa

ngự trong thánh điện của Người :
Thiên Chúa tạo nhà cửa
cho những kẻ bị bỏ rơi,
chính Người ban cho dân Người
được quyền năng và mãnh lực.

** Tv. 102, 2*

Linh hồn tôi ơi,
hãy chúc tụng Chúa,
và chớ khá quên
mọi ân huệ của Người.

*Mưa vẫn rơi đều trên mặt đất
Cỏ dại rau xanh cùng mọc lên
Số phận mỗi thứ ai cũng biết
Hãy để niềm tin luôn vững bền*

*Chúa luôn để ta quyền chọn lựa
Chọn chính Ngài hay chọn thế gian
Chọn niềm vui hay chọn khóc than
Cả một đời ta- là bài toán*

*Nhưng tình Chúa bao dung quảng đại
Vẫn chờ ta bao tháng năm dài
Trên bước đường đời lúc chọn sai
Ngài vẫn thương đợi ta trở về*

*Thời gian vẫn đủ cho mọi người
Đừng nhìn người xấu với khắt khe
Kìa người trộm lành Can-vê đó
Sớm được tình Chúa thương chở che*

*Xin cho con bước đường đoan chánh
Dẫu đôi lần vấp ngã đau thương
Nhưng tình Chúa con không lẫn tránh
Trung kiên tìm tới bến thiên đường*

THƯ SÁU CN XVII THƯỜNG

NIÊN - Mt. 13, 53-58

“Nào ông chẳng phải là
con bác thợ mộc ư?”

Khi Đức Giê-su kể các dụ ngôn ấy xong, Người đi khỏi nơi đó. Người về quê, giảng dạy dân chúng trong hội đường của họ, khiến họ sửng sốt và nói: “Bởi đâu ông ta được khôn ngoan và làm được những phép lạ như thế? Ông không phải là con bác thợ sao? Mẹ của ông không phải là bà Ma-ri-a; anh em của ông không phải là các ông Gia-cô-bê, Giô-xép, Si-môn và Giu-đa sao? Và chị em của ông không phải đều là bà con lối xóm với chúng ta sao? Vậy bởi đâu ông ta được như thế?” Và họ vấp ngã vì Người. Nhưng Đức Giê-su bảo họ: “Ngôn sứ có bị rẻ rúng, thì cũng chỉ là ở chính quê hương mình và trong gia đình mình mà thôi.” Người không làm nhiều phép lạ tại đó, vì họ không tin.

* Tv. 69, 6-7, 36

Thiên Chúa
ngự trong thánh điện của Người;
Thiên Chúa
tạo nhà cửa cho những kẻ bị bỏ rơi,
chính Người
ban cho dân Người
được quyền năng và mãnh lực.

* Tv. 102, 2

Linh hồn tôi ơi, hãy chúc tụng Chúa, và
chớ khă quên mọi ân huệ của Người.

*Tôi đi tìm Chúa chốn cao sang
Sẽ thấy hình Chúa rất mơ màng
Tôi đi tìm Chúa chốn nghèo nàn
Ngài đó – Kẻ rách rưới lang thang*

*Ngày xưa dân làng Na-gia-rét
Đâu thấy Ngài là Đức Ki-tô
Vi tâm tư họ quá hồ đồ
Chỉ thấy nơi Ngài phần nhân tính*

*Niềm tin hôm nay ta có được
Đâu phải do lòng ta đạo đức
Là ơn nhưng không của Chúa ban
Linh hồn tôi ơi! Xin tỉnh thức*

*Để thấy Ngài cho ta nhiều quá
Ta phải làm gì sớm sẽ chia
Không kể người thân hay kẻ lạ
Chớ để lạnh lòng giữa đêm khuya*

*Không giam Lời Chúa trong nhà thờ
Nhưng hãy thực hành nơi phố chợ
Vi nhiều lúc ta mãi làm ngơ
Khi nhiều người cần ta giúp đỡ*

*Xin giúp tim con luôn rộng mở
Với một tâm tình rất bé thơ
Nắng tình yêu trắm hoa đua nở
Lối bước đến Ngài hết bơ vơ*

THỨ BẢY CN XVII THƯỜNG

NIÊN - Mt. 14, 1-12

*“Hê-rô-đê sai người đi chặt đầu Gioan,
và các môn đệ của Gioan đi báo tin cho
Chúa Giêsu”*

Thời ấy, tiểu vương Hê-rô-đê nghe danh tiếng Đức Giê-su, thì nói với những kẻ hầu cận rằng : “Đó chính là ông Gio-an Tẩy Giả ; ông đã từ cõi chết trỗi dậy, nên mới có quyền năng làm phép lạ.”

Số là vua Hê-rô-đê đã bắt trói ông Gio-an và tống ngục vì bà Hê-rô-đi-a, vợ ông Phi-líp-phê, anh của nhà vua. Ông Gio-an có nói với vua : “Ngài không được phép lấy bà ấy.” Vua muốn giết ông Gio-an, nhưng lại sợ dân chúng, vì họ coi ông là ngôn sứ. Vậy, nhân ngày sinh nhật của vua Hê-rô-đê, con gái bà Hê-rô-đi-a đã biểu diễn một điệu vũ trước mặt quan khách, làm cho nhà vua vui thích. Bởi đó, vua thề là hễ cô xin gì, vua cũng ban cho. Nghe lời mẹ xui bảo, cô thưa rằng : “Xin ngài ban cho con, ngay tại chỗ, cái đầu ông Gio-an Tẩy Giả đặt trên mâm.” Nhà vua lấy làm buồn, nhưng vì đã trót thề, lại thề trước khách dự tiệc, nên truyền lệnh ban cho cô. Vua sai người vào ngục chặt đầu ông Gio-an. Người ta đặt đầu ông trên mâm, mang về trao cho cô, và cô ta đem đến cho mẹ. Môn đệ ông đến lấy thi hài ông đem đi mai táng, rồi đi báo cho Đức Giê-su.

*Dưới con mắt thế gian
Cái chết Gioan Tẩy Giả
Là cái giá phải trả
Cho chân lý ngàn vàng*

*Nhìn cái chết của Gioan
Chúa dường như vắng mặt !
Đối với người khôn ngoan
Ánh sáng Ngài chợt tắt !*

*Nhưng người có niềm tin
Gioan chính là viên đá
Xây tòa nhà Giê-su
Một giá trị cao cả*

*Trong cuộc sống hôm nay
Máu đức tin đổ xuống
Phải chăng là mầm sống
Người đời có ai hay*

*Xin Chúa hãy ban ơn
Cho con sống can đảm
Để bênh vực niềm tin
Đầu người đời không dám*

*Phận người quá yếu hèn
Nhưng trông cậy nơi Chúa
Chẳng gì làm phai úa
Niềm tin Chúa trao ban*

THỨ HAI CN XVIII THƯỜNG

NIÊN - Mt. 14, 13-21

“Mọi người đều được ăn no nê”

Nghe tin ấy, Đức Giê-su lánh khỏi nơi đó, đi thuyền đến một chỗ hoang vắng riêng biệt. Nghe biết vậy, đông đảo dân chúng từ các thành đi bộ mà theo Người. Ra khỏi thuyền, Đức Giê-su trông thấy một đoàn người đông đảo thì chạnh lòng thương, và chữa lành các bệnh nhân của họ.

Chiều đến, các môn đệ lại gần thưa với Người : “Nơi đây hoang vắng, và đã muộn rồi, vậy xin Thầy cho dân chúng về, để họ vào các làng mạc mua lấy thức ăn.” Đức Giê-su bảo : “Họ không cần phải đi đâu cả, chính anh em hãy cho họ ăn.” Các ông đáp : “Ở đây, chúng con chỉ có vốn vụn năm cái bánh và hai con cá !” Người bảo : “Đem lại đây cho Thầy !” Rồi sau đó, Người truyền cho dân chúng ngồi xuống cỏ. Người cầm lấy năm cái bánh và hai con cá, ngước mắt lên trời, dâng lời chúc tụng, và bẻ ra, trao cho môn đệ. Và môn đệ trao cho dân chúng. Ai nấy đều ăn và được no nê. Những mẩu bánh còn thừa, người ta thu lại được mười hai giỏ đầy. Số người ăn có tới năm ngàn đàn ông, không kể đàn bà và trẻ con.

* Mt. 4, 4b

Người ta sống
không nguyên bởi bánh,

nhưng bởi mọi lời
do miệng Thiên Chúa phán ra.

*Chúng ta đã cho gì
Những người sống quanh ta
Hay một lần khát lại
Bác ái chợt đi xa*

*Ngày xưa năm ngàn người
Nhưng chỉ năm chiếc bánh
Ôm trọn tình hiến dâng
Phép lạ nên tiệc thánh*

*Chúa không đòi nơi ta
Những việc làm vĩ đại
Nhưng chỉ xin lòng thành
Và con tìm thơ đại*

*Hãy trao Chúa đi em
Những việc làm nhỏ bé
Bàn tay Chúa đang chờ
Đừng có gì tránh né*

*Cứ cho và cho hết
Lòng thanh thần bước đi
Có Chúa chăn nuôi rồi
Ta chẳng thiếu thốn chi*

*Hồng ân Chúa dư đầy
Nếu ta biết cho đi
Làm sao Chúa xuống phước
Nếu lòng ta không vui ?*

THỨ BA CN XVIII THƯỜNG

NIÊN - Mt. 14, 22-36

“Thầy đây ! Đừng sợ !”

Đức Giê-su liền bắt các môn đệ xuống thuyền qua bờ bên kia trước, trong lúc Người giải tán dân chúng. Giải tán họ xong, Người lên núi một mình mà cầu nguyện. Tối đến Người vẫn ở đó một mình. Còn chiếc thuyền thì đã ra xa bờ đến cả mấy cây số, bị sóng đánh vì ngược gió. Vào khoảng canh tư, Người đi trên mặt biển mà đến với các môn đệ. Thấy Người đi trên mặt biển, các ông hoảng hốt bảo nhau : “Ma đấy !”, và sợ hãi la lên. Đức Giê-su liền bảo các ông : “Cứ yên tâm, chính Thầy đây, đừng sợ !” Ông Phê-rô liền thưa với Người : “Thưa Ngài, nếu quả là Ngài, thì xin truyền cho con đi trên mặt nước mà đến với Ngài.” Đức Giê-su bảo ông : “Cứ đến !” Ông Phê-rô từ thuyền bước xuống, đi trên mặt nước, và đến với Đức Giê-su. Nhưng thấy gió thổi thì ông đâm sợ, và khi bắt đầu chìm, ông la lên : “Thưa Ngài, xin cứu con với !” Đức Giê-su liền đưa tay nắm lấy ông và nói : “Người đâu mà kém tin vậy ! Sao lại hoài nghi ?” Khi thầy trò đã lên thuyền, thì gió lặng ngay. Những kẻ ở trong thuyền bái lạy Người và nói : “Quả thật Ngài là Con Thiên Chúa !”

Khi qua biển rồi, thầy trò lên đất liền, vào Ghen-nê-xa-rét. Dân địa phương

nhận ra Đức Giê-su, liền tung tin ra khắp vùng, và người ta đem tất cả những kẻ đau ốm đến với Người. Họ nài xin Người cho họ chỉ sờ vào tua áo của Người thôi, và ai đã sờ vào thì đều được khỏi.

*Nhiều lúc trên biển đời
Nổi lên bao sóng gió
Đắm chìm trong hoàng sợ
Thuyền đời ta chệch hướng*

*Lẽ nào ánh mây đen
Che phủ bóng hình Ngài
Trong ta Chúa ở đó
Hay là đã nhạt phai ?*

*Trong bóng đêm chập chùng
Đấu mây mù giăng lối
Con tìm chỗ phản bội
Tình Chúa ở trong ta*

*Tình Chúa như người cha
Thâm trầm thay tiếng nói
Ánh mắt hằng theo dõi
Từng bước đi đời ta*

*Trong đôi tay người cha
Tình yêu là khoảng cách
Ấu yếm đầy luận phạt
Muốn con mình lớn khôn*

*Can đảm lên – Đừng sợ !
Chúa vẫn bên ta đó
Đấu bão bùng sóng gió
Có Chúa ta lo gì !*

THỨ TƯ CN XVIII THƯỜNG

NIÊN - Mt. 15, 21-28

“Này bà, bà có lòng mạnh tin”

Ra khỏi đó, Đức Giê-su lui về miền Tia và Xi-đôn, thì này có một người đàn bà Ca-na-an, ở miền ấy đi ra, kêu lên rằng : “Lạy Ngài là Con vua Đa-vít, xin rủ lòng thương tôi !” Đứa con gái tôi bị quỷ ám khổ sở lắm !” Nhưng Người không đáp lại một lời.

Các môn đệ lại gần xin với Người rằng : “Xin Thầy bảo bà ấy về đi, vì bà ấy cứ theo sau chúng ta mà kêu mãi !” Người đáp : “Thầy chỉ được sai đến với những con chiên lạc của nhà Ít-ra-en mà thôi.” Bà ấy đến bái lạy mà thưa Người rằng : “Lạy Ngài, xin cứu giúp tôi !” Người đáp : “Không nên lấy bánh dành cho con cái mà ném cho lũ chó con.” Bà ấy nói : “Thưa Ngài, đúng thế, nhưng mà lũ chó con cũng được ăn những mảnh vụn trên bàn chủ rơi xuống.” Bấy giờ Đức Giê-su đáp : “Này bà, lòng tin của bà mạnh thật. Bà muốn sao thì sẽ được vậy.” Từ giờ đó, con gái bà được khỏi.

* Ga. 6, 35

Chúa phán :

“Chính Ta là bánh ban sự sống.

Ai đến với Ta

sẽ không hề đói,

ai tin vào Ta

sẽ không hề khát bao giờ.”

*Niềm tin lớn dẫn trong thử thách
Biết bao lần ngõ Chúa làm ngo
Mắt nhắm lại con tìm ơn hò
Tình Chúa trong tôi đầy khoảng cách*

*Giờ đây tôi gặp bà-dân-ngoại
Sức mạnh nào giúp bà trung kiên
Đâu thể làm ngo Chúa thương nói:
“Này bà, bà có lòng mạnh tin”*

*Hãy cứ kêu xin đừng thất vọng
Ngày nầy không được tiếp ngày mai
Dòng chảy niềm tin chớ nhạt phai
Nước chảy lâu năm đá cũng mòn*

*Chúa đâu phải con người keo kiệt
Hay chơi khăm con cái loài người
Biến lời cầu một thoáng niềm vui
Chúa muốn niềm tin cần thử thách*

*Hãy vững bước theo Ngài em nhé
Dẫu thời gian nhiều lúc u sầu
Dẫu tháng năm gặm nhắm thương đau
Mau đứng dậy mỗi lần xiêu té*

*Có bao giờ Chúa bỏ ta đâu
Sóng gió trần gian có nghĩa gì
Chỉ nhận chìm những người yếu đuối
Nắm chặt tay Ngài ta sợ chi*

THỨ NĂM CN XVIII
THƯỜNG NIÊN - Mt.16,13-23
*“Con là Đá, Thầy sẽ trao con chìa khóa
Nước Trời”*

Khi Đức Giê-su đến vùng kế cận thành Xê-da-rê Phi-líp-phê, Người hỏi các môn đệ rằng : “Người ta nói Con Người là ai ?” Các ông thưa : “Kể thì nói là ông Gio-an Tẩy Giả, kể thì bảo là ông Ê-li-a, có người lại cho là ông Giê-rê-mi-a hay một trong các vị ngôn sứ.” Đức Giê-su lại hỏi : “Còn anh em, anh em bảo Thầy là ai ?” Ông Si-môn Phê-rô thưa : “Thầy là Đấng Ki-tô, Con Thiên Chúa hằng sống .” Đức Giê-su nói với ông : “Này anh Si-môn con ông Giô-na, anh thật là người có phúc, vì không phải phạm nhân mặc khải cho anh điều ấy, nhưng là Cha của Thầy, Đấng ngự trên trời. Còn Thầy, Thầy bảo cho anh biết : anh là Phê-rô, nghĩa là Tảng Đá, trên tảng đá này, Thầy sẽ xây Hội Thánh của Thầy, và quyền lực tử thần sẽ không thắng nổi. Thầy sẽ trao cho anh chìa khóa Nước Trời : dưới đất, anh cầm buộc điều gì, trên trời cũng sẽ cầm buộc như vậy ; dưới đất, anh tháo cởi điều gì, trên trời cũng sẽ tháo cởi như vậy .” Rồi Người cầm gậy các môn đệ không được nói cho ai biết Người là Đấng Ki-tô.

Từ lúc đó, Đức Giê-su Ki-tô bắt đầu tỏ cho các môn đệ biết : Người phải đi Giê-ru-sa-lem, phải chịu nhiều đau khổ do các kỳ mục, các thượng tế và kinh sư

gây ra, rồi bị giết chết, và ngày thứ ba sẽ sống lại. Ông Phê-rô liền kéo riêng Người ra và bắt đầu trách Người : “Xin Thiên Chúa thương đừng để Thầy gặp phải chuyện ấy !” Nhưng Đức Giê-su quay lại bảo ông Phê-rô : “Xa-tan, lui lại đằng sau Thầy ! Anh cản lối Thầy, vì tư tưởng của anh không phải là tư tưởng của Thiên Chúa, mà là của loài người.”

Giữa xa hoa cuộc đời

Đức Ki-tô đã chết

Chiều về anh thắm mệt

Lặng thinh giấc ngủ vùi

Mau thức dậy đi anh

Chúa đang gọi anh đó

Còn nhiều căn gác nhỏ

Đang chờ Chúa viếng thăm

Hãy cho Ngài cùng đi

Theo anh đến công trường

Giữa trưa hè cháy nắng

Trao bóng mát tình thương

Hãy để Ngài cùng bước

Trên vỉa hè phố chợ

Bỗng thấy mình mắc nợ

Tình thương Chúa trao ban

Ta vẫn còn hạnh phúc

Vượt trên bao nhiêu người

Chia sẻ trong hành động

Trần nhân ngọc tiếng cười

THỨ SÁU CN XVIII THƯỜNG

NIÊN - Mt. 16, 24-28

*“Lời lãi cả và thế gian mà mất linh hồn
thì được ích gì”*

Rồi Đức Giê-su nói với các môn đệ : “Ai muốn theo Thầy, phải từ bỏ chính mình, vác thập giá mình mà theo. Quả vậy, ai muốn cứu mạng sống mình, thì sẽ mất ; còn ai liều mất mạng sống mình vì Thầy, thì sẽ tìm được mạng sống ấy. Vì nếu người ta được cả thế giới mà phải thiệt mất mạng sống, thì nào có lợi gì ? Hoặc người ta sẽ lấy gì mà đổi mạng sống mình ?

“Vì Con Người sẽ ngự đến trong vinh quang của Cha Người, cùng với các thiên thần của Người, và bấy giờ, Người sẽ thưởng phạt ai nấy xứng việc họ làm. Thầy bảo thật anh em : trong số người có mặt ở đây, có những kẻ sẽ không phải nếm sự chết trước khi thấy Con Người đến hiển trị .”

** Tv. 76, 12-13*

Tôi hồi tưởng lại
những việc làm của Chúa,
tôi cũng nhớ
những điều kỳ diệu thuở trước của Ngài.
Tôi nghiền ngẫm
về mọi việc làm của Chúa,

và tôi suy tư
về những đại sự của Ngài.

*Là bạn trẻ ai không ham muốn
Một giấc mơ nhuộm thắm bạc tiền
Một tình yêu đẹp tựa thần tiên
Kìa tương lai trải dài ánh sáng*

*Nhưng nầy em đừng vì tiền bạc
Đánh mất mình trong giấc mơ hoa
Em hãy nhớ đời người ngắn ngủi
Tìm về cái đẹp chốn an hòa*

*Và nầy anh đừng vì tham vọng
Bỏ lại sau lưng Chân Thiện Mỹ
Chân bước tới không hề suy nghĩ
Ta còn lại gì lúc xuôi tay*

*Chỉ duy có Chúa thật kỳ lạ
Cho kẻ theo mình cây thập giá
Với dân ngoại quá ư điên rồ
Nhưng vinh dự cho người chứng tá*

*Vác thập giá em hơi e ngại ?
Mặc áo niềm tin em sẽ hiểu
Bến bờ hạnh phúc đầy kỳ diệu
Chỉ đến được qua đường thập giá*

THỨ BẢY CN XVIII

THƯỜNG NIÊN - Mt. 17, 14-21

*“Nếu các con có lòng tin, thì chẳng có gì
các con không làm được”*

Khi thầy trò đến với đám đông,
thì có một người tối quỳ xuống trước mặt
Đức Giê-su và nói : “Thưa Ngài, xin
thương xót con trai tôi, vì cháu bị kinh
phong và bệnh tật nặng lắm : nhiều lần
ngã vào lửa, và cũng nhiều lần ngã xuống
nước. Tôi đã đem cháu đến các môn đệ
Ngài chữa, nhưng các ông không chữa
được.” Đức Giê-su đáp : “Ôi thể hệ cứng
lòng không chịu tin và gian tà ! Tôi còn
phải ở với các người cho đến bao giờ, còn
phải chịu đựng các người cho đến bao giờ
nữa ? Đem cháu lại đây cho tôi.” Đức
Giê-su quát mắng tên quỷ, quỷ liền xuất,
và đứa bé được khỏi ngay từ đó.

Bấy giờ các môn đệ đến gần hỏi
riêng Đức Giê-su rằng : “Tại sao chúng
con đây lại không trừ nổi tên quỷ ấy ?”
Người nói với các ông : “Tại anh em kém
lòng tin ! Thầy bảo thật anh em : nếu
anh em có lòng tin lớn bằng hạt cải thôi,
thì dù anh em có bảo núi này : “rời khỏi
đây, qua bên kia !” nó cũng sẽ qua, và
sẽ chẳng có gì mà anh em không làm được.
Giống quỷ này không chịu ra, nếu người ta
không ăn chay cầu nguyện.”

** Tv. 17, 2-3a*

Lạy Chúa là đấng lực tôi,

tôi yêu mến Chúa,
lạy Chúa là Đá Tảng,
chiến lũy, và cứu tinh.

*Trong buổi trưa hè nóng bức
Mong chờ cơn gió thổi qua
Tiếng ve nặng giọng xót xa
Đời tôi còn mấy trưa hè ?*

*Muốn chạy đi tìm gian dối
Đổi lấy nhà cao cửa rộng
Sục sôi trăm ngàn ước mộng
Thực tại chỉ là trống không*

*Chúa ơi ! Chúa đang ở đâu !
Thấy con mình trần chân đất ?
Hằng ngày bước chân lay lắt
Đêm về khách sạn “ngàn sao”*

*Niềm tin nơi Chúa trong con
Có lẽ đang cần nước tưới
Xin Ngài tắm mát đời con
Kéo lòng chết khô tức tưới*

*Uống nước niềm tin no thỏa
Đủ sức vượt mọi hiểm nguy
Giàu sang quyền rũ có gì
Đâu bằng sống bên lòng Chúa*

*Hăng say tìm về chân lý
Dẫu qua sa mạc gian trần
Ảo ảnh cuộc đời còn đó
Trung thành vững bước niềm tin*

THỨ HAI CN XIX THƯỜNG

NIÊN - Mt. 17, 22-27

*“Con Người sắp bị nộp
vào tay người thế”*

Khi thầy trò tụ họp ở miền Ga-li-lê, Đức Giê-su nói với các ông : “Con Người sắp bị nộp vào tay người đời, họ sẽ giết chết Người, và ngày thứ ba Người sẽ trỗi dậy.” Các môn đệ buồn phiền lắm.

Khi thầy trò tới Ca-phác-na-um, thì những người thu thuế cho đền thờ đến hỏi ông Phê-rô : “Thầy các ông không nộp thuế sao ?” Ông đáp : “Có chứ !” Ông về tới nhà, Đức Giê-su hỏi đón ông : “Anh Si-môn, anh nghĩ sao ? Vua chúa trần gian bắt ai đóng sưu nộp thuế ? Con cái mình hay người ngoài ?” Ông Phê-rô đáp : “Thưa, người ngoài.” Đức Giê-su liền bảo : “Vậy thì con cái được miễn. Nhưng để khỏi làm gai mắt họ, anh ra biển thả câu ; con cá nào câu được trước hết, thì bắt lấy, mở miệng nó ra : anh sẽ thấy một đồng tiền bốn quan ; anh lấy đồng tiền ấy, nộp thuế cho họ, phần của Thầy và phần của anh.”

** Tv. 148, 1-2*

Hãy ca tụng Chúa
từ muôn cõi trời,
hãy ca tụng Người
trên nơi cao thẳm.

Các thiên thần Chúa,
hãy ca tụng Người đi,
ca tụng Người đi,
hỡi các đạo thiên binh.

*Tôi có nộp Chúa cho ai không ?
Hay đánh đổi Chúa lấy những gì ?
Hãy gục đầu dưới chân thập giá
Ngắm tình yêu Ngài – Đã làm chi ?*

*Dân Do – thái nộp thuế đền thờ
Tôi giúp gì công cuộc nhà Chúa ?
Ngài chẳng thích đền đài tơ lụa
Ngài chỉ muốn lòng ta trắng trong*

*Hãy xây dựng đền thờ tâm hồn
Tạ ơn tình Ngài chết cho ta
Bụi trần gian rơi đầy trên lối
Vương vấn một chiếu sấm chia xa*

*Đường đời cám dỗ lắm Chúa ơi
Lòng con yếu mềm như bọt sóng
Cứ tan vỡ dẫu lòng không muốn
Xin Chúa giúp con vững một đời*

THỨ BA XIX THƯỜNG NIÊN

Mt. 18,1.10.12-14

“Nếu các con không trở lại nên như con trẻ, thì các con sẽ không vào nổi Nước Trời”

Lúc ấy, các môn đệ lại gần hỏi Đức Giê-su rằng : “Thưa Thầy, ai là người lớn nhất trong Nước Trời ?” Đức Giê-su liền gọi một em nhỏ đến, đặt vào giữa các ông và bảo : “Thầy bảo thật anh em : nếu anh em không trở lại mà nên như trẻ nhỏ, thì sẽ chẳng được vào Nước Trời.

“Vậy ai tự hạ, coi mình như em nhỏ này, người ấy sẽ là người lớn nhất Nước Trời.

“Anh em hãy coi chừng, chớ khinh một ai trong những kẻ bé mọn này ; quả thật, Thầy nói cho anh em biết : các thiên thần của họ ở trên trời không ngừng chiêm ngưỡng nhan Cha Thầy, Đấng ngự trên trời.

“Anh em nghĩ sao ? Ai có một trăm con chiên mà có một con đi lạc, lại không để chín mươi chín con kia trên núi mà đi tìm con chiên lạc sao ? Và nếu may mà tìm được, thì Thầy bảo thật anh em, người ấy vui mừng vì con chiên đó, hơn là vì chín mươi chín con không bị lạc. Cũng vậy, Cha của anh em, Đấng ngự trên trời, không muốn cho một ai trong những kẻ bé mọn này phải hư mất.

** Tv. 118, 24*

Đôi với tôi,
luật pháp do miệng Chúa,
đáng chuộng hơn
vàng bạc châu báu muôn ngàn.

*Cây đâm mê cứ lớn mãi lớn mãi
Theo từng năm từng tháng của đời ta
Cứ đâm hoa kết trái đến tuổi già
Nhiều khi ta chết rồi nó vẫn sống*

*Nhưng đâm mê quyến rũ có muôn mầu
Mầu trần gian đôi khi là vàng chói
Mầu Nước Trời
luôn chiếu tỏa trắng trong
Hãy để cho hồn ta lên tiếng nói*

*“Nếu các ngươi không nên như con trẻ
Đường vào Nước Trời đâu dễ đưa chân”
Vì con trẻ lòng thành không gian dối
Sống càng lâu
nặng bước gánh phong trần*

*Nào nói thế đâu phải không còn lối
Chúa nhắc chừng đường vào hẹp đó thôi
Theo năm tháng cứ chất chồng tội lỗi
Đâu dễ gì nhẹ chân bước lên đời*

*Đôi Can – về thánh giá Ngài chờ đó
Hãy để lòng thanh thần như trẻ thơ
Với trần gian nghĩ thế là vu vơ
Nhưng thế đó ta mau đến bên Ngài ...*

THỨ TƯ CN XIX THƯỜNG

NIÊN - Mt. 18, 15-20

*“Nếu nó nghe người, thì người đã lợi
được người anh em”*

“Nếu người anh em của anh trót phạm tội, thì anh hãy đi sửa lỗi nó, một mình anh với nó mà thôi. Nếu nó chịu nghe anh, thì anh đã chinh phục được người anh em. Còn nếu nó không chịu nghe, thì hãy đem theo một hay hai người nữa, để mọi công việc được giải quyết, căn cứ vào lời hai hoặc ba chứng nhân. Nếu nó không nghe lời họ, thì hãy đi thưa Hội Thánh. Nếu Hội Thánh mà nó cũng chẳng nghe, thì hãy kể nó như một người ngoại hay một người thu thuế.

“Thầy bảo thật anh em : dưới đất, anh em cầm buộc những điều gì, trên trời cũng cầm buộc như vậy ; dưới đất, anh em tháo cởi những điều gì, trên trời cũng tháo cởi như vậy.

“Thầy còn bảo thật anh em : nếu ở dưới đất, hai người trong anh em hợp lời cầu xin bất cứ điều gì, thì Cha Thầy, Đấng ngự trên trời, sẽ ban cho. Vì ở đâu có hai ba người họp lại nhân danh Thầy, thì có Thầy ở đấy, giữa họ.”

** Tv. 65, 16-17*

Phàm ai tôn sợ Chúa,
hãy đến, hãy nghe,
tôi kể lại,

Chúa đã làm cho linh hồn tôi
những điều trọng đại biết bao.
Tôi mở miệng kêu lên chính Chúa,
và lưỡi tôi đã ngợi khen Người.

*Chẳng phải hôm nào Chúa đã nói
Ngài đâu muốn kẻ gian phải chết
Ngày lại ngày chờ hấn ăn năn
Lỗi lầm chi Ngài tha thứ hết*

*Bài học đó tôi mau học thuộc
Thực tập luôn kéo có ngày quên
Người anh em sao đành ghét bỏ
Để hồn ta khoảng trống chên vênh*

*Ngài vẫn muốn đời ta kiên trì
Lần nầy không được sẽ lần khác
Chúa tha cho ta bấy nhiêu lần
Hãy trao tha nhân luồng gió mát*

*Có những người tôi không muốn gặp
Có những kẻ tôi chẳng thích nghe
Nhưng lòng tôi ơi ! Hãy nhìn kia !
Hình hài Chúa bê bết máu me*

*Chúa đã chết cho ai lắm lỗi
Sám hối ăn năn sớm trở về
Sự sống muôn đời chờ ai đó
Hãy dắt nhau về đừng chán chê*

THỨ NĂM CN XIX THƯỜNG

NIÊN - Mt.18,21-19,1

“Thầy không bảo con phải tha đến bảy lần, nhưng đến bảy mươi lần bảy”

Bây giờ, ông Phê-rô đến gần Đức Giê-su mà hỏi rằng : “Thưa Thầy, nếu anh em con cứ xúc phạm đến con, thì con phải tha đến mấy lần ? Có phải bảy lần không ?” Đức Giê-su đáp : “Thầy không bảo là đến bảy lần, nhưng là bảy mươi lần bảy.”

Vì thế, Nước Trời cũng giống như chuyện một ông vua kia muốn đòi các đầy tớ của mình thanh toán sổ sách. Khi nhà vua vừa bắt đầu, thì người ta dẫn đến một kẻ mắc nợ vua mười ngàn yên vàng. Y không có gì để trả, nên tôn chủ ra lệnh bán y cùng tất cả vợ con, tài sản mà trả nợ. Bây giờ, tên đầy tớ ấy sấp mình xuống bái lạy : “Thưa Ngài, xin rộng lòng hoãn lại cho tôi, tôi sẽ lo trả hết.” Tôn chủ của tên đầy tớ ấy liền chạnh lòng thương, cho y về và tha luôn món nợ. Nhưng vừa ra đến ngoài, tên đầy tớ ấy gặp một người đồng bạn, mắc nợ y một trăm quan tiền. Y liền tóm lấy, bóp cổ mà bảo : “Trả nợ cho tao !” Bây giờ, người đồng bạn sấp mình xuống năn nỉ : “Thưa anh, xin rộng lòng hoãn lại cho tôi, tôi sẽ lo trả anh.” Nhưng y không chịu, cứ tổng anh ta vào ngục cho đến khi trả xong nợ. Thấy sự việc xảy ra như vậy, các đồng bạn của y buồn lắm, mới đi trình bày với tôn chủ đầu đuôi câu chuyện. Bây giờ, tôn chủ cho đòi y

đến và bảo : “Tên đầy tớ độc ác kia, ta đã tha hết số nợ ấy cho ngươi, vì ngươi đã van xin ta, thì đến lượt ngươi, ngươi không phải thương xót đồng bạn, như chính ta đã thương xót ngươi sao ?” Rồi tôn chủ nổi cơn thịnh nộ, trao y cho lính hành hạ, cho đến ngày y trả hết nợ cho ông. ”

Bao lần ta được tha

Có bao giờ thử đếm

Tình Ngài ta xúc phạm

Lòng Chúa vẫn tha hoài

Sao ta không tha thứ ?

Lỗi phạm của anh em

Hãy ngược mắt nhìn xem

Chúa đang nhìn ta đó

Tha thứ cho nhau đi

Ta sẽ nhận được nhiều

Hãy giết chết cơn giận

Trước khi trời xế chiều

Nhiều lúc khó thứ tha

Mắt nhìn lên thánh giá

Con tìm dấu chai đá

Sẽ ray rứt xót xa

Ta vẫn hay biện minh

Cho lòng bao ích kỷ

Chúa đâu hề để ý

Vì sao ta lỗi phạm

Xin Chúa hãy giúp con

Cho lòng thôi chai đá

Không trở mặt xa lạ

Tha thứ trong tình yêu

THỨ SÁU CN XIX THƯỜNG

NIÊN - Mt. 19, 3-12

*“Điều gì Chúa Cha kết hợp,
loài người không được phân ly”*

Có mấy người Pha-ri-sêu đến gần Đức Giê-su để thử Người. Họ nói : “Thưa Thầy, có được phép rẫy vợ mình vì bất cứ lý do nào không ?” Người đáp : “Các ông không đọc thấy điều này sao : “Thuở ban đầu, Đấng Tạo Hóa đã làm ra con người có nam có nữ, và Người đã phán : “Vì thế, người ta sẽ lìa cha mẹ mà gắn bó với vợ mình, và cả hai sẽ thành một xương một thịt.” Như vậy, họ không còn là hai, nhưng chỉ là một xương một thịt. Vậy, sự gì Thiên Chúa đã phối hợp, loài người không được phân ly.” Họ thưa với Người : “Thế sao ông Mô-sê lại truyền dạy cấp giấy ly dị mà rẫy vợ ?” Người bảo họ : “Vì các ông lòng chai dạ đá, nên ông Mô-sê đã cho phép các ông rẫy vợ, chứ thuở ban đầu, không có thế đâu. Tôi nói cho các ông biết : Ngoại trừ trường hợp hôn nhân bất hợp pháp, ai rẫy vợ mà cưới vợ khác là phạm tội ngoại tình.”

Các môn đệ thưa Người : “Nếu làm chồng mà phải như thế đối với vợ, thì thà đừng lấy vợ còn hơn.” Nhưng Người nói với các ông : “Không phải ai cũng hiểu được câu nói ấy, nhưng chỉ những ai được Thiên Chúa cho hiểu mới hiểu. Quả vậy, có những người không kết hôn vì từ khi lọt lòng mẹ, họ đã không có khả năng ; có

những người không thể kết hôn vì bị người ta hoạn ; lại có những người tự ý không kết hôn vì Nước Trời. Ai hiểu được thì hiểu.”

*Ơ kia cô bé mắt nai
Ngơ ngác xao động lá vàng
Bước chân lạc nẻo anh chàng
Ôm ấp tình yêu đôi lứa*

*Ơ kia anh chàng đẹp trai
Giàu sang cơ nghiệp vững vàng
Xao xuyên lay động tim nàng
Đưa nhau dựng xây tổ ấm*

*Anh xây tình yêu trên mộng
Em dựng tình yêu kim cương
Hai đứa kết nghĩa yêu thương
Đi nhau vượt qua gió chướng*

*Biển đời nào ai biết được
Yên lặng vỗ về bờ cát
Ngày nao biển giận chua chát
Sóng thần tất cả cuốn đi*

*“Điều gì Thiên Chúa kết hợp
Loài người không được phân ly”
Mong em cất bước vu quy
Dựng xây tình yêu trong Chúa*

*Chỉ có tình yêu trong Chúa
Anh mới hiểu được thủy chung
Tình yêu có Chúa đi cùng
Em sẽ không hề lạc lối*

THỨ BẢY CN XIX THƯỜNG

NIÊN - Mt. 19, 13-15

*“Đừng ngăn cấm các trẻ nhỏ đến với Ta,
vì Nước Trời là của những ai như
chúng”*

Bấy giờ người ta dẫn trẻ em đến với Đức Giê-su, để Người đặt tay trên chúng và cầu nguyện. Các môn đệ la rầy chúng. Nhưng Đức Giê-su nói : “ Cứ để trẻ em đến với Thầy, đừng ngăn cấm chúng, vì Nước Trời là của những ai giống như chúng.” Người đặt tay trên chúng, rồi đi khỏi nơi đó.

** Tv. 15, 1-2a, 7-8*

Xin bảo toàn tôi,
lạy Chúa,
vì tôi tìm nương tựa Chúa,
tôi thưa cùng Chúa :
“Ngài là Chúa tể tôi !
Chúa là phần gia nghiệp
và phần chén của tôi,
chính Ngài nắm giữ vận mạng của tôi.

Tôi chúc tụng Chúa
vì đã ban cho tôi lời khuyên bảo,
đó là điều lòng tôi tự nhủ,
cả những lúc đêm khuya.
Tôi luôn luôn đặt Chúa
ở trước mặt tôi,

vì Chúa ngự bên hữu tôi,
tôi sẽ không nao núng.

*Trẻ em đến Chúa với lòng mến
Đơn sơ chân thành nhưng thiết tha
Người lớn đến Ngài trong lo xa
Chúc phúc cho ta sống an hòa*

*Tông đồ sợ trẻ quấy rầy Chúa
Nhưng kìa ! Ta hãy nghĩ lại xem
Người lớn quấy rầy hơn trẻ em
Tâm tư tội lỗi đóng đinh Ngài*

*Xin cho ta cải lão hoàn đồng
Trong tâm tư cái nhìn thơ bé
Trao thân mình trao cả con tim
Mãi đùa vui trong vòng tay mẹ*

*Trẻ em chỉ giận nhau một phút
Tiếng cười hé mở nắm tay nhau
Nếu mọi người ai cũng thế thì
Chiến tranh kết thúc đẹp muôn màu*

*Hãy trở nên đơn sơ phó thác
Trong tâm tình tin tưởng yêu thương
Như em bé vùi trong tóc mẹ
Hạnh phúc chờ ta bến thiên đường*

THỨ HAI CN XX THƯỜNG

NIÊN - Mt. 19, 16-22

*“Chàng thanh niên giàu có bỏ đi,
vì anh ta có nhiều của cải”*

Bấy giờ có một người đến thưa Đức Giê-su rằng : “Thưa Thầy, tôi phải làm điều gì tốt để được hưởng sự sống đời đời ?” Đức Giê-su đáp : “Sao anh hỏi tôi về điều tốt ? Chỉ có một Đấng tốt lành mà thôi. Nếu anh muốn vào cõi sống, thì hãy giữ các điều răn.” Người ấy hỏi : “Điều răn nào ?” Đức Giê-su đáp : “Người không được giết người. Người không được ngoại tình. Người không được trộm cắp. Người không được làm chứng gian. Người phải thờ cha kính mẹ”, và “Người phải yêu đồng loại như yêu chính mình.” Người thanh niên ấy nói : “Tất cả những điều đó, tôi đã tuân giữ, tôi còn thiếu điều gì nữa không ?” Đức Giê-su đáp : “Nếu anh muốn nên hoàn thiện, thì hãy đi bán tài sản của anh và đem cho người nghèo, anh sẽ được một kho tàng trên trời. Rồi hãy đến theo tôi.” Nghe lời đó, người thanh niên buồn rầu bỏ đi, vì anh ta có nhiều của cải.

** Tv. 118, 4*

Lạy Chúa,
xin giáo huấn con,

*để con tuân cứ luật pháp của Chúa
và để con hết lòng vâng theo luật đó.*

*Có phải theo Chúa là bán hết
Bán gia tài bán cả tương lai
Thân trần trụ đầu đội mũ gai
Vác thập hình xác thân loang máu*

*Lời Chúa chói tai khó nghe quá
Khi thế gian cổ vũ làm giàu
Ai nắm kinh tế là kẻ mạnh
Mang phận nghèo hèn kiếp khổ đau*

*Con tin Lời Chúa là chân lý
Có lẽ con chưa hiểu đó thôi
Xin Chúa thương đổ tràn Thần khí
Tận đáy lòng tình mến sục sôi*

*Chỉ khi ấy mới mong xa thoát
Sức mạnh quyền rũ của đồng tiền
Nó bạo tàn chiến tranh đẫm máu
Nó đầy đọa ngập lụt ưu phiền*

*Cho con đủ can đảm chọn Chúa
Của cải đời con – Chính người nghèo
Chỉ khi nào dẫn thân phục vụ
Giàu sang quyền thế rẻ như bèo*

THỨ BA CN XX THƯỜNG

NIÊN - Mt. 19, 23-30

“Con lạc đà chui qua lỗ kim, còn dễ hơn người giàu có vào Nước Trời”

Bấy giờ Đức Giê-su nói với các môn đệ của Người : “Thầy bảo thật anh em, người giàu có khó vào Nước Trời. Thầy còn nói cho anh em biết : con lạc đà chui qua lỗ kim còn dễ hơn người giàu vào Nước Thiên Chúa.” Nghe nói vậy, các môn đệ vô cùng sửng sốt và nói : “Thế thì ai có thể được cứu ?” Đức Giê-su nhìn thẳng vào các ông và nói : “Đối với loài người thì điều đó không thể được, nhưng đối với Thiên Chúa, thì mọi sự đều có thể được.”

Bấy giờ ông Phê-rô lên tiếng thưa Người : “Thầy coi, phần chúng con, chúng con đã bỏ mọi sự mà theo Thầy. Vậy chúng con sẽ được gì ?” Đức Giê-su đáp : “Thầy bảo thật anh em : anh em là những người đã theo Thầy, thì đến thời tái sinh, khi Con Người ngự tòa vinh hiển, anh em cũng sẽ được ngự trên mười hai tòa mà xét xử mười hai chi tộc Ít-ra-en. Và phàm ai bỏ nhà cửa, anh em, chị em, cha mẹ, con cái hay ruộng đất, vì danh Thầy, thì sẽ được gấp bội và còn được sự sống vĩnh cửu làm gia nghiệp.”

“Nhiều kẻ đứng đầu sẽ phải xuống hàng chót, và nhiều kẻ đứng chót sẽ được lên hàng đầu.”

** Tv. 129, 7*

Chúa rộng lượng từ bi,
Và Chúa rất giàu ơn cứu độ.

*Chúa không lên án người giàu đâu
Ngài thật sự thương họ đấy chứ
Bạc tiền đấy quyến rũ đam mê
Dẫn lối người giàu vào chốn tử*

*Lòng người để đồng tiền dẫn lối
Đâu còn thời gian nhìn lại mình
Nhìn Đức Ki-tô treo thập giá
Nghe được hạnh phúc của lời kinh*

*Nếu bạn giàu – giàu cả lòng nhân
Biết chia sẻ những gì mình có
Người nghèo mang hình hài Chúa đó
Bạn giàu sang bạn thấy hay không ?*

*Cửa cải sẽ là tường ngăn cách
Vây kín đời bạn với tha nhân
Khiến từng ngày con tìm chai đá
Đâu nhận ra ánh mắt cơ bản*

*Nếu tiền của như chiếc cầu nối
Nối kết tha nhân với tình người
Vượt thác khổ đau trong tiếng cười
Đời ta chấp cánh về thiên quốc*

*Con rất biết việc này không dễ
Nếu ơn Chúa chẳng hướng dẫn con
Có lúc con bước lại lối mòn
Xin Ngài giúp con sự khôn ngoan*

THỨ TƯ CN XX THƯỜNG

NIÊN - Mt. 20, 1-16

*“Hay mất bạn ganh tị
vì Ta nhân lành chăng?”*

“Nước Trời giống như chuyện gia chủ kia, vừa tảng sáng đã ra vườn thợ vào làm việc trong vườn nho của mình. Sau khi đã thỏa thuận với thợ là mỗi ngày một quan tiền, ông sai họ vào vườn nho làm việc. Khoảng giờ thứ ba, ông lại trở ra, thấy có những người khác ở không, đang đứng ngoài chợ. Ông cũng bảo họ : “Cả các anh nữa, hãy đi vào vườn nho, tôi sẽ trả cho các anh hợp lẽ công bằng.” Họ liền đi. Khoảng giờ mười một, ông trở ra và thấy còn có những người khác đứng đó, Ông bảo họ : “Cả các anh nữa, hãy đi vào vườn nho !” Chiều đến, ông chủ vườn nho bảo người quản lý : “Anh gọi thợ lại mà trả công cho họ, bắt đầu từ người làm sau chót tới những người vào làm trước nhất.” Vậy những người mới vào làm lúc giờ mười một tiền lại, và lãnh được mỗi người một quan tiền. Khi đến lượt những người vào làm trước nhất, họ tưởng sẽ được lãnh nhiều hơn, thế nhưng cũng chỉ lãnh được mỗi người một quan tiền. Họ vừa lãnh vừa cần nhân gia chủ : “Mấy người sau chót này chỉ làm có một giờ, thế mà ông lại coi họ ngang hàng với chúng tôi là những người đã phải làm việc nặng nhọc cả ngày, lại còn bị nắng nôi thiêu đốt.” Ông chủ trả lời cho một người trong bọn họ : “Này bạn, tôi đâu có xử bất công với bạn. Bạn đã chẳng thỏa thuận với tôi là một quan tiền sao ? Cầm lấy phần của bạn mà

đi đi. Còn tôi, tôi muốn cho người vào làm sau chót này cũng được bằng bạn đó. Chẳng lẽ tôi lại không có quyền tùy ý định đoạt về những gì là của tôi sao ? Hay vì thấy tôi tốt bụng, mà bạn đâm ra ghen tức ?”

Có khi nào thoáng nghĩ

Dự lễ được những gì

Kinh đọc có ích chi

Chỉ cần lòng tin Chúa

Có bao giờ chợt nghĩ

Thánh lễ dự hằng ngày

Tội lỗi sớm chia tay

Chúa thưởng tôi những gì

Nầy đừng quên bạn nhé

Phần thưởng nước thiên đàng

Là tình thương Chúa ban

Công trạng ta đáng gì

Kéo sa vào cám dỗ

Suốt đời ta theo Chúa

Mà sao như cỏ úa

Tình thương Chúa có chẳng !

Kìa người ngoại ung dung

Xe hơi đến nhà lâu

Bao năm ta theo Chúa

Giăng giăng những u sầu

Hãy vững tin nhé bạn

Tình thương Chúa bao la

Cuộc đời dẫu phong ba

Tình thương Chúa chan hòa

THỨ SÁU CN XX THƯỜNG

NIÊN - Mt. 22, 34-40

“Người hãy yêu mến Chúa là Thiên Chúa người, và yêu thương kẻ khác như chính mình người”

Khi nghe tin Đức Giê-su đã làm cho nhóm Xa-đốc phải câm miệng, thì những người Pha-ri-sêu họp nhau lại. Rồi một người thông luật trong nhóm hỏi Đức Giê-su để thử Người rằng : “Thưa Thầy, trong sách Luật Mô-sê, điều răn nào là điều răn trọng nhất ?” Đức Giê-su đáp : “Người phải yêu mến Đức Chúa, Thiên Chúa của người, hết lòng, hết linh hồn và hết trí khôn người. Đó là điều răn quan trọng nhất và điều răn thứ nhất. Còn điều răn thứ hai, cũng giống điều răn ấy, là : người phải yêu người thân cận như chính mình. Tất cả Luật Mô-sê và các sách ngôn sứ đều tùy thuộc vào hai điều răn ấy.”

** Tv. 145, 8-9a*

Thiên Chúa
cứu gỡ những người tù tội.
Thiên Chúa
mở mắt những kẻ đui mù,
Thiên Chúa
giải thoát những kẻ
bị khòm lưng khuất phục,
Thiên Chúa
yêu quý các bậc hiền nhân.

Thiên Chúa
che chở những khách kiều cư.

*Yêu mến Chúa hết lòng
Con hằng mong như thế
Yêu Chúa hết trí khôn
Con đâu dám bê trễ

Con để yêu Chúa lắm
Vi Chúa đã yêu con
Đầu xuống biển lên non
Lòng con không héo mòn*

*Nhưng kia tha nhân đó
Tình yêu sẽ lựa chọn
Xin Ngài thương đổi mới
Tâm tư con hèn mọn*

*Để từ đây nhìn thấy
Bóng Chúa nơi tha nhân
Nơi giòng người nghèo khổ
Chờ yêu thương đỡ đỡ*

*Lề luật Ngài chỉ thế
Là mến Chúa yêu người
Chan hòa trong tiếng cười
Là tình yêu xanh tươi*

*Lề luật là giết chết
Chỉ tình yêu sống động
Đừng ngủ quên giấc mộng
Hãy thực hành tình yêu*

THỨ BẢY CN XX THƯỜNG

NIÊN - Mt. 23, 1-12

*“Ai tôn mình lên sẽ bị hạ xuống,
ai hạ mình xuống sẽ được nâng lên”*

Bấy giờ, Đức Giê-su nói với dân chúng và các môn đệ Người rằng : “Các kinh sư và các người Pha-ri-sêu ngồi trên tòa ông Mô-sê mà giảng dạy. Vậy, tất cả những gì họ nói, anh em hãy làm, hãy giữ, còn những việc họ làm, thì đừng có làm theo, vì họ nói mà không làm. Họ bỏ những gánh nặng mà chất lên vai người ta, nhưng chính họ thì lại không buồn động ngón tay vào. Họ làm mọi việc cốt để cho thiên hạ thấy. Quả vậy, họ đeo những hộp kinh thật lớn, mang những tua áo thật dài. Họ ưa ngồi cỗ nhất trong đám tiệc, chiếm hàng ghế đầu trong hội đường, ưa được người ta chào hỏi ở những nơi công cộng và được thiên hạ gọi là “ráp-bi”.

“Phần anh em, thì đừng để ai gọi mình là “ráp-bi”, nghĩa là thầy, vì anh em chỉ có một Thầy ; còn tất cả anh em đều là anh em với nhau. Anh em cũng đừng gọi ai dưới đất này là cha của anh em, vì anh em chỉ có một Cha là Cha trên trời. Anh em cũng đừng để ai gọi mình là người lãnh đạo, vì anh em chỉ có một vị lãnh đạo, là Đức Ki-tô. Trong anh em, người làm lớn hơn cả, phải là người phục vụ anh em. Ai tôn mình lên, sẽ bị hạ xuống ; còn ai hạ mình xuống, sẽ được tôn lên.

* Tv. 129, 7

Chúa rộng lượng từ bi,
Và Chúa rất giàu ơn cứu độ.

*“Ai tôn mình lên sẽ bị hạ xuống
Ai hạ mình xuống sẽ được nâng lên”
Có bao giờ xem đó là châm ngôn
Cho đời tôi xa tránh bước gập ghềnh*

*Chúa đâu thích người tự cao tự đại
Ngay cả người đời cũng chán lấm thối
Chờ chi nữa không làm người khiêm tốn
Tôi chỉ lớn khi nhận chìm cái-tôi*

*Ai cũng thích cất nghĩa rộng cho mình
Nhưng tha nhân thì khát khe từng chút
Không đổi mới sẽ đi vào ngõ cụt
Cửa thiên đường chỉ nhận kẻ yêu thương*

*Kẻ giả hình chỉ lừa người trần thế
Làm sao che đậy mặt Đấng Công Bình
Hãy tìm về sống thực với lòng mình
Trong khiêm tốn rong chơi đường bác ái*

*Đâu có gì nhận lãnh không từ Chúa
Có hơn người cũng chỉ tình Chúa thương
Để đáp đền xin cúi đầu cảm tạ
Chia hết cho nhau tìm bến thiên đường*

THỨ HAI CN XXI THƯỜNG

NIÊN - Mt. 23, 13-22

*“Khôn cho các người,
hỡi những kẻ dân dưng dui mù”*

“Khôn cho các người, hỡi các kinh sư và người Pha-ri-sêu giả hình ! Các người khóa cửa Nước Trời không cho thiên hạ vào ! Các người đã không vào, mà những kẻ muốn vào, các người cũng không để họ vào. Khôn cho các người, hỡi các kinh sư và người Pha-ri-sêu giả hình ! Các người nuốt hết tài sản của các bà góa, lại còn làm bộ đọc kinh cầu nguyện lâu giờ, cho nên các người sẽ bị kết án nghiêm khắc hơn.

“Khôn cho các người, hỡi các kinh sư và người Pha-ri-sêu giả hình ! Các người rảo khắp biển cả đất liền để rử cho được một người theo đạo ; nhưng khi họ theo rồi, các người lại làm cho họ đáng xuống hỏa ngục gấp đôi các người.

“Khôn cho các người, những kẻ dẫn đường mù quáng ! Các người bảo : “Ai chỉ Đền Thờ mà thề, thì có thề cũng như không ; còn ai chỉ vàng trong Đền Thờ mà thề, thì bị ràng buộc.” Đồ ngu si mù quáng ! Thế thì vàng hay Đền Thờ là nơi làm cho vàng nên của thánh, cái nào trọng hơn ? Các người còn nói : “Ai chỉ bàn thờ mà thề, thì có thề cũng như không ; nhưng ai chỉ lễ vật trên bàn thờ mà thề, thì bị ràng buộc.” Đồ mù quáng ! Thế thì

lễ vật hay bàn thờ là nơi làm cho lễ vật nên của thánh, cái nào trọng hơn ? Vậy ai chỉ bàn thờ mà thề, là chỉ bàn thờ và mọi sự trên bàn thờ mà thề. Và ai chỉ Đền Thờ mà thề, là chỉ Đền Thờ và Đấng ngự ở đó mà thề. Và ai chỉ trời mà thề, là chỉ ngai Thiên Chúa và cả Thiên Chúa ngự trên đó mà thề.

*Sao Chúa ghét người giả hình thế
Cả đời Ngài có chuỗi ai đâu
Nhưng hôm nay từng tiếng từng câu
Kết án người giả hình Biệt phái*

*Nầy hồn tôi nhớ cho điều ấy
Chớ bao giờ làm kẻ giả hình
Đầu ngày tháng đây ấp lời kinh
Người giả hình Chúa lo không thấy*

*Cái lối mòn của Biệt phái xưa
Là giữ luật chỉ vì lễ luật
Không kể chí tình Ngài lân tuất
Luật Ngài ban chỉ trói yêu thương*

*Chớ bước lối mòn – Hồn tôi hỡi !
Giữ luật Ngài gói trọn tình yêu
Dù đường đời lắm lối bao nhiêu
Hãy yêu đi sẽ tha thứ nhiều*

*Cứ chân thành trót cả con tim
Cứ phục vụ trong tình thương mến
Cứ yêu thương không chờ khuya sớm
Ngày hôm nay cứ mãi đi tìm...*

THỨ BA CN XXI THƯỜNG

NIÊN - Mt. 23, 23-26

“Hãy làm những điều này,
và không bỏ các điều kia”

“Khốn cho các người, hỡi các kinh sư và người Pha-ri-sêu giả hình ! Các người nộp thuế thập phân về bạc hà, thì là, rau húng, mà bỏ những điều quan trọng nhất trong Lễ Luật là công lý, lòng nhân và thành tín. Các điều này vẫn cứ phải làm, mà các điều kia thì không được bỏ. Quân dẫn đường mù quáng ! Các người lọc con muỗi, nhưng lại nuốt con lạc đà.

“Khốn cho các người, hỡi các kinh sư và người Pha-ri-sêu giả hình ! Các người rửa sạch bên ngoài chén đĩa, nhưng bên trong thì đầy những chuyện cướp bóc và ăn chơi vô độ. Hỡi người Pha-ri-sêu mù quáng kia, hãy rửa bên trong chén đĩa cho sạch trước đã, để bên ngoài cũng được sạch.

** Tv. 138, 1-3*

Lạy Chúa,
Ngài thăm dò và biết rõ tôi,
lúc tôi ngồi khi tôi đứng.
Ngài hiểu thấu tư tưởng tôi
tự đang xa,
Khi tôi bước đi hay nằm nghỉ,
Ngài thấy hết,
Ngài để ý
tới mọi đường lối của tôi.

Tiếng chuông nhà thờ ngân

Lòng tôi như bước vội

Đâu tròn lời tạ ơn

Chỉ sợ lòng vương tội

Ngang qua người hành khất

Tôi bố thí vài đồng

Như thói quen thường có

Bác ái là số không

Cứ như thế trong đời

Tôi an tâm vững chí

Lòng hân hoan no phí

Tôi hơn biết bao người !

Nhưng Chúa nào đòi hỏi

Lễ luật giữ từng câu

Từng chấm phết khắc sâu

Mà quên đi tình mến

Nào việc làm đạo đức

Chỉ làm để khoe khoang

Là con thú đi hoang

Lang thang miễn đất chết

Cho mọi việc con làm

Chỉ vì lòng mến Chúa

Như hương ngàn bông lúa

Dâng Chúa lúc chiếu tàn

THỨ TƯ CN XXI THƯỜNG

NIÊN - Mt. 23, 27-32

“Vi các người chẳng khác gì mồ mã tô vôi”

“Khốn cho các người, hỡi các kinh sư và người Pha-ri-sêu giả hình ! Các người giống như mồ mã tô vôi, bên ngoài có vẻ đẹp, nhưng bên trong thì đầy xương người chết và đủ mọi thứ ô uế. Các người cũng vậy, bên ngoài thì có vẻ công chính trước mặt thiên hạ, nhưng bên trong toàn là giả hình và gian ác !

“Khốn cho các người, hỡi các kinh sư và người Pha-ri-sêu giả hình ! Các người xây mồ cho các ngôn sứ và tô má cho những người công chính. Các người nói : “Nếu như chúng ta sống vào thời của tổ tiên, hẳn chúng ta đã không thông đồng với các ngài mà đổ máu các ngôn sứ. Như vậy, các người tự làm chứng rằng các người đúng là con cháu của những kẻ đã giết các ngôn sứ.. Thì các người đổ thêm cho đầy đầu tội của tổ tiên các người đi !

* Tv. 138, 7-8

Tôi đi đâu
để xa khuất được
thần linh của Chúa ?
Tôi trốn đâu
cho khỏi thiên nhan Ngài ?
Nếu tôi leo được lên trời,

thì cũng có Ngài ngự đó,
nếu tôi nằm dưới âm phủ,
thì đây cũng có mặt Ngài.

*Xin cho con biết con
Với xác thân con người
Nơi trần gian quyền rũ
Ngày tháng mãi vui chơi*

*Cho con biết rõ con
Mang phận hèn yếu đuối
Cuộc đời đường gió bụi
Mở khuất bóng hình Ngài*

*Cho con nhìn rõ con
Không phải đáng bề ngoài
Hay một phút nguôi ngoai
Nhưng tận trong lòng đó*

*Để khi đứng trước Ngài
Không bắt gặp ánh mắt
“Kìa ! Mồ mã tô vôi”
Hãy đi cho khuất mặt*

*Xin cho con biết Chúa
Đến gần với Ngài hơn
Không phải bằng van lơn
Nhưng là trong tình mến*

*Cho con biết rõ Chúa
Trong khiêm tốn cậy trông
Không phải để thưởng công
Nhưng tâm tình phó thác*

THỨ NĂM CN XXI THƯỜNG

NIÊN - Mt. 24, 45-51

“Các con hãy sẵn sàng”

“Vậy thì ai là người đầy tớ trung tín và khôn ngoan mà ông chủ đã đặt lên coi sóc gia nhân, để cấp phát lương thực cho họ đúng giờ đúng lúc? Phúc cho đầy tớ ấy nếu chủ về mà thấy anh ta đang làm như vậy. Thầy bảo thật anh em, ông sẽ đặt anh ta lên coi sóc tất cả tài sản của mình. Nhưng nếu tên đầy tớ xấu xa ấy nghĩ bụng: “Còn lâu chủ ta mới về”, thế rồi hắn bắt đầu đánh đập các đồng bạn, và chèn chén với những bọn say sưa, chủ của tên đầy tớ ấy sẽ đến vào ngày hắn không chờ, vào giờ hắn không biết, và ông sẽ loại hắn ra, bắt chung số phận với những tên giả hình; ở đó, người ta sẽ phải khóc lóc nguyền rủa.”

* Tv. 89, 3-4, 14

Thực ngàn năm
ở trước thiên nhan,
tợ hồ như ngày hôm qua đã khuất,
như một đêm thức giấc cầm canh.
Chúa khiến con người trở về bụi đất,
Người phán:
“Hãy trở về gốc, hồi con người”.

Xin cho chúng tôi

sớm được no phủ
ân tình của Chúa,
để chúng tôi mừng rỡ hân hoan.

*Hãy làm việc như ngày mai tôi chết
Tuổi trẻ chỉ coi đó là khẩu hiệu
Là ngục tù giết chết những mộng mơ
Là hố chôn tình yêu đang còn thiếu*

*Giọt nước mắt lăn dài cho người trẻ
Của người thân của năm tháng bạn bè
Đâu ngăn nổi xác người còn nằm đó
Trong vòng tay thần chết lúc trưa hè*

*Ngài sẽ đến như người chủ trở về
“Ngày ta không ngờ –
Giờ ta không hay”
Đừng gọi đó là vạ gió tai bay
Chỉ trách ta làm công không trung tín*

*Hãy trở nên tôi tớ đầy khôn ngoan
Việc bốn phận
ngày đêm vẫn trung thành
Từng ngày qua đi từng ngày hạnh phúc
Ngày nao chủ về thấy rõ lòng thanh*

*Chúa gọi ta đâu cần chờ ta lớn
Hãy sẵn sàng cho bước Ngài đi qua
Đừng mơ hồ dưới bất giác mộng xa
Bám lấy Chúa tình yêu là tất cả*

**THỨ SÁU CN XXI THƯỜNG
NIÊN - Mt. 25, 1-13**

“Kìa chàng rể đến, hãy ra đón người”

“Bấy giờ, Nước Trời sẽ giống như chuyện mười trinh nữ cầm đèn ra đón chú rể. Trong mười cô đó, thì có năm cô dại và năm cô khôn. Quả vậy, các cô dại mang đèn mà không mang dầu theo. Còn những cô khôn thì vừa mang đèn vừa mang chai dầu theo. Vì chú rể đến chậm, nên các cô thiếp đi, rồi ngủ cả. Nửa đêm, có tiếng la lên : “Chú rể kia rồi, ra đón đi !” Bấy giờ tất cả các trinh nữ ấy đều thức dậy, và sửa soạn đèn. Các cô dại nói với các cô khôn rằng : “Xin các chị cho chúng em chút dầu, vì đèn của chúng em tắt mất rồi !” Các cô khôn đáp : “Sợ không đủ cho chúng em và cho các chị đâu, các chị ra hàng mà mua lấy thì hơn.” Đang lúc các cô đi mua, thì chú rể tới, và những cô đã sẵn sàng được đi theo chú rể vào dự tiệc cưới. Rồi người ta đóng cửa lại. Sau cùng, mấytrinh nữ kia cũng đến gọi : “Thưa Ngài, thưa Ngài ! mở cửa cho chúng tôi với !” Nhưng Người đáp : “Tôi bảo thật các cô, tôi không biết các cô là ai cả !” Vậy anh em hãy canh thức, vì anh em không biết ngày nào, giờ nào.

** 1 Thess. 2, 13*

Anh em hãy đón nhận lời Chúa,

không phải như lời của loài người,
mà là như lời của Thiên Chúa,
và đích thực là thế.

*Từng ngày trong cuộc sống
Thời gian tuy có nhiều
Nhưng cũng chẳng bao nhiêu
Nếu đời ta phung phí*

*Bước chân vào cuộc đời
Là đi về cái chết
Biết khi nào chấm hết ?
Sao ta mãi hững hờ*

*Hãy chuẩn bị hành trang
Tình yêu thương chất đầy
Thấp sáng một niềm tin
Sợ chỉ giây phút này*

*Tiền bạc sẽ qua đi
Vinh quang vẫn tan vùi
Sức khỏe cứ xa lìa
Kiếp người có là chi !*

*Hãy tích lũy kho tàng
Nơi quê trời yêu dấu
Tình thương là bến đậu
Ngài đến thoảng reo vui*

*Xin cho các bạn trẻ
Với nhiệt huyết tình say
Hành trang luôn sẵn sàng
Ngài đến cất cánh bay...*

THỨ BẢY CN XXI THƯỜNG

NIÊN - Mt. 25, 14-30

*“Vì người đã trung tín trong việc nhỏ,
người hãy vào hưởng sự vui mừng
của chủ người”*

“Quả thế, cũng như có người kia sắp đi xa, liền gọi đầy tớ đến mà giao phó của cải mình cho họ. Ông cho người này năm yên, người kia hai yên, người khác nữa một yên, tùy khả năng riêng mỗi người. Rồi ông ra đi. Lập tức, người đã lãnh năm yên lấy số tiền ấy đi làm ăn buôn bán, và gây lời được năm yên khác. Cũng vậy, người đã lãnh hai yên gây lời được hai yên khác. Còn người đã lãnh một yên thì đi đào lỗ chôn dấu số bạc của chủ. Sau một thời gian lâu dài, ông chủ đến tính sổ với các đầy tớ và thanh toán sổ sách với họ. Người đã lãnh năm yên tiến lại gần, đưa năm yên khác, và nói : “Thưa ông chủ, ông đã giao cho tôi năm yên, tôi đã gây lời được năm yên khác đây.” Ông chủ nói với người ấy : “Khá lắm ! hơi đầy tớ tài giỏi và trung thành ! Được giao ít mà anh đã trung thành, thì tôi sẽ giao nhiều cho anh. Hãy vào mà hưởng niềm vui của chủ anh !” Người đã lãnh hai yên cũng tiến lại gần và nói : “Thưa ông chủ, ông đã giao cho tôi hai yên, tôi đã gây lời được hai yên khác đây.” Ông chủ nói với người ấy : “Khá lắm ! hơi đầy tớ tài giỏi và trung thành ! Được giao ít mà anh đã trung thành, thì tôi sẽ giao nhiều cho anh. Hãy vào mà hưởng niềm vui của chủ anh !” Rồi người đã lãnh một yên cũng tiến lại gần và nói : “Thưa ông chủ, tôi biết ông là người

hà khắc, gặt chỗ không gieo, thu nơi không vãi. Vì thế, tôi đâm sợ, mới đem chôn giấu yên bạc của ông dưới đất. Của ông đây, ông cầm lấy !” Ông chủ đáp “ Hơi đầy tớ tôi tệ và biếng nhác ! Anh đã biết tôi gặt chỗ không gieo, thu nơi không vãi, thì đáng lý anh phải gửi số bạc của tôi vào ngân hàng, để khi tôi đến, tôi thu được cả vốn lẫn lời chứ ! Vậy các người hãy lấy yên bạc khỏi tay nó mà đưa cho người đã có mười yên.....

Cuộc sống mỗi người Chúa ban cho

Là vốn quý Ngài trao ta đó

Nấy hồn tôi ơi xin nhắc nhở

Đáp đền tình yêu nhớ sinh lời

Ngài tin tưởng trao ta cuộc sống

Quý đạo thời gian ngắn hay dài

Hãy mau lên chần chờ chi nữa

Có gì dâng lên lúc gặp Ngài

Dẫu đời ta nghèo hèn rách rưới

Hãy dâng Ngài trọn khối tình si

Áo ta rách nhưng lòng không rách

Lẽ vật dâng Ngài đâu khó chi

Dẫu đời ta sang giàu vinh phúc

Cảm tạ Ngài rộng phước thương ban

Đừng để của cải thành túi nhục

Hóa kiếp đời ta giống nén nhang

Xin cho mỗi người trong chúng ta

Đón nhận thương yêu cuộc sống này

Vun tưới cho tình yêu sinh trái

Lẽ dâng lên Chúa sẽ đong đầy

THỨ HAI CN XXII THƯỜNG NIÊN - Lc. 4, 16-30

*“Không một tiên tri nào được đón tiếp
nơi quê hương mình”*

Rồi Đức Giê-su đến Na-da-rét, là nơi Người sinh trưởng. Người vào hội đường như Người vẫn quen làm trong ngày sa-bát, và đứng lên đọc Sách Thánh. Họ trao cho Người cuốn sách ngôn sứ Isaia. Người mở ra, gặp đoạn chép rằng : Thần Khí Chúa ngự trên tôi, vì Chúa đã xức dầu tấn phong tôi, để tôi loan báo Tin Mừng cho kẻ nghèo hèn. Người đã sai tôi đi công bố cho kẻ bị giam cầm biết họ được tha, cho người mù biết họ được sáng mắt, trả lại tự do cho người bị áp bức, công bố một năm hồng ân của Chúa.

Đức Giê-su cuộn sách lại, trả cho người giúp việc hội đường, rồi ngồi xuống. Ai nấy trong hội đường đều chăm chú nhìn Người. Người bắt đầu nói với họ : “ Hôm nay đã ứng nghiệm lời Kinh Thánh quý vị vừa nghe.” Mọi người đều tán thành và thán phục những lời hay ý đẹp thốt ra từ miệng Người.

Họ bảo nhau : “ Ông này không phải là con ông Giu-se đó sao ?” Người nói với họ : “ Hẳn là các ông muốn nói với tôi câu tục ngữ : Thầy lang ơi, hãy chữa lấy mình ! Tất cả những gì chúng tôi nghe nói ông đã làm tại Ca-phác-na-um, ông cũng hãy làm tại đây, tại quê ông xem nào !”

Người nói tiếp : “Tôi bảo thật các ông : không một ngôn sứ nào được chấp nhận tại quê hương mình.

*Tôi chỉ nhận Chúa là người thân
Khi mang về cho tôi cơm bánh
Nhưng Ngài đến chỉ mang ơn thánh
Tôi ở hờ lạng nẻo bước chân*

*Đã nhiều lần tôi đến với Chúa
Nhưng nào có phải vì Chúa đâu
Nào phải vì nghĩa nặng tình sâu
Nhớ Chúa phải chăng những kêu cầu !*

*Xin lỗi Chúa đi hỡi tôi hỡi !
Vi lòng Ngài rất mực từ nhân
Cứ yêu đi Ngài sẽ tha thứ
Đấu lỗi ta phạm biết bao lần*

*Ngài tha thứ để ta thứ tha
Anh em xúc phạm tháng ngày qua
Hãy thấy Chúa trong những người ấy
Ôm lấy Ngài chớ để đi xa*

*Xin ý Ngài thể hiện trong con
Trên mỗi bước đường trong cuộc sống
Thấy rõ ý Ngài không phải mộng
Dâng tràn hạnh phúc con bước chân*

THỨ BA CN XXII THƯỜNG

NIÊN - Lc. 4, 31-37

*“Tôi biết Ngài là ai rồi,
là Đấng Thánh của Thiên Chúa “*

Người xuống Ca-phác-na-um, một thành miền Ga-li-lê, và ngày sa-bát, Người giảng dạy dân chúng. Họ sửng sốt về cách Người giảng dạy, vì lời của Người có uy quyền.

Trong hội đường, có một người bị quỷ thần ô uế nhập, la to lên rằng : “Ông Giê-su Na-da-rét, chuyện chúng tôi can gì đến ông, mà ông đến tiêu diệt chúng tôi ? Tôi biết ông là ai rồi : ông là Đấng Thánh của Thiên Chúa !” Nhưng Đức Giê-su quát mắng nó : “Câm đi, hãy xuất khỏi người này !” Quỷ vật người ấy ngã xuống giữa hội đường, rồi xuất khỏi anh ta, nhưng không làm hại gì anh. Mọi người rất đỗi kinh ngạc và nói với nhau : “Lời ấy là thể nào ? Ông ấy lấy uy quyền và thể lực mà ra lệnh cho các thần ô uế, và chúng phải xuất !” Và tiếng đồn về Người lan ra khắp nơi trong vùng.

** Tv. 26, 4*

Có một điều tôi xin Chúa,
một điều tôi kiếm tìm,
Đó là tôi được cư ngụ
trong nhà Chúa suốt đời tôi,
Hầu vui hưởng
sự êm đềm của Chúa,

và chiêm ngưỡng
thánh điện của Ngài.

*Nếu tôi chỉ biết Chúa
Như một tri thức suông
Lẽ nào tôi rập khuôn
Cái nhìn của ma quỷ*

*Thần ô uế cũng nói :
“Tôi biết Ngài là ai
Là Đấng Thánh Thiên Chúa “
Tuyên xưng nào có sai*

*Nên tôi phải biết Chúa
Với trọn tình mến yêu
Với tất cả tôn thờ
Với thần khí cao siêu*

*Lời Ngài mãi còn đó
Hằng ngày tôi vẫn nghe
Đừng để như tiếng ve
Chỉ kêu mấy trưa hè*

*Hãy rao giảng Lời Chúa
Với trọn cuộc sống mình
Tình yêu thay lời nói
Chan hòa cõi nhân sinh*

*Chấp tay nguyện Thánh Linh
Hãy đổ xuống trên con
Niềm tin trong Thần khí
Lời con không sáo mòn*

THỨ TƯ CN XXII THƯỜNG

NIÊN - Lc. 4, 38-44

*“Ta còn phải loan Tin Mừng triều đại
Nước Chúa cho nhiều thành khác nữa”*

Đức Giê-su rời khỏi hội đường, đi vào nhà ông Si-môn. Lúc ấy, bà mẹ vợ ông Si-môn đang bị sốt nặng. Họ xin Người chữa bà. Đức Giê-su cúi xuống gần bà, ra lệnh cho cơn sốt, và cơn sốt biến mất : tức khắc bà trở dậy phục vụ các ngài.

Lúc mặt trời lặn, tất cả những ai có người đau yếu mắc đủ thứ bệnh hoạn, đều đưa tới Người. Người đặt tay trên từng bệnh nhân và chữa họ. Quý cũng xuất khỏi nhiều người, và la lên rằng : “Ông là Con Thiên Chúa !” Người quát mắng, không cho phép chúng nói, vì chúng biết Người là Đấng Ki-tô.

Sáng ngày, Người đi ra một nơi hoang vắng. Đám đông tìm Người, đến tận nơi Người đã đến, và muốn giữ Người lại, kéo Người bỏ họ mà đi. Nhưng Người nói với họ : “Tôi còn phải loan báo Tin Mừng Nước Thiên Chúa cho các thành khác nữa, vì tôi được sai đi cốt để làm việc đó.” Và Người rao giảng trong các hội đường miền Giu-đê.

** Tv. 85, 3. 5*

Lạy Chúa, xin thương tôi,
vì tôi ân cần kêu van Chúa suốt ngày ;

lạy Chúa,
vì Chúa nhân hậu khoan dung
và giàu lượng từ bi
đối với những ai kêu cầu Chúa.

*Đâu có lúc nào Ngài ngồi nghỉ
Mở sáng tinh sương đến chiếu tàn
Giảng Tin Mừng cứu chữa bệnh nhân
Tình Ngài thương vượt thoát cung đàn*

*Ngài là Đức Ki-tô như thế
Người Ki-tô hữu tính sao đây
Thôi nhè đừng vơ vẩn gió mây
Hãy lên đường ta mau hành động*

*Luật tình thương đâu cho ta nghĩ
Cứ cho đi cho tít mù khơi
Đừng nghĩ gì cho đời ta hết
Sẽ tìm gặp hạnh phúc chơi vui*

*Ngài bận rộn nhưng Ngài vẫn nhớ
Gặp gỡ Cha phút giây cầu nguyện
Phải chăng đó chính là nguồn sống
Hơi thở tình yêu đang lan quyen*

*Đừng quên nhé linh hồn tôi
Cầu nguyện là hơi thở hồn tôi
Là đôi cánh yêu thương bác ái
Đường đời buồn tủi tiếng đưa nôi*

*Ngài đã khước từ dừng chân bước
Sứ mạng còn đó trải rộng xa
Ngài nhấc ta đừng bao giờ nghỉ
Chiếu dọi Danh Cha hết tuổi già*

THỨ NĂM CN XXII THƯỜNG

NIÊN - Lc. 5, 1-11

“Vâng lời Thầy, con xin thả lưới”

Một hôm, Đức Giê-su đang đứng ở bờ hồ Ghen-nê-xa-rét, dân chúng chen lấn nhau đến gần Người để nghe lời Thiên Chúa. Người thấy hai chiếc thuyền đậu dọc bờ hồ, còn những người đánh cá thì đã ra khỏi thuyền và đang giặt lưới. Đức Giê-su xuống một chiếc thuyền, thuyền đó của ông Si-môn, và Người xin ông chèo thuyền ra xa bờ một chút. Rồi Người ngồi xuống, và từ trên thuyền Người giảng dạy đám đông.

Giảng xong, Người bảo ông Si-môn : “Chèo ra chỗ nước sâu mà thả lưới bắt cá.” Ông Si-môn đáp : “Thưa Thầy, chúng tôi đã vất vả suốt đêm mà không bắt được gì cả. Nhưng vâng lời Thầy, tôi sẽ thả lưới.” Họ đã làm như vậy, và bắt được rất nhiều cá, đến nỗi hầu như rách cả lưới. Họ làm hiệu cho các bạn chài trên chiếc thuyền kia đến giúp. Những người này tới, và họ đã đỡ lên được hai thuyền đầy cá, đến gần chìm.

Thấy vậy, ông Si-môn Phê-rô sấp mặt dưới chân Đức Giê-su và nói : “Lạy Chúa, xin tránh xa con, vì con là kẻ tội lỗi !” Quả vậy, thấy mẻ cá vừa bắt được, ông Si-môn và tất cả những người có mặt ở đó với ông đều kinh ngạc. Cả hai người con ông Ê-bê-đê, là Gia-cô-bê, và Gio-an, bạn chài với ông Si-môn, cũng kinh

ngạc như vậy. Bấy giờ Đức Giê-su bảo ông Si-môn : “Đừng sợ, từ nay anh sẽ là người thu phục người ta.” Thế là họ đưa thuyền vào bờ, rồi bỏ hết mọi sự mà theo Người.

*Ôi biển hồ Giê-nê-sa-rét
Với Phê-rô có lạ chi đâu
Không được gì vất vả đêm thâu
Ngày đến – Ngài bảo ông thả lưới*

*Có phải Ngài đùa không – Lạy Chúa !
Đêm còn không được nữa là ngày !
Đánh cá nghề con – Chúa có hay !
“Vâng lời Thầy – Con xin thả lưới”*

*Ô hay ! Hai thuyền đầy ắp cá !
Chỉ quyền năng Chúa mới như vậy
Phê-rô quỳ gối lòng tin cậy
Xin bỏ mọi sự đi theo Ngài*

*Cho đến khi nào mới thấy được
Tài năng của ta có là gì
Nếu không gắn chặt cùng ơn Chúa
Vất vả thâu đêm có ích gì*

*“Các ông bỏ mọi sự theo Ngài “
Bỏ biển bỏ gia đình cuộc sống
Không tiền không chữ không một nghề
Phải chăng theo Ngài là ảo mộng !*

*Các ông cảm nhận rất sâu xa
Chỉ có Ngài làm nên tất cả
Quyền năng Chúa biển rộng bao la
Cứ theo Ngài đời bao phép lạ...*

THỨ SÁU CN XXII THƯỜNG

NIÊN - Lc. 5, 33-39

*“Khi Tân lang đem đi khỏi họ,
bấy giờ họ ăn chay”*

Họ nói với Người : “Môn đệ ông Gio-an năng ăn chay cầu nguyện, môn đệ người Pha-ri-sêu cũng thế, còn môn đệ ông thì ăn với uống !” Đức Giê-su trả lời : “Chẳng lẽ các ông lại có thể bắt khách dự tiệc cưới ăn chay, khi chàng rể còn ở với họ ? Sẽ có ngày chàng rể bị đem đi ; ngày đó, họ mới ăn chay.”

Đức Giê-su còn kể cho họ nghe dụ ngôn này : “Chẳng ai xé áo mới lấy vải vá áo cũ, vì như vậy, không những họ xé áo mới, mà miếng vải áo mới cũng không ăn với áo cũ.

“Không ai đổ rượu mới vào bầu da cũ, vì như vậy, rượu mới sẽ làm nứt bầu, sẽ chảy ra và bầu cũng hư. Nhưng rượu mới thì phải đổ vào bầu mới. Cũng không ai uống rượu cũ mà còn thêm rượu mới. Vì người ta nói : “Rượu cũ ngon hơn.”

** Tv. 36, 5-6*

Bạn hãy phó thác
đường lối mình cho Chúa,
hãy trông cậy vào Người
và để chính Người hành động.

Người sẽ làm
cho chính nghĩa bạn

sáng như bình minh
và quyền lợi bạn
tỏ như giờ ngộ.

*Ăn chay có ích gì
Nếu không phải vì yêu
Tình yêu đối với Chúa
Tha nhân miễn thương nhiều*

*Niềm tin trong cuộc sống
Như rượu đựng bầu da
Rượu mới bầu da mới
Niềm tin không vỡ ra*

*Cuộc sống ngược niềm tin
Phải chăng bạn giả hình
Áo thụng với tua kinh
Ích chi trước mặt Chúa*

*Môn đệ không ăn chay
Vì đang ở cùng Chúa
Phải hân hoan ca múa
Vì Chúa ở cùng ta*

*Hãy sống thật lòng mình
Giữ chay không khoe khoang
Nhưng để gần với Chúa
Tránh giây phút đi hoang*

*Giữ chay là chia sẻ
Tha nhân nhiều nghèo đói
Cần tình thương chiếu dọi
Thông chia sẻ gặp Ngài*

THỨ BẢY CN XXII THƯỜNG

NIÊN - Lc. 6, 1-5

“Sao các ông làm điều cấm trong ngày
Sa-bát”

Vào một ngày sa-bát, Đức Giê-su đi băng qua một cánh đồng lúa ; các môn đệ bứt lúa, vò trong tay mà ăn. Nhưng có mấy người Pha-ri-sêu nói : “Tại sao các ông làm điều không được phép làm ngày sa-bát ?”

Đức Giê-su trả lời : “Các ông chưa đọc chuyện này trong Sách sao ? Ông Đa-vít đã làm gì khi ông và thuộc hạ đói bụng ? Ông vào nhà Thiên Chúa lấy bánh tiến mà ăn và cho thuộc hạ ăn. Thứ bánh này, chỉ có tư tế mới được ăn thôi.” Rồi Người nói : “Con Người làm chủ ngày sa-bát.”

** Tv. 53, 6.8*

Kìa,
Thiên Chúa phù trợ tôi,
Chúa đang nâng đỡ tâm hồn tôi.
Tôi sẽ tự nguyện
hiến dâng lễ vật lên Chúa,
lạy Chúa,
tôi sẽ ca tụng danh Ngài,
vì danh Ngài thiện hảo.

** Tv. 30, 20*

Lạy Chúa,
vĩ đại thay lòng nhân hậu Chúa,

lòng nhân hậu Ngài
dành để cho những ai kính sợ Chúa.

*Luật lệ chỉ còn là gông cùm
Nếu không nhìn nó với tình yêu
Luật lệ chỉ còn là thứ yếu
Thực hành bác ái mới cao siêu*

*Lề luật đặt ra là phục vụ
Giúp ích cho người vươn lên cao
Lên cao lên cao cùng Thiên Chúa
Đừng đón nhận chúng với tiếng gào*

*Nhưng luật nào hơn luật yêu thương
Dẫn dắt cho ai lạc nẻo đường
Lề luật sẽ đi vào cõi chết
Nếu bỏ tha nhân luống đoạn trường*

*Lề luật không trói từng con chữ
Nhưng là trải rộng biển yêu thương
Đừng giết tình yêu bằng lề luật
Hành vi bác ái tỏa ngát hương*

*Chúa thương ta trao ban lề luật
Cảm tạ Ngài từng bước lo xa
Lề luật Chúa quý hơn bạc vàng
Hướng dẫn đời ta về với Cha*

THỨ HAI CN XXIII THƯỜNG

NIÊN - Lc. 6, 6-11

“Các ông quan sát xem Người có chữa lành bệnh trong ngày Sa-bát không?”

Một ngày sa-bát khác, Đức Giê-su cũng vào hội đường và giảng dạy. Ở đó có một người bị khô bại tay phải. Các kinh sư và những người Pha-ri-sêu rình xem Đức Giê-su có chữa người ấy trong ngày sa-bát không, để tìm được cớ tố cáo Người. Nhưng người biết họ đang suy nghĩ như thế, nên bảo người bại tay : “Anh trỗi dậy, ra đứng giữa đây !” Người ấy liền trỗi dậy và đứng đó. Đức Giê-su nói với họ : “Tôi xin hỏi các ông ; ngày sa-bát, được phép làm điều lành hay điều dữ, cứu mạng người hay hủy diệt ?” Người rảo mắt nhìn họ tất cả, rồi bảo người bại tay : “Anh giơ tay ra !” Anh ấy làm như vậy và tay anh liền trở lại bình thường. Nhưng họ thì giận điên lên, và bàn nhau xem có làm gì được Đức Giê-su không.

* Tv. 41, 2-3

Như nai rừng
khát mong nguồn nước,
hồn tôi khát Chúa,
Chúa Trời ôi.
Hồn tôi khát Chúa Trời,
Chúa Trời hằng sống.

* Tv. 61, 9

Hỡi dân tộc, hãy trông cậy Người luôn mọi lúc, hãy đổ giốc niềm tâm sự trước nhan Người : vì Thiên Chúa là nơi ta nương náu.

*Lời biện giải cho ta luôn luôn rộng
Nhìn tha nhân với con mắt khắc khe
Bầu trời yêu thương sao mà hẹp thế
Làm sao với được tình Chúa chở che*

*Nhân danh lễ luật họ kết án Chúa
Tình thần biệt phái có ở trong ta ?
Khi đổi mắt nhìn anh em lầm lỡ
Ta có chữa lành hay vội tránh xa ?*

*Chúa bỏ trời cao xuống thế làm người
Nếm mọi khổ hình chịu chết đời cao
Chỉ vì yêu thương nhuốm ướt máu đào
Luật yêu thương lớn hơn mọi lễ luật*

*Con còn nhớ một lần Chúa nói :
“Việc lành người đã làm cho anh em
Là người làm cho chính Ta rồi đó”
Bác ái – Hồn tôi hỡi ! Hãy nghĩ xem !*

*Xin cho con lột bỏ áo giả hình
Cứ câu nệ trong vòng vây lễ luật
Lòng mến anh em hầu như quên mất
Khắc đậm trong con
hai chữ yêu thương...*

THỨ BA CN XXIII THƯỜNG

NIÊN - Lc. 6, 12-19

“Suốt đêm, Người cầu nguyện, Người chọn 12 vị mà Người gọi là Tông đồ”

Trong những ngày ấy, Đức Giê-su đi ra núi cầu nguyện, và Người đã thức suốt đêm cầu nguyện cùng Thiên Chúa. Đến sáng, Người kêu các môn đệ lại, chọn lấy mười hai ông và gọi là Tông Đồ. Đó là ông Si-môn mà Người gọi là Phê-rô, rồi đến ông An-rê, anh của ông ; sau đó là các ông Gia-cô-bê, Gio-an, Phi-líp-phê, Bât-lô-mê-ô, Mát-thêu, Tô-ma, Gia-cô-bê con ông An-phê, Si-môn biệt danh là Quá Khích, Giu-đa con ông Gia-cô-bê, và Giu-đa Ít-ca-ri-ô-t, người đã trở thành kẻ phản bội.

Đức Giê-su đi xuống cùng với các ông, Người dừng lại ở một chỗ đất bằng. Tại đó, đông đảo môn đệ của Người, và đoàn lũ dân chúng từ khắp miền Giu-đê, Giê-ru-sa-lem, cũng như từ miền duyên hải Tia và Xi-đôn đến để nghe Người giảng và để được chữa lành bệnh tật. Những kẻ bị các thần ô uế quấy nhiễu cũng được chữa lành. Tất cả đám đông tìm cách sờ vào Người, vì có một năng lực tự nơi Người phát ra, chữa lành hết mọi người.

** Tv. 144, 8-9*

Chúa nhân ái và từ bi,

chậm bất bình và giàu ân sủng.
Chúa hảo tâm với hết mọi loài
và từ bi
với mọi công cuộc của Chúa.

*Một đêm trắng cầu nguyện
Ngài nói gì cùng Cha
Những toan tính lo xa
Cho Danh Cha cả sáng*

*Có lẽ đêm quá ngắn
Cho sứ vụ Cha trao
Mặc cho gió lao xao
Ngài đào sâu thánh ý*

*Trời vừa tờ mờ sáng
Ngài chọn lấy mười hai
Như những kẻ được sai
Đi mở mang Nước Chúa*

*Trong bí tích rửa tội
Ngài vẫy gọi mọi người
Thấp sáng tình yêu Chúa
Soi cho đời thấm tươi*

*Lo Nước Cha trị đến
Không phải của riêng ai
Đừng quá mê tiền tài
Bóng hình Chúa nhạt phai*

THỨ TƯ CN XXIII THƯỜNG

NIÊN - Lc. 6, 20-26

*“Phúc cho những kẻ nghèo khó,
khốn cho các người là kẻ giàu có”*

Đức Giê-su ngược mắt lên nhìn các môn đệ và nói : “Phúc cho anh em là những kẻ nghèo khó, vì Nước Thiên Chúa là của anh em. “Phúc cho anh em là những kẻ bây giờ đang phải đói, vì Thiên Chúa sẽ cho anh em được no lòng. “Phúc cho anh em là những kẻ bây giờ đang phải khóc, vì anh em sẽ được vui cười. “Phúc cho anh em khi vì Con Người mà bị người ta oán ghét, khai trừ, sỉ vả và bị xóa tên như người xâu xa. Ngày đó, anh em hãy vui mừng nhảy múa, vì này đây phần thưởng dành cho anh em ở trên trời thật lớn lao. Bởi lẽ các ngôn sứ cũng đã từng bị cha ông họ đối xử như thế.

“Nhưng khốn cho các người là những kẻ giàu có, vì các người đã được phần an ủi của mình rồi. “Khốn cho các người, bởi những kẻ bây giờ được no nê, vì các người sẽ phải đói. “Khốn cho các người, bởi những kẻ bây giờ đang được vui cười, vì các người sẽ phải sầu khổ khóc than. “Khốn cho các người khi được mọi người ca tụng, vì các ngôn sứ giả cũng đã từng được cha ông họ đối xử như thế.

*“Phúc thay cho các con
Là những người nghèo khó”
Chúa sẽ không quên họ
Khi trọn bước đường trần*

*Kẻ nghèo được chúc phúc
Không phải vì họ nghèo
Nhưng nghèo để nghe theo
Những lời dạy của Chúa*

*Cuộc sống trên đời này
Họ thua đi tất cả
Chìm đắm nỗi xót xa
Họ tìm về Thiên Chúa*

*“Khốn thay cho các người
Là những người giàu có”
Chúa sẽ không nhìn họ
Khi đứng trước ngai tòa*

*Kẻ giàu là vô phúc
Không phải vì họ giàu
Nhưng giàu quên đời sau
Tiền bạc là chúa tể*

*Họ đi tìm danh vọng
Tiền của với cao sang
Hình ảnh Chúa phai mờ
Giữa một đời vinh quang*

*Xin Chúa cho chúng ta
Giàu sang hay khó nghèo
Lời Chúa lắng nghe theo
Đạt hạnh phúc muôn đời...*

THỨ NĂM CN XXIII
THƯỜNG NIÊN - Lc. 6, 27-38
“Các con muốn người ta làm gì cho mình, các con hãy làm cho người ta như thế”

“Thầy nói với anh em là những người đang nghe Thầy nói đây : hãy yêu kẻ thù và làm ơn cho kẻ ghét anh em, hãy chúc lành cho kẻ nguyện rửa anh em và cầu nguyện cho kẻ vu khống anh em. Ai vả má bên này, thì hãy gơ cả má bên kia nữa. Ai đoạt áo ngoài của anh, thì cũng đừng cản nó lấy áo trong. Ai xin, thì hãy cho, ai lấy cái gì của anh, thì đừng đòi lại. Anh em muốn người ta làm gì cho mình, thì cũng hãy làm cho người ta như vậy. Nếu anh em yêu thương kẻ yêu thương mình, thì có gì là ân với nghĩa ? Ngay cả người tội lỗi cũng yêu thương kẻ yêu thương họ. Và nếu anh em làm ơn cho kẻ làm ơn cho mình, thì còn gì là ân với nghĩa ? Ngay cả người tội lỗi cũng làm như thế. Nếu anh em cho vay mà hy vọng đòi lại được, thì còn gì là ân với nghĩa ? Cả người tội lỗi cũng cho kẻ tội lỗi vay mượn để được trả lại sòng phẳng. Trái lại, anh em hãy yêu kẻ thù, hãy làm ơn và cho vay mà chẳng hề hy vọng được đền trả. Như vậy, phần thưởng dành cho anh em sẽ lớn lao, và anh em sẽ là con Đấng Tối Cao, vì Người vẫn nhân hậu với cả phường vô ân và quân độc ác.

“Anh em hãy có lòng nhân từ, như Cha anh em là Đấng nhân từ. Anh em đừng

xét đoán, thì anh em sẽ không bị Thiên Chúa xét đoán. Anh em đừng lên án, thì sẽ không bị Thiên Chúa lên án. Anh em hãy tha thứ, thì sẽ được Thiên Chúa thứ tha. Anh em hãy cho, thì sẽ được Thiên Chúa cho lại. Người sẽ đong cho anh em đấu đủ lượng đã dần, đã lác và đầy tràn, mà đổ vào vạt áo anh em. Vì anh em đong bằng đấu nào, thì Thiên Chúa sẽ đong lại cho anh em bằng đấu ấy.”

*Có giới hạn nào cho tình yêu !
Khi nhìn lên Chúa treo thập giá
Tình yêu cho đi là tất cả
Là người theo Chúa ta biết không ?*

*Ta biết chứ ! Nhưng sao khó quá
“Ai vả má này – Gơ má kia
Ai lấy của con đừng đòi lại”
Chúa ôi ! Dạy con biết sẽ chia*

*Với sức người con khó làm được
Nhưng với Ngài nhuộm thấm hồng ân
Con vươn cao hơn kẻ tội nhân
Biết yêu thương ngay cả kẻ thù*

*Và con biết nếu lòng thương xót
Ngày mai kia được Chúa xót thương
“Cứ làm ơn – Cứ cho vay mượn”
Ngân hàng đời con chốn thiên đường*

*Những biện giải luận lý người trần
Kim hãm ta trong vòng ích kỷ
Đâu có giới hạn cho tình yêu
Trả nợ tình yêu không sánh ví*

THỨ SÁU CN XXIII THƯỜNG

NIÊN - Lc. 6, 39-42

“Người mù có thể dẫn người mù được chăng?”

Đức Giê-su còn kể cho môn đệ dụ ngôn này : “Mù mà lại dắt mù được sao ? lẽ nào cả hai lại không sa xuống hố ? Học trò không hơn thầy, có học hết chữ cũng chỉ bằng thầy mà thôi. Sao anh thấy cái rác trong con mắt của người anh em, mà cái xà trong con mắt của chính mình thì lại không để ý tới ? Sao anh lại có thể nói với người anh em : ‘Này anh, hãy để tôi lấy cái rác trong con mắt anh ra’, trong khi chính mình lại không thấy cái xà trong con mắt của mình ? Hỡi kẻ đạo đức giả ! Lấy cái xà ra khỏi mắt người trước đã, rồi sẽ thấy rõ, để lấy cái rác trong con mắt người anh em !

** Tv. 15, 7-8, 11*

Tôi chúc tụng Chúa
vì đã ban cho tôi lời khuyên bảo,
đó là điều lòng tôi tự nhủ,
cả những lúc đêm khuya.
Tôi luôn luôn đặt Chúa
ở trước mặt tôi,
vì Chúa ngự bên hữu tôi,
tôi sẽ không nao núng.

Chúa sẽ chỉ cho tôi

biết đường lối trường sinh,
sự no đầy hoan hỷ ở trước thiên nhan,
sự khoái lạc bên tay hữu Chúa
tối muôn muôn đời.

*Ta vẫn thấy người bao điều xấu
Mắt thường đâu thấy lấm lổ ta
Đầu lòng ta bao điều gian dối
Mấy ai nhìn lại trước chiếu tà*

*Có phải chăng mồm mống kiêu ngạo
Hay đây men biệt phái giả hình
Hồn tôi ơi nhìn lại chính mình
Để thấy ta cần nhiều tha thứ*

*Hãy câm lặng khi muốn phê phán
Hãy hét to khi muốn ngợi ca
Hãy mang vào cặp kính vị tha
Hãy đốt nến soi rõ lòng mình*

*Ai đã cho ta chức quan tòa ?
Khi chính đời ta là bị cáo !
Hãy tha thứ sẽ nhận thứ tha
Trần thế nấy đâu ai hoàn hảo*

*Xin Chúa cho con đức khiêm nhường
Cả đời thực thi nghĩa yêu thương
Sẽ quên hết anh em gian dối
Tận đáy lòng tỏa chút dư hương*

THỨ BẢY CN XXIII

THƯỜNG NIÊN - Lc. 6, 43-49

*"Tại sao các con gọi Thầy: Lạy Chúa,
lạy Chúa mà không thi hành
điều Thầy dạy bảo"*

"Không có cây nào tốt mà lại sinh quả xấu, cũng chẳng có cây nào xấu mà lại sinh quả tốt. Thật vậy, xem quả thì biết cây. Ở bụi gai, làm sao bẻ được vả, trong bụi rậm làm gì hái được nho ! Người tốt thì lấy ra cái tốt từ kho tàng tốt của lòng mình ; kẻ xấu thì lấy ra cái xấu từ kho tàng xấu. Vì lòng có đầy, miệng mới nói ra.

"Tại sao anh em gọi Thầy : "Lạy Chúa ! Lạy Chúa !", mà anh em không làm điều Thầy dạy ?

"Ai đến với Thầy, và nghe những lời Thầy dạy mà đem ra thực hành, thì Thầy sẽ chỉ cho anh biết người ấy ví được như ai. Người ấy ví được như một người khi xây nhà, đã cuốc, đã đào sâu và đặt nền móng trên đá. Nước lụt dâng lên, dòng sông có ùa vào nhà, thì cũng không lay chuyển nổi, vì nhà đã xây vững chắc. Còn ai nghe mà không thực hành, thì ví được như người xây nhà ngay mặt đất, không nền móng. Nước sông ùa vào, nhà sụp đổ ngay và bị phá hủy tan tành."

** Tv. 115, 12-13*

Tôi lấy gì dâng lại cho Chúa,

để đền đáp

những điều Ngài ban tặng cho tôi.

Tôi sẽ lãnh chén cứu độ,

và tôi sẽ kêu cầu danh Chúa.

"Đức tin không việc làm – Đức tin chết"

Từ thuở bé mang danh Ki-tô hữu

Đã có chẳng hình Chúa ở trong ta ?

Hay thời gian biến Ngài thành ung bướu

Hằng ngày miệng ta vẫn kêu : Lạy Chúa

Nhưng điều Ngài dạy ta đã không làm

Hãy vươn lên mau thoát khỏi xác phàm

Để từ đây thực thi Lời Ngài phán

Tâm hồn tốt việc làm ta mới tốt

Lòng quỷ dữ chỉ mang lại xấu xa

"Vì lòng đầy dẫy miệng mới tuôn ra"

Xin Ngài đến thanh tẩy lòng tinh sạch

Ta hãy xây nền móng cho niềm tin

Bằng phiến đá thi hành điều công chính

Vì dòng đời chảy xiết những đam mê

Hãy dựng xây một niềm tin kiên định

Lời Chúa vẫn theo ta bao ngày tháng

Hãy nắm chặt và cố gắng thực thi

Đấu cuộc đời nhiều sóng to gió lớn

Có Chúa trong ta – Ta có lo gì !

THỨ HAI CN XXIV THƯỜNG

NIÊN – LC. 7, 1-10

*"Cả trong dân Israel, Ta cũng chẳng
thấy lòng tin mạnh mẽ như vậy!"*

Sau khi đã nói hết những lời ấy cho dân chúng nghe, Đức Giê-su vào thành Ca-phác-na-um. Một viên đại đội trưởng kia có người nô lệ bệnh nặng gần chết. Ông ta yêu quý người ấy lắm. Khi nghe đồn về Đức Giê-su, ông cho mấy kỳ mục của người Do-thái đi xin Người đến cứu sống người nô lệ của ông.

Họ đến gặp Đức Giê-su và khẩn khoản nài xin Người rằng : "Thưa Ngài, ông ấy đáng được Ngài làm ơn cho. Vì ông quý mến dân ta. Và lại chính ông đã xây cất hội đường cho chúng ta." Đức Giê-su liền đi với họ. Khi Người còn cách nhà viên sĩ quan không bao xa, thì ông này cho bạn hữu ra nói với Người : "Thưa Ngài, không dám phiền Ngài quá như vậy, vì tôi không đáng rước Ngài vào nhà tôi. Cũng vì thế, tôi không nghĩ mình xứng đáng đến gặp Ngài. Nhưng xin Ngài cứ nói một lời, thì đây tớ tôi được khỏi bệnh. Vì chính tôi đây, tuy dưới quyền kẻ khác, tôi cũng có lính tráng dưới quyền tôi. Tôi bảo người này : 'Đi !' là nó đi ; bảo người kia : 'Đến !' là nó đến ; và bảo người nô lệ của tôi : 'Làm cái này !' là nó làm." Nghe vậy, Đức Giê-su thán phục ông ta, Người quay lại nói với đám đông đang theo Người

rằng : "Tôi nói cho các ông hay : ngay cả trong dân Ít-ra-en, tôi cũng chưa thấy một người nào có lòng tin mạnh như thế." Về đến nhà, những người đã được sai đi thấy người nô lệ đã khỏi hẳn.

*Ta có tin tình Chúa mến thương ta
Từ khi sinh ra cho đến tuổi già
Dấu cuộc đời nhiều khi cay đắng
Phải chăng là nốt trầm của tình ca*

*Cứ vững tin vào tình yêu Thiên Chúa
Có bao giờ người mẹ bỏ con thơ
Dấu cuộc đời nhiều lúc ngỡ bơ vơ
Tình Ngài vẫn theo ta từ xa đó*

*Ta có nhớ từ xa Chúa chữa bệnh
Cho đây tớ một viên đại đội trưởng
Người Do-thái cứ ngỡ là mộng tưởng
Nhưng sự thật quyền năng Chúa vô cùng*

*Chờ chi nữa - Hãy vững chắc niềm tin
Chỉ niềm tin cho ta con đường sống
Dấu cuộc đời theo Chúa nhiều vu khống
Cứ vững tin Thiên Chúa luôn ở cùng*

*Ta sợ gì nếu đời ta có Chúa
Ta lo gì tay Chúa đang chờ che
Đừng bao giờ
nghĩ Chúa không lắng nghe
Tiếng thì thầm than van của ta nhé*

THỨ BA CN XXIV THƯỜNG

NIÊN - Lc. 7, 11-17

"*Hỡi thanh niên,*

Ta truyền cho người trỗi dậy"

Sau đó, Đức Giê-su đi đến thành kia gọi là Na-in, có các môn đệ và một đám rất đông cùng đi với Người. Đức Giê-su đến gần cửa thành đang lúc người ta khiêng một người chết đi chôn, người này là con trai duy nhất, và mẹ anh ta lại là một bà góa. Có một đám đông trong thành cùng đi với bà. Trông thấy bà, Chúa chạnh lòng thương và nói : " Bà đừng khóc nữa !" Rồi Người lại gần, sờ vào quan tài. Các người khiêng dừng lại. Đức Giê-su nói : "Này người thanh niên, tôi bảo anh : hãy trỗi dậy !" Người chết liền ngồi lên và bắt đầu nói. Đức Giê-su trao anh ta cho bà mẹ. Mọi người đều kinh sợ và tôn vinh Thiên Chúa rằng : "Một vị ngôn sứ vĩ đại đã xuất hiện giữa chúng ta, và Thiên Chúa đã xuất hiện giữa chúng ta, và Thiên Chúa đã viếng thăm dân Người." Lời này về Đức Giê-su được loan truyền khắp cả miền Giu-đê và vùng lân cận.

** Tv. 99, 3*

Hãy biết rằng

Chúa là Thiên Chúa,

chính Người đã tạo tác thân ta

và ta thuộc quyền sở hữu của Người.

Ta là dân tộc,

là đoàn chiên Chúa chăn nuôi.

Giọt nước mắt lăn dài của bà góa

Đám người đưa

sầu thảm với cảm thông

Tình thương Chúa

cháy mạnh hơn dòng sông

Động lòng thương

Ngài bảo: Đừng khóc nữa

"Này thanh niên ! Ta bảo: Hãy trỗi dậy"

Ngài trả lại bà góa người con yêu

Để mọi người thấy Ngài là Thiên Chúa

Một Thiên Chúa

nhân hậu mến thương nhiều

Ta giống Ngài khi tỏ hiện tình yêu

Anh em đó đang chờ ta tha thứ

Hãy thương yêu và quên đi quá khứ

Trong hiện tại hãy rộng mở con tim

Nhiều khi ta vẫn nhìn nhưng không thấy

Nỗi mất mát tha nhân cần an ủi

Tiền bạc cao sang sẽ là cát bụi

Chia sẻ cho nhau vinh phúc muôn đời

Cuộc đời ta sẽ cảm thấy tuyệt vời

Khi biết cho đi trong từng ngày sống

Giữ cho ta là kho tàng trống rỗng

Hồn tôi ơi chớ chạy tìm số không !

**THỨ TƯ CN XXIV THƯỜNG
NIÊN - Lc. 7, 31-35**

*"Ta lấy ai để ví các người thời nay,
hay là cho họ giống người nào?"*

"Vậy tôi phải ví thế hệ này với ai ? Họ giống ai ? Họ giống như lũ trẻ ngồi ngoài chợ gọi nhau mà nói : 'Tụi tôi thổi sáo cho các anh, mà các anh không nhảy múa ; tụi tôi hát bài đưa đám, mà các anh không khóc than.'

"Thật vậy, ông Gio-an Tầy Giã đến, không ăn bánh, không uống rượu, thì các ông bảo : 'Ông ta bị quỷ ám.' Con Người đến, cũng ăn cũng uống như ai, thì các ông lại bảo : 'Đây là tay ăn nhậu, bạn bè với quân thu thuế và phường tội lỗi.' Nhưng Đức Khôn Ngoan đã được tất cả con cái mình biện minh cho."

** Tv. 110, 5-6*

Chúa đã ban lương thực
cho những ai tôn sợ Người,
cho tới muôn đời
Người vẫn nhớ lời mình ước.
Chúa tỏ cho dân Người thấy
công cuộc quyền năng của Người,
hầu ban cho họ
được phần sản nghiệp của chư dân.

** Tv. 35, 8*

Oi Thiên Chúa,
cao quý thay ân sủng của Ngài.

Con người ta tìm nương tựa
trong bóng cánh của Ngài.

*Có những kẻ chỉ ngồi phê phán
Không hành động không nhấc cánh tay
Đâu phải để dựng xây chính đáng
Chỉ góp phần thêm nổi chua cay*

*Thánh Gioan đến cử rượu ăn chay
Họ đã bảo: "Ông ấy điên khùng"
Chúa Giê-su ăn uống như thường
Họ lại bảo: "Người mê ăn uống"*

*Hồn tôi ơi nhìn kỹ chưa nào
Chớ lạc vào u mê trần thế
Hãy cố tìm thánh ý trên cao
Mau bước chân kéo đời hoang phế*

*Ta cứ mong Chúa phải thực hiện
Chương trình của Ngài theo ý ta
Nếu không đúng như lòng mong ước
Ta sẽ tìm thoát thác chia xa !*

*Lạy Chúa - Cho hồn con rộng mở
Biết sống hòa hợp với mọi người
Biết nắm tay say khướt tiếng cười
Biết chia sẻ ủi an cay đắng*

*Lạy Chúa Thánh Thần - Nguồn Chân Lý
Soi lối con biết nhìn thánh ý
Đầu người đời trách cứ chê khen
Sống theo Ngài lòng con hoan hỷ*

THỨ NĂM CN XXIV
THƯỜNG NIÊN - Lc. 7, 36-50
*"Tội bà rất nhiều mà đã được tha rồi,
vì bà đã yêu mến nhiều"*

Có người thuộc nhóm Pha-ri-sêu mời Đức Giê-su dùng bữa với mình. Đức Giê-su đến nhà người Pha-ri-sêu ấy và vào bàn ăn. Bỗng một phụ nữ vốn là người tội lỗi trong thành, biết được Người dùng bữa tại nhà ông Pha-ri-sêu, liền đem theo một bình bạch ngọc đựng dầu thơm. Chị đứng đằng sau, sát chân Người mà khóc, lấy nước mắt mà tưới ướt chân Người. Chị lấy tóc mình mà lau, rồi hôn chân Người và lấy đầu thơm mà đổ lên.

Rồi quay lại phía người phụ nữ, Người nói với ông Si-môn : "Ông thấy người phụ nữ này chứ ? Tôi vào nhà ông : nước lã, ông cũng không đổ lên chân tôi, còn chị ấy đã lấy nước mắt tưới ướt chân tôi, rồi lấy tóc mình mà lau. Ông đã chẳng hôn tôi một cái, còn chị ấy từ lúc vào đây, đã không ngừng hôn chân tôi. Dầu ô-liu, ông cũng không đổ lên đầu tôi, còn chị ấy thì lấy đầu thơm mà đổ lên chân tôi. Vì thế, tôi nói cho ông hay : tội của chị rất nhiều, nhưng đã được tha, bằng cố là chị đã yêu mến nhiều. Còn ai được tha ít thì yêu mến ít." Rồi Đức Giê-su nói với người phụ nữ : "Tội của chị đã được tha rồi." Bấy giờ những người đồng bàn liền nghi bụng : "Ông này là ai mà lại tha được tội ?" Nhưng Đức Giê-su nói với người phụ nữ

: "Lòng tin của chị đã cứu chị. Chị hãy đi bình an."

*Trót mang phận con người
Có ai không tội lỗi
Nhưng mấy người thống hối
Tìm về cõi thứ tha*

*Tình Chúa quá bao la
Dẫu tội ta biết mấy
Con tìm Chúa chan hòa
Lẽ nào hồn không thấy*

*Hãy can đảm bước lên
Trong khiêm cung quỳ gối
Người đàn bà tội lỗi
Lãnh nhận ơn thứ tha*

*Bà đã yêu mến nhiều
Đón nhận tình tha thứ
Chúa không hề trách cứ
Người thống hối ăn năn*

*Đừng để hồn xơ cứng
Chai lì trong vũng tội
Chúa vẫn chờ ta đó
Dẫu ta luôn phản bội*

*Hãy trở về bạn nhé
Vượt ngăn trở khó khăn
Tắm nước mắt ăn năn
Tội lỗi thành ân phúc*

THỨ SÁU CN XXIV THƯỜNG

NIÊN - Lc. 8, 1-3

"Các bà lấy của riêng giúp đỡ các ngài"

Sau đó, Đức Giê-su rảo qua các thành phố, làng mạc, rao giảng và loan báo Tin Mừng Nước Thiên Chúa. Cùng đi với Người, có Nhóm Mười Hai và mấy người phụ nữ đã được Người trừ quỷ và chữa bệnh. Đó là bà Ma-ri-a gọi là Ma-ri-a Mác-đa-la, người đã được giải thoát khỏi bảy quỷ, bà Gio-an-na, vợ ông Khu-da quản lý của vua Hê-rô-đê, bà Su-san-na và nhiều bà khác nữa. Các bà này đã lấy của cải mình mà giúp đỡ Đức Giê-su và các môn đệ.

* Tv. 48, 17-18

Đừng e ngại
khi thấy ai giàu có,
khi thấy tài sản nhà họ gia tăng :
bởi lúc lâm chung,
họ chẳng mang theo gì hết,
và tài sản cũng không
cùng họ chui xuống nấm mồ.

* Tv. 16, 8b.15

Xin che chở tôi
trong bóng cánh Ngài.
Phần tôi,
nhờ công chính,

sẽ được thấy thiên nhan,
khi thức giấc,
tôi no thỏa nhìn chân dung Chúa.

*Tôi biết nói gì đây
Mang trái tim người mẹ
Các bà đi theo Chúa
Đau thương cùng chia sẻ*

*Ai đứng trên đồi cao
Nhìn thấy Chúa Giê-su
Trút hơi thở cuối cùng
Đoạn kết một tình yêu*

*Ai đến mở sáng sớm
Gặp Chúa đã hiện ra
Chỉ tình mến thiết tha
Mới thấy Ngài sống lại*

*Này em có biết không
Các bà lấy của riêng
Giúp các ngài rao giảng
Một tình mến thiêng liêng*

*Lẽ nào ngày hôm nay
Em không là phụ nữ
Hay để Ngài trách cứ
Người mẹ trái tim khô*

*Em hãy chỉ cho Ngài
Con tim đang rộng mở
Để tình yêu đưa nở
Tươi sáng giữa trần gian*

THỨ BẢY CN XXIV THƯỜNG

NIÊN - Lc. 8, 4-15

*"Hạt rơi trong đất tốt, là những người
giữ lấy Lời và nhờ kiên nhẫn, họ sinh
được hoa trái"*

Người ta tụ họp đông đảo. Từ khắp các thành thị, người ta kéo đến cùng Đức Giê-su. Bấy giờ Người dùng dụ ngôn mà nói rằng :

"Người gieo giống đi ra gieo hạt giống của mình. Trong khi người ấy gieo, thì có hạt rơi xuống vệ đường, người ta giẫm lên và chim trời ăn mất. Hạt khác rơi trên đá, và khi mọc lên, lại héo đi vì thiếu ẩm ướt. Có hạt rơi vào giữa bụi gai, gai cùng mọc lên, làm nó chết nghẹt. Có hạt lại rơi nhằm đất tốt, và khi mọc lên, nó sinh hoa kết quả gấp trăm." Nói xong, Người hô lên rằng : "Ai có tai nghe thì nghe."

Các môn đệ hỏi Người dụ ngôn ấy có ý nghĩa gì. Người đáp : "Anh em thì được ơn hiểu biết các mầu nhiệm Nước Thiên Chúa ; còn với kẻ khác thì phải dùng dụ ngôn để chúng nhìn mà không nhìn, nghe mà không hiểu.

"Đây là ý nghĩa dụ ngôn : Hạt giống là lời Thiên Chúa. Những kẻ ở bên vệ đường là những kẻ đã nghe nhưng rồi quý đến cất Lời ra khỏi lòng họ, kẻ họ tin mà được cứu độ. Còn những kẻ ở trên đá là những kẻ khi nghe thì vui vẻ tiếp nhận Lời, nhưng họ không có rễ. Họ tin nhất thời, và khi gặp thử thách, họ bỏ cuộc. Hạt rơi vào bụi gai : đó là những kẻ nghe, nhưng dọc đường bị những nỗi lo

lắng và vinh hoa phú quý cùng những khoái lạc cuộc đời làm cho chết ngộp và không đạt tới mức trưởng thành. Hạt rơi vào đất tốt : đó là những kẻ nghe Lời với tâm lòng cao thượng và quảng đại, rồi nắm giữ và nhờ kiên trì mà sinh hoa kết quả.

*Có những người vẫn xưng mình có đạo
Nhưng nhà Chúa như hải đảo xa xôi
Tiếng kinh cầu lịm chết trên đôi môi
Lòng nhân ái tựa như người mất bóng*

*Có những người lễ lớn luôn có mặt
Nhưng Chúa nhật-lễ thường tìm không thấy
Dành thời giờ cho của cải thú vui
Tâm hồn họ chết ngạt trong phe phẩy*

*Có những người tự hào trong cuộc sống
Tay tràng hạt siêng năng từng thánh lễ
Giữa chợ đời thua ai nào có để
Lòng bác ái phải chẳng là phí phạm !*

*Có những người mảnh đời là đất tốt
Nghe Lời Chúa họ ghi khắc trong tim
Dấu cuộc đời tím ngắt một màu sim
Vẫn trung kiên thờ Chúa bao tháng ngày*

*Cầu cho anh, cho em và cho tôi
Luôn vun xới tâm hồn cho mầu mỡ
Để tháng năm Lời Chúa luôn triển nở
Ngàn bông lúa ngày mai tiến dâng Ngài*

THỨ HAI CN XXV THƯỜNG

NIÊN - Lc. 8, 16-18

“Đặt đèn trên giá đèn,
để những ai đi vào đều thấy sự sáng”

“Chẳng có ai đốt đèn, rồi lấy hũ che đi hoặc đặt dưới gầm giường, nhưng đặt trên đế, để những ai đi vào thì nhìn thấy ánh sáng. Vì chẳng có gì bí ẩn mà lại không trở nên hiển hiện, chẳng có gì che giấu mà người ta lại không biết và không bị đưa ra ánh sáng. Vậy hãy để ý tới cách thức anh em nghe. Vì ai đã có, thì được cho thêm ; còn ai không có, thì ngay cái họ tưởng là có, cũng sẽ bị lấy mất.”

* Tv. 118, 16-18

Chúa đã ban bố các huấn lệnh,
để chúng tôi được tuân giữ
hết sức ân cần.
Nguyện cho đường nẻo tôi vững chắc,
để tuân giữ thánh chỉ của Chúa.

* Tv. 112, 7-8, 1a

Người nâng cao kẻ túng thiếu
từ chỗ bụi tro,
và cất nhắc bạn cơ bần
từ nơi phân thổ,
hầu cho họ ngồi
với những bậc quân vương,
với những bậc quân vương
của dân Người.

Hãy ngợi khen Chúa,
Đấng nâng cao kẻ túng thiếu.

Chúa là nguồn ánh sáng
Soi lối cho đời con
Đường trần lấm lối mòn
Ngài dẫn con ngày tháng

Hãy nhìn Ngài trên cao
Trên đỉnh Can-vê đỏ
Bầu trời khóc sẫm màu
Ánh sáng Ngài chiếu sáng

Người ơi xin nhận lấy
Ánh sáng ngày rửa tội
Soi chiếu cho đời thấy
Niềm vui chó tất vợi

Mỗi người hãy thấp lên
Ánh sáng của đời mình
Dấu chỉ còn leo loét
Thay vọn tiếng cầu kinh

Hải đăng chỉ có ích
Khi chúng ở trên cao
Giữa ngàn sóng thét gào
Nhìn chúng thuyền vượt sóng

Đời con xin là nền
Một ngọn nến trên cao
Ngày tháng quyết tiêu hao
Cho Danh Cha cả sáng

THỨ BA CN XXV THƯỜNG

NIÊN - Lc. 8, 19-21

*“Mẹ và anh em Ta
là những người nghe Lời Chúa
và đem ra thực hành”*

Mẹ và anh em Đức Giê-su đến gặp Người, mà không làm sao lại gần được, vì dân chúng quá đông. Người ta báo cho Người biết : “Thưa Thầy, có mẹ và anh em Thầy đang đứng ngoài kia, muốn gặp Thầy.” Người đáp lại : “Mẹ tôi và anh em tôi, chính là những ai nghe lời Thiên Chúa và đem ra thực hành.”

** Tv. 118, 1, 27, 30, 34,
35, 44*

Phúc đức những ai đường lối tinh toàn, họ tiến thân trong luật pháp của Chúa.

Xin cho tôi am hiểu đường lối huấn lệnh của Chúa, để tôi suy gẫm các điều kỳ diệu của Ngài.

Tôi đã chọn con đường chân lý, tôi quyết tâm theo các thánh chỉ của Ngài.

Xin dạy tôi, để tôi vâng theo luật pháp của Ngài, và để tôi hết lòng vâng theo luật đó.

Xin hướng dẫn tôi vào đường lối chỉ thị Ngài, vì chính trong đường lối này tôi sung sướng.

Tôi sẽ tuân giữ luật pháp Chúa luôn luôn, cho tới muôn ngàn đời và mãi mãi.

*Chúng ta thuộc về Chúa
Không phải bằng danh xưng
Nhưng là với Tin Mừng
Ta thi hành mau mắn*

*Ki-tô hữu hôm nay
Không chỉ còn đơn giản
Chúa nhật tới nhà thờ
Những lời kinh tối sáng*

*Nhưng là biết lắng nghe
Thực hành Lời Thiên Chúa
Hoa trái của Lời Ngài
Chớ để cho tàn úa*

*Hoa trái những yêu thương
Phục vụ trong bác ái
Nếu đời nhiều khổ ải
Biết ai là anh em*

*Chính Mẹ hơn ai hết
Xin vâng suốt cuộc đời
Để chu toàn thánh ý
Niềm tin Mẹ tuyệt vời*

*Xin Mẹ hãy giúp con
Lắng nghe và thực hành
Lời Chúa đậm nét son
Xin mãi mãi trung thành*

THỨ TƯ CN XXV THƯỜNG

NIÊN - Lc. 9, 1-6

*“Ngài sai các ông đi rao giảng nước
Thiên Chúa và chữa lành bệnh nhân”*

Đức Giê-su tập hợp Nhóm Mười Hai lại, ban cho các ông năng lực và quyền phép để trừ mọi thứ quỷ và chữa các bệnh tật. Người sai các ông đi rao giảng Nước Thiên Chúa và chữa lành bệnh nhân. Người nói : “Anh em đừng mang gì đi đường, đừng mang gậy, bao bì, lương thực, tiền bạc, cũng đừng có hai áo. Khi anh em vào bất cứ nhà nào, thì ở lại đó và cũng từ đó mà ra đi. Hễ người ta không đón tiếp anh em, thì đi ra khỏi thành, anh em hãy giữ bụi chân để tỏ ý phản đối họ.” Các ông ra đi, rảo qua các làng mạc loan báo Tin Mừng và chữa bệnh khắp nơi.

** Tv. 13, 21*

Chúa trừng phạt,
rồi lại tha thứ.

Chúa đẩy xuống âm phủ,
rồi lại đem ra ;
và không một ai thoát khỏi tay Chúa.

Hãy ngắm nhìn
những việc Chúa làm cho chúng ta,

hãy tuyên xưng Người
với lòng cung kính và run sợ,
hãy suy tôn vua muôn đời
trong những việc làm của các người.

*Truyền giáo đâu phải của riêng ai
Người gọi ta là Ki-tô hữu
Lệnh lên đường nặng gánh hai vai
Làm chi rạng Danh Ngài vĩnh cửu ?*

*Hãy cất bước dẫu trời chưa sáng
Không mang cơm bánh với bạc tiền
Không gậy không túi không hai áo
Loan báo Tin Mừng vẫn ưu tiên*

*Truyền giáo phải chẳng được sai đi ?
Sai đi làm chứng cho một người
Sinh ra và sống trong nghèo khó
Chết khô tro bụi giữa tiếng cười*

*Đẹp thay chứng từ người truyền giáo
Mộc mạc đơn sơ với khó nghèo
Biết bao người nghèo cần loan báo
Tin Mừng còn đó nổi cheo leo*

*Hãy ra đi ra khỏi lòng mình
Trút bỏ những dính bén trần gian
Ta nhẹ bước trên đường rao giảng
Chứng tá cho Ngài hết tâm can*

THỨ NĂM CN XXV THƯỜNG

NIÊN - Lc. 9, 7-9

*“Ông này là ai mà ta nghe các điều lạ
lùng đến thế – Rồi vua tìm cách gặp
Ngài”*

Tiểu vương Hê-rô-đê nghe biết tất cả những gì đã xảy ra, thì phân vân lắm. Thật vậy, có kẻ nói : “Đó là ông Gio-an từ cõi chết trở lại.” Kẻ khác nói : “Ông Ê-li-a xuất hiện đây !” Kẻ khác nữa lại nói : “Đó là một ngôn sứ thời xưa sống lại.” Còn vua Hê-rô-đê thì nói : “Ông Gio-an, chính ta đã chém đầu rồi ! Vậy thì ông này là ai mà ta nghe đồn những chuyện như thế ?” Rồi vua tìm cách gặp Đức Giê-su.

** Tv. 89, 1, 14.17*

Xin cho chúng tôi
sớm được no phí
ân tình của Chúa,
để chúng tôi mừng rỡ hân hoan
trọn đời sống chúng tôi.
Xin cho chúng tôi
được hưởng ân sủng
Chúa là Thiên Chúa chúng tôi,
sự nghiệp tay chúng tôi làm ra,
xin Ngài củng cố,
xin Ngài củng cố

sự nghiệp tay chúng tôi làm ra.

Thân lạy Chúa,

Ngài là chỗ chúng tôi dung thân,

từ đời nọ trải qua đời kia.

*Hê-rô-đê nhìn việc Chúa đã làm
Ông ngạc nhiên điều lạ lùng đến thế
Nhưng chỉ là sợ lung tay vương đế
Đâu ích gì cho phần rỗi bản thân*

*Tôi có thể vẫn chỉ là vô ích
Đi nhà thờ với đầu óc trống không
Xác thân đó nhưng hồn vẫn chất chồng
Những lo toan ước mơ trần ngọc bích*

*Nghĩa gì đâu ngày tháng trong cuộc đời
Cứ chạy đua mãi miết tìm danh vọng
Quên đi mất đời ta tựa chiếc bóng
Ngày tháng qua đi thẩn chết gọi mời*

*Hãy nhìn chính ta hãy nhìn mọi người
Bao ơn lành Chúa đổ xuống trên ta
Mau chia sẻ tình bác ái vì tha
Để giờ Ngài đến vẫn reo tiếng cười*

*Chúa hiện diện
từng ngõ ngách cuộc đời
Có nhận ra không hồi trí lòng ta
Chúa vẫn chờ ta nơi người nghèo khó
Hãy dắt nhau về trình diện với Cha*

THỨ SÁU CN XXV THƯỜNG

NIÊN - Lc. 9, 18-22

“Thầy là Đấng Ki-tô của Thiên Chúa”

Hôm ấy, Đức Giê-su cầu nguyện một mình. Các môn đệ cũng ở đó với Người, và Người hỏi các ông rằng : “Dân chúng nói Thầy là ai ?” Các ông thưa : “Họ bảo Thầy là ông Gio-an Tẩy Giả, nhưng có kẻ lại bảo là ông Ê-li-a, kẻ khác lại cho là một trong các ngôn sứ ngày xưa đã sống lại.” Người lại hỏi : “Còn anh em, anh em bảo Thầy là ai ?” Ông Phê-rô thưa : “Thầy là Đấng Ki-tô của Thiên Chúa.” Nhưng Người nghiêm giọng truyền các ông không được nói điều ấy với ai.

Người còn nói : “Con Người phải chịu đau khổ nhiều, bị các kỳ mục, thượng tế cùng kinh sư loại bỏ, bị giết chết, và ngày thứ ba sẽ trỗi dậy.”

* Tv. 143, 1a.2abc, 3

Oi Đá Tảng của tôi,
chức tụng Chúa,
Chúa là tình thương
và là chiến lũy,
là Đấng phù trợ
và giải phóng tôi.
Chúa là khiên thuẫn,
là chỗ tôi nương thân.

Lạy Chúa,
nhân loại là chi

mà Chúa chăm nom,
con người là chi
mà Chúa thương nghĩ tới ?

*Tôi có nhận ra Ngài
Đức Ki-tô hôm nay
Nơi những người cùng khổ
Nhiều vạ gió tai bay*

*Đức Ki-tô hôm xưa
Thập giá vác trên vai
Giang tay Ngài chịu chết
Giữa sỉ nhục chề bai*

*Tôi tin Ngài bây giờ
Phải chăng là nối bước
Con đường Chúa đã đi
Nước mắt còn đầm ướt*

*Sống lại ngày thứ ba
Giọt nước mắt bây giờ
Là niềm vui chiến thắng
Khỏa lấp những mong chờ*

*Đức Ki-tô sống lại
Vẫn hiện diện quanh ta
Dấu cuộc sống bên ba
Hãy cố nhận ra Ngài*

*Đến với Ngài bạn nhé
Nơi những người thơ bé
Có lẽ đời lãng quên
Hồn ta chớ coi nhẹ*

THỨ BẢY CN XXV THƯỜNG

NIÊN - Lc. 9, 43-45

*“Con Người sắp bị nộp vào tay người
thế”*

Đang lúc mọi người còn ngỡ về tất cả các việc Đức Giê-su làm, Người nói với các môn đệ : “Phần anh em, hãy lắng tai nghe cho kỹ những lời sau đây : Con Người sắp bị nộp vào tay người đời.” Nhưng các ông không hiểu lời đó, vì đối với các ông, lời đó còn bí ẩn, đến nỗi các ông không nhận ra ý nghĩa. Nhưng các ông sợ không dám hỏi lại Người về lời ấy.

** Tv. 89, 12-13, 14.17*

Xin dạy chúng tôi
biết đêm thời giờ,
để chúng tôi luyện được
lòng trí khôn ngoan.
Lạy Chúa, xin trở lại,
chỗ còn để tới bao giờ ?
Xin tỏ lòng thương xót
tôi tớ của Ngài.

Xin cho chúng tôi
sớm được no phỉ
ân tình của Chúa,
để chúng tôi mừng rỡ hân hoan
trọn đời sống chúng tôi.
Xin cho chúng tôi
được hưởng ân sủng Chúa
là Thiên Chúa chúng tôi,

sự nghiệp tay chúng tôi làm ra,
xin Ngài củng cố,
xin Ngài củng cố
sự nghiệp tay chúng tôi làm ra.

*Ngày xưa người ta giết Chúa
Tay chân đóng vào thập giá
Bao tiếng sĩ nhục cười đùa
“Phải Chúa – Mau làm phép lạ !”*

*Trong khi trời đất cảm thông
Mặt trời sẽ chia lịm tắt
Không ai nhỏ giọt nước mắt
Ngài chết như kẻ tội nhân*

*Con Người đã chết thế sao !
Sĩ nhục đau thương trần trụi
Chúa chết cho ai đó nhỉ
Hỡi người trần gian cát bụi !*

*Ngày nay người ta giết Chúa
Không còn thập giá lưỡi gươm
Nhưng là chủ nghĩa khoa học
Tiến tài danh vọng áo cơm*

*Ngày nay Ngài chết cô đơn
Cho người vắng bóng nhà thờ
Âm thầm Ngài vẫn đợi chờ
Bước người tìm lối ăn năn*

*Hãy về với Chúa di anh
Em ơi mau hãy bước nhanh
Dấu ta tội tình biết mấy
Ăn năn tìm thấy lòng thanh...*

THỨ HAI CN XXVI THƯỜNG

NIÊN - Lc. 9, 46-50

*“Kẻ nào bé nhỏ nhất trong các con,
đó là người cao trọng nhất”*

Một câu hỏi chợt đến với các ông :
trong các ông, ai là người lớn nhất ? Đức
Giê-su biết điều các ông đang tự hỏi trong
lòng, liền đem một em nhỏ đặt bên cạnh
mình và nói với các ông : “Ai tiếp đón em
nhỏ này vì danh Thầy, là đón tiếp chính
Thầy ; và ai tiếp đón Thầy, là tiếp đón
Đấng đã sai Thầy. Thật vậy, ai là người
nhỏ nhất trong tất cả anh em, thì kẻ ấy là
người lớn nhất.”

Ông Gio-an lên tiếng nói : “Thưa
Thầy, chúng con thấy có người nhân danh
Thầy mà trừ quỷ. Chúng con đã cố ngăn
cản, vì người ấy không cùng với chúng con
đi theo Thầy.” Đức Giê-su bảo ông :
“Đừng ngăn cản người ta. Quả thật, ai
không chống lại chúng ta là ủng hộ
chúng ta !”

** Tv. 16, 1, 6*

Lạy Chúa,
xin nghe điều chính nghĩa của tôi,
xin để ý đến lời tôi kêu cứu,
lặng tai nghe tiếng tôi
thốt ra từ cặp môi chân thành !

Tôi kêu van Ngài,
bởi Ngài nhậm lời tôi,

lạy Chúa,
xin ghé tai về bên tôi,
xin nghe rõ tiếng tôi.

*Muôn đời
Chúa vẫn thương người bé nhỏ
Người thua cuộc
trong cuộc sống lao lung
Người suốt đời xã hội luôn ruồng bỏ
Đến trong họ ta thấy Chúa ở cùng*

*Đã sinh ra làm người và lớn lên
Ta cố chạy tìm vinh quang trần thế
Lắm tiền tài danh vọng
bước chênh vênh
Quên đi mất bao nhiêu lời kinh kệ*

*Phải chăng người lớn hơn là phục vụ
Ta làm gì nơi cuộc sống hôm nay
Khi bao kẻ trơ xương tẩm thân gầy
Ngay trước mắt trên đường ta xuống phố*

*Trở trâu thay bao lần ta vẫn nghĩ
Hỡi lòng thành xin khất lại ngày mai
Người nghèo đó hằng ngày vẫn còn mãi
Ngày tháng qua hồn bỗng hóa sạn chai*

*Hôm nay đây con xin Ngài thương đoái
Đim hồn con
trong biển nước yêu thương
Để tìm con khi qua mỗi bước đường
Nhìn thấy Ngài
nơi những người cùng khổ...*

THỨ BA CN XXVI THƯỜNG

NIÊN - Lc. 9, 51-56

*“Người cương quyết lên đường
đi Giê-ru- sa-lem”*

Khi đã tới ngày Đức Giê-su được rước lên trời, Người nhất quyết đi lên Giê-ru-sa-lem. Người sai mấy sứ giả đi trước. Họ lên đường và vào một làng người Sa-ma-ri để chuẩn bị cho Người đến. Nhưng dân làng không đón tiếp Người, vì Người đang đi về hướng Giê-ru-sa-lem. Thấy thế, hai môn đệ Người là ông Gia-cô-bê và ông Gio-an nói rằng : “Thưa Thầy, Thầy có muốn chúng con khiến lửa từ trời xuống thiêu hủy chúng nó không ?” Nhưng Đức Giê-su quay lại quở mắng các ông. Rồi Thầy trò đi sang làng khác.

** Tv. 87, 2-3*

Lạy Chúa
là Thiên Chúa của tôi,
ban ngày tôi kêu van,
ban đêm tôi than thở
trước thiên nhan Ngài.
Nguyện cho lời tôi cầu
thầu đến tai Chúa,
xin Chúa lắng tai nghe tiếng tôi kêu.

** Tv. 18, 9*

Lạy Chúa,
Giới răn Chúa

làm hoan lạc tâm can,
mệnh lệnh Chúa
sáng soi con mắt.

*Giê-ru-sa-lem – Ôi thành thánh
Có nghe chăng bước chân Ngài đến
Đầu hôm nay vạn tiếng tung hô
Ngày mai thái Ngài như rác rến*

*Chúa vẫn biết giờ Ngài gần đến
Khổ đau cộng cái chết tang thương
Đâu ngăn nổi tình Ngài thương mến
Quy tụ lại con cái tha phương*

*Không muốn kẻ gian ác phải chết
Ngài muốn họ ăn năn và sống
Đầu chính Ngài gục chết thương đau
Ôi tình Ngài bao la biển rộng*

*Thế mới hay chỉ có tình yêu
Ban cho người sức mạnh phi thường
Ta có yêu Ngài ? Hồn ta hồi !
Sao ta lại tránh né bi thương*

*Dạ con người còn lắm hận thù
Về với Ngài học cách thứ tha
Nếu Chúa không mở lượng hải hà
Nào có ai đứng vững được chẳng ?*

*Cho con nhuộm thấm tình yêu Chúa
Đầu biết theo Ngài là xót xa
Nhưng nhìn lại tình Ngài tha thứ
Con vui bước hát bài tình ca*

THỨ TƯ CN XXVI THƯỜNG

NIÊN - Lc. 9, 57-62

“Dù Thầy đi đâu, tôi xin theo Thầy”

Đang khi Thầy trò đi đường thì có kẻ thua Người rằng : “Thưa Thầy, Thầy đi đâu, tôi cũng xin đi theo.” Người trả lời : “Con chôn có hang, chim trời có tổ, nhưng Con Người không có chỗ tựa đầu.”

Đức Giê-su nói với một người khác : “Anh hãy theo tôi !” Người ấy thưa : “Thưa Thầy, xin cho phép tôi về chôn cất cha tôi trước đã.” Đức Giê-su bảo : “Cứ để kẻ chôn kẻ chết của họ. Còn anh, anh hãy đi loan báo Triều Đại Thiên Chúa.”

Một người khác lại nói : “Thưa Thầy, tôi xin theo Thầy, nhưng xin cho phép tôi từ biệt gia đình trước đã.” Đức Giê-su bảo : “Ai đã tra tay cầm cày mà còn ngoái lại đằng sau, thì không thích hợp với Nước Thiên Chúa.”

** Tv. 87, 14-15, 3a*

Phần tôi,
lạy Chúa,
tôi kêu lên Chúa,
và tự bình minh
lời nguyện của tôi sẽ tới tai Ngài.
Lạy Chúa,
nhân sao Chúa ghét bỏ linh hồn tôi,
nhân sao Chúa ẩn mặt xa khuất khỏi tôi ?

Lạy Chúa,
nguyện cho lời tôi cầu
thầu đến tai Chúa.

*“Dù Thầy đi đâu – Xin theo Thầy”
Lời ấy có nở trên môi tôi
Hay chỉ là dĩ vãng xa xôi
Của lớp người sống trong hoang tưởng*

*“Chôn cáo có hang – chim có tổ
Nhưng Con Người không chỗ gối đầu”
Phải chăng theo Chúa lắm u sầu
Nghèo hèn cơ cực sướng gì đâu !*

*Lời Ngài vang vọng : Hãy theo Ta
Ngài để ta tự do lựa chọn
Nhưng đã lựa chọn là hy sinh
Chọn Ngài hay xác thân hèn mọn*

*Theo Chúa là lao về phía trước
Không ngại ngừng sỏi đá gai chông
“Mặc cho kẻ chết chôn kẻ chết”
Chúa vẫn gọi ta bước tình hồng*

*Hãy chọn Thiên Chúa là tất cả
Hơn cả bạc vàng cả tình yêu
Vi đời người nào có đâu nhiều
Gắng sức đầu tư đời chứng tá*

THỨ NĂM CN XXVI
THƯỜNG NIÊN - Lc. 10, 1-12
“Lúa chín đầy đồng mà thợ gặt thì ít”

Sau đó, Chúa chỉ định bảy mươi hai người khác, và sai các ông cứ từng hai người một đi trước, vào tất cả các thành, các nơi mà chính Người sẽ đến. Người bảo các ông :

“Lúa chín đầy đồng mà thợ gặt lại ít. Vậy anh em hãy xin chủ mùa gặt sai thợ ra gặt lúa về. Anh em hãy ra đi. Nay Thầy sai anh em đi như chiên con đi vào giữa bầy sói. Đừng mang theo túi tiền, bao bì, giày dép. Cũng đừng chào hỏi ai dọc đường. Vào bất cứ nhà nào, trước tiên hãy nói : “Bình an cho nhà này !” Nếu ở đó, có ai đáng hưởng bình an, thì bình an của anh em sẽ ở lại với người ấy ; bằng không thì bình an đó sẽ trở lại với anh em. Hãy ở lại nhà ấy, và người ta cho ăn uống thức gì, thì anh em dùng thức đó, vì làm thợ thì đáng được trả công. Đừng đi hết nhà nọ đến nhà kia. Vào bất cứ thành nào mà được người ta tiếp đón, thì cứ ăn những gì người ta dọn cho anh em. Hãy chữa những người đau yếu trong thành, và nói với họ : “Triều Đại Thiên Chúa đã đến gần các ông.” Nhưng vào bất cứ thành nào mà người ta không tiếp đón, thì anh em ra các quảng trường mà nói : “Ngay cả bụi trong thành các ông dính chân chúng tôi, chúng tôi cũng xin giữ trả lại các ông. Tuy

nhien các ông phải biết điều này : Triều Đại Thiên Chúa đã đến gần.” Thầy nói cho anh em hay : trong ngày ấy, thành Xơ-đôm còn được xử khoan dung hơn thành đó.”

*Anh có nghe không – Lệnh lên đường !
Mùa gặt chín vàng nhưng ít thợ
Như chiên non vào giữa sói rừng
Tiếng nói yêu thương Ngài nhắc nhở*

*Việc truyền giáo đầu của riêng ai
Đã mang danh người Ki-tô hữu
Ta phải lên đường mỗi nắng mai
Sớm đưa Danh Ngài vào vĩnh cửu*

*Rao giảng hôm nay bằng cuộc sống
Sống sao cho đời nhận thấy Cha
Qua mỗi việc làm hay lời nói
Thấm đượm tình thương Chúa lan xa*

*Chúa không hứa cho người rao giảng
Vinh quang quyền thế với tiện nghi
Nhưng là gông cùm và xiềng xích
Chúa ở bên ta có lo gì*

*Con quỳ gối khẩn xin Chủ mùa
Sai nhiều thợ gặt đến chung tay
Cánh đồng trần gian trải rộng quá
Ngày nối tiếp ngày ngộ như say...*

THỨ SÁU CN XXVI

THƯỜNG NIÊN - Lc.10,13-16

“Nên khi phán xét, dân Ty-rô và Xi-đôn sẽ nhẹ án hơn là các người”

“Khôn cho người, hỡi Kho-ra-din !
Khôn cho người, hỡi Bết-xaida ! Vì nếu các phép lạ đã làm nơi các người mà được làm tại Tia và Xi-đôn, thì từ lâu họ đã mặc áo vải thô, ngồi trên tro tở lòng sám hối rồi. Vì thế, trong cuộc Phán Xét, Tia và Xi-đôn sẽ được xử khoan hồng hơn các người. Còn người nữa, hỡi Ca-phác-na-um, người tưởng sẽ được nâng lên đến tận trời ư ? Không, người sẽ phải nhào xuống tận âm phủ !

“Ai nghe anh em là nghe Thầy ; và ai khước từ anh em là khước từ Thầy ; mà ai khước từ Thầy là khước từ Đấng đã sai Thầy.”

** Tv. 138, 7-8*

Tôi đi đâu
để xa khuất được thần linh của Chúa ?

Tôi trốn đâu
cho khỏi thiên nhan Ngài ?
Nếu tôi leo được lên trời,
thì cũng có Ngài ngự đó,
nếu tôi nằm dưới âm phủ
thì đây cũng có mặt Ngài.

** Tv. 129, 5*

Tôi hy vọng rất nhiều vào Chúa,
linh hồn tôi trông cậy ở lời Chúa.

*“Khốn thay người ! Hỡi Kho-ra-din !
Khốn thay người ! Hỡi Bết-xai-đa !”
Tiếng ấy có vọng đến tai ta
Như lời trách cứ cho cuộc sống*

*Hôm nay Chúa ban cho thật nhiều
Đức tin trịnh trắng ngày rửa tội
Tiệc thánh chờ ta mỗi sáng chiếu
Sao ta vẫn đi trong đêm tối*

*Bí tích giải tội luôn đợi chờ
Hồn ơi – Sao cứ mãi làm ngờ
Có lẽ vì bôn ba trần thế
Ta treo tình Chúa mấy đường tơ*

*Hãy trở về – Đừng ngu ngơ lắm
Ngày phán xét ta biết được chăng
Đừng khất lại chìm trong say đắm
Dấu yêu thương Ngài rất công bằng*

*Chúa cho ta nhiều sẽ đòi nhiều
Hãy nghe Lời Ngài sớm thực thi
Điều công chính ta luôn mau mắn
Kéo Chúa trách ta chẳng ra gì !*

THỨ BẢY CN XXVI THƯỜNG

NIÊN - Lc.10,17-24

“Các con hãy vui mừng vì tên các con đã được ghi trên trời”

Nhóm Bảy Mươi Hai trở về, hỗn hờ nói : “Thưa Thầy, nghe đến danh Thầy, cả ma quỷ cũng phải khuất phục chúng con.” Đức Giê-su bảo các ông : “Thầy đã thấy Xa-tan như một tia chớp từ trời sa xuống. Đây, Thầy đã ban cho anh em quyền năng để đạp lên rắn rết, bọ cạp và mọi thể lực Kẻ Thù, mà chẳng có gì làm hại được anh em. Tuy nhiên, anh em chớ mừng vì quỷ thần phải khuất phục anh em, nhưng hãy mừng vì tên anh em đã được ghi trên trời.”

Ngay giờ ấy, được Thánh Thần tác động, Đức Giê-su hỗn hờ vui mừng và nói : “Lạy Cha là Chúa tể trời đất, con xin ngợi khen Cha, vì Cha đã giấu kín không cho bậc khôn ngoan thông thái biết những điều này, nhưng lại mặc khải cho những người bé mọn. Vâng, lạy Cha, vì đó là điều đẹp ý Cha.

“Cha tôi đã giao phó mọi sự cho tôi. Và không ai biết người Con là ai, trừ Chúa Cha, cũng như không ai biết Chúa Cha là ai, trừ người Con, và kẻ mà người Con muốn mặc khải cho.”

Rồi Đức Giê-su quay lại với các môn đệ và bảo riêng : “Phúc thay mắt nào được thấy điều anh em thấy ! Quả vậy, Thầy bảo cho anh em biết : nhiều ngôn sứ

và nhiều vua chúa đã muốn thấy điều anh em đang thấy, mà không được thấy, muốn nghe điều anh em đang nghe, mà không được nghe.”

*Bao năm tháng miệt mài
Vất vả cộng gian nan
Học sinh nào chẳng ước
Tên mình trên bảng vàng*

*Đời người Ki-tô hữu
Giữa trần thế chơi vơi
Ai mà không thấm ước
Tên mình ghi Nước Trời*

*Hãy hiện thực ước mơ
Bằng niềm tin kiên vững
Hăng say đời nhân chứng
Xa rời những ngu ngơ*

*Lời Chúa mãi khắc ghi
Khiêm cung trong lời nói
Tình thương luôn chiếu dọi
Gian truân có sợ gì*

*Hãy bé nhỏ đơn sơ
Cho tình Cha rộng mở
Hồn lặng yên như tờ
Trong tay Ngài che chở*

*Rồi ngày tháng qua đi
Đời ta chẳng lo gì
Khi ôm trọn tình Chúa
Tên ta Ngài khắc ghi*

THỨ HAI CN XXVII
THƯỜNG NIÊN - Lc. 10, 25-37
“Ai là anh em của tôi ?”

Và này có người thông luật kia đứng lên hỏi Đức Giê-su để thử Người rằng :
“Thưa Thầy, tôi phải làm gì để được sự sống đời đời làm gia nghiệp ?” Người đáp :
“Trong Luật đã viết gì ? Ông đọc thể nào ?” Ông ấy thưa : “Người phải yêu mến Đức Chúa, Thiên Chúa của người, hết lòng, hết linh hồn, hết sức lực, và hết trí khôn người, và yêu mến người thân cận như chính mình.” Đức Giê-su bảo ông ta :
“Ông trả lời đúng lắm. Cứ làm như vậy là sẽ được sống.” Nhưng ông ấy muốn chứng tỏ là mình có lý, nên mới thưa cùng Đức Giê-su rằng : “Nhưng ai là người thân cận của tôi ?” Đức Giê-su đáp : “Một người kia từ Giê-ru-sa-lem xuống Giê-ri-khô, dọc đường bị rơi vào tay kẻ cướp. Chúng lột sạch người ấy, đánh nhừ tử, rồi bỏ đi, để mặc người ấy nửa sống nửa chết. Tình cờ, có thầy tư tế cũng đi xuống trên con đường ấy. Thấy người này, ông tránh qua bên kia mà đi. Rồi cũng thế, một thầy Lê-vi đi tới chỗ ấy, cũng thấy, cũng tránh qua bên kia mà đi. Nhưng một người Sa-ma-ri kia đi đường, tới ngang chỗ người ấy, cũng thấy, và chạnh lòng thương. Ông ta lại gần, lấy dầu lấy rượu đổ lên vết thương cho người ấy và băng bó lại, rồi đặt người ấy trên lưng lừa của mình, đưa về quán trọ mà săn sóc. Hôm sau, ông lấy ra hai quan tiền, trao cho chủ quán và nói : “Nhờ bác săn sóc cho người này, có tốn kém thêm bao nhiêu, thì khi trở về,

chính tôi sẽ hoàn lại bác. Vậy theo ông nghĩ, trong ba người đó, ai đã tỏ ra là người thân cận với người đã bị rơi vào tay kẻ cướp ?” Người thông luật trả lời :
“Chính là kẻ đã thực thi lòng thương xót đối với người ấy.” Đức Giê-su bảo ông ta :
“Ông hãy đi, và cũng hãy làm như vậy.”

*Thật quá rõ ràng phải không anh
Tình yêu không sống trên môi miệng
Nhưng tình chỉ đẹp khi dâng hiến
Hiến cả cuộc đời với tuổi xanh
Ai lành thánh như thầy Tư tế !
Ai thông luật hơn các Lê-vi !
Hành vi bác ái chợt xa đi
Họ trả lời sao trước Thiên Chúa ?*

*Sa-ma-ri-ta-nô nhân hậu
Còn ngân mãi bài ca bác ái
Cuộc đời nhiều dối khổ thơ đại
“Cả anh – Hãy về làm như thế “*

*Lạy Chúa – Hãy canh tân hồn con
Đừng để con sống trong ích kỷ
Khép kín con tim bằng lý trí
Thực thi bác ái chợt héo hon*

*Bác ái không chờ phải van xin
Tự thân bác ái không tính toán
Chăm sóc giúp đỡ người hoạn nạn
Bác ái không hỏi bạn hay thù*

*Thôi đừng nói nhiều – Hãy hành động
Hãy cứ cho đi cho đi mãi
Đó chính là đường bay bác ái
Chấp cánh bay cao tới thiên đường*

THỨ BA CN XXVII THƯỜNG

NIÊN - Lc. 10, 38-42

“*Maria chọn phần tốt nhất*”

Trong khi đi đường, Đức Giê-su vào làng kia. Có một người phụ nữ tên là Mác-ta đón Người vào nhà. Cô có người em gái tên là Ma-ri-a. Cô này cứ ngồi bên chân Chúa mà nghe lời Người dạy. Còn cô Mác-ta thì tất bật lo việc phục vụ. Cô tiến lại mà nói : “Thưa Thầy, em con để mình con phục vụ, mà Thầy không để ý tới sao ? Xin Thầy bảo nó giúp con một tay !” Chúa đáp : “Mác-ta ! Mác-ta ơi ! Chị băn khoăn lo lắng nhiều chuyện quá ! Chỉ có một chuyện cần thiết mà thôi. Ma-ri-a đã chọn phần tốt nhất và sẽ không bị lấy đi.”

* *Tv. 129, 1-2, 3-4ab*

Từ vực sâu,
lạy Chúa,
tôi kêu lên Chúa,
lạy Chúa,
xin nghe tiếng tôi cầu !
Dám xin Chúa hãy lắng tai,
hầu nghe thấu tiếng van nài của tôi.

Nếu Chúa tôi nhớ hoài sự lỗi,
lạy Chúa,
nào ai chịu nổi được ư ?
Nhưng Chúa
thường rộng lượng thứ tha,

để cho thiên hạ
tôn thờ kính yêu.

*Có bao lần linh hồn tôi bỏ ngõ
Đợi hư danh tìm một chút lao xao
Linh hồn tôi từ đấy lang thang mãi
Chợt nhìn lại niềm tin đã hư hao*

*Hỡi linh hồn biếng nhác trong mê ngủ
Quá lạnh lùng thức giấc đáng mà thu
Một hôm kia hồn tôi như bưng tỉnh
Nắng mùa xuân thổi gập với lời ru*

*Tình yêu Đức Ki-tô đang rực sáng
Nghe bùng lên trên đỉnh núi cao sang
Soi bước ai tìm về nơi cõi phúc
Dẫn hồn ai tìm kiếm bến thiên đàng*

*Tôi vội vàng chạy theo Lời Chân Lý
Ngài đang kia đang cất tiếng gọi mời
Tôi cất bước dẫu đường có xa vời
Để xin Ngài một ánh nhìn tha thứ*

*Bên chân Chúa linh hồn tôi rạng rỡ
Khóc ngậm ngùi tôi trút nỗi băn khoăn
Uống Lời Ngài cho hồn tôi rộng mở
Sống thật rồi – Ôi ngày ngắt miên man*

*Kể từ đây Lời Chúa sao quên được
Từng ngày đêm tôi thắm thĩ nguyện xin
Cho tôi say, tôi yêu và tôi tin
Ôm chặt Lời Ngài tôi không lạc bước*

THỨ TƯ CN XXVII THƯỜNG

NIÊN - Lc. 11, 1-4

*“Lạy Thầy, xin dạy chúng con cầu
nguyện”*

Có một lần Đức Giê-su cầu nguyện ở nơi kia. Người cầu nguyện xong, thì có một người trong nhóm môn đệ nói với Người : “Thưa Thầy, xin dạy chúng con cầu nguyện, cũng như ông Gio-an đã dạy môn đệ của ông.” Người bảo các ông : “Khi cầu nguyện, anh em hãy nói :
“Lạy Cha,
xin làm cho danh thánh Cha vinh hiển,
Triều Đại Cha mau đến,
xin Cha cho chúng con
ngày nào có lương thực ngày ấy ;
xin tha tội cho chúng con,
vì chính chúng con cũng tha
cho mọi người mắc lỗi với chúng con,
và xin đừng để chúng con sa chước cám dỗ.”

** Tv. 85, 3-4, 15b*

Lạy Chúa,
Chúa là Thiên Chúa của tôi,
xin thương tôi,
vì tôi ân cần kêu van Ngài.
Nguyện cho bấy tôi Chúa
được hân hoan,
vì lạy Chúa,
tôi vươn hồn lên tới Chúa.

Lạy Chúa,
Chúa chậm bất bình
và rất mực khoan dung.

*Nếu hôm nay vắng bóng cầu nguyện
Một ngày lê thê trong đêm tối
Nếu ngày mai vắng bóng nguyện cầu
Sao thấy được con đường thống hối*

*Ngài đến cho tôi mùi cỏ lạ
Hương thơm tỏa ngát cánh rừng hoa
Đào đạt tin yêu ngàn phúc lộc
Từ đây hồn tôi gần ơn ra*

*Ngài đến dạy tôi biết cầu nguyện
Với người Cha từ ái khoan nhân
Cho Danh Cha ngày đêm hiển sáng
Phút huy hoàng chìm đắm hân hoan*

*Nước Cha thông trị khắp nhân trần
Dương thế ý Cha sẽ dọi sâu
Chốn thiên cung vinh quang tỏ hiện
Dưới đất đoàn con luôn khẩn cầu*

*Cho chúng con bánh sống hằng ngày
Ngài tha thứ cho con tội lỗi
Để nhiều lần con cũng thứ tha
Cho anh em thành tâm sám hối*

*Cho chúng con thoát xa cám dỗ
Cứu phận nầy tránh khỏi quỷ ma
Xin Ngài thương cho con bền đỗ
Suốt cuộc đời hát trọn tình ca*

THỨ NĂM CN XXVII
THƯỜNG NIÊN - Lc. 11, 5-13
“Các con hãy xin thì sẽ được”

Người còn nói với các ông : “Ai trong anh em có một người bạn, và nửa đêm đến nhà người bạn ấy mà nói : ‘Bạn ơi, cho tôi vay ba cái bánh, vì tôi có anh bạn lỡ đường ghé lại nhà, và tôi không có gì dọn cho anh ta ăn cả’ ; mà người kia từ trong nhà lại đáp : ‘Xin anh đừng quấy rầy tôi : cửa đã đóng rồi, các cháu lại ngủ cùng giường với tôi, tôi không thể dậy lấy bánh cho anh được.’ ? Thầy nói cho anh em biết : đấng người kia không dậy để cho người này vì tình bạn, thì cũng sẽ dậy để cho người này tất cả những gì anh ta cần, vì anh ta cứ lì ra đó.

“Thế nên Thầy bảo anh em : anh em cứ xin thì sẽ được, cứ tìm thì sẽ thấy, cứ gõ cửa thì sẽ mở cho. Vì hễ ai xin thì nhận được, ai tìm thì thấy, ai gõ cửa thì sẽ mở cho. Ai trong anh em là một người cha, mà khi con xin cá, thì thay vì cá lại lấy rắn mà cho nó ? Hoặc nó xin trứng lại cho nó bò cạp ? Vậy nếu anh em vốn là những kẻ xấu mà còn biết cho con cái mình của tốt của lành, phương chi Cha trên trời lại không ban Thánh Thần cho những kẻ kêu xin Người sao ?”

** Lc. 4, 18-19*

Chúa đã sai tôi đi rao giảng Tin Mừng cho người nghèo khó, loan truyền sự giải thoát cho kẻ bị giam cầm.

*Lạy Cha – Xin ban cho Thần Khí
Để đời con thấp sáng niềm tin
Con không xin cao sang phú quý
Vì biết đời con Chúa giữ gìn*

*Xin Ngôi Ba – nguồn ơn thánh hóa
Giúp đời con xa thoát quỷ ma
Giữa biển đời đầy dẫy phong ba
Nắm chặt tình Cha sống an hòa*

*Có những điều con xin cùng Chúa
Năm tháng dài nào thấy chi đâu
Đôi lúc hồn con thoáng u sầu
Nhưng không để niềm tin héo úa*

*Vì Chúa nói : “Ai xin sẽ được”
“Ai tìm sẽ thấy – Gõ mở cho”
Từ đây hồn con hết âu lo
Đêm tối rộn rừng xin vui bước*

*Chưa được –
Có chăng Ngài không muốn
Vội gì ta cứ nhờn nhờ chơi
Tin chắc tình Ngài rất cao vời
Từng đêm xin Danh Ngài cả sáng...*

THỨ SÁU CN XXVII

THƯỜNG NIÊN - Lc.11,14-26

“Nếu Ta nhờ ngón tay Thiên Chúa mà trừ quỷ, ắt là nước Thiên Chúa đã đến giữa các người rồi”

Bấy giờ Đức Giê-su trừ một tên quỷ, và nó là quỷ câm. Khi quỷ xuất rồi, thì người câm nói được. Đám đông lấy làm ngạc nhiên. Nhưng trong số đó có mấy người lại bảo : “Ông ấy dựa thể quỷ vương Bê-en-dê-bun mà trừ quỷ.” Kẻ khác lại muốn thử Người, nên đã đòi Người một dấu lạ từ trời. Nhưng Người biết tư tưởng của họ, nên nói : “Nước nào tự chia rẽ thì sẽ điêu tàn, nhà nọ đổ xuống nhà kia. Nếu Xa-tan cũng tự chia rẽ chồng lại chính mình, thì nước đó tồn tại sao được ?..bởi lẽ các ông nói tôi dựa thể Bê-en-dê-bun mà trừ quỷ. Nếu tôi dựa thể Bê-en-dê-bun mà trừ quỷ, thì con cái các ông dựa thể ai mà trừ ? Bởi vậy, chính họ sẽ xét xử các ông. Còn nếu tôi dùng ngón tay Thiên Chúa mà trừ quỷ, thì quả là Triều Đại Thiên Chúa đã đến giữa các ông. Khi một người mạnh được vũ trang đầy đủ canh giữ lâu dài của mình, thì của cải người ấy được an toàn. Nhưng nếu có người mạnh thể hơn đột nhập và thắng được người ấy, thì sẽ tước lấy vũ khí mà người ấy vẫn tin tưởng và sẽ đem phân phát những gì đã lấy được.

“Ai không đi với tôi là chống lại tôi, và ai không cùng tôi thu góp là phân tán.

“Khi thần ô uế xuất khỏi một người, thì nó đi rảo qua những nơi khô cháy, tìm chỗ nghỉ ngơi. Mà vì tìm không ra, nó nói : “Ta sẽ trở về nhà ta, nơi ta đã bỏ ra đi.” Khi đến nơi, nó thấy nhà được quét tước, dọn dẹp hảnh hoi. Nó liền đi kéo thêm bảy thần khác dữ hơn nó, và chúng vào ở đó. Rồi cuộc tình trạng của người ấy lại còn tệ hơn trước.”

*Ôi sự dữ – Người có duyên phận chi
Sao quyến rũ linh hồn ta yếu đuối
Chắc người biết mỗi lần vương tội lỗi
Con Chúa Trời cúi mặt khếp đôi mi*

*Đâu ngờ rằng niềm tin đã cho thấy
Ngài đứng đấy mong chờ ta trở lại
Dấu sức người có vấy vũng cho mấy
Tay Chúa chỏ che còn chi kinh hãi*

*Xin ban xuống trên con nhiều sức mạnh
Dứt con thoắt xiềng xích của quỷ ma
Chân con bước trên đường về núi thánh
Với hành trang là thánh giá hoan ca*

*Cuộc chiến thần dữ đâu phải một chiều
Nhưng chúng vùng vẫy suốt cuộc đời ta
Hãy bám chặt tình yêu Chúa bao la
Ta gạt hái một niềm vui chiến thắng*

*Con vẫn biết đời con quá mỏng dòn
Xin Ngài ban sức mạnh xuống trên con
Trong tay Chúa*

dâng cao niềm trông cậy

Giúp hồn con ngày tháng thêm sất son

THỨ BẢY CN XXVII
THƯỜNG NIÊN - Lc.11,27-28
“Phúc cho dạ đã cứu mang Thầy”

Khi Đức Giê-su đang giảng dạy,
thì giữa đám đông có một người phụ nữ lên
tiếng thưa với Người : “Phúc thay người
mẹ đã cứu mang và cho Thầy bú mớm !”
Nhưng Người đáp lại : “Đúng hơn phải nói
rằng : Phúc thay kẻ lắng nghe và tuân giữ
lời Thiên Chúa.”

** Ef. 13, 9, 10-11*

Lạy Chúa,
Chúa đã tác tạo mọi sự
theo thánh ý Chúa,
và không ai
có thể chống lại thánh ý Chúa.
Vì Chúa
đã tạo thành mọi sự
trên trời dưới đất
và tất cả những gì trong bầu trời
;
Chúa là Chúa tể mọi loài.

** Tv. 9, 2-3*

Lạy Chúa,
tôi sẽ ca tụng Chúa hết lòng,
tôi sẽ kể ra
mọi điều lạ lùng của Chúa.
Tôi sẽ
mừng rỡ hân hoan trong Chúa,

tôi sẽ đàn ca danh Ngài,
lạy Đấng Tối Cao.

*Một dòng sữa mát thơm
Từ đáy tuôn chảy mãi
Phúc cho ai bú mớm
Ngày sau thành vĩ đại*

*Ôi vinh phúc cho Mẹ
Chín tháng đã cứu mang
Người Con Đấng Cứu Thế
Giàu sang vẫn không màng*

*Vì Lời Ngài đã nói
Thật hạnh phúc vô vàn
Cho những kẻ nghe Lời
Làm chứng khắp nhân gian*

*Ôi lạy Chúa Giê-su
Cho con mãi tôn thờ
Dầu cho mấy ngàn thu
Tình vẫn không dật dờ*

*Lời Chúa nói ngày đêm
Lòng con ghi tạc mãi
Ủ ấp mát con tim
Chờ ngày mai sinh trái*

*Chúa nói và nói đi
Đừng bao giờ thôi nhé
Lời Chúa con khắc ghi
Như đôi dòng sữa mẹ*

THỨ HAI CN XXVIII

THƯỜNG NIÊN - LC.11,29-32

"Không ban cho dòng giống này điếm lạ nào, ngoài điếm lạ của tiên tri Gio-na"

Khi dân chúng tụ họp đông đảo, Đức Giê-su bắt đầu nói : "Thế hệ này là một thế hệ gian ác ; chúng xin dấu lạ. Nhưng chúng sẽ không được thấy dấu lạ nào, ngoài dấu lạ ông Giô-na. Quả thật, ông Giô-na đã là một dấu lạ cho dân thành Ni-ni-vê thế nào, thì Con Người cũng sẽ là một dấu lạ cho thế hệ này như vậy. Trong cuộc Phán Xét, nữ hoàng Phươg Nam sẽ đứng lên cùng với những người của thế hệ này và bà sẽ kết án họ, vì xưa bà đã từ tận cùng trái đất đến nghe lời khôn ngoan của vua Sa-lô-môn ; mà đây thì còn hơn vua Sa-lô-môn nữa. Trong cuộc Phán Xét, dân thành Ni-ni-vê sẽ trở dậy cùng với thế hệ này và sẽ kết án họ, vì xưa dân ấy đã sám hối khi nghe ông Giô-na rao giảng ; mà đây thì còn hơn ông Giô-na nữa.

* Tv. 129, 3-4

Lạy Chúa,
lạy Chúa,
nếu Chúa nhớ hoài sự lỗi,
nào ai chịu nổi được ư ?
Vi lạy Thiên Chúa Ít-ra-en,
Chúa thương rộng lượng thứ tha.

Ngày xưa Ni-ni-vê

Lòng thành tâm trở lại

Khi nghe lời Gio-na

Họ ăn năn chữa cải

Dân Do-thái cứng lòng

Bao phép lạ Chúa đó

Trơ đi với lòng họ

Ăn phạt đang đón chờ

Bao nhiêu là phép lạ

Đang xảy ra quanh ta

Có bao giờ nhận thấy ?

Giữa cảnh đời bôn ba

Niềm tin Chúa ban cho

Tiệc thánh luôn gọi mời

Lời Ngài vẫn chờ đón

Đợi gì không ra khơi ?

Có Chúa trong ta rồi

Hãy ra khơi bạn nhé

Cho tình Ngài lên ngôi

Gian nan không tránh né

Đời ta đang sống đây

Là cả trời nhiệm lạ

Xin dâng cuộc sống này

Tạ ơn Chúa cao cả

**THỨ BA CN XXVIII THƯỜNG
NIÊN - Lc.11,37-41**

*"Hãy bố thí, thì mọi sự sẽ nên trong sạch
cho các ông"*

Đức Giê-su đang nói, thì có một ông Pha-ri-sêu mời Người đến nhà dùng bữa. Tối nọ, Người liền vào bàn ăn. Thấy vậy, ông Pha-ri-sêu lấy làm lạ vì Người không rửa tay trước bữa ăn. Nhưng Chúa nói với ông ấy rằng : "Thật, nhóm Pha-ri-sêu các người, bên ngoài chén đĩa, thì các người rửa sạch, nhưng bên trong các người thì đầy những chuyện cướp bóc, gian tà. Đồ ngốc ! Đáng làm ra cái bên ngoài lại đã không làm ra cái bên trong sao ? Tốt hơn, hãy bố thí những gì ở bên trong, thì bấy giờ mọi sự sẽ trở nên trong sạch cho các người.

** Tv. 118, 41, 44, 45, 47,
48*

Lạy Chúa, xin rủ lòng thương xót đến tôi,
xin ban ơn phù trợ theo lời Ngài đã hứa.

Tôi sẽ tuân giữ luật pháp Chúa luôn luôn,
cho tới muôn ngàn đời và mãi mãi.

Tôi sẽ bước đi trên con đường rộng rãi,
vì tôi tìm kiếm huấn lệnh của Ngài.

Các chỉ thị Ngài làm cho tôi hoan lạc,
đó là những điều tôi vẫn mến yêu.

Tôi giang tay cầu chỉ thị của Chúa,
và tôi suy gẫm
về những thánh chỉ của Ngài.

*Bóng giáo đường tà áo em bay
Chân bước nhưng hồn nào rộn rã
Hay là thói quen với tháng ngày
Chút nợ đời người xin đáp trả*

*Thánh lễ tham dự là ngoài sân
Anh đứng khoanh tay ngược nhìn trời
Tiệc vui tối nay sẽ tuyệt vời
Nếu bài giảng dừng dài đến thế !*

*Chúa đâu buộc anh đến nhà thờ
Ngài không bắt em phải cầu nguyện
Chỉ vì yêu - Chắc ta không ngờ
Ngài muốn chỉ ta con đường sống*

*Đừng mỗi ngày kêu lên: Lạy Chúa !
Nhưng lòng trí đầy ắp bạc tiền
Chỉ tìm đến Chúa khi buồn phiền
Còn lúc giàu sang - Chúa đợi đấy !*

*Chúa đâu muốn nợ nơi kiệu vàng
Ngài chỉ ở hồn ai tình khiết
Lời kinh thánh lễ chỉ đáng tiếc
Nếu như tình mến đã phai tàn*

*Con biết Chúa không muốn hy lễ
Chỉ cần tin mến tận đáy tim
Xin Chúa giúp con đầy tình mến
Nhẹ nâng cuộc đời tựa cánh chim*

THỨ TƯ CN XXVIII THƯỜNG

NIÊN - Lc.11,42-46

*"Khốn cho các người,
hỡi những người Biệt phái"*

Khốn cho các người, hỡi các người Pha-ri-sêu ! Các người nộp thuế thập phân về bạc hà, vân hương, và đủ thứ rau cỏ, mà xao lãng lẽ công bình và lòng yêu mến Thiên Chúa. Các điều này phải làm, mà các điều kia cũng không được bỏ. Khốn cho các người, hỡi các người Pha-ri-sêu ! Các người thích ngồi ghế đầu trong hội đường, thích được người ta chào hỏi ở nơi công cộng. Khốn cho các người ! Các người như mỗ mã không có gì làm dấu, người ta giẫm lên mà không hay."

Một người trong các nhà thông thái lên tiếng nói : "Thưa Thầy, Thầy nói như vậy là nhục mạ cả chúng tôi nữa !" Đức Giê-su nói : "Khốn cho các người nữa, hỡi các nhà thông luật ! Các người chắt trên vai kẻ khác những gánh nặng không thể gánh nổi, còn chính các người, thì dù một ngón tay cũng không động vào."

** Tv. 1, 1-2*

Phúc cho ai
không theo mưu toan kẻ gian ác,
không đứng
trong đường lối những tội nhân,
không ngồi chung
với những quân nhạo báng.

Nhưng vui thỏa
trong lề luật Chúa,
và suy ngắm luật Chúa đêm ngày.

*Tuổi trẻ sợ nhất là gian dối
Họ chỉ kính trọng ai thành thật
Chúa bảo ta hãy là muối đất
Nhưng muối không mặn xin vớt đi*

*"Khốn thay các người - hỡi Biệt phái"
Lời nầy nặng quá phải không bạn
Ước gì không rơi xuống trên ta
Mang lấy gông cùm bao buồn chán*

*Có lần ngang qua người hành khất
Sờ túi chỉ còn tiền cà phê
Mùi cà phê quyen khói đam mê
Cà phê đắng hay lòng ta đắng ?*

*Em đẹp lắm trong tà áo trắng
Nhưng lòng em có đẹp lắm không ?
Hay chỉ là lâu đài hoang phế
Áo em hồng đẹp với tim hồng*

*Chớ để một lần nghe Chúa nói:
"Các người như mỗ mã tô vôi"
Khi lòng ta bác ái xa rời
Còn lại những khoe khoang giả dối*

*Thấm xin đừng bao giờ tự mãn
Tự hào đạo đức hơn người kia
Hằng ngày bác ái luôn sẽ chia
Khiếm tốn trong tình thương tha thứ*

THỨ NĂM XXVIII THUỜNG

NIÊN - Lc.11,47-54

"Chính các người không vào, mà kẻ muốn vào, các người lại còn ngăn trở"

"Khôn cho các người ! Các người xây lăng cho các ngôn sứ, nhưng cha ông các người đã giết chết các vị ấy ! Như vậy, các người vừa chứng thực vừa tán thành việc làm của cha ông các người, vì họ đã giết các vị ấy, còn các người thì xây lăng.

"Vì thế mà Đức Khôn Ngoan của Thiên Chúa đã phán : "Ta sẽ sai Ngôn Sứ và Tông Đồ đến với chúng : chúng sẽ giết người này, lùng bắt người kia. Như vậy, thể hệ này sẽ bị đòi nợ máu tất cả các ngôn sứ đã đổ ra từ tạo thiên lập địa, từ máu ông A-ben đến máu ông Đa-ca-ri-a, người đã bị giết giữa bàn thờ và Thánh Điện. Phải, tôi nói cho các người biết : thể hệ này sẽ bị đòi nợ máu.

"Khôn cho các người, hỡi những nhà thông luật ! Các người đã cất giấu chìa khóa của sự hiểu biết : các người đã không vào, mà những kẻ muốn vào, các người lại ngăn cản."

Khi Đức Giê-su ra khỏi đó, các kinh sư và các người Pha-ri-sêu bắt đầu căm giận Người ra mặt, và vặn hỏi Người về nhiều chuyện, gài bẫy để xem có bắt được Người nói điều gì sai chăng.

** Tv. 129, 1*

Từ vực sâu,
lạy Chúa,
tôi kêu lên Chúa,
lạy Chúa, xin nghe tiếng tôi cầu.

*Xin cho tôi mãi mãi là trẻ thơ
Bên lòng mẹ tôi xa men biệt phái
Nghe Lời Ngài như ru hồn nhỏ dại
Xa dòng đời vương vấn những đường tơ*

*Từ nơi đó tôi không còn gian dối
Hay một lần giết Chúa trong nắng mai
Hát lên đi mừng tôi đã sống lại
Kỷ niệm ấy ngàn năm chẳng dám phai*

*Từ nơi đó tôi không còn thành kiến
Nhìn loài người nông nặc những ác tâm
Vút lên cao chống chọi những sai lầm
Nay xa rồi tàn dư bao cuộc chiến*

*Từ nơi đó tôi đẩy xô ngăn cách
Những ngày qua xây dựng với niềm tin
Ngày mai tới sẽ thấy mình thanh sạch
Với tự khiêm tình Chúa ứ trong tim*

*Thời gian ơi đừng bắt tôi phải lớn
Kẻo lối mòn biệt phái tôi bước lên
Xin cho tôi một đời người khiêm tốn
Suốt tháng năm tình Chúa mãi đáp đền*

THỨ SÁU CN XXVIII
THƯỜNG NIÊN - Lc.12,1-7

*"Mọi sợi tóc trên đầu các con cũng được
đếm cả rồi"*

Trong lúc ấy, đám đông tụ họp hàng vạn người, đến nỗi giẫm lên nhau. Bấy giờ Đức Giê-su bắt đầu nói, trước hết là với các môn đệ : "Anh em phải coi chừng men Pha-ri-sêu, tức là thói đạo đức giả. Không có gì che giấu mà sẽ không bị tỏ lộ ra, không có gì bí mật mà người ta sẽ không biết. Vì thế, tất cả những gì anh em nói lúc đêm hôm, sẽ được nghe giữa ban ngày ; và điều anh em rí tai trong buồng kín, sẽ được công bố trên mái nhà.

"Thầy nói cho anh em là bạn hữu của Thầy được biết : Anh em đừng sợ những kẻ giết chết thân xác, mà sau đó không làm gì hơn được nữa. Thầy sẽ chỉ cho anh em biết phải sợ ai : hãy sợ Đấng đã giết rồi, lại có quyền ném vào hỏa ngục. Thật vậy, Thầy nói cho anh em biết : anh em hãy sợ Đấng ấy. Năm con chim sẻ chỉ bán được hai hào, phải không ? Thế mà không một con nào bị bỏ quên trước mặt Thiên Chúa. Ngay đến tóc trên đầu anh em cũng được đếm cả rồi. Anh em đừng sợ, anh em còn quý giá hơn muôn vàn chim sẻ.

** Tv. 33, 11*

*Bọn giàu sang
đã sa cơ nghèo đói ;*

*nhưng người tìm Chúa
chẳng thiếu chi thiện hảo.*

*Những lời Chúa nói hôm nay
Nghe như hôn reo nắng mới
Niềm tin vội uống no say
Chờ chi nữa - Hồn tôi hồi !*

*Mau hãy lên đường bạn nhé
Tin Mừng cất bước tung gieo
Chén đắng gian nan coi nhẹ
Con đường thánh giá đi theo*

*Tôi như em bé thơ dại
Đâu sợ hiểm nguy dằng dẫy
Vi biết mẹ bên tôi đó
Cứ mãi chơi đùa ngất ngây*

*"Cả tóc trên đầu các con
Cũng đều đã đếm cả rồi"
Dù đời bất bớ sục sôi
Có Cha đâu sợ hãi gì*

*Em sống cho Ngài em nhé
Chính Ngài trang điểm đời em
Hồn ta muôn đời hạnh phúc
Em thành công-chúa-lọ-lem*

*Chúa ghét những ai giả hình
Hãy sống thực với lòng mình
Lo sao Danh Cha cả sáng
Tình Ngài bù đắp công mình*

THỨ BẢY CN XXVIII
THƯỜNG NIÊN - Lc.12,8-12

"Trong giờ ấy, Thánh Thần sẽ dạy các con phải nói thế nào"

"Thầy nói cho anh em biết : phàm ai tuyên bố nhận Thầy trước mặt thiên hạ, thì Con Người cũng sẽ nhận người ấy trước mặt các thiên thần của Thiên Chúa. Còn ai chối Thầy trước mặt thiên hạ, thì sẽ bị chối trước mặt các thiên thần của Thiên Chúa.

"Bất cứ ai nói phạm đến Con Người, thì còn được tha ; nhưng ai nói phạm đến Thánh Thần, thì sẽ chẳng được tha.

"Khi người ta đưa anh em ra trước hội đường, trước mặt những người lãnh đạo và những người cầm quyền, thì anh em đừng lo phải bào chữa làm sao, hoặc phải nói gì, vì ngay trong giờ đó, Thánh Thần sẽ dạy cho anh em biết những điều phải nói."

** Tv. 8, 4-5, 2*

Khi tôi ngắm cõi trời,
công cuộc tay Chúa tạo ra,
vầng trăng và muôn tinh tú
mà Chúa tôi gây dựng ;
thì nhân loại là chi
mà Chúa tôi nhớ tới ?
Con người là chi
mà Chúa để ý chăm nom ?

Lạy Chúa,
lạy Chúa chúng tôi,
lạy lòng thay danh Chúa
khấp nơi hoàn cầu.

*Có bao giờ phơi khô niềm tin
Trong cay đắng tiếng khóc dòng đời
Hay niềm tin chỉ còn thoi thóp
Do bạc tiền siết chặt không rời*

*Giữa xã hội vật chất lên ngôi
Danh thánh Ngài có dám tuyên xưng
Hay chỉ treo Ngài trên tường đó
Với hoa đèn chấy sáng không ngừng*

*Phải chăng Chúa là người tiền sử !
Hay thời trang đã bị lỗi thời !
Sao không dám bên Ngài giữa phố
Hay ta sợ tiếng chê của đời !*

*"Ai chối Thầy trước mặt người ta
Con Người sẽ chối chê kẻ ấy"
Chúa đã chỉ rõ cho ta thấy
Nhưng Ngài vẫn để quyền tự do*

*Ngài không bỏ anh giữa dòng đời
Giữa quyền uy gian dối quỷ ma
Ngài vẫn hứa Thánh Linh cho ta
Như sức mạnh không ai cưỡng nổi*

*Áp lực trần gian em chớ sợ
Chính Ngài là đá tảng nương thân
Tuyên xưng Ngài trước mặt người thế
Ngài đến cho em gặp bội phần*

THỨ HAI CN XXIX THƯỜNG

NIÊN - Lc.12,13-21

"*Những của người tích trữ
sẽ để lại cho ai ?*"

Có người trong đám đông nói với Đức Giê-su rằng : "Thưa Thầy, xin Thầy bảo anh tôi chia phần gia tài cho tôi." Người đáp : "Này anh, ai đã đặt tôi làm người xử kiện hay người chia gia tài cho các anh ?" Và Người nói với họ : "Anh em phải coi chừng, phải giữ mình khỏi mọi thứ tham lam, không phải vì dư giả mà mạng sống con người được bảo đảm nhờ của cải đâu."

Sau đó Người nói với họ dụ ngôn này : "Có một nhà phú hộ kia, ruộng nương sinh nhiều hoa lợi, mới nghĩ bụng rằng : 'Mình phải làm gì đây ? Vì còn chỗ đâu mà tích trữ hoa mầu !' Rồi ông ta tự bảo : 'Mình sẽ làm thế này : phá những cái kho kia đi, xây những cái lớn hơn, rồi tích trữ tất cả thóc lúa và của cải mình vào đó. Lúc ấy ta sẽ ngủ lòng : hôn ta hơi, mình bây giờ ê hề của cải, dư xài nhiều năm. Thôi, cứ nghỉ ngơi, cứ ăn uống vui chơi cho đã !' Nhưng Thiên Chúa bảo ông ta : 'Đồ ngốc ! Nội đêm nay, người ta sẽ đòi lại mạng người, thì những gì người sắm sẵn đó sẽ về tay ai ?' Ấy kẻ nào thu tích của cải cho mình, mà không lo làm giàu trước mặt Thiên Chúa, thì số phận cũng như thế đó."

* *Tv. 99, 3b*

Chính Chúa đã tạo tác thân ta,
Và ta thuộc quyền sở hữu của Người.

*Đã làm người ai không biết tiền của
Như máu thịt thứ hai của con người
Nếu không tiền
không của không tiếng cười
Nhưng lấm vàng lấm bạc lấm vinh sang*

*Đã lấm người vì tiền bán thanh danh
Bán chính mình cho đồng tiền sai khiến
Nếu ta biết nhìn tiền là phương tiện
Cuộc đời ta như chim hót trên cành*

*"Hãy ý tứ - Đừng tham lam của cải"
Lời của Ngài còn đó xin khắc ghi
Kho báu của đời ta là có Chúa
"Chúa chăn nuôi -
tôi chẳng thiếu thốn chi"*

*Hãy cất dấu của cải nơi Nước Trời
Nơi mối nợ không bao giờ chạm tới
Tiền bạc nơi trần gian chỉ tuyệt với
Khi ta biết đầu tư cuộc sống mới*

*Cuộc đời nẩy dẫu ta giàu biết mấy
Đâu còn gì lúc nhắm mắt xuôi tay
Hãy làm giàu cho kho tàng Nước Chúa
Được sống muôn đời
hạnh phúc lấm thay*

THỨ BA CN XXIX THƯỜNG

NIÊN - Lc.12,35-40

*"Phúc cho đầy tớ nào khi chủ về còn
thấy tỉnh thức"*

"Anh em hãy thắt lưng cho gọn, thắp đèn cho sẵn. Hãy làm như những người đợi chủ đi ăn cưới về, để khi chủ vừa về tối và gõ cửa, là mở ngay. Khi chủ về mà thấy những đầy tớ ấy đang tỉnh thức, thì thật là phúc cho họ. Thầy bảo thật anh em : chủ sẽ thắt lưng, đưa họ vào bàn ăn, và đến bên từng người mà phục vụ. Nếu canh hai hoặc canh ba ông chủ mới về, mà còn thấy họ tỉnh thức như vậy, thì thật là phúc cho họ. Anh em hãy biết điều này : nếu chủ nhà biết giờ nào kẻ trộm đến, hẳn ông đã không để nó khoét vách nhà mình đâu. Anh em cũng vậy, hãy sẵn sàng, vì chính giờ phút anh em không ngờ, thì Con Người sẽ đến."

** Tv. 39, 7-8a, 8b-9*

Hý sinh và lễ vật
thì Chúa chẳng ưng,
nhưng Ngài đã mở tai tôi.

Chúa không đòi hỏi
lễ toàn thiêu và lễ đền tội,
bây giờ tôi đã thưa :
"Nầy tôi xin đến".

Như trong Quyển Vàng
đã chép về tôi :

lạy Chúa,
tôi sung sướng thực thi ý Chúa,
và pháp luật của Chúa
ghi tận đáy lòng tôi.

*Sống kiếp tháng năm mòn mỏi đợi
Đời thế trần một giấc ngủ ngon
Ngoài kia ánh đèn màu rực sáng
Hãy biết đời ta quá mỏng dòn*

*Có thể chúng ta rất tỉnh thức
Trong giờ kinh thánh lễ nhà thờ
Nhưng lại ngủ quên nơi phố chợ
Người nghèo trước mắt vẫn thờ ơ*

*Hãy tỉnh thức để nhận ra Chúa
Nơi những người cùng khổ sầu đau
Công bình bác ái xin chia sẻ
Chớ để ngủ quên trong sang giàu*

*Giờ nào Chúa đến ta có hay
Tỉnh thức sẵn sàng hồn ta hồi
Ta để ngủ say trong danh vọng
Trong bạc tiền dựng xây đời mới*

*Qua mỗi biến cố trong cuộc đời
Như tiếng gõ cửa vào hồn ta
Chong đèn sáng ta hãy lo xa
Luôn tỉnh thức đón chờ Ngài đến*

THỨ TƯ CN XXIX THƯỜNG

NIÊN - Lc.12,41-48

"Con Người sẽ đến vào giờ phút các con không ngờ"

Bấy giờ ông Phê-rô hỏi : "Lạy Chúa, Chúa nói dụ ngôn này cho chúng con hay cho tất cả mọi người ?" Chúa đáp : "VẬY thì ai là người quản gia trung tín, khôn ngoan, mà ông chủ sẽ đặt lên coi sóc kẻ ăn người ở, để cấp phát phần thóc gạo đúng giờ đúng lúc ? Khi chủ về mà thấy đầy tớ ấy đang làm như vậy, thì thật là phúc cho anh ta. Thầy bảo thật anh em, ông sẽ đặt anh ta lên coi sóc tất cả tài sản của mình. Nhưng nếu người đầy tớ ấy nghĩ bụng : 'Chủ ta còn lâu mới về', và bắt đầu đánh đập tôi trai tớ gái và chèn say sưa, chủ của tên đầy tớ ấy sẽ đến vào ngày hấn không ngờ, vào giờ hấn không biết, và ông sẽ loại hấn ra, bắt phải chung số phận với những tên thất tín."

"Đầy tớ nào đã biết ý chủ mà không chuẩn bị sẵn sàng, hoặc không làm theo ý chủ, thì sẽ bị đôn nhiều. Còn kẻ không biết ý chủ mà làm những chuyện đáng phạt, thì sẽ bị đôn ít. Hễ ai đã được cho nhiều thì sẽ bị đòi nhiều, và ai được giao phó nhiều thì sẽ bị đòi hỏi nhiều hơn."

** Tv. 32, 18-19*

Kìa Chúa để mắt coi

những kẻ kính sợ Người,
và nhìn xem những ai
cậy trông ân sủng của Người,
để cứu gỡ họ khỏi tay thần chết,
và nuôi dưỡng họ trong cảnh cơ hàn.

*Là tuổi trẻ chỉ hướng về tương lai
Những ước mơ với tình yêu tươi đẹp
Nhiều phương án đầu tư nằng chưa phai
Đâu nghĩ đến cửa đời ta sẽ khép*

*Nhưng Con Người sẽ đến ai có hay
Vào giờ phút chúng ta đâu có ngờ
Đâu phải trẻ là Thiên Chúa phải chờ
Thôi bạn nhé - Hãy mau mau tỉnh thức*

*Thiên Chúa trao cho ta quyền quản lý
Vốn thời gian với sự sống muôn đời
Hãy sinh lợi cho Ngài các bạn nhé
Luôn sẵn sàng với tỉnh thức không lơ*

*Đừng cạn nghĩ đời ta còn quá dài
Đâu lo gì những ăn năn thống hối
Thả cuộc đời trôi theo dòng gian dối
Đợi cuối đời trở về vẫn kịp thôi !*

*"Chúa cho ai nhiều - sẽ đòi lại nhiều"
Thử nhìn lại - Chúa cho ta nhiều quá
Hãy sinh lời cho Ngài bằng mọi giá
Giờ Ngài đến là hạnh phúc gọi mời*

THỨ NĂM CN XXIX
THƯỜNG NIÊN - Lc.12,49-53
*"Thầy không đến để đem bình an,
nhưng đem sự chia rẽ"*

"Thầy đã đến ném lửa vào mặt đất,
và Thầy những ước mong phải chi lửa ấy đã
bùng lên ! Thầy còn một phép rửa phải
chịu, và lòng Thầy khắc khoải biết bao cho
đến khi việc này hoàn tất !

"Anh em tưởng rằng Thầy đến để
ban hòa bình cho trái đất sao ? Thầy bảo
cho anh em biết : không phải thế đâu,
nhưng là đem sự chia rẽ nhau, ba chống lại
hai, hai chống lại ba. Họ sẽ chia rẽ nhau :
cha chống lại con trai, con trai chống lại
cha ; mẹ chống lại con gái, con gái chống
lại mẹ ; mẹ chồng chống lại nàng dâu,
nàng dâu chống lại mẹ chồng."

** Tv. 16, 6. 8*

Lạy Chúa,
tôi kêu van Ngài,
bởi Ngài nhậm lời tôi,
xin ghé tai về bên tôi,
xin nghe rõ tiếng tôi.
Lạy Chúa,
xin gìn giữ tôi
như con người mất Chúa,
xin che chở tôi
trong bóng cánh của Ngài.

** Mc. 10, 45*

Con Người đến,
để ban mạng sống mình
làm giá cứu chuộc cho nhiều người.

*"Thầy đã đến mang lửa xuống đất này
Muốn xiết bao cho lửa cháy bùng lên"
Có phải chẳng là ngọn lửa tình yêu
Cháy sáng lên tình Chúa luôn vững bền*

*Cuộc đời Chúa như biển cả yêu thương
Chữa lành bệnh tật rao giảng Tin Mừng
Đỉnh cao là trần trướng treo thập giá
Lửa tình yêu đấy luôn mãi cháy bùng*

*Chúng ta đã mang danh Ki-tô hữu
Chờ gì không thổi lên lửa yêu thương
Nơi việc làm cụ thể trong đời thường
Khuôn mặt Ngài
từng ngày được chiếu sáng*

*"Thầy đã đến không phải đem hòa bình"
Vì chính Ngài đôi khi là vấp phạm
Cho chia rẽ giữa vợ-chồng anh-em
Nhưng phúc thay những ai lòng trung tín*

*Tôi ngồi đây chờ máu chảy ngược dòng
Hồn tìm về một bước sáng tương lai
Nhưng vinh quang
đim sâu trong thập giá
Thấp lửa yêu thương tìm bóng hình Ngài*

THỨ SÁU CN XXIX THƯỜNG

NIÊN - Lc.12,54-59

"Các người biết tìm hiểu diện mạo trời đất, còn về thời đại này, sao các người không tìm hiểu"

Đức Giê-su cũng nói với đám đông rằng : " Khi các người thấy mây kéo lên ở phía tây, các người nói ngay : 'Mưa đến nơi rồi', và xảy ra đúng như vậy. Khi thấy gió nổi thổi, các người nói : 'Trời sẽ oi bức', và xảy ra đúng như vậy. Những kẻ đạo đức giả kia, cảnh sắc đất trời, thì các người biết nhận xét, còn thời đại này, sao các người lại không biết nhận xét ?

"Sao các người không tự mình xét xem cái gì là phải ? Thật vậy, khi anh đi cùng đối phương ra tòa, thì dọc đường hãy cố gắng giải quyết với người ấy cho xong, kéo người ấy lùi anh đến quan tòa, quan tòa lại nộp anh cho thừa phát lại, và thừa phát lại tổng anh vào ngục. Tôi bảo cho anh em biết : anh sẽ không ra khỏi đó trước khi trả hết đồng kềm cuối cùng."

** Tv. 118, 66, 68, 76*

Xin Chúa dạy tôi
sự thông minh và lương tri,
vì tôi tin cậy vào các chỉ thị của Ngài.

Chúa là Đấng tốt lành và nhân hậu,
xin dạy bảo tôi những thánh chỉ của Ngài.

Xin Chúa

tỏ lòng thương hầu ủy lạo tôi,
theo như lời đã hứa cùng tôi tổ Ngài.

*Chỉ nhìn vào hiện tượng thiên nhiên
Con người dự đoán ra thời tiết
Người Do- thái nào có nhận biết
Khi nhìn phép lạ Chúa đã làm*

*Ngài cũng muốn dạy ta hôm nay
Biết nhận ra dấu chỉ thời đại
Dấu có lúc hành vi thơ dại
Hay phi thường vượt quá trí khôn*

*Hãy cố tìm thánh ý của Ngài
Không phải chỉ nằm trong ân phúc
Nhưng đôi khi ngay lúc tủi nhục
Nhận ra ý Ngài sớm thực thi*

*Khi gia đình đau khổ lắm than
Thông thường là khóc lóc than van
Đâu nghĩ rằng gia đình vắng Chúa
Có được Chúa hạnh phúc thanh nhàn*

*Khi đưa chân bước vào cuộc đời
Có nhận ra Ngài nơi tha nhân
Dấu họ cho ta những ân cần
Hay chỉ là đau thương mất mát*

*Nhưng trên hết cho ta biết nhìn
Tất cả mọi sự là hồng ân
Dù vui tươi hay lắm u buồn
Sống thánh ngày đến đáp cho cần*

THỨ BẢY CN XXIX THƯỜNG

NIÊN - Lc.13,1-9

*"Nếu các người không ăn năn hối cải,
thì tất cả các người
cũng bị hủy diệt như vậy!"*

Cùng lúc ấy, có mấy người đến kể lại cho Đức Giê-su nghe chuyện những người Ga-li-lê bị tổng trấn Phi-la-tô giết, khiến máu đổ ra hòa lẫn với máu tể vật họ đang dâng. Đức Giê-su đáp lại rằng ; "Các ông tưởng mấy người Ga-li-lê này phải chịu số phận đó vì họ tội lỗi hơn mọi người Ga-li-lê khác sao ? Tôi nói cho các ông biết : không phải thế đâu ; nhưng nếu các ông không sám hối, thì các ông cũng sẽ chết hết như vậy. Cũng như mười tám người kia bị tháp Si-lô-ác đổ xuống đè chết, các ông tưởng họ là những người mắc tội nặng hơn tất cả mọi người ở thành Giê-ru-sa-lem sao ? Tôi nói cho các ông biết : không phải thế đâu ; nhưng nếu các ông không chịu sám hối, thì các ông cũng sẽ chết hết y như vậy."

Rồi Đức Giê-su kể dụ ngôn này :
"Người kia có một cây vả trồng trong vườn nho mình. Bác ta ra cây tìm trái mà không thấy, nên bảo người làm vườn : 'Anh coi, đã ba năm nay tôi ra cây vả này tìm trái, mà không thấy. Vậy anh chặt nó đi, để làm gì cho hại đất ?' Nhưng người làm vườn đáp : 'Thưa ông, xin cứ để nó lại năm nay nữa. Tôi sẽ vun xới chung quanh,

và bón phân cho nó. May ra sang năm nó có trái, nếu không thì ông sẽ chặt nó đi."

Đứa em tôi chết đi

Khi tuổi mới lên mười

Miệng còn vương nét cười

Đau nhói trái tim tôi

Tâm hồn em thơ dại

Tội nấy đổ trên ai

Nước mắt tôi lăn dài

Lòng xin vâng ý Chúa

Tai họa trên người khác

Ta thường gán "Chúa phạt"

Thật đáng thương cho Ngài!

Người tạo bao mất mát !

Sao ta không nhận thấy

Lòng Chúa rất nhân từ

Dấu người lành kẻ dữ

Vẫn chờ mùa gặt ư ?

Hãy nhìn lại chính mình

Bao lỗi lầm năm tháng

Mau thống hối ăn năn

Khi trời còn chưa sáng

Các biến cố trong đời

Nào đâu ngoài thánh ý

Tình Chúa rất cao vời

Luôn yêu ta quá bội

**THỨ HAI CN XXX THƯỜNG
NIÊN - Lc.13,10-17**

*"Chớ thì không nên tháo xiềng xích
cho người con gái của Abraham này
trong ngày Sa-bát sao?"*

Ngày sa-bát kia, Đức Giê-su giảng dạy trong một hội đường. Ở đó, có một phụ nữ bị quỷ làm cho tàn tật đã mười tám năm. Lưng bà cong hẳn xuống và bà không thể nào đứng thẳng lên được. Trông thấy bà, Đức Giê-su gọi lại và bảo : "Này bà, bà đã được giải thoát khỏi tật nguyền !" Rồi Người đặt tay trên bà, tức khắc bà đứng thẳng lên được và tôn vinh Thiên Chúa.

Ông trưởng hội đường tức tối vì Đức Giê-su đã chữa bệnh trong ngày sa-bát. Ông lên tiếng nói với đám đông rằng : "Đã có sáu ngày để làm việc, thì đến mà xin chữa bệnh những ngày đó, đừng có đến vào ngày sa-bát !" Chúa đáp : "Những kẻ đạo đức giả kia ! Thế ngày sa-bát, ai trong các người lại không cỡi dây, dắt bò lừa rời máng cỏ đi uống nước ? Còn bà này, là con cháu ông Áp-ra-ham, bị Xa-tan trói buộc đã mười tám năm nay, thì chẳng lẽ lại không được cởi xiềng xích đó trong ngày sa-bát sao ?" Nghe Người nói thế, tất cả những kẻ chống đối Người lấy làm xấu hổ, còn toàn thể đám đông thì vui mừng vì mọi việc hiển hách Người đã thực hiện.

** Tv. 67, 2*

Thiên chúa đứng lên,
quân thù của Người tan rã,

và những kẻ ghét Người
chạy trốn khỏi long nhan.

*Có thể chúng ta cũng còng lưng
Khi chỉ biết cúi gằm đến mình
Không ngược lên nhìn tình yêu Chúa
Không để mắt nhìn cõi nhân sinh*

*Tại sao ta có lời không tốt
Khi nhà bên bỗng chốc sang giàu
Lẽ ra ta nên mừng cho họ
Cớ sao ta mong họ sấu đau*

*Như ông chủ hội đường tức giận
Khi Chúa chữa bệnh ngày Hưu lễ
Nếu tình người đầy ấp lòng ông
Vui biết mấy khi Ngài làm thế*

*Ta sẽ bị trói trong lệ luật
Khi bản thân quên nghĩa yêu thương
Vi muốn đời nhìn ta đạo đức
Luật bác ái mờ khuất khỏi sương*

*Xin Chúa cho con ngẩng đầu lên
Nhìn vào Chúa tâm tình tín thác
Sống giữa đời hồn con khao khát
Mức tình Ngài tưới khắp nhân gian*

*Cho con ngẩng mặt nhìn anh em
Tìm thấy hạnh phúc trong nhiệm vụ
Con sẽ gặp Ngài trong giấc ngủ
Khi luật bác ái đã chu toàn*

THỨ BA CN XXX THƯỜNG

NIÊN - Lc.13,18-21

*"Hạt cải mọc lên
và trở thành một cây to"*

Vậy Người nói : "Nước Thiên Chúa giống cái gì đây ? Tôi phải ví Nước ấy với cái gì ? Nước Thiên Chúa giống như chuyện một hạt cải người nọ lấy gieo trong vườn mình. Nó lớn lên và trở thành cây, chim trời làm tổ trên cành được."

Người lại nói : "Tôi phải ví Nước Thiên Chúa với cái gì ? Nước thiên Chúa giống như chuyện nắm men bà kia lấy vùi vào ba thúng bột, cho đến khi tất cả bột dậy men."

** Tv. 67, 6-7ab, 20-21*

Là Cha kẻ mồ côi,
là Đấng bênh vực người quả phụ,
Thiên Chúa ngự
trong thánh điện của Người.

Thiên Chúa tạo nhà cửa
cho những người bị bỏ rơi,
dẫn đưa những người tù tội
ra nơi thịnh đạt.

Chúc tụng Chúa
ngày nọ qua ngày kia !
Thiên Chúa là Đấng cứu độ,
Người vác đỡ
gánh nặng chúng tôi.

Thiên Chúa chúng tôi
là Thiên Chúa cứu độ,
Chúa là Thiên Chúa
ban ơn giải thoát
khỏi tay tử thần.

*Nhiều lúc ta chợt nghĩ
Phận mình là nhỏ bé
Cứ sống trong bình an
Với lời kinh thánh lễ*

*Ta vẫn còn thiếu sót
Nếu không để niềm tin
Phát triển thành cây lớn
Tha nhân đến nương mình*

*Đời sống Ki-tô hữu
Nur là men trong bột
Xã hội bớt chiến tranh
Nếu đời ta nên tốt*

*Đừng nghĩ mình nhỏ bé
Nên đã vội thu mình
Hãy đi vào nhân thế
Chỉ cho thấy niềm tin*

*Xin Chúa hãy thương ban
Đời con là men tốt
Men bác ái yêu thương
Cho đời thôi xung đột*

THỨ TƯ CN XXX THƯỜNG

NIÊN - Lc.13,22-30

"Hãy cố đi vào cửa hẹp"

Trên đường lên Giê-ru-sa-lem, Đức Giê-su đi ngang qua các thành thị và làng mạc mà giảng dạy. Có kẻ hỏi Người : "Thưa Ngài, những người được cứu thoát thì ít, có phải không ?" Người bảo họ : "Hãy chiến đấu để qua được cửa hẹp mà vào, vì tôi nói cho anh em biết : có nhiều người sẽ tìm cách vào mà không thể được. "Một khi chủ nhà đã đứng dậy và khóa cửa lại, mà anh em còn đứng ở ngoài, bắt đầu gõ cửa và nói : 'Thưa ngài, xin mở cho chúng tôi vào !', thì ông sẽ bảo anh em : 'Các anh đây ư ? Ta không biết các anh từ đâu đến !' Bây giờ anh em mới nói : 'Chúng tôi đã từng được ăn uống trước mặt ngài, và ngài cũng đã từng giảng dạy trên các đường phố của chúng tôi.' Nhưng ông sẽ đáp lại : 'Ta không biết các anh từ đâu đến. Cút đi cho khuất mắt ta, hỡi tất cả những quân làm điều bất chính !'

"Bây giờ anh em sẽ khóc lóc nghiến răng, khi thấy các ông Áp-ra-ham, Ixa-ác và Gia-cóp cùng tất cả các ngôn sứ được ở trong Nước Thiên Chúa, còn mình lại bị đuổi ra ngoài. Thiên hạ sẽ từ đông tây nam bắc đến dự tiệc trong Nước Thiên Chúa.

"Và kia có những kẻ đứng chót sẽ lên hàng đầu, và có những kẻ đứng đầu sẽ xuống hàng chót."

*Lối về Nước Trời qua cửa hẹp
Lời Ngài rõ quá ta nghe không
Đường trần gian còn đó gai chông
Lối rộng thênh thang về cõi chết*

*Nếu đời ta mang vác nhiều quá
Điều bất chính luôn mãi chất chồng
Xây nhà lầu bằng các bất công
Nước Chúa đâu rộng chỗ như thế*

*Ta nên nhỏ lại bằng hy sinh
Chia sẻ giàu sang với người nghèo
Chấp nhận bách hại vì công chính
Bức tường gian khó ta cố trèo*

*Nước Chúa được ví như bàn tiệc
Là khách mời khoác áo niềm tin
Áo dệt vải công bình bác ái
Điểm suốt hoa văn những ân tình*

*Đừng nghĩ suốt ngày kêu: "Lạy Chúa"
Giúp ta gõ cửa Nước Thiên đàng
Chỉ ai thực thi điều công chính
Đi vào cửa hẹp tới vinh quang*

**THỨ NĂM CN XXX THƯỜNG
NIÊN - Lc.13,31-35**

*"Không lẽ một tiên tri phải giết chết
ngoài thành Giê-ru-sa-lem"*

Cũng vào giờ ấy, có mấy người Pha-ri-sêu đến thưa Đức Giê-su rằng :
"Xin ông đi ra khỏi đây, vì vua Hê-rô-đê đang muốn giết ông !" Người bảo họ :
"Các ông hãy đi với con cáo ấy thế này : 'Hôm nay và ngày mai tôi trừ quỷ và chữa lành bệnh tật, ngày thứ ba tôi hoàn tất. Tuy nhiên, hôm nay, ngày mai và ngày mốt, tôi phải tiếp tục đi, vì một ngôn sứ mà chết ngoài thành Giê-ru-sa-lem thì không được.'

"Giê-ru-sa-lem, Giê-ru-sa-lem !
Người giết các ngôn sứ và ném đá những kẻ được sai đến cùng người ! Đã bao lần Ta muốn tập họp con cái người lại, như gà mẹ tập họp con dưới cánh, mà các người không chịu. Thì này, nhà các người sẽ bị bỏ mặc cho các người. Mà Ta nói cho các người hay : các người sẽ không còn thấy Ta nữa cho đến thời các người nói : Chúc tụng Đấng ngự đến nhân danh Đức Chúa !"

** Tv. 108, 26-27*

Lạy Chúa là Thiên Chúa của tôi,
xin giúp đỡ tôi,
xin cứu sống tôi
theo lượng từ bi của Chúa !
để thiên hạ biết rằng
đó là bàn tay của Chúa,
và lạy Chúa,

họ biết rằng

Chúa đã làm những chuyện này.

*Ngài đã biết lên Giê-ru-sa-lem
Là đi tìm cho mình một cái chết
Nhưng cái chết đâu phải là đoạn kết
Của chương trình cứu độ Ngài thực thi*

*Chẳng phải Ngài đã đến nơi trần gian
Là thi hành thánh ý của Chúa Cha
Ngài đã thấy lối đòng và thập giá
Sẽ nói lên tình Chúa quá thương ta*

*Cuộc sống ta sẽ tràn đầy ý nghĩa
Nếu biết sống theo thánh ý của Ngài
Nhưng ý Ngài lắm lúc rất chông gai
Nhiều khi là hy sinh và đổ máu*

*Đã theo Ngài phải từ bỏ ý riêng
Bỏ đam mê đòi hỏi của thân xác
Với người thế đó là những mất mát
Nhưng với Ngài là ngọc quý thiêng liêng*

Này anh -

Có dám sống cho Ngài không ?

*Ngài không hứa bạc vàng
nhưng thánh giá*

*Đường Ngài đi đầy dẫy những gai chông
Những đau khổ hy sinh và sỏi đá*

*Xin Thánh Thần soi sáng cho lòng ta
Đủ can đảm đi nốt đường Chúa đi
Trọn cuộc đời phó thác trong tay Chúa
Sống đẹp lòng Ngài gian khó sợ chi*

THỨ SÁU CN XXX THƯỜNG

NIÊN - Lc.14,1-6

"Ngày Hưu lễ

có nên chữa bệnh hay không ?"

Một ngày sa-bát kia, Đức Giê-su đến nhà một ông thủ lãnh nhóm Pha-ri-sêu để dùng bữa : họ cố dò xét Người. Và kia trước mặt Đức Giê-su, có một người mắc bệnh phù thũng. Người lên tiếng nói với các nhà thông luật và những người Pha-ri-sêu : " Có được phép chữa bệnh ngày sa-bát hay không ?" Nhưng họ làm thinh. Người đỡ lấy bệnh nhân, chữa khỏi và cho về. Rồi Người nói với họ : " Ai trong các ông có đứa con trai hoặc có con bò sa xuống giếng, lại không kéo nó lên ngay, dù là ngày sa-bát ?" Và họ không thể đáp lại những lời đó.

** Tv. 110, 5-6*

Chúa đã ban lương thực
cho những ai tôn sợ Ngài,
cho tới muôn đời
Ngài vẫn nhớ lời minh ước.
Chúa tỏ cho dân Ngài
thấy công cuộc quyền năng của Ngài,
hầu ban cho họ
được phần sản nghiệp của chư dân.

** Eph. 5, 2*

Đức Ki-tô đã yêu thương chúng ta,
và đã phó mình
làm của lễ tế thơm tho ngọt ngào
dâng lên Thiên Chúa vì chúng ta.

*Chúa luôn lên án kẻ giả hình
Chỉ giữ luật Ngài nơi hình thức
Tâm hồn xa Chúa như trời vực
Nào có ích chi những lời kinh*

*Có người chỉ phê phán anh em
Nhưng bản thân mình đâu nhìn lại
Nếu có phải chẳng nhiều bại hoại
Sao chẳng về tự hối ăn năn*

*Cái nhìn khắt khe cho ai khác
Nhưng với mình rộng rãi thân thương
Nếu lòng ta muốn kiếm thanh nhàn
Còn gì hơn bằng tình thương mến*

*Khi đứng trước người bệnh thủy thũng
Chúa chỉ thấy tràn ngập xót thương
Che kín cả luật ngày Hưu lễ
Ngài chữa khỏi tình Chúa xuống đường*

*Hãy kính Chúa hết cả trí khôn
Và yêu người hòa chan tình mến
Với năm tháng rộng mở con tim
Ta loan truyền Nước Cha trị đến*

THỨ BẢY CN XXX THƯỜNG

NIÊN - Lc.14,7-11

"*Hễ ai nhắc mình lên sẽ phải hạ xuống,
và ai hạ mình xuống sẽ được nhắc lên*"

Người nhận thấy khách dự tiệc cứ chọn chỗ nhất mà ngồi, nên nói với họ dụ ngôn này : "Khi anh được mời đi ăn cưới, thì đừng ngồi vào chỗ nhất, kéo lờ có nhân vật nào quan trọng hơn anh cũng được mời, và rồi người đã mời cả anh lẫn nhân vật kia phải đến nói với anh rằng : 'Xin ông nhường chỗ cho vị này.' Bây giờ anh sẽ phải xấu hổ mà xuống ngồi chỗ cuối. Trái lại, khi anh được mời, thì hãy vào ngồi chỗ cuối, để cho người đã mời anh phải đến nói : 'Xin mời ông bạn lên trên cho.' Thế là anh sẽ được vinh dự trước mặt mọi người đồng bàn. Vì phàm ai tôn mình lên sẽ bị hạ xuống ; còn ai hạ mình xuống sẽ được tôn lên."

* Tv. 93, 12-13a, 17-18

Lạy Chúa,
phúc thay người được Ngài dạy bảo,
và giáo hóa theo luật pháp của Ngài,
hầu cho họ được thánh thoir
trong những ngày gian khổ.

Nếu như Chúa chẳng phù trợ tôi,
trong giây phút

hồn tôi sẽ ở nơi yên lặng.

Đang lúc tôi nghĩ rằng :

"Chân tôi xiêu té",

thì lạy Chúa,

ân sủng Ngài nâng đỡ thân tôi.

Ta có là gì để tự tôn

Phải chăng là chức quyền địa vị

Nhưng có bao giờ ta thăm nghĩ

Con người sinh tử vẫn tay không

Nay ta hơn người với tài năng

Nhìn thấy anh em đầy hèn kém

Đâu ngờ hồn ta bao vết chém

Dấu sẹo lồi lên những lối lẫm

Cố che đi cho đời không thấy

Nhưng sao dấu được trước mắt Ngài

Thành công nơi danh vọng tiền tài

Đâu nói lên gì khi gặp Chúa

"Ai tự tôn sẽ bị hạ xuống"

Những gì ta có được hôm nay

Cố gắng đầu tư vào tình mến

Chiều tàn Ngài nâng đỡ hai tay

"Ai tự hạ sẽ được nâng lên"

Lời Chúa đó ta nghe cho rõ

Nhớ luôn đời người như ngọn cỏ

Sớm nở chiều tàn gió cuốn đi !

**THỨ HAI CN XXXI THƯỜNG
NIÊN - Lc.14,12-14**

*"Ông chớ mời các bạn hữu, nhưng hãy
mời những người nghèo khó và tàn tật!"*

Rồi Đức Giê-su nói với kẻ đã mời
Người rằng : " Khi nào ông đãi khách ăn
trưa hay ăn tối, thì đừng mời bạn bè, anh
em, hay bà con, hoặc láng giềng giàu có,
kẻo họ cũng mời lại ông, và như thế ông
được đáp lễ rồi. Trái lại, khi ông đãi tiệc,
hãy mời những người nghèo khó, tàn tật,
què quặt, đui mù. Họ không có gì đáp lễ,
và như thế, ông mới thật có phúc : vì ông
sẽ được đáp lễ trong ngày các kẻ lành
sống lại."

** Tv. 37, 22-23*

Lạy Chúa
là Thiên Chúa tôi,
xin đừng bỏ rơi tôi
và xin đừng lìa xa tôi ;
lạy Chúa là quyền lực phần rỗi tôi,
xin phù giúp tôi.

** Tv. 68, 30-31*

Phần tôi,
tôi đau khổ cơ hàn,
lạy Chúa,

xin gia ân phù trợ,
bảo toàn thân tôi.
Tôi sẽ xướng bài ca
ngợi khen danh Chúa
và tôi sẽ chúc tụng Ngài với bài tri ân.

*Lời Chúa dạy quá ư nhức nhối
Để gì thực hiện trong đời thường
Có vậy mới biết tình Chúa thương
Trao ban cho ta và nhân thế*

*Tiệc thánh hằng ngày Chúa mời gọi
Cho anh, cho em đến hưởng nhờ
Nhưng bao lần ta vẫn thờ ơ
Hồn ta phải chẳng không hề đổi !*

*Không phải chỉ dừng nơi bữa ăn
Ngài muốn tình yêu ta trải rộng
Những lo toan giúp đỡ người nghèo
Theo mãi từng ngày trong cuộc sống*

*Nhiều khi nhìn lại chính lòng mình
Thương người nghèo chỉ trên môi miệng
Hay có chăng chỉ vì lấy tiếng
Lời Chúa bao giờ mới thực thi !*

*Cho con thấm thấu tình yêu Chúa
Biết giúp đỡ thương yêu người nghèo
Con đường Chúa đi con bước theo
Là hiến thân phục vụ nhân thế*

THỨ BA CN XXXI THƯỜNG

NIÊN - Lc.14,15-24

"Anh hãy ra ngoài đường, ngoài ngõ,
và cố ép người ta vào cho đầy nhà tôi!"

Nghe vậy, một trong những kẻ đồng bàn nói với Đức Giê-su : "Phúc thay ai được dự tiệc trong Nước Thiên Chúa !" Người đáp : "Một người kia làm tiệc lớn và đã mời nhiều người. Đến giờ tiệc, ông sai đầy tớ đi thưa với quan khách rằng : 'Mời quý vị đến, cỗ bàn đã sẵn.' Bây giờ mọi người nhất loạt bắt đầu xin kiêu. Người thứ nhất nói : 'Tôi mới mua một thửa đất, cần phải đi thăm ; cho tôi xin kiêu.' Người khác nói : 'Tôi mới tậu năm cặp bò, tôi đi thử đây ; cho tôi xin kiêu.' Người khác nói : 'Tôi mới cưới vợ, nên không thể đến được.'

"Đầy tớ ấy trở về, kể lại sự việc cho chủ. Bây giờ chủ nhà nổi cơn thịnh nộ bảo người đầy tớ rằng : 'Mau ra các nơi công cộng và đường phố trong thành, đưa các người nghèo khó, tàn tật, đui mù, què quặt vào đây.' Đầy tớ nói : 'Thưa ông, lệnh ông đã được thi hành mà vẫn còn chỗ.' Ông chủ bảo người đầy tớ : 'Ra các đường làng, đường xóm, ép người ta vào đầy nhà cho ta. Tôi nói cho các anh biết : Những khách đã được mời trước kia, không ai sẽ được dự tiệc của tôi.'

* Tv. 15, 11

Lạy Chúa,
xin chỉ cho tôi

biết đường lối trường sinh,
và xin cho tôi
no đầy hoan hỉ trước thiên nhan.

*Rộn ràng công việc nào có tới
Khi tôi là thực khách được mời
Mặc ông chủ nổi cơn thịnh nộ
Thét gào như sóng biển lên khơi*

*Ngài đứng đó ánh mắt gọi mời
Bảo tôi về dự bữa tiệc vui
Nhưng công chuyện lo xây nhà mới
Tình Ngài thương tôi đã chôn vùi*

*Giê-su ôi - Ngài buồn lắm nhỉ !
Bàn tiệc thánh vẫn luôn gọi mời
Khách được mời nào ai có tới
Một mình Ngài lạc lõng chờ vờ*

*Trong cơn giận Ngài sai tôi tới
Hãy ra đi - ra khắp nẻo đường
Nài nỉ van xin cho đầy khách
Để phòng tiệc đầy những sắc hương*

*Giê-su ôi - Con hối hận rồi
Xin tha thứ hồn con u tối
Trí ngu dẫn trong kiếp vong nô
Trong gông cùm muôn vạn tội lỗi*

*Con biết chắc phòng tiệc đã đóng
Nhưng bước chân vững chắc niềm tin
Tin lòng Chúa khoan dung nhân hậu
Vẫn mở cho ai thiết tha xin*

*Ôi Giê-su rộng lòng tha thứ
Vi ngu muội con đã chối từ
Bàn tiệc Ngài vinh quang hạnh phúc
Xin cứu con khỏi kiếp tàn hư*

THỨ TƯ CN XXXI THƯỜNG

NIÊN - Lc.14,25-33

"Ai không từ bỏ tất cả
thì không thể là môn đệ Ta "

Có rất đông người cùng đi đường
với Đức Giê-su. Người quay lại bảo họ :

"Ai đến với tôi mà không dứt bỏ
cha mẹ, vợ con, anh em, chị em, và cả
mạng sống mình nữa, thì không thể làm
môn đệ tôi được. Ai không vác thập giá
mình mà đi theo tôi, thì không thể làm
môn đệ tôi được.

"Quả thế, ai trong anh em muốn
xây một cây tháp, mà trước tiên lại không
ngồi xuống tính toán phí tổn, xem mình có
đủ để hoàn thành không ? Kéo lỗ ra, đặt
móng rồi mà không có khả năng làm xong,
thì mọi người thấy vậy sẽ lên tiếng chê
cười và bảo : 'Anh ta đã khởi công xây,
mà chẳng cố sức làm cho xong việc.' Hoặc
có vua nào đi giao chiến với một vua
khác, mà trước tiên lại không ngồi xuống
bàn tính xem mình có thể đem một vạn
quân ra, đương đầu với đối phương dẫn hai
vạn quân tiến đánh mình chẳng ? Nếu
không đủ sức, thì khi đối phương còn ở xa,
ắt nhà vua đã phải sai sứ đi cầu hòa. Cũng
vậy, ai trong anh em không từ bỏ hết
những gì mình có, thì không thể làm môn
đệ tôi được.

* Tv. 26, 1

Chúa là sự sáng,

là Đấng cứu độ, tôi sợ chi ai ?

Chúa là Đấng phù trợ đời tôi,
tôi sợ gì ai ?

*Thôi cha nhé đừng mong chờ gì nữa
Bước theo Ngài con cha trọn hiến dâng
Tuổi ấu thơ cha mòn mỏi đợi trông
Cho con lớn con dựng xây nghiệp cả*

*Thôi mẹ nhé một lần từ giã mẹ
Con nhớ hoài tình mẹ đã chở che
Nhưng tình Ngài như gió thổi trưa hè
Mẹ đừng sợ, đừng lo con quy tế*

*Thôi em nhé cho anh hôn lần cuối
Khóc chi hoài anh không muốn đâu em
Lòng mến thương làm sao giữ anh lại
Vì Ngài đó - quyến rũ rất ghê hồn*

*Giê-su ôi ! Cho con làm môn đệ
Sống bên Ngài ôi hoan lạc ê mê
Con quên hết trần gian đầy bóng tối
Con thấy sáng - trời ơi - con dại ghê*

*Con ngược nhìn
chính Chúa nguồn hoan lạc
Đầu theo Ngài là thánh giá trên vai
Nhưng chính Ngài
là suối nguồn hạnh phúc
Nguyện theo Ngài đầu sỏi đá chông gai*

THỨ NĂM CN XXXI
THƯỜNG NIÊN - Lc.15,1-10

*"Trên trời sẽ vui mừng
vì một người tội lỗi hối cải"*

Các người thu thuế và các người tội lỗi đều lui tới với Đức Giê-su để nghe Người giảng. Những người Pha-ri-sêu và các kinh sư bên xâm xì với nhau : "Ông này đón tiếp phường tội lỗi và ăn uống với chúng." Đức Giê-su mới kể cho họ dụ ngôn này :

"Người nào trong các ông có một trăm con chiên mà bị mất một con, lại không để chín mươi chín con kia ngoài đồng hoang, để đi tìm cho kỳ được con chiên bị mất ? Tìm được rồi, người ấy mừng rỡ vác lên vai. Về đến nhà, người ấy mời bạn bè, hàng xóm lại, và nói : 'Xin chung vui với tôi, vì tôi đã tìm được con chiên của tôi, con chiên bị mất đó.' Vậy, tôi nói cho các ông hay : trên trời cũng thế, ai nấy sẽ vui mừng vì một người tội lỗi ăn năn sám hối, hơn là vì chín mươi chín người công chính không cần phải sám hối ăn năn.

"Hoặc người phụ nữ nào có mười đồng quan, mà chẳng may đánh mất một đồng, lại không thắp đèn, rồi quét nhà, moi móc tìm cho kỳ được ? Tìm được rồi, bà ấy mời bạn bè, hàng xóm lại, và nói : 'Xin chung vui với tôi, vì tôi đã tìm được đồng quan tôi đã đánh mất.' Cũng thế, tôi nói cho các ông hay : giữa triều thần Thiên

Chúa, ai nấy sẽ vui mừng vì một người tội lỗi ăn năn sám hối."

*Có phải vì cuồng loạn của đam mê
Mà ngồi đây tôi như người đã chết
Hồn lạng cảm trong phút giây mỗi một
Cho tan nát từng thớ thịt rên la*

*Chúa ôi - con muốn - con muốn thật
nhiều*

*Trở về bên Cha nhiệm thẩm tình yêu
Con biết Cha vẫn ngày đêm chờ đón
Mất trái dài cho mòn mỗi cô liễu*

*Nói sao hết tình Chúa không bến bờ
Sáng tới chiều mình Chúa mãi bơ vơ
Còn hồn tôi phiêu du miên xa lạ
Tìm tình yêu mây gió của ngu ngơ*

*Tôi quên đi chính Chúa nguồn hoan lạc
Là chớp đỉnh tình yêu trào hạnh phúc
Luôn sẵn sàng tha thứ kẻ ăn năn
Cho ai đó lánh xa mùi thế tục*

*Phải trở về - Phải - Tôi phải trở về
Bỏ lại sau tình-tiến cho dương thế
Trước mặt Ngài tôi chỉ là giun đé
Sao để mặc tình Ngài mãi đợi trông*

*Xin Thánh Linh hãy soi lòng mở trí
Mở mắt tôi cho thấy rõ đường đi
Về bên Cha trong gục đầu thống hối
Nước mắt ăn năn - Ngài sẽ ôm ghi*

THỨ SÁU CN XXXI THƯỜNG

NIÊN - Lc.16,1-8

*"Con cái đời này
khôn hơn con cái sự sáng"*

Đức Giê-su còn nói với các môn đệ rằng : " Một nhà phú hộ kia có một người quản gia. Người ta tố cáo với ông là anh này đã phung phí của cải nhà ông. Ông mới gọi anh ta đến mà bảo : 'Tôi nghe người ta nói gì về anh đó ? Công việc quản lý của anh, anh tính sổ đi, vì từ nay anh không được làm quản gia nữa !' Người quản gia liền nghĩ bụng : 'Mình sẽ làm gì đây ? Vì ông chủ đã cắt chức quản gia của mình rồi. Cuộc đất thì không nổi, ăn mày thì hổ ngươi. Mình biết phải làm gì rồi, để sau khi mất chức quản gia, sẽ có người đón rước mình về nhà họ !'

"Anh ta liền cho gọi từng con nợ của chủ đến, và hỏi người thứ nhất : 'Bác nợ chủ tôi bao nhiêu vậy ?' Người ấy đáp : 'Một trăm thùng dầu ô-liu.' Anh ta bảo : 'Bác cầm lấy biên lai của bác đây, ngồi xuống mau, viết năm chục thôi.' Rồi anh ta nói người khác : 'Còn bác, bác nợ bao nhiêu vậy ?' Người ấy đáp : 'Một ngàn gia lúa.' Anh ta bảo : 'Bác cầm lấy biên lai của bác đây, viết lại tám trăm thôi.'

"Và ông chủ khen tên quản gia bất lương đó đã hành động khôn khéo. Quả thế, con cái đời này khôn khéo hơn con cái ánh sáng khi xử sự với người đồng loại.

*Phải chăng tôi ngu dại
Theo chân Đức Ki-tô
Đìm mình trong ngục tội
Liều bước chốn hư vô*

*Phải chăng tôi điên cuồng
Khi yêu Chúa Giê-su
Một người chết trần trông
Trên thập tự âm u*

*Phải chăng tôi lắm lời
Khi tận hiến tấm thân
Mặc cho đời thương nhớ
Ngỡ tôi đã tâm thần*

*Đừng tưởng tôi ngu dại
Vi Lời Ngài đã hứa
Cho những ai theo Ngài
Sự sống đầy chan chứa*

*Đừng tưởng tôi điên cuồng
Vi Ngài chẳng hứa sông
Cho những ai yêu Ngài
Một cuộc sống yêu đương*

*Đừng tưởng tôi lắm lời
Là chú bé đơn sơ
Vi Ngài dẫn tôi đến
Cha tôi hằng kính thờ*

*Phúc cho ai hiểu được
Chính Chúa nguồn hạnh phúc
Nếu ai đến với Ngài
Trào dâng niềm hoan chúc*

**THỨ BẢY CN XXXI THƯỜNG
NIÊN - Lc.16,9-15**

*"Các con không thể vừa làm tôi Thiên
Chúa vừa làm tôi tiền bạc"*

"Phần Thầy, Thầy bảo cho anh em biết : hãy dùng Tiền Của bất chính mà tạo lấy bạn bè, phòng khi hết tiền hết bạc, họ sẽ đón rước anh em vào nơi ở vĩnh cửu. Ai trung tín trong việc rất nhỏ, thì cũng trung tín trong việc lớn. Vậy nếu anh em không trung tín trong việc sử dụng Tiền Của bất chính, thì ai sẽ tín nhiệm mà giao phó của cải chân thật cho anh em ? Và nếu anh em không trung tín trong việc sử dụng của cải của người khác, thì ai sẽ ban cho anh em của cải dành riêng cho anh em ?

"Không gia nhân nào có thể làm tôi hai chủ, vì hoặc sẽ ghét chủ này mà yêu chủ kia, hoặc sẽ gắn bó với chủ này mà khinh dể chủ nọ. Anh em không thể vừa làm tôi Thiên Chúa, vừa làm tôi Tiền Của được."

** Tv. 144, 2-3, 1b*

Hằng ngày
tôi sẽ chúc tụng Chúa,
và tôi sẽ khen ngợi danh Chúa
tới muôn đời.
Chúa vĩ đại và rất đáng ngợi khen,
sự vĩ đại của Chúa

không thể đo lường được.

Lạy Chúa,
tôi sẽ chúc tụng danh Chúa
tới muôn đời.

*Tôi ước mơ là ngôi sao sáng
Sống đường đường một đấng cao sang
Giữa rừng người đua nhau khen ngợi
Cho danh tôi bốn biển lừng vang*

*Tôi đâu ngờ Chúa đang đứng đó
Đầu tóc rối hình dáng xo ro
Thu mình trong bóng tối mịt mờ
Ngài khẽ khóc nhìn tôi ấm no*

*Ngài đã khóc - nước mắt thương yêu
Cho tháng năm tôi theo tiền của
Quên đi mất tình yêu của Chúa
Trên thập tự Ngài chết một chiều*

*Chúa vẫn thương, vẫn đợi, vẫn chờ
Tôi trở về thống hối ăn năn
Ngài chỉ sợ hồn tôi mù quáng
Không thấy tình Ngài sáng hơn trăng*

*Hồn tôi ơi - Hãy mau thức dậy
Rửa mặt nơi suối nguồn tình ái
Vươn vai trong tình Ngài thư thái
Chợt thấy tiền tài như áng mây*

*Chỉ duy có Ngài là tất cả
Sẽ ban cho sự sống muôn đời
Hồn tôi ơi - còn chờ chi nữa
Bước theo Ngài hạnh phúc không vơi*

THỨ HAI CN XXXII
THƯỜNG NIÊN - Lc.17,1-6

*"Đù một ngày bảy lần nó trở lại nói
cùng con rằng: tôi hối hận,
thì con hãy tha cho nó"*

Đức Giê-su nói với các môn đệ rằng : "Không thể không có những cố làm cho người ta vấp ngã ; nhưng khôn cho kẻ làm cố cho người ta vấp ngã ! Thà buộc cối đá lớn vào cổ nó và xô xuống biển, còn lợi cho nó hơn là để nó làm cố cho một trong những kẻ bé nhỏ này vấp ngã. Anh em hãy đề phòng !

"Nếu người anh em của anh xúc phạm đến anh, thì hãy khiển trách nó ; nếu nó hối hận, thì hãy tha cho nó. Dù nó xúc phạm đến anh một ngày đến bảy lần, rồi bảy lần trở lại nói với anh : 'Tôi hối hận', thì anh cũng phải tha cho nó."

Các Tông Đồ thưa với Chúa Giê-su rằng : "Thưa Thầy, xin thêm lòng tin cho chúng con." Chúa đáp : "Nếu anh em có lòng tin lớn bằng hạt cải, thì dù anh em có bảo cây dâu này : 'Hãy bật rễ lên, xuống dưới biển kia mà mọc', nó cũng sẽ vâng lời anh em.

** Tv. 138, 4-6*

Khi lời nói chưa lên tới đầu lưỡi,
thì kia, lạy Chúa,
Ngài đã biết cả rồi,
sau lưng hay trước mặt,

Chúa bao bọc thân tôi,
và trên mình tôi, Chúa đặt tay.
Đối với tôi
sự thông minh này quá u huyền diệu,
quá cao xa, tôi thực không thể hiểu ra.

*Ước gì Lời Chúa hôm nay
Ngân vang và ngân vang mãi
Thấm vào từng thớ thịt da
Vi ta quá ư thơ dại*

*Sống kiếp con người năm tháng
Làm sao không vướng lỗi lầm
Tình Ngài vẫn sẽ lặng câm
Nếu ta là cố vấp phạm*

*Đau ta vấp phạm bao lần
Ngài vẫn khoan dung tha thứ
Sao ta cứ hoài trách cứ
Anh em lỗi phạm ăn năn*

*Tha thứ cho nhau nhé anh
Như Ngài vẫn luôn tha thứ
Sẽ như con thuyền viễn xứ
Nếu đời ta mãi oán hờn*

*Xin Ngài củng cố niềm tin
Biến đổi con tim sắt đá
Miềm lòng trong cõi thứ tha
Chiếu sáng tình Ngài cao cả*

**THỨ BA CN XXXII THƯỜNG
NIÊN - Lc.17,7-10**

*"Chúng tôi là đầy tớ vô dụng: vì chúng
tôi đã làm điều chúng tôi phải làm"*

"Ai trong anh em có người đầy tớ đi cày hay đi chăn chiên, mà khi nó ở ngoài đồng về, lại bảo nó : 'Mau vào ăn cơm đi', chứ không bảo : 'Hãy dọn cơm cho ta ăn, thắt lưng hầu bàn cho ta ăn uống xong đã, rồi anh sẽ ăn uống sau !' ? Chẳng lẽ ông chủ lại biết ơn đầy tớ vì nó đã làm theo lệnh truyền sao ? Đối với anh em cũng vậy : khi đã làm tất cả những gì theo lệnh phải làm, thì hãy nói : chúng tôi là những đầy tớ vô dụng, chúng tôi đã chỉ làm việc bổn phận đầy thôi."

** Tv. 36, 18, 23, 27, 29*

Chúa chăm lo
cho mạng sống người nhân đức,
và phân gia nghiệp họ
còn mãi muôn đời.
Nhờ ơn Chúa
mà hiền nhân vững bước,
và Người yểm hộ đường lối người đi.

Hãy tránh ác
và hãy làm lành,
hầu được an cư tới ngàn thu :
Những người hiền
sẽ được Đất Nước,
và cư ngụ ở đó tới ngàn thu.

*Sau những ngày dài dằng dặc
chốn lao tù*

*Thoát khỏi xiềng xích
của vật chất đam mê*

*Niềm vui tự do dâng cao,
dậy sóng tâm hồn*

Và thắm vào từng thớ thịt như thác nước

Tôi ra đi - cứ đi và đi mãi

Vì nhà cửa chỉ còn lại bầu trời

Và bầu bạn vẫn là gió mây

Niềm vui đang nhường dần cho lo lắng

Quá khứ và tương lai không là gì nữa

Tôi đã ngủ vùi trong khi hồn thao thức

Mong chờ một bàn tay cứu vớt

Và lúc đó - Ngài đã đến

Ngài đã đến an ủi vỗ về

Như người cha già

âu yếm người con trai độc nhất

Ngài đã đến ôm tôi vào lòng

Như mẹ hiền nâng niu đứa con thơ dại

Ngài đã đến mời gọi tôi trở về với Ngài

Để làm việc trong nhà Ngài -

Ngôi nhà tình ái

Nơi đó không còn sầu hận

Nơi đó không có những song sắt sự ác

Nơi đó

không còn những cấu xé của đam mê

Và tôi

Tôi đã đi về với Ngài

Lòng hân hoan được làm tôi tớ vô dụng

Một tôi tớ vô dụng của Ngài

Và tôi khê hát bài ca tuyệt vời

THỨ TƯ CN XXXII THƯỜNG

NIÊN - Lc.17,11-19

"Còn chín người nữa đâu?"

Trên đường lên Giê-ru-sa-lem, Đức Giê-su đi qua biên giới giữa hai miền Sa-ma-ri và Ga-li-lê. Lúc Người vào một làng kia, thì có mười người phong hủi đón gặp Người. Họ đứng lại đằng xa và kêu lớn tiếng : "Lạy Thầy Giê-su, xin rủ lòng thương chúng tôi !" Thấy vậy, Đức Giê-su bảo họ : "Hãy đi trình diện với các tư tế." Đang khi đi thì họ được sạch. Một người trong bọn, thấy mình được khỏi, liền quay trở lại và lớn tiếng tôn vinh Thiên Chúa. Anh ta sấp mình dưới chân Đức Giê-su mà tạ ơn. Anh ta lại là người Sa-ma-ri. Đức Giê-su mới nói : "Không phải cả mười người được sạch sao ? Thế thì chín người kia đâu ? Sao không thấy họ trở lại tôn vinh Thiên Chúa, mà chỉ có người ngoại bang này ?" Rồi Người nói với anh ta : "Đứng dậy về đi ! Lòng tin của anh đã cứu chữa anh."

* Tv. 81, 3-4

Hãy bầu chữa
kẻ bị ức và người phẫn nộ,
hãy bênh vực
quyền lợi người khốn khổ,
kẻ cơ hàn.
Hãy cứu chữa
người bị áp bức

và kẻ bần cùng,
hãy giải thoát họ
khỏi bàn tay đũa ác.

*Ôi lạy Chúa hồn con thao thức mãi
Bóng hình Ngài con mơ ước không thôi
Khi cay đắng mong tình Ngài an ủi
Khi sầu buồn có Chúa con sẽ nguôi*

*Nhưng an vui khi nào con nghĩ tới
Chúa đang đứng chờ vợ chẳng một lời
Vi tháng năm vui chơi bên hạnh phúc
Mặc Chúa đó cúi đầu buồn chơi với*

*Như ngày kia Chúa chữa mười người cùi
Chỉ một người chạy đến xin cảm tạ
Nhưng người ấy lại là Sa-ma-ri
Thoáng nét buồn
xót thương người dân ngoại*

*Thôi em nhé đừng trách gì Chúa nữa
Sao Chúa vẫn để em mãi cơ cầu
Quá đắng cay trong tình duyên vỡ lẽ
Hay sầu buồn đơn chiếc suốt đêm thâu*

*Chúa không chết vì tôi không chạy đến
Quy bên Ngài thấp sáng một niềm tin
Nhưng sẽ buồn vì tôi đã vô ơn
Quên tình Chúa ngày đêm vẫn giữ gìn*

*Nhưng Chúa vẫn khoan hồng tha thứ cả
Dấu tội tôi muôn lần không đáng tha
Nếu lòng biết khiêm nhường
chạy đến Chúa*

Vì tình Ngài như biển rộng bao la

THỨ NĂM CN XXXII
THƯỜNG NIÊN - Lc.17,20-24
"Nước Thiên Chúa ở giữa các người"

Người Pha-ri-sêu hỏi Đức Giê-su bao giờ Triều Đại Thiên Chúa đến. Người trả lời : "Triều Đại Thiên Chúa không đến như một điều có thể quan sát được. Và người ta sẽ không nói : 'Ồ đây này !' hay 'Ồ kia kia !', vì này Triều Đại Thiên Chúa đang ở giữa các ông."

Rồi Đức Giê-su nói với các môn đệ : "Sẽ đến thời anh em mong ước được thấy một trong những ngày của Con Người tới, mà cũng không được thấy. Người ta sẽ bảo anh em : 'Người ở kia kia !' hay 'Người ở đây này !' Anh em đừng đi, đừng chạy theo. Vì ánh chớp chói lòa chiếu sáng từ phương trời này đến phương trời kia thế nào, thì Con Người cũng sẽ như vậy trong ngày của Người. Nhưng trước đó, Người phải chịu đau khổ nhiều và bị thế hệ này loại bỏ."

** Tv. 118, 89, 135*

Thân lạy Chúa,
cho tôi đời đời kiếp kiếp,
lời Chúa vẫn còn đó như cõi trời cao.
Xin tỏ cho tôi tỏ Ngài
thấy long nhan hiền hậu,
và dạy bảo tôi
những thánh chỉ của Ngài.

*Có người thích sống ở Hoa Kỳ
Một nước tư bản
giàu sụ với bao kỹ thuật*

*Có người thích sống ở Israel
Một nước bé nhỏ với ý chí kiên cường vĩ đại
Có người thích sống ở khối Ả - rập
Với hàng trăm mỏ dầu
tiêu thụ khắp thế giới
Có người thích sống ở Bắc Âu
Những nước rất rộng rãi về phú tính
Có người thích sống ở Thụy Sĩ
Một nước trung lập
không thấy chiến tranh*

*Còn tôi
Tôi chỉ thích sống ở NƯỚC TRỜI
Nơi đó có vị vua trên hết các vua
Đã thương toàn dân
đến hy sinh mạng sống
Một nước của tình yêu
Một nước không có kẻ giàu người nghèo
Một nước không bao giờ đói và khát
Một nước không phân biệt chủng tộc
Không thể nào kẻ hết
hạnh phúc nước Trời*

NHUNG ! Đường vào nước Trời
luôn chật hẹp và đầy thử thách
Ôi Giê-su Ki-tô - Vua các vua
*Xin thương nhận tôi đây
là thần dân của Ngài
Vi chỉ ở nước Ngài
mới được sống đời đời*
Một điều mà không nước nào có được
*Xin thương tôi - Lạy Chúa !
Xin rộng mở cho tôi vào nước Ngài*

THỨ SÁU CN XXXII

THƯỜNG NIÊN - Lc.17,26-37

"Ai cứu mạng sống mình thì sẽ mất, còn ai thì mạng sống mình thì sẽ được sống"

"Và cũng như thời ông No-ê, sự việc đã xảy ra cách nào, thì trong những ngày của Con Người, sự việc cũng sẽ xảy ra như vậy. Thiên hạ ăn uống, cưới vợ lấy chồng, mãi cho đến ngày ông No-ê vào tàu, và nạn hồng thủy ập tới, tiêu diệt tất cả. Sự việc cũng xảy ra giống như vậy trong thời ông Lót : thiên hạ ăn uống, mua bán, trồng trọt, xây cất. Nhưng ngày ông Lót ra khỏi Xơ-đôm, thì Thiên Chúa khiến mưa lửa và diêm sinh từ trời đổ xuống tiêu diệt tất cả. Sự việc cũng sẽ xảy ra như thế, ngày Con Người được mặc khải.

"Ngày ấy, ai ở trên sân thượng mà đồ đạc ở dưới nhà, thì đừng xuống lấy. Cũng vậy, ai ở ngoài đồng thì đừng quay trở lại. Hãy nhớ chuyện vợ ông Lót. Ai tìm cách giữ mạng sống mình, thì sẽ mất ; còn ai liều mất mạng sống mình, thì sẽ bảo tồn được mạng sống. Thầy nói cho anh em biết : đêm ấy, hai người đang nằm chung một giường, thì một người sẽ được đem đi, còn người kia bị bỏ lại. Hai người đàn bà đang cùng nhau xay bột, thì một người sẽ được đem đi, còn người kia bị bỏ lại. Hai người đàn ông đang ở ngoài đồng, thì một người sẽ được đem đi, còn người kia bị bỏ lại." Các môn đệ lên tiếng hỏi Đức Giê- su : "Thưa Thầy, ở đâu vậy ?" Người nói với các ông : "Xác nằm đâu, điều hâu tụ đó."

*Xin mọi người cầu nguyện cho anh
Một công nhân mong sống an lành
Nhưng hồn anh đang dần yếu đuối
Muốn trốn chạy cuộc sống đấu tranh*

*Đấu tranh với hàng ngàn hất hủi
Đấu tranh với chồng chất thương đau
Chỉ vì anh là Ki-tô hữu
Muốn đầu tư sự sống mai sau*

*Xin mọi người cầu nguyện cho em
Một y tá hiền mẫu suốt tha
Nhưng hồn em đang dần xơ cứng
Mở mắt nhìn từng chiếc thây ma*

*Thây ma đó chập chờn trên lối
Rên rỉ mãi xin trở thành người
Vi hấn chết khi còn trong dạ
Xin làm người chỉ một giây thôi*

*Xin mọi người cầu nguyện cho tôi
Một tín đồ đang bước theo Chúa
Nhưng hồn tôi ngỡ chừng héo úa
Muốn trở mình lù lũi mãi ra xa*

*Ra xa mãi vào nơi trần thế
Ngâm mình trong nếp sống vui chơi
Cho thỏa thích ngày đêm bó gối
Cứ ngỡ mình hạnh phúc chơi vui*

*Xin cho anh, cho em, cho tôi
Nhận thấy Chúa nguồn ơn cứu rỗi
Đường thập tự ta lần theo lối
Ngài thương ban sự sống muôn đời*

THỨ BẢY CN XXXII
THƯỜNG NIÊN - Lc.18,1-8
*"Phải luôn cầu nguyện và không
nên chán nản bao giờ"*

Đức Giê-su kể cho các môn đệ dụ ngôn sau đây, để dạy các ông phải cầu nguyện luôn, không được nản chí. Người nói : "Trong thành kia, có một ông quan tòa. Ông ta chẳng kính sợ Thiên Chúa, mà cũng chẳng coi ai ra gì. Trong thành đó, cũng có một bà góa. Bà này đã nhiều lần đến thưa với ông : 'Đôi phương tôi hại tôi, xin ngài minh xét cho.' Một thời gian khá lâu, ông không chịu. Nhưng cuối cùng, ông ta nghĩ bụng : 'Đầu rằng ta chẳng kính sợ Thiên Chúa, mà cũng chẳng coi ai ra gì, nhưng mục góa này quấy rầy mãi, thì ta xét xử cho rồi, kéo mục ấy cứ đến hoài, làm ta nhức đầu nhức óc.'"

Rồi Chúa nói : "Anh em nghe quan tòa bất chính ấy nói đó ! Vậy chẳng lẽ Thiên Chúa lại không minh xét cho những kẻ Người đã tuyển chọn, ngày đêm hằng kêu cứu với Người sao ? Lẽ nào Người bắt họ chờ đợi mãi ? Thầy nói cho anh em biết, Người sẽ mau chóng minh xét cho họ. Nhưng khi Con Người đến, liệu Người còn thấy lòng tin trên mặt đất nữa chăng ?"

** Tv. 87, 3*

Xin cho lời tôi khẩn nguyện
thầu đến tai Chúa ;
lạy Chúa,

xin Chúa lắng tai
nghe tiếng tôi kêu cầu.

*Nấy gió ơi đừng đùa ghẹo nữa
Để cho mây một chút lặng yên
Cúi gập mình cung chúc Chúa Cha
Đã sáng tạo ngàn mây dịu hiền*

*Hỡi thái dương mau mau vùn đậy
Cho muôn vật bưng tỉnh vươn vai
Mở rộng hồn cao rao Danh Chúa
Đã đủ thương dựng nên đất trời*

*Ôi Giê-su - em xin ghi nhớ
Máu Anh rực sáng giữa chiều tàn
Cho em thoát vòng tay thần chết
Biết lấy gì đền đáp ơn Anh*

*Em chỉ xin cúi đầu cảm tạ
Quyết một lần chẳng dám ngã sa
Cho Anh thêm ngàn lần chua xót
Đầu tình Anh vẫn muốn thú tha*

*Ôi Thánh Linh nguồn ơn thánh hóa
Ngài không đến với những kiêu sa
Nhưng sức sống trào dâng muôn sống
Cho ai đó bừng sáng thướt tha*

*Xin Ngôi Ba ở mãi trên con
Dạy con biết trọn niềm tôn kính
Yêu mến Cha đến vô cùng tận
Và Giê-su con mãi tôn vinh*

*Chớ để con một lần ngã sa
Nơi trần gian mây trời phiêu lãng
Cho con tới cội nguồn ánh sáng
Muôn muôn đời hạnh phúc hoan ca*

THỨ HAI CN XXXIII

THƯỜNG NIÊN - Lc.18,35-43

"Người muốn Ta làm gì cho người?"

Khi Đức Giê-su gần đến Giê-ri-khô, có một người mù đang ngồi ăn xin ở vệ đường. Nghe thấy đám đông đi qua, anh ta hỏi xem có chuyện gì. Họ báo cho anh ta biết là Đức Giê-su Na-da-rét đang đi qua đó. Anh liền kêu lên rằng: "Lạy ông Giê-su, Con vua Đa-vít, xin rủ lòng thương tôi!" Những người đi đầu quát nạt, bảo anh ta im đi; nhưng anh càng kêu lớn tiếng: "Lạy Con vua Đa-vít, xin rủ lòng thương tôi!" Đức Giê-su dừng lại, truyền dẫn anh ta đến. Khi anh đã đến gần, Người hỏi: "Anh muốn tôi làm gì cho anh?" Anh ta đáp: "Lạy Ngài, xin cho tôi nhìn thấy được." Đức Giê-su nói: "Anh nhìn thấy đi! Lòng tin của anh đã cứu chữa anh." Lập tức, anh ta nhìn thấy được và theo Người, vừa đi vừa tôn vinh Thiên Chúa. Thấy vậy, toàn dân cất tiếng ngợi khen Thiên Chúa.

* Tv. 72, 23

Việc tôi kết hiệp
với Thiên Chúa,
và việc tôi đặt niềm cậy trông
vào Chúa là Thiên Chúa,
thì tốt đẹp biết bao.

*"Lạy Chúa - Xin cho con được thấy"
Vi đôi khi con chỉ biết nhìn
Nhưng đâu thấy hình hài của Chúa
Qua tấm thân gầy kẻ ăn xin*

*Nếu không có đôi mắt đức tin
Dễ gì nhận ra đường thánh giá
Là một tình yêu rất nhiệm lạ
Chúa thương ban cho kẻ theo Ngài*

*Giữa mây mù quyến rũ trần gian
Nào cuộc sống xe hơi nhà lầu
Mà đời con dẫm bước u sầu
Chúa ơi - cho hồn con rực sáng*

*Phê-rô có lần bị quả trách
Là Sa-tan cản trở bước Ngài
Vi chỉ nhìn con mắt dân chài
Đâu thấy được vinh quang thập giá*

*Nhìn vào anh mù Giê-ri-cô
Chỉ cho ta con đường cầu nguyện
Bị rầy la anh càng kêu lớn
Vượt qua tất cả đến với Ngài*

*Con ngày đêm tha thiết nguyện xin
Cho con thấy Chúa trong mỗi người
Trong mỗi đắng cay hay nụ cười
Nhìn đời bằng ánh mắt niềm tin*

**THỨ BA CN XXXIII THƯỜNG
NIÊN - Lc.19,1-10**

*"Con Người đến tìm kiếm và cứu chữa
điều gì đã hư mất"*

Sau khi vào Giê-ri-khô, Đức Giê-su đi ngang qua thành phố ấy. Ở đó có một người tên là Da-kêu ; ông đứng đầu những người thu thuế, và là người giàu có. Ông ta tìm cách để xem cho biết Đức Giê-su là ai, nhưng không được, vì dân chúng thì đông, mà ông ta lại lùn. Ông liền chạy tới phía trước, leo lên một cây sung để xem Đức Giê-su, vì Người sắp đi qua đó. Khi Đức Giê-su tới chỗ ấy, thì Người nhìn lên và nói với ông : "Này ông Da-kêu, xuống mau đi, vì hôm nay tôi phải ở lại nhà ông !" Ông vội vàng tụt xuống, và mừng rỡ đón rước Người. Thấy vậy, mọi người xầm xì với nhau : "Nhà người tội lỗi mà ông ấy cũng vào trọ !" Ông Da-kêu đứng đó thưa với Chúa rằng : "Thưa Ngài, đây phân nửa tài sản của tôi, tôi cho người nghèo ; và nếu tôi đã chiếm đoạt của ai cái gì, tôi xin đền gấp bốn." Đức Giê-su mới nói về ông ta rằng : "Hôm nay, ơn cứu độ đã đến cho nhà này, bởi người này cũng là con cháu tổ phụ Áp-ra-ham. Vì Con Người đến để tìm và cứu những gì đã hư mất."

** Tv. 3, 6*

Tôi nằm xuống
và đã ngủ ngon,
rồi thức khỏe,
vì Chúa đỡ nâng tôi.

Này em yêu

Em cần gặp Chúa mến thương nhiều ?

Hãy bắt chước Gia-kêu

Trèo lên cây cao

Vượt trên

những bụi rậm gian dối lao xao

Em hãy vút bỏ dưới chân

những ồn ào thế tục

Em hãy thoát khỏi vòng vây tiền bạc

Em hãy chôn vùi những đam mê xiêu té

Và trèo lên thật cao em nhé

Chính nơi đó em sẽ thấy Chúa

Chúa cũng sẽ nhìn thấy em

Ngài sẽ gọi em xuống

Lời nhỏ nhẹ mắng yêu

Nhóm lên ngọn lửa thương mến

Tình Ngài như bừng sáng

Vì gặp được chiêm non

bao năm sống xa bầy

Im lặng trong phút giây

Cho tình yêu vỡ lẽ

Như nước dâng tràn bờ

Ngài sẽ xin dùng bữa với em đó

Em chuẩn bị chưa nào ?

Căn nhà tâm hồn em nay ra sao ?

Không vướng chút bụi trần ?

Không vương niềm thù hận ?

Không còn rác dối gian ?

Hay em chưa sửa soạn ?

Mau lên em - Mau nữa đi

Chuẩn bị cho nhà em thật thơm mát

Để Ngài sẽ đến và ngự trong nhà em...

**THỨ TƯ CN XXXIII THƯỜNG
NIÊN - Lc.19,11-28**

"Hãy đi sinh lời lãi tôi khi ta về"

... Đức Giê-su lại kể thêm một dụ ngôn, vì Người đang ở gần Giê-ru-sa-lem và vì họ tưởng là Triều Đại Thiên Chúa sắp xuất hiện đến nơi rồi. Vậy Người nói : "Có một người quý tộc kia đi phương xa lãnh nhận vương quyền, rồi trở về. Ông gọi mười người trong các tôi tớ của ông đến, phát cho họ mười nén bạc và nói với họ : "Hãy lo làm ăn sinh lợi cho tới khi tôi đến." Nhưng đồng bào ông ghét ông, nên họ cử một phái đoàn đến sau ông để nói rằng : "Chúng tôi không muốn ông này làm vua chúng tôi."

"Sau khi lãnh nhận vương quyền, ông trở về. Bấy giờ ông truyền gọi những đầy tớ ông đã giao bạc cho, để xem mỗi người làm ăn sinh lợi được bao nhiêu. Người thứ nhất đến trình : 'Thưa ngài, nén bạc của ngài đã sinh lợi được mười nén.' Ông bảo người ấy : 'Khá lắm, hồi đây tớ tài giỏi ! Vì anh trung thành trong việc rất nhỏ, thì hãy cầm quyền cai trị mười thành.' Người thứ hai đến trình : 'Thưa ngài, nén bạc của ngài đã làm lợi được năm nén.' Ông cũng bảo người ấy : 'Anh cũng vậy, anh hãy cai trị năm thành.' Rồi người thứ ba đến trình : 'Thưa ngài, nén bạc của ngài đây, tôi đã bọc khăn giữ kỹ. Tôi sợ ngài, vì ngài là người khắc nghiệt, đòi cái không gửi, gặt cái không gieo.' Ông nói : 'Hồi đây tớ tị ! Tôi cứ lời miệng anh mà xử anh. Anh đã biết tôi là

người khắc nghiệt, đòi cái không gửi, gặt cái không gieo. Thế sao anh không gửi bạc của tôi vào ngân hàng ? Có vậy, khi tôi đến, tôi mới rút ra được cả vốn lẫn lời chứ !' Rồi ông bảo những người đứng đó : 'Lấy lại nén bạc nó giữ mà đưa cho người đã có mười nén.'

*Phải chăng tôi còn đủ hai tay
Thân xác vẹn toàn không sức mẽ
Số vốn ấy tôi đã làm gì
Giữ lấy cho mình hay chia sẻ*

*Phải chăng tôi có một trình độ
Khôn ngoan Chúa thưởng hơn bao người
Đã sinh lợi cho Ngài chưa nhỉ ?
Bao người trần gian mất nụ cười*

*Chúa cho tôi no cơm ấm áo
Hơn bao người đói rách lang thang
Bao giờ thực thi Lời Chúa bảo
Cho người khát uống - kẻ đói ăn*

*Chúa đã cho tôi quá ư nhiều
Năm tháng trôi qua hồn chỉ biết
Giữ lấy cho mình thật đáng tiếc
Mau đơm hoa bằng phấn tình yêu*

*Có lẽ nhiều lúc ta chợt nghĩ
Lề luật Chúa ban luôn giữ trọn
Chỉ là kẻ đốn sớ hèn mọn
Thánh lễ lời kinh đã đủ rồi !*

*Dụ ngôn nén bạc trở ra đó
Xin nhắc hồn tôi chớ dại khờ
Hãy mau sinh lời đầu vốn nhỏ
Đối diện với Chúa khỏi u - ơ !*

THỨ NĂM XXXIII THƯỜNG

NIÊN - Lc.19,41-44

*"Chớ chi người hiểu biết
sứ điệp mang hòa bình lại cho người"*

Khi đến gần Giê-ru-sa-lem và trông thấy thành, Đức Giê-su khóc thương mà nói : " Phải chi ngày hôm nay người cũng nhận ra những gì đem lại bình an cho người ! Nhưng hiện giờ, điều ấy còn bị che khuất, mắt người không thấy được. Thật vậy, sẽ tới những ngày quân thù đắp lũy chung quanh, bao vây và công hãm người tư bề. Chúng sẽ đè bẹp người và con cái đang ở giữa người, và sẽ không để hòn đá nào trên hòn đá nào, vì người đã không nhận biết thời giờ người được Thiên Chúa viếng thăm."

** Gr. 29, 11. 12. 14*

Chúa phán :

"Ta nghĩ đến bình an,
chớ không nghĩ đến gian khổ ;
các người kêu cầu Ta,
và Ta nhậm lời các người,
Ta dẫn dắt các người
từ mọi nơi các người bị nô lệ trở về.

** Tv. 49, 14-15*

Hãy hiển dương Thiên Chúa lời khen ngợi,
và làm trọn điều khấn hứa

cùng Đấng Tối Cao.
Người hãy kêu cầu Ta
trong ngày khổ, khổ,
Ta sẽ giải thoát người
và người sẽ kính trọng Ta.

*Xin cho ta hằng đêm nhìn thấy
Buổi sớm mai thức giấc nguyện kinh
Và tham dự tiệc thánh ân tình
Là hồng ân Chúa thương ban tặng*

*Đã có lúc hồn ta nổi loạn
Lờ đi không bén gót nhà thờ
Để phản đối những điều không thích
Có ích gì - lòng trí ngu ngơ*

*Cả đền thánh Giê-ru-sa-lem
Bị phá tan hoang thành bình địa
Vi chính Chúa Ngài đến viếng thăm
Nhưng dân thành nào ai đếm xỉa*

*Dẫu ta dâng Chúa hết trí lòng
Nào có thêm gì cho Chúa đâu
Nhưng mang về cho ta phần rỗi
Nhắc ta nhớ ngày đêm nguyện cầu*

*Chúa sẽ cho ta nhiều phúc lộc
Hòa lẫn thánh giá với công gai
Chấp tay quỳ gối cảm tạ Ngài
Cho ta nhận biết hồng ân Chúa*

THỨ SÁU CN XXXIII
THƯỜNG NIÊN - Lc.19,45-48
"Nhà Cha Ta là nhà cầu nguyện"

Đức Giê-su vào Đền Thờ, Người bắt đầu đuổi những kẻ đang buôn bán và nói với họ : "Đã có lời chép rằng : Nhà Ta sẽ là nhà cầu nguyện, thế mà các người đã biến thành sào huyệt của bọn cướp !"

Hằng ngày, Người giảng dạy trong Đền Thờ. Các thượng tế và kinh sư tìm cách giết Người, cả các thân hào trong dân cũng vậy. Nhưng họ không biết phải làm sao, vì toàn dân say mê nghe Người.

** Tv. 118, 14, 24, 72, 111*

Tôi vui
vì đường lối lời Ngài nghiêm huấn,
dường như được mọi thứ giàu sang.
Vì lời nghiêm huấn của Ngài
là điều tôi ưa thích,
cả các thánh chỉ Ngài
là những bậc cổ vắn của tôi.

Đôi với tôi,
luật pháp do miệng Chúa,
đáng chuộng hơn
vàng bạc châu báu muôn ngàn.
Lời Ngài nghiêm huấn
là sản nghiệp của tôi muôn đời,
vì những điều đó khiến tôi hoan hỉ.

*Ôi Giê-su xin chỉ cho em thấy
Nhà Cha ta đầy hạnh phúc không với*

*Ngọn nến hồng
chập chờn trong gió thoảng
Nửa lánh xa nửa như muốn gọi mời*

*Cho ai đó dừng chân thêm đôi phút
Mắt ngắm nhìn thánh điện sáng bao la
Tỏa rạng ngời
những hoa hồng hạnh phúc
Đầy nhiệm lạ chờ mong khách đường xa*

*Con đường nầy Chúa đã bước chân qua
Nên ta thấy hàng hoa đỏ chan hòa
Chính Giê-su khai thông con đường đó
Ôi Anh yêu - ơn Anh quá bao la*

*Nhưng đường nầy phải đi bằng thập tự
Bằng nhọc nhằn của cuộc sống hôm nay
Bằng thù oán biến tan trong tha thứ
Cho đức tình chấp cánh mãi xa bay*

*Tới đền vàng nơi nơi đều yên lặng
Tìm rộn ràng muốn nhảy với lên cao
Cho mau thấy tình yêu Cha tỏa sáng
Hồn trào lên những khúc hát cao rao*

*Vì nhà Cha chính là nhà cầu nguyện
Chỉ phụng thờ tôn kính ngọc thánh tình
Cho ân đức lung linh đầy vinh phúc
Xin quỳ xuống cảm tạ với tôn vinh*

*Ôi lạy Chúa cho con tôn thờ Chúa
Dẫu con đây
chẳng đáng Chúa đoái nhìn
Nhưng xin Chúa cho con niềm tin vững
Với tháng ngày
sống mãi trong nguyện xin*

THỨ BẢY CN XXXIII
THƯỜNG NIÊN - Lc.20,27-40
*"Thiên Chúa không phải là Thiên Chúa
các kẻ chết, nhưng của kẻ sống"*

Có mấy người thuộc nhóm Xa-đốc đến gặp Đức Giê-su. Nhóm này chủ trương không có sự sống lại. Mấy người ấy hỏi Đức Giê-su : "Thưa Thầy, ông Mô-sê có viết cho chúng ta điều luật này : Nếu anh hay em của người nào chết đi, đã có vợ mà không có con, thì người ấy phải lấy nàng, để sinh con nối dòng cho anh hay em mình. Vậy nhà kia có bảy anh em trai. Người anh cả lấy vợ, nhưng chưa có con thì đã chết. Người thứ hai, rồi người thứ ba đã lấy người vợ góa ấy. Cứ như vậy, bảy anh em đều chết đi mà không để lại đứa con nào. Cuối cùng, người đàn bà ấy cũng chết. Vậy trong ngày sống lại, người đàn bà ấy sẽ là vợ ai, vì cả bảy đã lấy nàng làm vợ ?"

Đức Giê-su đáp : "Con cái đời này cưới vợ lấy chồng, chứ những ai được xét là đáng hưởng phúc đời sau và sống lại từ cõi chết, thì không cưới vợ cũng chẳng lấy chồng. Quả thật, họ không thể chết nữa, vì được ngang hàng với các thiên thần. Họ là con cái Thiên Chúa, vì là con cái sự sống lại. Còn về vấn đề kẻ chết trở lại, thì chính ông Mô-sê cũng đã cho thấy trong đoạn văn nói về bụi gai, khi ông gọi Đức Chúa là Thiên Chúa của tổ phụ Áp-ra-ham, Thiên chúa của tổ phụ I-xa-ác, và Thiên Chúa của tổ phụ Gia-cốp. Mà Người

không phải là Thiên Chúa của kẻ chết, nhưng là Thiên Chúa của kẻ sống, vì đối với Người, tất cả đều đang sống."

Bấy giờ có mấy người thuộc nhóm kinh sư lên tiếng nói : "Thưa Thầy,Thầy nói hay lắm."Thế là, họ không dám chất vấn Người điều gì nữa.

*Phải chăng có lần anh chợt nghĩ
Sao đời tôi trôi nổi lấm than
Khi người khác vẫn sống an nhàn
Có hay chăng tình yêu Thiên Chúa !*

*Phải chăng có lần em trách Chúa
Sao để mình nhiều nỗi gian truân
Trong đêm tối hồn bỗng băng khuâng
Nhắm mắt đưa chân theo ngày tháng !*

*Đường đời ngắn lắm ta thấy không !
Thấm thoát thoi đưa đã xế chiều
Cánh hoa kia thơm ngát mỹ miều
Sớm nở tối tàn cảnh trơ lá*

*Sự sống đời này ngắn ngủi lắm
Sự sống mai sau mới vĩnh tồn
Chỉ có Ngài - Thiên Chúa chí tôn
Mới cho ta muôn đời sự sống*

*Ta hướng về thế giới mai sau
Không chết nữa tràn đầy hạnh phúc
Đầu đời theo Chúa lấm tui nhục
Kiên vững cậy trông bước theo Ngài*

THỨ HAI CN XXXIV
THƯỜNG NIÊN - Lc.21,1-4

*"Bà góa nghèo kia
đã bỏ nhiều hơn hết thầy"*

Ngước mắt lên nhìn, Đức Giê-su thấy những người giàu đang bỏ tiền dâng cúng của họ vào thùng tiền. Người cũng thấy một bà góa túng thiếu kia bỏ vào đó hai đồng tiền kẽm. Người liền nói : "Thầy bảo thật anh em : bà góa nghèo này đã bỏ vào nhiều hơn ai hết. Quả vậy, tất cả những người kia đều rút từ tiền dư bạc thừa của họ, mà bỏ vào dâng cúng ; còn bà này, thì rút từ cái túng thiếu của mình, mà bỏ vào đó tất cả những gì bà có để nuôi sống mình."

** Tv. 23, 3-4ab, 56*

Ai khá trèo lên cao sơn của Chúa,
ai được đứng
trong nơi thánh của Ngài ?

Người tay vô tội
và lòng thanh khiết,
người không để lòng
xu hướng bā phù hoa.

Người đó sẽ được
Chúa chúc phúc cho,
và được Thiên Chúa
là Đấng cứu độ ban ân thưởng.
Đó là đồng đời
người tìm kiếm Chúa,

người tìm long nhan
Thiên Chúa nhà Gia-cóp.

*Đừng nghĩ không có gì
Dâng Chúa lúc chiều hôm
Nầy linh hồn tôi hỡi
Đầu óc loạn áo cơm*

*Đừng như người Biệt phái
Làm việc lành bác ái
Chỉ vì chút hư danh
Sẽ khiến hồn tê dại*

*Hai đồng tiền bé nhỏ
Bà góa nghèo tiến dâng
Nhưng giá trị bội phần
Dâng trọn của nuôi thân*

*Hãy dâng Chúa niềm vui
Khi cuộc đời gặt hái
Bao thành công thư thái
Tạ ơn Chúa thật nhiều*

*Hãy dâng Chúa sầu đau
Khi từng ngày thất bại
Chớ vội vàng kinh hãi
Ngài ở bên lo gì*

*Hãy dâng Chúa tất cả
Hạnh phúc hay sầu thương
Hồn ta không xa Chúa
Vấn tìm thấy thiên đường*

**THỨ BA CN XXXIV THƯỜNG
NIÊN - Lc.21,5-11**

*"Không còn hòn đá nào
nằm trên hòn đá nào"*

Nhân có mấy người nói về Đền Thờ được trang hoàng bằng những viên đá đẹp và những đồ dâng cúng, Đức Giê-su bảo : "Những gì anh em đang chiêm ngưỡng đó sẽ có ngày bị tàn phá hết, không còn tảng đá nào trên tảng đá nào." Họ hỏi Người : "Thưa Thầy, vậy bao giờ các sự việc đó sẽ xảy ra, và khi sắp xảy ra, thì có điềm gì báo trước ?"

Đức Giê-su đáp : "Anh em hãy coi chừng kéo bị lương gạt, vì sẽ có nhiều người mạo danh Thầy đến nói rằng : 'Chính ta đây', và : 'Thời kỳ đã đến gần' ; anh em chớ có theo họ. Khi anh em nghe có chiến tranh loạn lạc, thì đừng sợ hãi. Vì những việc đó phải xảy ra trước, nhưng chưa phải là chung cục ngay đâu". Rồi Người nói tiếp : "Dân này sẽ nổi dậy chống dân kia, nước này chống nước nọ. Sẽ có những trận động đất lớn, và nhiều nơi sẽ có ôn dịch và đói kém ; sẽ có những hiện tượng kinh khủng và điềm lạ lớn lao từ trời xuất hiện.

** Tv. 95, 13*

Trước nhan Thiên Chúa :
vì Người ngự tối,

vì Người ngự tối cai quản địa cầu.
Người sẽ cai quản địa cầu
cách công minh
và chư dân cách chân thành.

*Bao nhiêu kỳ quan đã sụp đổ
Thật vĩ đại Giê-ru-sa-lem
Làm sao tả hết lời ca khen
Giờ đây chỉ là tường-than-khóc*

*Vẫn còn đó một-kim-tự-tháp
Đâu chắc vĩnh tồn với thời gian
Kiên cường chống chọi cùng thiên nhiên
Vinh quang mấy vẫn có ngày tàn*

*Chỉ tình yêu Chúa là bất diệt
Trước sau Ngài vẫn chỉ một tình
Tình mời gọi tình luôn tha thiết
Đầu người đời có lúc lặng thinh*

*Trời đất nầy rồi cũng qua đi
Chỉ có Chúa vẫn luôn tồn tại
Chờ chi nữa ta không quay lại
Ôm chặt Ngài trọn khối tình si*

*Sống cho Ngài ta có sợ chi
Năm tháng qua đi đầy tử nhục
Nhưng ở bên Ngài là hạnh phúc
Sự sống muôn đời ta khắc ghi*

THỨ TƯ CN XXXIV THƯỜNG

NIÊN - Lc.21,12-19

"*Vì Danh Thầy,
mọi người sẽ ghét các con*"

"Nhưng trước khi tất cả các sự ấy xảy ra, thì người ta sẽ tra tay bắt và ngược đãi anh em, nộp anh em cho các hội đường và bỏ tù, điệu anh em đến trước mặt vua chúa quan quyền vì danh Thầy. Đó sẽ là cơ hội để anh em làm chứng cho Thầy. Vậy anh em hãy ghi lòng tạc dạ điều này, là anh em đừng lo nghĩ phải bảo chữa cách nào. Vì chính Thầy sẽ cho anh em ăn nói thật khôn ngoan, khiến tất cả địch thủ của anh em không tài nào chống chọi hay cãi lại được. Anh em sẽ bị chính cha mẹ, anh chị em, bà con và bạn hữu bắt nộp. Họ sẽ giết một số người trong anh em. Vì danh Thầy, anh em sẽ bị mọi người thù ghét. Nhưng dù một sợi tóc trên đầu anh em cũng không bị mất đâu. Có kiên trì, anh em mới giữ được mạng sống mình.

** Tv. 97, 1*

Hãy ca mừng Chúa
một bài ca mới,
vì Người đã làm nên
những điều huyền diệu.

Tay hữu Người
đã tạo cho Người cuộc chiến thắng,
cùng với cánh tay
thánh thiện của Người.

*Sớm mai kia tôi trở mình thức giấc
Thấy mình cô đơn trong xá nhà giam
Chỉ thẳm trách cho số phận hẩm hiu
Nhưng sau đó tôi hoàn toàn mở mắt
Nỗi vui mừng hiện rõ trong thâm tâm
Được gặp Chúa nơi cõi lòng sâu thẳm
Thế là đủ - phải không - hôn ta hôn !*

*Và một ngày họ điệu tôi tra hỏi
Biết bao điều tôi chỉ biết lặng im
Nhưng Chúa đã đến cùng với Thần khí
Và từ đây tôi hùng hồn lên tiếng
Tung hô Chúa là Đấng cứu độ tôi
Chúa đã đến với tôi
Bao địch thù tôi chẳng sợ chi
Dẫu gian phi tôi cũng lo gì
Vi đã có Chúa bên tôi*

*Nhưng theo Ngài lắm lúc đơn côi
Dẫu mẹ - dẫu cha đành lẫn trốn
Cả bạn bè cũng vội tránh xa
Nhưng chỉ mình Ngài
không rời tôi nửa bước
Ngửa mắt nhìn là thấy Chúa ngay bên
Dẫu có lúc tôi mãi miết rong chơi
Ngài vẫn thương - vẫn đợi - vẫn chờ
Ôi lạ Chúa - con chẳng biết nói chi
Chỉ nguyện xin
cho con luôn tin vào Chúa
Dẫu địch thù bám riết vây quanh
Hay ma quỷ rình mò cắn xé
Không có gì tách con ra khỏi tình Ngài*

THỨ NĂM XXXIV THUỜNG

NIÊN - Lc.21,20-28

"Hãy ngẩng đầu lên,
vì ngày cứu rỗi đã gần"

"Khi anh em thấy thành Giê-ru-sa-lem bị các đạo binh vây hãm, bấy giờ anh em hãy biết rằng đã gần đến ngày khốc hại của thành. Bấy giờ, ai ở miền Giu-đê, hãy trốn lên núi; ai ở trong thành, hãy bỏ đi nơi khác; ai ở vùng quê, thì chớ vào thành. Thật vậy, đó sẽ là những ngày báo oán, ngày mà tất cả những gì đã chép trong Kinh Thánh sẽ được ứng nghiệm. Khôn thay những người mang thai và những người đang cho con bú trong những ngày đó

"Vì sẽ có cơn khốn khổ cùng cực trên đất này, và cơn thịnh nộ sẽ giáng xuống dân này. Họ sẽ ngã gục dưới lưỡi gươm, sẽ bị đẩy đi khắp các dân các nước, và Giê-ru-sa-lem sẽ bị dân ngoại giày xéo, cho đến khi mãn thời của dân ngoại.

"Sẽ có những điềm lạ trên mặt trời, mặt trăng và các vì sao. Dưới đất, muôn dân sẽ lo lắng hoang mang trước cảnh biển gào sóng thét. Người ta sẽ đến hồn xiêu phách lạc, chờ những gì sắp giáng xuống địa cầu, vì các quyền lực trên trời sẽ bị lay chuyển. Bấy giờ thiên hạ sẽ thấy Con Người đầy quyền năng và vinh quang ngự trong đám mây mà đến. Khi những biến cố ấy bắt đầu xảy ra, anh em hãy đứng thẳng và ngẩng đầu lên, vì anh em sắp được cứu chuộc."

*Em thấy chầng ánh dương đang ù rũ
Em hay chầng vắng trăng sắp ra đi
Muôn tình tú như xác lá chiều thu
Trả lại không trung đêm tối đen si*

*Chúa sẽ đến như hồn ta mong đợi
Xin cho ta đừng nản kiếp chờ mong
Vì ngày đó ta mãi ngắm hoa quỳ
Đang chơi đùa chơi với giữa dòng sông*

*Ngẩng đầu lên vì giờ Người đã tới
Xin thứ tha những tội mãi rong chơi
Quên nhan Chúa đang cô đơn sầu héo
Bên ngọn đèn chầu hiu hắt chơi voi*

*Bao năm rồi Chúa đến với muôn dân
Nhưng ngày đó con người đã xưa đui
Không mái nhà
mời Chúa đến nương thân*

Hồn ta hỡi - sao để Ngai sầu tủi !

*Xin Chúa thương con đây đang lạc lối
Dấn thân mãi trong dấu vết sạn chai
Vì mê say tìm kiếm nơi trần thế
Một đảm bảo hạnh phúc trong tương lai*

Con quên Chúa

là suối nguồn hạnh phúc

Con quên Chúa là đỉnh núi an vui

Là ánh sáng soi đường trong đêm tối

Là cội nguồn bao chia sẻ ngọt bùi

*Lạy Chúa con - xin Ngai chớ chấp tội
Cứu con về điện kiến thánh nhan Cha
Nơi trần thế con mong ước một ngày
Sống muôn đời trong tình Chúa bao la*

THỨ SÁU CN XXXIV
THƯỜNG NIÊN - Lc.21,29-33

*"Trời đất sẽ qua đi,
nhưng lời Ta nói sẽ không qua đi"*

Đức Giê-su kể cho các môn đệ nghe một dụ ngôn : "Anh em hãy xem cây vả cũng như tất cả những cây khác. Khi cây đâm chồi, anh em nhìn thì đủ biết là mùa hè đã đến gần rồi. Anh em cũng vậy, khi thấy những điều đó xảy ra, thì hãy biết là Triều Đại Thiên Chúa đã đến gần. Thầy bảo thật anh em : thế hệ này sẽ chẳng qua đi, trước khi mọi điều ấy xảy ra. Trời đất sẽ qua đi, nhưng những lời Thầy nói sẽ chẳng qua đâu.

** Tv. 83, 3, 5-6a. 8a*

Linh hồn tôi
khát khao và mòn mỏi,
mong vào hành lang nhà Thiên Chúa.
Tâm thần và thể xác tôi hoan hỉ,
tìm đến cùng Thiên Chúa trường sinh.

Oi Thiên Chúa,
phúc đức ai ngụ nơi nhà Chúa ;
họ sẽ khen ngợi Chúa đến muôn đời.
Phúc thay
người được Chúa tôi nâng đỡ.
Họ tiến lên ngày càng thêm hăng hái.

** Tv. 116, 1-2*

Toàn thể chư dân,
hãy ngợi khen Chúa,
vì tình thương Chúa

dành cho chúng tôi thực là mãnh liệt.

*Em đang ở đâu nhỉ ?
Phải chăng nơi bỗng lai tiên giới
Không ! Em đang ngủ vùi
Trong mùa đông thật dài nơi dương thế
Tuy gió lạnh làm chân em chùng bước
Môi em mãi nứt nẻ bần khoăn
Em hãy vững bước trong cây trông
Vì mùa xuân đang chờ em trước mắt
Trần gian nầy là mùa đông rét mướt
Cỏ cây thu mình trong giấc ngủ
Chỉ còn lại
những bộ xương khô của thần chết
Giờ rộn rã vang lên từng nốt nhạc
Vòng tay ôm con người
cứ bám mãi phù du
Em cứ đứng đấy - nhưng đừng sợ !
Vì thần chết chỉ ghẹo em thôi
Em cứ sống để chờ mùa xuân bắt diệt
Nơi thiên quốc
mà Cha em đang đón chờ
Với bao tiếng đàn ca múa nhảy
Nhịp trống kèn rộn rã mùa xuân
Đợi em về trước Thiên Chúa uy quyền
Bái phục Ngài là Chúa tể muôn tạo vật
Em cứ đợi và đừng bao giờ thất vọng
Kẻo thần dữ lợi dụng lúc buông xuôi
Nhận chìm em
trong biển lửa không nguôi
Em hãy cứ cậy trông em nhé !
Mùa xuân Nước Trời đang chờ đó em...*

THỨ BẢY CN XXXIV
THƯỜNG NIÊN - Lc.21,34-36
*"Các người hãy tỉnh thức và cầu
nguyện"*

"Vậy anh em phải đề phòng, chớ để lòng mình ra nặng nề vì chè chén say sưa, lo lắng sự đời, kẻo Ngày ấy như một chiếc lưới bắt thần chụp xuống đầu anh em, vì Ngày ấy sẽ ập xuống trên mọi dân cư khắp mặt đất. Vậy anh em hãy tỉnh thức và cầu nguyện luôn, hầu đủ sức thoát khỏi mọi điều sắp xảy đến và đứng vững trước mặt Con Người."

** Tv. 94, 1-2, 6-7*

Hãy tới,
chúng ta hãy reo mừng Chúa,
hãy hoan hô Đấng Tảng
cứu độ của ta !
Hãy ra trước thiên nhan
với lời ca ngợi,
chúng ta hãy xướng ca
để hoan hô Người.

Hãy tiến lên,
cúc cung bái và sụp lạy,
hãy quỳ gối trước nhan Chúa,
Đấng tạo thành ta.
Vì chính Người
là Thiên Chúa của ta,
và ta là dân Người chân dẫn,
là đoàn chiên thuộc ở tay Người.

*Hãy tỉnh thức và cầu nguyện !
Thức dậy đi
đừng ngủ vùi trong đam mê tội lỗi
Thức dậy đi đừng say sưa chè chén
Thức dậy đi đừng cuốn hút theo bạc tiền
Thức dậy đi đừng gục đầu than trách
Thức dậy đi
đừng chôn vùi trong ngăn cách
Thức dậy đi đừng gặt gù với bất bình*

*Đừng ngủ nữa !
Hãy dậy đi và cầu nguyện !
Cầu cho thế gian đầy thương mến
Cầu cho nhân loại bớt khổ đau
Cầu cho nhiều người nhận biết Chúa
Cầu cho thiếu nữ biết nét na
Cầu cho thanh niên thêm đức hạnh
Cầu cho cha mẹ là gương sáng gia đình
Cầu cho ta biết đón nhận ơn giải thoát*

*Ngày đã hết và đêm dần buông
Trả con người về với chính mình
Hãy thống hối cho hồn nên tinh sạch
Đón quốc vương hồn ta đang ngự đến
Không tiền hô, không hậu ủng
Nhưng đẹp thay
cho Danh Ngài rạng sáng*

*Bao năm qua nặng kiếp con người
Mòn mỏi bạc đầu
trong cuộc sống trần gian
Xin Ngài đủ lòng thương đoái
Xóa tội con theo lượng hải hà
Để muôn đời con vẫn là con Chúa .
Amen.*

